

ספר

אֲשֶׁר בִּנְחָל

חלק קי"ד

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנזכר
מקור חכמה וסדרתם, ענינים נוראים ונפלאים, עצות יקרות,
התחנקות והתעוררות להתקרב אל השם והפטר ככל דרך
ודרך מכל מקום שהוא, וזה מי שיהיה.

גוי וקשר על פי דברי רבנו מקדוש ומקרא, אור הנזכר והנזכר
בוצעא קרישא עלאה, אדונו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב

וביתו יגן עלינו

ועל פי דברי תלמידו, מורנו הנאמן מקדוש, אור נפלא, אשר
כל דבר לא אנים ליה

רבי נתן מברסלב

וביתו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי חכמים
הקדושים מנארא ומדרשים וזה מקדוש

חובא לקדוש על ידי
חסידי ברסלב
ע"ה"ק ירושלים תוכב"א

פֶּתַח דְּבָר

הִנֵּה חֲלָקִי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחָל", נִדְפְּסוּ כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהְדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שִׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמֵחִים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֵלֶּה, וְכָל חַיּוֹתָם וְהִתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וְזֶה גַם שְׁאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לִזְקָחִים מִסְפָּרִים אֵלֶּה, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדֶבֶר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרֵב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כְּרוֹךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסִדִּים הִרְבֵּה מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמֵנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחָל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עַתָּה, דְּבָר הַמְּסַתֵּפֶם בְּיוֹתֵר מִשְׁבָּעִים אֶלְף מְכַתְּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי-כֵן מִכַּתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵין הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְפָּסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִלְפִי, וְהַכְנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תנ"ךְ וּבְחֻמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים ו"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תַמְצִית הַנושָׂאִים שֶׁמְדַבֵּר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וְלֵאחֶר עָמַל וַיְגִיעַה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּסִים עֵתָה אֶת כָּרֶךְ קי"ד,
וּמִקְוִים לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַפְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כָּרֶךְ אַחֵר כָּרֶךְ, וּבְלִבְנוּ תִקְוָה, שֶׁכָּל מִי שִׁיקְרָא בְּזֶה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מָאֵד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלָיו הֵם אוֹצֵר כָּלִי
חֻמְדָּה, הַפּוֹתְחִים דֶּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפִרְוִשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאֲמָרֵי חז"ל הַקְדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמִדְרָשִׁים וּבִזְהָר
הַקְדוּשׁ וְכו', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקִּית, מְלַבְּשִׁים
בְּכֹמֶה לְבוּשִׁים מְלַבְּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אָפְלוּ הַיְרֹוד
וְהַנֶּמֶךְ בִּיּוֹתָר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאִפֶּן נִפְלָא וְנִעְלָה מָאֵד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכָּל
תַּחְתּוֹן, מַעֲלִילָא לְעָלּוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שֶׁרְגִיל בָּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד עַל כָּל מֶה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנוּת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פְּרֻטִּיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שֶׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מְקַטֵּן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיִּתְמַיֵּד בָּהֶם, וְאֵז וַיִּמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אֲמַתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִבְלִים נִפְלוּ לְנוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגִּנּוּזִי וְהַצִּפּוֹן שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינִ לֹא רָאִיתָה
אֱלֻקִּים זִוְלָתֶיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שֶׁלִּמְיָה, אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבאר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

היגו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איך להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרפנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, בשיוזפה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר שהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לך על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשא אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל בשוזכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים — החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק בפשוטם ולהלבישם בכלים מכלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולכלי לומר ולהמציא סברות כרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מכל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה א), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם במטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאור ויותר ויותר וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרכי התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים בחול היס, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשט, או דרוש, או רמז, או סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שניים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכה נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ טוב לעולמי עד ולנצח

נצחים?! והלא כמה תחבולות עושים וכמה ספרים לאלפים ולרבבות מחברים בשביל עסקי העולם הזה, קל וחמר בן בנו של קל וחמר כמה אלפי אלפים ורב רבי רבבות רבבות וכו' ספרים עד אין קץ, אנו צריכים לחבר ולהדפיס בשביל התכלית האחרונה לעולם הבא, כי אנו צריכים להכין לעצמנו צידה לדרךנו הרחוקה מאד מאד, וכבר נלכדו רבים מאד מאד בתאוות העולם הזה ובהבליו ובטעיותיו וכו', וכמה ספרים ותחבולות אין מספר אנו צריכים לחדש בכל יום, כדי למצא עצה ותחבולה להציל את נפשותינו ונפש בנינו ובנותינו והתלויים בנו להציל כלם מני שחת, ולהחיותם על פני האדמה בחיים נצחיים, לקרבם אל התורה ואל העבודה, וגם כי העולם אומרים בשם הבעל-שם-טוב הקדוש, כי תורת ה' תמימה, כי לא נגעו בה עדין.

נמצא, שכל הספרים הקדושים והנוראים שפבר נמצאים בעולם, עדין לא נגעו בעצם התורה, ועתה ראה והבן כמה ספרים צריכים עוד, עד שנתחיל לגע בתורה, מכל שכן וכל שכן לבוא לחדריה ולירד לעמקה, על-כן כל הספרים הקדושים שחברו עד הנה, עדין אינם חלק אחד מאלף מעמק רבוי הספרים שיתגלו עוד, בעת שיתגלו סתרי ורזי התורה האמתיים, על-כן צריכים להזהר לא ללעג ולבזות שום ספר ההולך על-פי דרך התורה הקדושה, על-פי הגמרא והמדרשים וספרי הזהר הקדוש והאריז"ל, כי כלם צריכים לעולם, וגם כי יש כמה וכמה מדינות ועירות של ישראל, ובמקומות אלו מתפשטים אלו הספרים והם מחיין את עצמן בהם, ובמקומות אחרים מחיין את עצמן בספרים אחרים דיקא וכו'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שגלגדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוצה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נז), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כך וכך, וכן עשב אחר, שמשקלו כך וכך, וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חייב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקו בעונה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — בשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתובתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשק, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאוד מאוד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנת כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן כן יהי רצון!

ספר

אֲשֶׁר בַּנַּחֲל בְּרֶךְ קִיד

כו תשלא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלא, כ"ב סיון ה'תשנ"ח.

שלום רב אל נשות אנשי שלומנו "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרו ויצילן מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן, וירוו רב נחת מפל יוצאי חלציהן, אמן.

מאד מאד אני מבקש את כל אחת אחת מכן, הנה נקלעתי לצרות גדולות ולחובות מרבים, וט"ו באב מתקרב, שעד אז בנין אולם השמחות צריך להגמר, והכיס ריק ואין בו, ומה גם שעד אז צריכה להיות ההגדלה, ולכן אני מבקש את כל אחת מכן, אם אתן יכולות למכר מה שיותר הגדלות, וחצי לקחת בשביל פרנסת ביתכן, וחצי לתת בשביל בית הפרנסת, כדי שנוכל להזיז ענינים, ולגמור את בנית האולם, אהיה לכן אסיר תודה מאד מאד.

אני מאד מאד מבקש אתכן, שתשתדלנה ללכת בצניעות כראוי לבת ישראל, וזכרנה היטב, שבאנו לפה ליבנאל למדבר שמים, כדי לגדל את בנינו ובנותינו על טהרת הקדש, ותהלה לאל, אנחנו מצליחים מאד בחנוך הבנים והבנות. ולזאת אני מאד מבקש אתכן.

רַאֲיִנָּה לְשִׁתּוֹ פְּעֻלָּה, וְתָמִיד תְּדַבֵּרְנָה עִם יְלָדֶיכֶן דְּבוּרֵי אֱמוּנָה
וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, כִּי אֵלֹו שְׁמַדְבָּרִים עִם הַיְלָדִים אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה
פְּרָטִית, וּמִתְחַזְּקִים בְּאֱמוּנַת חֲכָמִים, זֹכִים לַיְלָדִים מְצַלְחִים,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְזַמֵּן לָהֶם שְׂדוּכִים בְּגִיל צָעִיר, שְׁלֹא יוֹדְעִים
מִה זֶה חֲטָא, וְאֵלֹו שֶׁהֵם חֲכָמִים בְּעִינֵיהֶם, הֵם אֲשֶׁר מִפְּסִידִים, וְלִזְאוֹת
אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן, תִּהְיֶינָה פְּקֻחוֹת וְתִצְלַחְנָה.

אֵין אֶתֶן יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַשְׁמָחָה שִׁישׁ לִי, כְּשֶׁאֲנִי
מְקַבֵּל דְּוֹחִים שֶׁאֶתֶן מִתְקַבְּצוֹת יַחַד, וּשְׂמֻחוֹת יַחַד, וְאוֹמְרוֹת תְּהִלִּים
בְּיַחַד, נָא וְנָא תִּמְשַׁכְנָה לְהִתְאַחַד יַחַד, וְתִבְקָרְנָה אַחַת אֶצֶל הַשְּׂנִיָּה,
וְאִם יֵשׁ אִשָּׁה שְׂאִין לָהּ חֲבֵרוֹת, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן,
שֶׁתִּתְחַבְּרְנָה אֵלֶיהָ, כִּי אֲנִי רוֹצֶה מְאֹד שֶׁתִּתְחַזְּקְנָה אֶת עֲצָמָכֶן בְּיַחַד
בְּאַהֲבָה גְּדוּלָּה, וְאִשָּׁה תִּחְזַק אֶת רְעוּתָהּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל אַחַת וְאַחַת מִכֶּן, שֶׁתִּרְוִינָה רַב נַחַת
מִיְלִדֶיכֶן.

הַמֵּאחַל לָכֶן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ג סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל מַעֲלַת הָרֵב ...
שְׁלִיט"א.

הִנֵּה בְּדִבְרֵי שְׂכַבְדּוֹ מִתְעַנֵּין בְּמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה.

תִּהְיֶה לָאֵל, יֵשׁ לָנוּ יִשׁוּב בְּגִלְלִי הַתְּחַתּוֹן הַנִּקְרָא יִבְנָאֵל, וְשֵׁם
יֵשׁ לָנוּ תִּלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, שְׁנֵי גָנִים וּפַעֲוִיטוֹן,
שָׁבוּ מִתְחַנְּכִים שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים תִּלְמִידִים וְתִלְמִידוֹת, וְכֵן יֵשׁ
לָנוּ שְׁנֵי כּוֹלָלִים, מְקוֹה טְהָרָה, וְעִכְשׁוֹ אֲנַחְנוּ בּוֹנִים אוֹלָם שְׂמֻחוֹת,
שִׂיחָה חֲנֻם לְכָל דּוֹרֵשׁ, וְלִזְאוֹת אִם כְּבוֹדוֹ רוֹאֶה לְנַחוּץ, אֲבָקֵשׁ אִם

אֶפְשָׁר לְהִתְרִים אֶת אֲנָשֵׁי קְהֵלְתוֹ בְּעֶבֶר אוֹלָם הַשְּׁמָחוֹת, יִהְיֶה זֶה זְכוּי הָרַבִּים, כִּי בְּעֻנּוֹתֵינוּ הָרַבִּים, יֵשׁ בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה עֲנִיִּים מְרוּדִים, וְכִשְׁבָּא לַעֲשׂוֹת אִיזוֹ שְׁמָחָה — בְּרִית אוֹ בֶּרֶם־מִצְוָה וּבִפְרֹט חֲתָנוּת, רַחֲמָנָא לִישְׁזָבֶן, מֵה שְׁקוּרָה, בְּנֵי־אָדָם מְסֻתּוֹכְבִּים בְּלִי רֹאשׁ וְכו', וְכו', וְכִבֵּר שְׁמֵעוּ הָרַבָּה מִקְרִים שֶׁל הַתְּקַפֶּת לֵב מִגְדֵּל הַלַּחֲץ וְכו', וְאֵנִי רוֹצֶה עֲכָשׁוּ לְחַדֵּשׁ דְּבַר כְּזֶה, שִׁיְהִי אוֹלָם שְׁמָחוֹת בְּחֻנָּם לְכָל דּוֹרֶשׁ. וְלָכֵן אֲשַׁרִּי מִי שִׁיתָרֵם בְּעֶבֶר בְּנִית אוֹלָם שְׁמָחוֹת, שְׁהוֹלֵךְ לְהִגָּמֵר בְּקָרוֹב, וְיִהְיֶה שְׁמוֹ כְּתוֹב עַל הַמִּבְנָה, וְכִמוֹ־כֵן עַל הָאוֹלָם שְׁמָחוֹת אֲנַחְנוּ בּוֹנִים בֵּית־הַכְּנֶסֶת עֲנֻקִּי, כְּמוֹ שְׁאֵנִי שׁוֹלַח לָכֶם רְצוֹף בְּזֶה אֶת תְּכֵנִית הַבְּנִיָּה, הַקּוֹמָה הָרֹאשׁוֹנָה הִיא עֲכָשׁוּ בְּשֵׁלֶב הַבְּנִיָּה.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

בְּתוֹדָה מְרֹאשׁ...

הִיִּיתִי מְאֹד רוֹצֶה לְדַבֵּר אִתְּכֶם.

הַנִּל...

כו תשלג.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ג סִינן הַתְּשַׁנָּת.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲכָשׁוּ אוֹמֵר לִי ... גִּירוֹ יֵאִיר, כִּי הָעוֹרֵף־דִּין אוֹמֵר, שֶׁנִּזְדָּרוּ עִם הָאֲגָרָה לְבֵית־הַמִּשְׁפָּט, וְלָכֵן אֵנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ לַעֲזֹב כְּרַגְעַה הַכֹּל, וְלִהְיוֹצִיא אֶת הַסֵּכּוּם שֶׁל הָאֲגָרָה, כְּדֵי שְׁלֹא יָבוֹא לְהוֹצָאָה לַפֶּעַל, וְיִהְיֶה לִי בּוֹשׁוֹת וְחִרְפוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים וְחִלּוּל הַשֵּׁם, וְעַל־כֵּן תִּמְסַר אֶת זֶה עוֹד הַיּוֹם, נָא לְהַשִּׁיבֵנִי אִם קִימָתָ אֶת רְצוֹנִי.

יד אֲשֶׁר כו תשלד — כו תשלה בַּנְחֵל

בו בָּרַגַע שֶׁשְׁלַחְתָּ מִכָּתֵב קְרִיאָה נִרְגָּשׁ, שֶׁלַּחְתִּי מִכָּתֵב לְכָל
נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תַּעֲשֶׂה מְזֶה צְלוּמִים וְלִמְסֹר לָהֶם, וְכֵן לְתִלּוֹת
מִכָּתֵב כָּלְלִי.

הַמְצַפֶּה לִשְׁמַע מִמֶּךָ עוֹד הַיּוֹם...

כו תשלד.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֶר שְׁלַח, כ"ג סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

אֵין אֶת יְכוּלָּה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַחֹסֶד חָנָם שֶׁאֶת עוֹשֶׂה
עֲמִי, מִמָּשׁ אֶת מְצִילָה אוֹתִי מִהַפֵּחַ יְקוֹשׁ בוּ גִלְפָּדְתִּי, וּבּוֹדָאִי לֹא
אֲשָׁאֵר לָךְ חֵיב — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמִכָּל שָׁכֵן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְכָל
מִי שֶׁיִּגַּע וְטָרַח בְּעִבּוּרִי, אֲזַכֵּר אֶת זֶה תָּמִיד, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד
מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, תַּחֲזִיקִי מֵעַמָּד וְאֵל תִּשְׁבְּרִי.

אֶתְמוּל דִּבַּרְתִּי שִׁיחָה אֲרַכָּה עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים,
וְהַסְבַּרְתִּי לָהֶם אֶת כָּל עֲסָקֵנוּ זֶה אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה, וּבִקְשָׁתִי
מִיִּדְּדֵנוּ הַנּוֹפֵלֵא ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שִׁישְׁלַח לָךְ הַעֲתָק, כְּדֵי לְהַחֲיֹתְךָ, וְכָל
הַדְּבוּרִים נֶאֱמָרוּ בְּשִׁבְלֶךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי,
שְׂאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשלה.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֶר שְׁלַח, כ"ג סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדּוּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמָּלֵא מִרִירוֹת וְכו', וְכו'.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הָרַבָּה חֲזוֹק, לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לִפְלֹ בְדַעְתּוֹ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֶּן, וְאִפְלוּ שְׁאִינוֹ רוֹאֶה מִרְאֵה מְקוֹם לְצֹאת מִהַסָּבֵךְ שֶׁבּוֹ נִסְתַּבֵּךְ וְכו', וְכו', עִם כָּל זֹאת אֲסוּר לְאָבֵד אֶת עֲצָמוֹ וְכו', וְכו', וְלְאָבֵד אֶת עֲשֵׁתוֹנוֹתָיו וְכו', אֲדַרְבֶּה עֲקָר גְּדֵלֶת בֵּר יִשְׂרָאֵל — לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד בְּכָל הַמַּצָּבִים הַכִּי קָשִׁים שְׁעוֹבְרִים עָלָיו.

לְזֹאת הֵייתִי אוֹמֵר לָךְ, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קוֹנְטֵרַס חֵדֶשׁ עַל-פִּי סִדְרֵת "אוֹצֵר-הַקּוֹנְטֵרַסִּים", וְכֵן תַּעֲזִין בְּכָל יוֹם כְּסִדְרָן כַּמָּה מִכְתָּבִים בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בִּנְחָל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְגוּעַ לְנַפְשְׁךָ; כִּי בְּאֵמֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל הֵם חֲזוֹק עֲצוּם לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לַעֲזִין בָּהֶם בְּכָל יוֹם, וְאִזּוֹ יִהְיֶה לוֹ חֲזוֹק.

נָא וְנָא רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וּבִבְדָאִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, כִּי אֵתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, שֶׁפָּגַם-הַבְּרִית שֶׁל הָאָדָם הוֹרֵס לוֹ אֶת הַחַיִּים, וּמִבִּיא אוֹתוֹ לִידֵי דְכָאוֹן וְשִׁבְרוֹן לֵב וְכו', וְכו', וְעַל-כֵּן עֲקָר תִּקּוֹן הַבְּרִית הוּא רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְרַבֵּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט), שֶׁעַל-יְדֵי שְׂמִיחָה יִזְכֶּה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַּעֲצָמוֹ יִשְׁמַר לוֹ אֶת בְּרִיתוֹ, וְעַל-כֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁבְּזִכּוֹת הַשְּׂמִיחָה תַּצְלִיחַ. וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמִיחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א'): מִי שֶׁהוּא שֹׂמֵחַ תָּמִיד הוּא מַצְלִיחַ; וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לַעֲבֹד עַל נִקְיֻת הַשְּׂמִיחָה, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁמְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ לִהְיוֹת עֹכָשׁ בְּשִׂמְחָה, כִּי כָּל-כֶּךָ מֵר לָךְ, עַד שֶׁעוֹלוֹת לָךְ מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל שְׂטוֹת וְהֶבֶל, שֶׁל הַתְּאֻדּוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם, עִם כָּל זֹאת עֲקָר רְפוּאָת הַבַּת מְלָךְ הִיא רַק שְׂמִיחָה, צָרִיכִים לְשִׂמְחָה, וְלֹא לִפְלֹ בְדַעְתּוֹ כָּלֵל, וּבְזִכּוֹת הַשְּׂמִיחָה יוֹצִיא אוֹתְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִהַפֶּח יְקוֹשׁ שְׁאֵלָיו נִקְלָעֶת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד עֲצָמְךָ עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִפְלוּ חֲמֵשׁ דִּקּוֹת לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים אֶל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצִּלָּתָה נִצְחִית, הַצִּלָּתָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ קְבִיעוֹת לֹמֵר בְּכָל יוֹם בְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, כִּי מ'שִׁנְיָה' אוֹתִיּוֹת נ'שִׁמְיָה', וּמִי שְׂזוּכָה לְלַמֵּד מִשְׁנִיּוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה מִזְכֵּךְ וּמַצְחִצֵּחַ אֶת נִשְׁמָתוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּית בְּרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצִּלָּתָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשלו.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ג סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיּוֹי אִפְּנִים שְׁבַעוֹלָם, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשּׁוּם דָּבָר, אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁמְרוּ עַל כְּשֻׁרוֹת הָאֲכִילָה, כִּי אִם הִילָדִים אוֹכְלִים מֵאֲכָלִים שְׂיִשׁ בָּהֶם פְּקָפוֹק וְסַפֵּק טְרָפוֹת, זֶה אֲשֶׁר גּוֹרֵם לָהֶם מַה שְּׂגוֹרָם, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל מַה שֶׁהִילָדִים וְכו' וְכו', וְהֵם כָּל-כֶּךָ מִפְּרָעִים וְכו' וְכו', זֶה רַק מִפְּנֵי שֶׁהִתְפַּטְּמוּ בְּנִבְלוֹת וְטְרָפוֹת וְכו' וְכו', כִּי מִי שְׂאוֹכֵל נִבְלוֹת וְטְרָפוֹת, הֵדֵם שְׁלוֹ מִתְעַפֵּר, וְקוֹנֶה לְעֶצְמוֹ מִדּוֹת רָעוֹת. וְעַל-כֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תִּשְׁמְרוּ מְאֹד אֵיזָה בְּשׁוֹר אֶתֶם קוֹנִים, זֶה מִכְרָח לְהִיּוֹת הַכָּשֵׁר שֶׁל רַב מִפְּרָסָם, לֹא סֵתָם נִקְנִיקִיּוֹת בַּצִּרְכֻּנִיָּה... בְּבִשּׁוֹר צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד, כִּי יָכוֹל לְהִיּוֹת בְּנִקֵּל בְּשׁוֹר גְּמָלִים וְחֲמוּרִים וְסוּסִים, רַחֲמָנָא לִישְׁזֹכֵן, כִּי הָעֶרְב־רַב מִלָּאוּ אֶת כָּל הָאָרֶץ עִם מֵאֲכָלִי טְרָפוֹת וְנִבְלוֹת, וְלָכֵן רָאוּ לְשַׁמֵּר מְאֹד כָּל כְּשֻׁרוֹת הַמֵּאֲכָלִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזוֹב אֶתְכֶם.

ראו להחזיק מעמד, והקדוש־ברוך־הוא בודאי ימשיך עליכם
ברכה והצלחה בכל מעשי ידיכם, רק תתחזקו.

העקר תדעו, שהילדים צריכים לדעת גם־כן את המלה "לא",
לא כל דבר צריכים לוותר לילדים, הם צריכים לדעת גם־כן את
הענין של "לא", ודיקא על־ידי־זה יצליחו.

נא ונא תשמרו מאד עם מי הילדים מתחברים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשלז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... ו... שיהיו
נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממכם,
יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שתמיד תצליחו, ותעלו מעלה מעלה.

... גרו יאיר! ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ואל יחסר
לך יום אחד מבלי למוד מקרא, משנה, גמרא, מדרש, ושלחן ערוך,
על־כל־פנים קצת דקצת מכל למוד, כי זה מאד מאד נחוץ לנשמה.

... תחיה! ראי להתקבץ בכל יום עם נשות אנשי שלומנו,
ותאמרנה בכל יום תהלים, ותבקשנה הרבה רחמים עלי, שאזכה
לצאת מהצרות והחובות, והקדוש־ברוך־הוא בודאי לא יעזב אתכן,
ונזכה ונתבשר בשורות משמחות.

בנכם ... גרו יאיר, מצליח מאד בלמודים, והוא מתנהג היטב,
והקדוש־ברוך־הוא יעזר לכם, שיהיה לכם עם הרבה נחת ממנו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשלח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֶר שְׁלַח, כ"ג סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִכֶּם.
הֶעֱקַר רָאוּ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמְחוּ מְאֹד עַל נֵעַם
חֻלְקֵכֶם, עַל אֲשֶׁר בַּנַּחַל שָׁם חֻלְקֵכֶם וּגְוִרְלָכֶם, וּזְכִיתֶם, שֶׁהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָכֶם בֶּן וּבֵת, שֶׁזֶּה הַמַּתָּנָה הִכִּי יִקְרָה, וְאַתֶּם צְרִיכִים
לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שָׁמוּ בְּכָל יוֹם עַל הַחֹסֶד
חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם, מִמֶּשׁ נִסִּים נִגְלִים.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל גְּדֻלַּת הַחֹסֶד שֶׁאַתֶּם עוֹשִׂים אֵתִי
מִפְּעַם לְפַעַם, שֶׁאַתֶּם מְלוּים לִי כֶסֶף, כְּדֵי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ בְּבִנְיַת
אוֹלָם הַשְׂמָחוֹת וּבֵית-הַכִּנְסֶת הַגָּדוֹל, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְיִשְׁפִּיעַ עֲלֵיכֶם חֲזָרָה אֶלֶף פְּעָמִים בָּכֶם.

... תַּחֲיָה! אֵל תִּדְבְּרִי שְׂטִיּוֹת כְּאֵלוּ אֵת לֹא מִצְּלִיחָה וְכו',
אֲדַרְבָּה כָּלֶם אוֹהֲבִים אוֹתָךְ בְּבֵית-הַסֵּפֶר, וּמִכְבָּדִים אוֹתָךְ, וְאוֹמְרִים
שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עֲבוֹדָה מְאֹד טוֹבָה, וְעַל-כֵּן אֵל תַּחֲיִי בְּרַגְשֵׁי נְחִיתוֹת, כִּי
זֶה רַק יִהְיֶה לָךְ אֶת הַבְּרִיאוֹת וְהַמַּדְמִית, אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד
מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאִי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תַּפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתַּפְּלִל בַּעֲדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דִּרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשלט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שְׁלַח, כ"ג סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד שְׂמֵחָתִי לִשְׁמַעַי הַטּוֹב מִכֶּם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדִּדִית, וְאַחֵד יַעֲזֹר לַשֵּׁנִי,
וְדִקְא עַל־יְדֵי־זֶה תַּצְלִיחוּ בְּשָׁלוֹם בֵּיתְכֶם, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִפְקֹד
אֶתְכֶם בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא.

... נִרוּ יָאִיר! רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם לִהְיוֹת
בְּשִׂמְחָה, וּתְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה,
כִּי בְּאַמַּת רַבָּנוּ וְ"ל אָמַר (לְקוּטִי־מוֹחֲרִין, חֶלֶק א', סִימָן נב), אֲשֶׁר
בְּהִתְבּוֹדוּת אָדָם צָרִיף לְבַקֵּשׁ קֹדֶם עַל נִקְדַּת אַחַת, וְאַחֲר־כֵּן עַל
נִקְדַּת שֵׁנִיָּה, וְאַחֲר־כֵּן עַל נִקְדַּת שְׁלִישִׁית וְכו', וְכו', עַד שְׂיִזְכֶּה לִשְׁבֹּר
אֶת כָּל הַמִּדּוֹת רְעוּת וְהַתְּאֻוֹת רְעוּת, וַיִּקְנֶה לַעֲצֻמוֹ אֶת כָּל הַמִּדּוֹת
הַטּוֹבוֹת, עַד שֶׁלְּבַסּוּף הוּא צָרִיף לַעֲקֹר מַעֲצָמוֹ אֶת הַיִּשּׁוּת לְגַמְרֵי
וְכו' וְכו', עַיִן שָׁם; וְתָמִיד שׂוֹאֲלִים אוֹתִי: אִם כֵּן, בְּאִיזוֹ נִקְדַּת
צָרִיכִים לְהִתְחַיֵּל? כִּי אִיזוֹ מִדָּה רְעָה צָרִיכִים לִשְׁבֹּר קֹדֶם, וְאִיזוֹ מִדָּה
טוֹבָה צָרִיכִים לִקְנוֹת קֹדֶם? וּתְשׁוּבָתִי הִיא, כִּי הַדְּבָר הָרָאשׁוֹן
שְׂצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הוּא — נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה,
וּלְהִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת הָעֲצָבוּת. כִּי תִכְף־וּמִיד כְּשֶׁאָדָם שִׂמַּח, אִזּוֹ כָּבֵר
זָכָה לְכָל הַקְדָּשׁוֹת שְׁבַעוּלָם, וּלְהִפָּךְ — כְּשֶׁאָדָם עָצוּב, נוֹפֵל בְּשִׂאוֹל
תַּחֲתִית וּמִתְחַתֵּיו. וְלִכֵּן תְּבַקֵּשׁ רַק עַל שְׂמֵחָה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
בּוֹדֵאֵי יַצְלִיחַ אוֹתָךְ.

הָעֵקֶר רְאֵה לְקַבֵּעַ לַעֲצֻמָּךְ שְׁעוּרִים בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, וּבְמִשְׁנָה,
וּבְגִמְרָא, וּבְמִדְרָשׁ, וּבְשִׁלְחָן עָרוּף, וּמִכָּל לְמוֹד וּלְמוֹד תִּלְמַד אֶפְלוּ

קצת דקצת, כי רק זה מה שנושאר מהאדם, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

... תחיה! ראי להתחזק ולהתחזק בבנות בבית-ספר אמונה והשגחה פרטית, אשר אין דבר יותר גדול מזה, כי בזה שמחזקים את בנות ישראל באמונה, הקדוש-ברוך-הוא מוחל על כל העוונות. ובאמת כל אחד צריך למצא לעצמו איזו מצוה, שיהיה חזק בה, ועקר המצוה שאדם צריך להיות חזק בזה — זו מדת האמונה, שזו מצות האמונה, והמצוה הזו כוללת כבר את כל המצוות, כמו שכתוב (תהלים קיט, פו): "כל מצוותיך אמונה".

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בדרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשמ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל אהובי, תלמידי ... ו... שייחיו נצח.

מאד מאד אני מבקש אתכם, שתחיו יחד באהבה, אחוה ורעות, ואחד יעזר לשני, ותתברכה בינכם האהבה, ובזכות זה תצליחו מאד בחייכם.

אני מאד מאד מבקש אתכם, שתכבדו אחד את השני, ולא תחפשו מומים וחסרונות אחד בשני, וזה מה שיעזר לכם בחיי נשואיכם, ורבותי ו"ל הקפיד מאד על שלום-בית.

... גרו יאיר! אני מאד מאד מבקש אותך, תקנה לעצמך את

מדת הסבֿלנות, וְאֵל תְּהִיָּה עֵקֶשׁ, וְתוֹרִיד אֶת עֲצָמָךְ אֶל הַיָּלָדִים, כִּי צָרִיכִים הֵרֵבָה סִבְלָנוּת עִם יָלָדִים, לֹא לַצֶּעֶק עֲלֵיהֶם וְלֹא לְהַרְפִּיץ לָהֶם, חֵס וְשָׁלוֹם, כִּי מִי שֶׁצּוֹעֵק עַל יָלָדִים אוֹ מַרְפִּיץ לָהֶם, הוּא אֵינוֹ יָכוֹל לִהְיוֹת מֵלָמֵד, וְלָכֵן אִם תִּקְנֶה לַעֲצָמָךְ מִדַּת מִדַּת הַסִּבְלָנוּת, וְתַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה בַּהֲקִדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמִדּוֹת טוֹבוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ, וְכָךְ תִּקְנֶה לַעֲצָמָךְ שֵׁם טוֹב כַּמִּלְמֵד טוֹב.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לַעֲצָמָךְ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּכָל יוֹם בַּמִּקְרָא, בַּמִּשְׁנָה, בַּגְּמָרָא, בַּמִּדְרָשׁ וּשְׁלַחַן עָרוּךְ, וּמִכָּל לְמוֹד תִּלְמַד אֶפְלוּ מַעַט דַּמַּעַט, וְזֶה יִחְיֶה אוֹתָךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ג סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחְיוּ נִצַּח.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק יַחַד, וְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנוֹדָי יַעֲזוֹר לָכֶם, שְׁתִּירוּ רַב נַחַת מֵלְדִיכֶם.

... גִּירוּ יְאִיר! רְאֵה לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְאָדָם צָרִיךְ לְמַסּוֹר אֶת נַפְשׁוֹ עַל נִקְדַּת הַשִּׁמְחָה, וּבְכָל שְׂיִהְיָה בְּשִׁמְחָה, כֵּן יִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹרוֹת. וְכֵן תִּקַּבֵּעַ לַעֲצָמָךְ שְׁעוּרִים בְּכָל יוֹם בַּמִּקְרָא, בַּמִּשְׁנָה, בַּגְּמָרָא, בַּמִּדְרָשׁ וּבְשְׁלַחַן עָרוּךְ, וּמִכָּל לְמוֹד וּלְמוֹד תִּלְמַד אֶפְלוּ קִצַּת דְּקִצָּת, וְהַיּוֹם לּוֹמְדִים קִצַּת וּמִחָר קִצַּת, עַד שְׂזוּכִים בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן לְסִיִּם אֶת הַכָּל.

הַיּוֹם יִשְׁלַח לָךְ יְדִידֵנוּ ... גִּירוּ יְאִיר, אֶת הַדְּרָשָׁה שְׁאַמְרָתִי לְאַנְשֵׁי

שְׁלוֹמִנוּ, וְתַתְּלֶה אֶת זֶה עַל לִוְיַח הַמוֹדְעוֹת, וְתַשְׁתַּדֵּל שֶׁתַּתְּלֶה שָׁם לְכָל הַפְּחוֹת שְׁבוּעִים, כִּי דִבַּרְתִּי מִדְּבָרִים נְחוּצִים מְאֹד, וּבִפְרֹט הַתְּעוֹרְרוֹת לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, שֶׁיָּבִיאוּ עוֹד שְׁפַע בְּעָבוּר גָּמַר הַבְּנִין.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

פֹּה תִקְבַּל כַּמָּה מִכְתָּבִים נְחוּצִים, שֶׁתִּמְסַר אוֹתָם לִיעָדָם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשמב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ג סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שִׁיחִיו נִצַּח.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל כָּל מֶה שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים עִמָּדִי, שְׁאַתֶּם עוֹזְרִים לִי לְהִדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים, שֶׁהֵם גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּמִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה מְאֹד, וּמִמָּשׁ הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת, כִּי עֲכָשׁוּ הַפְּרִיצוֹת כָּל-כָּף גְּדוּלָּה, שְׁעוֹשֶׂה פְּרָצוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנִכְשָׁלִים בְּפָגַם-הַבְּרִית, וְנִתְבַּלְבַּל הַדַּעַת וְהַמַּח וְכו', וְכו', וְנוֹפְלִים בְּקִטְנוֹת וּבִירִידוֹת, וְאֵין לָהֶם שׁוֹם הַתְּחַזְּקוֹת — רַק אֵלֹה הַסְּפָרִים. וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּיכֶם שֶׁיֵּשׁ לָכֶם חֵלֶק בָּזֶה, וְנָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִיּוֹת שְׁבוּרִים בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפִּן, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ לְגַמֵּר לְנֶקֶד אֶת הַדְּרָשָׁה וּלְשַׁלַּח לִיבְנָאֵל לְמַעוֹן, שֶׁיּוֹכְלוּ לְתַלּוֹתוֹ עַל לִוְיַח הַמוֹדְעוֹת.

מֶה שְׂאֵנִי צָרִיף הִרְגַע, שֶׁתַּשְׁלַּחוּ אֶת הַדָּף הָאַחֲרוֹן עַד הֵיכָן הִגַּעְתִּי בַּסֵּפֶר "זְכוֹת אָבוֹת", כִּי מְאֹד נִצְרָף לִי, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהַמְשִׁיךְ, אֲבָל אֵינִי זֹכֵר כָּבוֹד עַד אֵיפֹה שֶׁלַּחְתִּי לָכֶם, וְלָכֵן רְאוּ לְשַׁלַּח לִי עֲכָשׁוּ אֶת הַדָּף הָאַחֲרוֹן.

אֲשֶׁר כו תשמג — כו תשדמ בַּנְחָל כג

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִקְנֶה לְגֹמֵר כָּבֵד בְּקָרוֹב אֶת סֵפֶר "קִדְשֵׁת־
הַבְּרִית" "קִדְשֵׁת־יִשְׂרָאֵל", וְתַכְף אַחֵר זֶה אֶתְחִיל קֵדָם עִם הַסְּלִיחוֹת
שִׁיחָה מוֹכֵן, וְאַחֲר־כֵּן הַסְּדוּר, וּבֵין כֵּן נִדְפִיס עוֹד קוֹנְטְרָסִים.

רְאוּ לְשַׁלַּח אֶת הָעֲמוּד הָאַחֲרוֹן עַד הֵיכָן שֶׁהִגְעֵנוּ בַּסֵּפֶר "זְכוֹת
אֲבוֹת", זֶה בְּסוֹף פֶּרֶק ב', אֲנִי מְחַפֶּה עֲכָשׁוּ עַל זֶה.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ בְּעִבּוּרְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ד סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שִׁיחִיו נֶצַח.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבִקֵּשׁ אֶתְכֶם לְשַׁלַּח אֶת הַדְּרָשָׁה שֶׁל אֶתְמוּל לִיבְנָאֵל,
לְתַלוֹת אֶת זֶה עַל לוחוֹת הַמוֹדְעוֹת, כִּי זֶה מֵאֵד מֵאֵד נְחוּץ.

אֲקַנֶּה שְׁאֵתָם מִתְקַדְמִים עִם הַחֹמֶר שֶׁהֶצְטַבֵּר בִּידְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם כָּל טוֹב, וּמִצְפֶּה לְשִׁמְעַם מִכֶּם...

כו תשדמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ד סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל יְיָדֵי ... גִּירוּ יֵאִיר.

אֶתְמוּל בְּלִיל רְבִיעִי דְּבִרְתִּי שִׁיחָה אֲרָכָה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהִיא
שִׁיחָה מֵאֵד מֵאֵד נְחוּצָה, וְלִכֵּן רְאֵה לְהוֹרִיד אֶת כָּל הַשִּׁיחוֹת הַיְּשָׁנוֹת
מִלּוּחַ הַמוֹדְעוֹת, רַק תִּשְׁאִיר אֶת הַמְּכַתְּבִים הַפְּלִלִיִּים, וְתַתְּלֶה אֶת

הִדְרָשָׁה שְׁאִמְרָתִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר בָּהּ אֲנִי מִבְקֵשׁ, שִׁיעֲזְרוּ לִי
לְצֵאת מֵהַפֶּחַ יְקוֹשׁ שֶׁנִּפְלָתִי אֵלָיו.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה, שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי בְּזֶה, כִּי מְאֹד נִחוּצָה
הִדְרָשָׁה לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

הַמְצָפָה לְשִׁמְעַ טוֹב מִמֶּנִּי...

כו תשמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ד סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְגִבּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲךָ מְרַב טְרִדוֹתִי בְּצִרְכֵי הָרַבִּים —
לֹא הָיָה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ תִּכְף־וּמִידָה.

בְּעִנְיַן הַבָּשָׂר, עָשִׂינוּ גִּדּוּר לֹא לֶאֱכֹל בָּשָׂר רַק אִם מִפִּירִים אֶת
הַשׁוֹחֵט אִישִׁית, וְיֵשׁ הַמּוֹן קִלְקוּלִים, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, וְצִרְכֵּים
רַחֲמִים רַבִּים לֹא לְהַפְשֵׁל בְּאֲכִילַת טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת, רַחֲמָנָא לְעֻלָּן,
וְכֵאֵן בִּיבְנָאֵל יֵשׁ לָנוּ שׁוֹחֵט יָרָא שְׁמַיִם, וְאִישׁ שֶׁמִּפִּירִין אוֹתוֹ הֵיטֵב,
וְיֵשׁ לוֹ חֲזָקַת בָּשָׂרוֹת. וַיְמָה שְׁקָרָה לְאַחֲרוּנָה, שֶׁהִכְרַח לְמַסֵּר אֶת
הַטְּפוֹל בַּבָּשָׂר אֶל מִשְׁפַּחַת ... צִרְכֵּים תָּמִיד לְבָרֵךְ הָאֵם בְּאַמֶּת
הַשׁוֹחֵט מִפֶּקֶח, כִּי כֵךְ עֲשִׂיתִי עִמּוֹ תִּנְאִי — אִם הוּא יִפְקַח, אֲזִי אֵין
שׁוֹם שְׁאֵלָה, שְׁצִרְכֵּין לְקַנּוֹת אֶת הַבָּשָׂר, כִּי בָשָׂר מִבְּחוּץ מִי יוֹדֵעַ
מִי הַשׁוֹחֵט וְכו', וְאִיךָ הַכְּשִׁירוֹ אֶת זֶה וְכו'.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם, לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַבִּין אַחֵד אֶת הַשָּׁנִי, וְשֶׁלֹּא
תַּהֲיִינָה מְרִיבוֹת וְאִי הִבְנוֹת בִּינֵיכֶם, וְצִרְכֵּים לוֹתֵר אַחֵד לְהַשָּׁנִי,
וְלִכְבֹּד אֶת זִוְלָתוֹ, וְאֵל תִּשְׁכַּחוּ, שֶׁלֹּא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, וְיֵשׁ לָכֶם כֶּבֶד
בֵּן, שִׁיחָה בִּרְמִצָּה, וְיִבּוֹא לְלַמֵּד אֶצְלִי, וְאִילוּ פָּנִים יִהְיוּ לוֹ,
שֶׁשְׁנֵיכֶם לֹא מִשְׁתּוּיִם, וְיֵשׁ בִּינֵיכֶם אִי הִבְנוֹת.

אֲשֶׁר כו תשמו בַּנֶּחֱל כה

אֲנִי מְקַנְהָה, שְׁתַּבֵּינוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּתְכַבְּדוּ זֶה אֶת זֶה, אֲשֶׁר
הִיא תוֹעֵלֶת בְּשִׁבְלֵי הַיָּלָדִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא לְהִרְאוֹת אֶת הַמִּכְתָּב לְבַעֲלָךְ.

כו תשמו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גִּירוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַה הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְעֲלִיף לְדַעַת, אֲשֶׁר
הָעוֹלָם הַזֶּה מְלֵא נְסִיּוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד כָּל
מִינֵי חֲלִישוֹת הַדַּעַת וּבִלְבוּלִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמִחָזִיק מֵעַמֶּד, וְאֵינוֹ
נִשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבָר.

נָא וְנָא הִרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרִשׁ"י עִם
הַתְּרַגּוּם, בְּאִפֶּן שְׁתַּסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ שְׁנִים מִקְרָא
וְאַחֶר תְּרַגּוּם, וְזוֹ הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי זֶה
מְמַלֵּא לְאָדָם אֶת הַמַּח בְּאַלְקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמִקְשֶׁר אֶת הַשָּׁבוּעַ אֶל
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכֵן תִּתְמִיד פֶּרֶק אַחֵר פֶּרֶק בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, אֲשֶׁר
הָאֻמִּירָה בַּעֲלָמָא בְּמִשְׁנֵיּוֹת — זֶה דְּבָר גְּדוֹל מֵאֵד, הָעֵקֶר אֵל תִּשְׁבֵּר
מִשּׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם.

נָא וְנָא רָאָה לְשַׁמֵּחַ וּלְשַׁמֵּחַ אֶת אַחֵרִים, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוּם
בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אֵלֹא הַדְּבָק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִבּוֹא

אַל בֵּית־הַכִּנְסֶת לַהֲתַפְלֵל שְׁחִירִית, מְנַחֶה, עֲרִבִית — בְּמִגְנֵן דִּיקָא, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּהְיֶה לָךְ פְּרִנְסָה בְּשַׁפֵּעַ, הָעֵקֶר תֵּצֵא מִקְטָנוֹת הַמַּחֲזִין, וְתִמִּיד תִּבּוֹא אֶל גְּדֻלוֹת הַמַּחֲזִין, וְתִהְיֶה דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁלָא תִּהְיֶה לָךְ חִלִּישׁוֹת הַדַּעַת מֵאַף אֶחָד, אַתָּה לֹא צָרִיךְ כְּלוּם, רַק אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְרָאָה לֹא לַהֲתַבְיֵשׁ מִשּׁוּם בְּרִיָּה שְׂכַעוּלָם, וְתִמְצֵא לַעֲצֻמָּךְ חֵבֶר לְדַבֵּר אִתּוֹ בְּכָל יוֹם מַעֲבֹדֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי רַבְּנוּ ו'ל הַפְּלִיג מֵאֵד בְּמַעֲלַת הַחֵבֶר, כִּי נִקְדַּת הַחֵבֶר הִיא דְּבַר גְּדוֹל מֵאֵד, לְקַבֵּל עַל יָדוֹ אֶת נִקְדַּת הַצַּדִּיק, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחִזֹק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בִּרְכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְכַתֵּב לִי מַפְעֵם לַפַּעַם, וּמִמָּשׁ תַּחֲנוּנִי.

כו תשמוז.

בַּעֲזֹנֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדֵּר שְׁלַח, כ"ה סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדּוּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנֶּעֱלָה ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ זֶה כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, אֵף מְרַב טְרִדוֹתִי בְּעֶסְקֵי הָרַבִּים, קֹשֶׁה וְכָבֵד לִי לַעֲנוֹת עַל כָּל מִכְתָּב.

רָאָה לַהֲתַחֲזֹק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִמִּיד תְּדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחִזֹק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

לְלַמֵּד בְּרַבִּים צָרִיכִים סִבְלָנוֹת כְּמוֹ בְּרִזָּל, כִּי הַתְלַמִּידִים מוֹצִיאִים אֶת הַנֶּשְׁמָה, וְצָרִיכִים הִרְבֵּה סִבְלָנוֹת, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְסַבֵּל, וְאִז יַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם. וְאֵין זֶה עֲצָה כָּל־כָּף לַהֲשִׁיבֵר מִכָּל דְּבַר, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה בְּחֻמְתְּךָ, וְאֵל תִּגְרֹשׁ שׁוּם תְּלַמִּיד בְּשׁוּם

פנים ואפן, כי בדור הזה כל נפש של בר ישראל, מאד יקרה בעיניו יתברך, ואשרי מי שזוכה לקרב אפלו נפש אחת אל הקדוש-ברוך-הוא, כי כל המקום נפש אחת מישראל, כאלו קים עולם מלא (בבא בתרא יא.), ועל-כן ראה להיות מאריך אף על כל מה שעובר עליה, ואל תוציא את עצביך על שום בריה שבעולם, ואז תצליח ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשמח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שלח, כ"ה סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שהפולל שלנו מתחיל לשגשג, ושומעים קול תורה — אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שהכנסת בלבי, כי זו כל תשוקתי — שיהיה ביבנאל קול תורה, וילמדו תורה הקדושה בדבקות עצומה, ולחתן את הילדים בגיל צעיר, שלא ידעו מה זה חטא, ותהלה לאל, אתה עוזר לי להחדיר יראת שמים באברכים, ושלמדו תורה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתעלה מעלה מעלה, העקר שיהיה שפע לכל אנשי הפולל, ושנוכל לשלם להם אפלו שלשת אלפים ש"ח לחדש, ויותר ויותר, ומי יתן, שנופך להגיע אל זה פבר.

העקר ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואצל הקדוש-ברוך-הוא הכל יכול להיות, העקר מה שתלוי בהצלחת האדם הוא שמחה, לשמח את עצמו, אפלו שעובר עליו חלישות הדעת וקטנות ומרירות ולב נשבר ומכאובים וכו' וכו', עם כל זאת הוא צריך להתחזק להיות בשמחה, ולא להסתפל על שום בריה שבעולם, וכשאדם שמח, החיים שלו

כח אֲשֶׁר כו תשמט — כו תשנ בַּנְחָל

הוֹלָכִים כָּבֶד בְּצוּרָה אַחֲרֶת, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹק בָּזָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים!

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשמט.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר שְׁלֹחַ, כ"ה סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבִקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אֶפְשֶׁר לְטַפֵּל בַּגָּנָה שְׁלִי, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְיִהְיֶה לָּךְ בְּזָכוֹת זֶה פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְאֲשֶׁתְּךָ תִּהְיֶה בְּרִיאָה, וְתִמִּיד תִּבְשֹׂר לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא אֵל תִּשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנִינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשנ.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר שְׁלֹחַ, כ"ה סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִנִּי בָּזָה שְׂאֵתָה מִדְּבַר עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל יוֹם. מָה אִמַּר לָּךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין עוֹד טוֹב מִלְּדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּלְגִלוֹת לוֹ אֶת

אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבְזֶה שְׁמִדְבָּרִים עִם אֲחֵרִים מְאֻמָּנָה, עַל-יְדֵי-זֶה נִכְנָסֶת גַּם בּוֹ אֲמוּנָה. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְדַבֵּר הַרְבֵּה מְאֻמָּנָה.

אִדּוֹת בְּנֵי הַנְּעוּרִים שְׁאֵמָה כּוֹתֵב וְכו', וְכו', אֲנִי לּוֹקֵחַ אֶת הָאִשָּׁמָה עָלַי, כִּי אֲנִי אִישִׁית לֹא לְמַדְתִּי אִתָּם, רַק מִסֵּרְתִּי אוֹתָם בְּיַד אֲחֵרִים, וְאֵמָה יוֹדֵעַ אֵיךְ שֶׁזֶה הוֹלֵךְ כְּשֶׁאֲחֵרִים לּוֹמְדִים וְכו', וְאֲנִי מְאֹד מְקֻנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמַעַכְשָׁו הַיִּלְדִּים יִחְזְרוּ אַחֲרַי לְגַמְרִי, כִּי אִתָּם אֲנִי לּוֹמֵד, וְאֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי עִמָּהֶם.

אִדּוֹת שְׁאִין בָּהֶם כָּל-כֶּף חֲשֵׁק לְלַמֵּד, יִדְעָתִי גַם יִדְעָתִי אֶת הַבְּעִיָּה הַזֹּאת, אֲבָל זֹאת נִחְמָתִי, שֶׁהֵם זְהִירִים וְשִׁמּוּרִים מִחֲטָא, כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, כָּל בְּנֵי הַנְּעוּרִים כָּלֵם פְּגוּמִים בַּפֶּגֶם-הַבְּרִית, בְּלִי יוֹצֵא מִהַכֶּלֶל, וְעַל-כֵּן נִחְמָתִי, שֶׁתִּהְיֶה לָאֵל, הֵם לֹא יוֹדְעִים מֶה זֶה חֲטָא, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְדוֹן אוֹתָם לְכַף זְכוּת, וְאֲנִי מְקֻנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִגְדְּלוּ, הַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

אִדּוֹת הַבֶּשֶׁר שֶׁל הַשּׁוֹחֵט שְׁלָנוּ, ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, הַהֲכָרַח לִי לּוֹמֵר לָךְ, פֹּה אֲנִינָנוּ מִכִּירִים מִי הַשּׁוֹחֵט, וְאִם אֵמָה לֹא מְאֻמֵּן לְמִשְׁפַּחַת ... שְׂיִחְיוּ, וְזָכוּתָךְ וְכו' וְכו', הֵייתִי מִנְּעֵץ לָךְ לְהַגִּיד לָר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׂיִקְנֶה עוֹפּוֹת בַּעֲבוּרְךָ וְיִשְׁחַט, וְאִשְׁתָּךְ תִּכְשִׁיר אֶת זֶה, וְזֶה הִיָּה הֵכִי טוֹב, אִם קוֹנֶה בַּעֲצָמוֹ עוֹפּוֹת וְהַשּׁוֹחֵט שּׁוֹחֵט, וּמִכְשִׁירִים בְּבִית, אִזְּ אֵין שׁוֹם חֲשֵׁשׁ, וּבִפְרִט שְׁאִשְׁתָּךְ מְלַמֶּדֶת אֶת הַבָּנוֹת אֵיךְ לְהִכְשִׁיר, אִזְּ הֵן יְכוּלוֹת לַעֲזֹר לָהּ, אֲבָל לְקִנּוּת בֶּשֶׁר מִבְּחוּץ, אֲפִלּוּ שְׂיִשׁ הַכֶּשֶׁר הֵכִי טוֹב, מִי יוֹדֵעַ מִי הַשּׁוֹחֵט וְכו', וּמִי יוֹדֵעַ מִי הַכְּשִׁיר אֶת זֶה וְכו', אִם זֶה לֹא יוֹתֵר גְּרוּעַ פִּי אֶלְךָ מִמֶּה שְׁפָה, מֶה לַעֲשׂוֹת? הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנוֹדָאֵי יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לְשִׁמְעַ וּלְהַתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אֲנִי מְקֻנָּה שֶׁתִּבְּרִין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁלֹּא תִהְיֶה לָנוּ בְּעִיָּה בַּעֲנִין הַבֶּשֶׁר, וְשִׁנְאָכֵל רַק בֶּשֶׁר בֶּשֶׁר תָּמִיד, הַעֲקָר הוּא רַק לְשִׁמּוֹר מֶה אוֹכְלִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו
נִצַּח.

לְנֶכֶן קִבְּלָתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמְכֶם, וּבִפְרָט שְׂאֲתֶם מִתְקַרְבִּים יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֶצְלִי
זוֹהִי כָּל הַשְׂמָחָה, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנִי רוֹצֶה לְרֹאוֹת נַחַת אֶצְלָכֶם,
שֶׁהֵילָדִים שְׁלָכֶם יִהְיוּ צְדִיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת, וְתָרוּ רַב נַחַת מֵהֶם.

מָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׂקִנִּית בְּגֵד שֶׁל שַׁבַּת-קֹדֶשׁ —
שְׁטְרִימֵל וּבִגְד לָבֵן וְכו', וּבִזְכוּת זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁכָּל הַשְּׁבָתוֹת תִּהְיוּ שְׂמִיחִים וְעֹלִיזִים, וְכִשְׁתִּהְיוּ שְׂמִיחִים וְעֹלִיזִים
בְּשַׁבָּת, יִשְׁפַּע לָכֶם שְׁפַע כָּל הַשְּׁבוּעַ, כִּי הַשְּׂמָחָה שֶׁל שַׁבַּת מְשַׁפְּעַת
שְׁפַע עַל כָּל יָמֵי הַשְּׁבוּעַ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְשִׁמְחָה בְּשַׁבָּת, וְאִזּוּ יֵשׁ
לוֹ פְּרִנָּסָה בְּשְׁפַע כָּל שְׁשַׁת יָמֵי הַחֹל. וְעַקֵּר הַדְּחָקוֹת וְהַפְּרִנָּסָה שְׂאֲדָם
סוֹבֵל כָּל הַשְּׁבוּעַ, הוּא רַק מִפְּנֵי שְׂאִינוֹ שְׂמִיחָה בְּשַׁבָּת, כִּי בְּשַׁבָּת
צָרִיכִים לְשִׁמּוֹר לֹא לִהְיוֹת בְּכַעַס, וְלֹא לְהִרְאוֹת שׁוֹם פָּנִים זֹעֲפּוֹת,
וְצָרִיכִים לְשִׁמּוֹר מָאֵד מָאֵד לֹא לָרִיב עִם אֶף אֶחָד בְּשַׁבָּת, רַק לִהְיוֹת
כָּל הַשַּׁבָּת בְּשְׂמָחָה, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל אֶף אֶחָד, וְאִזּוּ דִּיקָא
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁפֵּיעַ כָּל הַשְּׁבוּעַ שְׁפַע גָּדוֹל, כִּי כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת
בָּאוֹת רַק מִשַּׁבָּת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְּרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר שְׁלַח, כ"ה סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, אֲבָל לֹא הָיָה הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְכֶם.

תִּשְׁתַּדְּלוּ לַעֲשׂוֹת מָה שֶׁהֵכִי טוֹב בְּשָׂבִיל גִּשְׁמִתְכֶם, וְכֵן לַחֲזֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמֵּחַ אֶת הָאָמָא שְׁנֹשְׁאָרָה לְבַד, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּו — כְּמוֹ מִצְוֹת כְּבוֹד אֵב וְאֵם, וְאֵם הָיוּ בְּגִי-אָדָם יוֹדְעִים מָה זֶה מִצְוֹת כְּבוֹד אֵב וְאֵם, הָיוּ זֵהִירִים בְּזֶה בְּיוֹתֵר, וְעַל-כֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לַחֲזֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמֵּחַ אֶת הָאָמָא, וּבִזְכוּת זֶה תִּתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר שְׁלַח, כ"ה סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְתִזְכּוּ לִפְרֵי בְטָן זֶרַע שֶׁל קִימָא, הַעֲקֹר רַק לְהִתְנַהֵג בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה וּבִצְנִיעוּת, וְתִתְחַזְּקוּ בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׁבָעוּלָם, וְאִז תֵּרְאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הֵייתִי מֵיַעַץ לָכֶם מְדִי פַעַם בְּפַעַם לְבָרַח אֵל שַׁעַר הַשָּׁמַיִם שְׁנִיכֶם בְּיַחַד, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּבִזְכוּת הַתְּפִלוֹת תֵּרְאוּ נִסִּים

נָגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, הָעֶקֶר מִה שְׁצִירִכִּים הוא רק סְבֻלָּנוֹת, וְעוֹד פֶּעַם סְבֻלָּנוֹת, וְעוֹד פֶּעַם סְבֻלָּנוֹת, וּמִי שֶׁהוא סִבְלָן בְּיוֹתֵר — הוא מְצִלִּיחַ בְּיוֹתֵר, וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְבֻּלָּנוֹת, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

רְאֵה ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאֵל יַחֲסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לִמּוּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גִּמְרָא, מִדְּרָשׁ, אֲשֶׁר הָאֲרֻבָּעָה לִמּוּדִים הָאֵלּוּ הֵם כְּנֶגֶד אֲרֻבָּעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וּכְשִׁלּוּמִדִּים בְּכָל יוֹם אֶת הַלִּמּוּדִים הָאֵלּוּ, מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמוֹ אוֹר גָּדוֹל מֵאֲרֻבָּעָה עוֹלָמוֹת, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזֵק בְּזֶה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשנ"ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שְׁלַח, כ"ה סִינֵן ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע שְׂאֲתָם מִתְקַדְמִים, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שְׁנוֹזְכָה לְהַדְפִּיס הַשְּׁנָה עוֹד הַמּוֹן סִפְרִים.

הָעֶקֶר תִּתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְגִּים שְׁבַעֲוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כו תשנה.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר שְׁלֹחַ, כ"ה סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד, צִמּוּד בַּפְּנוּמִיּוֹת לִבִּבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּירוּ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! הַחַיִּים בְּזֶה הָעוֹלָם מְלֵאִים גְּסִיּוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְכו', וּמִנְסִים אֶת כָּל אֶחָד בַּצּוּרָה וּבֶאֱפֹן אַחֵר וְכו', כִּי הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הוֹרִיד אֶת הַנֶּשֶׁמָה לְתוֹךְ גּוֹף גָּשְׁמִי, כְּדֵי שִׁיסְתוֹבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם תְּקוּפַת זְמַן מִיַּחֲדָת, כָּל אֶחָד כְּפִי שְׂרָשׁ נִשְׁמָתוֹ לְמַעְלָה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וַיִּסְגֹּל מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וַיִּלְמַד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, שֶׁהִיא חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּפְּרֵר אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאָז אַחֲר־כֵּן חוֹזֵר לְמַעְלָה, וְשֵׁם מִתְעַנֵּג בְּזִיו שְׂכִינָת צוּר יִתְבָּרֵךְ וְכו', וְכָל הִירִידָה שֶׁהַנֶּשֶׁמָה יוֹרֶדֶת מִלְּמַעְלָה עַד לְמַטָּה זֶה פְּלִיאָה גְדוֹלָה וְנִשְׁגָּבָה מֵאֵד, כִּי לָמָּה הַנֶּשֶׁמָה צְרִיכָה לָרֶדֶת לְמַטָּה? אֵלֹא יֵשׁ הִרְבֵּה דְבָרִים שְׂאֵדָם אֵינוֹ מִבֵּין, וְאֵינוֹ מְסֻגָּל לְהִבִּין, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׂעָדִין מְלָכֶשׁ בְּלָבוֹשׁ גָּשְׁמִי עֵב וְגַס, וְלִכֵּן הִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל לֹא לַחְקֹר כָּלֵל, רַק לִלְכֹּת בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת.

הַנְּסִיּוֹן הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, שֶׁהוּא צָרִיךְ לַהֲיוֹת מְצַמְצָם, קָשׁוּר בְּאֲזִיקִים וּבְשִׁלְשֵׁלָאוֹת שֶׁל בְּרָזֵל וְכו', זֶה קָשׁוּר אֶל תְּאֻוֹתָיו וְכו', וְזֶה קָשׁוּר אֶל אִשָּׁה וְכו', וְזֶה קָשׁוּר אֶל יְלָדִים וְצֶעַר גְּדוּלָם וְכו', וְזֶה קָשׁוּר בְּעִנְיּוֹת וּדְחָקוֹת וּפְרָגְסָה וְכו', וְזֶה קָשׁוּר עִם מַחְלוֹת וְחִלָּאִים רָעִים וְכו' וְכו', וְעַקֵּר חֻכְמַת הָאָדָם — לְצֹאת מִכָּל הַשִּׁלְשֵׁלָאוֹת שֶׁל בְּרָזֵל וְהֶאֱזִיקִים וְכו' וְכו', לֹא שֶׁהוּא יָכוֹל לְהוֹרִיד אֶת זֶה מִמֶּנּוּ, כִּי הֵרִי הֵם גִּמְצָאִים בְּטִבְעוֹ וּבִמְצִיאָתוֹ, וְלֹא שֶׁיֵּךְ לְהוֹרִיד מִמֶּנּוּ אֶת הָעַל וְהַשִּׁלְשֵׁלָאוֹת שֶׁל בְּרָזֵל שֶׁבּוֹ נִקְשָׁר וְכו' וְכו', אֵלֹא הַחֹכֶם וְהַפֶּקֶחַ מֵהִפָּךְ אֶת הַשִּׁלְשֵׁלָאוֹת וְהַצְמָצוּמִים לְכֵלִים

נפלאים, כי השלשלאות הם בדרגמת צמידים ושרשרות של זהב ויהלומים, וכל אחד כפי מדרגתו, וזה סוד הקיום בזה העולם.

אורות מה שקרה אתך וכו' וכו', לדעתי, כל המשפחה כבר מתחילה להעריך אותך, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שמעכשו יתחילו להסתכל עליך בצורה אחרת וכו', ובכבוד אחר וכו', פראוי לתת לאבא וכו', מצדי אתה יכול לחזור לביתך, אני לא מעכב אותך, חס ושלום, וגם לא אמרתי לך לנתק קשרים עם הבית וכו', אלא ראיתי שהיתה התקוממות עליך הן מצד אשתך, ובפרט מצד בתך, שרצתה לברח עם איזה נזבל, שיותר מבגר ממנה בחמש-עשרה שנה, וכבר התגרש פעמים, והיא לא רצתה לשמע בקולך וכו', אז נתתי לך עצה שתשאיר ביבנאל, ותדמה לעצמך פאלו כבר נפטרת מזה העולם וכו' וכו', ונשמתך משוטטת פאן ביבנאל וכו' וכו', ונראה איך פל דבר וכו', ועכשו אני רואה איך שכלם מתגעגעים אליך, ומהיום יתחילו לכבד אותך.

עליך לדעת, שהיו במשך כל הדורות צדיקים וחסידים גדולים, שגלו את אמתת מציאותו יתברך, אבל אנוחנו נמצאים עכשו בדור כזה, שצריכים להלביש את האלקות עד שקטני ערך ופחותים כמונו, גם-כן יבינו, וצריכים לשחק עם בני-אדם ממש כמו בגן ילדים, שהגננת משחקת עם הילדים, ונעשית כאחד מהם, והילדים הקטנים חושבים שהנה יש לנו חברה... בן צריכים להוריד את עצמו אל בני אדם, ומזה בא, שמתחצפים נגד הצדיק הדבוק בדבקות אמת בו יתברך, כי לא מפירים אותו אישית, ומחמת רחוקם ממנו, כרחוק מזרח ממערב ביותר וכו' וכו', על-כן מתחצפים אליו ומזלזלים בו, אבל גם הוא נמצא באזיקים וכו' וכו', וזה סוד מה שאמרו חכמינו הקדושים (עין רש"י סנהדרין צח.), שמשית יושב בשוקי רומי, ועוסק לחבש את פצעיו וכו', ודו"ק.

עלי נגזר מטעמים הפמוסים עמו יתברך להקבר ביבנאל וכו' וכו', ותהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא עזר לי להקים שם ישוב, והישוב רק יגדל ויגדל ויגדל, עד שיהיה נעשה עיר גדולה מאד,

אֲשֶׁר כּוּ תִשְׁנוּ בְּנִחָל לֵה

עֵיר שֶׁל תּוֹרָה, עֵיר שֶׁל חֶסֶד, עֵיר שֶׁל שְׂמֵחָה, עֵיר שֶׁל אֲהָבָה וְכוּ'
וְכוּ', וְסִמּוּךְ וְנִרְאָה לְקַבְּרֵי הַקָּמָתִי קִרְיַת חֲנוּךְ שְׁלֵמָה, אֲשֶׁר הֵילָדִים
יַעֲלוּ בְּכָל יוֹם אֶל קַבְּרֵי לְהִתְפַּלֵּל שָׁם.

אֲנִי שֶׁתִּבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר מִכָּל הַמִּכְתָּב הַזֶּה, וְאֲנִי חוֹזֵר
וּמְדַגֵּישׁ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מְקוֹם נִפְלָא בְּעוֹלָם כְּמוֹ יִבְנָאֵל, מְקוֹם שְׁקֵט,
מְקוֹם שִׁיכּוּלִים לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים בְּגִיל צִעִיר, מְקוֹם שְׁאֲנִי רוֹצֶה
לְהַפְּךָ לְקִדְשָׁה וְטְהָרָה, לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר אֶת יְלָדֶינִי, שְׁלֵא יִדְעוּ מַה זֶה
חֹטֵא כָּלָל, בְּדִיוֹק כְּמוֹ שֶׁהִיָּה לִפְנֵי מֵאֲתִים שָׁנָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שִׁיבּוֹא
לְגוֹר שָׁם, אֵף אִם אֶתָּה רוֹצֶה, תִּחְזֹר אֶל אֲשֶׁתְּךָ וּלְיָדֶיךָ, אִם לֹא תוּכַל
לְהִבִּיא אוֹתָם לִיבְנָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כּוּ תִשְׁנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדֵּר שְׁלַח, כ"ה סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ,
וְאֵיךְ שְׂאֵתָה מִתְחַזֵּק בְּלִמּוּד הַתְּלִמִּידִים.

מַה אֲמַר לָךְ! אֶתָּה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, כִּי
אֲצִלִּי הַעֶקֶר הוּא הַחֲנוּךְ — לְחַנֹּךְ אֶת הַיְלָדִים בְּצוּרָה כְּזוֹ, שִׁיְהִיו
כִּלִּים לְהַמְשִׁיךְ אֶת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ לְמִטָּה.

זֶה לִי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה שְׁאֲנִי לוֹמֵד עִם תְּלִמִּידִים, וְתִהְיֶה לָאֵל,
הַזְמָן הַזֶּה הוּא הַזְמָן הָרָאוּשׁוֹן שְׁאֲנִי מִתְחִיל לְרִאוֹת נִחַת וּבִרְכָּה
מִהַתְּלִמִּידִים, וְהַזְכּוֹת הַכִּי גְדוֹלָה אֲנִי יָכוֹל לְזַקֵּף לְזִכְרוֹתָי, שֶׁתִּהְיֶה
לָאֵל, אֶתָּה מְכִין לִי תְּלִמִּידִים כָּאֵלוֹ, שֶׁתִּהְיֶה לָהֶם תְּשׁוּקָה לְלַמֵּד
תּוֹרָה, כִּי, תִּהְיֶה לָאֵל, אֲצִלִּי הֵם מְסִימִים בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים
מִשְׁנִיּוֹת וְכ"ח דְּפִים גְּמָרָא, וְאֵת זֶה הֵם עוֹשִׂים בְּקִבְעוֹת גְּדוֹלָה עַד

מָאד, מִלְבָּד הַשְּׁעוּרִים שְׁאֲנִי לוֹמֵד אִתָּם אִישִׁית, כְּמוֹ שֶׁלֶחֶן עָרוּף, חֲמֵשׁ וְרֶשֶׁ"י, וְתנ"ךְ, וְסֵפֶר הַחֲנוּךְ, וְרַמְבַּ"ם, זֶהר וְלִקוּטֵי מוֹהֲר"ן.

וְלִכְּנָן אֲנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּרְאֶה לְהַכְנִיס בִּילְדִים חֲשֵׁק לִסֵּים ש"ס וּגְמָרָא, וּמִשְׁנֵיּוֹת, כִּי לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מִזְכֵּךְ אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וּמִכְנִיס בָּהֶם תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּכְשֶׁאֲדָם לוֹמֵד תּוֹרָה, אֲזַי מִמֵּילָא נִקְלָטוֹת בּוֹ מִדּוֹת טוֹבוֹת. וְכֵן טוֹב מָאד שֶׁיִּלְמְדוּ "סֵפֶר הַמִּדּוֹת", וְיִהְיוּ בְּקִיָּאִים בּוֹ.

כְּפִי הַנִּרְאָה לֹא אֶקְבֵּל אֶת הַבְּחוּר ... רַק אַחֵר חַג הַסְּכּוֹת, כִּי אֲנִי לֹא צָרִיךְ פֶּה יִלְדִים רָעִים וְכו', לַעֲת עֲמָה דְחִיתִי אוֹתוֹ עַד אַחֵר תִּשְׁעָה בָּאָב, אֲבָל כְּפִי הַנִּרְאָה אֲנִי לֹא אֶקַּח אוֹתוֹ עַד אַחֵר סְכּוֹת. וְרִצִּיתִי מָאד, שֶׁתִּכְתֹּב לִי מָאד אֶת תְּכוּנוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁל ... גְּרוֹ יְאִיר, וְאִיךְ הוּא לוֹמֵד, וְאִיךְ הוּא מִתְּנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ.

אֲנִי מָאד מָאד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁלְרָגֵל הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה שְׁנַת הַלְמוּדִים, נוֹכַח לְהוֹסִיף אֶת הַמְשָׁכֶת לְכָל הַמְלַמְדִּים, כִּי כְּבֹר נִהְיָ מְלַמְדִּים מְפָרִים וְכו' וְכו', וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְכַנִּיס שְׁפַע גָּדוֹל לְמַלְמְדִים שְׂיִצְאוּ מִהַחֻבּוֹת.

אִתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִיּוֹת בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, כִּי תִהְיֶה לֵאל, כָּל הַשְּׁקָעָה שְׁאִתָּה מִשְׁקִיעַ בִּילְדִים, זֶה הַשְּׁקָעָה נִצְחִית, וְאַשְׁרֵיךְ וְאַשְׁרֵי חִלָּקָךְ, כִּי אֵין לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, אֵלָּא מֶה שֶׁמִּכְנִיס בִּילְדִים אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה מֶה שֶׁנִּשְׁאָר מִמֶּנּוּ.

וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְגִדּוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבִנְדָאִי עוֹד תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הַעֲקֵר חֲזֵק וְאַמֵּץ, וְתִמְשִׁיךְ לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֶת מִדַּת הַדֶּרֶךְ אֶרֶץ, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דִּרְכְּךָ תָּמִיד.

אֲשֶׁר כו תשנז בַּנְחֹל לז

רָאָה לְבוֹחַ לִי בַּיּוֹם רִאשׁוֹן מֵ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכֵן בְּכָל־לַיִל תְּדוּחַ
לִי עַל הַפֶּתַח.

הַמֵּאֲחֹל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כו תשנז.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֶדֶר שְׁלַח, כ"ה סִינּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

הַעֲקָר רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם
אֵין רַק אַמוּנָה, וְעוֹד פָּעַם אַמוּנָה וְכו', וְכו', וּכְבָּר אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבַּת קִיח'): אָבוּךָ בְּמֵאֵי זֶהִיר טָפִי; וְעַל זֶה גָּלָה רַבֵּנוּ ז"ל,
שְׂאֵדָם צָרִיף לְבַחֵר לְעֲצָמוֹ מִצָּוָה, וַיִּהְיֶה חֲזָק עִם הַמִּצְוָה הַזֹּאת,
וּלְדַעֲתִי, עֲקָר הַמִּצְוָה הוּא רַק אַמוּנָה, כִּי הַכְּפִירוֹת וְהָאִפִּיקוֹרְסוֹת
כָּל-כָּף מִתְּפַשְׁטוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִצְוָה אַחֶרֶת לְהִתְחַזֵּק
בָּהּ כְּמוֹ מִצְוֹת הָאַמוּנָה, אֲשֶׁר הִיא עוֹלָה עַל כָּל הַמִּצְוֹת, כִּי "כָּל
מִצְוֹתֶיךָ אַמוּנָה" (תְּהִלִּים קיט, פו), כָּל הַמִּצְוֹת צָרִיכִים לְהִבְיֹא אֶת
הָאָדָם לְאַמוּנָה, וְעַל-כֵּן תִּתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה
יִחַזֵּק אוֹתְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לַעֲבֹר עַל הַכָּל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דִּרְכְּךָ תָּמִיד, וּתְבַשֵּׁר לִי
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֹל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כו תשנח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שלח, כ"ה סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... ו... שיחיו
נצח.

זה זמן רב, שאני רוצה לכתב לכם, ובפרט שכתבתם לי מכתב
ארך, אבל טרדוטי בעסק הרבים מרבות מאד.

תאמינו לי, שעדין לא שכחתי אתכם, ואני לא אשכח אתכם,
ואתם חקוקים בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, ואני מאמין, שיום
אחד תשובו ליבנאל, שכבר תהיה עיר גדולה.

אני מאד מאד משתוקק אחריכם, ומקווה ומצפה לראותכם
ולשמע הטוב מכם. ועל-כן תראו לכתב לי מפעם לפעם, ואף
שהייתי מאכזב אז שעזבתם את המקום, כי כל אחד ואחד מאנשי
שלומנו יקר בעיני כבני ממש, בלי שום הפרש, ולזאת בשאחד
הולך ממני — כואב לי, כן הנה אצלכם וכו', אבל אני מקווה,
שהכאב לא יקח הרבה זמן, ולבסוף תחזרו.

ראו להתחזק יחד בשמחה ובאהבה, והקדוש-ברוך-הוא בונדאי
לא יעזב אתכם, ותמיד תבשרו לי בשורות משמחות, ונזקה ונתבשר
בשורות טובות כל ימי חיינו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשנט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שלח, כ"ה סיון ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת הַנֶּתוּחַ לְבָנְךָ, רָאוּ לִילְךָ לְרֹפֵא מִמְּחָה, וְלַעֲשׂוֹת כְּמוֹ שֶׁהוּא אוֹמֵר וְכו', וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל בָּנֶךָ, שִׁיְהִיָּה בְּרִיא, וְתִרְוֶה מִמֶּנּוּ וּמִכָּל הַיְלָדִים רַב נַחַת דִּקְדוּשָׁה.

הַעֲקֵר תַּתְחַזְּקוּ יַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָּה, כִּי זֶה עֵקֶר הַצִּלְחַת הָאָדָם, שֶׁתִּמְיֵד מִשְׁמַח אֶת עַצְמוֹ, כִּי אֵין לָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם רַק שְׂמִיחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה הִיא הַהִתְחַזְּקוֹת לְכָל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחְזִיק מִעֲמֵד, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי, שְׂאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּדַרְכְּכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם שְׁפַע בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כו תשס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְּשׁ לְסִדְרַת שְׁלַח, כ"ה סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נִרוּ יְאִיר.

זֶה זְמַן רַב שְׂרָצִיתִי לְכָתֹב לָךְ, אָךְ לֹא עָלְתָה בִּינְדִי, מִחֲמַת טְרִדוֹתִי בְּכָל יוֹם, וְיַעַן שֶׁבָנְךָ בִּקֵּשׁ בְּשִׁמְךָ לְכָתֹב לָךְ, אֲמַרְתִּי לְרוֹץ אֵלַיךְ בְּשׁוֹרֹתִים אֵלּוּ אֵלַיךְ.

מָה אֹמֵר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! בְּעֵתִים הַלְלוּ הַמַּצְנֶה הַכִּי גְּדוּלָּה, וְהַתְּקוֹן הַכִּי גְּדוּלָּה לָאָדָם — לְהַפִּיץ אֶת אֹר הָאֱמוּנָה בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר — צְרוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וּמִכְאוּבִים וְכו' וְכו', וְאִי אֶפְשָׁר לְהַחְזִיק

מַעֲמַד, אֲלֹא עַל־יְדֵי תַקָּף הָאֱמוּנָה, כִּי הָאֱמוּנָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וּכְכֹל שֶׁהָאָדָם מַכְנִיס אֶת עַצְמוֹ בְּתוֹךְ הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, הוֹלְכִים כְּבָר הַחַיִּים בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי. וְעַל־כֵּן רָאָה לְהַפִּיץ אֶת הַקוֹנְטְרָסִים, וְאֵל תַּסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם דְּבָר, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לִרְאוֹת רַב גִּחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֻלְצִיד. תִּהְלֶה לֵאל, בְּנֶךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, עוֹשֶׂה חֵיל אֲצִלְנוּ וְלוֹמֵד, וְאֶתְמוּל זָכָה לַעֲשׂוֹת סִיּוּם הַשָּׁס, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתְּרוּה מִמֶּנּוּ רַב גִּחַת דִּקְדָּשָׁה.

הַעֲקָר רָאָה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאֵל יַחֲסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לִמּוּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, שְׁלַחַן עָרוּךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה.

וְעַל כָּלֵם — רָאָה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמִּדְּבָרִים אֵל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, הוּא הַצִּלָּחָה נִצְחִית, הַצִּלָּחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשסא.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ה סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו גִּיחַח.

בְּאֵתִי לְאַחַל לָכֶם בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" תְּמָה וּלְכַבִּית עַל הַבֵּר־מִצְוָה שֶׁל בְּנֶכֶם ... גֵּרוֹ יֵאִיר, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתְּרוּ מִמֶּנּוּ רַב גִּחַת דִּקְדָּשָׁה.

הַמִּלְמַד שְׁלוֹ מְאֹד מִפְּלִיג בְּשִׁכְחוֹ, וּמְאֹד שִׂמַּח בְּהַתְקַדְּמוֹתוֹ בְּלִמּוּדִים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁבְנֶכֶם יַעֲלֶה תְּמִיד מַעֲלָה מַעֲלָה, וְתִרְוֶה מִמֶּנּוּ רַב גִּחַת דִּקְדָּשָׁה.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ושלום אל ... גרו יאיר.

הנני מאחל לך "מזל טוב" חם ולבבי, לרגל הפנסף לתורה ולמצוות, ואני מאד מאד מבקש אותך, שתתמיד בלמודים, כדי שתהיה תלמיד חכם וצדיק גדול, והקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכך כל ימי חייך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשסב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שלי, כ"ה סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו
נצח.

באתי לאחל לכם ברכת "מזל טוב" חמה ולבבית על הבר-
מצוה של בונכם ... גרו יאיר, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתוכלו
לגדלו בנקל, ושיגדל תלמיד חכם וצדיק.

לדעתי, שישאר עוד כמה חודשים ביבנאל, כדי שיתבגר יותר,
כי כפי שדברתי אתו בטלפון, אני רואה שהוא עדין גלדתי, ולא
יצליח פה, אלא אם ישאר וילמד ביבנאל עוד כמה חודשים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ושלום אל ... גרו יאיר.

באתי לאחל לך "מזל טוב" חם ולבבי, לרגל הפנסף לעל
המצוות, ואני מאד מבקש אותך, שתשמר ללכת בכל יום למקוה,
לפני שאתה מניח תפלין, וכן מניח תפלין דרבנו תם, ואני מקוה
להקדוש-ברוך-הוא, שתתמיד בתורה, אז תוכל לבוא ללמד אצלי,

וְאֲנִי צָרִיךְ לִשְׁמַע מִהַמְּלָמֵד שֶׁלֹּךְ אִם לִקְחַת אֶת עֲצָמָךְ בִּידִידְךָ, וְאַתָּה לֹוֹמֵד בְּהִתְמַדָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשסג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֶב-שַׁבָּת קִדְּשׁ לְסֵדֶר שְׁלֹחַ, כ"ה סִינֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּלֵי הַשְּׂמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂנֻכְנוּסָתָ בְּעֵבִי הַקּוֹרָה לַעֲזֹר לִי בְּבִנְיַן-בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, כִּי אֲנִי שְׂבוּר כְּחָרֶס הַנִּשְׁבֵּר מִמָּה שֶׁקָּרָה לִי, כִּי אֵף פַּעַם לֹא חָלַמְתִּי, שֶׁיָּבֹוא גּוֹי עָרֵל טָמֵא, וְיִגְנֹב אוֹתִי, וְאֶפְגֵּס בְּגָלְלוֹ לְחֹבוֹת כְּאֵלוֹ, בְּיֹדָאֵי עֲוֹנוֹתַי הַמְרַבִּים גִּרְמוֹ לִי כָּל זֹאת.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצָרְכִי צָבוּר, הוּא צָרִיךְ תָּמִיד הִתְחַזְקוֹת חֲדָשָׁה.

בְּזֶה שְׂאֵתָה אוֹמֵר, שֶׁהִיָּה צָרִיךְ לְבֹוא אֵלַיךְ עָרְבִי וְלִמְסֹר לָךְ מִכְתָּב מִהַעוֹרֶף-דִּין, בְּיֹדָאֵי זֶה עוֹד צֶ'ק שׁ... שְׂחִיק טָמֵא, רוֹצֶה לְפָתַח עָלַי תִּיקִים מִכָּל הַכוֹוִנִים עַל הַטָּשָׁעִקִים שֶׁקָּבֵל, וְזֶה שׁוֹבֵר אוֹתִי מְאֹד, אֶפְלוֹ עַל הָעֶכֶר אֲנִי מַצְטַעֵר... וְאֵף פַּעַם לֹא הֵייתִי מֵאֲמִין, שֶׁדְּבָר בְּזֶה יָכוֹל לִקְרוֹת, אַחֲרֵי שְׂמוֹסְרִים אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבוּר מִיִּשְׁהוּ, וּלְבַסּוֹף יִפְלֹט מְלָה כְּזוֹ מִהֶפֶה, וְדְבָר זֶה אֲנִי לֹא יָכוֹל לְשַׁכַּח, וְתֵאֲמִין לִי, שֶׁדְּבָר זֶה קָרַב אוֹתִי יוֹתֵר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׂאִין לִי בְּזֶה הָעוֹלָם אֵף אֶחָד, רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מוֹדֶה לָךְ בְּזֶה שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי בְּבִנְיַת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּכָל וְכָלִתְךָ, אִם אַתָּה

מִרְגִּישׁ שְׁצָרִיכִים שִׁישׁ, אֲזַ תַּעֲשֶׂה שִׁישׁ, הַעֲקֹר שִׁיהִיָּה אוֹלָם יָפָה, כִּי
תִהְיֶה לֵאל, יֵשׁ לָךְ טַעַם יָפָה וְטוֹב, כְּמוֹ שֶׁרְאִיתִי שְׁעֲשִׂית אֶת הָעֲזֹרֶת
נָשִׁים.

כְּשֶׁתִּגְמַר הִיצִיקָה עַל הַגָּג, וַיִּפְרְקוּ אֶת הַקָּרָשִׁים, תִּשְׁלַח לִי
תְמוּנָה, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיֶה אוֹתִי.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! צָרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה
בְּכָל יוֹם, וְעַקֵּר הַהִתְחִזְקוֹת הוּא הָאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לְהֶאֱמִין
אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמָם,
צוֹמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲשֶׁרֵי מִי
שֶׁמְכַנִּים יְדִיעוֹת אֵלֹהֵי בְדַעְתּוֹ, וְאֲזַ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַעֲלֶחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב בַּעֲבוּר ... וּכְדָאִי שֶׁתְּצַרֵּךְ אֶת הַמִּכְתָּב שְׁאִמְרָתִי
בְּיוֹם רַבִּיעִי, וְתוּכַל לִקְבֹּל הָעֵתָק מִיְדִידְנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכֵן תִּמְסֹר
מִכְתָּב בַּעֲבוּר מִשְׁפָּחָה ...

תְּדַחַח לִי אֵיךְ עָבְרָה עֲלֵיכֶם שַׁבַּת-קֹדֶשׁ.

כו תשסד.

בְּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ה סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּדְרְפוּ אֶל יְדִידִי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמָּלֵא מִכְּאוּבִים וּצְעָקוֹת וְכו' וְכו'.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה
בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ, כִּי עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צְרוֹת וּמִכְאוּבִים
רַבִּים, וְאִי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם רַק עַל-יְדֵי הַתְּחִזְקוֹת, וְאֵת
זֶה אֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים מִרְבֵּנוּ וְז"ל, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת

שֶׁבַע עוֹלָם לַחֲזוֹק אֶת עֲצָמָךְ, וְאֵל תִּפֹּל בְּקִטְנוֹת וּבְחִלְשוֹת הַדַּעַת.
בְּרַגַּע שֶׁתִּדְבֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, לֹא תִצְטָרֵךְ לִפְחֹד
מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַע עוֹלָם, וְלֹא תִשֵּׁים לֵב אֶל כָּל מִינֵי נְשִׁיכוֹת וּדְקִירוֹת,
שֶׁבְּנֵי-אָדָם דּוֹקְרִים וְנוֹשְׁכִים אוֹתָךְ. מָה אָמַר לָךְ, זֶה יָמִים וְשָׁנִים
שֶׁעוֹבְרִים עָלַי בְּזִיוּנוֹת וְשִׁפְיכוֹת דָּמִים, שֶׁבְּנֵי-אָדָם שׁוֹפְכִים אֶת דָּמִי,
וְאֲנִי בּוֹרֵחַ רַק אֶל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין בְּזֶה הָעוֹלָם אִיפָּה
לְבָרִחַ רַק אֶל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ
כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבַע עוֹלָם
לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי חֲבָל מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת שָׁבוּר,
כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׁבוּר, הוּא נִשְׁבֵּר בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנוּיּוֹת, וְאִזּוּ אֵין לוֹ כָּלוּם.
וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפָּנִים שֶׁבַע עוֹלָם.

וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא רַק עַל-יְדֵי שִׁמְחָה, שֶׁתְּמִיד תִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרֵךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְשִׁמְחָה אֱמֵתִית, וְעַל-יְדֵי שִׁמְחָה תִּזְכֶּה לַעֲבֹר עַל
הַכָּל.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשסה.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלֹחַ, כ"ה סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַגְּמִילוֹת חֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! הַגּוֹף הוּא חֲמֹר עֵב וְגַם וְגִשְׁמִי, שָׁבוּ
צָרִיכָה לְהִיּוֹת הַנֶּשְׁמָה, שֶׁהִיא חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל, וְאִיךָ מְקַשְּׂרִים אֶת
הַנֶּשְׁמָה, שֶׁהִיא רוּחָנוּיּוֹת חַיּוֹת אֱלֵקוֹת, אֶל הַגּוֹף הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי?
עַל-יְדֵי הַמַּצּוֹת שֶׁאָדָם עוֹשֶׂה, כִּי כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מַצָּה — זֶה לְשׁוֹן
צוּתָא, שֶׁהוּא מְחַבֵּר אֶת הַגּוֹף וְהַנֶּשְׁמָה גַּם יַחַד, וְעַל-כֵּן בְּזֶה שֶׁעָשִׂיתָ
לִי חֶסֶד חֲנֻם, וְהִלּוּיָת לִי, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיתְקַשֵּׁר גּוּפִךְ

אַל נִשְׁמָתְךָ, וְנִשְׁמָתְךָ אֶל גּוֹפֶךָ, וְיֵאִיר בְּךָ אֹרֶךְ אֲיִן סוּף בְּכַטּוּל כְּזֹה,
שֶׁלֹּא תִרְצֶה שׁוּם דָּבָר — רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ שְׁפַע גְּדוֹל בְּבִיתְךָ, שְׁאִשְׁתְּךָ תִּהְיֶה
תָּמִיד שְׂמֵחָה וְעֹלִינָה, וְכֵן הַיְלָדִים יִהְיוּ בְּרִיאִים, וְיִמְשֹׁךְ עֲלֵיהֶם חַן
וְחֶסֶד, וְתִזְכּוּ לַגְּדֹלָם בְּנִקְל.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַעֲלָמָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר שְׁלֹחַ, כ"ו סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תִּחְיֶה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

תֵּאֱמִינִי, שְׁאֵנִי מְבִין מֵאֵד מֵאֵד אֶת צִעְרֶךָ הַקָּשָׁה מְמָה שְׁעוֹבֵר
עֲלֶיךָ בְּבֵית וְכו', וְכו', עִם כָּל זֹאת אֶת צָרִיכָה לְמַצֵּא גַם אֶת הַטּוֹב
שֶׁבִּתּוֹךָ הַצָּרָה, וְכִמּוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּשִׁי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ה)
אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ד, ב): "בַּצֹּר הִרְחַבְתָּ לִּי", שְׁאֵדָם צָרִיךְ לְמַצֵּא
הִרְחַבּוֹת בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת, וְעַקֵּר הִתְרַחֲבָה, שְׂתַּהֲלֶה לְאֵל, בְּעֵלְךָ הוּא
בְּבֵית וְכו', וְאֵף שֶׁעֲדִין קָשָׁה לְךָ, שֶׁהוּא לֹא כָּל-כֶּךָ מִתְּפַקֵּד וְכו', עִם
כָּל זֹאת אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעִם הַזְּמַן הַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה
לְטוֹבָה, אֲכַל לַעֲת עֲתָה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, וּבְרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, הוּא
מִתְּפַקֵּד, וְזוֹ צָרִיכָה לִהְיוֹת לְךָ שְׂמֵחָה גְּדוֹלָה. וּבְכָלֵל טוֹב לְךָ
לְהִסְתַּכֵּל עַל הַחַיִּים בְּצוּרָה חַיּוּבִית וְכו', וְאֵז תִּהְיֶי הַכִּי שְׂמֵחָה
בְּחַיִּים.

אֵדָם צָרִיךְ לְדַעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד בְּצוּרָה
אַחֲרָת, וְאִסּוּר לְשָׂאֵל קִשְׁיוֹת וּסְפִקוֹת — לָמָּה וְמָה, אֲלֵא צָרִיכִים
לְמַשֵּׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהִשְׁתַּדֵּל לְשִׁמְחָה אֶת עֲצָמוֹ

וְאֵת אֲחֵרִים, וְכָשְׁהוּלָכִים בְּצוּרָה כְּזוֹ, אֶז מַצְלִיחִים מְאֹד, וְלִכְּנָן גַּם
אֶת תַּלְכֵי בְּצוּרָה כְּזוֹ, וְתִרְאִי שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנָּה לְטוֹבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי וְרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר שְׁלַח, כ"ו סִינָן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת כָּל מַכְתָּבֶיךָ, וּמִמֶּשׁ הַחֲיִיתָנִי.

רְאֵה לְשִׁמְחָה מְאֹד, וְתָמִיד תִּשְׁמַע כָּלִי זְמֶר, כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר
(עֵינִי לְקוּטִי-מוֹחֶרֶן, חֶלֶק א', סִימָן כג), אֲשֶׁר עָקַר רְפוּאָת הָאָדָם הִיא
הַשְׂמִיחָה, וְלִכְּנָן צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבַּעוֹלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד
בְּשִׂמְחָה, וְאִף שֶׁהַשְׂמִיחָה בָּאָה לְאָדָם מְאֹד קָשָׁה, כִּי טַבַּע שֶׁל אָדָם,
שְׂנֵמֶשֶׁךְ אַחֵר הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת, וּבִפְרָט מִי שֶׁעָבְרוּ עָלָיו כָּבֶד בְּחַיִּים
מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים וְכו', וְלֹא הָיָה בָּרִיא וְכו', לוֹ בָּאָה הַשְׂמִיחָה מְאֹד
מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת עָקַר הַשְׁלֵמוֹת לַעֲבֹד עַל עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְלִכְּנָן תִּשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שֶׁבַּעוֹלָם שֶׁתִּהְיֶה
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה הִיא הַהַצְלָחָה — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין
בְּרוּחָנִיּוֹת.

תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לָבוֹא עַל-כָּל-פָּנִים פַּעַם אַחַת בַּיּוֹם לְבֵית-הַכְּנֶסֶת,
וְהוּא דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד, וְאִתָּה צָרִיךְ רַק לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף
בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַּעוֹלָם, כִּי זֶה עָקַר גְּדֻלַּת
בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׁאֵינֹו מִסְתַּכֵּל עַל אִף אֶחָד, אֲלֹא מִסְתַּכֵּל עַל הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם אָדָם חֹזֵק בְּזֶה, מַצְלִיחַ דְּרָכֹו מְאֹד. וְלִכְּנָן תַּעֲשֶׂה כָּל
מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבַּעוֹלָם לִילָךְ פַּעַם אַחַת בַּיּוֹם לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וּבִמְשָׁךְ

הַזְמַן תּוּכַל לְלַכֵּת גַּם עִרְבִי וּבֹקֶר לְהִתְפַּלֵּל בְּמִגְזָן, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה, וּבִפְרָט בְּשִׁפְתֵי, תִּזְהַר מְאֹד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּמִגְזָן, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְשִׁמְחָה אֶת עֲצָמְךָ עִם הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת שֵׁשׁ בֶּדֶךְ, וְתִמְיֵד תְּדוּן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ חוֹב, אֲדַרְבֵּה אָדָם צָרִיךְ לְמַצֵּא אֶת הַטוֹב שֵׁשׁ בּוֹ.

בֶּר דַּעַת וְכִי שָׁכַל אֵינוֹ מִתְפַּעֵל מִדְּבָרִים כָּאֵלוֹ, אֲדַרְבֵּה הוּא מִתְחַזֵּק, וְאֵינוֹ שֵׁם לֵב עַל שׁוֹם דְּבָר, וְעַל־כֵּן גַּם אֶתָּה אַל תִּשֵּׂם לֵב לְכָל זֶה, וְאַפְּלוֹ אִם, חֵס וְשְׁלוֹם, תִּהְיֶה מְחַלֶּקֶת, אֶתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִסְתַּפֵּל עַל הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ כָּלֵל, אֶתָּה רַק צָרִיךְ לְגַלוֹת אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְתִמְיֵד תִּזְכֹּר מִהֵיכָן שִׁמְעָתָ וּמִהֵיכָן קִבַּלְתָּ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּמְצֵא חֵן בְּעֵינֵי כָל רוֹאֶיךָ.

רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה — לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם בְּרִיָּה כִּי עֲלִינוּ לְדַעַת, שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִי פְּרָטִית, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁאֵינוֹ מְאַבֵּד אֶת עֲצָמוֹ.

לְבִנְךָ ... גִּירוֹ יְאִיר, אִמְרָתִי יָבוֹא לְכָאן מִחֲצִי תַּמּוּז, אֲבָל אֲנִי רוֹאֶה שֶׁאֵין לִי מִטָּה פְּנוּיָה רַק אַחֵר תִּשְׁעָה בָּאָב, שְׂאִזּוּ נִוְסַע מִכָּאן אַחֵר, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּהְיֶה לִי מִטָּה פְּנוּיָה כַּאֲשֶׁר יִסְפֹּר לָךְ בֶּנְךָ ... וְלִזְאוֹת הִיָּה טוֹב אִם הוּא יָבוֹא לְכָאן תְּכֵף־וּמִיד אַחֵר תִּשְׁעָה בָּאָב אִתִּי בַּחֲזָרָה, וְזֶה יִהְיֶה טוֹב לְבִנְךָ, כִּי כֵף הוּא יִתְחַיֵּל עִם רִגְלֵי יָמָיו, אֲבָל אִם הוּא סֵתָם יִכְנַס בְּלִי יִשׁוּב הַדַּעַת, וְהַכֵּל עֲדִין לֹא מְסֻדָּר, זֶה יִשְׁפִּיעַ עָלָיו לְרָעָה. וְעַל־כֵּן לְדַעַתִּי, כִּדְאִי לְחִפּוֹת עַד אַחֵר תִּשְׁעָה בָּאָב, וְאוֹתוֹ אֲנִי לוֹקֵחַ הִיחִידִי, כִּי אֶת שְׁאֵר הַכֶּתֶה אֲנִי לוֹקֵחַ רַק אַחֵר סְכוּת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשסח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר שלה, כ"ו סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראי לחזק את עצמך ביותר באמונה פשוטה בו יתברך, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ורצנו ו"ל אמר (שיחות־הר"ן, סימן לד): אמונה גימטריה בני"ם, הינו על־ידי שמתחזקים באמונה פשוטה בו יתברך, על־ידי־זה זוכים לבנים, כי ככל שהאדם יותר חזק באמונה, יותר ישועה נמשכת עליו, ועל־כן תעשי כל מיני פעולות שבעולם להיות חזקה באמונה, והקדוש־ברוך־הוא בודאי יעזר לכם, שתפקדו בנרע של קימא, העקר רק להתחזק באמונה, ולא להתבלבל משום דבר שבעולם.

נא ונא תשתדלו לחזק ולעודד ולשמח את בעלך שילמד תורה, כי אין טוב בעולם יותר מתורה, ואשרי האדם שיוזכה ללמד תורה, ואז טוב לו כל הימים, כי רק זה נשאר מהאדם — הלמוד תורה שהוא לומד.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בדרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשסט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר שלה, כ"ו סיון ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, אין לתאר ואין לשער כלל.

ראי להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, אשר הקדוש-ברוך-הוא אתך, עמך ואצלק, ואל תעזבי את עצמך כרגע, רק תתחזקי מאוד, כי בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, ועקר ההתחזקות הוא האמונה, להאמין בהקדוש-ברוך-הוא, שהקדוש-ברוך-הוא נמצא, ואין בלעדיו נמצא, וצריכים ללמד את הלמוד הזה עם התלמידות, ולהחדיר בהן את כל זה, ועל-ידי-זה תצליחי ברכך תמיד.

נא ונא תמיד תהיי שמחה ועליזה, ואל תסתכלי על שום דבר, ואף שעובר עליך מה שעובר — קטנות ומכאובים וחלישות הדעת, עם כל זאת את לא צריכה להסתכל על שום דבר.

ראי לדבר תמיד עם תושבי המקום מהקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי-זה תפעלי דברים גדולים אצלם, כי על-ידי שמדברים מהקדוש-ברוך-הוא, מצליחים מאוד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע את תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שתצליחי, ובגוף יהיה בריא, וכל הילדים יהיו בריאים, רק חזקי ואמצי מאוד להיות בשמחה, ותתחזקי את התלמידות וכן את המורות באמונת חכמים, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשע.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר שלח, כ"ו סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

תהלה לאל, בְּנֶף ... גֵּרוֹ יֵאִיר, מְצַלִּיחַ מֵאֵד מֵאֵד אֶצְלָנוּ, וַיַּעֲזֹר
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרְוֵי רַב נַחַת דְּקַדְשָׁהּ מִמֶּנּוּ.

אודות מה שאת שואלת בענין הדבור לדבר עם בני-אדם,
אדרבה, תעשי כל מיני מאמצים לדבר עם תושבי המקום, ולהרבות
בדבורי אמונה והשגחה פרטית, ואז תראי נסים נגלים שיעשה עמך
הקדוש-ברוך-הוא. העקר הוא רק להתחזק, ולדבר עם כלם דבורי
אמונה.

ראי בבית-ספר לדבר עם הבנות תמיד דבורי אמונה והשגחה
פרטית, ולחזק אותן באמונת חכמים, אשר זה העקר, כי
כשמחזירים בילדים אמונת חכמים כשהם עדין בגיל צעיר, אז
מצליחים, אבל אחר-כך כבר קשה. לזאת ראי תמיד להתדיר בהם
אמונת חכמים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שגנזה תמיד להתחזק
יחד, וכן תבקשי את התמידות שתבקשנה עלי, והקדוש-ברוך-הוא
ישיב לך כגמולך הטוב, שכל התפלות שאת מתפללת עלי,
שתקמנה גם אצלך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשעא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר שליח, כ"ו סיון ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך זה כמה פעמים, אבל מרב טרדוטי
בעסקי הרבים, היה קשה וכבד לענות לך תכף-ומיד.

מה אמר לך! בזה העולם צריכים התחזקות, כי עובר על כל
אחד מה שעובר — ירידות ונפילות, קטנות וחלישות הדעת, זה
מעצמו וזו מהבצעל, וזה מהאשה, וכל אחד סובל בזה העולם צרות
ויסורים, ואשרי מי שאינו נופל בדעתו, אלא מתחזק בכל מיני
אפנים שבעולם. לזאת ראי להתחזק בכל יום ויום מחדש, ואפלו

בְּכָל שַׁעַה וְשַׁעַה, וְעָקַר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא עַל-יְדֵי שְׁתַּדְּבָרִי עִם הַתְּלַמִּידוֹת תָּמִיד מֵאֲמוּנָה.

אודות שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֶה שְׁעוֹבֵר מֵהַתְּלַמִּידוֹת, תֹּאמִינִי לִי, שֶׁזֶּה לֹא קָל, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בִּזְהָ הָעוֹלָם מֶה שְׁעוֹבֵר, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחֲזִיק מַעֲמָד וְאִינוֹ נִשְׁכָּר, כִּי צָרִיכִים סִבְלָנוֹת כְּמוֹ בְּרִזָּל, וְלֹא כָּל אֶחָד זֹכֶה לְסִבְלָנוֹת הַזֶּה, וְעַל-כֵּן תַּעֲשִׂי לַעֲצֻמָּךְ חֹק וְלֹא יַעֲבֹר, בְּכָל יוֹם לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרֶךְ, וּבִזְכוּת הַדְּבָרִים שְׁתַּדְּבָרִי עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יַעֲזֹר לָךְ בְּיָדָאִי, שְׁתַּזְכִּי לְסִבְלָנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד. אֵת רְאִי לְדַבֵּר, וְעוֹד פֶּעַם לְדַבֵּר, וְעוֹד פֶּעַם לְדַבֵּר וְכוּ' וְכוּ', לְהַחֲדִיר בְּבִנּוֹת אֲמוּנַת חֻכָּמִים, וְאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתִבְרֶךְ, וְתִרְאִי אֵיךְ שְׁסוּף כָּל סוּף הַכָּל יִתְהַפֵּף לְטוֹכָהּ. וְאֵף שֶׁבְּהִתְחַלָּה יִהְיֶה נִדְמָה לָךְ, כְּאִלוּ לְרִיק יִגִּיעַף וְיִטְרַחֲתֶךָ, אֲבָל אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ, שְׁאִם מְטַפְטְפִים לִילָדִים אֲמוּנָה, וְעוֹד פֶּעַם אֲמוּנָה, וְעוֹד פֶּעַם אֲמוּנָה, וְאֲמוּנַת חֻכָּמִים, לְבִסּוּף זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל מְאֹד. וְלִכֵּן רְאִי לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְעוֹד תִּרְאִי נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ.

גַּם בַּעֲנֵן הַשָּׁלוֹם-בֵּית, מֶה לַעֲשׂוֹת? לְכָל אֶחָד נִגְזְרָה גְּזֵרָה אַחֲרֶת, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁזֹּכֶה לְהִתְחַזֵּק מַעֲמָד וְלֹא לְהִשָּׁכַר, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאִתֵּר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, שֶׁכָּכֹר יִהְיֶה לָךְ טוֹב בְּחַיִּים בִּזְהָ וּבְכָא לְנֶצַח נִצְחִים.

הַסִּבְלָנוֹת הֵיא עָקַר הַחַיִּים, וְצָרִיכִים תָּמִיד לְדַבֵּר מִסִּבְלָנוֹת, וּלְהַתְנַהֵּג בְּסִבְלָנוֹת, וְאֵז מַצְלִיחִים בְּיוֹתֵר.

תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד, שֶׁתִּהְיֶה בְּבֵית-סֵפֶר אֲוִירָה שֶׁל שְׁמִתָּה, אֲוִירָה שֶׁל יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחִי דְרָכֶךָ מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחִי דְרָכֶךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשעב.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסִדֵּר שְׁלַח, כ"ו סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְאֵנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁקִּבַּלְתָּ אֶת הַמָּסֶר, שֶׁתַּחֲחִיל לְלַמֵּד מִסְכָּתָא סְכָה מְאָה פְּעָמִים וְאַחַת, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּהְיֶה מְסַבֵּךְ מִכָּל רַע, כִּי מִי שֶׁנִּזְהָר בְּמִצְוֹת סְכָה, שׁוֹם מִשְׁחִית וְשׁוֹם קִלְפָה וְשׁוֹם טְמֵאָה לֹא יִכּוּלִים לְנַצֵּחַ אוֹתוֹ, וְעַל־כֵּן מֵאַחֵר שֶׁמִּתְגַּבֵּר עָלֶיךָ כָּל־כָּךְ יִצְרָךְ בְּנֵאוּף, עָלֶיךָ לְלַמֵּד וּלְחַזֵּר מְאָה פְּעָמִים וְאַחַת בְּמִסְכַּת סְכָה, כִּי סְכָה גְּמֻטְרִיָּה צ"א — כְּמִנְיֵן הַיּוֹ"ה אֲדֻנּוֹת, שֶׁמִּתְבָּר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה לְעוֹלָם הַבָּא, וְסְכָה תִּהְיֶה לְצֵל (יִשְׁעִיה ד, ו), וּבִבְרָאִי בְּצֵל כִּנְפֵּיו יִתְבָּרַךְ תִּסְתַּר.

רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ עִם כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּךְ, כִּי אֵין אִתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֵיזוֹ גִּיט־רִיחַ אִתָּה גוֹרֵם לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, בְּשַׁעֲה שְׁבוּעֵר בָּךְ יִצְרָךְ, וְאַתָּה בּוֹרַח מִכָּל הַתַּאוּוֹת רָעוֹת רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹלָה עַל הַכָּל, וְעַל־כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם, לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד אֶת הַלְמוּדִים שֶׁאַתָּה לוֹמֵד, כִּי אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם תוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי הַתוֹרָה שׁוֹמֵרֶת אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע.

נָא וְנָא רָאָה לְשַׁמֵּחַ וּלְשַׁמֵּחַ אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וּתְשַׁמַּח אֶת יְלָדֶיךָ, וּבְכָל־ל תִּרְאֶה שְׁבִיבִית תְּמִיד תִּשְׁרֶה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִיחָה, כִּי מָה אִתָּה צָרִיךְ אֶת הַמָּרָה שְׁחֹרָה וְהַמְרִירוֹת הַזֵּה. וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קסט): כְּשֶׁאָדָם שִׁמַּח, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעֲצָמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִפְּגָם הַבְּרִית. וְעַל־כֵּן הִקְלַפָּה הַזֶּה שְׂמִיחָטָא אֶת הָאָדָם נִקְרָאֵת עַל שֵׁם יְלָלָה, שֶׁמְכַנִּיסָה בְּאָדָם תְּמִיד יְלָלָה כְּדֵי לְהַחֲטִיאוֹ, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשְׂמִיחָה תַּעֲזוֹר לָךְ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחִיּוֹת, הֶעָקָר אֵל תִּתֵּן שִׁיפִּילוֹ אוֹתְךָ,

וְאֶפְלוּ שְׁתַּשְׁמַע קוֹל מִהַשְׁמִים, שְׁאַתָּה לֹא שׁוּה לְכָלוּם, אַתָּה תַּצְחֹק וּתְלַעַג מֵהֶם, כִּי אִף אֶחָד אֵינוֹ מִמֶּנּוּ לֹא עַל הַגִּיהֶנוֹם וְלֹא עַל הַגֶּן-עֶדֶן, וְלָכֵן רָאָה לְשַׁמֵּחַ אֶת עַצְמָךְ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלִים, וְאֵל תִּתֵּן שִׁישְׁבְּרוּ אוֹתְךָ, וְאִם תִּהְיֶה חֹזֵק בְּזֶה, אִז תַּעֲבֹר עַל הַכֹּל.

נָא וְנָא רָאָה לְהַמְשִׁיךְ עִם הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת שִׁישׁ בָּךְ, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דִּרְכָּךְ תָּמִיד.

רָאָה לְהַמְשִׁיךְ לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל יוֹם, וּבִסּוֹף הַשָּׁבוּעַ תִּשְׁלַח אֶת זֶה, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִשְׁתַּוְּקֶק אַחֲרֶיךָ, כִּי אֲנִי רוֹצֶה שֶׁתִּתְחַזֵּק, וְלֹא תִפֹּל בַּדַּעְתְּךָ, וְשִׁלָּא תִהְיֶה לְךָ חֲלִישוֹת הַדַּעַת, אַתָּה צָרִיךְ לִזְכֹּר, שְׁאִף אֶחָד אֵינוֹ מִמֶּנּוּ עַל הַגִּיהֶנוֹם וְעַל הַגֶּן-עֶדֶן, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵב הַרְחָמִן, וּמִרְחָם עַל בְּרִיּוֹתָיו.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאי-שַׁבָּת-קִדְשׁ לְסֹדֶר שְׁלַח, כ"ו סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידִי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שֶׁתִּמְשִׁיךְ לִהְיוֹת גִּבְּאִי, אֲדַרְבָּה אֲנִי צָרִיךְ אָדָם חֹזֵק שִׁיְהִיָּה גִבְּאִי, כִּי בְּבֵית-הַכִּנְסֶת צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת סֹדֶר, שְׁלָא יִהְיֶה הַפֶּקֶד, חֵס וְשְׁלוֹם.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידִי הַיָּקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד צְרוּת

ויסורים, קטנות ומכאובים, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר. תאמין לי, ידידי היקר! שאתה לא יוצא ממחשבותי, כי כואב לי מאוד איך שהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, קפח את פרנסתך, ואילו צרות ואילו יסורים ואיזו מרירות הוא עושה לקהלה שלנו זה שנים על גבי שנים, ומקבל גושפנקא מרשעים ארורים, הקוראים את עצמם רבנים, וזה כואב לי מאוד מאוד, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לו כבר מפלה, ויפל נפילה אחר נפילה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

אודות הבשר שאתה שוחט, מאוד מאוד רציתי שתהיה גם אצל ההכשרה, כי לי הולך בחיים, שלאנשי שלומנו יהיה שוחט פרטי, והייתי אפלו מיעץ להם, שיקנו עופות חיים, ואתה תשחט להם ותכשיר להם, ואפלו שיעלה כמה שיעלה, כדאי לי יותר בצורה כזו, מאשר סתם לקנות בשר, כשסתם לא יודעים מה ומי ומאיפה, ובשביל זה בחרתי בך, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שיתרחב לך בפרנסה, צריכים לחשב עצה על כל הנ"ל.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואני רואה שפה ביבנאל יכנסו לגור עוד מאות משפחות בלי שום גזמא כלל, ונצטרף אטליז מסדר עם פועלים, וכודאי תהיה לך פרנסה בשפע גדול מאוד.

כשאנחנו מסתכלים חזרה באיזה מעמד ומצב היינו עד עכשו, בשביל הרשע מרשע הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, ותהלה לאל, אנחנו מסתכלים קדימה כמה התקדמו, זה נותן לנו חזק גדול מאוד, להמשיך ולא להשבר משום דבר, ואף שהפל הולך לאט לאט, הפל בשביל הבחירה והנסיגה, שהקדוש-ברוך-הוא בוחר באדם שאינו עובד על עצמו, אדרבה, מושך את עצמו תמיד אל הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתך שאני מבקש ומתפלל עליך, שיתרחב לך בפרנסתך, ויהיה לך שפע

בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת מִשּׁוֹם בְּרָכָה שְׂבַעְעוּלָם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשעד.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֶדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלֵחַ, כ"ו סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

זֶה כַּמָּה שָׁאֲנִי רוֹצֶה לְכַתֵּב לָכֶם, אֲךָ מְרֵב טְרִדוֹתֵי הַמְּרֻבוֹת בְּכָל יוֹם בַּעֲסֵק הַרְבִּים נִתְעַכֵּב.

מָה אִמַּר לָכֶם! אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, כִּי זוג צָעִיר עוֹבֵר עָלֵיהֶם מֵה שְׁעוֹבֵר — צְרוֹת וַיְסוּרִים וּמִכְאוּבִים רַבִּים, וְזֶה אֶחָד מֵהַנְּסִיוֹנוֹת הַכִּי קָשִׁים, וְלִזְאוֹת אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תִּרְאוּ לַחַיּוֹת בִּיחָד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂבַקְרוֹב מְאֹד תִּהְיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה, וּיְכָר דְּבַרְתִּי עִם מְנַחֵל הַתַּלְמוּד־תּוֹרָה, שְׂיִקַּח אֶת ... לְאִיזוֹ עֲבוּדָה, וּיְבַדְּאִי לְבִסּוֹף תִּהְיֶה לָכֶם עֲבוּדָה, וְעַל־יְדִי־זֶה תִּהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹת הַנֶּפֶשׁ.

הָעֵקֶר רְאוּ לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְשִׁשּׁוֹם דְּבָר שְׂבַעְעוּלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אֶתְכֶם, כִּי בְּרָגַע שְׁתַּדּוּנוֹ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְלֹא תִהְיֶינָה בִּינֵיכֶם מְרִיבוֹת, אֲנִי תִהְיוּ הַכִּי מְצַלְחִים בַּחַיִּים, וְלִזְאוֹת אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, אֵל תִּרְיֻבוּ בִּינְכֶם, אֲדַרְבָּה תִּשְׁתַּדְּלוּ לְאַהֲב אֶת הַשָּׁנִי, כִּי אַתֶּם זוג מִן הַשָּׁמַיִם, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עֶזֶר לִי, שְׁזָכִיתִי לְהִיּוֹת הַשְּׁלִיחַ נֶאֱמָן וְהַשְׁדָּכָן בִּינְכֶם, לְזֹאת הוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים שְׂיִהְיֶה בִּינְכֶם שְׁלוֹם־בֵּית וְאַהֲבָה וְהַכְנָה הַדְּרִית, כִּי שְׁנֵיכֶם קְשׁוּרִים וּדְבוּקִים אֵל לְבִי, וְאֲנִי לֹא מְסִית דַּעַת מִכֶּם, אֲלֹא תָמִיד מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, אֲבָל הָעֵקֶר מֵה שָׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם,

תשמרו את עצמכם ממחלקת ומריבות, שלא יהיו ביניכם חלוקי דעות ואי הבנות, כי חבל להרס את הבריאות ואת החיים עם מחלקת, אדרבה, תשתדלו לעשות כל מיני פעלות שבעולם, שיהיה ביניכם אהבה גדולה מאד, ועל-ידי-זה תצליחו ורפכם תמיד.

עליכם לדעת, כי החיים בזה העולם קשים ומרים מאד, כי עובר על כל אחד נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר, ולכן תעשו כל מה שרק ביכלתכם לאהב אחד את השני, ולכבד אחד את השני, ועל-ידי-זה תראו איך שהשכינה תשרה בביתכם, וכשהשכינה תהיה בבית, אז לא יחסר לכם שום דבר, כי במקום השכינה — שם הברכה מצויה.

גא ונא ראו להתחזק, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם, ואני מאד מבקש אתכם, ראו לכתב לי, ואז אכתב לכם יותר באריכות, העקר לא לפל ביאוש ובדפאון, חס ושלום, ומכל שכן שלא לבוא למריבות ואי הבנות ביניכם, והקדוש-ברוך-הוא יעזור, שימתקו מכם כל הדינים, על-ידי פלא עליון, ותמיד תבשרו לי בשורות משמחות.

עוד פעם ועוד פעם אני מבקש אתכם מאד מאד לשמר על הכבוד של אחד לשני, ועל-ידי-זה יהיה טוב לכם בזה ובבא לנצח נצחים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשעה.

בעזרת השם ותפלה, יום ראשון לסדר קרח, כ"ז סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'קדוש לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אֲנִי כְּתִבְתִּי מֵה שְׁטוּב לְבִנְךָ, אֲכַל אִם אַתָּם כָּל-כָּךְ מִתְעַקְּשִׁים, וּבִפְרֹט שְׁקִנִּיתֶם כָּבֵד פְּרִטִּים, שִׁיְהִיָּה כָךְ כְּמוֹ שֶׁעֲשִׂיתֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ דְּרַכְנוּ, וְאֲנִי מִקְנֶה שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר. אֲכַל אֲנִי מִכֶּרֶח לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁיֵּשׁ בְּזֶה בְּעֵינָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִתְגַּבֵּר עַל הַבְּעִיָּה.

נָא וְנֹא רֹאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְתִמְיֵד תִּהְיֶה דְּבִיּוֹק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִגְלֶלָה וְתִפְרָסֵם לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה הַשְׁלִיחוֹת שֶׁלָּנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזָק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִנְחָה, כ"ז סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְכַוֵּן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

אַתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין, כִּי זֶה לֹא כָל-כָּךְ פְּשׁוּט כְּמוֹ שֶׁאַתָּה חוֹשֵׁב לְהוֹצִיא קְרוֹב לְמֵאָה מִשְׁפָּחוֹת לְמִדְּבַר שָׁמַם, וְלְהַחְזִיק אוֹתָם וְאֵת כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁלָּהֶם עַל הָרֹאשׁ שְׁלִי וְכו', וְכֵן לְחַנֵּךְ אֶת הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת עַל טְהוֹרַת הַקֹּדֶשׁ וְכו' וְכו', זֶה לֹא פְשׁוּט וְכו', וּמִכָּל שֶׁכֵּן שֶׁאֲנִיחֵנוּ נִמְצָאִים בְּמִצְבַּב בְּזֶה הַמוֹבָא בְּסִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת (מַעֲשֵׂה ג' מִהַחֲגָר), שֶׁהִתְכַּסּ לָקַח אֶת אֲנָשָׁיו חוּץ לְיִשׁוּב, וְעָשָׂה עֲגוּל סָבִיב, וּבֹא הַסֵּמ"ך-מ"ם, וּמִשָּׁךְ אֶת עֲצָמוֹ מִהָאֶרֶץ עַד לְשָׁמַיִם, וּפָתַח אֶת פִּיו, וְאָמַר: אִם אַתָּם רוֹצִים אֶהְיֶה בּוֹלֵעַ אֶתְכֶם, אַתָּם לֹא מִפְּחָדִים מִמֶּנִּי? אֲכַל הִתְכַּסּ אָמַר: אֲנִי לֹא מִפְּחָד מִמֶּךָ וְכו' וְכו'. וְאוֹתוֹ סִפּוּר עוֹבֵר עַכְשָׁיו עָלַי, הַסֵּמ"ך-מ"ם בְּעֲצָמוֹ לִוְחָם עָמִי בְּכָל מִינֵי דְּרָכִים

מְלַכְלָכוֹת, וְכֹא עִם בְּדַצִּים, וְכֹא עִם בְּנִצִּים, וְכֹא עִם כָּל מִינֵי עוֹלוֹת, וּמוֹצִיא שֵׁם רַע אֶצֶל רַבָּנִים וְכו', וְכו', דְּבָרִים שֶׁלֹּא הָיוּ וְלֹא נִבְרְאוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתְּהִיָּה לוֹ מַפְלָה כְּמוֹ קִרְחַ וְכו'.

עַד שֶׁמַּחֲדִירִים אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמוֹפְכֶת בְּנַפֶּשׁ אַחַת, זֶה כָּבוֹד לִוְקֶחַ זְמַן, כִּי בַעַל בְּחִירָה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְהִתְמוּדָד אִתּוֹ, כִּי הִנֵּה אֵתָה אוֹמֵר לוֹ כֶּף, וּמִחֵר הַכֹּל מִתְהַפֵּף, וְלִכֵּן שֶׁלֹּא תִהְיֶינָה לָךְ אַכְזָבוֹת, שֶׁעֲדִין אֵתָה לֹא רוֹאֶה קֵהֳלָה כְּמוֹ שְׂרָצִית, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, לְגַבִּי קֵהֳלוֹת אַחֲרוֹת אֲנַחְנוּ הַצִּלְחָנוּ יוֹצֵא מִהַכָּלֵל.

אֵתָה צָרִיף לְדַעַת, אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם אֵינוֹ עוֹזֵר לָנוּ, שׁוֹם גּוֹף, הֵן מִתִּמְיָן, וְהֵן מִהַשְׁמָאֵל, הֵן מֵאלוֹ שְׁקוּרָאִים אֵת עֲצָמָם יְהוּדוֹת הַחֲרָדִית, אֵף אֶחָד אֵינוֹ רוֹצֶה לַעֲזֹר לָנוּ, אֲדוּרְבָה, רָאֵה לְהִתְחַזֵּק וְתִסְתַּכֵּל רַק עַל הַטּוֹב, כִּי אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם אֵינוֹ חִפֵּץ לְסִיעַ, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן אֲנַחְנוּ מַחֲזִיקִים מַעֲמָד, וְאֵת הַמַּעַט דִּמְעַט שְׂיָרִים דִּשְׂרִים, עֲצָמוֹת קְטָנוֹת שֶׁאֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים וְכו', זֶה מִמֶּשׁ כְּמוֹ מִים אֲחֵרוֹנִים, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן אֲנַחְנוּ מַחֲזִיקִים מַעֲמָד, וְלִמָּה לֹא תִסְתַּכֵּל עַל הַטּוֹב.

הַעֲקֹר רָאֵה רַק לְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִכְפָּרֵט עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְתִחַזֵּק אוֹתָם וְתֵאמֵץ אוֹתָם בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִרְחַ, כ"ז סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם אֵל ... תְּחִיָּה.

פֶּה תִקְבְּלִי עוֹד שְׁתִּי אוֹתִיּוֹת: פָּחַד, פִּדְיוֹן — לְסִפּוֹר "קִרְשֵׁת יִשְׂרָאֵל", וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי לִגְמֹר אֵת הַסִּפּוֹר בְּקִרְבּוֹ מְאֹד, כִּי רַבּוֹ הַמְּגִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים.

אֲשֶׁר כו תשעה — כו תשעט בַּנְחֵל נט

נָא לְכַתֵּב הָאֵם כְּכֹר תַּקְמַקְתָּ עַד פֹּה, וְכֵן לְבַקֵּשׁ אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר,
לְהַכְנִיס מִרְאָה מְקוֹמוֹת, וּבְכֻלָּל טוֹב שְׂיִכְנִיס מִרְאָה מְקוֹמוֹת בְּכָל
סִפְרִינוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִנְחָה, כ"ז סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם ל... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְצִיתִי עֲכָשׁוּ לְדַבֵּר אֵתְךָ — הָאֵם אֶפְשָׁר.

כְּפִי שְׁאֲנִי רוֹאֶה עִם ... זֶה סִתְכַת גְּדוֹלָה, וְתַהֲיִינָה לָנוּ לְבִסּוֹף
בְּעִיּוֹת, הֵייתִי מַעֲדִיף ש'... יִגְמַר אֶת הָעֲבוּדָה בְּמַהֲיוֹת הָאֶפְשָׁרִית,
כִּי הָאוֹלָם מְכַרַח לַעֲמִד בְּט"ו בָּאֵב, וְאֵם גִּלְד בְּדֶרֶךְ שֶׁל ... נַחֲמָה עַד
שְׁנִירָא פְּרָחִים...

נָא לְהוֹדִיעַ אִם אֶפְשָׁר עֲכָשׁוּ לְדַבֵּר אֵתְךָ.

הַמְחַפָּה לְתַשׁוּבָה מְהִירָה...

כו תשעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנִי לְסֵדֶר קִנְחָה, כ"ח סיון ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם ל... גֵּרוֹ יְאִיר.

אַחֵר הַשַּׁעוֹר אֶכְתֵּב מִכְתָּב, וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ אֲנִי הוֹלֵךְ לְהַתְחִיל כְּמָה
קוֹנְטְרָסִים, וּבִיּוֹם רְבִיעִי אֶגְמַר אֶת זֶה, כִּךְ שֶׁלֹּא יִלְךְ דְּבוּרִי לְבִטְלָה,
וְאֵלּוּ הֵם הַקוֹנְטְרָסִים שְׁאֶדְבֵּר: "דְּמִיּוֹן וּמְצִיאוֹת", "חֲנוּךְ אֲמִתִּי",

ס אֲשֶׁר כו תשפ — כו תשפא בַּנְחָל

"תַּפְסִיק לְהִתְאַכְזֵב", "דֶּרֶךְ עוֹקֶפֶת", "צוֹחֵק אַחֲרוֹן", אָנִי מְקַנֶּה
שֶׁתְּכִין מֵה לְפָנַי.

הַמְצָפָה לְשִׁמְעַת הַטוֹב מֵכֵּן...

כו תשפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר קָרָח, כ"ח סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם אֵל ... תַּחֲיָה.

לֹא יֵצֵא לִי לְדַבֵּר מִכָּל מַה שְּׂרָצִיתִי, אֲזִי רַק יִהְיֶה עֲכָשׁוּ
קוֹנְטֵרס: "חֲנוּךְ אֲמִתִּי", "דִּמְיוֹן וּמְצִיאוֹת", קוֹנְטֵרס "תַּפְסִיק
לְהִתְאַכְזֵב", קוֹנְטֵרס "מַעֲמָד בְּטוֹחַ". נָא לְסֵדֶר אֶת זֶה וְלִשְׁלַח, וְכֵן
נֻכַּל לְגַמֵּר אֶת הַכָּל.

אֲקַנֶּה שִׁיבָא טוֹב, תַּאֲמִינִי לִי, שְׂאֲצִלִי הַשְׁמָחָה גְּדוֹלָה שְׂדַבּוּרִי
אִינֵם הוֹלְכִים לְבִטְלָה, אֵלֹא נִדְפָּסִים, כִּי "יִמִּינוּ כָּצֵל עוֹבֵר" (תַּהֲלִים
קמ"ד, ד), וְעוֹד מַעֲט אָנִי יוֹצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם, לְכָל הַפְּחוֹת שֶׁהִשְׁאֲרִיתִי
אִינֶה מְטֻמָּן וְאוֹצֵר גְּדוֹל לְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, וְהִנֵּה זֶה חֲלָקִי מִכָּל
עַמְלִי.

הַמְצָפָה לְשִׁמְעַת מֵכֵּן...

כו תשפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר קָרָח, כ"ח סִינן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד רָצִיתִי שֶׁתְּכִין לִי אֶת הָרִמְקוֹל לְיוֹם שְׁלִישִׁי בְּלִילָה,
שְׂאֲנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת אֶסְפֶּת חֲרוֹם לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַשּׁוֹמְעִים בְּכָל

שְׂבוּעַ אֶת הַשְּׁעוֹר, כִּי יֵשׁ לִי לְדַבֵּר בְּמָה עֲנִינִים מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים,
וְכֵן רָצִיתִי שֶׁתִּקְשֹׁר אֶת כָּל הַשּׁוֹמְעִים מְכַל הַעֲזֵירוֹת, כְּגוֹן: אֲשֶׁרֹד
וְאֲשֶׁקְלוֹן, בְּנֵי בְרֵק, יְרוּשָׁלַיִם צִפּוֹת וְכוּ', וְכוּ', שִׁיְהִיו קְשׁוּרִים מְחֹר
בְּלִילָה בְּשַׁעַת תְּשֻׁעָה, כְּדֵי שְׁגֵם הֵם יִשְׁמְעוּ.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבַּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנִינוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וּבֹדְאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקֹר תִּתְחַזֵּק
בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבַּעוֹלָם.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קִנְיָה, כ"ח סִיּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גִּירוֹ יֵאִיר.

פֶּה תִקְבֹּל מִכְתָּב כָּלְלִי, שֶׁתִּתְּלֶה אֶת זֶה עַל לִוְיַת הַמּוֹדְעוֹת, כִּי
רָצִיתִי שֶׁמְחֹר בְּלִילָה בְּשַׁעַת תְּשֻׁעָה, שֶׁתִּהְיֶה אֶסְפַּת חֲרוּם — הֵן
לְגַבְרִים וְהֵן לְנָשִׁים, יֵשׁ לִי דְבָרִים מְאֹד נְחוּצִים לְדַבֵּר עִם כָּל אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמִנוּ.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבַּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנִינוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, הַעֲקֹר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא הָאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְצָרִיכִים
לְדַבֵּר אַחֵד עִם הַשָּׁנִי מֵאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְאֵז נְצִלִיחַ דְּרָכְנוּ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קִנְיָה, כ"ח סִינּוֹן ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֹהֲבֵי תַלְמִידֵי ...
נְרוּ יָאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּעֲשֶׂה לִּי חֶסֶד חֲנֻם, שֶׁתִּשְׁמַר
מָאד מָאד עַל כְּבוֹד חֲמִיד וְחֲמוּתָךְ, וְאַפְלוּ שְׂיִהְיָה מִה שְׂיִהְיָה וְכו',
וְכו', אֶל תִּגִּיב וְכו', וְאֶל תִּדְבֹּר נִגְדָם, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי הִיסוּד
בְּשְׁלוֹם-בֵּית הוּא לְכַבֵּד אֶת הוֹרֵי הָאִשָּׁה, וְזֶה הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים, שְׂיִהְיָה
לְךָ שְׁלוֹם-בֵּית, וְשְׂיִהְיָה לְךָ שֵׁם טוֹב.

זָכֹר כַּמָּה מִסִּרְתִּי אֶת נִפְשִׁי כְּדֵי לְחַתֵּן אוֹתָךְ בְּגִיל צָעִיר, שְׁלֹא
תִּדַּע מִה זֶה חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וְכו', וְעַל-כֵּן רָאֵה לְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמִי,
וְשְׁלֹא יֵצֵא עָלַי שֵׁם רַע, שֶׁתַּלְמִידֵי רַב עִם חֲמִיו וְחֲמוּתוֹ, וּמִתְחַצֵּף
אֵלֵיהֶם, כִּי אֲחֵר-כֵּף אָנִי סוֹבֵל מִזֶּה, כִּי אוֹמְרִים לִי: "רְאוּ אֵיזָה
תַּלְמִיד הַקְּמַתָּם". וְלָכֵן אָנִי מָאד מָאד מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, מִשְׁעֵם הַזֶּה,
שֶׁתִּשְׁמַר מָאד מָאד עַל הַנְּהֻגְתָּךְ אֵיךְ שֶׁאַתָּה מִתְנַהֵג, כִּי תִהְיֶה לְאֵל,
אָנִי גֹאֵה בְּתַלְמִידִים שֶׁהוֹצֵאתִי מִכְּתָלִי יְשִׁיבְתֵּנוּ, וְאֵינִי מִתְחַרֵּט כָּלֵל
עַל שֶׁחֲתַנְתִּי אוֹתָךְ, אֲדַרְבֶּה זֶה שְׂמִיחָתִי, וְזֶה כְּבוֹדִי, שֶׁאֲנִי יָכוֹל לְהַצִּיל
אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים מִעוֹנוֹת וְחֲטָאִים, וְלָכֵן אָנִי מָאד מָאד מִבְקֵשׁ
אוֹתָךְ, שֶׁתִּתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹלָה, וְאֶל תִּכְנֹס בּוֹכּוּחִים עִם אֵף אֶחָד,
תִּבּוֹא לְהִתְפַּלֵּל עִרְב וּבֹקֵר בְּמִנְיָן, וְכֵן תִּקְבַּע עֲצָמָךְ בְּשַׁעוּרִים כְּסֻדְרָן,
כִּי סוּף כָּל סוּף מִה יִשְׁאָר מֵאַתְּנוּ? רַק הַתּוֹרָה שְׁנוֹזָה לְלַמֵּד בְּכָל
יוֹם.

רְצִיתִי מָאד, שֶׁתִּבּוֹא בְּיוֹם שְׁלִישִׁי בַּלִּילָה לְאַסְפַּת חֲרוּם שְׁאֲנִי
עוֹשֶׂה לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּהִיכָל-הַקֹּדֶשׁ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה אָנִי כוֹתֵב גַּם לְחִבְרִיךָ.

כו תשפד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר קנח, כ"ח סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
ש'לומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הונ"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרו ויצילים הקדוש-ברוך-
הוא, וימשיך עליהם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

מאד מאד אבקש את כל אנשי ש'לומנו היקרים בלי יוצא
מהכלל, הן הגברים והן הנשים, שיבואו יחד להתאסף לאספת
חרום, שיהיה בהיכל-הקדוש בשעה תשע בלילה, ויש לי דברים מאד
מאד נחוצים לומר לכם, ואהיה לכם אסיר תודה, אם תשתדלו
לבוא, כי יש דברים מאד מאד חשובים העומדים על הפרק לדבר,
ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתקיימו את בקשתי, ובשכר
זה שתשמעו אותי, ישמע אתכם הקדוש-ברוך-הוא, וישפע עליכם
שפע ברכה והצלחה בכל מעשי ידיכם.

הכפל הדבר, איש בל יעדר, כי לנו דברים נחוצים מאד
מאד לדבר, בענין עתיד קהלתנו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשפה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר קנח, כ"ח סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
ש'לומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", די בכל
אתר ואתר, הונ"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרו ויצילים
הקדוש-ברוך-הוא, וימשיך עליהם ברכה והצלחה בכל מעשה
ידיהם, אמן.

באתי לבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים, שיתאספו ביחד וישמעו אל קול בקשתי, כי יש לנו ענין דחוף שמאד מאד רציתי לדבר עם כלל אנשי שלומנו היקרים, תלמידי "היכל-הקדש", כי זה צו השעה, ודבר נחוץ מאד, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לכם, בזכות שתתאספו יחד, ותשמעו מה יש לי להגיד לכם, ישמע אתכם הקדוש-ברוך-הוא, ותתקבלנה תפלותיכם לפני אדון כל.

מאד מאד אני מבקש אתכם, שתהיו בקשר ביום שלישי בערב בשעה תשע.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשפו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! מוהרנ"ת ו"ל כתב (לקוטי-הלכות, פסח, הלכה ט', אות כא): כמו שהאדם צריך לעמד בנסיון לבלי לילך אחר תאוותיו בהתר או באסור, חס ושלום, כמו-כן צריך להתחזק לעמד בנסיון אם כבר נכשל, חס ושלום, ועבר עליו מה שעבר, לבל יפל על-ידי-זה לגמרי, חס ושלום. כי מה שנמצאים הרבה בני אדם, שנופלים בדעתם ואומרים, שאי אפשר להם לילך בדרך הישר עוד, זהו רק מחמת תאוותם ויצרם הרע, שמבקשים תואנה ועלילה לפרש מאחרי המקום, חס ושלום, כדי שיוכלו לילך אחרי תאוותיהם הרעות, חס ושלום, כי התואנות והעלילות, שהבעל-דבר מוצא לכל אדם, רבו כמו שרבו לאין מספר וכו', ולכל אחד מוצא עלילות מיחדות, רבים על-ידי חסרון פרנסה ומניעות המונעים וכו', אף אף-על-פי-כן כל אחד מישאל נפשו מרה לו מאד על זה, כי יודע,

שִׁיטְרֵךְ לַתֵּן דִּין וְחֶשְׁבוֹן, וְעַל-כֵּן מִתְגַּבֵּר בּוֹ הַטּוֹב בְּכָל פַּעַם
וּמִתְעוֹרֵר לְשׁוֹב לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, אֵף בְּשׁוֹם דְּבָר אֵינוֹ מוֹצֵא לַעֲצֹמוֹ
עָלֶיָּהּ וּפְטוֹר כָּל-כֶּף כָּמוֹ עַל-יְדֵי הַתַּחֲבוּלָה שֶׁל הַבַּעַל-דְּבָר,
שֶׁמִּפִּילוֹ בְּדַעְתּוֹ בְּכָל פַּעַם, וּמֵרָאָה לוֹ כְּאִלוֹ אֶפְסָה תִקְוָה, חֵס וְשְׁלוֹם,
כִּי רוֹאֶה בְּעֵינָיו, שֶׁכָּבֵר חֲתֵר כְּמָה פְּעָמִים לְשׁוֹב לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְנִפְל
אֲחֵר-כֵּן, כָּל אֶחָד כָּפִי מֵה שֶׁנִּפְל, וְכֵן הָיָה כְּמָה פְּעָמִים בְּלִי מִסְפָּר,
וְעַל-כֵּן עוֹזֵב אֶת עֲצֹמוֹ לְגִמְרִי, וְנִכְנָס בְּיָאוֹשׁ גָּמוּר, עַד שֶׁנִּדְמָה בְּעֵינָיו
עֲצֹמוֹ כִּי אָבֵד מְנוּס וְתִקְוָה, וְלָכֵן הוּא מִפְסִיק מִלְחַתּוֹ עוֹד חֲתִירוֹת
לְשׁוֹב לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ. אָבֵל בְּאַמַּת כָּל הָרַעֲיוֹנוֹת וְהַמִּחְשָׁבוֹת שֶׁל
נְפִילוֹת כְּאִלוֹ, הֵם רַק מַעֲשֵׂה בַעַל-דְּבָר, שֶׁמוֹצֵא לוֹ עָלֶיָּהּ לִפְרֹשׁ
מֵאַחֲרֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא. כִּי בְּאַמַּת אֵין שׁוֹם יָאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל,
וְכָל אָדָם צָרִיךְ שֶׁיַּעֲבֹר עָלָיו הַרְבֵּה קִדְּם שְׂיוֹכָה לְהַכְנִס אֶל הַקִּדְּשָׁה,
וְלָכֵן אַל תִּהְיֶה בִטְלָן! אֵלָּא קַח אֶת עֲצֹמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתִרְאֶה שֶׁעַדִּין לֹא
אָבֵד מְנוּס וְתִקְוָה מִמֶּךָ.

הַקִּדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתִּהְיֶה לָּךְ הַצְלָחָה מְרִבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְגֵּה
— תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשפז.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֹדֶר קִרְחָ, ב' תמוז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵי יֵאִיר.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאֵד מֵאֵד צֹר לִי מְמָה שֶׁעוֹבֵר עָלַי בְּבִיתְךָ וְכו', וְכו', אֲתָה
צָרִיךְ לְזַכֵּר מֵה שֶׁמוֹכָא (סֵפֶר מְנוּחַת הַמָּאוֹר, ג' ג', כָּלָל ו', חֶלֶק ד', פָּרָק א'):
אִם הָאִשָּׁה נוֹהֶגֶת כְּרָאוֹי, מִצְוָה עַל בַּעֲלָהּ לְכַבְּדָהּ וּלְשַׁמְרָהּ, וְשִׁלָּא
יִכְנִיעָנָה, וְזֶהוּ טוֹב לוֹ, גַּם יִזְהַר שֶׁלֹּא יוֹנֶה אוֹתָהּ בְּאוֹנָאוֹת שֶׁלֹּא

פִּדְיוֹן, אוּ בְּאוֹנָאֵת דְּבָרִים (דְּבָרֵי צַעַר), וְיִהְיֶה זֶה֩ר בְּתַבּוּאָה בְּתוֹךְ
בֵּיתוֹ, כְּדֵי שֶׁלֹּא יָבוֹאוּ לְמַרְיָכָה עַל זֶה, וְאִם יִתְנַהֵג עִמָּה כְּרֹאוֹי, יִהְיֶה
שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְהִשְׁכִּינָה מִגֵּן בְּעֵדָם, וְאִם מִכְבֶּדָה כְּגוֹפוֹ, מְקַיֵּם אֶת
הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב, כד): "וְהָיָה לְבָשָׁר אֶחָד", שֶׁהִיא צֹלַע
מִצְלָעוֹתָיו, וְדָרְכוֹ לְחַזֵּר אַחֲרֶיהָ בְּכָל דְּבָר, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ בְּמַסְכֵּת נִדָּה
(קְדוּשִׁין ב.): שֶׁאֵלּוּ תִּלְמִידָיו אֶת רַבִּי דּוֹסֶתַי בֶּר יֵנְאִי, מִפְּנֵי מַה אִישׁ
מִחֲזֵר עַל הָאִשָּׁה, וְאִין הָאִשָּׁה מִחֲזֵרָת עַל הָאִישׁ? אָמַר לָהֶם: מְשַׁל
לְאָדָם שֶׁאֲבָדָה לוֹ אֲבָדָה, מִי מִחֲזֵר עַל מִי? בַּעַל אֲבָדָה (שֶׁנֶּאֱבָד
הִצֵּלַע מִהָאִישׁ) מִחֲזֵר עַל אֲבָדָתוֹ, מִפְּנֵי מַה אִישׁ מְקַבֵּל פִּיּוּס, וְאִין
אִשָּׁה מְקַבֵּלָת פִּיּוּס? זֶה מִמָּקוֹם שֶׁנִּבְרָא (אֲדָמָה רַבָּה סוּפָגֶת), וְזוֹ
מִמָּקוֹם שֶׁנִּבְרָאת (עֵצָם קָשָׁה שֶׁל הִצֵּלַע שֶׁאִינָה סוּפָגֶת). וְלִכְּנַן תַּכְנִיִּס
אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ לְתוֹךְ לִבְךָ, וְהִפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַקְדוּשׁ-כְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתַּפִּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּהְיֶה לְךָ הַצִּלָּחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגָּה
— תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקָת, ד' תמוז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרּוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, שֶׁשְּׁלֵמוֹת הַהִתְקַרְבוּת אֵל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת הוּא
עַל-יְדֵי הַתַּבְטָּלוֹת לְגַמְרֵי אֱלִיּוֹ.

כְּמוֹכָא בְּדְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קכג): הָעֶקֶר
וְהִיסוּד שֶׁהִפֵּל תְּלוּי בּוֹ, לְקִשְׁר עֲצָמוֹ לְהַצַּדִּיק שֶׁבְּדוֹר, וְלִקְבֵּל דְּבָרָיו
עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה, דְּבָר קָטָן וְדְבָר גָּדוֹל. וְלִבְלִי לְנִטּוֹת,
חֵס וְשְׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יָמִין וּשְׂמָאל, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים

(ספרי פרשת שופטים): 'אֲפֹלוֹ אוֹמֵר לָךְ עַל יְמִין שְׂמָאל וְעַל שְׂמָאל יְמִין — תִּצְיֵית אוֹתוֹ', וְלֹהֲשִׁיף מֵאֲתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלִסְלֹק דַּעְתּוֹ בָּאֵלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם שָׂכָל, בְּלִעְדֵי אֲשֶׁר יִקְבֹּל מֵהַצְדִּיק וְהָרַב שְׂפִדוֹר. וְכָל זֶמֶן שֶׁנִּשְׁאָר אֲצִלוֹ שׁוֹם שָׂכָל עֲצָמוֹ, אֵינוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינוֹ מִקְשָׁר לַהַצְדִּיק; כִּי הָעֵקֶר לְבִטֹּל אֶת שְׂכָלוֹ הַמְדַּמָּה וְהַבְּדוּי לְגַמְרִי, וְלִצְיֵית אֶת הַצְדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר אוֹמֵר, וְרַק זֶה נִקְרָאת הַתְּקַרְבוֹת.

וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֶה לַהֲתַקְרֵב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, אַתָּה צָרִיף לָקִים אֶת כָּל זֶה, וְאֵז יֵאִיר לָךְ אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֹּה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֲקֵת, ה' תַּמּוּז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נִרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחַזְּקוֹת, לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׂבָעוֹלָם, וְלֹא לַהֲשִׁיב מִשּׁוֹם דָּבָר. וּמוֹכָא בְּדַבְרֵי מוֹהֲרַנ"ף ז"ל (לְקוּטִי-הַלְכוֹת, הַרְשָׁאָה, הַלְכָה ג', אוֹת כ'): כָּל הַתְּסַרוּנוֹת וְהָעֲנִיּוֹת וְהַדַּחְקוֹת שֵׁישׁ לָאָדָם, הוּא רַק מִחֲמַת חֲסֵרוֹן הַבִּטְחוֹן, כִּי אִם הִיָּה לוֹ בִּטְחוֹן שֶׁלֹּם בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לֹא הִיָּה דוֹאָג כָּלֵל, וְלֹא הִיָּה חֲסֵר לוֹ דָּבָר, כִּמּוֹ שֶׁכְּתוּב (יִרְמְיָה יז, ז): "בְּרוּךְ הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּה' וגו'", "וּבִשְׁנֵת בְּצִרְתָּ לֹא יִדָּאָג" וגו', וְעַקֵּר הַבִּטְחוֹן הוּא כְּשׁוֹזָכָה לִירְאָה בְּשִׁלְמוֹת, דְּהֵינּוּ שֶׁנִּשְׁמָר מִירְאוֹת הַנְּפוּלוֹת, וְאֵין לוֹ שׁוֹם יִרְאָה נְפוּלָה, שְׂאֵינוֹ מִתְיָרָא מִשּׁוֹם דָּבָר, רַק מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲזִי הוּא בְּדוֹאֵי בּוֹטַח בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה עֵקֶר הַבִּטְחוֹן, שֶׁלֹּא יִירָא

וְלֹא יִפְחַד מִשּׁוֹם דְּבָר, רַק מִהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ לְבַד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָּה יב, כ): "אֲבֹטַח וְלֹא אֶפְחַד"; וְכָתִיב (תְּהִלִּים נו, יב): "בְּאַלְקִים בְּטַחְתִּי לֹא אִירָא מֶה יַעֲשֶׂה בְּשֵׁר לִי", הֵינּוּ שֵׁישׁ לוֹ בְּטַחֲוֹן שְׁלֹם בְּהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֵין לוֹ שׁוֹם יִרְאָה נְפוּלָה וְשׁוֹם פֶּחַד כָּלֵל, וְאֵינוּ דוֹאֵג כָּלֵל מֶה יֵאָכֵל לְמַחַר, שְׁנֵה בְּחִינַת יִרְאוֹת נְפוּלוֹת, שְׁנֵהוּ עֶקֶר הָעֲנִיּוֹת — כְּשֵׁישׁ לוֹ יִרְאוֹת נְפוּלוֹת, שְׂאֵז הוּא בּוֹדָאי עֲנִי מִמֶּשׁ, אֶפְלוּ אִם יֵשׁ לוֹ כָּל הוֹן דְּעֵלְמָא, כִּי אֶפְלוּ אִם הוּא עֲשִׂיר גְּדוֹל, הוּא מְלֵא דְאֲגוֹת וְצַעַר וְיִסּוּרִים וּפְחָדִים תָּמִיד, וְכָל יָמָיו כַּעַס וּמִכְאוּבוֹת, וְאֵין לוֹ שׁוֹם נַחַת וּמְנוּחָה וְשׁוֹם חַיּוֹת כָּלֵל, וְהוּא חַי חַיִּי צַעַר יוֹתֵר מִכָּל הָעֲנִיִּים שְׂבַעוּלָם, מִחֲמַת שְׂבָכָל יוֹם נִתְחַדָּשִׁין לוֹ דְאֲגוֹת וּפְחָדִים חֲדָשִׁים מְאֻדוּגִים וְשָׂרִים וְכוּ' וּמִכְמָה וְכְמָה מִיָּגִי הַפְּסוּדוֹת, הַשְּׂכִיחִים וְשְׂאֵינִם שְׂכִיחִים, וְגַם מְצַטַּעַר בְּכָל עֵת עַל רַבּוּי הַהוֹצָאָה שְׂבָבִיתוֹ, כִּי נִדְמָה לוֹ כִּי הַהוֹצָאָה יִתְּרָה עַל הָרוּחַ, וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה רַבּוּי מִסְפַּר רַבּוּי הַדְּאֲגוֹת שֵׁישׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטִיּוֹת בְּלִי שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, וְאֵין רָגַע בְּלֹא פְּגַע, וְכְמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק ב'): "מִרְבָּה נִכְסִים מִרְבָּה דְאָגָה"; וְכָל זֶה מִחֲמַת יִרְאוֹת הַנְּפוּלוֹת, מִחֲמַת שְׂאֵין לוֹ בְּטַחֲוֹן שְׁלֹם בְּהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי אִם הִיָּה לוֹ בְּטַחֲוֹן בְּהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁלְמוֹת, בּוֹדָאי לֹא הִיָּה מִתְפַּחַד כָּלֵל, כִּי בּוֹדָאי הִכַּל בֵּיד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהַעֲשֶׂר וְהַפְּכוּד מִלְּפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִם יִרְצָה הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שִׁיְהִיָּה עֲנִי, חֵס וְשִׁלּוּם, בּוֹדָאי לֹא יוּכַל לְשַׁמֵּר אֶת עֲצָמוֹ מִזֶּה בְּשׁוֹם אֶפֶן, וְכֵן לְהַפֵּךְ, רַק הוּא מַחֲזִיב לְעֶסֶק בְּאִיזָה עֶסֶק וּמִשָּׂא וּמִתָּן, וְהַשֵּׁם הַטוֹב בְּעִינָיו יַעֲשֶׂה, וּמֵאֵן דִּיְהִיב חַיִּי יְהִיב מְזוּנִי. נִמְצָא, כְּשֵׁישׁ לוֹ בְּטַחֲוֹן בְּהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֵינוּ דוֹאֵג כָּלֵל מֶה יֵאָכֵל לְמַחַר, זֶהוּ עֶקֶר הָעֲשִׁירוֹת, בְּבְחִינַת (אֲבוֹת פָּרָק ד'): אֵיזוּהוּ עֲשִׂיר הַשְּׂמִיחַ בְּחֵלְקוֹ; כִּי אֵין לוֹ שׁוֹם דְאָגָה וּפֶחַד כָּלֵל, כִּי הוּא בְּטוּחַ בְּהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי בּוֹדָאי לֹא יַעֲזֹבֵנוּ לְעוֹלָם. הֲרִי שְׁלֵף לְפָנֶיךָ — אֵל מֶה מַדַּת הַבְּטַחֲוֹן מְבִיאָה אֶת הָאָדָם.

וְלִכֵּן כָּלֵךְ לֵךְ מִכָּל הַדְּאֲגוֹת וְהַטְרָדוֹת וְהַפְּחָדִים שֶׁל הֶבֶל, שְׁלֵא יְבִיאוּ אוֹתָךְ לְשׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאחַל לֵךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לַסֵּדֶר חֲקֵת, ו' תמוז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צָרִיךְ שֶׁתַּדַּע, שֶׁכָּךְ פְּתוּב בַּזֶּהָר (מִשְׁפָּטִים צד): תָּא חֲזִי, בַּר נֶשׁ
כַּד אֶתְגַּלִּיד יְהִבִּין לִיה נִפְשָׁא, מִסְטָרָא דְבַעֲיָרָא מִסְטָרָא דְדִכְיוֹ,
מִסְטָרָא דְאַלִּין דְּאַתְקִרֹן אוֹפְנֵי הַקֶּדֶשׁ, זָכָה יִתִּיר יְהִבִּין לִיה רוּחָא
מִסְטָרָא דְחִיּוֹת הַקֶּדֶשׁ, זָכָה יִתִּיר יְהִבִּין לִיה נִשְׁמָתָא מִסְטָרָא דְכַרְסִיָּא,
וּתְלַת אַלִּין אֵינוֹן, אָמָה, עֶבֶד וְשִׁפְחָה דְבִרְתָּא דְמַלְכָּא. זָכָה יִתִּיר
יְהִבִּין לִיה נִפְשָׁא בְּאַרְח אַצִּילוֹת, מִסְטָרָא דְבֵת יְחִידָה, וְאַתְקִרִיָּאֵת
אִיהִי בֵת מְלֹךְ, זָכָה יִתִּיר יְהִבִּין לִיה רוּחָא דְאַצִּילוֹת מִסְטָרָא דְעִמּוּדָא
דְּאַמְצָעִיתָא, וְאַקְרִי בֵּן לְקֶדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (דְּבָרִים
יד, א): "בְּנִים אַתֶּם לַיהוָה" אֱלֹקֵיכֶם", זָכָה יִתִּיר יְהִבִּין לִיה נִשְׁמָתָא
מִסְטָרָא דְאַבָּא וְאַמָּא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (בְּרָאשִׁית ב, ז): "וַיִּפְּחַ בְּאַפִּיו
נִשְׁמַת חַיִּים", מַאי חַיִּים? אֵלָא אֵינוֹן יִ"ה, דְּעִלְיָהּ אֶתְמַר (תְּהִלִּים קנ,
ו): "כָּל הַנִּשְׁמָה תִּהְלֵל יִ"ה", וְאַשְׁתַּלִּים בֵּיה יְהוָה. זָכָה יִתִּיר יְהִבִּין
לִיה יְהוָה בְּשָׁלִימוֹ דְּאַתְנוֹן יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, דְּאִיהוּ אָדָם בְּאַנְרָח
אַצִּילוֹת דְּעִלָּא, וְאַתְקִרִי בְּדִיוֹקְנָא דְמֵאֲרִיָּה, וְעִלְיָה אֶתְמַר (בְּרָאשִׁית א,
כח): "וַיֵּרְדּוּ בְּדִגְתַּת הַיָּם" וְגו', וְהֵאֵי אִיהוּ שְׁלֹטְנוּתִיה בְּכָל רְקִיעִין,
וּבְכָל אֲפָנִים וּשְׂרָפִים וְחִינוֹן, וּבְכָל חִילִין וְתוֹקְפִין דְּלַעֲלֵילָא וְתַתָּא וְכו'
[בּוֹא וְתִרְאָה, כְּאִשֶּׁר אָדָם נוֹלָד, נוֹתָנִים לוֹ נֶפֶשׁ, מִצַּד הַבְּהִמּוּת
הַטְּהוֹרָה, מִצַּד אֵלוֹ שְׁנִקְרָאִים אוֹפְנֵי הַקֶּדֶשׁ, זָכָה יוֹתֵר — נוֹתָנִים לוֹ
רוּחַ, מִצַּד חִיּוֹת הַקֶּדֶשׁ, זָכָה יוֹתֵר נוֹתָנִים לוֹ נִשְׁמָה מִצַּד הַכֶּסֶּא,
וְשִׁלְשָׁה אֵלוֹ הֵם אָמָה, עֶבֶד וְשִׁפְחָה דְבֵת הַמְּלֹךְ, זָכָה יוֹתֵר, נוֹתָנִים
לוֹ נֶפֶשׁ בְּדֶרֶךְ אַצִּילוֹת, מִצַּד שֵׁל בֵּת יְחִידָה, וְהִיא נִקְרָאֵת בֵּת הַמְּלֹךְ,
זָכָה יוֹתֵר נוֹתָנִים לוֹ רוּחַ שֵׁל אַצִּילוֹת מִצַּד הָעִמּוּד הָאַמְצָעִי, וְנִקְרָא
בֵּן לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "בְּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹקֵיכֶם",

זכה יותר, נותנים לו נשמה מצד אבא ואמא, כמו שכתוב: "ויפח באפיו נשמת חיים, מה הם חיים? אלו הם י"ה שעליהם נאמר: כל הנשמה תהלל יה, ונשלים שם הוי"ה, זכה יותר, נותנים לו שם הוי"ה בשלמות האותיות (מלוי שם מ"ה) שזה הוא (בגימטריה) אד"ם בדרך האצילות העליונה, ונקרא בדמות אדונו, ועליו נאמר: "וירדו בדגת הים" וגו', וזהו שלטונו בכל הקיעים, ובכל האופנים והשרפים והחיות ובכל הכחות של למעלה ושל למטה וכו'; ולכן אתה צריך לקחת את עצמך בידיך, ולא לבלבל את עצמך משום דבר, אלא כל הפסופין והרצונות שלך צריכים להיות רק לחזר בתשובה שלמה, ולזכות להפיל באין סוף ברוך הוא, אשרי מי שזוכה לזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשצא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! לבי נשבר בקרבי מפל מה שעובר עליך, עם כל זאת אתה צריך לזכר מה שבפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קיט), שכל בני העולם כלם מלאים יסורים, אין גם אחד שיהיה לו עולם הזה, ואפלו העשירים הגדולים ואפלו השרים, אין להם שום עולם הזה כלל, כי כל ימיהם פעס ומכאובות, וכלם מלאים טרדות ודאגות ועצבות ויגון ואנחה תמיד, וכל אחד יש לו יסורים מיוחדים, ואין גם אחד מפל העשירים והשרים, שיהיה לו הפל כסדר כרצונו תמיד, וכלם כאחד מלאים יסורים ודאגות תמיד, וזה ברור וידוע לכל מי שבקי קצת בהם ויבדכיהם. ואפלו מי שנדמה עליו, שיש לו העולם הזה בשלמות, ויש לו כל התענוגים — עשר ונקסים וכבוד והון רב וארמונים גדולים וכלים נפלאים

וּתְכַשִּׁיטִין וּסְגֵלֶת מְלָכִים וְכוּ' וְכוּ', אִם יִסְתַּכְּלוּ בּוֹ טוֹב טוֹב, יֵרָאוּ שְׁגָם הוּא מְלֵא פַעַם וּמְכַאֲבוֹת, הִרְבָּה תְּמִיד בְּכֻמָּה מִיְּנֵי אֲפָנִים וְעִנְיָנִים, וְכִמּוֹ שְׁאֵמֶר שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ (קִהְלֶת ב, כג): "כִּי כָל יָמָיו מְכַאֲבִים וְכַעַס", וְכִתִּיב (אִיּוֹב יד, א): "אָדָם יֵלֹד אִשָּׁה קָצֵר יָמִים וְשָׁבַע רִגְזוֹ", וְזֶה כּוֹלֵל כָּל בְּנֵי-אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם מְקַטֵּן וְעַד גְּדוֹל, כִּי כָּלֶם נוֹלְדוֹ לְעֵמֶל, וּמְלָאִים רִגְזוֹ וִיסוּרִין, וְאֵין שׁוֹם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה לְהַנְצִיל מִעֵמֶל וְיִגּוֹן הַזֶּה, כִּי אִם לְבִרְחָ לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ וְלַעֲסֵק בַּתּוֹרָה. וְכִמּוֹ שְׁאֵמֶר וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה יג, סִימָן ז'): "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד", 'אֲשֶׁרִי מִי שֶׁעֲמָלוֹ בַּתּוֹרָה', הֵינּוּ מֵאַחֵר שֶׁכָּל אָדָם נוֹלֵד לְעֵמֶל, וְאִי אֲפָשֶׁר לְהַמְלִיט מִזֶּה בְּשׁוֹם אֶפֶן, אֲפִלּוֹ אִם יִהְיֶה לוֹ כָּל חֲלָלִי דְעֵלְמָא, בּוֹדָאִי יִהְיֶה לוֹ עֵמֶל וִיסוּרִין וּדְאָגוֹת הִרְבָּה, עַל-כֵּן הִחֲכַם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ, שִׁיְהַפֹּךְ הָעֵמֶל לְעֵמֶל הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר בְּשִׁבִּיל זֶה נוֹלֵד — שִׁיעֲמַל בַּתּוֹרָה, וְאִזּוֹ אֲשֶׁרִי לוֹ, כִּי נִצַּל מִעֵמֶל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְזוֹכָה לַחַיִּי עוֹלָם הַבָּא.

וְלִכְּנֵן חִזַּק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וַיֵּשׁ עֲנִין שְׁנֵתֵּהפֹךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

הַמֵּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תִשָּׁב.

בְּעִנְיַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֹּת, ח' תַּמּוּז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אֵמֶר לָךְ! אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד מִהֲרַגֵּעַ שְׁעוֹשִׁים אֲרוּסִין, שֶׁכָּבֵר יִתְכַנְּנוּ עַל חֲתָנָה, הוּא לֹא רָצָה שִׁיעֲשׂוּ הַפֶּסֶק גְּדוֹל בֵּין הָאֲרוּסִין לְחֲתָנָה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן שֶׁבַח וְיִתְבָּרֵךְ לֹא יִסְתַּכְּבוּ כָּל-כָּף הִרְבָּה זְמַן בְּלִי אֲרוּסִין וּבְלִי

נְשׂוּאִין, כִּי הַסֵּם "ד"מ"ם יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוֹלָם לְהַפְרִיד
 בֵּין הַזּוּג, וּבִפְרָט כְּשֵׁישׁ מְשִׁיכָה אַחַד לְהַשְׁנִי, צָרִיכִים לַדַּעַת, שְׁנֵה
 בֶּן זִוְגִי, אוֹ זֹאת בֶּת זִוְגִי, וְתַכְף־יִמֵּיד לְקַבֵּעַ זְמַן עַל חֲתָנָה, וְיִתְחַתְּנוּ
 וְיַחֲיוּ חַיִּים בְּאֶשֶׁר, וְזוֹ הַדָּרֵךְ הָאֲמִתִּית שֶׁל יְהוּדֵי מַאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ־
 בְּרוּךְ־הוּא וְכוּ', וּמִתְנַהֵג עַל־פִּי הַתּוֹרָה וְכוּ', אָבֵל מָה עָשׂוּ אֵלּוּ
 שֶׁהָלְכוּ וְעָזְבוּ אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא וְאֶת הַתּוֹרָה וְכוּ', שֶׁהֵם
 מְסֻתּוֹבָבִים כְּכֹה כְּמֹה שְׁנִים וְכוּ', וְחַיִּים בִּיחִיד בְּאֶסּוּר וְכוּ', וּלְבִסּוּף
 נִכְנָסֶת עֵין רָעָה בִּינִיָּהֶם וְכוּ', וּנְפָרְדִּים וְכוּ', וְלִכְּנֹן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוֹלֵךְ
 בְּדָרֵךְ הַתּוֹרָה, שֶׁתַּכְף־יִמֵּיד כְּשֶׁהִבְחֹר וְהִבְחִירָה נִפְגָּשׁוּ וּמִכִּירִים
 אַחַד אֶת הַשְּׁנִי וְכוּ', שֶׁכָּבֵר יַעֲשׂוּ אַרְוִסִין וְיִדְבְּרוּ עַל נְשׂוּאִין, וְיִקְבְּעוּ
 זְמַן הַכִּי קָצֵר לְנְשׂוּאִין, וְלֹא לְחִכּוֹת עַד שִׁיְהִיָּה כֶּסֶף וְכוּ', עַד שֶׁתִּהְיֶה
 חֲכָמָה וְהַשְׁפָּלָה וְתֹאֵר וְכוּ', כִּי כָּבֵר אָמַר הַחֲכָם מְכַל הָאָדָם (קֹהֶלֶת
 א, יח): "כִּי בָרֵב חֲכָמָה רַב כְּעַס, וְיֹסִיף דַּעַת יֹסִיף מְכָאוֹב", וְדָרָשׁוּ
 עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קֹהֶלֶת רַבָּה): "בָּרֵב חֲכָמָה רַב כְּעַס", כָּל זְמַן
 שֶׁאָדָם מְרַבֵּה בְּחֲכָמָה — מְרַבֵּה בְּכַעַס, וְכָל זְמַן שֶׁהוּא מְרַבֵּה בְּדַעַת
 — מְרַבֵּה בִּיסוּרִין. אָמַר שְׁלֹמֹה, עַל־יְדֵי שֶׁהִרְבִּיתִי בְּחֲכָמָה הִרְבִּיתִי
 בְּכַעַס, וְעַל־יְדֵי שֶׁהִרְבִּיתִי בְּדַעַת הִרְבִּיתִי בִּיסוּרִין; הִרִי שֶׁלֹּף לִפְנֶיךָ,
 אִם אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא חָכָם וְכֵן דַּעַת, וּמוֹשֵׁף אֶת הַזְּמַן וְכוּ',
 עַל־יְדֵי־זֶה לְבִסּוּף מִתְפַּוֵּצֵן הַכָּל וְכוּ', וְנַעֲשֶׂה בִּינִיהֶם רִיב וְכַעַס
 וּנְפָרְדִּים, וְלִכְּנֹן אֲשֶׁרֵי הִבְחֹר אוֹ הִבְחִירָה שְׁמוּצָאִים אַחַד אֶת הַשְּׁנִי,
 וְיֵשׁ בִּינִיהֶם מְשִׁיכָה וְהִבְנָה הַדָּדִית, שֶׁכָּבֵר יֵרָאוּ לִסְגֹּר אֶת הַכָּל,
 וְהַפְלִל הַזֶּה טוֹב לְכָל אַחַד וְאַחַת, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיעִצִית, וְיָקִים אֶת כָּל
 זֶה, וְאִזּוֹ יִהְיוּ לָהֶם חַיִּים מְאֻשְׁרִים מְאֹד.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי
 מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה
 תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ח' תמוז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... נִרְוֵי יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר רָאָה לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד זֶהָר וְתִקּוּנִים, שְׁזָה דְּבָר גָּדוֹל מְאֹד, עַד כְּדֵי כָּךְ, שְׁרַבְנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קח): יְדוּעַ, שְׁלִמּוּד הַזֶּהָר מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד; וְדַע, שְׁעַל-יָדֵי לִמּוּד הַזֶּהָר נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לְמוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְהַלְשׁוֹן הַקְדוּשָׁה שֶׁל הַזֶּהָר מְעוֹרְרָת מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, דִּהְיִנוּ הַשֹּׁבַח שְׁמִשְׁבַּח וּמִפְאָר אֶת הָעוֹבֵד הַשֵּׁם, דִּהְיִנוּ הַלְשׁוֹן הַרְגִּילָה בַּזֶּהָר לֹמַר זַכָּאָה וְכו', עַל כָּל מִצְוָה וְעִבּוּדָה וְכו', וְלַהֲפֹךְ הַצָּעֵקָה שְׁצוּעַק וִי וְכו', וִי לֵה וִי לְנִשְׁמָתָהּ עַל הַסֵּר מִעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אֱלוֹ הַלְשׁוֹנוֹת מְעוֹרְרִים מְאֹד אֶת הָאָדָם לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שֵׁם סִימָן קט): רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי קִדַּשׁ כָּל-כָּךְ אֶת לְשׁוֹן הַתְּרַגּוּם, עַד שֶׁאֲפָלוּ שְׂאָר דְּבָרִים הַנִּכְתָּבִים בְּלְשׁוֹן תְּרַגּוּם, יֵשׁ לָהֶם כֹּחַ לְעוֹרֵר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְהָאֲרִיז"ל גַּם תִּקּוֹן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לֹמַר בְּכָל יוֹם חֲמִשָּׁה דָּפִים זֶהָר וְחֲמִשָּׁה דָּפִים תִּקּוּנִים.

הַלּוֹאֵי שֶׁתּוֹכָה לְקַיֵּם אֶת זֶה, וְאִז תְּבֹאֵא אֵל זְכוּף הַנֶּפֶשׁ שְׁלֵא תֵאָרֶת מִיָּמֶיךָ. אֲשֶׁרִי מִי שְׁלֹמֵד בְּכָל יוֹם זֶהָר וְתִקּוּנִים פִּסְדֵּרֵן דִּיקָא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצְלָחָה מְרִבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשצד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פנחס, י"ח תמוז ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע, אשר רבנו ו"ל הקפיד מאד מאד על טבילת מקוה, ואמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קכג), שמקוה אינה מזקת כלל, והדאקטור שיאמר לו שמקוה מזקת, אינו דאקטור כלל. אדרבה, טבילת מקוה טובה מאד לבריאות הגוף, כי יש נקבים קטנים הרבה בגופו של אדם, והם נקבי הזעה, שדרך שם יוצאת הזעה מן האדם, והם צריכין להפתח, כי אם נסתמין נקבי הזעה, יוכל לחלש ולפל לחלשה, חס ושלום, ועל-ידי טבילה במים נפתחין נקבי הזעה, וזה טוב מאד לבריאות הגוף. רק שלא יהיו המים קרים ביותר, כי אז מציא מטרשי להנקבים, אבל כשאין המים קרים מאד, אזי הטבילה בהם טובה מאד; ואין צריכים ראיה יותר טובה מזו, ובפרט בענין תקון הפללי, רבנו ו"ל אמר: התקון הראשון זה מקוה.

ומובא בדברי מוהרנ"ת ו"ל (לקוטי הלכות, הקשר פלים, הלכה ד', אות כ'): על-ידי טבילות מקוה נופלים כל השונאים, ונתבטלות כל הצרות והמגיעות, שמונעות את האדם מעבודת השם יתברך, כי על-ידי טבילת מקוה מבטלין עצמן אל השם יתברך בבטול גמור בבחינת מסירות נפש, שזה עקר שלמות הרצון דקדשה, שצריך שיהיה הרצון חזק במסירות נפש, שזה סוד טבילות מקוה. ועל-כן כשהוא נכנס ונתעלם בתוך המים, ומוסר נפשו אל השם יתברך ומקשר עצמו אליו יתברך בתקף החשק והרצון אל הקדשה, וזה עקר פונתו בטבילתו, כדי שיוזכה להמשיך עליו על-ידי זה רוח חדשה דקדשה, ועל-ידי זה הוא נכלל בשרש הרוח העליון דקדשה, שהוא בחינת רוח אלקים, המרחפת על פני המים (בראשית א, ב),

ועל-ידי-זה הוא זוכה להוציא רוח חדשה דקדשה מהפכת אל הפעל, וכשזה קם זה נופל, וממילא נתבטלים ונופלים כל השונאים והחולקים, שהם עקר המונעים מלהוציא הדברים שבקדשה מהפכת אל הפעל. וזה מרמז במקרא שכתוב (יחזק' יז, יג): "מקנה ישראל הוי"ה כל עזביה יבשו וסורי בארץ יפתבו, כי עזבו מקור מים חיים".

ועל-כן אל תהיה בטלן, אלא תהיה זהיר בכל יום בטבילת מקנה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשצה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פנחס, י"ט תמוז ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ובענין שלך וכו', עליך לדעת, שמוכא בספר "זהר חי", פרוש על הזהר הקדוש מהרב הקדוש מקאמארגה זי"ע, וזו לשונו (בפרשת לד-לז): תדע, כשמסבב אותך חלילה כמה מחשבות רעות וקטנות ויסורין ודין והסתרות פנים, ומרה שחורה על כלם, תדע ששם אתך אלהותו יתברך, אף-על-פי שנפלת לשאול תחתית, באמונה הזאת תקום ביתר שאת וביתר עז, כי אתך עמך אלהותו יתברך, כי נקדת אצילות מתפשטת עד התהום, ולא אשתני בכל אתר, "ואין אלקים עמדי" (דברים לב, לט): אלהים אחרים, חלילה, כי לא ישתנה ולא יתערבו בו, כי הם בטלים בלתי מציאות, לית בהו שום ממשות כלל כלל, ואורו יתברך מאיר עד נקדת התהום בלתי שום שנוי, אלא שאתה גרמת לך במעשיך הרעים שמגיע לך מרורות, כאלו, כביכול, יש בו שנוי ופרוד, כי הוא כל יכול, אבל לעתיד יתגלה לעין כל, כי הכל הוא אין סוף ברוך הוא, וכל הנצרות והרעות

וְהַגְלוֹת הַמָּרָה וְהַסְתָּרָה, הַכֹּל אֲנִי הוּא לֹא אַחֵר כָּלֵל, כִּי אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בִּלְתִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֹּל הוּא הוּא בְּלִי שׁוּם שְׁנוּי, וּבִידִיעָה זֹאת "יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֲוֶן" (תהלים צד, ד), וְהָרַע גָּמּוּר כָּלָה וְאָבֵד דְּלִית בָּהּ מְשׁוּשָׁתָא כָּלֵל כָּלֵל, וְדִי בָּזָה לְמֶאֱמִינִים וּמַחְכִּים לִישׁוּעָה, "צִפִּית לִישׁוּעָה" (שְׁבַת לא), אֲשֶׁרִי מִי שְׁמֻכְנִים דְּבָרִים אֱלוֹ בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֱלֹו יִתְבָּרֵךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר זֶה עָקֵר הַבֵּית מְנוּס שֶׁל הָאָדָם בָּזָה הָעוֹלָם, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁבוּרָח בְּכָל יוֹם אֱלֹו יִתְבָּרֵךְ, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פִּנְקָס, י"ט תמוז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, שְׁמֵרְחֶכֶת אֶת הַדַּעַת מְאֹד, וְעַל-יְדֵי-זֶה זֹכָה לְגִדְלוֹת הַמַּחֲיָה, כַּמּוּכָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'), שֶׁעַל-יְדֵי שִׁמְחָה נִתְרַחֵב הַמֶּחֶ, וְיוֹצֵא לְחֵרוֹת.

הָעָקֵר אֶל תְּהִיָּה בְּטָלָן, וְרָאָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גִּמְרָא, מְדֻרָשׁ, שְׁהַלְמוּדִים הָאֱלוֹ הֵם כְּנֶגֶד הַד' עוֹלָמוֹת: אַצִּילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וּמִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הָאֲרַבְעָה לְמוּדִים הָאֱלוֹ, מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הָאֶרֶה גְּדוּלָּה וְנִפְלְאוֹת מְאֹד מִהָאֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת, כִּי מִקְרָא — הִיא בְּעוֹלָם הָעֲשִׂיָּה, מִשְׁנָה — הִיא בְּעוֹלָם הַיְצִירָה, גִּמְרָא — הִיא בְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה, מְדֻרָשׁ וְזֹהֵר — הֵם בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הָאֲרַבְעָה לְמוּדִים

הָאֱלֹהִים, וְאֵינוֹ מַחְסִיר יוֹם אֶחָד, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְמַשִּׁיף עַל עַצְמוֹ הָאָרֶץ נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד מִהֶעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְאִי אֶפְשָׁר לְתַאֲרֹת וּלְשַׁעֲרֹת אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁל אָדָם שְׁקוֹבֵעַ לְעַצְמוֹ בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד אֶת הָאֲרֻבָּעָה לַמּוֹדִים הָאֱלֹהִים בְּעִקְשָׁנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְחֻבֵּל שֶׁתַּחֲסוּר יוֹם אֶחָד מִלְמוֹד הָאֲרֻבָּעָה לַמּוֹדִים הָאֱלֹהִים, כִּי סוּף כָּל סוּף וְכֵן זֶה מִה שִׁישָׁאָר מֵאֲתָנוּ, וְאֶפְלוּ שֶׁתִּלְמַד מִכָּל שְׁעוֹר קִצָּת, זֶה גַם-כֵּן דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצִּלָּחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּנְחָס, כ' תמוז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרֹּי יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לֹא צְרִיכִים לְפַחַד מִשּׁוֹם קִלְלוֹת, כִּי כָּבֵד אָמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם (מִשְׁלֵי כו, ב): "כְּצִפּוֹר לְנוֹד כְּדָרוֹר לְעוֹף בֵּן קִלְלַת חֲנָם לֹא תָבוֹא", וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת קִלְלָה, סִימָן ו'): סוּף, שֶׁקִּלְלַת חֲנָם תָּשׁוּב עַל הַמִּקְלָל; וְלִכֵּן אֵל תַּעֲשֶׂה עֶסֶק מִכָּל הַקִּלְלוֹת שֶׁמִּקְלָלִים אוֹתָךְ, כִּי אֵין בְּזֶה כְּלוּם וְכו', וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (פְּסָחִים קי'): כִּלְלָא דְּמִילְתָּא כָּל דְּקַפִּיד קַפְרִי בִּהְדִּיָּה, וְדִלָּא קַפִּיד לֹא קַפְרִי בִּהְדִּיָּה; הֵינּוּ אִם מַכְנִיסִים אֶת עַצְמוֹ בְּפִתְחֵיהֶם מִכָּל מִינֵי קִלְלוֹת וּלְחָשִׁים וְכו', אֲזִי יָכוֹל לְהִזִּיק לוֹ וְכו', אֲבָל אִם לֹא עוֹשִׂים שׁוּם עֶסֶק מִזֶּה, וְאֲדַרְבָּה יוֹדְעִים שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבִמְשָׁפֵט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מִעַצְמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא אֵינוֹ מִפְּחַד

משום דבר שבעולם, כי על-ידי תקף האמונה שיש באדם, לא יכולים לעשות לו שום דבר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תשצח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פנחס, כ' תמוז ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רכח): נע, שפשהקדוש-ברוך-הוא מסתפל בנשמה, שתוכל להחזיר בנאדם בתשובה ולעשות גרים, אזי הוא יתברך בעצמו, כפיכול, מבקש ורואה שתהיה מחלקת עליו, כי (יבמות כד): 'אין מקבלין גרים לימות המשיח ולא בימי שלמה' — משום שלחן מלכים, כי אז אינן מתגירין מאהבה, רק מחמת שרואין גדלת ישראל, ועקר הגרים הוא כשמתגירין בעת שישאל סחופים בעני ובדחק, כמו שכתוב (ישעיה נד, טו): "מי גר אתך [בענייתך]" וגו', ועל-פן בהכרח שתהיה מחלקת על מי שמחזיר בני אדם למוטב, ומגיר גרים, כדי שלא תהיה לו שום שלוה, כי אז מי שמתקרב אליו — הוא באמת, ואזי יכול לגיר גרים באמת, לא משום שלום ונחת, וזהו "וישב יעקב בארץ מגורי אביו", ואיתא במדרש (בראשית רבה, פרשה פד, סימן ד'): "מגורי אביו", שהיה מגיר גרים כמו אבותיו, כמו מגירי אביו, וזה שאמרו חכמינו הקדושים (שם): "וישב יעקב", 'בקש יעקב לישוב בשלוה, מיד קפץ עליו רגזו של יוסף', הינו מחמת שיעקב היה מגיר גרים, בחינת "מגורי אביו", על-ידי-זה לא היה יכול לישוב

בְּשִׁלּוֹה, כְּדֵי שִׁיְהִיו הַגָּרִים בְּאַמֶּת, וְאִם תִּהְיֶה לוֹ שְׁלֹוה, לֹא יוּכַל לַעֲשׂוֹת גָּרִים, כִּי אֵין מְקַבְּלִין גָּרִים לִימּוֹת הַמָּשִׁית.

וְלָכֵן מֵה לֶךְ לְהַתְפַּעֵל מִכָּל הַמַּחֲלָקֶת וְהַקְטְרוּגִים וְהַלְשׁוֹן-הָרַע שְׁעוֹבֵר עָלֵי וְכוּ', רַק חֲזוֹק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְאִז טוֹב לֶךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לֶךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תשצט.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּנְחָס, כ' תמוז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדּוּפוּ אֶל כָּלִלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תַּלְמִידֵי "הַיִּכְל-הַקְדוֹשׁ", דֵּי בָכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַנִּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אָנוּ נִמְצָאִים בִּימֵי בֵּין הַמַּצָּרִים — שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת בֵּין שְׁבָעָה-עָשָׂר בְּתַמּוּז לְתַשְׁעָה בָּאָב, אֲשֶׁר הֵם יָמֵי אָבָל. אֲף הֵם יִתְהַפְּכוּ לָנוּ לִימֵי שִׂמְחָה. וְיִדּוּעַ הַיּוֹכוֹת שֶׁהִיָּה בֵּין שְׁתֵּי הַעוֹת אֶצֶל חֲסִידֵים, כְּתֹה אַחַת אֲמָרָה: מִשְׁבָּעָה-עָשָׂר בְּתַמּוּז עַד תַּשְׁעָה בָּאָב יִהְיֶה חֵג, וְחַל הַמוֹעֵד מִתַּשְׁעָה בָּאָב עַד שְׁנֵה הַבָּאָה שְׁבָעָה-עָשָׂר בְּתַמּוּז, וְכִתְּה אַחֲרֵת אֲמָרָה, שְׁכַשְׁתִּיהָ הַגָּאֻלָּה שְׁבָעָה-עָשָׂר בְּתַמּוּז יִהְיֶה חֵג הָרֵאשׁוֹן, וְתַשְׁעָה בָּאָב יִהְיֶה חֵג הַשֵּׁנִי, וְהַתַּשְׁעָה-עָשָׂר יוֹם בִּינֵיהֶם יִהְיוּ חַל הַמוֹעֵד. עַל-כָּל-פָּנִים יֵשׁ מִמֶּשׁ בְּדִבְרֵים, כִּי כַשְׁתִּיהָ הַגָּאֻלָּה, הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְשִׂמְחָה. וְזֶה מֵה שְׁאָנוּ צָרִיכִים, וְזֶה מְחֻכָּה לָעַם יִשְׂרָאֵל, שְׂיָמִים אֵלּוּ יִתְהַפְּכוּ לִימֵי שִׂשׁוֹן וְשִׂמְחָה.

וְהִנֵּה מְצִינוּ, שֶׁהַשְּׁבֹת הָרֵאשׁוֹנָה מְשַׁלֵּשׁ הַשְּׁבֹתוֹת שֶׁל בֵּין הַמַּצָּרִים, מִתְחִילָה בְּפֶרֶשֶׁת פִּנְחָס, וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (פְּרָקִי דְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר מו), פִּנְחָס — זֶה אֱלִיהוֹ, לְרַמּוֹ שְׁאֵלִיהוֹ יִבְשֹׁר לָנוּ אֶת הַגָּאֻלָּה, וְיַעֲשֶׂה אֶת הַשְּׁלוֹם. וְלָכֵן בְּפֶרֶשֶׁת פִּנְחָס מוֹבָאִים כָּל חֲגֵי

יִשְׂרָאֵל, וְכֵן כָּל הַקְּרִבּוֹת שֶׁמִּקְרִיבִים — כְּתוּבִים בָּהּ. מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל אוֹמֵר, שֶׁהַשֵּׁלֶשׁ שְׁבָתוֹת שֶׁל בֵּין הַמִּצְוִים, הֵן כְּנֶגֶד הַשְּׁלֹשָׁה רִגְלִים: פֶּסַח, שְׁבֻעוֹת וְסֻכּוֹת. וְלָכֵן אָנוּ צִרִיכִים לִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד בִּיָּמֵים אֵלֶּיךָ דִּיקָא, מִצַּד אֶחָד לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים רַבִּים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁירָחֵם עָלֵינוּ וְיִוצִיאֵנוּ מִהַגְלוֹת, וְיַפְסֹק כָּבֵד דָּם יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁפִּיךְ כַּמִּים, וְכִבֵּר נֹזֶקֶה לְרֹאוֹת בְּבִגְנֵן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וּבִגְאֻלָּתוֹ וּבִישׁוּעָתוֹ שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, אֲבָל מִצַּד שֵׁנִי, אָנוּ צִרִיכִים לִשְׁמֹחַ מְאֹד מְאֹד וּלְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לִפְלֹא בִּיאֹשׁ בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן, וְאֶפְלוּ שְׂאֵנוּ רוּאִים שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם מִתְגַּבֵּר וּמִתְפַּשֵּׁט מְאֹד, אֲסוּר לִפְלֹא בִּיאֹשׁ כָּלֵל, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עח): אֵין שׁוּם יֹאשׁ בַּעֲוֹלָם כָּלֵל, אֵין דְּבָר כְּזֶה לְהִתְיַאֵשׁ. אֲדַרְבֵּה, עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבַּעֲוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשְׂמָחָה מְבִיאָה אֶת הַגְּאֻלָּה.

מִצַּד אֶחָד עָלֵינוּ לָקוּם בַּחֲצוֹת בְּכָל לַיְלָה וּלְיֵלָה, וְלִכְפּוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֶשֶׁר זֶה דְּבָר גָּדוֹל מְאֹד: "חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ" — אָמֵר דָּוִד הַמֶּלֶךְ, וְחֲצוֹת לַיְלָה זֶהוּ עֵת רְצוֹן מְאֹד שֶׁבָּרָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַבְּרִיאָה (עֵין שַׁעַר הַגְּלוּגִילִים, הַקְדָּמָה לח), וְכֵן מְצִינוּ כְּשֶׁהֵלֶךְ אַבְרָהָם אֲבִינוּ לְהִלָּחֵם עִם מַלְכֵי סְדוּם וְעַמּוֹרָה, כְּתוּב (בְּרֵאשִׁית יד, טו): "וַיַּחֲלֹק עֲלֵיהֶם לַיְלָה", שְׂאֵז הָיָה חֲצוֹת, כִּי הוּא עֵת רְצוֹן, וְהָיָה זֶה עוֹד הַרְבֵּה לִפְנֵי שֶׁהָיָה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְכֵן בַּעֲת דָּוִד הַמֶּלֶךְ, שֶׁהָיָה קָם בַּחֲצוֹת, וּבִיָּמָיו עָדִין לֹא נִבְנְה הַבַּיִת, לְמַדִּים מִכָּאן, שֶׁחֲצוֹת לַיְלָה הוּא עֵת רְצוֹן, וִיכוּלִים לַפְעֵל אֲעֲלוּ יִתְבָּרֵךְ הַכֹּל, וְלָכֵן צִרִיכִים לוֹמַר בְּכָל לַיְלָה תְּקוּן חֲצוֹת, וְאֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

יָדוּעַ אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַסְּפּוֹר, שֶׁר' יִצְחָק, בֶּנוֹ שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, גָּר בְּעִיר טוֹלֵטְשִׁין, וְשֵׁם הָיָה יְהוּדִי שֶׁהִרְאָה מוֹפְתִים גְּדוֹלִים, וּמִי שֶׁהָיָה בָּא אֵלָיו לְהִתְבָּרֵךְ — בִּרְכָתוֹ נִתְקִימָה, וְשָׁאֵל אֶת אָבִיו: אֵיךְ יִתְכַּן, שֶׁיְהוּדִי פָּשׁוּט מְבָרֵךְ, וּבִרְכּוֹתָיו מִתְקַבְּלוֹת? וְעָנָה לוֹ אָבִיו: תִּחְקֹר לִי כִּמָּה דְּבָרִים, וְאֲדַע אִם זֶה מִהַקְדָּשָׁה אִם לֹא. וְכָתַב לוֹ בֶּנוֹ כִּמָּה עֲנִינִים, וְאָמַר לוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל: לֹא, בַּעֲבוּר זֶה עָדִין

לא מגיע שְׁבָרְכוֹתָיו תַּתְקַיֵּימָנָה. וְחָקֵר עוֹד, וְאָמַר מוֹהֲרָנ"ת ו"ל: לָאוּ, בְּשִׁבְלֵי דְבָרִים אֵלּוּ עֲדִין לֹא מִתְקַבְּלוֹת הַבְּרָכוֹת. עַד שֶׁאָמַר לוֹ: אָבָא, רְאִיתִי שְׂיֵהוּדִי זֶה קָם בְּכָל לַיְלָה בַּחֲצוֹת, וּבּוֹכָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. עָנָה מוֹהֲרָנ"ת ו"ל: עֲכָשׁוּ אָנִי מִבֵּין לָמָּה בְּרָכוֹתָיו מִתְקַבְּלוֹת בְּשָׁמַיִם.

וְלָכֵן עָתָה עָלִינוּ לְקַבֵּל עַל עֲצָמָנוּ בִּימֵי בֵּין הַמִּצְרִים הִלְלוּ לְקוֹם בְּכָל לַיְלָה בַּחֲצוֹת. וְרַב בְּנֵי-אָדָם עָרִים בִּשְׂעָה שְׁתֵּים-עָשָׂרָה, וְלָמָּה לֹא יָקוּמוּ בַּחֲצוֹת, זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם, אִם אָדָם הֵיזָה יוֹדֵעַ מָה זֶה לְקוֹם בַּחֲצוֹת, לְבָכּוֹת עַל חֲרָבֹן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, עַל בְּזִיווֹן הַצַּדִּיקִים, עַל דָּם יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּשְׁפָּךְ כַּמֵּים, אֵיזָה רָשָׁם זֶה עוֹשֶׂה בְּשָׁמַיִם, וְלָכֵן אֲשָׁרֵי מִי שֶׁנוֹהֵג כֹּף.

אָבָל עָלִינוּ לִרְאוֹת גַּם לֵהִיוֹת שְׂמֵחִים, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי מוֹהֲרָנ"ת ו"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, יוֹם טוֹב, הַלְכָה ה', אוֹת יא), שֶׁהַשְּׁלֵשָׁה שָׁבוּעוֹת בֵּין הַמִּצְרִים, הֵם כְּנֶגֶד הַשְּׁלֵשָׁה רָגָלִים, וְעָלִינוּ לִרְאוֹת לְשִׂמְחָה בְּיָמֵים אֵלּוּ — מִצַּד אֶחָד, וּמִצַּד שֵׁנִי — לְבָכּוֹת. וְצָרִיכִים אֶת שְׁנֵיהֶם, מִצַּד אֶחָד לְבָכּוֹת עַל צְרוּתֵינוּ, וְלָמִי אֵין צְרוּת? ! זֶה מֵאֲשֶׁתּוֹ, זֶה מִבְּעֻלָּהּ, וְאֵלּוּ מִשְׁכָּנֵים, מִיִּדֵּידִים וּמִקְרוֹבִים, וּמִסֻּתָּם שָׁטָן שְׂמִסִּית וּמִדִּיחַ זֶה נֶגֶד זֶה בְּשִׁנְאֵת חֲנָם, אֲשֶׁר מָאֵד מִצּוֹי, וְעָלִינוּ לַעֲקֹר אֶת זֹאת דִּיקָא עֲכָשׁוּ. עַל-כֵּל-פָּנִים אֵיכָשֶׁהוּ צָרִיכִים מָאֵד מָאֵד לְהִתְחַזֵּק, וְאֵף שְׂבוּכִים וּמִתְפַּלְלִים לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּתַפְלָה וּלְבַקְשׁוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵז נִזְכָּה לְכָל הַיְשׁוּעוֹת.

אֲנִי מָאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, חָבֵל עַל הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁהוֹלֵךְ בְּחֲנָם, אֲשָׁרֵי הָאָדָם שׂוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתַּרְגוּם, שֶׁמֵּבִיא לִירְאֵת שָׁמַיִם, וְכֵן לְאָרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים זֻכִּים עַל-יְדֵי-זֶה, כַּמֵּאֲמָרָם ו"ל (בְּרָכוֹת ח.): לַעֲוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרָשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוֹר, שֶׁכָּל הַמִּשְׁלִים פְּרָשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוֹר, מְשַׁלִּימִים לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו.

וְכֵן לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פָּרָקִים מְשֻׁנוֹת, שֶׁזֶּה הוֹרֵג אֶת הַיֶּצֶר הָרָע, וּמִמְשִׁיךְ לָאָדָם כָּל מִינֵי יְשׁוּעוֹת בְּעוֹלָם, מִשְׁנָה — אוֹתוֹת

נשמה, ויכולים לחלק את הלמוד — ששה פרקים בבקר, ששה בצעהרים וששה בערב, ואין מרגישים כלל שחלף הזמן, ואם נתן רבנו ז"ל למוהרנ"ת ז"ל ולעוד כמה מאנשי שלומנו (שיחות-הר"ן, סימן קפה), תקון לומר ח"י פרקים, למה אנו לא נהיה בין אלו האנשים? ! וזה כל-כך קל, ומביא לאדם שפע וישועה רבה, ופרנסה בנקל, אל תהיו בטלנים, תתפסו בכל יום ח"י פרקים משניות, וכן לבנות לעצמו בי"ת: בבלי, ירושלמי, תוספתא. בית בעולם הבא.

כמה אדם מיגע עצמו עד שבונה בית, לוקח משפנתאות, הולאות וכו', והנה חלפו לנו השבעים שנה, והותרנו את הבית לילדים, והגוף לקבורות יוכל, והנשמה עולה למעלה, ורוצה לעלות לביתה העליון, ורואה שאין לה בית. והנה אני אומר לכם — הבית הנצחי הוא: לסים בבלי, ירושלמי, תוספתא, ואם אדם זוכה לזה אפילו פעם אחת, אין יכולים לקחת את זה ממנו בשום אופן, וזה נותר לו לנצח. אבל הסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם להשפיע את העולם הבא מהאדם, כמוכא (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נד), שאדם צריך לשמר על הזכרון, והעקר לזכור בעלמא דאתי, שיהיה זמן, שנוצטרך לעזוב את זה העולם, ואז אף אחד לא ירחם עלינו.

זכרו היטב אין לאדם בזה העולם חבר טוב, מה כן ילוי אותך? אומר התנא הקדוש רבי יוסי בן קסמא (אבות ו, י): אין מליין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומצוות, אם אדם זוכה ובונה לעצמו בית להפגס בו, זה נשאר לו לנצח. אבל הסמ"ך-מ"ם אינו רוצה בזה, ומשפיע לאדם את האין סוף ברוך הוא. ולכן שמו של ס"מ נמצא בראשי תבות: סינים מסכתא אין לעשות, ומפתה אותו — מה פתאם עליך לסים מסכת וכו', הלא ר' פינחס אמר כך, ר' גידעון אמר כך וכו', וכו', ואז אני נותר ערם בחסר כל, והנה מודעות אבל: הלוייה של פלוני אלמוני הלה לבית עולמו וכו', והנפטר נותר לבד, אבל אם תהיו פקחים, אזי כמו שאתם אוכלים בכל יום לחם, ושותים משקה וכו',

תהיו חכמים ותאכלו בכל יום דף או שנים גמרא וכו', ובנייתם לעצמכם בי"ת, ולא תצטרכו לטובות מאף אחד, זכרו היטב שם בעולם העליון רק זה ישאר לכם. אך דא עקא שהסמ"ך-מ"ם מכניס באדם יאוש, שלא יהיה אכפת לו מעלמא דאיתי, אבל מי שפקח וחקם — חושב על עתידו. כאותו פועל שעמל קשה, מי שחקם — נוטל כספו ומחלקו לחצי, חצי משתמש ואוכל בו, והחצי השני מפקיד לעתיד, לעת שלא יוכל לעבד ויהיה זקן, על-כן חוסך לעצמו, ויש לו בבנק חסכון גדול, שיכול לחיות עמו עד הרגע האחרון, ועוד מותיר ירשה גדולה לילדיו.

למה בגשמיות אדם אינו מטעה עצמו, ואוכל בכל יום ושותה מים, אוכל בשר ושאר מעדנים, ודואג שיהיה לו מכל טוב, שזה עולם עובר, הנה אני פה, ועוד מעט אני יוצא מפה, וברוחניות הוא בטלן, ואומר: מה פתאם, אין זה נקרא למוד וכו', וכו', הנה תבנו לכם בי"ת נצחי: בבלי ירושלמי, תוספתא, תלמודו בכל יום דף שני דפים וכו' — ככל שתוכלו. ואף שיהיה לכם קשה מאד בהתחלה, אבל הנשמה מבינה. ורפנו ו"ל אומר, שלעתיד לבוא מזכירים לאדם מה שלא הבין, ולכן אל תהיו בטלנים! ובכל יום ויום 'תגנבו' שנים מקרא ואחד תרגום, ומכל שכן שאחד קונה לעצמו שו"ט"ר, שזה רמב"ם ט"ור ו'ש'לחן ערוך. לאדם צריך להיות שו"ט"ר — לא לזוז מההלכה, ללמד בכל יום כמה פרקים רמב"ם, וכמה סימנים בטור ושלחן ערוך. ועל כלם — ללמד בכל יום זהר ותקונים, האר"י ו"ל נתן תקון לבצל תשובה לומר בכל יום חמשה דפי זהר ותקונים, זה ימשיך בכם אור וזיו הבוהר ותברך שמו, כמו-כן אל תהיו בטלנים, תסימו בכל שבוע המדרש מפרשת השבוע, זה ספר מוסר העולה על הכל.

וכן ללמד בכל יום "לקוטי-מורה"ן, והתפלה מ"לקוטי-תפלות", ומרגישים כל מיני נעם, ולכן השתדלו והתאמצו דיקא בימים אלו יכולים להשיג את הקדוש-ברוך-הוא, בימי בין המצרים השיגוה, יכולים להשיג רוחניות אלקות, כי אנו נמצאים במצב כזה,

שחרב בית-המקדש, ואין רואים אור, כשאדם נמצא בשפל המצב יכול להגיע לכל המדרגות שבעולם.

אבקש מאד מאד את אנשי שלומנו היקרים, אל תהיו בטלנים! מה שאתם 'גונבים' אתם 'גונבים' לעצמכם, אומרים חכמינו הקדושים (תוספתא בבא קמא, פרק ז'): המתגנב מחברו, אף-על-פי שגנב — גנב לעצמו; אסור לגנב דעת הבריות, אבל אם יש פגע רע, שמפריע לי ללמד, מתר לגנב דעתו בתואנה: "אני צריך ללכת עכשו לרופא", איזה רופא? "דוקטור לרנר (באידיש לשון למוד), יש לי תור אצלו". או כשאדם רוצה להתבודד, ויש מי שבא להפריעו, יאמר: "יש לי תור אצל דוקטור פלדמן" (באידיש שדה), שהולך להתבודד. ואף שגנב דעת הבריות, אבל גנב לעצמו, כי יבוא היום שאף אחד לא ירחם עליו.

ולכן אבקש את כל אנשי שלומנו, אל תהיו בטלנים! יש בכל הארץ הרבה ממוז, צריכים לצאת בחוץ לזרע רוחניות, ותצמח גשמייות, תפיצו מה שיותר — הן קונטרסים והן קמיעות, וזה יהיה בעבורכם תקון נצחי.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שבאמת מה שדברנו עכשו, יבנס היטב בלבכם, ונזכה כבר לשמע את כל הישועות בבגן בית-המקדש וקבוץ גליות של עם ישראל. העקר אבקש את אנשי שלומנו הגרים ביבנאל עיר ברסלב, אל תפחדו, תראו נוכחות ביבנאל, תלכו למכולות של אנשי שלומנו, תלכו לצרכנית ברסלב, אל תפחדו, פה תהיה "עיר ברסלב", אשרי מי שיש לו שכל, וקונה לעצמו דירה, כי הדירות עולות, ויעלה יותר ממה שעולה בירושלים, ואשרי הזוכה לקנות דירה ולא יתחרט. ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוזפה לראות בבגן בית-המקדש במהרה בימינו, אמן ואמן.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תת.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּנְחָס, כ"א תמוז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, שֶׁכָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שֶׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ, הֵם
רק מַחֲמַת הַעֲצָבוֹת שֶׁמִּסְבֶּכֶת אוֹתְךָ, וְלִכְּנָן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיוֹת
רק בְּשִׁמְחָה. וְעָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר שִׁמְחָה הִיא אוֹר כָּל-כֶּף גָּדוֹל, שְׂאִי
אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לָזֶה, אֲלֹא עַל-יְדֵי תַּפְלָה, וְלִכְּנָן תִּתְפַּלֵּל תַּפְלָה זֶה בְּכָל
יוֹם לִפְנֵי יִתְבָּרַךְ.

"רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְאַזְכָּה לַהֲרֹגֵשׁ אֶת
הַשִּׁמְחָה בְּרַמ"ח אֵיבָרֵי וְשֵׁס"ה גִּידֵי, עַד שֶׁהַשִּׁמְחָה תִּגִּיעַ לְרַגְלִי,
שְׂאֻזָּכָה לְרִקְדָּה בְּכָל יוֹם מְרַב שִׁמְחָה עַל גִּדְּלֵי הַחֶסֶד שֶׁעֲשִׂיתָ עִמָּדִי,
שֶׁנִּבְרָאתִי מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְאַנִּי יָכוֹל לִקְיָם אֶת מִצְוֹתֶיךָ, אֲנֹא רַחֵם
עָלַי, וְהִרְחֵק מִמֶּנִּי אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, וְזַכְּנֵי לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם
אֲחֵרִים מִשִּׁמְחָה, וְאַזְכָּה לְשִׂמְחָה אֶת אֲחֵרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה גַם אֲנִי
אֲזָכָה לְשִׂמְחָה. וּבִזְכוּת הַשִּׁמְחָה אֲזָכָה לַהֲפִלֵּל בְּךָ לְגִמְרִי, עַד שֶׁלֹּא
אֶרְאֶה לִפְנֵי עֵינַי רַק אֶת אֲמִתּוֹת מִצִּיאוֹתַי יִתְבָּרַךְ, אֵיךְ שֶׁאִתָּה מְחִיָּה
וּמַהוּרָה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאוֹת כָּלָה. וְזַכְּנֵי לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת,
שְׂאֻזָּכָה לְדַעַת בִּידִיעָה בְּרוּרָה, שֶׁאִתָּה נִמְצָא וְאֵין בִּלְעָדֶיךָ נִמְצָא,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְאַזְכָּה לַהֲפִלֵּל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד
עוֹלָם, אָמֵן סְלָה."

הַקְדוֹשׁ-בְּרִיךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְּנֶה
— תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּנְחָס, כ"ב תמוז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִתָּה צָרִיךְ לְבָרֵךְ מִכָּל מִינֵי לְצִים שֶׁמִּתְלוּצָצִים מִדְּבַר רַבֵּנוּ ו"ל, כִּי בִפְרוּשׁ גָּלְהָ לָנוּ מוֹהֲרֵנֵי ו"ל (לְקוּשֵׁי-הַלְכוֹת, סֵפֶר תוֹרָה, הַלְכָה ג', אוֹת ג'), שֶׁעָקֵר הַלִּיצְנוּת הִיא מִחֲמַת גִּסּוֹת הַרוּחַ, שֶׁהוּא גִבָּה לֵב, וְגִדּוֹל בְּעֵינֵי עַצְמוֹ, עַד שֶׁכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם הֵם כֹּלָא בְּעֵינָיו, וּמִתְלוּצֵץ מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד, כְּאִשּׁר נִמְצָא הַנֶּגַע הָרַע הַזֶּה בְּכֻמָּה בְּנֵי אָדָם, שֶׁמִּתְלוּצָצִים מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד, בִּפְרֹט מִירָאִים וּכְשָׁרִים, וּמוֹצֵאִין מוֹמִין וְחֲסִירוֹנוֹת בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד, וְכָל זֶה מִחֲמַת גִּסּוֹתָו, שֶׁנִּדְמָה לוֹ, שֶׁאֵין חָכֶם מִמֶּנּוּ, וְכָל הָעוֹלָם צָרִיךְ לִלְמַד מִמֶּנּוּ וּלְהִתְנַהֵג כְּפִי חַיִּיב דַּעְתּוֹ. וְאֵלּוּ הַלִּיצְנִים מִתְגַּבְּרִים בְּלִיצְנוּתָם, עַד שֶׁמִּתְחַלְשִׁים דַּעַת שֶׁל כֻּמָּה כְּשָׁרִים, וּמִפְּלִים אוֹתָם מַעְבֹּדָתָם, עַל-יְדֵי לִיצְנוּתָם הָרָעָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְכָל זֶה בָּא מִחֲמַת גִּסּוֹתָם הָרָעָה. וְעַל-כֵּן נִקְרָאת הַלִּיצְנוּת תוֹעֵבָה, כִּמּוֹ הַגָּאוֹת וְהַגְּבִהוֹת, שֶׁנִּקְרָאת גַּם-כֵּן תוֹעֵבָה.

וְזִכּוֹר גַּם זְכוֹר מַה שֶּׁמוּבָא מִהָאֲרִיז"ל (שֶׁעַר מֵאֲמָרֵי רו"ל — מִסֵּכַת סוּטָה): דַּע, כִּי בָּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת יֵשׁ חֲמִשָּׁה פְּרָצוּפִים, וְהֵם: אֲרִיךְ אֲנִפִּין, וְאָבָא וְאָמָא, וְזַעִיר וְנוֹקְבָא, וְהִנָּה כַּת לְצִים פּוֹגְמַת בְּאֲרִיךְ אֲנִפִּין, וְכַת חֲגִפִּים בְּאָבָא, וְכַת מְשַׁקְרִים בְּאָמָא, וְכַת מִסְפְּרֵי לְשׁוֹן הָרַע בְּזַעִיר וְנוֹקְבָא. וְלִכֵּן כָּל כַּת מֵאֵלּוּ ד' כַּתוֹת הַפּוֹגְמוֹת בְּד' פְּרָצוּפִין הַנּוֹזְקִים, אֵינָה רוֹאָה פָּנֵי שְׂכִינָה, שֶׁהִיא הַפְּרָצוּף הַחֲמִישִׁי נוֹקְבָא דְזַעִיר אֲנִפִּין, כִּי הֵם עַל-יְדֵי חֲטָאִים פְּגָמוֹ בְּאֵלּוּ הָאֲרִבְעָה פְּרָצוּפִין עֲלִיּוֹנִים, וְלֹא נִמְשָׁךְ אֵלֶיהָ שֶׁפַע הַצָּרִיךְ לָהּ וכו', עֵינֵי שָׁם. נִמְצָא, שֶׁכַּת לִיצְנִים הֵם הַכַּת הַכִּי גְרוּעָה, שֶׁמַּעֲלִימִים וּמִסְתִּירִים אֶת אֲמַתָּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַצֵּם אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, הַמֵּאִיר בְּכֶתֶר סוֹד אֲרִיךְ אֲנִפִּין, כִּי עִם לִיצְנוּת יְכוּלִים לְהַפִּיל אֶת הָאָדָם עַד נוֹקְבָא

דַּתְהוּמָא רַבָּה, וְכַמּוּכָא בְּדַבְרֵי רַבְנֵנוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר", חלק א', סימן קלג), שְׂיִכּוּלִים לְהִרְאוֹת לְאָדָם עֵצָם אֱלֻקוֹת, אָבֵל עִם הַיָּד הַקְטָנָה מְעַלִּימִים וּמַסְתִּירִים אֶת הַכֹּל, וְהַפְּרוּשׁ הוּא — עִם לִיצְנוֹת אַחַת שְׁעוֹשָׁה עִם הַיָּד הַקְטָנָה שְׁלוֹ וְכו', יְכוּל לְהַעֲלִים אֶת הַכֹּל. וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מְקַלְפֶּת הַלִּיצְנוֹת, שְׁאֵמֵר מוֹהֲרֵנָּה ז"ל, שֶׁהִיא אָבִי אֲבוֹת הַטְּמָאָה, וּמוּכָא בְּסַפְרֵי מוֹסֵר: "לִיצְנוֹת אַחַת דּוּחָה מְאָה תוֹכַחֲוֹת", וְלָכֵן צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מְלִיצִים וּמְלִיצְנוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שְׁתַּהֲיֶה לָּךְ הַצִּלְחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתב.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִשּׁוֹת־מִסְעִי, כ"ה תַּמּוּז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַתָּה צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְהִזָּהֵר בְּכַבּוּד אָב וָאֵם, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קְדוּשִׁין ל:): שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין יֵשׁ בְּאָדָם — הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָבִיו וָאֵמוֹ; אָבִיו מְזַרֵּעַ הַלֵּבָן, שְׁמִמְנוֹ עֲצָמוֹת וְגִידִים וְצַפְרָנִים וּמִחַ שְׁבִרָאֵשׁוֹ וְלָכֵן שְׁבַעֲיִן, אֵמוֹ מְזַרֵּעַ אָדָם, שְׁמִמְנוֹ עוֹר וּבָשָׂר וּשְׁעָרוֹת וְשַׁחֲוֹר שְׁבַעֲיִן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן בּוֹ רוּחַ וּנְשָׁמָה וּקְלָסְתֵּר פָּנִים וּרְאִית הָעֵינַן וְשִׁמְיַעַת הָאֵזֶן וְדַבּוּר פֶּה וְהַלּוֹךְ רַגְלִים וּבִינָה וְהַשְׁכֵּל, וְכִיּוֹן שֶׁהִגִּיעַ זְמַנּוֹ לְהַפְטֵר מִן הָעוֹלָם, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹטֵל חֵלְקוֹ, וְחֵלֶק אָבִיו וָאֵמוֹ מִנֵּיחַ לְפָנֶיהֶם; וְכֵן מוּכָא (תָּנָא דְּבִי אֱלֹהֵי רַבָּה): כָּל הָעוֹלָם כָּלוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִבְּקָשׁ מִהָאָדָם רַק שְׂיִכְבֵּד אָב וָאֵם; וְאָמְרוּ (פְּסִיקְטָא וּבִתּוּ): תְּמוּרָה שְׁבַח־מִוְרוֹת — כִּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ;

וְאָמְרוּ: שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאֶדָם: הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזֶמֶן שֶׁאֲדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מַעַלָּה אֲנִי עָלֵיהֶם כָּאֵלֹה וְדַרְתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְדוּנִי; רֹאִים מִזֶּה, אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא, בְּזֶה מְכַבְּדִים אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים מְסַפְּרִים (יְרוּשְׁלָמִי פֶּאֶה): אִמּוֹ שֶׁל רַבִּי טַרְפוֹן יָרְדָה לְטִיִּל לְתוֹךְ חֲצָרָה בְּשִׁבְתָּ, וְהֵלֵךְ רַבִּי טַרְפוֹן וְהִנִּיחַ שְׁתֵּי יָדָיו תַּחַת פְּרִסוּתִיָּה, וְהִיתָה מְהֻלָּכֶת עָלֶיהָ, עַד שֶׁהִגִּיעָה לְמִטָּתָהּ. פָּעַם אַחַת חָלָה, וְנִכְנְסוּ חֻכְמֵים לְבַקְרוֹ, אָמְרָה לָהֶן: הִתְפַּלְלוּ עַל טַרְפוֹן בְּנִי, שֶׁהוּא נוֹהֵג בִּי כְבוֹד יוֹתֵר מִדָּאִי, אָמְרוּ לָהּ: מַה עָבִיד לָךְ לְהוֹן עוֹבְדָא, אָמְרוּ לָהּ, אֲפֹלוּ עוֹשָׂה כֵּן אֶלֶף אֶלְפִים, עֲדִין לֹחֲצֵי כְבוֹד שֶׁאִמְרָה הִתּוֹרָה לֹא הִגִּיעַ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר מִטּוֹת־מִסְעִי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרֹּף יָאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִתָּה צְרִיף לְדַעַת, שֶׁכָּל עֲנִין רַבֵּנוּ ו"ל הוּא לִפְתּוֹחַ אֶת הַלֵּב, שִׁינְגִּישׁ גַּם אֶת הַזּוּלָת. וְיָדוּעַ מַה שֶׁאִמַּר רַבֵּנוּ ו"ל (תִּי־מוֹהֲרִין, סִימָן שֵׁנִט): אֵינִיא בְּמִדְרָשׁ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פֶּרֶשׁה לֵד, סִימָן כ"א) עַל פֶּסוּק (יחזקאל לו, כו): "וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בִּשְׂרֹר", אֵל תִּקְרִי בִּשְׂרֹר אֲלֹא בִּסְר, שִׁיְהִיָּה כָּל אֶחָד בִּסְר בְּחֻלֶּק שֶׁל חֲבֵרוֹ, לֵב בִּסְר אוֹתִיוֹת בְּרִסְל"ב, הִינּוּ שֶׁכָּל הַצְרוֹת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים, מִפְּנֵי שִׁישׁ לָנוּ לֵב הָאֶבֶן, שֶׁאֶחָד לֹא מִבִּין אֶת הַשָּׁנִי, וְלֹא מַעֲנִין לְהַבִּין אֶת הַשָּׁנִי, כְּמוֹ שְׁתֵּי אֲבָנִים וְכו',

וְזֶה מֵה שְׁאוּמֵר הַנְּבִיא (שם): "וְהִסִּירוּתִי מִכֶּם אֶת לֵב הָאָבֶן, וְנִתְּתִי לָכֶם לֵב בֶּשֶׂר", שְׂזוּ תִהְיֶה הַגָּאֻלָּה, שְׂאָדָם יִהְיֶה לוֹ לֵב שֶׁל בֶּשֶׂר, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא מִצִּיעָא פד.): אֲהֵבָה דוֹחֶקֶת אֶת הַבֶּשֶׂר, הַרְגַע שֵׁישׁ לְאָדָם לֵב בֶּשֶׂר, הוּא יָבִין אֶת הַשְּׂנִי וַיֵּאָהֵב אֶת הַשְּׂנִי וַיַּעֲזֹר לְהַשְּׂנִי, וְזֶה כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל חֲסִידוֹת בְּרַסְלָב, שֶׁהֵם אוֹתִיּוֹת לֵב בָּסֹר, כִּי אוֹת ש' מִתְחַלֶּפֶת בְּאוֹת ס', כִּי אָדָם צָרִיף לַעֲבֹד עַל מְדוּתָיו לַעֲקֹר מִמֶּנּוּ אֶת הַלֵּב הָאָבֶן, שְׂזוּ מִדַּת הָאֲכֻזְרִיּוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, מִדַּת הָאֲנוּכִיּוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, וְאִזּוּ דִּיקָא יִזְכֶּה לְלֵב בֶּשֶׂר, לֵאָהֵב אֶת כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל, וַיִּהְרָגִישׁ בְּכָאֵב הַזּוּלָת, וַיִּשְׁתַּדֵּל לַעֲזֹר, שְׂזוּ כָּל חֲסִידוֹת בְּרַסְלָב, וְזֶה לֹא שֵׁיף לְזֶרֶם אֶחָד וְכו', זֶה מִתְּנָה לְכָלל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וּלְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ. וְלָכֵן לֹא בַחֲנָם שְׁלֹאֲחֻרֹנָה מִתְּפָרָסֵם הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ, וְלֹא רַק נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נִמְשְׁכוֹת אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, מְכַל הַחוּגִים וּמְכַל הַחֲסִידִיּוֹת וּמְכַל הַשִּׁיטוֹת וְכו', אֲלֹא אָפְלוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם מִתְּעַנִּינִים בְּהַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, אִיף שְׁמַחְזֵק וּמַעֲזִיד וּמְשַׁמֵּחַ אֶת כָּל הַנִּשְׁמוֹת הַנְּפֹלוֹת, וּמַחֲזֵק אֶת כָּלֵם, וּמְדַרִּיף אֶת כָּלֵם בְּדֶרֶךְ הַנְּכֻנָּה, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיתֵּמִיד בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְאִזּוּ יִתְהַפֵּף לְבוֹ לֵב הָאָבֶן, שְׂזֵה הַיֵּצֵר הָרַע הַסֵּמ"ך-מ"ם, שְׂעֲנִינּוּ רַק לַעֲשׂוֹת רַע לְזוּלָת וְכו', וַיִּהְיֶה נַעֲשֶׂה לְבוֹ לֵב בֶּשֶׂר, שְׂזֵה הַיֵּצֵר טוֹב, שְׂעֲנִינּוּ רַק לַעֲשׂוֹת טוֹב לְזוּלָת וְכו'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדִי, שֶׁתִּהְיֶה לִּי הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לִי בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתד.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ז תַּמּוּז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְלַמֵּד הִרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, שְׁנֵה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָהָה. וּמוֹבָא בְּזֶהֱרָ (בְּרֵאשִׁית מ"ב): מֵאֵן דְּאֶקְרִי וְתִגִּי שִׁית סִדְרֵי מִשְׁנָה, דָּא הוּא מֵאֵן דִּידַע לְסִדְרָא וּלְקִשְׂרָא קְשׁוּרָא וְיַחְוּדָא דְמֵאֲרִיָּה כְדִקְא יָאוּת, אֵלִין אִינוּן דְּמִקְדָּשִׁין שְׂמָא קְדִישָׁא דְמֵאֲרִיָּהוֹן בְּכָל יוֹמָא תְּדִיר [מִי שְׁקוּרָא וְשׁוֹנָה שְׂשָׂה סִדְרֵי מִשְׁנָה, הוּא זֶה שִׁיּוּדַע לְסִדְרָא וּלְקִשְׂרָא קְשֶׁר יַחֲוֵד הַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהֵם שְׂמַתְמִידִים בְּמִשְׁנֵיּוֹת, מִקְדָּשִׁים שְׂמוֹ שֶׁל הַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם תְּמִיד]; וְכֵן מוֹבָא (סִדּוּר רַב עֲמֻסָּה) בְּבִרְכַּת כֹּהֲנִים יֵשׁ שְׂשִׁים אוֹתִיּוֹת — כְּנֻגַּד שְׂשִׁים מִסְכָּתוֹת שֵׁשׁ בְּשִׂשָּׁה סִדְרִים, לוֹמַר שְׂכָל הָעוֹסֵק בְּשְׂשִׁים מִסְכָּתוֹת, מֵתַבְּרָךְ בְּבִרְכַּת כֹּהֲנִים.

אֲשֶׁרִי מִי שִׁיְהִיָּה נִזְהָר לְגִרָסָא בְּכָל יוֹם הִרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת.
הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְרָא מִשׁוֹת-מִסְעִי, כ"ח תמוז ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-תֵּרֶז, סִימָן רס"ג) מַעֲנִין בְּנֵי הַנְּעוּרִים, שְׂשִׁכִּיחַ מֵאֵד שְׁנַעֲשֶׂה קִלְקוּל בִּינִיָּהֶם וּבֵין נְשׁוֹתֵיהֶם, וְנִפְרָדִים זֶה מִזֶּה אֵיזֶה זְמַן, וְלִפְעָמִים נַעֲשֶׂה מִזֶּה פְּרוּד לְגִמְרִי, חֵס וְשְׁלוֹם. וְאָמַר, שְׁנֵה מַעֲשֶׂה בְּעַל-דְּבָר, שְׂמַנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ עַל זֶה מֵאֵד לְקִלְקֹל הַשְּׁלוֹם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כְּדִי שִׁתְּפָסוּ בְּמַצּוֹדָתוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל-יְדֵי-זֶה, כִּי הוּא אוֹרֵב עַל זֶה מֵאֵד לְתַפְסֵם בְּנֵעוּרֵיהֶם, עַל-יְדֵי קִלְקוּל הַשְּׁלוֹם-בֵּית, חֵס וְשְׁלוֹם, שְׂגוּרִם בְּעֶרְמִמִּיּוֹתוֹ לְקִלְקֹל הַשְּׁלוֹם שְׂבִינִיָּהֶם. וְהָאִרִיף בְּשִׁיחָה זֹאת, כִּי זֶה מֵאֵד מֵאֵד נִחוּץ לְאֲבָרְכִים לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם הָאִשָּׁה. כִּי לְצַעֲרֵנוּ הִרְבֵּה, הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי אֲנָשִׁים פְּגוּמִים וְכו', שֶׁהֵם אוֹמְרִים שְׂמַתְמָחִים בְּעֲנִינֵי שְׁלוֹם-בֵּית וְכו',

ולוקחים הרבה כסף וכו', ונקראים מפרסמים לענייני שלום-בית וכו', ובאמת נתקנים אצלם מה שאמר רבנו ו"ל (לקושי-מוהר"ן, חלק א', סימן סא), שיש מפרסמים ומנהיגים שאינם יכולים להנהיג את עצמם, ואיך ינהיגו את אחרים? ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו וכו', וכלל זה יהיה בידך, אם אחד רוצה כסף בעבור לעשות שלום-בית, הוא כבר שקרן גדול מאד, והוא לא מענין שיהיה אצלך שלום-בית, כי הוא ימשך את זה לכל הפחות לחצי שנה או לשנה, כי הרי זו הפרנסה שלו, וככה אם הוא יגמר עם זה תכף וכו', לא יחזרו אליו, ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר משות-מסעי, כ"ט תמוז ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (אבות א, טז): "עשה לך רב", וצריכים לשמר מאד מאד מי הוא הרב, כי כך אמר רבנו ו"ל (שיחות-הר"ן, סימן י'): הוצר הרע דומה כמי שהולך ורך בין בני-אדם, וידו סגורה, ואין אדם יודע מה בתוכה. והוא מרמה בני-אדם ושואל לכל אחד: מה אני אוהב? ולכל אחד נדמה כאלו הוא אוהב מה שהוא מתאוה. ועל-כן הפל רצים אחריו, כי כל אחד סובר שיש בידו מה שהוא חפץ וכו'. ואחר-כך הוא פותח את ידו ואין בה כלום וכו', כמו-כן ממש הוצר הרע, שהוא מרמה כל העולם כלו, והפל רצים אחריו,

ומרמה לכל אחד ואחד, עד שנדמה לכל אחד ואחד כאלו יש בידו מה שהוא חפץ, כל אחד כפי שטותו ותאנתו, ואחר-כך לבסוף הוא פותח את ידו, ואין בה כלום, כי אין מי שימלא תאנתו אצלו; וכן הוא אצל רבנים וכו', אדם רץ אחר מישהו ימים ושנים וכו', והוא מכור אליו לגמרי וכו', ונדמה לו שישועתו תלויה ברב זה וכו', והוא עובד עליו, ומוריק לו את הכיסים וכו', או מהפנט אותו לגמרי, ומוציא לו את השכל מהדעת וכו', ולבסוף ההוא פותח את היד, ורואה שהכל כלום וכו', וסתם בליתי את הימים והשבועות והחדשים והשנים הכי טובות שלי בימי חיי, ומאומה אין בידי וכו' וכו', אבל זה כבר מאחר וכו'. ולכן כשאדם מתקרב אל איזה רב, יהיה מי שיהיה, צריך תמיד לזכר מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן נא): את זה תקבלו ממני, שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד מאד, אם לא מקבלים מהרב תכף-ומיד מה שהוא צריך וכו', צריכים לדעת שהוא חי בדמיון ובטעות גדולה וכו', ומה צריך אדם? שכל ודעת. ועקר הדעת והשכל הוא (דברים ד'): "אתה הראת לדעת, כי הו' הוא האלקים אין עוד מלבדו", שיחדיר בו אמונה פשוטה בו יתברך, וילמד אותו איך מדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, שזה יש לו תכף-ומיד ביד, "ומה שביד בטוח", כי למדתי אצל הצדיק הזה איך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולדעת שאני עצמאי, ואין לי אף אחד בזה העולם — רק הקדוש-ברוך-הוא, ורק הוא יתברך יכול לעזור לי, וכן הרב צריך להכניס בו תשוקה עצומה ללמד תורה הקדושה, ולכן צריך לזכר — "מה שביד בטוח", אם אני התחלתי ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא וכו', בזכות הרב הזה, ולא החסרתי יום אחד מבלי למוד תורה הקדושה וכו', אזי עלי לדעת "מה שביד בטוח", וכן אם הרב מוסר את נפשו שיהיה שלום-בית בינו לבין אשתו, צריכים לזכר "מה שביד בטוח", ואם חס ושלום, לא מקבלים את זה מהרב, צריכים לדעת, שהכל דמיון גדול מאד, ולבסוף יפתח את היד, ויראו שאין ביד שום דבר, וסתם רצתי אחריו ימים ושנים, ואבדתי את שנותי היקרות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני

מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ה' מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! אנו עומדים ביום חשוב ונכבד מאד — ה' אב, יום ההולא של האר"י ו"ל, שידוע שמהר"ת ו"ל אומר (לקוטי-תפלות, התפלה ל"ג בעמר), על התפלה של התורה מההתגלות של רבי שמעון בר יוחאי, שגלוי המשיח התחיל מימות האר"י ו"ל, הינו האר"י הקדוש הוא כבר האיר את העולם עם האור אין סוף ברוך הוא, וכל הגלויים שגלה לנו פרוץ כל העולמות, ואיך שמחברים ומיחדים ומשליבים מעולם לעולם עד רום כל העולמות — זה גלה האר"י הקדוש, איך שהכל מחבר למעלה, הינו למטה מחבר ללמעלה ולהפך, וכל מה שנאמר למטה, כך נעשה למעלה.

ולכן דיקא מימות האר"י ו"ל התחיל כבר הגלוי של משיח. והנה משיח יגלה לכל העולם כלו את אמתת מציאותו יתברך בגלוי רב ונפלא מאד, עד שכל אחד ואחד יזכה לראות עם עיני בשר גלוי אלקותו יתברך, ואז הוא ידבר רק עם הקדוש-ברוך-הוא. אדם חושב בזה העולם שיש לו חבר — פה עקר טעותו. אין לאדם בזה העולם חבר, החבר של האדם זה הקדוש-ברוך-הוא! אדם צריך להתחבר תמיד רק אל הקדוש-ברוך-הוא. זה הגלוי של משיח. וזה הגלוי של רבנו ו"ל. רבנו ו"ל אמר פעם (ת"י-מוהר"ן, סימן תקה): מה שיך יהודי, אם היו יכולים לראות את פנימיותו, היו רואים איך

שְׁבָכַל אֵיכָר וְגִיד מְקַשְׂרִים אֲלָפִים וְרַבּוּת עוֹלָמוֹת. וְכֵן אָמַר פֶּעַם רַבְּנוּ ו"ל (שם, סימן תקד): אִם אָדָם עוֹשֶׂה כָּכָה עִם הָיִד, נַעֲשֶׂה כֹךְ בַּעֲוֹלָמוֹת, וְאִם עוֹשֶׂה כֹךְ, נַעֲשֶׂה כֹךְ בַּעֲוֹלָמוֹת, הַכֹּל מִחֲבֵר וּמִקָּשֶׁר יַחֲד.

הִנֵּה הַיּוֹם אָנוּ נִמְצָאִים בְּיוֹם הַהֲלוּלָא שֶׁל הָאָר"י ו"ל, אֲשֶׁר מוֹהֲרֵנָּת ו"ל אוֹמֵר בַּתְּפִלָּה עַל הַגְּלוּי שֶׁל רַשְׁב"י, שְׁרַבְנוּ ו"ל גְּלָה, שְׁמַעֲשֶׂה רַבְּנוּ כְּכָר נִבָּא מִקֵּדָם וְאָמַר, שְׁבַתְקֶף הַצְּרוּת וְהַיִּסּוּרִים שֶׁיַּעֲבִרוּ עַל עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי 'לֹא' תִּשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ — סוֹפֵי תְבוּת: יוֹחֲאִי. הֵינּוּ כְּשַׁעַם יִשְׂרָאֵל הָיוּ בַּגְּלוּת בְּצְרוּת, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחֲאִי הַבְּטִיחַ, שֶׁהַתּוֹרָה לֹא תִשְׁתַּכַּח, כִּי גְלָה אֶת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים, שְׁמַגְלִים אִיף כָּל הָעוֹלָמוֹת מְקַשְׂרִים עַד הָעוֹלָם הָעֲשִׂיָּה הַזֶּה. אַבְל כְּדִי לְהַבִּין אֶת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים, צְרִיכִים לְהַגִּיעַ לְגִלּוּיִים שֶׁל הָאָר"י ו"ל, שֶׁהֵם הָעֵץ חַיִּים וְהַפְּרִי עֵץ חַיִּים וְהַשְׁמוּנָה שְׁעָרִים וְכו', וְכֵן שָׂאָר סִפְרֵי ר' חַיִּים וִיטָאָל וְתַלְמִידָיו. וְכֹךְ אוֹמֵר מוֹהֲרֵנָּת ו"ל בַּתְּפִלָּה (לְקוּטֵי-תְפִלוֹת, חֶלֶק ב', סִימָן מו): וְכְּכָר הַתְּחִילָה הַתְּנוּצָצוֹת מְשִׁיחַ מִימֵי הָאָר"י ו"ל, וְעַמָּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְשִׁתּוֹקְקִים בְּהַשְׁתּוֹקְקוֹת נִפְלְאָה שֶׁלֹּא הִיתָה כְּזֹאת מִימֵי קֶדֶם; הָאָר"י ו"ל נִסְתַּלַּק בְּשָׁנַת שִׁל"ג, יוֹתֵר מֵאַרְבַּע-מֵאוֹת שָׁנָה, וְאַחֲרֵי-כֵן עָבְרוּ עַל עַם יִשְׂרָאֵל צְרוּת וַיִּסּוּרִים, עַד שֶׁבָּא הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זי"ע, שֶׁגָּלָה וּפָרַשׁ אֶת כָּל כְּתָבֵי הָאָר"י ו"ל, שֶׁעַל-יָדָם יְכוּלִים לְהַבִּין אֶת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים.

וְאַחֲרֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זי"ע שֶׁעָבַר מֵהַ שְׁעָבֵר, הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שָׁלַח לָנוּ אֶת נִשְׁמַת רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁהוּא נִתֵּן לָנוּ אֶת כָּל כְּלֵי זֵינוּ שֶׁל מְשִׁיחַ, שְׁבַדְעָתוֹ יִכְבֹּשׁ אֶת הָעוֹלָם, רַבְּנוּ ו"ל מִפָּרַשׁ לָנוּ אֶת כָּל כְּתָבֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זי"ע וְהָאָר"י ו"ל וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחֲאִי, עַד שֶׁאֲנָשִׁים פְּחוּתִים כְּמוֹנוּ, שֶׁכָּלָנוּ אֵין פְּגִינוּ יָפוֹת כָּלָל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן לב), שֶׁעָשִׂינוּ מֵהַ שְׁעָשִׂינוּ, וְהִנֵּה אַף-עַל-פִּי-כֵן אָנוּ יְכוּלִים לְהַרְגִּישׁ בְּתַקְּףָהּ צְרוּתֵינוּ אֶת הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרַךְ בְּשִׁדּוֹת וַיַּעֲרִים וּבְרַחֲבוֹת וְאַפְלוּ בְּכַתִּימִים.

אַבְל יָדוּעַ, שֶׁסִּפֵּר רַבְּנוּ ו"ל (סִפְרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה ז') מִהֲזָכוֹב

והעפכיש, שקדם שירדה נשמתו לזה העולם, הסמ"ך-מ"ם עשה רעש גדול בשמים, שהנשמה הזו לא תרד, ואמרו לו, שהיא מכרחה לירד, ולבסוף הלך וחזר עם איזה זקן צוחק, ואמר, שיעשה צחוק ומחלקת מרבנו ו"ל, כך שלא ירצו להתקרב אליו; כי הסמ"ך-מ"ם מפחד מאד מאד שדבר רבנו ו"ל יתגלה בעולם, כי רבנו ו"ל מגלה לנו את אמתת מציאותו יתברך, איך הכי גרוע וירוד יכול גם-כן להתקרב אליו יתברך. וזה הגלוי של רבנו ו"ל, כמובא בדבריו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עח): אין שום יאוש בעולם כלל; והסמ"ך-מ"ם פוחד מדבורים כאלו, כי כל ענינו להעלים ולהסתיר ולחקק את נשמות ישראל מהקדוש-ברוך-הוא, שאדם יפל בפחד שוא וביאוש.

ומאז שאחד רצה לגלות את רבנו ו"ל, עזב הסמ"ך-מ"ם את כל העולם, ולקח עצמו על האחד הזה, ומי היה האחד הזה? מוהר"ן ת"ו ו"ל, שיצאו כנגדו בכל מיני רציחות. אצל מוהר"ן ת"ו ו"ל היה המצב חמור מאד, עד כדי כך, שבאה המשטרה כמה פעמים, ועצרה אותו, וגרשוהו מעיר ברסלב כמה פעמים. ורב רבם של אנשי שלומנו עזבו את מוהר"ן ת"ו ו"ל, אף שרבם שבאים לרבנו ו"ל, הולכים לציונו של מוהר"ן ת"ו ו"ל, אבל בחיים חיותו רבם התנגדו עליו, והיו עליו מתנגדים כאלו, שלא יאמן כי יספר, אשר לא היו להם דאגות אחרות רק לרדפו, ומה בסך הכל רצה, ומה היה כל ענינו? רק תורה ותפלה ועבודת השם.

והיה המתנגד הגדול, שגיס את כל המשטרה הרוסית, העקר לתפס את ה"לקוטי-תפלות" של מוהר"ן ת"ו ו"ל, עד כדי כך, שהקים מוהר"ן ת"ו ו"ל בית דפוס בביתו, ובימים דאז להקים בית דפוס — זו עברה פלילית, היתכן לא לעבר דרך הצנזורה הרוסית וכו', והיה זה חמור מאד.

ומוהר"ן ת"ו ו"ל לא התפעל, והקים בפרוטות בית דפוס, והוא ובנו ר' שכנא ועוד בחור הדפיסו את ה"לקוטי-תפלות", והחרימו לו את הדפוס, אבל קדם שבאו, קבל מידע שעומדים להגיע אליו,

והיה לו הפך הראשון של ה"לקוטי-תפלות", היה זה פרק קטן, אזי הזיוו לקיר, שם על זה ניר, ועל הניר שם טיח וכו', וכדי שהטיח יתייבש, אזי כל הלילה הוא אשתו וילדיו חממו מים ושמו את הפלים עם אדים סמוך לקיר, וכך התייבש הטיח, ולמחרת כשבאו לחפש בביתו נתקנים אצלם (ימיה ה, כא): "עינים להם ולא יראו, אזנים להם ולא ישמעו", וכך נצל הלקוטי-תפלות הראשון. והיום, ברוך השם, כבר הדפס בהרבה מהדורות, ויכולים להדפיס ולהפיץ את הספר הזה בכל העולם כלו. אבל אז סבל מוהרנ"ת ז"ל סבל נורא מאד, וכל כחו היה, שהיה דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, ורק בכח זה התחזק והחזיק מעמד, עברה עליו מרירות דמרירות מילדיו, עניות ודחקות, מחלקת ומריבות מתוך אנשי שלומנו ברציחה כזו.

והנה חלפו מאתים שנה, ומהמתנגד שלו לא נותר מאומה, לא יודעים היכן קבור, רק את שמו הפרטי יודעים, ומוהרנ"ת ז"ל מפרסם בכל העולם כלו. למדים מכאן מהו הענין של לפרסם ולגלות דעת רבנו ז"ל. וכן אחר-כך כל אלו שפרסמו את רבנו ז"ל, עברו עליהם משברים וגלים מבית ומבחוץ, ועבר עליהם מה שעבר, ולכן רבם נשברו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפא), כי מחלקת זה דבר מספן, ויכולה להפיל את האדם. ולכן בקש יעקב אבינו (בראשית מט, ו): "בקהלם אל תחד כבודי", כשידברו על משה, שפכודי לא יתיחד שם, כדי שלא יפילו את כח משה, אבל כח משה היה גדול בהרבה מכל המאמים רבנים שחלקו עליו ומקרח ועדתו.

הצדיק הקדוש רבי משה טיטלבוים זי"ע, בעל מחבר ספר הקדוש "ישמח משה", הוא אמר, שכבר היה בזה העולם שלש פעמים בסוד הגלגול, ועכשו היא הפעם השלישית. בפעם הראשונה היה בדור המדבר, בעת מחלקתו של קרח על משה, שאלו נכדו, הצדיק הקדוש בעל ספר "ייטב לב": סבא, עם מי אחזת? (שהלא הייתה מחלקת) ענה ואמר: הייתי גטרלי. שאלו הנכד: ומי הלך עם משה? וענה: המון-עם התמימים. ומי הלך עם קרח? הרבה לומדים

עצומים, גאונים. ועם מי אתה הלכת? אני הלכתי עם אלו האנשים שהיו נטרלים, לא עם זה ולא עם זה. שאלו שוב הנכד: סבא, הימכן שלא הלכת עם משה? ענה ואמר: אם היית רואה את קרח, גדלתו ולמדנותו, ומאתים חמשים רבנים, לא היית שואל, כי היה זה נסיון קשה... ואם מדבר מצדיק קדוש זה — מה יגידו אזובי הקיר?! ובפעם השנייה היה בחרבן בית-המקדש, ולכן דבר תמיד מהגאולה ומסבת החרבן, ובכה על כך מאד, ואמר: אינה דומה ראיה לשמיעה, אני ראיתי את החרבן כמו עיני, ובכה על כך תמיד. יש אומרים מצדיקים, שהיה בעצמו ירמיהו הנביא, כי לא חדל לבכות על החרבן, ולא הסיח דעתו כרגע, וביום האחרון מימי חיו אמר: אם הייתי יודע שבימי חיי לא אזכה לראות בבנין בית-המקדש, לא הייתי יכול לעבר את חיי כרגע.

ואם צדיק קדוש כזה דבר דבורים כאלו, מה נאמר אנו אזובי הקיר?! שכלנו שבורים ורצוצים, וכל אחד יודע מה עבר עליו, שסובל יסורים מבית ומבחוץ, והעקר — שאנו מאד רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא. ועלינו לשוב בתשובה שלמה.

והנה שלח לנו הקדוש-ברוך-הוא את האר"י ז"ל, שהיום זהו יום ההולולא שלו, ובדאי זה יום גדול בשמים, ויכולים לפעל אצלו יתברך כל אשר רוצים, האר"י הקדוש גלה את הקדוש-ברוך-הוא בגלוי רב ונורא מאד, וכתב את זאת התלמיד ר' חיים ויטאל בלשון כזו, שעמך לא הבינו את הכתוב, כי כל כתבי האר"י כתובים כך, שמי שאינו ראוי, אינו מבין את הדברים. והספר הזה אצלו ספר הגנוז והחתום, עד שבא הבעל-שם-טוב הקדוש ותלמידיו, ופענחו את סודות התורה, וזה גם-כן לא היה שיף להמונים, עד שבא רבנו ז"ל, וגלה לנו גלויים כאלו, שהכי רחוק והכי שבור, הכי מלכלך ומזהם בכל החטאים שבעולם, יכול לשוב בתשובה, וזה הלמוד של רבנו ז"ל — למצא אצל כל יהודי נקדה טובה, עד כדי כך, שאמר מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי-הלכות, השכמת הפקר, הלכה ה'), שכן יכבש משיח את העולם, ימצא בכל אחד ואחד נקדה טובה, וכן

יְהִיָּה בִּנְיָן בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, שִׁמְצָאוּ אֶצֶל כָּל אֶחָד וְנָקְדָה טוֹבָה.

וְהִנֵּה אָנוּ עֵתָה סֶף הַכֹּל שְׁלֹשָׁה יָמִים קֹדֶם תְּשַׁעָה בָּאָב, שְׁאָנוּ מְקוּיִם וּמִצְפִּים שְׁנֵהוּ זֶה, הַגִּיעַ סוֹף הַגָּלוּת, הוֹלֵךְ לַהֲבִנוֹת בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם אֵינוֹ יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אִיךָ יְהִיָּה בִּנְיָן בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, וּמָה יְהִיָּה וְאִיךָ יְהִיָּה. וְהִנֵּה בְּנֵי יִשְׁמַעֵאל בָּאִים לְהַר הַבַּיִת, וּמִשְׁלִיכִים כָּל מִיָּנִי עֲתִיקוֹת לְאַשְׁפָּה, שֶׁחַחֲלוּגִים רָצוּ אֶת זֶה לְאִיזוֹ מִטְרַת מַחְקָר, וְצוּעֵקִים וְצוֹנְחִים עַל הַעֲתִיקוֹת שֶׁהִשְׁלַכּוּ, כְּאֵלוּ זֶה טְרַגְדִּיָּה הִכִּי נֹרְאָה בְּגָלוּת עִם יִשְׂרָאֵל... שְׁחוּפְרִים הָאֲרִכִּיאוֹלוּגִים הַחֲלוּגִים קְבָרִים, וּמִשְׁלִיכִים מֵתִים בַּחוּץ — עַל זֶה לֹא צוּעֵקִים חֲמָס, שְׁחוּתְכִים גּוֹפּוֹת מֵתִים וְגוֹנְבִים אֵיבָרִים — עַל זֶה לֹא צוֹנְחִים, שְׁמַחֲלִלִים שִׁבְת וְדוֹרְסִים אוֹתָהּ, וּמְפִיצִים טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת — בְּשׁוֹר גָּמֵל, חֲמוֹר וְשֶׁפֶן בְּהֶכֶשֶׁר הַרְבֵּנוֹת — זֶה לֹא צוּעֵקִים חֲמָס, שְׁמִדְבָּרִים פְּתוּחַ נֶגֶד הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר הַגְּרוּעִים בְּאֻמוֹת אֵינָם מַעֲיִזִים — עַל זֶה לֹא צוּעֵקִים, וְהִנֵּה חוֹפְרִים בְּהַר־הַבַּיִת בְּנֵי יִשְׁמַעֵאל, וְגוֹזְלִים מִשֵּׁם עַמּוּדִים עֲתִיקִים — וּזוּעֵקִים חֲמָס, אוֹי וְאִבּוֹי.

הַכֹּל הֶבֶל וְרִיק! אָנוּ יְהוּדִים מְאֻמִּינִים בְּנֵי מְאֻמִּינִים, עֲבָרְנוּ אֲלֵפִים שָׁנָה בְּגָלוּת, גּוֹלָה אַחֵר גּוֹלָה גָּלְתָה יְהוּדָה, מָאֵז חֲרַבְּנָ בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ עַד עֵתָה כְּמַעַט אֲלֵפִים שָׁנָה, וְעַם יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ עַל הַכֹּל, בָּנוּ מְקִנְאוֹת בִּסְטֵר, בָּנוּ בְּתֵי כְּנָסֶת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת וּתְלִמוּדֵי תוֹרָה בִּסְטֵר, לְמַדּוּ תוֹרָה עִם הַיְלָדִים בִּסְטֵר, קִיָּמוּ מִצְוֹת בִּסְטֵר בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הִכִּי גְדוּלָה, מִי כְּעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֵין לָךְ בִּמְהָ לְהַתְבַּיֵּשׁ, יֵשׁ לָךְ עִם כָּל־כָּךְ יָפָה, יֵשׁ לָךְ בִּמְהָ לְהַתְנַאֲוֹת עִם עַם יִשְׂרָאֵל, חֲנֻקוּ אוֹתָם, הִרְגוּ אוֹתָם, שְׁחֲטוּ וְשָׂרְפוּ אוֹתָם בְּכֹל מִיָּנִי מִיתוֹת מִשְׁנוֹת, וְעַד הִרְגַּע הָאֲחֵרוֹן וַעֲקוּ: "שָׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיְיָ" אֱלֹקֵינוּ הַיְיָ" אֶחָד", וְהִנֵּה עֵתָה נִסְיוֹן הִכִּי קֶשֶׁה לָעַם יִשְׂרָאֵל, שְׁמַלְיוֹן וְחֲצִי יְלָדִים אֵינָם יוֹדְעִים "שָׁמַע יִשְׂרָאֵל", וְזֶה לֹא כּוֹאֵב לְאֵף אֶחָד, מְחַלְלִים אֶת הַשִּׁבְת בְּרִישׁ גָּלִי, וְאֵין זֶה כּוֹאֵב לְאִישׁ, עוֹשִׂים לִיצְנוּת מִהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, בֶּר מִיָּנִי, וּמִכָּל הַקְּדוֹשׁ לָעַם יִשְׂרָאֵל, וְאֵין זֶה כּוֹאֵב לְאֵף אֶחָד, וְרַק מִתְפַּעֲלִים

איך יִהְיֶה בְּנִין בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ... וְכִי אָנוּ נִבְנֶה אֶת זֹאת? לֹא וְלֹא! תֵּרֶד
אֶשׁ מִן הַשָּׁמַיִם, וְיֵרֵד שָׁלֹם בְּבִנְיָנוּ, וְאֵינָנו יְכוּלִים לְהִבִּין דְּבַר זֶה.

הַרְבֵּה דְּבָרִים לֹא הִבִּינוּ עַד שֶׁקָּרוּ. כְּגוֹן: לִפְנֵי מֵאתִים שָׁנָה אָמַר
רַבֵּנוּ ו'ל': יִהְיֶה כָּלִי שְׂעֵוֹף בְּשָׁמַיִם, וְיִוְלִיף אֲנָשִׁים מִמָּקוֹם לְמָקוֹם,
אֲזַ חֲשָׁבוּ שֶׁרַבְּנוּ ו'ל' מִסְפֵּר אֵיזָה סְפּוּר בְּדֶרֶךְ מָשָׁל, כְּגוֹן:
הַסְפּוּרִי־מַעֲשִׂיּוֹת שָׁלוּ, כִּי אֲזַ עוֹד לֹא הָיוּ רַכְבִּים וְרַפְּכוֹת, וּמִי יַחֲלֹם
שִׁיְהִיָּה פֶּעַם אֲוִירוֹן, אֲזַ חֲשָׁבוּ שֶׁרַבְּנוּ ו'ל' מִסְפֵּר אֵיזָה סְפּוּר. וְכִיוֹם
כָּלָנוּ עֲדִים, שֶׁדְּבַר אֶחָד מְדַבְּרִיו לֹא שָׁב רִיקָם. הִנֵּה יֵשׁ לָנוּ הַיּוֹם
אֲוִירוֹן, שָׁרֵב הָעוֹלָם מִשְׁתַּמְּשִׁים בוֹ, וְנוֹסְעִים מִמָּקוֹם לְמָקוֹם מְכַל
חֻלְקֵי הָעוֹלָם, וְאֲזַ הִנֵּה זֶה כְּשַׁחֲוֶק, אֵיךְ יִתְכַּן בְּדְבַר הַזֶּה — מָטוֹס
שִׁנְיֹעַ מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, וְהִנֵּה כִּיוֹם זֶה דְּבַר פְּשׁוּט.

עוֹד לִפְנֵי שְׁמוֹנִים שָׁנָה הָיָה יְהוּדֵי צִדִּיק קְדוֹשׁ בְּשֵׁם: ר'
אַבְרָהָם, בְּנוֹ שֶׁל ר' נַחֲמָן טוֹלֵט־שִׁנְעֵר, תַּלְמִיד מוֹהֲרַנ"ף ו'ל', תַּלְמִיד
רַבְּנוּ ו'ל', וְיָשָׁב עִם בַּחוּרִים וְאַבְרָכִים בְּאוּמָן, וְאָמַר לָהֶם: עוֹד יִהְיֶה
זְמַן, שִׁיּוּכְלוּ לְהִתְפַּלֵּל וְתִיקִין בְּאוּמָן, וְלִנְסֵעַ וְלֵאכֹל צִהְרִים
בִּירוּשָׁלַיִם; וְחֲשָׁבוּ שֶׁאָדָם זֶה יֵרֵד מִדַּעְתּוֹ, וּמִסְפֵּן בּוֹדָאֵי מַחֲמַת רַב
זְקֻנָּתוֹ מְדַבֵּר לָלֹא קָשֶׁר, לִפְנֵי אַרְבַּע שָׁנִים הָיָה פֶּעַם אַחַת, שֶׁהִתִּירוּ
לְאֲוִירוֹן לִנְסֵעַ מִשְׁדָּה תַּעֲוִפָּה עֲטָרוֹת עַד שְׂדָה תַּעֲוִפָּה שֶׁל אוּמָן,
וְאַרְכָּה כְּשַׁעֲתִים וְחֲצִי כָּל הַנְּסִיעָה, מוֹתִיקִין עַד אַחֵר הַצִּהְרִים זֶה
כְּפוֹל מִשְׁעֲתִים וְחֲצִי וְכו'. רוֹאִים מִזֶּה שֶׁדְּבָרִים שֶׁלִּפְנֵי כַּמָּה דוֹרוֹת
לֹא הִבִּינוּ, וְהַיּוֹם מִבִּינִים.

וְכֵן רַבְּנוּ ו'ל' אָמַר (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן רִיח'), שֶׁכָּל הַמַּחֲקָרִים
אוּמָרִים, שִׁישׁ בְּלִבָּנָה יָשׁוּב, כִּי רוֹאִים שֵׁם אֵילָנוֹת וּבְרוּאִים, כִּי בְּכָל
הַדּוֹרוֹת אָמְרוּ שִׁישׁ בְּלִבָּנָה אֲנָשִׁים בְּרוּרִים וְיִצְוּרִים וְכו', רַבְּנוּ ו'ל'
עוֹד לִפְנֵי מֵאתִים עֶשְׂרִים שָׁנָה צָחַק מִזֶּה, וְאָמַר שֶׁזֶּה דְּמִיּוֹן אֶחָד
גָּדוֹל, וְאֵין בְּלִבָּנָה כָּלוּם, אֲלֹא הַלִּבָּנָה זֶה גּוֹשׁ כְּרָאִי, וְרוֹאִים בּוֹ מָה
שִׁישׁ בְּאַרְצָן, כִּי אֵין שֵׁם כָּלוּם: לֹא הָרִים וְלֹא מִים, וּמִמִּילָא לֹא יְכוּל
לְהִיּוֹת שֵׁם שׁוּם נִבְרָא, כִּי בְּמָקוֹם שֶׁאֵין מִים, לֹא יְכוּל לְהִיּוֹת נִבְרָא,
וְלִפְנֵי שְׁלֹשִׁים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה, הַגּוֹיִים שֶׁלְּחוּ אֶת הָאֶסְטְרוֹנֹאוֹט אֶל

הַלְכָנָה, וְהַעֲמִיד שָׁם אֶת הַדָּגֵל הָאֲמֵרִיקָאִי, וְהָיָה זֶה הָאָדָם הָרֹאשׁוֹן
מֵאֲזֻ שֶׁבָּרָא הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַבְּרִיאָה שֶׁעָלָה לְלִכְנָה, וְחִזּוֹר
וְאָמַר, שְׂאִין יְכוּלִים לַחְיוֹת שָׁם, אֵין שָׁם חֲמֻצָן, וְאֵין שָׁם מְאוּמָה,
וְרָצוּ לְדַעַת מַה מֵהוּת הַקֶּרֶקֶע שָׁם, וְעָבְרוּ עוֹד כַּמָּה שָׁנִים, וְהִשְׁקִיעוּ
בְּלִיזְנֵי דוֹלָרִים, וְשָׁלְחוּ עוֹד אָדָם עִם טְרַקטוֹר קֶטָן, וְחָפַר שָׁם, וְהִבִּיא
עִמּוֹ אֶת חֲמֵר הַקֶּרֶקֶע, וְאָמְרוּ שְׂאִין שָׁם כָּלוּם, וְחָבַל לְבִזְבֹּז אֶת הַזְּמַן
וְכו', וְהִנֵּה מַה שֶּׁגָּלוּ אֲז, רַבְּנוּ ז"ל כָּבֵר אָמַר זֹאת לִפְנֵי מְאֻמִּים שָׁנָה.

כְּמוֹ-כֵן בִּנְיָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ — שִׁירַד מִשְׁלָם מִן הַשָּׁמַיִם
בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל אֲשׁ וְכו', אוֹמְרִים לָנוּ זֹאת עֲכָשׁ, וּמִסְתַּכְּלִים עַל
הָאָדָם הָאוֹמֵר זֹאת — כְּבִלְתִּי שְׁפוּי, וּבִבְאֻמַּת זֶה בֶּן יִקְרָה, וּבְלִי שׁוּם
סִפֵּק שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וּבְלִי שׁוּם
סִפֵּק יֵרֵד בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ בְּנוֹי וּמִשְׁכָּלָל, וְעַם חֲפִירוֹת בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל
יִשְׁהַר הַמָּקוֹם, וְלֹא יִהְיֶה זִכָּר לְמִסְגָּדִים שְׁלֵהֶם, וּמִי יַעֲשֶׂה כְּזֹאת?
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵף שֶׁלָּנוּ זֶה נִרְאֶה מוֹזֵר וְכו', אֵיךְ אֲנִישִׁים נְאוּרִים
יְכוּלִים לְהֶאֱמִין בְּדַבָּרִים כָּאלֹ, אֵף גַּם עַל אוֹיְרוֹן וְגַם עַל יְרֵחַ לֹא
חָלְמוּ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר זֹאת מְרָאשׁ. וְזֹאת עָלִינוּ לְזִכָּר הַיֵּטֵב, כְּמוּבָא
(לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִמָּן סז): הָעֶבֶר אֵין, כָּבֵר נִחְרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ,
וּמָה עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת הַיּוֹם? חָלַב שְׁנִשְׁפָּף לֹא בּוֹכִים עָלָיו, אוֹמֵר רַבְּנוּ
ז"ל: בֵּית הַמִּקְדָּשׁ חָרַב, וְלָמָּה אִם-כֵּן בּוֹכִים? אֲלֹא עָלִינוּ לְהוֹזִיל
דְּמַעּוֹת שְׁלִישׁ, פֶּן אָנוּ אֲשָׁמִים בְּחִרְבָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, פֶּן אָנוּ אֲשָׁמִים
בְּזֶה שֶׁלֹא נִבְנָה, כִּי עַדִּין יֵשׁ בִּינֵינוּ שְׁנֵאת חֲנָם.

עַם יִשְׂרָאֵל סוֹכְלִים מִהַגּוֹיִים, בְּכָל עִיר וְעִיר בְּכָל כְּרֶךְ וּכְרֶךְ,
בְּכָל יֵשׁוּב וְיֵשׁוּב יֵשׁ כְּמֹר, וְהוּא מְסִית וּמְדִיחַ תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם —
הַיְּהוּדִים הִרְעִילוּ אֶת הַמִּים, הַיְּהוּדִים בְּעֻטִּים כָּל הַצְּרוֹת, הַכָּל
הַיְּהוּדִים וְהַיְּהוּדִים, וְאָנוּ עֲתָה בְּשֵׁנַת אֲלָפִים אֵינָנו מְבִנִּים אֶת זֹאת.
עַד הַיּוֹם יֵשׁ גּוֹיִים שְׂמֵאֲמִינִים, שֶׁהַיְּהוּדִים לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר
מְכַנִּיסִים דָּם בְּתוֹךְ הַמַּצּוֹת, וְקוֹרְאִים לָהֶם לְאוֹתָם גּוֹיִים: בָּאוּ תָּרָאוּ
— הִנֵּה קִמַּח, וְהִנֵּה מִים שֶׁלָּנוּ כָּל הַלֵּילָה, וְלָשִׁים זֹאת בְּצוֹתָא,
וּמְלָכָד זֹאת אֵין בְּמַצּוֹת כָּלוּם רַק קִמַּח וּמִים, וְכָל אֶחָד יָכוֹל לְרֹאוֹת
וּלְהִנָּכַח. וְהִנֵּה יִשְׁנֵם גּוֹיִים בּוֹרִים, שֶׁבְּטוּחִים שִׁישָׁנוּ חֲלִילָה אֵיזָה

סוד, ומכניסים גם דם נוצרים בפנים, רחמנא לצלן, גויים מטמטמים יכולים למלא ראשם בשטיות. אבל אנשים נאורים בודאי יכפרו בזה, הלא מי שותה כוס דם?! הלא זה מעורר בחילה ושאט נפש, זו עלילת דם, עלילת הפמרים. וכך אנו יכולים להבין איך מאתים חמשים רבנים הלכו עם קרח נגד משה רבנו, והסיתו את העם נגד הצדיק.

ברוך השם, למדנו בחדר מגיל קטן עד הבר-מצוה, ואחר-כך ישיבה קטנה וגדולה, הקמנו בית, למדנו בכולל, אזי אף פעם לא חשבנו על משג כזה של עלילת דם וכו', הראש היה מנח אצלנו במסכתות פש"ס, למדנו, ברגנו הלכות כפי שלומדים בישיבות, חלקים גדולים בחשן המשפט, בבא קמא, בבא מציעא, בבא בתרא, חלקים גדולים ממועד — שבת וביצה, סכה, הראש שלנו היה רק בלמוד, לא ידענו מה קורה בחוץ. ההכרח לי לומר לכם, עד שבאתי ליבנאל, לא ידעתי מה קורה פה, לא האמנתי שיכול להיות גם היום פמרים שמסיתים ומדיחים את המון-העם, ומוליקים אותו שולל.

אלו הם ה'רע-בנים', הם הפמרים המסיתים את עם ישראל, והם העבירו על הדת את כל עדות המזרח, לולא הם, עדות המזרח חזקים באמונה, אבל הסיתו אותם, החדירו בהם רעל, קרירות, "אשר קרף בדרך", כתוב בזהר: מי הם הערב-רב? העמלקים, שמקררים את האדם — זה פשר, אל תשאל שאלות, המקוה פשר, חנוך זה בסדר, מי צריך פאות, זקן וכו' וכו'. אשר הפל בפירות ואפיקורסות. והנה אנו עדים פה ביבנאל, עלילה אחר עלילה, ואין יכולים להוכיח אחרת, כל התושבים מוסתים וכו' וכו', גשרף לראש המועצה רכבו, ומעלילים את זאת על החרדים, לך תספר לכלם, שהיה לו סכסוך עם איזה ערבי, שנקם בו, והצית את הרכב, הרי זה בדיוק כפי שהעלילו פעם, שהיהודים הרעילו את המים, ואין יכולים לפצות פה ולהכחיש, לדבר ולהוכיח. יכלו אז לשבור אדם שאין לו אמונה, אבל מי שהיתה לו אמונה — עבר על הכל, ושום דבר לא שבר אותו.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמִנוּ הַיְקָרִים! הִנֵּה אֲנוּ עוֹמְדִים
בְּמֶה יָמִים לִפְנֵי תִשְׁעָה בָּאָב, אֲנוּ מַאֲמִינִים בְּנֵי מַאֲמִינִים, שֶׁהַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. לְתַקֵּן אֶת הָעוֹלָם — אֵינָנו
יְכוּלִים, לְזֹאת אֲנִי אוֹמֵר לְכָל אֱלֹהֵי הַשּׁוּטִים, הֵגֶם שְׁאִינִי מִפְּחַד וְיֵרָא
לוֹמַר אֶת דְּבָרֵי בְּרָבִים, מֶה שֵׁישׁ לִי לוֹמַר — אֲנִי אוֹמֵר בְּרִישׁ גְּלִי,
שִׁישְׁמְעוּ אֶת זֹאת כָּלֶם, מֶה שֵׁישׁ לִי לְהַגִּיד אֲנִי כּוֹתֵב וּמְדַפֵּס
בְּמִלּוּנֵי עֵתָקִים, וְאֵינִי מִתְבַּיֵּשׁ, אֲכַל מֶה שְׁאִינִי אוֹמֵר וְאֵינִי כּוֹתֵב,
שֶׁלֹּא יֵאמְרוּ בְּשֵׁמִי דְּבָרִים שְׁקָרִים. כָּל אֱלֹהֵי שְׁמִתְרָאִינִים בְּכָלִי
הַתַּקְשֶׁרֶת — אֵינִם בְּשִׁלְחוֹתִי, וְאֲנִי מוֹחָה עַל זֹאת, וְהֵם שׁוּטִים
וְכִסְלִים וְאִוִּילִים גְּדוּלִים, וְהֵלֹא הַכַּתְּבִים הֵם לִיצָנִים גְּדוּלִים, נוֹאֲפִים
וְרִיקִים, וּמְמַלְחִים הַמוֹשְׁכִים אֶתְכֶם בְּלִשׁוֹנָם, וּמִי שֶׁמְחַזֵּק כָּלִי
מִשְׁחִית בְּבִיתוֹ, עוֹבֵר עַל עֲבוּדָה זָרָה, גְּלוּי עֲרִיזוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים,
וְהַכֵּל גְּבוּל פֶּה, וְאִיךָ מְחַזֵּקִים אֶת זֶה בְּבִית, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לְהַתְרָאֵן.

הֵלֹא רַבְּנוּ ו"ל גָּלָה לָנוּ אֶת עֲנִיִּן הַהִתְבּוֹדְדוֹת, לִידַע שְׁאִין שׁוֹם
מְצִיאֹת בְּלַעֲדֵי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְשִׁמוּהֵרְנִי ת ו"ל רָצָה לְרוּץ
וּלְגַלוֹת אֶת הָעֲנִיָּן, אֲחִזּוּ רַבְּנוּ ו"ל בְּמַעֲלֹ, וְאָמַר: לֹא תִפְעַל כְּלוּם.
וְזֶה הָיָה מוֹהֲרֵנִי ת ו"ל, שֶׁהָיָה צָדִיק קְדוֹשׁ, וְאִיךָ בְּמֶה רִיקִים
וּפּוֹחִזִים, שֶׁשְׁלֹשׁ עָשׂוּ כָּל הָעֲבֵרוֹת שֶׁבָּעוֹלָם, וְהַיּוֹם שָׁבוּ בְּתִשְׁבָּה,
וְהוֹלְכִים וּמִתְרָאִינִים, וְחוֹשְׁבִים שֶׁבֶכָּךְ יוֹכְלוּ לְהִשְׁפִּיעַ עַל הַכּוֹפְרִים
וְהַלִּיצָנִים, עֲלֵיהֶם לְדַעַת, שֶׁזֶה לֹא יַעֲזוֹר כְּלוּם! כִּי הֵם אֵינֶם רוֹצִים
לְלַמֵּד וּלְהִשְׁפַּע לְטוֹב, אֲלֹא רַק רוֹצִים לְמַשֵּׁךְ אֶתְכֶם בְּלִשׁוֹנָם וְכו',
וְרַק מִי שֶׁחֹלָה פְּרִסְמַת הוֹלֵךְ וּמִתְרָאֵן בְּגִדְלֵי שְׁטוֹתוֹ, וְהוֹלֵךְ שׁוֹלֵל
אֲחֵרֵיהֶם.

הֵלֹא הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹכֵב כָּל עֲלָמִין. מֶה
הַתַּכְלִית בְּזֶה הָעוֹלָם? לָקִים מַצּוֹתָיו יְתִבְרֵךְ, לְלַמֵּד תּוֹרָה. כָּלֵנוּ בְּנֵי
אָב אֶחָד, כָּלֵנוּ בְּנֵי אֲבֵרָהֶם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב. וְלָכוּ תִּגְלוּ לְתִינוּקוֹת
שֶׁנִּשְׁבּוּ, אֲשֶׁר יֵשׁ מַצּוֹת צִיצִית תְּפִלִּין וְכו'. סֵפֶר לִי יְהוּדֵי זֶקֶן,
שֶׁעָבַר אֶת הַשּׁוֹאָה, שֶׁנִּטְּלוּ אֶת הַיְּהוּדִים כְּצֹאֵן לְטִבַּח לַחֲפֹר בּוֹרוֹת
וְכו', שְׂבִילִים אֲרָפִים לְאַרְךָ כָּל הַחַיּוֹת וְכו', וּבִיִּן אֱלֹהֵי הַיְּהוּדִים הָיָה
יְהוּדֵי מִתְבּוֹלֵל, חִילוּנִי לְגִמְרִי, וְלֹא הִסְתַּכְּלוּ עַל זֶה כָּלֵל, אֵתָּה יְהוּדֵי

— תסבל כמותם, ועוד הִזָּה יְהוּדִי שֶׁהֵבִיא כְּבוֹד לְאַמָּה הַהוֹנְגֶּרֶת, כִּי קָבַל אֲלֵיפּוֹת בְּאוֹלִימְפִינָה הַהוֹנְגֶּרֶת וְכוּ'. וְהִנֵּה לֹא הוֹעִיל שׁוּם דָּבָר, וּבִיּוֹם זֶעַף תִּפְסֹו אוֹתוֹ בְּצוֹתָא עִם כָּלָם, וְהַפּוּהוּ מִכּוֹת רָצַח, וְצַעַק שֶׁאַבִּיּו גּוֹי אֲבָל אִמּוֹ יְהוּדִיָּה וְלֹא הִנִּיחוּ לוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְהָיִיתָ שֶׁהָצִטִּין בְּכַח רַב, נִתְּנוּ לוֹ עֲבוֹדַת כְּפִיָּה קָשָׁה מְאֹד, שֶׁשָּׂאָר הָאֲנָשִׁים נִפְּלוּ כְּזוֹכֹבִים. וּבִיּוֹם חֲרָף אֶחָד כְּשֶׁלְּשִׁים מַעֲלוֹת מִינוֹס, לָקְחוּ אֶת הַבְּרִיּוֹן הַזֶּה, וְצוּוּהוּ לְהִתְפַּשֵּׁט, וְהִנִּיחוּהוּ עַל הַגֶּג שִׁיְרֹאוּהוּ כָּלָם, וְאָמַר: הֲלֹא אֵינִנִּי יְהוּדִי, אָבִי גּוֹי, וְאָמְרוּ לוֹ: אִמֶּךָ יְהוּדִיָּה, וְהִצְרִיךְ לַעֲמֹד עַל הַבְּרָפִים, וְהֵבִיאוּ סֶפֶל עִם מִים רוֹתְחִים, וְשִׁפְכוּ עָלָיו בְּאֶזְרוֹת גְּדוּלָּה, וְהַמִּים נִעְשׂוּ בְּשָׁנִיּוֹת קָרָח, וְכֵן הָיָה צָרִיךְ לְהִשָּׂאָר, וְכָל גּוֹפּוֹ נִעְשָׂה קָרָח, וְנוֹתֵר כְּפֶסֶל קְפּוּא, וְהָיוּ בְּטוּחִים שֶׁנִּפְּחַ גִּשְׁמָתוֹ, וְהַגּוֹיִים הִרְשָׁעִים הַהוֹנְגֶּרִים, יִמַּח שְׁמָם, רְאוּ שֶׁהֵם בְּצִרוֹת, שֶׁהָרוּסִים עוֹמְדִים לְכַבֵּשׁ, אִזִּי הִחֲלוּ לְחַסֵּל אֶת הַיְּהוּדִים כַּמָּה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר, וְהִנֵּה רֵץ הַיְּהוּדִי הַנִּ"ל, וְסִפֵּר לְרוּסִים, שֶׁיִּשְׁנֹו יְהוּדִי קְפּוּא עַל גֶּג וְכוּ', וּבָאוּ הָרוּסִים, וּבִפְטִישׁ נִסּוּ לְפוֹרֵר אֶת הַקָּרָח, וְנוֹכַחוּ שֶׁנִּפְּחַ גִּשְׁמָתוֹ וְכוּ'. וְהַמוֹסֵר הַהַשְׁכָּל, שֶׁהַגּוֹיִים הִרְשָׁעִים אֵינָם מִבְּחִינִים בֵּין יְהוּדִי מִתְּבוּלִל לַיְּהוּדִי חֲרָדִי וְכוּ', אֶת כָּלָם רוֹצִים בְּנִי עֲשׂוּ וְיִשְׁמַעֲאֵל, וְאֵינָם בּוֹדְקִים בְּצִיּוֹת.

שֶׁלְשׁוֹם הֵבִיאוּ לִיְבִנְאֵל פְּרָשִׁים, שׁוּטְרִים, יְחִידָה מִבְּחֵרֶת שְׁלוּחֶמֶת נֶגֶד טָרוֹר, וְשׁוּם דָּבָר לֹא הָיָה, אֲנָשִׁי שְׁלוּמִנּוּ תַּמִּימִים לֹא הֵבִינוּ מֵה זֶה וְעַל מֵה זֶה, כִּי אֲנָשִׁי שְׁלוּמִנּוּ הֵם צַדִּיקִים קְדוֹשִׁים, וְהִנֵּה בְּשַׁעַה שְׁכָל עִם יִשְׂרָאֵל בְּצָרָה גְּדוּלָּה, וְאֵין לְמַסִּית וּמַדִּיחַ מֵה לַעֲשׂוֹת — רַק לְשִׁטּוֹת נֶגֶד יִרְאֵי הַשֵּׁם פֶּה בִּיְבִנְאֵל. אֵין זֹאת אֶלָּא שֶׁהִטְמִינָהּ אֵינָה יְכוּלָה לִרְאוֹת אֵיךְ הִקְדָּשָׁה פּוֹרַחַת פֶּה, יֵשׁ כָּאן כּוֹלֵל, שֶׁנִּמְרָו לִלְמַד בְּמִשְׁךְ הַחֲרָף הַלְכוֹת שְׁבַת בְּעִיּוֹן רַב, הַלְכוֹת חֲמוּרוֹת שֶׁל ל"ט אָבוֹת מְלֹאכָה וְכוּ' וְכוּ', לְמַדּוּ כָּאן בְּעִיּוֹן רַב טוֹר, בֵּית יוֹסֵף וְשִׁלְחָן עֲרוּף, וּמוֹכְנִים כְּבָר לְקָבַל תַּעֲצָת הַסִּמְכָה. וְהִנֵּה יֵשׁ לָנוּ כָּאן בְּמוֹשָׁבָה נִדְחַת מְנִינִים אַחֵר מְנִינִים כְּמוֹ בְּכִנִּי-בֶרֶק וּבִירוּשָׁלַיִם, אֲשֶׁר בְּכָל הַצָּפוֹן אֵין כְּדָבָר הַזֶּה — תּוֹרָה וּתְפִלָּה, יִרְאָת שָׁמַיִם וְחִסְדוֹת, זֹאת הַסֵּמ"ך-מ"ם אֵינוֹ יְכוּל לְסַבֵּל, אֲבָל אֲנוּ לֹא

נעשה שום דבר, יש כאן מישהו שמסית נגדנו, אבל אנו חזקים בהקדוש-ברוך-הוא, ולא נפגע, ונמשיך בשלנו — לעסוק בתורה ובתפלה. ואני מזהיר את כל אנשי שלומנו, שאף אחד לא יעבר על החק, כי דינא דמלכותא דינא, שאף אחד לא יקח את החק לידים, אני בטוח שלא יקרה כזאת. אנו יהודים ההולכים בדרך נעם ואהבה, על אף שזרקו אותנו ואת ילדינו בין בית הקברות לבין המזבלה, שדבר כזה לא היה ולא יהיה, ואף אחד לא רוצה להאמין, אבל אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים! זכרו היטב, חבר אין לכם! מי שיאמר שיש לו חבר — הוא שקרן, החבר שלנו הוא הקדוש-ברוך-הוא, אדם צריך להתחבר רק אל הקדוש-ברוך-הוא, זה סוד הצלחתנו, שעלינו להתחבר יחד, ולהתבודד להקדוש-ברוך-הוא, ולהיות חזקים בו יתברך, ולא להתפעל משום טמאה בעולם, ולהקדים שלום לכל אדם.

אבקש אתכם מה שבקש רבנו ז"ל את אנשי שלומנו — להתבודד בכל יום אל הקדוש-ברוך-הוא, הפח שלנו רק תפלה, כן, כן, אני אומר את זאת בריש גלי, בכל יום כשאומרים תחנון בבקר — נופלים נפילת אפים, גומרים את המזמור שם, אבקשכם שתפתחו את ארון-הקדש, ותאמרו מזמור ק"ט, וכן במנחה כשנופלים אפים, תפתחו את ארון-הקדש, ותאמרו שוב מזמור ק"ט, זו התפלה שהתפלל דוד המלך על שונאיו — זה בדינו, לנו אין ידי עשו, איננו מסיתים לשרפות — זו עלילת דם. מה שאנו כן עושים — הקול קול יעקב, וכזה אינני מתבייש, אני אומר ומבקש, שתמשיכו לומר מזמור ק"ט בבקר אחר נפילת אפים, ובמנחה אחר נפילת אפים, וכך אני נוהג, וכך אני מבקש, מהיום עד שהקדוש-ברוך-הוא ינקם נקמתנו, הקדוש-ברוך-הוא ורק הוא ינקם נקמתנו, איננו צריכים לעשות מאומה, רק עקר תפקידנו: "הקול קול יעקב", ואז אין הידים ידי עשו; תצאו להר, לשדה, ותתבודדו לפניו יתברך, הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנוזה להתחזק ולהתמיד בתורה ובתפלה, במצוות ובמעשים טובים, נעשה חסד איש עם רעהו, שאמר הקדוש-ברוך-הוא: חביב עלי

חֶסֶד שְׁאַתֶּם גּוֹמְלִים זֶה עִם זֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזֶּבַח שֶׁזֶבַח לְפָנַי שְׁלָמָה; [זָכְרוּ הַיָּטֵב, אֵין לְאָדָם חֵבֶר, הַחֵבֶר זֶה רַק הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא], תִּדְבְּרוּ אֶל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יָבוֹא הַיּוֹם שֶׁתִּשְׁאַרוּ לְבָד, וְכָךְ אָמַר אֱלֹהֵינוּ הַנּוֹבֵא: לְפִי שֶׁכָּל הַמִּרְכָּה בְּשִׁיחוֹת וּתְפִלוֹת, הֵם הַמַּלְוִים אוֹתוֹ עַד שֶׁמִּגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ; מַה מַּלְוֶה אֶת הָאָדָם עַד הַרְגַע הָאַחֲרוֹן? הַדְּבוּר שֶׁדָּבַר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵין אֶצְלָנוּ מִשְׁגַּל שֶׁל 'בֵּין הַזְּמָנִים', בֵּין הַזְּמָנִים יֵשׁ פָּעַם אַחַת בַּחַיִּים — בֵּין מִיתָה לְקִבּוּרָה, כְּשֶׁאָדָם נִפְטָר, מַה עוֹשִׂים עִמּוֹ? מוֹרִידִים אוֹתוֹ עַל הָאָרֶץ, וְאַחֲרֵי-כֵן בָּאִים חֲבָרָא קְדִישָׁא וְלוֹקָחִים אוֹתוֹ, וְעוֹשִׂים אִתּוֹ טְהָרָה, וּמַלְבִּישִׁים תְּכָרִיכִים, וְאֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֵין נוֹהֲגִים לוֹמַר הַסֵּפֶד, כִּי אַתֶּם מִפִּירִים כָּבֵד אֶת הַפֶּה הַטָּמֵא שֶׁל אֱלֹהֵי הָרַע-בָּנִים, שֶׁבִּשְׂבִיל כֶּסֶף יִנְטֹף פִּיהֶם דְּבֶשׁ, וְכָכָל שֶׁתִּתְּנוּ לָהֶם יוֹתֵר כֶּסֶף, יֹאמְרוּ הַסֵּפֶד נִפְלָא, כָּאֱלֹהֵי הַנִּפְטָר צָדִיק גָּמוּר וְכוּ' וְכוּ', וּבִשְׂבִיל זֶה אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֵין מִסְפִּידִים, כִּי אֵין אֶמֶת גְּדוֹלָה יוֹתֵר מִזֶּה שְׂאוֹמְרִים תְּהִלִּים וּמַשְׁנִיאוֹת. וְהִנֵּה הַנִּפְטָר מַה עוֹשֶׂה? אִם הַתְּבוּדָה כָּל-יָמָיו אֶל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי יוֹדֵעַ גַּם עִתָּה אַחֵר פְּטִירָתוֹ שְׁאֵין לוֹ רַק הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְכָכָל שֶׁנִּכְנָס בְּדַעַתְנוּ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה, שְׁאֵין לָנוּ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — כֵּךְ נִצְלִית. מַה יֵּשׁ לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם? רַק הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ! וְאַף אַחַד לֹא יַעֲבֹד עֲלֵיכֶם בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֶּן, שִׁישׁ לוֹ חֵבֶר, אֵין לָנוּ רַק הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא!

מִסֵּפֶר, אֲשֶׁר לְרַבֵּנוּ ו"ל הָיוּ תְּפִלִּין, שֶׁנִּכְתְּבוּ עַל-יָדֵי סוֹפֵר צָדִיק נִסְתָּר בְּשֵׁם ר' אֶפְרַיִם. וְהָיוּ אֵלָיו תְּפִלִּין מִיְּחָדִים בְּמִינָם, רַבֵּנוּ ו"ל רָצָה שֶׁכָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיֶה לָהֶם תְּפִלִּין מִהַסּוֹפֵר הַזֶּה, אֲבָל לְבִסּוּף רַבֵּנוּ ו"ל לֹא גָלָה וּפָרְסָם מִי הַסּוֹפֵר הַגָּנוּז הַזֶּה. אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִסִּפְרִים, שְׁמוֹהֶרֶן"ת ו"ל יָדַע מִי הַסּוֹפֵר, כִּי הוּא הָיָה עֶקְשָׁן גְּדוֹל, וְאִם שָׁמַע פָּעַם מִרַבֵּנוּ ו"ל דְּבָר כָּזֶה, שִׁישׁ סוֹפֵר שֶׁהוּא צָדִיק גָּנוּז, אֲזִי לֹא עֲזַב אֶת רַבֵּנוּ ו"ל, עַד שֶׁשָּׁמַע מִמֶּנּוּ הֵיכָן נִמְצָא הַסּוֹפֵר הַזֶּה. אֲבָל הָיִיתָ שְׁפַעֵם נִסֵּעַ מוֹהֶרֶן"ת ו"ל עִם רַבֵּנוּ ו"ל בְּדֶרֶךְ, וּבְדִיוֹק לֹא הָיָה לְרַבֵּנוּ ו"ל הַטְּלִית וְהַתְּפִלִּין שֶׁלוֹ, אֲזִי שָׂאֵל מִמוֹהֶרֶן"ת ו"ל אֶת שְׁלוֹ וְהַתְּפִלָּל בָּהֶם, אֲזִי עָנָה וְאָמַר מוֹהֶרֶן"ת ו"ל, שְׁאֵינוֹ צָרִיךְ שׁוֹם

תפלין אחרים, אלא אם רבנו ו"ל התפלל בתפלין, כִּכְרֵי אֵינוֹ צָרִיךְ
לְאַחֲרִים כָּלֵל.

וְהָיָה אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ צָדִיק קָדוֹשׁ — הַמְּגִיד מְטִירָהּ וּוִיצָא,
שֶׁהָיָה יוֹתֵר מִבְּגֵר מִרְבֵּנוּ ו"ל בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה, וְנוֹעֵד נָתַן הַסִּכְמָה עַל
סְדוּרָה שֶׁל בַּעַל הַתִּנְיָא וְכוּ', וְרַבֵּנוּ ו"ל אָמַר לוֹ: אֲנִי רוֹצֵה שֶׁתִּקְנֶה
אֶצְלוֹ אֶת הַתִּפְּלִין, וְגָלָה לוֹ הַיָּכֵן הוּא גֵר. וְאָמַר לוֹ בְּפִרוּשׁ: תִּדְעַה,
שֶׁלֹא יִרְצֶה אֶפְלוֹ לְדַבֵּר אִתְּךָ, אֲבָל תִּתְּעַקֵּשׁ, וּבְכָל מַחִיר תִּקְנֶה אֶת
הַתִּפְּלִין. וְנִסְעַה אֶל עֵינָהּ קִטְנִטָּנָה, שֶׁרַב הַתּוֹשָׁבִים הָיוּ סוֹפְרִים, וְהִלֵּךְ
מִסּוֹפֵר לְסוֹפֵר לְשֹׂאֵל עַל הַסּוֹפֵר הַזֶּה, וְכָלֵם אָמְרוּ לוֹ פֶּה אֶחָד: זֶה
סַנְדְּלָר, אֵינוֹ יוֹדֵעַ אֵיךְ לְכַתֵּב תִּפְּלִין, הוּא קָל, הוּא עִם הָאָרֶץ וְכוּ',
וְדִבְרוּ עָלָיו כָּל דָּבָר אֲסוּר. אֲבָל הָיִיתָ שֶׁהָיָה תַלְמִיד רַבֵּנוּ ו"ל,
הַמְּשִׁיךְ לְהִתְעַקֵּשׁ, עַד שֶׁאָמְרוּ לוֹ, שֶׁגֵּר בְּסוֹף הָעֵינָה בְּאִיזוֹ דִּינָה
עֲלוּבָה, תַּחַת לְאַדְמָה בְּאִיזָה מִרְתֵּף, וּכְשֶׁבֶא וְנִקֵּשׁ עַל הַדֵּלֶת, הַמִּתִּין,
וְהָיִיתָ שְׁלֵא פִתְחוֹ — פִּתַּח בְּעֶצְמוֹ אֶת הַדֵּלֶת וְנִכְנַס, וְרָאָה שְׁלִחַן
מִקִּיר לְקִיר, וְנִקֵּשׁ עַל הַשְּׁלִחַן, וְנִכְנַס אָדָם עִם הַגֵּב אֵלָיו וְהַפְּנִים
לְקִיר, וְשֹׂאֵלוֹ: מָה אַתָּה רוֹצֵה? וְעָנָה: אֲנִי רוֹצֵה זֹג תִּפְּלִין. וְאָמַר
לוֹ: לָמָּה אַתָּה בָּא אֵלַי? אֶצְלִי זֶה עוֹלָה הַרְבֵּה כֶּסֶף, הֲלֹא כָל הָעֵינָה
מִלֵּאָה סוֹפְרִים — לֵךְ לָשֵׁם, אֶצְלִי תִשְׁלַם שְׁלֹשָׁה זְהוּבִים, [שֶׁהָיָה
זֶה הוּן עֲתֵק בִּימֵים דְּאָז]. וְהִתְעַקֵּשׁ הַמְּגִיד וְאָמַר שְׁרוּצָה בָּזָה, וְעָנָה
לוֹ הַסּוֹפֵר: תָּשׁוּב בְּעוֹד יוֹמִים עִם הַכֶּסֶף, וְתִקְבֹּל אֶת הַתִּפְּלִין. וְהִלֵּךְ
מִמֵּנוּ הַסּוֹפֵר בְּלֹא שְׁלוֹם וְכוּ'. וְהִלֵּךְ הַמְּגִיד, וְלֹא הָיוּ לוֹ שׁוֹם קִשְׁיוֹת,
אֲף שֶׁהִיָּתָה יְכוּלָה לְהִיָּתֵר לוֹ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת — לָמָּה לֹא קִבְּלוּ
בְּסִבֵּר פָּנִים וְכוּ' וְכוּ'. כִּי הִיָּתָה לוֹ אֱמוּנַת חֲכָמִים, וַיֵּדַע — אִם רַבֵּנוּ
ו"ל שְׁלַחְנִי לָפָה — אֵין מָה לְהִקְשׁוֹת. וְאַחֲרֵי יוֹמִים שָׁב הַמְּגִיד
בְּשִׁעָה שְׁקִבֵּעַ עֲמוֹ בְּאַמְצֵעַ הַיּוֹם בְּצִהְרִים, וְשׁוֹב נִקֵּשׁ עַל הַדֵּלֶת, וְאֲף
אֶחָד לֹא עָנָה לוֹ, וְנִכְנַס וְדָפַק עַל הַשְּׁלִחַן, וַיֵּצֵא הַסּוֹפֵר בְּפָנָיו לְקִיר
וְגִבּוֹ לַמְּגִיד, וּבִידּוֹ הַפְּרָשִׁיּוֹת, וְשֵׁם מֵאַחֲרָיו עַל הַשְּׁלִחַן, וְאָמַר:
תִּנִּית אֶת הַכֶּסֶף, וְתִקַּח אֶת הַפְּרָשִׁיּוֹת וְלֵךְ, וְכֵן עָשָׂה. וּכְשֶׁבֶא אֶל
רַבֵּנוּ ו"ל, תִּפְּסֵם רַבֵּנוּ ו"ל אֶת הַפְּרָשִׁיּוֹת, וְהִחֵל לְנִשְׁקֹן, וְאָמַר: אִיזָה
אוֹר יֵשׁ בְּפְרָשִׁיּוֹת הַלָּלוּ.

אנשי שלומנו רגילים לספר את הספור הזה ואומרים, שלומדים מפאן שלשה דברים: א. הדבר העקרי, יהודי שרוצה באמת את הקדוש-ברוך-הוא, לא אכפת לו מאף אחד בעולם, אין לו אף אחד, ואינו רוצה כלום, הוא רוצה רק את הבורא יתברך שמו. פניו אל הקיר, גר בדירה עלובה, יש לו רק את בורא כל עולמים, ושום בריה שבעולם אינה מענינת אותו, רוצים לקנות ממנו וכו', אומר: לאו, לך לאחרים.

ב. מי שרוצה את הקדוש-ברוך-הוא, אין לו קשיות על הצדיק. הלא הסופר הזה היה צדיק נסתר, שצעק עליו ובהו וכו', עם כל זאת אם רוצים את הקדוש-ברוך-הוא לא מענין כלום, את הצדיק הזה לא אעזב, אף שמראה לי את גבו, ואינו מאיר לי פניו, וצועק עלי.

ג. אם אדם חזק בכל זה, הוא יהיה דבוק בהקדוש-ברוך-הוא כל ימי חייו, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן לח): סימן להדבקות הוא התפלין, אז מאיר עליו אור הקדוש-ברוך-הוא. וזאת אנו לומדים ב"היכל-הקדש", זה מה שאנו לומדים בקהלה שלנו ועם הילדים שלנו. ועל כלם צריכים עוד רחמים רבים, כי עכשו הנסיון קשה מאד מאד בכל ארץ ישראל ובכל העולם כלו, כי כך פתוב בזהר (חלק א', סימן כח): קדם הגאולה יהיה נסיון קשה מאד מהערב-רב, הפריצות תהיה גדולה, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן רמב), שאריך אנפין דקלפה יתפשט מאד, היכן שאדם יסתובב יראה רק פריצות. ולכן צריכים לשמר מאד על העינים, ולדבר עם הילדים על קדשת העינים, שלא יטמאו אותן, כי העינים הם דברים גדולים מאד, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן רנד), ומנסים את האדם שיסתפל על שטיות. ולכן באו נתחיל להסתפל על הקדוש-ברוך-הוא.

הנה שלשה ימים לפני בנן בית-המקדש, אם נתאחד יחד, ונאהב את הזולת, ונעזר זה לזה, מי יודע אם לא בזכותנו תרד אש מן השמים, ויבנה בית-המקדש, אבל אם, חס ושלום, תשאר עדין

שנאה וקנאה בין איש לרעהו, תהיו בטוחים שנצטרף לחכות, ולמה לחכות? מספיק עברו אלפים שנה מאז חרבן בית-המקדש, דם ישראל נשפך במים, תראו מה קורה פה — הסתות פרועות כנגדנו. מהיכן זה בא ולמה זה בא? אלא כדי לעורר אותנו, אם מוהרנ"ת ז"ל אומר, שהגאולה התחילה מימות האר"י ז"ל, ומה גילה האר"י ז"ל? שאנו מקשרים אל הקדוש-ברוך-הוא, והקדוש-ברוך-הוא מקשר אלינו, שזה כל העולמות, כל מה שקורה עמנו זה רק רמזים לרמז לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נד), היכן אנו אוהזים במדות שלנו, שנתחיל לחזר בתשובה שלמה, ולא בחנם שקמו עלינו אנשי בליעל, אשר אנו יודעים, שכל התושבים אנשים טובים ותמימים, רק קמץ קטן מוסת על-ידי הסמ"ך-מ"ם. ובמקום שהמשטרה תבוא, ותעשה כאן חפושים, ותחקר כאן חקירות, הייתי מיעץ למשטרה היקרה, שתלך אל ה'כמר', שהוא הסית את הקמץ הקטן, לבדק את המוסדות הפיקטיבים שלו, ולמה כל-כך שונא אותנו? כי עד שבאנו לכאן, הוא גנב וגזל כספים מהמדינה, ועשה כאות נפשו, כאלו יש לו ארבעה כוללים וישיבות ומוסדות של חסד, אשר באמת לא היו ולא נבראו, והוא מוצץ בעבור כל המוסדות הדמיוניים הללו תקציב מהמדינה, ולכן אני מיעץ לחוקרים, קדם שאתם באים לחקר אותנו, תלכו אל הגנב עצמו, תראו מי הוא זה ואיזה הוא המעליל עלילות דם כוזבות, והוא הוא העושה את העשן, ותגלו מי הגנב מספר אחד של המדינה, שמגיע לו גביע זהב ולא של כסף, על אשר גנב וגזל לאור היום.

ומאנשי שלומנו אני מתחנן ומבקש, שלא יעזו לעשות דבר, אין אנו עושים הפגנות, אין אנו נוהגים בכח הזרוע, אין כחנו אלא בפנינו, כל הכח שלנו רק תפלה, על כל דבר ודבר יש רק לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, אין לנו בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא, יגיע היום, שנצטרף לעזב את העולם הזה, ומי יודע מה ילד יום, ולכן הרגילו עצמכם להיות בשמחה, ולהתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא, ולא יהיה לכם שום עסק עם שום בן אדם, צריכים לשמר מאד מקללות ונבול פה, אין לנו שום ופוחים עם שום ברירה, מה

שָׁכַן אֲנִי חוֹזֵר עַל עֲצָמִי, כָּל בֹּקֶר אַחֵר נִפְּלֹת אִפְּסִים וְכֵן אַחֵר מִנְחָה
אַחֵר נִפְּלֹת אִפְּסִים — תֹּאמְרוּ מִזְמוֹר ק"ט, שֶׁדָּוִד הִמְלִיךָ קָלִל אֶת
שׁוֹנְאָיו, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שָׁאֵמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֹאמַר לְצִרּוֹתֵינוּ דִּי,
אֲנִי מוֹסְרִים אֶת הַמְּלָחָמָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַיְיָ אִישׁ מְלָחָמָה,
אֲנִי מוֹסֵר דִּין לַשָּׁמַיִם, אֵף שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים הִקְפִּידוּ לֹא לְמוֹסֵר
דִּין לַשָּׁמַיִם, אָבֵל מַה לַעֲשׂוֹת? הִגִּיעוּ מִים עַד נֶפֶשׁ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִנָּקֵם נִקְמָתָנוּ, מִי שֶׁשׁוֹפֵךְ אֶת דַּמָּנוּ, מִי שֶׁמְבַזֶּה אוֹתָנוּ, וּמְחַרֵּף
וּמְגַדֵּף אוֹתָנוּ, וּמְדַבֵּר עָלֵינוּ כָּל דְּבָר אָסוּר, וְטוֹפֵל עָלֵינוּ שְׁקָרִים
וְעֲלִילוֹת שְׁוֹא, שֶׁלֹּא הָיוּ וְלֹא נִבְרְאוּ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ יִטְפֹּל
בוֹ, וְיִבּוֹא בַעַל הַכֶּרֶם, וְיִגְדֹּל וְיַכְלֶה קוֹצִים מִן הַכֶּרֶם, וְנִזְכֶּה בְּיַחַד
לְרֵאוֹת בָּמוֹ עֵינֵינוּ, שֶׁתִּרְדֵּן לָנוּ אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם, בֵּית-מִקְדָּשׁ בְּנוֹי
וְגִמּוֹר בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן וְאָמֵן.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בִּרְכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר דְּבָרִים, ה' מִנְחָם-אֵב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידִי ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וְשִׂמְחָתִי מְאֹד.

בְּעֵנֶיךָ הִטְעָנָה שְׁלֹךְ אֶתָּה צוֹדֵק, אָבֵל א. זֶה לִי שְׁלֹשָׁה יָמִים
שֶׁאֲנִי מִתְפַּתֵּל מִיְסוּרִים, וְקָשָׁה לִי הַהֲלִיכָה, לֹא עָלֵינוּ, וְהַיּוֹם הֵייתִי
אֲצִל הַרּוֹפֵא ב. מֵאֲזַ ש... גִּרּוֹ יֵאִיר, עֲזוּב, אֵין לִי מִי שֶׁיִּתְקַתֵּק, וְכ
מִדֵּי פֶעַם ... וְקָשָׁה לִי לְכַתֵּב בְּכַתְּבִיד בְּכָל יוֹם עֲשָׂרִים אוֹ שְׁלֹשִׁים
מִכְתָּבִים, וְעַל-כֵּן מִתְעַכֵּב, וְאֵתָּךְ הִסְלִיחָה.

רָאָה לְשִׁמְחָה אֶת לְבִי הַנֶּשֶׁבֶר, וְתַכְתֵּב לִי בִשּׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת
אִיפֹה אוֹחֲזִים כָּכָר בְּבִנְיָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמְחָה, שֶׁאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים רָתְמוּ אֶת עֲצָמָם,

ועוזרים בהפצה מרכזת, ונכנס שפע, ומי יתן שאפטר מהטשעקים ונהוצאה לפעל.

אשתדל במשך היום, להעביר לך עוד פעם את המכתב, רק תרשם לי עוד את מספר הטלפון, כי לא יצא מהפקס, וכן אשתדל לענות לכל אלו שצריכים תשובה, רק מהיום והלאה כל מכתב שצריך תשובה — תכתב ברור, ותסמן עם עגול: מכתב זה צריך תשובה, כי לא מפסיקים להפגס אצלי פקסים עשירים וארבע שעות במשך המצת לעת מכל חלקי העולם, והשלחן שלי צרמה עם מכתבים, ומתי יהיה לי זמן לענות לכלם, והזמן איננו בידי.

מה אמר לך! אין מלים להסביר לך את גדל שמחתי ואהבתי אליך, שאתה עוזר לי לבצע את עבודת הקדש, אשר בכתף ישאו עבודת בנות המשכן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ה' מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד אני מצטער לשמע שאת נמצאת בבית-חולים, לדעתי, תצאי משם, וללכת להפדק אצל רופא ממחה, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, ואל תפחד, תצאי מזה.

העקר — יפה תפלת החולה לעצמו, בקשי מהקדוש-ברוך-הוא, והוא שומע תפלת כל פה, ובודאי ישמע את תפלתך, ותתרפאי לגמרי.

המאחל לך רפואה שלמה...

כו תתי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מַחִיר, וְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ
רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְאֵין לְךָ מֶה לְדַאֵג, רַק כְּדֹאֵי לְךָ לֵלְכֵת אֶל רוֹפֵא
מְמַחֶה, וּכְדֹאֵי לְהִתְיַעֵץ עִם הָרַב ... מִבְּנֵי בְּרַק, שֶׁהוּא בָּקִי בְּכָל
הָרוֹפְאִים הַכִּי טוֹבִים בְּאַרְץ, הָעֶקֶר תַּצְאִי מִבֵּית-הַחֹלִים שְׁאֵת
נִמְצְאָת שָׁם עֲכָשׁוּ, שִׁסְתָּם מִפְּחִידִים אוֹתָךְ בְּפִתְחֵיהֶם שֶׁל שְׂוֹא וְשֹׁקֵר,
וְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִהְיֶה הַכֹּל לְטוֹבָה, וְתִהְיִי בְּרִיאָה וְשְׁלֵמָה, וְתִזְכִּי
לְהוֹלִיד בֶּן זָכָר לְמִזְל טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... וְ... שִׁיחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי עֲכָשׁוּ אֶת מִכְתָּבְכֶם.

וְהִנֵּה דִבְרָתִי עִם ... בְּעֵינֵי הַשְּׁלֵחָנוֹת וְכו', וְהוּא אוֹמֵר שְׁפָדְיוֹן
הַבֶּן יִהְיֶה רַק בְּיוֹם שְׁלִישִׁי, וְאִינוּ יוֹדֵעַ הֵיכָן מְשִׁיגִים וְכו' וְכו', וְלִכֵּן
אֲנִי רוֹאֶה, שְׁאֵם לֹא נִקַּח אֶת הָעֵנִינִים בְּיָדֵינוּ לֹא יִהְיֶה, אוֹיֵל נִקַּח
מֵאִיזָה גִמ"ח עַד שְׁנִקְנָה.

... מִבְּקֵשׁ אוֹתִי, אִם אֲנִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לוֹ סְעֻדַּת שְׁבַע בְּרִכוֹת
בְּיוֹם רִבְעִיעִי פְּרֻשֶׁת עֶקֶב, אֲנִי מַצְדִּי מוֹכֵן, הַשְּׁאֵלָה אִם נוֹכַל לַעֲשׂוֹת
אֶת זֶה בְּאוּלָּם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ז' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה לְתַלְמִידֵי יְקִירֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְדַבֵּר אִתְּךָ. רָאֵה 'לְגַנֵּב' עֲתִים לַתּוֹרָה, אֲשֶׁר
אֵין טוֹב מִזֶּה כְּפִי שְׁעוֹרְרָתִי אֶתְכֶם תְּמִיד, כִּי מָה יִשְׁאַר מֵאַתָּנוּ? רַק
מָה שְׁחוּטָפִים בְּזֶה הָעוֹלָם, וּבִפְרָטִיּוֹת הַדְּבוּרִים שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר הוּא הַצְלָחָה נִצְחִית, שְׂזוּכִים לְדַבֵּר אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרִי שִׂיאֲחֻז בְּזֶה!

זֶה מְסַפֵּר הַטֵּלְפוֹן שֶׁל ...

הַמֵּאחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ז' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מַצְטַעֵר בְּעֵנִין שְׂאֲתֶם מִתְחִילִים לַפְרֹסֶם דְּבַר
שְׁקָרִי מִמְקוֹה פִּלְאִי, וְאַתֶּם נוֹתְנִים תְּקוּנִים לְאַנְשִׁים, כְּשֶׁאַתֶּם יוֹדְעִים
שֶׁהַכָּל שְׁקָר וְכוֹזֵב, וְלֹא כֹךָ לְמִדַּתְּם אֲצִלִּי. לְזֹאת אָנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ
אֶתְכֶם, שְׂתַּפְסִּיקוּ מִיד עִם הַשְּׁקָר הַזֶּה, כִּי יִהְיֶה לִי הַהִכָּרָה לַפְרֹסֶם
אֵת זֹאת לְכָל עִם יִשְׂרָאֵל, שְׂמִסְתּוֹכְבִּים וְרַמָּאִים וְצוֹבוּעִים וְנוֹכְלִים,
שְׂרַק רוֹצִים לְהוֹצִיא אֵת כִּסְפֶּם שֶׁל יְהוּדִים. שְׂמּוֹ שְׂמִים, שְׂדַבֵּר כְּזֶה
יִסְתּוֹכֵב בִּיגִינוֹ, אָנִי מָאד מָאד מְקַפִּיד עַל דְּבָרִים כָּאלוֹ, בְּרַחְתִּי מִכָּל
הַשְּׁקָרָנִים וְהַצּוֹבוּעִים נוֹתְנֵי תְּקוּנִים, שְׂנִכְנְסוּ בִּכְרֶסֶלֶב, וְהִנֵּה הֵם רֹצִים
אַחֲרֵי עַד יִכְנָאֵל.

לְזֹאת אָנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתַּפְסִּיקוּ כָּכָר מִלַּפְרֹסֶם

אֲשֶׁר כו תתיד בַּנְחֹל קיג

דְּבָרִים שְׁקֵרִים שֶׁל מִקְנָה פְּלֵאִי. חֲסָדִי ה' יִתְבָּרֵךְ הַמִּקְנָה שֶׁל הַנָּשִׁים
זו מִקְנָה פְּלֵאִית! אָבֵל זֶה שֶׁבָּנוּ בְּחֶצֶר מִקְנָה וְכו', מִי לֹקֵחַ עַל
עֲצָמוֹ אַחֲרֵיכֶם לְהַבְטִיחַ הַבְטָחוֹת שְׂוָא, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אֲנָשִׁים
שֶׁהֶעֱבֵר שְׁלָהֶם מְלֵא סֶרְחוֹן וְכו', שִׁיתָנוּ תְּקוּנִים, בְּשַׁעַה שֶׁעֲדִין הֵם
בְּעֶצְמָם צָרִיכִים תְּקוּנִים.

אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ לְהַפְסִיק עִם הַשְּׁקָרִים שֶׁגִּזְרָמִים חֲלוּל ה', חֲלוּל
שֵׁם רַבֵּנוּ ו'ל, וְחֲלוּל שֵׁם יִבְנָאֵל.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם בְּצֶעֶר רַב...

אֲנִי מִצְפָּה לְשִׁמְעַת הַבְטָחָה מִמֶּךָ, שְׂאֵתָה מִפְּסִיק, לִפְנֵי שְׂאִפְרָסֶם
בְּרַבִּים אֶת הַשְּׁקָר.

כו תתיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ז' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידִי ... גִּרֹּי יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא טְעָנוֹת קַבְּלָתִי, וְאֵתָה צוּרְק, אָבֵל כְּשֶׁאֲנִי
יָכוֹל לְתַקַּתְּךָ, אֲנִי יָכוֹל לַעֲוֹף ... הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְלֵא אֶת
חֲסִדוֹנִי, וְגַם זֶה יָבוֹא.

פֹּה תִקְבַּל אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁבִקְשָׁתָּ, אֲקִיָּה שֶׁיֵּצֵא טוֹב, שְׁלַחְתִּי לךָ...
גִּרֹּי יְאִיר, וְתַקַּח מִמֶּנּוּ.

בְּעֶזְרַת הָאֵלִיל, לְדַעֲתִי, כָּל מִי שֶׁתּוֹרֵם אֵלַי ש"ח, זְכוּתוֹ לְשִׁים
אֶת הַשֵּׁם שֶׁהוּא רוֹצֶה, אוֹ שֶׁל הַחַיִּים, אוֹ שֶׁל הַמֵּתִים, כִּי זוֹ זְכוּת
גְּדוּלָּה, תִּתָּאֵר לַעֲצָמָךְ, שֶׁבְּאוֹלָם הַזֶּה יִהְיוּ רַק שְׂמֵחוֹת, דוּר אַחֵר דוּר,
וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ חֵלֶק בָּזֶה!

תִּכְתֹּב לִי אֵיךְ הֵיטָב הַהֲצֵלָתָה בְּהַפְצָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצֵּלָתָה מִן הַשְּׂמִים...

כו תתטו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר דברים, ו' מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

פה תקבלי את המכתב כללי, נא לתקן את התקונים הנחוצים, נא להגדיל את המכתב, ולשלח תכף-ומיד אל ... גרו יאיר, וכן לשאר מקומות אנשי שלומנו.

חסדי ה' יתברך, יש לך לשון כל-כף יפה, ויוצאים הדבורים בחן רב כל-כף, על פני הכתב, ממש כמו שאמרתי, יזכה אתכם הקדוש-ברוך-הוא תמיד להדפיס את כל ספרי וחדושי בספרי רבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתטז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי לסדר דברים, ח' מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה לידידי אהובי, ר' ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתפסקנה הדרשות לגמרי מכל אחד מאנשי שלומנו בין קבלת שבת, כי באים ארחים וכו', ורבותי הדברים גורם עגמת נפש בחנם.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתצא מכל צרותיך וחובותיך, אני רוצה לתקן, שמי שעושה שמחה באולם, שיהיה רק משחיטתך, ואני רוצה שאמה דיקא תשחט ותכשיר לכל שמחה באולם, וזה כבר יבנים לך שפע, ועוד מעט מתחילים לבנות בתים, ויצטרפו לקהלנו מאות משפחות, וזה יביא לך שפע בפרנסה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתיו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (תְּנַחֲמָא עַקב ו'): אֵין הַמַּצְנָה נִקְרָאת אֲלָא עַל שֵׁם גּוֹמְרָה, כָּל הָאוֹלָם עוֹמֵד עָלֶיךָ, אִם לֹא אֶתָּה, לֹא הָיָה זֶה כְּלוּם, רְאֵה אֵיךְ שָׁפַל דְּבַר קָטָן הַשִּׁיף לְ"הִיכַל-הַקֹּדֶשׁ", בָּא בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ וּבִשְׁפִיכוֹת דָּמִים, וְאֲנִי עוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה, וְשׁוֹפֵף דְּמָעוֹת כַּמִּים, שְׁלֹא יִלָּךְ יְגִיעִי לְרִיק, שֶׁהִקְמַתִּי קֹהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, חֹזֵק וְהִתְחַזַּק מִמֶּשׁ עֲכָשׁוּ בְּגִמְרָה הָאוֹלָם, כֵּן יִזְכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ הַלָּאָה בְּכַנֵּן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ.

אַקוּהָ שְׁמִסְרָתְךָ אֶת הַמִּכְתָּב לְ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַמֵּאֲחִל לָךְ שָׁבַת שְׁלוֹם...

אֲנִי מִקְנֶה, שֶׁתִּקְנָתְךָ אֶת לוּחַ הַמוֹדְעוֹת שְׁלָךְ.

כו תתיח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל אֶהוֹבִי, תִּלְמִידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד הִצְטַעַרְתִּי בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה, וְאֲנִי כְּבֹר שׁוֹלַח לִידִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, מִכְתָּב, שֶׁיִּטְפַּל בְּעִנְיָן שְׁלָךְ, וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאֶפְעַל שִׁיסְגוֹר אֶת הַתִּיק, כִּי אַחֲרַת

אני אודיע לכל אנשי שלומנו, שלא יקנו אצלו, חד משמעית, אם הוא הולך בכה במדת הדין.

רק חזק ואמן, ואל תפל בדעתך, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

עכשו אתה רואה, ומבין על בשרך את כל הלמודים שלמדתי אתכם, בעת שהייתם בחורים צעירים, שפשמתחתנים ויש לאדם אשה וילדים, העל מאד חזק עליו, וצריכים להחזיק גם אז מעמד לא להשבר, וכשאתם הייתם בחורים צעירים לא הבנתם את זה, לזאת תקח את ההקדמות שלמדת אצלי, ותתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי אסור להשבר משום דבר, כי זו גדלת בר ישראל, שאינו נשבר משום דבר, אשרי מי שמכניס את הדבורים האלה בתוך לבו, ואז טוב לו כל הימים.

מאד מאד אני מבקש אותך, ראה ללמד בכל יום חמש והתרגומים, ואם אפשר גם פרוש רש"י, באפן שתסיים בכל שבוע חמש ורש"י עם התרגומים, פרשת השבוע, ואף שאני יודע שקשה לך, אבל 'תגנב' זמן ללמד את הלמוד הנורא הזה, כי כל מה שאדם סובל, הוא מפני שאינו מסים פרשת השבוע בכל שבוע.

וכן ראה 'לגנב' זמן, ללמד פרק או שני פרקים, או שלשה פרקים משניות, אשר משנ"ה אותיות נשמ"ה, כי מי שמרבה בלמוד משניות, מזכך את הנשמה שלו.

ועל כלם — תהיה חזק בלמוד גמרא, לגרס דף, או שני דפים, או שלשה דפים וכו' וכו', וכל המרבה הרי זה משבח, ואז תראה ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

ראה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אפלו חמש דקות, ועל זה תצליח דרכך תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

כו תתיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' מִנְחָם־אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּגֵּשׁ אֵל ... בְּעַל הַמַּכְלָת, וְתַעֲצֹר אוֹתוֹ, שְׁלֹא יַעֲשֶׂה תֵיק נֶגֶד הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, בְּשִׁבִיל חוֹב שֶׁל מָאָה וְעֶשְׂרִים שְׁקָל, הוּא מְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ כָּבֶד עַל־יְדֵי הָעוֹרָךְ דִּין אַרְבַּע־מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה שְׁקָלִים, וְהָעוֹרָךְ־דִּין מֵאִים עָלָיו בְּכָל מִינֵי אִיוָּמִים, לְזֹאת אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, תִּרְאֶה לַעֲצֹר אֶת בְּעַל הַמַּכְלָת, זֶה לֹא דֶרֶךְ, בְּשִׁבִיל סְכּוּם פְּעוּט לְרוּץ לְעוֹרָךְ־דִּין, וְהָעוֹרָךְ־דִּין כָּבֶד מַעֲלָה כְּפָלִים רַבִּית, וּכְבֹּד מֵאִים בְּמַעֲצֹר, אִם לֹא יִפְסִיק עִם הָאִיוָּמִים הָאֵלֶּה, אָנִי אֲבַקֵּשׁ מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ, שִׁי־פְסִיקוּ לְקִנּוּת אֲצִלּוֹ.

אֵין מְלִים בְּפִי, לְהוֹדוֹת לָךְ עַל שְׁעִזְרָתְךָ לִי לְאַרְגֵּן אֶת שְׁתֵּי הַבְּרִיתוֹת, וְאֵף פַּעַם לֹא אֶשְׁכַּח אֶת זֶה, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹד לְשִׁמּוֹחַ בְּשִׁמְחוֹת שְׁלָכֶם.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְהִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֹל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כו תתכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' מִנְחָם־אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׂאֵתָה מִתְחִזֵּק בְּהִתְמַדַּת הַתּוֹרָה.

מָה אֲמַר לָךְ! עֲכָשׁוּ הוּא הַזְמַן הַכִּי יָפָה, כְּמוֹ שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבַּת קַנָּב): יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְּוִרְדָּא [עֵקֶר יִפִּי הִפְרַח כְּשֶׁהוּא

עדין בצעירותו, ורבונו ו"ל אָמר (ספר-המדות, אות תשובה, סימן עג):
יום שהאדם עובד את הקדוש-ברוך-הוא בצעירותו, שנה לכמה
שנים בעת זקנתו. ולכן חילף לאורייתא, ותנצל את הזמן הנקר שלף.

העקר תכניס את כל המח שלף עכשו בשקידה רבה בגמרא,
ותלמד הרבה כסדרן, ותחזור על למודך, על כל דף ודף שאתה
לומד, תחזור כמה פעמים גמרא ורש"י, וכך תזכה לסיים את כל
הש"ס, ותהיה לך ידיעה בכל מקום.

ראה להתפלל בכונה מתוך הסדור דיקא, ותקבל על עצמך לא
להסתובב באמצע התפלה, ומכל שכן לא לדבר מהתחלת התפלה
עד סוף התפלה. ורבונו ו"ל אָמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סה),
שעקר עבודת בר ישראל — לעשות מכל התפלה בבחינת אחד,
שאפלו כשאוחז באמצע, עדין הוא מתחיל, ואפלו כשאוחז כבר
בסוף, עדין הוא מתחיל, כי ההתחלה והאמצע והסוף — הכל
אחד, וזה: אַמ"ת — ראש, תוף, סוף.

שמר את עצמך מאד מחברים רעים ומליצנים, אשר הם יכולים
להוליך אותך לשאול תחתית, חס ושלום, ועל-כן תחזק את עצמך
בכל מיני אפנים שבעולם לברח מפתת לצים, ועל-ידי-זה תצליח
ברוך.

המאחל לך שבת שלום...

כו תתכא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר דברים, ח' מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לזכון קבלתי את מכתבך.

ושמחתי מאד שתרגמת אלף ש"ח בעבור בנין בית-המדרש.

אֲשֶׁר כּוּ תַתְכַּב — כּוּ תַתְכַּג בְּנַחֵל קִיט

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת זֶה, שְׂמִימָתְקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, עַל-יְדֵי
פְּלֹא עֲלִיוֹן.

אוֹדוֹת הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָךְ, אַתָּה צְרִיף רַחֲמִים מְרַבִּים, וְתִלּוּי רַק
בָּךְ, כְּפִי שְׁתוּרִיד אֶת הָרֹאשׁ, וְאַף שְׂוִה קָשָׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת זֶה
הַמְּצִאוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תַתְכַּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַחַר חֲצוֹת הַיּוֹם מֵתָר כָּבֵד לְשַׁבַּת עַל כִּסֵּא, וְלִכְּנֵן מֵתָר כָּבֵד
לְתַקְתֶּךָ, וְאֵין שׁוּם שְׂאֵלָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁבִזְכוֹת אֵלֹהֵי
הַסְּפָרִים שְׂאֵתָם מְדַפְּסִים, נִזְכָּה לְגֵאֲלָה הַשְּׁלָמָה.

מָה אָמַר לָךְ! רְאֵה לְהַזְדַּרְזוֹ בְּסִפְרֵי הַקְדוּשׁ "קֹדֶשׁת יִשְׂרָאֵל",
שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְזֶה מִמֶּשׁ הַצֵּלָה נְפֹשׁוֹת, פְּקוּיֹת נְפֶשׁ,
בְּכָל יוֹם מְבַקְשִׁים וּמְחַפְּשִׁים סֵפֶר עַל תְּקוּנָה הִבְרִית, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִיכֶם
אִם תִּזְכּוּ לְהַדְפִּיסוֹ מִה שִׁיתֵּר מֵהָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּוּ תַתְכַּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

קב אֲשֶׁר כו תתכד — כו תתכה בַּנְחֹל

אֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ בְּכָל יוֹם, שְׁתִּהְיֶה רְפוּאָה שְׁלֵמָה
לְאַבָּא, וְכֵן אֶת תְּזוּכֵי לְרֹאוֹת נִחַת אֶצֶל יְלָדֶיךָ, וְתִזְכִּי לַחֲמֹן אוֹתָם
בְּגִיל צָעִיר, בְּנִקְל בְּלִי צָרוֹת וּבְעִיּוֹת.

הַעֲקֹר הַרְגִילִי עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל
פֶּה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל כְּבוֹד עַצְמִי, וְלֹא לְצִאֵת מִגְדְּרֵי הַצְּנִיעוּת
וְהַטְהָרָה, כִּיאוֹת לְבַת יִשְׂרָאֵל הַכְּשֻׁרָה.

שְׁמִרֵי שִׁבְתְּךָ, וְאִזּוֹ הַשִּׁבְתְּ תִשְׁמֹר עָלֶיךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אוֹר לְיוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בּוֹדְאֵי אֶתָּה לֹא צָרִיךְ לְצִאֵת מִמֶּרֶז לְהַפְצָה, כִּי אֶתָּה לְחוּץ מְאֹד
לְהִשָּׁאֵר עִם הַיְלָדִים.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! בְּזֶה שְׁמִתְנַכִּים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל

קבא

בנחל

כו תתכו

אָשׁר

בְּאַמוּנָה פֿשוּטָה, בְּפֶרֶט אֶת יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל, אֵין עוֹד לְמַעַלָּה מִזֶּה, פֿי אָצִלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב, כְּשׂוֹזְכִים לְהַחֲדִיר אָמוּנָה פֿשוּטָה בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָהּ בִּיּוֹתֵר, בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אִם הָיוּ נוֹתָנִים לָךְ עֲכָשׁוּ תִקְוֹן שֶׁל צוּמֹת, הָיִיתְךָ צָרִיךְ לְצוּם, וְאַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה לֹא קָל, וּפֶה סָבֵב הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תִקְוֹן לְנֶפֶשׁ, רוּחַ, וּנְשָׁמָה, חַיָּה יְחִידָה שֶׁלָּךְ, שֶׁתִּהְיֶה אַחֲרָאֵי עַל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן. וְלִכֵּן רָאָה לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נֵעַם חֲלָקָךְ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם חֲלָקָךְ וְגוּרְלָךְ, וְתִתְחַזֵּק מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂסוּף כָּל סוּף נִרְאָה כְּבָר לְהַתְחִיל לִבְנוֹת אֶת הַתְּלֻמִּיד-תּוֹרָה וְהַבֵּית-סֵפֶר, וְהַגָּן, וְהַפְּעוּיטוֹן, וְיִהְיֶה לָנוּ מִבָּצָר שֶׁל חֲנוּךְ, וְכֵן יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת חֲנֻם, שְׂיִתְחִילוּ לִבְנוֹת אֶת הַדִּירוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה תִּכְנַסְנָה עוֹד מְאוֹת מִשְׁפָּחוֹת מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְגוֹר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבָּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּים דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קִבְּלָתִּי אֶת הַתְּכֵנִית לְקִיטָנָה, וְזֶה מְאֹד מְאֹד טוֹב וּמְסֻדָּר, וּמִי יִתֵּן, שְׁנוּכָל לְבַצֵּעַ אֶת זֶה, כִּי סוּף כָּל סוּף מָה נִשְׁאָר לָנוּ? רַק זֶה שְׂאֲנֵנוּ מִחֲדִירִים אָמוּנָה בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

כו תתכו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִזְרֵנוּ לְיוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"א מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב", הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ

תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! זה לי שלשים וחמש שנים, שאני דורש בכל ליל רביעי, ולכן קבעתי גם את השיחה עמכם לליל רביעי, וזה מיסוד על-פי שיחה של מוהרנ"ת ז"ל, שאמר: מה שאנו מדברים בליל רביעי אחד, צדיקים בגן-עדן לא יזכו לזה. ועל קטב וסמך שיחה זו, אני נותן שעור כפר שלשים וחמש שנים בליל רביעי. ומלבד שאר השעורים שיש לי עם אנשי שלומנו. ובאמת עלינו להתבונן מהו הדבור הזה שאמר מוהרנ"ת ז"ל, שמה שאנו מדברים בליל רביעי אחד, צדיקים בגן-עדן לא יזכו לזה? איך יתכן דבור כזה ממוהרנ"ת ז"ל? אלא אומר מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי-הלכות, קריאת התורה, הלכה ר'), שאפלו נכשל אדם בכל העברות שבפעולם, צריך לזכר, שכל זמן שהוא חי, יכול לתקן את הכל, את המצוות שהוא צריך לקיים, ומה שצריך לתקן, זה אף צדיק שהלך מזה העולם אינו יכול לתקן. ובאמת זה מאמר חז"ל שאמרו: טוב כלב החי מאריה המת; טוב מה שרשעים יכולים לתקן, אשר הצדיקים שפבר נסתלקו ויושבים בגן-עדן, ומשתעשעים בשעשוע דמלכא, אינם יכולים לעשות, אבל אדם מספן, שעבר על כל התורה כלה, אדם שחטא והחטיא את הרבים, אם הוא זוכה וחוזר בתשובה, ומשיב עוד יהודים בתשובה, והוא שמח וטוב לב בשמחה אין סופית בשמחת יהדותו, הוא מעלה שעשועים למעלה, ששום צדיק בגן-עדן אינו יכול להראות. ומוהרנ"ת ז"ל מצטט מהספר "שערי ציון" מיום ר', שכתוב: "פי עליך נפל חובת היום", הינו כל יהודי צריך לדעת, שהיום הזה נברא רק בשבילי, ובאמת אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ה'), שצריך כל אדם לומר: 'בשבילי נברא העולם', ואם-כן עלי לעסק בתקון העולם. ולכן נופל החוב על פלנו לשוב עוד היום בלילה בתשובה, לתפס איזה למוד שאנו יכולים ללמד הלילה דיקא, לקרא קריאת שמע שעל המטה, ואם ערים בחצות — לומר תקון חצות, ולהתבודד להקדוש-ברוך-הוא, לנשק את המזוזה, את הציצית, איזו מצוה היא זו, שינשק את הזקן

והפאות שלו, איזו זכות יש לו, שהוא יהודי, ישמח עם נקדת יהדותו, ואז אם אדם מתחזק עם אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, בתמימות ובפשיטות, אומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה, הקדוש-ברוך-הוא יסלח לך על עוונותיך; ולכן עלינו להתחזק ביותר שאת ועז באמונה, לידע ולהודיע ולהודע, שהקדוש-ברוך-הוא מחיה ומטהר ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, זה לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא.

ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים: שמעו אלי, וישמע אתכם הקדוש-ברוך-הוא. אנו זכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, זו הזכות הגדולה ביותר, עד כדי כך, שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קעז): אתם צריכים להיות בשמחה, ואם אין לכם במה לשמח, תשמחו שזכייתם להתקרב אלי; מהי השמחה הזו? אלא כל אחד מאתנו צריך לזכור באיזה מקום היה, באיזה חשף ואפלה היה, ובא רבנו ז"ל, והתדיר בו תקנה לחיות ולחזור בתשובה שלמה, רבנו ז"ל מפית בו רוח חיים, כמובא בדבריו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח'), שהרוח חיים מקבלים מהצדיק, הוא מתדיר בנו אמונה פשוטה בו יתברך, גלוי אלקות. ולכן מה שאנו מדברים בליל רביעי, צדיקים בגן-עדן לא ישיגו, מדוע? כי אנו אמללים, חטאנו, עיינו ופשענו, לדאבוננו הרב, והנה אנו עכשו חוזרים בתשובה שלמה, בלב אמת וטהור, ברצון נכון, זה מה שצריך לחזק ולעודד אותנו, ולהביאנו לכל המדרגות שבעולם.

אני מכרח עכשו לגלות לכם דבר, שהיה סמוי מהעין, עברתי תקופה מאד מאד קשה בשבועים האחרונים, ממש לא יאמן כי יספר, אבל אבל הקדוש-ברוך-הוא עזר לי, מהרגע שהתקרבותי לרבנו ז"ל, הייתי בגיל חמש-עשרה וחצי, לקחתי דבר רבנו ז"ל במלא הרצינות, ברוך הוא וברוך שמו, שלא הכרתי את הזקנים והנערים, את ר' פייבל ור' זרח, ור' מיכל, אני רק ידעתי מספרי רבנו ז"ל, ולמדתי רק ספרי רבנו ז"ל יומם ולילה ולילה ויום, שנים על גבי שנים, וזה נתן לי האמץ להחזיק מעמד, אבל מלאתי את כל העולם כלו עם ספרי רבנו ז"ל, והקמתי תלמידים ותלמידי

תלמידים, שגם הם מפיצים דבר רבנו ז"ל, ותהלה לאל, היו בראש השנה האחרון באומן יותר מעשרת אלפים איש בציון, החלום שלי הוא להביא מליון יהודים על ציון רבנו ז"ל לראש-השנה, בשבועים האחרונים עברו עלי צרות גדולות, אבל אני יודע מאמרם ז"ל: אם באה על האדם צרה, לא יצוה לא למיכאל ולא לגבריאל, אלא להקדוש-ברוך-הוא בעצמו, וזאת עשיתי! אני נמצא בצרה גדולה מאד מאד, הייתי אמור להיות בשבת זו בארץ ישראל, אני חייב רבע מליון שקל, ואני יכול להראות פני ולבוא בלי הפספ. ולכן אבקש את אנשי שלומנו — אם רצונכם שאבוא שבת הבאה, "והיה עקב תשמעון", אומרים חכמינו הקדושים: אין 'והיה' אלא לשון שמחה, עשו עמי חסד, תמכרו מה שיותר קמיעות, אשר זה פשוט להצלת נשמות ישראל, כי בני עשו ובני ישמעאל מתכננים, היה לא תהיה, מה שמתכננים, אבל הקדוש-ברוך-הוא גדול מאד, הצדיקים עוסקים להמתיק הדינים, והבטחתי שמי שילך עם קמיע, לא יקרה לו מאומה באש ובמים. ועל זה צריכים אמונה פשוטה, אמונת חכמים, מי שזוכה — אשרי לו ואשרי חלקו. אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סא): כשיש לאדם אמונת חכמים, הולך על דרך ישרה, ואינו נוטה לא לימין ולא לשמאל, אבל מי שאין לו אמונת חכמים, יש לו צוואה בראשו, ועשנים סרוחים עולים במחו; ולכן מי שמתחזק באמונת חכמים, אבקשו שימכרו מה שיותר קמיעות, ולהפקיד את הפספ בעמותת בית לצדיק, תוך כמה ימים אלו אנו גומרים את הפתוח, צריך זפת, מעקות, חשמל וצבע, ומתחילים לגמר את האולם, שזה הסלון שלי, ששם נשמח כלנו, ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אנשי שלומנו, בלי יוצא מן הפלל, אנא עזרו לי, אפלו בהלואות לגיס את הפספ הזה, כדי שלא אסתכסך עם חובות ובעלי דינים ועורכי דינים וכדומה, עשו עמי החסד הגדול הזה, במשך כמה ימים אלו למכור מה שיותר קמיעות, כי אני מכרח לצאת מחובות אלו, כבר שבועים אני ישן לילות, חוטף איזו תנומה ביום לשעתיים שלש וכו', למי בניתי הכל? מקוה, כוללים, ישיבות, בית-ספר, תלמוד-תורה, גנים ופעוטון וכו', רק לאנשי שלומנו! ומי שאינו יודע אילו צרות עברו עלי בשבועים

הָאֵלוּ, אֵינוּ יָכוֹל לְתַאֲרֹת וּלְשַׁעֲרֵי מַה זֶה צָרוֹת וַיְסוּרִים, קִצֵּת תִּשְׁאָלוּ
אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל. וְלִכְּנֵן הַלֵּילָה נִתְבַּשְׁרְנוּ דִּידֵן נִצַּח, וְזוּ רַק
הַתַּחֲלָה, אָבֵל אָנִי נִמְצָא עֲכָשׁוּ בְּצָרָה, הַבְּטַחְתִּי לִקְבֹּלָן שְׁבִט"ו בָּאֵב
אֶתֵּן לוֹ אֶת הַכֶּסֶף, וְאֵין בְּיָדִי לְפָרֹטָה אֶפְלוּ פְּרוּטָה אַחַת, אֶתְמוּל
גִּיסְתִּי עֲשָׂרִים וְאַחַת אֶלֶף ש"ח שְׁלֹא יִקְפְּצוּ שָׂקִים, וְלֹא יִהְיוּ לִי
בְּזִיוֹנוֹת, אִף פַּעַם לֹא עָשִׂיתִי כַּדְּבָר הַזֶּה, אָנִי אֶצֵּא מִהָעוֹלָם נָקִי
כַּפִּים, יַעֲדִיד עָלַי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: אֵין בְּיָדִי כֶּסֶף שֶׁל אַחֲרִים, וְלֹא
אֶגַּע בְּכֶסֶף אַחֲרִים, וְחִקוּק בְּדַעְתִּי הַזְּכָרוֹן בַּעֲלָמָא דְאַתִּי עוֹד מִהְיוֹתִי
יָלֵד בֶּן שְׁמוֹנָה, כִּי לְכָל לַוְיָה שִׁשְׁמֵעֵתִי הֵייתִי הוֹלֵף, וְרֵאִיתִי אֹז
טְהֵרָה שִׁמְטָהִים מֵת מִצָּה, כִּי הִזָּה יְהוּדִי זָקֵן מִפְּלֵג שְׁנַפְטָר,
וּבִהְיוֹתִי יָלֵד הַסְּתַקְנָנְתִּי וְהַתְּבוֹנָנְתִּי דְרָךְ הַחֲלוֹן, וְרֵאִיתִי אֶת הַטְּהֵרָה,
וּמֵאֲזֵל לֹא נִשְׁכַּח מִמֶּנִּי זְכוֹרֹן יוֹם הַמִּיתָה, וּמִמִּילָא אָדָם שֶׁחֹשֵׁב
מִהַתְּכָלִית הַנִּצָּחִית, שִׁיבֹא הַיּוֹם שֶׁאֶצְטָרֵךְ לַעֲזֹב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וּמַה
הַתְּכָלִית שְׁלִי? לְהַחְזִיק כֶּסֶף בַּבֶּנֶק? שִׁיְהִיָּה לִי כְּבוֹד? ! הֲלֹא הִנֵּה
מִבְּזִים אוֹתִי רְשָׁעִים אַרְוִירִים בְּכָל מִינֵי גְבוּל פֶּה, מוֹצִיאִים לַעֲזֹרָה עָלַי
וְכו', זֶה הַחֲטָאִים שְׁלִי, אָבֵל לֹא לִנְגַע בְּכֶסֶף הַזֹּהֶלֶת, זֶה מִצִּיק לִי
מָאֵד. וְלִכְּנֵן אֶבְקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, אִם רְצוֹנְכֶם שְׁאֵהִיָּה
עִמָּכֶם בְּשִׁבְתְּ הַבָּאָה, תִּרְאוּ לְהַפִּיץ מַה שִּׁיִּתֵּר קִמְיָעוֹת, וְאֶבְקֵשׁ
וְאֶתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם, עָלַי לִגְמֹר עִם הַפְּתוּחַ וְכו', מַעֲקוֹת וְכו', שְׁלֹא יִהְיֶה,
חֵס וְשְׁלוֹם, סִכְנָה לִילָדִים, שְׁוֵה חַיִּיב מִן הַתּוֹרָה: "וְעָשִׂיתָ מַעֲקָה
לְגִגֶּד", וְכֵן זֹפֶת — שְׁלֹא יִחְלִיקוּ. וְלִכְּנֵן אֶבְקֵשׁ מָאֵד, מִי שֶׁיֵּשׁ
בִּיכְלָתוֹ לְהַפִּיץ קִמְיָעוֹת, וְיַעֲזְרוּ לִי לְצַאת מִהַחֲבוּבוֹת וְהַצָּרוֹת, אֲנִי
אֶהְיֶה עִמָּכֶם בְּשִׁבְתְּ הַבָּאָה.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוֹשִׁים אוֹמְרִים: כָּל הַמַּצְטַעַר בְּתַחֲלָתוֹ, נוֹחַ לוֹ
בְּסוּפוֹ, וְאֵין לָהּ מַצְטַעַר בְּתַחֲלָתוֹ יוֹתֵר מֵאֲבָרָהֶם, שֶׁהִנֵּה לוֹ סֶכֶל גָּדוֹל
מָאֵד, רָצוּ לְשַׁרְפוֹ בְּאוּר פְּשָׁדִים, וְהִנֵּה חֹזֵק בְּאַמוּנָה, וְנִכְנָס לְתוֹךְ
כְּבֶשֶׁן הָאֵשׁ, אֵינְכֶם יְכוֹלִים לְתַאֲרֹת אֵילֹו אֵיּוֹמִים אֵימוֹ עָלַי, אָבֵל אָנִי
מוֹכֵן לְהַכְנִס לְכְּבֶשֶׁן הָאֵשׁ, לְמַסֵּר נַפְשִׁי עַל קְדוּשַׁת ה', וְאֶבֹּא לְאַרְץ,
אָבֵל לֹא לִגַּע בְּכֶסֶף שֶׁל אַחֵר וְכו'. וְאַף שְׁוֵה נִגְדַּ טַבְּעִי לְבָקֵשׁ טוֹבוֹת
מִהַזֹּהֶלֶת, כָּל יָמֵי עָשִׂיתִי טוֹבוֹת לַזֹּהֶלֶת, וּבְרָגַע שְׁעָשִׂיתִי טוֹבָה —

קבלתי רעה, אבל עתה שבניתי כולל ושייבה, ועומדים לגמר את המקנה, וכן שאר דברים, לכן אבקשכם מאד, כל אנשי שלומנו שאוהבים אותי, ורוצים בטובתי ולעזור לי בימים אלו, תצאו להפיץ קמיעות, ועשו טובה לגשמות ישראל, אשר כל יהודי שישא אצלו קמיע — יראה נסים ונפלאות, ולא יאירע לו שום דבר, ומה גם שאתם עוזרים לי לצאת מהצרות והחובות.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתעשו רצוני, ומעזרו לי, ונזקה לראות בישועתן ובגאלתן של ישראל.

אני מאד מבקש את אנשי שלומנו, הנה כתוב בשם צדיקים, ומוכא בספר "בני יששכר", אשר מט"ו באב מתחיל להאיר כבר האור של ראש השנה, באו ונקבל על עצמנו לחזור בתשובה שלמה מט"ו באב, באו ונקבל על עצמנו להכין את פנינו לראות את רבנו ו"ל בראש השנה באומן, כלנו נוסעים לאומן בלי יוצא מן הפלל, אבל עזרו לי לצאת מהחובות שלי, החובות שלי הן החובות שלכם, עשיתי את זאת בשבילכם ובשביל ילדיכם, אתם יודעים כמה אני מוסר נפשי לילדכם, עזרו לי למכר מה שיותר קמיעות, ואני רוצה שראשון ימסר לשני והשני לשלישי וכו', אם רצונכם שאבוא בשבת הבאה, אזי קימו רצוני.

הקדוש-ברוך-הוא שאמר לעולמו די, יאמר לצרותינו די, ונזקה לראות כבר בגאולה השלמה לעם ישראל, אמן ואמן.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתכז.

בעזרת השם יתברך, אור ליום שני י"א מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה יגיעו ויחדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם השמות שגדכו בעבור בגין

אָשֶׁר כּוּ תַתְכַּח בְּנַחֵל קִבּוּ

בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא, שְׁיִמְתְּקוּ כָּל הַדִּינִים מִמֶּךָ וּמִמְשַׁפְּחָתְךָ, וְנִזְכֶּה וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה בְּמִצְבְּךָ — קָשֶׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת רִבְּנוּ ז"ל הִזְהִירֵנוּ מְאֹד מְאֹד עַל נִקְדַּת הַשִּׁמְחָה, שֶׁצָּרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְזִכּוֹת לְהַגִּיעַ לְנִקְדַּת הַשִּׁמְחָה.

רִבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשִׁי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כד), שֶׁעָקֹר הַרְפוּאָה הוּא עַל־יְדֵי שִׁמְחָה, וְכָל הַחוּלִים שֶׁסּוֹבְלִים הֵם רַק מִחֻמַּת חֶסְרוֹן הַשִּׁמְחָה. וְעַל־כֵּן תַּעֲשֵׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׁמַּח תָּמִיד אֶת אִשְׁתְּךָ. כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (רֹאשׁ הַשָּׁנָה ו:): אִשָּׁה — בַּעֲלָהּ מְשַׁמְחָה; וְעַל־יְדֵי שִׁמְחָה, שֶׁתִּהְיֶה בְּתוֹךְ הַבֵּית שְׁלָכֶם, יִהְיוּ רְפוּאוֹת וִישׁוּעוֹת.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דִּרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תַתְכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִירָא לְיוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם־אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרֶב ... גִּירוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי עַל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אֵין זֶה עֵסֶק לִפְלִי בְּדַעְתּוֹ, וְלִהְיוֹת שְׂבוּר וְלִפְלִי בְּדַפְאוֹן, הֵן אֶמֶת, אֲנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב הֵיטֵב מָה עוֹבֵר עָלֶיךָ, עִם כָּל זֹאת, אֵין זֶה עֲצָה לְשִׁבֹּר אֶת עֲצָמוֹ, וְלִמְשֹׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אַחֵר הַצָּעֵר, כִּי כָּל הַנִּמְשָׁךְ אַחֵר הַצָּעֵר — הַצָּעֵר גִּמְשָׁךְ אַחֲרָיו (עֵינֵי רַש"י, מוֹעֵד קָטָן כז:); וְעַל־כֵּן עֲשֵׂה מָה שֶׁתַּעֲשֶׂה, בְּאִפֶּן שֶׁתִּזְכֶּה לְמִצָּא בְּעֲצָמְךָ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וּתִתְחַזֵּק אֶת

עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי סוף כל סוף זכות הרבים תלויה בך, וזה דבר גדול מאד.

נא ונא תעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, ואפלו בתקף כל הדחקות והצער שלך, תמצא את ההרחבות, שהקדוש-ברוך-הוא מרחיב לך. ורבנו ז"ל פרש (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצה), את הפסוק (תהלים ד, ב): "בצר הרחבת לי", הינו אפלו בתוך כל הצרות, אדם צריך למצא לעצמו הרחבות, אשרי מי שזוכה למצא הרחבות בכל צרותיו, ואז טוב לו כל הימים.

תשתדל לחזק אחרים, ועל-ידי-זה גם לך תהיה התחזקות, כי כשמתחזקים את אחרים, גם הוא מתחזק, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קפד): כשיש אור ישר, נעשה אור חוזר; הינו על-ידי שמתחזקים את זולתו, על-ידי-זה הוא בעצמו מתחזק. וזה שאמרו חכמינו הקדושים: "אין מתחזקים אלא למתחזקים", הינו מי שבעצמו מתחזק ומתחזק אחרים, על-ידי-זה גם הוא בעצמו מתחזק עוד יותר ועוד יותר וכו' וכו', וכן סובב חלילה, ועל-פן אשרי מי שעוסק לחזק תמיד אחרים, ואז טוב לו כל הימים.

ראה לדבר עליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתכט.

בעזרת השם יתברך, אור ליום שני לסדר ואתחנן, י"א מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד אני מצטער בצערכם, שנפלתם בפח כזה עם מכונת כביסה רעועה, ובאמת עליכם לדעת,

אֲשֶׁר כּוּ תתל בנחל קבט

אֲשֶׁר עִם הַחֲבֵרוֹת הָאֵלֹהִים, אֲשֶׁר גּוֹנְבִים וּמְרַמִּים אֶת הַלְקוּחוֹת, מֵאֵד
מֵאֵד קָשָׁה לְהִתְמוֹדֵד אִתָּן, וּבִפְרֹט לְלַכֵּת אֶל עֲתוּנָאִי, זֶה בּוֹדָאִי לֹא
יֹעִיל.

מֵה שְׁאֲנִי הֵייתִי מְצִיעַ, מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לְקִנּוֹת רַק אֶצֶל חֲבֵרָה
גְּדוֹלָה, וְתַכְף־וּמְדִי לְהוֹצִיא בְטוֹחַ, וְכֵן יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
שֶׁתַּצְלִיחוּ לַעֲבֹר אֶת הַבְּעִיָּה הַזֹּאת.

אֲנִי מִבֵּין מֵאֵד מֵאֵד שֶׁזֶה כּוֹאֵב, וְאֵין עוֹד צָעַר וּכְאֵב יוֹתֵר גְּדוֹל
מִזֶּה, שֶׁמִּשְׁקִיעִים בְּסֹף לְקִנּוֹת מְכוּנָה חֲדָשָׁה, וְאַחֲרֵי־כֵן רוֹאִים בְּתַמִּים
וְכוֹ' וְנִשְׁכָּר וְכוֹ' וְכוֹ'.

מֵה אָמַר לָכֶם! חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרוּ (תְּקוּנַי זֶהר קמג): "אֵיִת
מֵאֵן דְּפָרַע בְּמִמּוֹנִיהָ, וְאֵיִת מֵאֵן דְּפָרַע בְּגוֹפִיהָ", אֶחָד מִשְׁלֵם בְּגוֹף,
וְאֶחָד מִשְׁלֵם בְּמִמּוֹן, וְאֵף שֶׁזֶּה לֹא נִחְמָה, עִם כָּל זֹאת שׁוֹמְעִים הַיּוֹם
כָּל מִינֵי עֲגָמַת נֶפֶשׁ וְצָרוֹת מֵה שְׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי־אָדָם, יְחִידִים וְרַבִּים
וְיִלְדִים וְכוֹ' וְכוֹ', אֲזַי בּוֹדָאִי לְנַחֵם אֶת עַצְמוֹ, שֶׁכִּפְרַת עוֹנוֹת עַל
הַכֶּסֶף שֶׁהִפְסִידוּ, מֵאֲשֶׁר הָיוּ צָרִיכִים לְשֵׁלֶם עִם הַגּוֹף, חֵס וְשְׁלוֹם,
עַל־כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ מֵאֵד לְקִנּוֹת מְכוּנַת כְּבִיסָה מַעֲלָה, מִחֲבֵרָה טוֹבָה עִם
בְּטוֹחַ.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂיֵשׁ בְּעוֹלָם, וְהַקְדוֹשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כוּ תתל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֹר לַיּוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"א מִנְחָם־אֵב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

ראו להתחזק בכל מיני אפנים שיש בעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואני תמיד מתפלל בעבורכם, שיהיה לכם רק טוב בחיים, ושלא תבוא לכם, חס וחלילה, שום עגמת נפש בבית, העקר תשתדלו שתהיו תמיד בשמחה, ולמצא את הטוב שהקדוש-ברוך-הוא עושה עמכם, ותהלה לאל, ראיתם הרבה נסים ונפלאות, שעשה לכם הקדוש-ברוך-הוא, כן יעזר לכם, שתמיד תראו נסים נגלים.

העקר ראו לתת תודה והודאה לפניו יתברך על כל פרט ופרט, ולבקש ממנו יתברך, שיחוס וירחם עליכם, ועל-ידי-זה תראו נסים נגלים, ביתר שאת וביתר עז, מפני שנותנים תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, על-ידי-זה זוכים ורואים נסים חדשים בכל פעם, אשרי מי שמחזק את עצמו בכל פעם, ואז טוב לו כל הימים!

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתלא.

בעזרת השם יתברך, אור ליום שני לסדר ואתחנן, י"א מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיענו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי שתכתב לי דו"ח היכן אוהבים, וממש חיים חדשים תנפח בי.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר שלא ישבר אותך, כי צריכים רק התחזקות, ועוד פעם התחזקות, ועוד פעם התחזקות וכו', כי אתה יודע, שבזה העולם בלי התחזקות אי אפשר לעבור כרגע, אשרי מי שזוכה לחזק את עצמו, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתלב.

בעזרת השם יתברך, אור ליום שני לסדר ואתחנן, י"א מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְדַבֵּר אִתְּכֶם פְּשָׁאָהִיָּה בִּיבְנָאֵל, לַעֲת עֲתָה רְאוּ
לְהִתְחַזֵּק, וְלִשְׁמֹר מְאֹד עַל אִפּוֹק וְכו'.

צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לִשְׁמֹר לֹא לְהִתְחַצֵּף לְהוֹרִים, כִּי זֶה הוּא עוֹן
חֲמוּר מְאֹד, וְאִפְּלוּ שְׁאַתֶּם מְרֻגְשִׁים שֶׁהֲצַדֵּק אִתְּכֶם, עִם כָּל זֹאת
עַלִּיכֶם לְזָכֹר, שְׁאִסּוּר לְהִתְחַצֵּף נֶגֶד הוֹרִים, וְזֶהוּ עוֹן חֲמוּר מְאֹד
מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע
יָבוֹא הַטּוֹב, וְתִזְכּוּ לְרֹאוֹת נִסִּים וּנְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

הַעֲקָר רְאוּ לְחִזּוֹק אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי בְּכָל מִינֵי אִפְּנִים שֶׁבַעוֹלָם, וּמָה
גַּם שֶׁתְּרַגְּלוּ אֶת עֲצָמְכֶם לומר בְּכָל יוֹם כַּמָּה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים, אֲשֶׁר
רַבְּנוּ ו"ל מְאֹד מְאֹד הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת אֲמִירַת תְּהִלִּים, וְאָמַר (לְקוּטִי-
מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עג), שֶׁעַל-יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים זוֹכִים לִידֵי תְשׁוּבָה,
וְזוֹכִים לְמַצֵּא אֶת הַשַּׁעַר וְהָאוֹת הַשְּׂיִכָּת לוֹ בַּעֲת הַזֹּאת, וְלָכֵן הִרְגִּילוּ
עֲצָמְכֶם שְׁנִיכֶם לומר תְּהִלִּים, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם,
שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּרִפְכֶם תָּמִיד.

נָא וְנָא רְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלִדּוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף
זְכוּת, וְזֶה יְסוֹד בְּשָׁלוֹם-בֵּית, וּבְלִי זֶה אֵין לְאָדָם כָּלוּם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אִתְּכֶם, שֶׁתִּתְאַפְּקוּ וְאֵל תְּרִיבוּ עִם הַהוֹרִים
בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן, כִּי מָה שְׁאָדָם עוֹשֶׂה לְהוֹרִים שְׁלוֹ, לְבַסּוּף הוּא
מְקַבֵּל אֶת זֶה חֲזָרָה מִהִלָּדִים שְׁלוֹ, וְעַל-כֵּן זָכְרוּ זֹאת הַיֵּטֵב.

הַחַיִּים מְאֹד קָשִׁים, וְצָרִיכִים לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְמוּדָד אִתָּם, אֵין זֶה

קֶלֶב אֲשֶׁר כּו תתלג — כּו תתלד בַּנְחֹל

חֲכָמָה לְהַתְיָאֵשׁ וּלְהַגְבִּייהַ יָדַיִם, הַחֲכָמָה הִיא לְהַחְזִיק מַעֲמָד, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר.

הַמֵּאֲחֹל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתלג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִזּוֹר לְיוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אֵב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה גִּיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ זֶה זְמַן רַב, אָבֵל לֹא יָצָא לִי לְכַתֵּב לָךְ.

אֵל תִּתְיָאֵשׁ, אֲנִי מִקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְמִצָּא לָךְ זְוִיג הַגּוֹן מִן הַשָּׁמַיִם, רַק תִּמְשִׁיךְ לְהַתְחַזֵּק, וּבַעֲזֹרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ שָׁמוּ, תִּרְאֶה נָסִים וּנְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ, הַעֲקֹר הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לִזְמַן כָּכָל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים, כִּי תִהְיֶה לִים נִחְלָקִים לְשִׁבְעָה חֳלָקִים כִּימֵי הַשָּׁבוּעַ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לִזְמַן כָּכָל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים, וְאִזּוֹ מְבֹטָח לוֹ שְׂיִרְאֶה נָסִים וּנְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תִּזְהָר מְאֹד לְבֹא בְּעָרֵב וּבְבֹקֶר לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ לְהַתְפַּלֵּל, כִּי בְּזָכוֹת תִּפְלֶה בְּצַבּוּר תִּרְאֶה דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֹל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתלד.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִזּוֹר לְיוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אֵב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה גִּיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידִי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ עִם הַסֵּפֶר, וְעִנֵּיתִי בּוֹ, וְאֲנִי שׁוֹלֵחַ לָךְ

אָשֶׁר כּו תתלה בַּנְחֹל קלג

אֶת הַסִּבָּמִתִּי, כִּי הוּא סֵפֶר נִפְלָא, וְאֵף שְׁדִרְכִּי לְכַתֵּב בְּצוּרָה אַחֲרֵת, עִם כָּל זֹאת כָּל אֶחָד כּוֹתֵב בְּצוּרָה שְׁלוֹ, הָעֵקֶר שֶׁיֵּצֵא מֵהַסְּפָרִים כְּבוֹד שָׁמַיִם, כִּי בַּפְּרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן סא): יֵשׁ סְפָרִים וְעֵתִידִים לַהֲיוֹת סְפָרִים, וְכֻלָּם נִצְרָכִים לְעוֹלָם, וְאַסּוּר לְלַעַג עַל שׁוּם סֵפֶר, וּבִאֲמַת רַק סֵפֶר הַמְּדַבֵּר מֵאַמוּנָה, מִצְוָה לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת זֶה לְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, וְעַל-כֵּן יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַעֲשֶׂה הַסֵּפֶר פְּעֻלוֹת נִשְׁגָּבוֹת.

רְאֵה לַהֲרַגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָל כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים לַהֲקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — הוּא הַצִּלְחָה נִצְחִית, הַצִּלְחָה כּוֹז, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

וְכֵן תִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר כְּסִדְרָן בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא וּבְמִדְרָשׁ, אֲשֶׁר אֵלּוּ הֵד' לְמוֹדִים הֵם כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה עוֹלָמוֹת: אַצִּילוֹת, בְּרִיאָה, יִצִּירָה, עֲשִׂיָּה, אֲשֶׁרִּי מִי שְׁאִינוּ מַחֲסֵר יוֹם אֶחָד מִהָאֲרָבָעָה לְמוֹדִים הָאֵלּוּ, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִזּוּר לְיוֹם שְׁנִי, י"א מְנַחֵם-אֵב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִּי אֶת מַכְתְּבֵכֶם, וּמֵאֵד שְׂמִחָתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִכֶּם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא צְרִיכִים לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, כִּי אַחֲרֵי הָרַע יָבוֹא הַטוֹב, שְׁתַּזְכּוּ לְרֵאוֹת טוֹבָה גְּדוֹלָה, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה עִמָּכֶם כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, רַק תִּזְקוּ וְאִמְצוּ מֵאֵד לְשִׁמְחָה עַל הַמַּתְנוֹת שֶׁנִּתְּן לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִנְכוֹת זֶה תִּרְאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִזְכֵּר לַיּוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר.

הִיָּה לְמִרְאָה עֵינֵי הַסֵּפֶר הַנִּפְלָא "קְרִיאָה לַחַיִּים", וְהוּא בְּנוֹי וּמִיָּסֵד עַל יְסוֹד אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁאֵדָם יִדְבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּאֲשֶׁר יִדְבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, הַנִּקְרָא בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו'ל: "הַתְּבוּדוֹת", אֲשֶׁר מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מוֹצֵא אֶת עֲצָמוֹ, וְהוּא דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִתְרַפָּא מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים רָעִים שְׁנֹדְבָקוֹ בּוֹ, כִּי בְּזֶה שְׁאֵדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מְדַבֵּק אֶת גּוּפוֹ לְנִשְׁמָתוֹ, וְהַגּוֹף מִתְחַפֵּף לְהִיּוֹת כֶּסֶּא לְנִשְׁמָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה מִתְרַפָּא מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים רָעִים, אֲשֶׁר מִשֵּׁם בָּאִים לִידֵי עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, שְׁנֹחֲשֵׁן מִמֶּנּוּ הָאִזְכֵּר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּבְזֶה שְׁאֵדָם מִתְבוּדֵד תָּמִיד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִמְשָׁכֶת עָלָיו שְׂמִיחָה אֱמֵתִית, כִּי אֵין עוֹד שְׂמִיחָה כְּמוֹ הַדְּבָקוֹת בָּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֵת, וְהוּא בְּשָׁלוֹם עִם הַכָּל, וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ, רְפוּאָת הַגּוּף, אֲשֶׁרִי הַמַּחְבֵּר שֶׁחִבֵּר סֵפֶר נִפְלָא כְּזֶה.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְכָבוֹד הַתּוֹרָה וְלוֹמְדֶיהָ...

כו תתלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִזְכֵּר לַיּוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שִׁיחֵיו נֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיַסֵּד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה וּבְהִבְנָה הִדְדִית, וְתַעֲזְרוּ

אֲשֶׁר כּוּ תתלח בַּנחל קלה

אָחַד לְשָׁנִי, וְדִיִּקָּא עַל-יְדֵי-זֶה תִּנְשְׁעוּ בִּישׁוּעָה שְׁלָמָה, תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד
שֶׁלֹּא יִהְיוּ בֵּינֵכֶם וּכְנֻחִים, וְאַחַד יַעֲזֹר לְשָׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאַמֶּת
תַּצְלִיחוּ בַּחַיִּים.

נָא וְנָא תִּשְׁתַּדְּלוּ שְׁבִיבִית שְׁלָכֶם תְּמִיד תִּשְׁרֶה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה
וְאַהֲבָה וְהַבְנָה הַדְרִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה בִּיתְכֶם יִתְהַפֵּף לְהִיּוֹת מִשְׁפָּן
לְשִׁכְנֵת עֹז וְתִבְרָךְ, כִּי בְּבֵית שִׂישׁ אֶהְבֶּה וְשְׂמֵחָה, יֵשׁ כָּכֶר פִּרְנֶסָה
וְהִרְחַבְתָּ הַדַּעַת וְגִדְלוֹת הַמַּחֲיוֹן, לְכֵן רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְהִקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּנֵדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וַיִּמְלֵא לָכֶם אֶת כָּל מִשְׁאָלוֹת
לְבָבְכֶם לְטוֹבָה, וְאֲנִי תְּמִיד מִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם, שִׁיְהִיָּה לָכֶם רַק טוֹב
בַּחַיִּים.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתלח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲוִר לְיוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר וְאַתְחִנּוּ, י"א מְנַחֵם-אֵב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִף שְׁאַחַר שְׁכִתְבָתְּ לִי אֶת הַמִּכְתָּב אֲנִי רוֹאֶה כָּכֶר אַחֲרֵת, כִּי
צָרִיכִים לְשַׁמֵּעַ אֶת שְׁנֵי הַצָּדִדִים, עִם כָּל זֹאת בְּשִׁבְלִי חוֹב קֶטֶן כְּזֶה,
כְּדָאֵי לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוּ, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִסְתַּבֵּךְ.

וּבְאַמֶּת אֲנִי תְּמִיד אֹמֵר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אֵל תִּתְּנוּ
שֶׁהַחוּבוֹת שְׁלָכֶם יִגְדְּלוּ, כִּי אַחֲר־כֵּן לֹא תוּכְלוּ לְשַׁלֵּם אֶת זֶה, כְּדָאֵי
לְשַׁלֵּם אֶפְלוּ קֶצֶת וְכו', וְכֵן מְקַבְּלִים אֶת הָאֲמוּנָה מִהַבְּעַל חוֹב, אֲבָל
אִם מִנִּיחִים אֶת זֶה עַד שִׁיִּצְמַח לְחוּבוֹת גְּדוֹלִים, סְכּוּמִים עֲנָקִיִּים, אֲזִי
לֹא רִי שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְשַׁלֵּם, אֲלֵא גַם מִתְּלוּצְצִים מִהַבְּעַל חוֹב, שְׂזוּ
רָשָׁעוֹת שְׂאִין כְּמוֹתָהּ.

לְדַעֲתִי, הוּא לְמַד לְקַח וְכו', וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

שְׁלֹא יִחְזֹר לְסוּרוֹ, וְכֵן אָנִי אֲדַבֵּר עִם כָּל אָנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ, שְׁמִי שְׁחִיב חוֹבוֹת, שְׁיִשְׁלֵם אֶת זֶה אֶפְלוּ מַעַט דְּמַעַט.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, יֵשׁ בֵּין אָנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ כְּאֵלוּ עֲנִיִּים, שְׁפִשׁוּט אֵין לָהֶם אֲגוּרָה אַחַת, וְכָל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָהֶם מָאד רָעוּעַ, מִפְּנֵי שְׁאֵין לָהֶם אֶפְלוּ פְּרוּטָה אַחַת לְפָרֻטָה, וְהוּא מוֹכֵן לַעֲבֹד וְגַם הִיא מוֹכֵנָה לַעֲבֹד, אָבֵל לֹא מוֹצֵאִים עֲבוּדָה, וְהִבְטַחְתִּי לָהֶם שְׁפִשְׁאָנִי אָבוּא, אֲשַׁתְּדֵּל מָאד לְמַצֵּא לָהֶם עֲבוּדָה, מִי יִתֵּן שְׁאֲזֹכָה לְמַצוֹא לָהֶם עֲבוּדָה, הִיא מוֹכֵנָה לַעֲבֹד אֶפְלוּ בְּמִשְׁק בֵּית.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאָנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּלֵל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁיִצְאוּ מִצְּרוּתֵיהֶם וְחוֹבוֹתֵיהֶם, וְיִתְרַחֵב לָהֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחוֹתֵיהֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתלט.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִיר לַיּוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אֵב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחְיוּ נִצְח.

זֶה כְּמָה רָצִיתִי לְכַתֵּב לָכֶם, מֵרַב תְּשׁוּקַת לְבִי לְרֹאוֹת בְּהַצְלַחְתְּכֶם הַגִּשְׁמִית וְהַרוּחָנִית.

מָה אִמַּר לָכֶם! בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד כָּל-כֶּף הַרְבֵּה יְסוּרִים וּמִרְיוֹת וְהִרְפָּתָקָאוֹת, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחְזִיק מַעֲמָד, וְעַקֵּר הַחֲזוּקָת מַעֲמָד הוּא, עַל-יְדֵי שְׁלוֹם-בֵּית וְאַהֲבָה שֵׁשׁ בֵּין הַבַּעַל לְאִשָּׁה וּבֵין הָאִשָּׁה לַבַּעַל. לְזֹאת מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לִשְׁמַע אֶצְלָכֶם תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמָחוֹת.

נָא וְנָא תִתְחַזְּקוּ, כִּי יֵשׁ לָכֶם יְלָדִים נִפְלָאִים, וְהֵם עוֹד יִגְדְּלוּ

אָשֶׁר כּו תתמ בְּנַחֵל קלז

פְּרוֹת גְּדוּלִים, הָעֵקֶר סִבְלָנוּת אַתֶּם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא בְּנִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

עֲלִיכֶם לְדַעַת, כִּי עִם יְלָדִים, צָרִיכִים אֶת הַסִּבְלָנוּת הַכִּי גְדוּלָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שֶׁתֵּרְאוּ הַרְבֵּה נַחַת מִבְּנוֹתֵיכֶם, וַיִּקְבְּלוּ חֲתָנִים תַּלְמִידֵי חֲכָמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"א מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

בְּלִילָה שְׁלֹחַתִּי לָךְ הַרְבֵּה מְכַתְּבִים, (בְּנֶךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, עוֹר לִי הַרְבֵּה מְאֹד), אֲנִי מְקַנֶּה שֶׁקִּבַּלְתֶּם, גָּאֵל לְמִסֵּר אֶת כָּל אֶחָד לִיעֲדוֹ.

וּפֹה תִקְבַּל שְׁנֵי מְכַתְּבִים נְחוּצִים וְדַחוּפִים מְאֹד, לְמִסֵּר לָ... גֵּרוֹ יֵאִיר, תִּכְכֶּף-וּמִיד.

מָה אִמַּר לָךְ! הַנְּסִיוֹנוֹת בְּדוֹר הַזֶּה קָשָׁה מְלַהֲבִין, מִבְּחוּץ בּוֹעֶרֶת הַתְּאוֹת נֶאֱוָף וּמְמוֹן, וּמִבְּפָנִים הַמַּחְלֶקֶת וְהַמְרִיבוֹת, וְהָאֵי שְׁלוֹם, וְעַם יִשְׂרָאֵל צָרִיף לִישׁוּעָה גְדוּלָה עַד מְאֹד.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת תָּמִיד.

אִם אֶפְשָׁר לְבַקֵּשׁ אֶת ... גֵּרוֹ יֵאִיר, לְנִקּוֹת אֶת דִּירָתִי, כִּי אֲנִי בֹא בְיוֹם רְבִיעִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתמא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, י"א מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

דברתי עם ... גרו יאיר, והוא ספר לי שהלילה או מחר צריך להיות בר-מצוה של משפחת ... ושם יהיה ... אולי תוכל להיות אתו בקשר ולהתודע בדיוק, כי מאד רציתי לדעת או לכאן או לכאן, האם הם מוכנים לבנות או לא.

בענין הנקודות, דברתי עם ... הוא היה בשבת בחרים, והבטיח שביום שני ידאג להביא את זה, אני מקווה שכן יקיים, המספר שלו אחר ממה שגתת לי, וזה המספר המדויק ...

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אודות לשכר רכב — לא כדאי, כי סך הכל אסע שלש נסיעות, וחבל על הכסף, אני אסע עם ...

כו תתמב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, י"א מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד אבקש אותך, אל תעשי שום צעד פוזיז להתגרש, את הורגת את שלשת הילדים שלךם, וחבל מאד.

בעלך ... גרו יאיר, מוכן לעשות שלום-בית בכל מחיר, למה לך להתעקש, הלא "ימינו כצל עובר" (תהלים קמד, ד), ועוד מעט כבר יוצאים מפאן, היתכן אשר בשביל זמן כל-כך קצר, לסבל סבל רב כזה, זה כמעט ארבע שנים, ששניכם סובלים יסורים מרים,

אֲשֶׁר כו תתמג — כו תתמד בַּנְחֵל קלט

שְׁאַתֶּם נִפְרָדִים אֶחָד מֵהַשְּׁנַי, וְלָמָּה לָכֶם לִסְבֹּל כָּל-כֶּף בְּחֻנָּם, תַּעֲשִׂי
שְׁלוֹם-בֵּית, וְאֲנִי מִבְטִיחַ לָךְ, שֶׁלֹּא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דָּבָר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתמג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אֵב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

כַּנְרָאָה הַפֶּקֶס שְׁלִי מְקַלְקֵל, וְאֵינִי מְקַבֵּל מִכְתָּבִים, בְּעוֹד יוֹם
נִתְרָאָה, בַּעֲזֹרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ, לַעֲת עֲתָה אֲנִי צָרִיךְ לְרַחֲמִים רַבִּים, כִּי קָשָׁה
לִי הַלִּיכָה, רִגְלִי שְׂמָאל כּוֹאֶבֶת לִי בְּיִסּוּרֵי תַפֶּת, יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוא אֲשֶׁר דָּוִד ה' יִתְהַפֵּךְ אֶל הו"ד (עֵיִן הֵיטֵב תִּקְוֵנִי זֶהֱרָ עוֹ), וְנִנְזָכָה כָּבֵר
לְגֹאֲלָה אֲמַתִּית.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ, עַל כָּל מָה שְׁאַתָּה
עוֹשֶׂה בַּעֲבוּרִי, יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שְׁאֲזָכָה לְשִׁמְחָה בְּשִׁמְחַת
יְלָדֶיךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתמד.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אֵב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אִם תּוּכַל לְהַשִּׁיג לִי מִכְתָּב יָדֶךָ דִּיקָא שְׁתִּי
מְזוּזוֹת מְהֻדָּרוֹת, לְשִׁים בְּפִנִּיסָה הָרָאשִׁית, כִּי אֲנִי רוֹצֶה אֶת כְּתָב יָדֶךָ,
וְדַעַת לְנִבּוֹן לְבָדֵק קֹדֶם עַל-יְדֵי סוֹפֵר אַחֵר מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אִם אֵין
טַעוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יַעֲזֹר בְּזָכוֹת מַצּוֹת מְזוּזָה, שְׁתוּפָה לְדִירָה
נָאָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וַיְהִיָּה לָךְ שִׁפְעַת דַּקְדָּשָׁה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתמה.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ט"ו מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ח.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תַּלְמִידֵי "הַיִּבְל־הַקֹּדֶשׁ" דִּי בְּכָל
אַתֵּר וְאַתֵּר, הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל
צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחִי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הִנֵּה אָנוּ זֹכִים עוֹד פַּעַם לְדַבֵּר מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ
ו"ל, וּבִכְפֻרַּת הַלֵּילָה הַזֶּה, שֶׁהוּא ט"ו בָּאָב, זֶה שְׁמִיחָה גְּדוֹלָה מְאֹד
מְאֹד.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (תַּעֲנִית לא.): מִחֻמְשֵׁה-עֶשֶׂר בָּאָב
וְאֵילָף תִּשְׁשׁ כַּחַה שֶׁל חֻמָּה, וְלֹא הָיוּ כּוֹרֵתִים עֲצִים לַמַּעֲרָכָה, לְפִי
שְׂאִינָם יְבֻשִׁים, אָמַר רַב מְנַשֶּׁיָּה וְקָרָא לִיה יוֹם תְּבַר מַגָּל; הֵינּוּ
בְּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ קָרְאוּ לַיוֹם הַזֶּה, יוֹם שֶׁשָּׁכְרוּ בוֹ אֶת הַמַּגָּל — הַמְּסוֹר
שֶׁהָיָה כּוֹרֵת אֶת הָעֲצִים, שֶׁשָּׁסְקוּ אָז לְכָרוֹת; כִּי עַד חֻמְשֵׁה-עֶשֶׂר בָּאָב
הַשָּׁמַשׁ בְּתַקְפָּהּ, וְאָז הָעֲצִים הָיוּ יְבֻשִׁים, וּמִחֻמָּת שֶׁהִצָּרְכוּ עֲצִים
לְשִׁים עַל הַמִּזְבֵּחַ, אָזִי כָּל הַקֵּץ כָּרְתוּ עֲצִים, אֲךָ מִחֻמְשֵׁה-עֶשֶׂר בָּאָב,
הַשָּׁמַשׁ מִתְחִילָה לְהִתְקַרֵּר, וְאָז הָעֲצִים אֵינָם יְבֻשִׁים דַּיָּם, וְלִכְּנֹן לֹא
כָּרְתוּ כָּבֵר לַמִּזְבֵּחַ. וְהִגְמָרָא מִמַּשְׁכָּת וְאוֹמְרָת: מִכָּאן וְאֵילָף
מִחֻמְשֵׁה-עֶשֶׂר בָּאָב — דְּמוֹסִיף יוֹסִיף; אוֹמַר רַש"י: בְּמוֹסִיף לֵילוֹת
עַל הַזֵּמִים לְלַמֵּד תּוֹרָה — יוֹסִיף חַיִּים עַל חַיָּו, מִי שְׁמוֹסִיף מֵאֵז
לְלַמֵּד תּוֹרָה, יוֹסִיפוּ לוֹ חַיִּים, וְדָלָא מוֹסִיף — וּמִי שֶׁלֹּא יוֹסִיף
בַּתּוֹרָה בְּלִילָה — יֵאָסֵף. תֵּנָּא ר' יוֹסֵף מַה זֶה יֵאָסֵף? רַחֲמֵנָּא לְצֻלָּן,
שְׂיָמוּת בְּלֹא עֵתוֹ, הֵינּוּ 'תַּקְבְּרִיה אֲמִיה'. כָּל-כֶּף חֲמוּר לִילָה אֶחָד

שלא לומדים בו תורה. כי כך כתוב בַּרְמְבִּ"ם (פרק ג', הלכה יג), שְׁאִין אָדָם לִלְמַד תּוֹרָה אֲלָא בְּלִילָהּ, ומי שרוצה לזכות בכתרה של תורה, יזהר בכל לילותיו, ולא יאבד אפלו אחת מהן בשנה ובאכילה ובשתיה בשיחה וכיוצא בהם, אלא בדברי חכמה ותלמוד תורה, ברית כרותה, שכל הלומד בבית־הכנסת לא במהרה משפח וכו', וכל המשמיע קולו בשעת תלמודו — מתקנים בידו. אבל הקורא בלחש — שוכח. כל היום אדם טרוד בפרנסה ובכל מיני טרדות, אבל בלילה אין לאדם שום טרדות.

ולכן יש שתי דרכים אף לזכות ללמד תורה בלילה: דרך אחת — שאדם אינו הולך לישן עד שמסיים כך וכך פרקים משניות, סימנים שלחן ערוך, דפים גמרא, זהר ותקונים וכו', כל אחד כפי שעוריו. יש דרך נוספת, שהולכים לישן תכף־ומיד אחר ערבית וקמים בתצות. כמובן שהדרך השניה היא הנכונה ביותר, והיא דרך רבנו ז"ל, לילך לישן מקדם מאד, ולקום בתצות ולרוץ למקוה, ולומר תקון תצות, ואחר־כך ללמד עד ותיקין, וכך רצה רבנו ז"ל, וזה היה רצונו, וכך היה מתנהגים המון מאנשי שלומנו.

אבל המציאות הראתה לנו אחרת, שלפעמים אדם הולך לישן בתחלת הלילה, ומרב דבאון ונאוש ישן עד למחרת בבקר, ומה הפסיד? כל הלילה לא למד, לא אמר תצות, לא התבודד, ואחר־כך כל היום הוא שבור, שישן כל הלילה. אזי ישנן שתי דרכים של צדיקים ושתיהן אמת, הראשונה — לילך לישן אחר ערבית מקדם מאד, ולקום בתצות, וכך נהגו אנשי שלומנו באומן, תכף־ומיד אחר ערבית סגרו את בית־הכנסת, ורצו פלם הביתה, והלכו לישן, ובעת תצות היה אחד מעירם, והלכו למקוה ואל ציון רבנו ז"ל, ואמרו תקון תצות, והתבודדו בשדות וביערות, אחר־כך באו לבית־הכנסת ללמד, ואחר־כך התפללו ותיקין וכו'.

יש דרך שניה של צדיקים, שהולכים לישן עם חשבון פנה: היום הזה הוא היום האחרון שלי, ולא יועיל שום דבר, אני הולך לישן, אומר את הפסוק (תהלים לא, ו): "בִּידֶךָ אֶפְקִיד רוּחִי", אני

מפקיד את הנשמה בידך יתברך, אם אקבלה בחזרה בבקר — זו מתנה, ואם לאו, אזי הנשמה נשארת בשמים. וזוהי היתה דרך של הרבה צדיקים, וזה שפתוב בזהר (ויחי וכו'): זפאה קדמאה הנה מסתכלא בכל יום כאלו בהאי יומא היו מסתלקא [הצדיקים הקדמונים היו מסתכלים בכל יום כאלו ביום הזה היו הולכים להסתלק], וממילא הסתכלו על היום בצורה אחרת. ואומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ערב), כתוב (תהלים צה, ז): "היום אם בקולו תשמעו", מי שרוצה לשמע בקול הקדוש-ברוך-הוא, שידע, שאין לו אלא היום הזה. כי דרך של בני-אדם, שהם דוחים את ההתחלה הטובה מיום ליום, ואומרים: "מחר אהיה צדיק, מחר אתפלל, מחר אלמד, מחר אקים את המצוות בשמחה, אבל היום אני שבור, היום אין לי מצב רוח טוב, היום אני עצוב, אני רוצה ללכת לכאן ולשם וכו' וכו', מחר אני מבטיח שאתפלל בכונה, לאט לאט, ואלמד תורה הרבה"... ולמחרת אדם קם, והוא שוב במצב רוח לא טוב, ומפל שפן אם היה לו איזה וכוח עם מישוהו, כבר נתבלבל לו המוח והדעת, או שגנבו לו איזה חפץ, או נעשה לו גזק כלשהו, ואומר: "היום אין זה היום שלי, מחר אתחיל" וכו', וכך הולך מיום ליום, שוכח שלסמ"ך-מ"ם יש בעבורו כל יום תכנית אחרת. אדם מתכנן תכנית למחר: "אקום מקדם, אתפלל בכונה, לא אדבר עם איש, אלמד תורה הרבה מאוד, אתבודד להקדוש-ברוך-הוא, אהיה שמת, אתפלל מנחה בכונה, ערבית ושחרית בכונה, אמר תקון חצות, אקים מצוות לרב, אעזור לבריות, אלך להפיץ דעת רבנו ז"ל" וכו' וכו', ועוד כהנה וכהנה לרב. ושוכח שבין כן הסמ"ך-מ"ם יש לו כל מיני תחבולות על יום המחר למנעו מכל החלטותיו הטובות: השעון התקלקל ולא העירו, הפריעו לו בשנתו, הוא עיף ואינו יכול לקום, רוצה לילך לבית-הכנסת, השכן מתפרץ וצועק עליו, והוא כבר מבלבל וכו', הולך למקנה, ומבלבלים מחו על שלא שלם וכו', ולא מניחים אותו להכנס וכו', השיג את הפסך שלו, טבל וכו', וכבר בא להתפלל, ופלוני מקשקש לו איזה ספור: "לא שמעת מה ארע, אילו הסתות נעשו במדינה" וכו', וכבר אין לו מצב-רוח לתפלה, וחושב שישוב לביתו לאכל, ואחר-כך ילמד. ובבית מקבל

מָנָה — הַלֵּכֶתָ, וְלֹא הִשְׁאֲרֶתָ לִי כֶסֶף, לֹא הָיָה לִי אֲכָל לְשַׁלֵּחַ לִילָדִים לְמוֹסְדוֹת לְמוֹדֵיָהֶם וְכו', וּכְבָר אֵין לוֹ מִצְב־רוּחַ לְלַמֵּד, וְכֵן בְּכָל יוֹם וַיּוֹם.

לְכֵן מִי שֶׁבֶר דַּעַת, עוֹשֶׂה חֲשָׁבוֹן וְאוֹמֵר: "אֵין לִי רַק הַיּוֹם הַזֶּה", אָפְלוּ שְׁחֵלֶף רַב הַיּוֹם, וְנִוְתְרוּ רַק שְׁעָה שְׁעֵתִים, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (מוֹעֵד קָטָן יז:): מְקַצֵּת הַיּוֹם כְּכֹל, אָפְלוּ נוֹתֵר לָךְ מַעַט, וְאַתָּה מִנְצֵלוֹ — הִרִי זֶה חָשׁוּב מְאֹד, וְתֹאמַר לַעֲצָמָךְ: "הַלִּילָה אֲנִי מִתְחִיל לְהִיּוֹת צַדִּיק, הַלִּילָה אֶתְפַּלֵּל עֲרֵבִית בְּכוֹנָה עֲצוּמָה, הַלִּילָה אֲבָרָךְ בְּרֶפֶת-הַמְּזוֹן בְּכוֹנָה, הַלִּילָה אֶתְחִיל לְלַמֵּד שְׁעוֹר בְּמִשְׁנֵיּוֹת, אָפְלוּ מִשְׁנֵה אַחַת, אָפְלוּ פֶּרֶק אֶחָד, הַלִּילָה אֲנִי מִתְחִיל לְלַמֵּד גִּמְרָא אָפְלוּ כַּמָּה שׁוּרוֹת, וְלֹא אֵלֶּךְ לִישֹׁן אִם לֹא אֶלְמֵד, אֲזָכָה יוֹתֵר — אֶלְמֵד עַמּוּד וְכו', שְׁנֵי עַמּוּדִים וַיּוֹתֵר, הַלִּילָה לֹא אֵלֶּךְ לִישֹׁן עַד שֶׁאֶלְמֵד שְׁלֹחַן עָרוּף, וְכֵן עַמּוּד אוֹ שְׁנַיִם זֹהָר וְתַקּוּנִים" וְכו', אִם אָדָם הוֹלֵךְ בְּצוּרָה כְּזוֹ, לֹא יִחְסֹר לוֹ יוֹם אֶחָד בְּלִי לְמוֹד תּוֹרָה. אָפְלוּ שְׁהִיּוֹם הַזֶּה הָיָה לוֹ יוֹם קָשָׁה, כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת וּמִרִירוֹת, אָבֵל חֲטָף טוֹב אֲמַתִּי וְנִצָּחִי.

וְזֶה מֵה שֶׁכָּתוּב בְּמִלְחָמָת עֲמֶלֶק (שְׁמוֹת יז, ט): "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוֹשֻׁעַ: בַּחַר לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הִלָּחֵם בְּעַמֶּלֶק מִחֵר"; תִּלָּחֵם עִם הָעַמֶּלֶק הַזֶּה שֶׁאוֹמֵר לָךְ 'מִחֵר' — הֵינּוּ מִחֵר תִּלְמֵד, מִחֵר תִּתְבּוֹדֵד, הַכֹּל תַּעֲשֶׂה מִחֵר, רַק לֹא הַיּוֹם, הַיּוֹם אֵינָנוּ הַיּוֹם שְׁלֹךְ — זֶה קִלְפַת עֲמֶלֶק. כִּי צְרִיכִים לְדַעַת, שֶׁאֵין לָנוּ רַק הַיּוֹם הַזֶּה. לְכֵן הַצַּדִּיקִים שֶׁהָיוּ דְּבָקִים בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עָרְכוּ לַעֲצָמָם חֲשָׁבוֹן: "הֲלֹא זֶה בְּטוֹחַ, שְׁהִיּוֹם הוּא הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן שְׁלִי, הַלִּילָה אֵלֶּךְ לִישֹׁן, וּכְבָר אֵינִנִּי קָם. וּמֵה יֵשׁ לִי לְרוּץ לְמִטָּה כָּל-כֶּף מֵהָרָ?!" וְלָקְחוּ מִשְׁנֵיּוֹת, חֲטָפוּ עוֹד פֶּרֶק וְעוֹד פֶּרֶק, לָקְחוּ גִמְרָא עוֹד דָּף וְעוֹד דָּף, שְׁלֹחַן עָרוּף, עוֹד וְעוֹד סִימָן, עוֹד זֹהָר, עוֹד דָּף תַּקּוּנִים וְכו', הֲלֹא יֵשׁ זְמַן לְהַסְתַּלֵּק. וְהַגִּיעָה שְׁעַת חֲצוֹת, וְהַחֲלוּ לִוְמֵר חֲצוֹת. נִכְתּוּב בְּזֹהָר, שֶׁבַע חֲצוֹת, אִזְּהוּ עֵת רְצוֹן בְּשָׁמַיִם, וְכָל מֵה שֶׁאָדָם מִבְּקָשׁ אִזְּ — מִתְקַבֵּל בְּשָׁמַיִם. וְלָכֵן צָרִיךְ לִשְׁמֹר עַל נִקְיַת חֲצוֹת. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: אִם יֵשׁ פּוֹסֵק אֶחָד, יְכוּלִים לְסַמֵּךְ עָלָיו. וְלָכֵן בְּמִקּוֹם לֹא לִוְמֵר

בכלל, עדיף לסמך על הפוסק שאומר ששתיים-עשרה היא שעת חצות — בין בקיץ בין בחורף, ולכל הפחות חוטפים תקון חצות]. והמשיכו ללמד עד שחשו אפיסת הכחות. ואז קראו שמע ואמרו ודוי, כי הלא הולכים למוות, וכך הלכו לישן, ובכונה כזו שלא יקומו. תתארו לעצמכם, מי שחושב כך, איזה יום יש לו? כל היום הוא שמח, מה יש לו להפסיד? מה שרק יעשה — יהיה מצוות. כי ברגע שהוא קם, שמח שהחזירו לו את הנשמה, ואומר: "מודה אני לפניך מלך חי וקים, שהחזרת בי נשמתי בחמלה רבה", וחוזר על המלים: "בחמלה רבה", איזו חמלה רבה, ממש תחית המתים, ומרגיש אדם חדש. ולכן אומרים חכמינו הקדושים, השנה — זה אחד מששים למיתה, הינו המיתה היא ששים פעם יותר משנה. כי כשאדם ישן, יצאה נשמתו ואינו מרגיש כלום. ואם מתחיל להרגיש, חולם כל מיני חלומות ודמיונות, שהלך ורץ וכו', אשר זה עולם התהו.

כשאדם נפטר, אומרים חכמינו הקדושים (תענית יא.): בשעת פטירתו של אדם לבית עולמו, כל מעשיו נפרטים לפניו, ואומרים לו: כך וכך עשית במקום פלוני, ביום פלוני, והוא אומר: הן. ואומרים לו: חתם, וחותם, שנאמר (איוב לו, ז): "ביד כל אדם יחתם", ולא עוד אלא שמצדיק עליו את הדין וכו'. כי באמת לא יועיל שום דבר, אדם צריך להודות על כל מה שעשה בכל יום יום, ואיננו יכול לכסות ולהתביא דבר. ואם חושב שיוכל להסתיר, אומרים חכמינו הקדושים (תענית יא.): ושמא יאמר אדם: מי יעיד בי? אבני ביתו וקורות ביתו של אדם מעידים בו, שנאמר (חבקוק ב, יא): "כי אבן מקיר תזעק" וכו', וכן שני מלאכי השרת המלוים לו, הם מעידים בו וכו', וכן נשמתו של אדם מעידה בו, ויש אומרים: איבריו של אדם מעידים בו, שנאמר (ישעיה מג, י): "אתם עדי נאם ה'"; הינו אין יכולים להתחמק, לפני בשר ודם יכולים לשקר, אבל להקדוש-ברוך-הוא אין יכולים לומר שקר. ואם יאמר שקר, האיברים של האדם יצעקו: רשע, עם אבר זה עשית עברה זו זו, והגידים יצעקו: עם גיד זה עשית כך וכך. ואם לא די בכך, האבנים

תַּעֲצֶקְנָה וְתֹאמְרֶנָּה: עֲשִׂיתָ פֹּה עֲבָרָה בְּמָקוֹם זֶה, אִינֶךָ מִתְבַּיֵּשׁ? ! וְכֵן הַמְּלָאכִים הַמְּלֵוִים לוֹ, יַעֲדִידוּ שֶׁרָאוּ אֶת הָאָדָם עוֹשֶׂה מַעֲשֶׂה מְגִנָּה וְכו', וְאֵין יְכוּלִים לְהִתְחַמֵּק.

אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כה): הֵהֱתַבּוּדוֹת הִיא מַעֲלָה עֲלִיּוֹנָה מֵהַכֹּל; אִם אָדָם מְרַגִּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלָיו, אִזּוֹ מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו. כִּי כֹף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תּוֹרַת פְּהִינִים בַּחֲקֵת): אָמַר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמִיד שְׁמִתוּדִים עַל עוֹנוֹתֵיהֶם, מִיד אֲנִי חוֹזֵר וּמִרְחֵם עֲלֵיהֶם. אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ הָעֶקֶר הוּא וְדוּי דְּבָרִים, שְׁאָדָם מִתּוֹדָה וְאוֹמֵר אֶת הָאָמֶת: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כָּזֹאת וְכֹזֹאת עֲשִׂיתִי וְכו'. הַרְמַב"ם אוֹמֵר (הַלְכוֹת תְּשׁוּבָה, פָּרָק ה', הִלָּכָה א'), שֶׁעֶקֶר הַתְּשׁוּבָה זֶה וְדוּי דְּבָרִים, וְכָל הַמְּרַבָּה לְהִתּוֹדוֹת — הִרִי זֶה מִשְׁבַּח. וְכִתּוּב בַּזֶּהֱר (חֵלֶק ג' וכו'): מֵאֵן דִּמְפָּרֵשׁ חֲטָאוֹ לֹא יִתְמַסֵּר דִּינָא אֱלָא בִּידֵי דְמִלְכָּא [מִי שְׁמִפְרֵשׁ חֲטָאוֹ, לֹא נִמְסֵר דִּינוֹ, אֱלָא בִּידֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא]; הֵינּוּ לְכָל אָדָם יֵשׁ יֵצֵר הָרַע שְׁאוֹמֵר לוֹ: הִנֵּה לָךְ וְתִסְתַּפֵּל עַל תְּמוֹנוֹת תּוֹעֵבָה וְכו', אוּ בֵּא תִשְׁמַע בְּאַזְנוֹיֶךָ לְשׁוֹן-הָרַע עֲסִיסִי, אוּ בֵּא תִדְבֹּר אִיזוֹ הוֹצֵאת שֵׁם רַע עַל מִישֶׁהוּ, וְתִגְרַם מְרִיבָה וְכו'. וְהֵאֵף מוֹשִׁכּוֹ לְכַעַס עַל מִישֶׁהוּ, וְכֵן כָּל אֶבֶר וְאֶבֶר מוֹשֵׁף אוֹתוֹ לַעֲשׂוֹת עֲבָרָה, אֲשֶׁר זֶה הֵיֵצֵר הָרַע. וְאַחֲרֵיכֶן הוֹרֵג אֶת הָאָדָם, וְאַחֲרֵיכֶן מְקַטְרֵג עָלָיו שֶׁעָשָׂה מַה שֶׁעָשָׂה, וְזֶהוּ שְׁאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא טו): הוּא הֵיֵצֵר הָרַע, הוּא הַמְּלָאךְ הַמָּוֶת, הוּא הַמְּקַטְרֵג.

אֲבָל כְּשֶׁאָדָם מִתּוֹדָה קֹדֶם הַשְּׁנָה, וְאוֹמֵר: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עֲבַרְתִּי עַל זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע, קִמַּתִּי מֵאַחֵר, אֲנִי מִבְּטִיחֶךָ שֶׁלֹּא אֶעֱשֶׂה כֹּךָ יוֹתֵר" [כִּי אִם חֵלֶף זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע, וְקָרָא לְאַחֵר תִּשְׁעַ בְּבֹקֶר, אִזּוֹי לֹא קִיָּם מִצּוֹת עֲשֶׂה שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע בְּאוֹתוֹ יוֹם, וְכִמּוֹ שֶׁלֹּא קִיָּם מִצּוֹת תְּפִלִּין, אוּ לוֹלֵב וְכו' וכו']. וְאִי אֶפְשָׁר לְהַשְׁלִימָהּ. וְאַחֲרֵיכֶן יִמְשִׁיךְ: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, לֹא הִלְכֵתִי לְמִקְוָה, לֹא הִתְפַּלַּלְתִּי בְּכּוֹנָה, לֹא עָנִיתִי 'אֲמֵן' יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא' וכו', בֵּא פְּלוּנִי וּבְלִבְלָנִי וְסִפֵּר לִי כֹךָ וְכו', וְעָנִיתִי לוֹ, וְהִפְסַקְתִּי בְּאַמְצַע הַתְּפִלָּה,

בשעה שאסור להפסיק מ'ברוך' עד אחר שמונה-עשרה, שכחתי שמתפללים עתה ואני בבית המלך. וכן בבית רבתי עם אשתי, עם הילדים, לא למדתי, וכן הלאה והלאה, נזכרים בלילה מה שעשו, ומתוודים לפניו יתברך, ואז הולכים לישן, ובאפן הזה הקדוש-ברוך הוא מוחל לו על כל עוונותיו. כי כך אמרו חכמינו הקדושים, שמיד שהם מתוודים על עוונותיהם, מיד אני חוזר ומרחם עליהם.

ותנה כאשר בא המקטרג בשמים, ואומר: אדם זה עשה כך וכך וכו', והקדוש-ברוך הוא מגרש את המקטרג בבזיונות: לך מכאן, אני יודע את הכל, האדם כבר ספר לי את כל אשר עשה. וזו המעלה של ודוי דברים, שקדם שהולכים לישן, אדם מזכיר לעצמו מה עשה, ואם עשה היום איזה עול למישהו, מקבל על עצמו לילה ולבקשו סליחה וכו', וכן עושה למחרת, ומבקש: "תסלח לי". כמה זה קשה לגשת לחבר ולאמרו: "הנה עשיתי לך עולה, תדון אותי לכף זכות ותמחל לי". וההוא מוחל, אזי אדם נקי מחטא. ומכל שכן כשאדם חטא להקדוש-ברוך הוא, ומתוודה לפניו, ומבקש ממנו יתברך סליחה. מי שחי בצורה כזו, כל יום הוא יום ארץ אצל.

פי מהרגע שקם — נותן תודה להקדוש-ברוך הוא, נוטל ידיו, פי אסור לילה ד' אמות בלי לטל ידיו, והזהר מחמיר על זה מאד, ואומר, שחייב מיתה. ולכן כתוב בזהר (חלק א' י: ועץ בבית יוסף, סימן ד'), שהצדיקים היו מכינים כלי עם גטלה ומים, ולא הלכו לישן קדם לכן, כי פן ואולי יטלו נשמתם, אזי שיוכלו לטל ידיהם. ואחר-כך אם יש מקנה במקום, רצים וטובלים במקנה, פי מוהרנ"ת ז"ל אמר, שהנשמה לא חוזרת לאדם, עד שטובלים במקנה, ואחר-כך אומרים ברכות התורה, שהן דאורייתא, ולומדים פירק משניות, פי החיד"א אומר, שאסור להחסיר יום אחד מבלי למוד מוסר, כל יום צריכים ללמד מוסר, החת"ם סופר זי"ע שהיה גאון עולם, והיתה לו ישיבה של ארבע-מאות בחורים, לומדים עצומים, ורב רבם היו רבנים גדולים, והיה רבן של רב בני הגולה, וחבר

בָּמָה כָּרְכִי שׁוֹת, וְכֵן דְּרוּשִׁים וּפְרוּשִׁים עַל הַתּוֹרָה, חֵבֶר פְּרוּשׁ תּוֹרַת מֹשֶׁה, חֵבֶר חֲדוּשִׁים עַל כָּל הַש"ס, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן אָמַר: יוֹם אֶחָד שְׁאִינִי לוֹמֵד מוֹסֵר, אֲנִי מוֹגִישׁ שְׂזֵה מִזִּיק לִי. וְלִכֵּן כָּל הַצְדִּיקִים לוֹמְדִים בְּכָל יוֹם מוֹסֵר, זֶה לוֹמֵד "חֻבַּת הַלְּבָבוֹת", זֶה לוֹמֵד "רֵאשִׁית חֲכָמָה", זֶה לוֹמֵד "אַרְחוֹת צְדִיקִים", זֶה לוֹמֵד "חֲפֶץ חַיִּים" הַלְּכוֹת לְשׁוֹן הָרֶעַ. וְהַמוֹסֵר הַכִּי טוֹב זֶה מוֹסֵר שֶׁל חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים בַּמַּסַּכַּת אַבוֹת, יֵשׁ בָּהּ שְׂשֵׁה פְּרָקִים סָף הַכֹּל, אִזּוּ כִּדְאִי כָּל יוֹם תִּכְּוִי-וּמִיד כְּשֶׁאוֹמְרִים בְּרַפּוֹת הַתּוֹרָה — לְלַמֵּד פֶּרֶק אֶחָד, יוֹם רֵאשׁוֹן — פֶּרֶק רֵאשׁוֹן, יוֹם שְ�נִי — פֶּרֶק שְ�נִי, יוֹם שְׁלִישִׁי — פֶּרֶק שְׁלִישִׁי, יוֹם רְבִיעִי — פֶּרֶק רְבִיעִי, יוֹם חֲמִישִׁי — פֶּרֶק חֲמִישִׁי, יוֹם שְׁשִׁי — פֶּרֶק שְׁשִׁי, וְכֵן כָּל שְׁבוּעַ מְסִימִים מַסַּכַּת אַבוֹת, וּמִכָּל שָׁכֵן שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, וְתִסְתַּכְּלוּ בְּכָל יוֹם קֶצֶת בַּפְּרוּשׁ: "חֲסֵדֵי אַבוֹת", "זְכוֹת אַבוֹת", "מִגֵּן אַבוֹת", וְתִמְצְאוּ שָׁם דְּבָרִים יְפִים, וְתִהְיֶה לָכֶם הַתְּחַזְּקוֹת עַל כָּל הַיּוֹם.

וְאַחֲרֵי-כֵן מִתְבּוֹדְדִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוֹלְכִים לְהַתְפַּלֵּל. וְצָרִיכִים לִקְבֹּל עַל עֲצָמוֹ, שֶׁמִּתְחַלֵּת הַתְּפִלָּה עַד סוּפָה לֹא מִדְּבָרִים. כִּי אִם לֹא מִדְּבָרִים בַּעֲת הַתְּפִלָּה, מְכַוְּנִים לְאֲשֶׁר מִתְפַּלְלִים, וְעִדִּיף לְהַתְפַּלֵּל מֵהָר וְלֹא לְדַבֵּר בְּאַמְצָע, מְלַהֲתַפְּלֵל לֹאט וּלְדַבֵּר עִם פְּלוֹנִי וְאַלְמוֹנִי, חֵס וְשְׁלוֹם. וְכֵן לְהַשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד כָּל יוֹם חֲמֵשׁ וְרֵשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, אֲפִלּוּ מַעֲט, לְלַמֵּד כָּל יוֹם מִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא — בִּבְלִי, יִירוּשָׁלַמִי, תּוֹסֶפְתָּא, אֲפִלּוּ קֶצֶת, וְכֵן רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ, רֵאשִׁי תְּבוֹת: שׁוּט"ר, וְכֵן קוֹנִים לְעֲצָמָם שׁוּט"ר. רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט), שֶׁכָּל יְהוּדִי מַחֲיִב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פּוֹסְקִים, כֵּן אָדָם עוֹשֶׂה לְעֲצָמוֹ שְׁעוֹר בְּרַמְבַּ"ם, לוֹמֵד: פֶּרֶק אוֹ שְׁנֵי פְּרָקִים, סִימָן בִּשְׁלֵחַן עֲרוּךְ, שְׁנֵי סִימָנִים וְכו'. וְכֵן לוֹמְדִים מִדְּרַשׁ מִפְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ: מִדְּרַשׁ רַבָּה וּמִדְּרַשׁ תַּנְחוּמָא, וּמוֹצָאִים שָׁם מִדְּרָשִׁים מְעִינִים בִּיּוֹתֵר, וְכֵן גּוֹרְסִים בְּזֵהָר וּבִתְקוּנֵי זֵהָר. וּמוֹבָא מִהַאֲר"י ז"ל: מִי שְׂרוּצָה לָשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה, שְׂיֹדֵעַ שְׁפָגָם, יִלְמַד חֲמֵשׁ דְּפִי זֵהָר וְתִקְוִינִים. וְכִיּוֹם יִשְׁנֶן מִהֲדוּרוֹת מְאִירוֹת עֵינָיִם מִגְּקֻדּוֹת וְכו'. וְכֵן כִּדְאִי לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִצְוָה אַחַת אוֹ שְׁתֵּים מִתַּרְי"ג מִצְוֹת מִסְפָּר

החנוף, וכך במשך השנה מסימים את תרנג"ג מצוות ומתחילים שוב. וכן יוצאים בחוץ להפצה, ומחזקים אנשים ומאמצים ומעודדים וכו', וכך מתחזקים גם-כן בעצמם וכו', ומביאים פרנסה, כי רבנו ו"ל אמר: אל תהיו שלימזלניקים, אם יוצאים להפצה — יש כסף, הכיס תמיד מלא במצלצלים.

לר' נפתלי היתה ברכה מרבנו ו"ל, שאימתי שיכנים ידו לפיס יהיה לו כסף. ואני הבטחתי לאנשי שלומנו, שמי שיצא בכל יום להפצה, תמיד יהיה לו כסף בפיס, ולא צריך טובות מאף אחד, חסר לו, יצא יותר להפצה וכו', ותהיה לו פרנסה בשפע, ואיננו צריך טובות מבשר ודם, כי טובות מבני-אדם היא הקללה הגדולה ביותר. וכך שב בערב ומתפלל ערבית. או אם יש לאדם עסק, ושב בלילה, אזי לומד למודיו הקדושים, על-כל-פנים זה מה שאומרים חכמינו הקדושים, שמחמשה-עשר באב ואילך תשש כחה של חמה, ולא כורתים עצים למערכה. בכל יום שמו שני גזרי עצים על המזבח ובערו, כי היתה שם אש תוקד לה' בכל יום תמיד. ואומר רבנו ו"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן קנ), כך לבו של אדם צריך לבער תמיד להקדוש-ברוך-הוא, כי אם הלב בוער — מחמם את עצמו, ואז יש לו דבורים אל הקדוש-ברוך-הוא. לכן חמשה-עשר באב זהו יום שמחה. אדם צריך לידע, שמה שהכין עצים כל הקיץ, יהיה לו בעבור כל החורף, ואז יש לו ישוב הדעת אחר, שמישב עצמו: כל אשר הכנתי לקיץ — יהיה לי בחורף. ועתה עלי לראות שכל לילה ולילה לא ילך לאבוד.

וכן אומרים חכמינו הקדושים (תענית לא.): לא היו ימים טובים לישראל בחמשה-עשר באב וכיום הכפורים. בחמשה-עשר באב היו יוצאים עם כלי לכן שאולים. ביום כפור — מכפרים על העוונות, והולכים בבגדי לכן כמלאכים. בחמשה-עשר באב, שואלים בגדים, כדי שלא לביש את מי שאין לו. וכתוב ב"בני יששכר", שמיום חמשה-עשר באב כבר מתחילים להריח ריח ראש השנה, ומתחילים להתכונן לראש השנה, ובפרט אנחנו, שצריכים להיות אז אצל ציון

רבנו ו"ל באומן, ודואגים על זה — אין כסף, אין דרכון, אין ויזה וכו', כבר מדברים מראש השנה, ומתכוננים וחושבים מראש השנה.

היה אחד מאנשי שלומנו, שהיה לומד מחמשה-עשר באב עד שמחת תורה את כל ה"לקוטי-הלכות" ומסיימם. ואנשי שלומנו אמרו, מה שרבנו ו"ל אמר לגמר בחדש אלול כל התנ"ך, החלו כבר בחמשה-עשר באב. וכך ראיתי אצל אנשי שלומנו, שכל אחד היה לו תנ"ך, והחל לגרסו בחמשה-עשר באב — מבראשית עד מלאכי: תורה, נביאים וכתובים, ועד שמחת תורה סימו. וכן תקוני-זהר החלו כבר בחמשה-עשר באב, כדי שיזכו לסיימם בשמחת תורה. ועוד שעורים: "עין יעקב" וכו', כל אחד כפי דמשיער בלביה. מי שהיה לו שכל — הכין עצמו.

לכן אבקש את אנשי שלומנו, אל תהיו בטלנים! הבה נעשה התחלה חדשה מהיום, לא להסתפל על אחרים כלל, כי אין לנו עסק עמהם.

וכן אבקש מאנשי שלומנו בקשה פרטית, חסדי השם יתברך, אלו שזוכים לגור ביבנאל, בודאי יש פה הסמ"ך-מ"ם בעצמו. אתם רואים אותו מסתובב, זהו זה! אם אתם רואים בזהר שיש סמ"ך-מ"ם, כי כל הזהר מלא מזה, אזי באו תראו ביבנאל איך מסתובב, כך הוא נראה! אבל מצד שני, ברוך השם, אנשי שלומנו הגרים שם, יש שם שדות וקרים ויכולים להתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא. ועל כלם — אנו מחנכים ילדינו עם אמונה, ילדים קטנים יודעים "ממלא כל עולם וסובב כל עולם", ובפרט שאנו מחתנים אותם סמוך לפרקם. רבנו ו"ל אמר: אם הייתי יכול לפעל בעולם, הייתי עושה — היום תנאים ומחר חתנה, ולהכין את הפלה שבועה ימים קדם. והיכן מקימים את זאת בעולם כמו ביבנאל?! ולכן אשרי אלו הגרים ביבנאל, ומקימים דברי רבנו ו"ל, ומחתנים סמוך לפרקם, שהילדים לא ידעו מה זה רע. ואומרים חכמינו הקדושים (פסחים קיב): לומד תורה בטרה, נושא אשה ואחר-כך לומד תורה; אשרי המציתים לזה!

בְּשִׁבּוּעַ הַבָּא בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, יִתְחַתְּנוּ שְׁנֵי בַּחוּרִים שְׁלֹמְדוֹ אֲצִלִּי
 שֶׁלֹשׁ שָׁנִים. אַרְבַּע מִשְׁפָּחוֹת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלֹמְנוֹ שְׁגָרִים בִּיבְנָאֵל. וְכֻלָּם
 עֲנִיִּים, וְזוֹ לֹא בּוֹשָׁה לְהִיטֵעַ עֲנִי, זוֹ בּוֹשָׁה גְדוּלָּה לְהִיטֵעַ גִּבּוֹ, גִּזְלָן,
 אֲשֶׁר אֵין בּוֹשָׁה גְדוּלָּה הֵימָנָה. אֲבָל לְהִיטֵעַ אֲבִיוֹן אֵין זוֹ בּוֹשָׁה.
 אֲדִרְבָּה כְּתוּב (תְּהִלִּים קט, לא): "כִּי יַעֲמֵד לִימִין אֲבִיוֹן", הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא עוֹמֵד לִימִינוֹ, וְיֵשׁ לוֹ לֵב נִשְׁכָּר, וְהִתְבּוֹדְדוּת שְׁלוֹ הִיא אַחֲרֵת
 לַגִּמְרִי, וְהָעֲנִיִּים נוֹתְנִים צְדָקָה בְּיַד רַחֲבָה יוֹתֵר מִהַעֲשִׁירִים, עֲנִי
 מִרְגִּישׁ מַה זֶה שָׂאִין מַה לֵּאכֹל, וְחֵשׁ אֶת כָּאֵב הַזִּוּלָּת. וְאִם-כֵּן יֵשׁ
 לָנוּ אַרְבַּע מִשְׁפָּחוֹת שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלֹמְנוֹ שֶׁמִּשְׁתַּדְּכוֹת זוֹ עִם זוֹ, וְכֻלָּן
 עֲנִיּוֹת, רְצִיתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלֹמְנוֹ, עֲזָרוּ לָהֶם בְּהַכְנָסַת כֶּלֶה,
 אֵין לָהֶם כָּלוּם! אֲנִי רוֹצֶה שֶׁבִּיּוֹם רֵאשׁוֹן תִּהְיֶה חֲתָנָה אַחַת בְּאוּלָם,
 וּבִיּוֹם שְׁלִישִׁי תִהְיֶה חֲתָנָה בְּאוּלָם דִּיקָא. זֶה הַרְצוֹן שְׁלִי, כִּמָּה
 מְבַקְשִׁים עַל כָּל אִישׁ כְּדֵי לְנֻקוֹת — דּוֹלָר אֶחָד. הֲלֹא צְרִיכִים לְנֻקוֹת
 אֶת הַמְּקוֹם, לְסַדֵּר אֶת הַשְּׁלֻחָנוֹת וְכו', וְהִרִי זֶה מַחִיר סְמָלִי מְאֹד
 מְאֹד. וְמֵה שָׂאֲנִי מְצִיעַ לְאֲנָשֵׁי שְׁלֹמְנוֹ בְּכָלֵל; הֲלֹא אֲנַחְנוּ גָּרִים פֹּה
 בִּיבְנָאֵל, בְּנִיתִי אוּלָם שְׁמִחוֹת בְּכֶסֶף הָעֲנִיִּים, וּבְדִרְךָ כָּלֵל אֵיךְ
 הִתְנַהֲלוֹת בְּעִרְיַכַת שְׁמִחוֹת? הִרִי עוֹלָה דְּגִים, בֶּשֶׁר — מִמּוֹן הַרְבֵּה.
 וּמִדּוּעַ צְרִיכִים לְבַשֵּׁל לְמֵאֲתִים שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת אֲנָשִׁים, וְאַחֲרֵכֶּךָ לְהִיטֵעַ
 בְּעַל חוּב לְחֻדְשִׁים וּלְפַעֲמִים לְכֵמָה שָׁנִים, אֲזִי שִׁיבְשְׁלוֹ רַק
 לְמִשְׁפָּחוֹת מֵצַד הַחֲתָן: הַהוּרִים, אַחִים, אֲחִיוֹת, סְבֵא סְבֵא, דּוֹדִים
 וּבְנֵי דּוֹדִים וְכו', וְכֵן מֵצַד הַכֶּלֶה — לְכָל מִשְׁפָּחָתָהּ וְכו', וְזֶה גַם-כֵּן
 מִצְטָבֵר לְחֻמְשִׁים שְׁשִׁים וְיוֹתֵר בְּנֵי מִשְׁפָּחָה, וְכֶךָ רַק הַמִּשְׁפָּחָה
 אוֹכֵלָתָה. וְקוֹבְעִים שְׂאֵחַר שְׂעָה יָבוֹאוּ כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלֹמְנוֹ בְּלִי יוֹצֵא מִן
 הַכֶּלֶל: הַגְּבָרִים, הַנְּשִׁים, וְאֶפְלוּ הַיְלָדִים, שִׁיעֲשׂוּ שְׂמִיחָה, לְשִׂמְחָה חֲתָן
 וְכֵלָה. רוֹקְדִים וְשָׂרִים וְשִׂמְחִים, וְנַעֲשִׂים צִמְאִים, רַעֲבִים מְעֻט, אֲזִי
 הֵייתִי מִיַּעֲצֵץ, שֶׁכָּל אִשָּׁה מְנֻשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלֹמְנוֹ הַגְּרוֹת בִּיבְנָאֵל, תֵּאָפֶה
 עֲגָה, כִּמָּה עוֹלָה לְאַפּוֹת? חֲמִשָּׁה שְׁקָלִים וְכו', וְכָל אַחַת תִּבְיֵא אֶת
 הָעֲגָה שֶׁלָּהּ, וְכֵן כָּל אֶחָד יִקְנֶה אֲרֵצוֹ שְׁתִּיָּה, כִּמָּה זֶה עוֹלָה? עוֹד
 עֲשֶׂרָה שְׁקָלִים וְכו', זֶה כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלֹמְנוֹ מְנַדֵּב: עֲגָה וְאַרְצוֹ
 שְׁתִּיָּה, וּבִזְזָה תִּהְיֶה שְׂמִיחָה כָּל-כֶּף גְּדוּלָּה, וְאִם תִּשְׁאָר שְׁתִּיָּה,
 תִּשְׁאַרְנָה עֲגוֹת, יִשְׁנֶה יְשִׁיבָה "דִּמְשֵׁק אֱלִיעֶזֶר", תִּתְּנוּ לַבַּחוּרִים, וְהֵם

יאכלו וישתו. ואם זה סמוך לשבת, תותירו לסעדה שלישית, ואנשי שלומנו יגמרו את זאת. וכך תהיה שמחה ביתית, משפחתית, לא יעלה כסף, ותציתו אותי ולא תפסידו. מפחידים אותנו: תבוא משטרה וכו' וכו', אני מבטיחכם — לא תבוא משטרה, עדין אנו תחת מסירות הסמ"ד-מ"ם, באחת-עשרה נפסיק עם המוסיקה, אבל עד אחת-עשרה אין מה לפחד, צריכים להזהר לא להחנות באמצע הכביש, אלא למטה בחניה, וכך הרשעים לא יהיה להם פתחון פה. שואלים: מה יש פה? תענו: שמחה. איזו שמחה? יהודים שמחים ותו לא, ואין לדבר דבורים מיתרים. היו פקחים, יש כאן שמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שתהיינה שמחות. אני חושב, שאם תלכו בצורה כזו, ההורים יהיו שמחים. וכן אם כל אחד אוסף קצת להכנסת חתן כלה, יהיה לזוג לקנות מקרר, תנור וכו', ומטות — מקפידים כשמתחתנים לקנות חדשות. ומצות הכנסת כלה היא חשובה מאד. כל זאת דברתי לאנשי שלומנו הגרים ביבנאל.

עתה אני פונה — הן לאנשי שלומנו הגרים ביבנאל והן לאנשי שלומנו בכל הארץ, מצות הכנסת כלה היא גדולה מאד, שאין לה שעור, אני פונה לכל אנשי שלומנו: תדעו לכם, שארבע משפחות עניים עומדות לחתן ולדיהם, ואין להם פרוטה. בודאי יבוא הסמ"ד-מ"ם ויאמר: לא, לזה יש כסף, והוא מנח תחת המזרן, לזה יש כסף, וזה תחת המרצפת וכו', תדעו לכם שזו עצת היצר. כל אחד ואחד מאנשי שלומנו — תעשו חסד חנם, ותקימו מצות הכנסת כלה. אני הייתי מיצע, יש לנו יהודי חם, אוהב לעשות מצוות, וישמו: ר' ... היכן שצריכים איזו מצוה, הוא כבר מוכן ומזמן, ראו לתן לו את הכסף להכנסת כלה, וההכרח לי לספור לכם ספור שארע לפני שנתים.

לאברך אחד נולדה בת, וחצי שעה לפני שבת צלצל אלי לארצות-הברית, ואמר לי שמנסה כמה שעות להשיגני, ורוצה לדעת איזה שם לתת. ושאלתי: אתה יודע, שאצלנו נוהגים בשבת כשנותנים שם — עושים קדוש. וענה לי: מה אמר לכם, לא שאין

לי מה לתת לקדוש, אלא לי בעצמי אין מה והיכן לאכל בשבת. אזי אמרתי לו: תתן את השם, ומחר יהיה לך קדוש, ואל תדאג. וזה היה חצי שעה לפני שבת, ועד שהשגתי את ר' ... כבר היה רבע שעה לפני כניסת שבת, ובקשתי אותו: עשה לי חסד, כך וכך הספור, והלך מבית לבית, ולמחרת בבקר היה קדוש. זה נקרא חסד, וחסד שאדם עושה לזולת, אין זה אלא חסד לעצמו.

ידוע, שרבנו ו"ל מאוד מאוד הפליג בשבח הכנסת אורחים, והיה לרבנו ו"ל ספר הנשרף, שהכרח לשרפו, אחרת הוא היה צריך להסתלק מן העולם, ובא אליו מוהרנ"ת ו"ל ומצאו בוכה, שאלו: רבי, למה אתם בוכים? וענה: נגזר עלי שאני צריך להסתלק מן העולם. אזי מוהרנ"ת ו"ל התבהל מאוד, ורבנו ו"ל המשיך לאמרו: יש עצה שאני יכול להשאיר בזה העולם, יש אצלי ספר, שאם אשרפנו, אני יכול עוד לחיות. ענה מוהרנ"ת ו"ל: רבי, אז תשרפו אותו. אזי רבנו ו"ל פרץ יותר בבכי, ואמר: היודע אתה איזה ספר זה? מסרתי נפשי בעבור הספר הזה, מסרתי את אשתי בעבורו, ילדים נפטרו לי בעטיו של הספר וכו', ומוהרנ"ת ו"ל לא ידע מה לומר, אבל אמר, שאם החיים שלכם תלויים בספר, כדאי לשרפו וכו'. וזה נקרא "ספר הנשרף", ואף אחד לא קרא את הספר, רק מוהרנ"ת ו"ל העתיקו, ואמר, שמרב עמקו לא הבין מאומה, רק דבר אחד הוא זוכר משם, שהיה כתוב בו מגדלת הכנסת אורחים, ובפרט להציע מטה לאורח. ומאז אנשי שלומנו מאוד נוהרים בהכנסת אורחים, ומציעים להם המטות.

והיה למוהרנ"ת ו"ל נכד ושמו: ר' מכל'י, הבן של ר' יצחק. וכל ימיו היה נוהר בהכנסת אורחים, והיה לו ארון ובו מצעים: שמיכות, סדינים וכריות בעבור אורחים. וכשבא אורח, הוא בעצמו היה מציע לו המטה, ואף כשהיה זקן מפלג, הוא בעצמו טרח בהכנסת האורחים ולהציע מטתם, והילדים רצו לעזור לו, ולא נתן בשום פנים, ואמר: אני מכין את המטה בשבילי, אני מציע מטה לאורח בשבילי, כי כשהודי עושה מצוה — זה בעבורו, כי רק

המצוות תשאֶרְנָה לליוּתוֹ לנִצָּחַ. וַיִּגִּיעַ הַיּוֹם שְׁנַת־חֲרַט עַל שִׁיכְלוֹנוּ
לַעֲשׂוֹת עוֹד מִצְוֹת וְלֹא עֲשִׂינוּ.

וְלָכֵן בָּזָה שְׁנַתָּן לַהֲכַנְסֹת כָּלָה, אָנוּ עוֹשִׂים לַעֲצָמָנוּ. וְלָכֵן אֲבָקֵשׁ
מִכָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ: תִּתְּרֵמוּ לִר' ... וְהוּא יַחֲלֹק אֶת זֹאת בֵּין שְׁנֵי
הַחֲתָנִים וְהַכְּלוֹת, וַיִּרְאֶה מָה חֲסֵר לָהֶם. וְאַנִּי בְּטוֹחַ שֶׁר' ... לֹא יִהְיֶה
עָלֵי בְרִיגָז וּבִכְעָס שְׁלֹא שְׁאַלְתִּי אוֹתוֹ, אֲבָל אֵינֶנִּי יָכוֹל לִשְׂכַח אֶת
הַחֲסֵד שֶׁעָשָׂה אִז עִם הָאֲבִירָף בְּעִנְיַן הַקְדוּשׁ וְכו'. וְזוֹ עֲבָדָה
מִצִּיאוּתִי. [נִכְאֵן הַמָּקוֹם לַעֲוֹרֵר, אִף פֶּעַם לֹא לְהַעִיר לַשְּׁנִי, אֲלֹא
לְדוֹנוֹ לְכַף זְכוּת וְכו', קֵל מְאֹד לִשְׁפֹּט אֶת הַזִּוּלָּת וְלְדוֹנוֹ לְחוּב,
בְּמָקוֹם לְדוֹנוֹ לְזְכוּת, שֶׁמִּסְכֵּן אֵין לוֹ מָה לֶּאֱכָל וְכו'. וְעַל-כֵּן אִם
רוֹאִים זִוּגוֹת צְעִירִים, בְּמָקוֹם לְהַעִיר לָהֶם הַעֲרוּת, וְלַעֲרֹף עֲלֵיהֶם
בִּקְרַת וְכו', תִּנְסּוּ לְהַזְמִינָם לִשְׂכַח, הַיּוֹדְעִים אֹתָם שֶׁיִּשְׁנֻם זִוּגוֹת,
שֶׁאֵין לָהֶם כֶּסֶף לְצִרְכֵי שִׁבְתָּ?! וְלָכֵן לֹא צָרִיף לְהַעִיר לָהֶם וּלְתַת
מוֹסֵר: לָמָּה בָּאתֶם מֵאַחֵר לְתַפְלָה וְכו', לָמָּה כָּךְ וְכָךְ וְכו', זִוּג זֶה
הַלֵּךְ לִישָׁן, וְלֹא הִיָּה לָהֶם מָה לֶּאֱכָל, זֶה אִף אֶחָד לֹא שָׁם לֵב, זִוּג
זֶה מִסְכֵּן, מְרַב עֲנִיּוֹת אֵינָם מִסְתַּדְרִים].

לָכֵן אֲנִי פּוֹנֶה לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּכָל הָאָרֶץ; הִנֵּה יֵשׁ לָכֶם
מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל הַכְּנָסֶת כָּלָה, שְׁנֵי חֲתָנִים, שְׁתֵּי כְּלוֹת, אֲרַבַּע
מִשְׁפָּחוֹת, אֲנִי מְמַנֶּה אֶת ר' ... תִּשְׁלַחוּ לוֹ לַהֲכַנְסֹת כָּלָה, הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּהְיֶינָה שְׁמֵחוֹת, זֶה לָנוּ כְּבֹר שְׁלֹשׁ חֲתָנוֹת, וְכֵן
יֵשׁ לָנוּ הַשְּׂבוּעַ בְּרִית, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּהְיֶה בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנֵנוּ,
וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר, וְתִתְּרַבֵּינָה שְׁמֵחוֹת אֲצֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, אֲקוּהָ שֶׁבִּשְׂכַחַת
עֵקֶב אֲבוֹא לְשִׂמְחָה אִתְּכֶם וְלִהְתְּרָאוֹת עִמָּכֶם. הָעֵקֶר אֲבָקֵשׁ אֶת כָּלְכֶם,
תִּרְאוּ תְּמִיד לְשִׂמְחָה, וַיִּשְׁמְעוּ מִבֵּית-הַכְּנָסֶת שֶׁלָּנוּ קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל
שְׂמִיחָה, תְּמִיד תִּהְיֶה מוֹסִיקָה בְּאוֹלָם, וְלִרְקֹד אַחֵר כָּל תַּפְלָה. אֵל
תִּסְתַּכְּלוּ מִה שֶׁקוֹרָה בַּחוּץ, וַיִּשְׁמְעוּ תוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם שֶׁאֲצִלָּנוּ שְׂמִיחָה,
שֶׁאֲצִלָּנוּ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים, וְאַנְחוּנוּ יֵשׁ לָנוּ עִם מָה
לְשִׂמְחָה, שְׁזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבִּי כֹּזָה, צַדִּיק כֹּזָה הַמְּחֻזָּק וּמְעוֹדָד
אוֹתָנוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁכַל אֲשֶׁר דִּבְרָנוּ הַלֵּילָה, יִכְנֹס הַיָּטֵב
הַיָּטֵב בְּלִבְכֶם, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֶקֶב, כ"א מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהֵייתִי אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְהַתְּפִלָּה לִּי
הַרְבֵּה בַּעֲבוּרְכֶם וּבַעֲבוּר בְּנֵי בֵיתְכֶם.

שְׁמַעְתִּי שְׁמוּעָה מְצַעֲרַת מְאֹד, שֶׁבִּתְכֶם מִתְחַבֶּרֶת עִם אֵיזָה יֵלֶד
מִפְּרַע מֵהַחֲלוּנִים וְכו', עֶצֶם זֶה שֶׁהוּא חֲלוּנֵי זֶה נוֹרָא מְאֹד, אֵיךְ
אֲפֹשֶׁר לְהַפְקִיר בַּת סֶתֶם כָּכָה, וְאַתָּה יוֹדַעַת אֵת הַתּוֹצְאוֹת מִזֶּה, וּמִכָּל
שָׁכֵן שְׁכָלָם יוֹדְעִים שֶׁהַיֵּלֶד הַזֶּה מִפְּרַע וּמִרְבִּיץ לְהוֹרִיו, רַחֲמָנָא
לְצִלָּן, וְעַל-כֵּן אֵינִי מִבִּין אֵיךְ אַתָּה נוֹתֶנֶת דְּבָר כָּזֶה, אֲנִי מֵאֲמִין, שֶׁהַכֹּל
שֶׁקָר, עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְרוּץ אֵלֶיךָ בְּשׁוּרוֹתַיִם אֵלּוּ, כְּדִי לַעֲמֹד עַל
הַמְשָׁמֵר וּלְהַצִּיל אֶת בִּתְכֶם מֵהַדִּירָדוּת חֲמוּרָה, הַחַיִּים כָּל-כּוֹף
קְצָרִים, וְחָבֵל לֹאֲבֹד אֶת הַיְלָדִים בְּיָדַיִם בְּשָׁכִיל תַּאֲוֹת הַנֶּצְחוֹן.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַתְחַזֵּק, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאוּ
נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָעֶקֶר לֹא לְהִתְיַאֵשׁ,
וּמִכָּל שָׁכֵן לֹא לָרִיב, כִּי הַמְּרִיבוֹת בְּבֵית גּוֹרָמוֹת לַעֲנִיּוֹת, רַחֲמָנָא
לְצִלָּן.

מֵאֵד מְאֹד רָצִיתִי, שֶׁתִּכְתְּבִי לִי בַּעֲנִין הַזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתמוז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר עקב, כ"א מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... ו... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מה אמר לכם! אל תעשו צעד פזיז כזה וכו', אני מבין היטב את הבעיה שלכם, והרבה התפללתי בעבורכם בציון רבנו ז"ל, ואני מאד מאד מקווה, שבקרוב תראו ישועה גדולה, על-כל-פנים לפני החגים אל תעשו שום דבר, כי הנה באה שנה חדשה, ומי יודע מה יהיה, ועל-כן טוב לחכות.

מה אמר לכם! אתם צריכים להסתפל על העתיד של ילדיכם, הנה הם קטנים, ועוד מעט יגדלו, ובמקום אחר בשום פנים ואופן לא תקבלו חנוף כזה, שהילדים רק ידברו מהקדוש-ברוך-הוא, ורק אמונה ותפלה. לזאת חמלו על ילדיכם, ותעשו רק למענם, כי חבל על ההשקעה הקשה שהשקיעו בילדיכם, ועכשו ילך לריק, כי בחוץ אף פעם לא יקבלו חנוף כזה, ומה יש לאדם יותר חשוב כמו הילדים, ולמענם כדאי להקריב הכל.

גא ונא תראו להתחזק, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ועוד תראו נסים וגלים כאן ביבנאל, הן בענין השכנים והן בענין הפרנסה, ובפרטיות בחנוף הילדים בקדשה וטהרה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתמח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר עקב, כ"א מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום ל...

פה תקבל כמה מכתבים נחוצים, למסר אותם מיד (את מכתב ... למסר לה דיקא, ולא לבעלה). תמיד ראה לדבר עם אנשי שלומנו התחזקות, כי עובר על כל אחד מה שעובר, והוא תולה את זה בשביל זה או בשביל זה ... הם לא יודעים, אשר אם היו גרים בחוץ, היו מאבדים את הילדים לגמרי, בלי שום צל של ספק. לזאת ראה תמיד לחזק את אנשי שלומנו, אפילו דבור אחד, ומזה תצא גם לך התחזקות, וכדאי שתדבר עם ... גרו יאיר, כי עוברים עליו הרבה משברים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתמט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר עקב, כ"א מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... תחיה.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות בציון רבנו ו"ל, והרבה התפללתי בעבורכם, חזקי ואמצי, כי אני יודע מה עובר עליכם, והקדוש-ברוך-הוא ימתיק מכם את כל הדינים, העקר להיות חזק באמונה פשוטה בו יתברך, אשר אין בלעדיו יתברך כלל.

קבלתי את המסר מ... גרו יאיר, ואני כבר מטפל בזה.

היה טוב מאד, שתדברי דבורי התחזקות עם ... כי היא מאד נשברה וכו', ובכלל טוב לך לדבר עם נשות אנשי שלומנו אמונה

אֲשֶׁר כּו תתנ בנחל קנז

פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאַמוּנַת חֲכָמִים, וּבְנָה שְׁתַּדְּבָרִי עִם נָשִׁים אַחֲרוֹת,
גַּם לָךְ תִּהְיֶה הַתְחַזְּקוֹת, כִּי כָךְ אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א',
סִימָן קפד): אִם מְדַבְּרִים עִם הַזִּילָת, אֲזִי יֵשׁ גַּם לוֹ הַתְחַזְּקוֹת, וְהָיוֹת
שְׂאֵף צְרִיכָה הַרְבֵּה הַתְחַזְּקוֹת מִבֵּית וּמְחוּץ, לְזֹאת קָחִי לְעֶצְמְךָ
מְשִׁימָה זֹאת לְחֻזֶּק אַחֲרִים, וְכָךְ גַּם אֶת תְּהִי מְחַזְּקָה.

תֵּאֱמִינִי לִי, יֵשׁ לִי צַעַר גָּדוֹל, שֶׁהִכְרַמְצוּהָ שֶׁל כְּנֶדֶךְ נִבְלַע בְּתוֹךְ
הַחֲנֻכַּת הַבֵּית, אָבֵל אֲנִי עוֹד אֶשְׁלֵם לָךְ חֲזָרָה בְּשִׁמְחַת הַחֲתָנָה שֶׁל
הַבָּנִים כָּפֵל כָּפֵלִים.

חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד, וְתִהְיֶי חֲזָקָה, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנִנּוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.
הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֶקֶב, כ"א מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי ... גֵּרֹו יְאִיר.

זִכְנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לִהְיוֹת בְּצִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, וְהַרְבֵּה
הַתְּפִלָּתִי בְּעִבּוּרְכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ לָךְ שְׁפַע בְּרָכָה
וְהַצְלָחָה.

בְּנֶכֶם ... גֵּרֹו יְאִיר, לוֹמֵד טוֹב מְאֹד, וּמַצְלִיחַ וְגָדֹל מְאֹד, וְנִנְעָשָׂה
עֶצְמָאִי. אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ, שֶׁתְּרוּוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דִּקְדוּשָׁה, הוּא מְאֹד
רוֹצֶה לִהְיוֹת בְּאוֹמֶן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְכִפִּי הַנִּרְאָה כָּל הַכֶּתֶה תִּסַּע,
וְתִרְאָה אוֹתוֹ שָׁמָּה.

רַק חֻזֶּק וְאַמֶּץ מְאֹד, וְתַחֲזֹק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כִּי כָּלֵם
צְרִיכִים חֻזֶּק עֲצוּם, וּבִפְרָטִיּוֹת עֲכָשׁוּ, שְׁמַעֲבֵה הַפְּרָנְסָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל
מְאֹד דְּחֻק, וְיֵשׁ הַבְּטָלָה גָּדוֹלָה, לְזֹאת פְּדִאִי לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
לְצֹאת לְהַפְעָה מְרֻכָּזָה, וְכָךְ יִהְיֶה לְכָלֵם שְׁפַע.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֶקֶב, כ"א מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מָאד, צְמוּד בְּתוֹךְ לִבִּי לְטוֹב
כָּל הַיָּמִים, ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, חֲזוֹרָתִי מִצִּיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל מְלֹא תִקְוָה טוֹבָה,
שֶׁהֵכֵל יִשְׁתַּנֵּה לְטוֹבָה, וְתִרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי
הִרְבֵּה הִתְפַּלֵּלְתִּי בְּעִבּוּרָךְ.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּרְאֶה לְחֻזַּק אֶת קְהֵלֲתֵנוּ, בִּיתֵר שְׁאֵת
וּבִיתֵר עֹז, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, אוֹרֵב מָאד מָאד עַל הַתְּפָרְדוֹת
קְהֵלֲתֵנוּ, וּמָאד מָאד חֲבֵל.

אֲנִי מָאד מְקַוֶּה, שֶׁבִּנְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, יִהְיֶה בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה בְּאוֹמֶן.

הַמֵּאחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר עֶקֶב, כ"ב מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצָּעַר
וְהַעֲגֻמַּת נַפְשׁ, שֶׁהִיָּתָה לִי בַּהֲיוֹתְכֶם בְּיַחַד אֲצִלִּי, וּמִמֶּשׁ נִשְׁפָּף דְּמִי
בְּקִרְבִּי מְכֹל הַסְּפוּר.

מָה אִמַּר לָךְ! זְכִיתִי לַהֲיוֹת אֲצִל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְהִרְבֵּה בְּקִשְׁתִּי
אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּרְחַם עָלֶיךָ, וְיִרְחִיב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנוּיּוֹת, כִּי כָּל הַצָּרוֹת בָּאוֹת לְאָדָם רַק מִחֲמַת קְטָנוֹת הַמַּחֲזִין, כִּי

אם אדם היה דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, לא היה בא לידי נסיונות קשים ומרים כאלו, כמו שעוברים עליך.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין אתה יכול לתאר ולשער מה נעשה עם בנך ... גרו יאיר, הוא מצליח מאד, ולא תפירו אותו לגמרי. אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהוא יהיה בראש השנה באומן, ואז תראה אותו.

אני מאד מאד מבקש אותך, עקר התקון על כל העגמת נפש שגרמת לי, שתדבר עם כל אחד ואחד מאנשי שלומנו, שיש לך השפעה עליו — רק אמונה, והשגחה פרטית, ואמונת חכמים, וצריכים לדעת, שיש הרבה דברים שאתם לא מבינים, ולא משפילים וכו' וכו', וצריכים להשליך את השכל לגמרי, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קכג); וראוי לך ללמד בכל יום את המאמר הזה, ולומר עליו את התפלה בלקוטי-תפלות, השיכת להתורה הזו, והיא תפלה קי"ג, ואם תהיה חזק ללמד בכל יום את המאמר הזה, ולומר עליה את התפלה, אז הכל יתהפך לטובה.

נא ונא ראה לכתב לי כמה שורות, וממש תחיני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתנג.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר עקב, כ"ב מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

כל העת שהייתי בארצנו הקדושה רציתי לדבר אתך, אבל לא יצא.

מה אמר לך! אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה

שֵׁשׁ לִי, שְׁאֵתָה מְדַבֵּר בְּכָל שָׁבוּעַ בְּרַבִּים, וּמְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד וּמְשַׁמֵּחַ
 אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי זֶה הִיָּה רְצוֹן רַבִּנוּ
 ו"ל, שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יְדַבֵּר עִם הַזּוֹלָת בַּעֲבוּדַת ה'
 יְהוָה, וַיֵּאמֶץ וַיַּחֲזֹק וַיַּעֲזֹד וַיִּשְׁמַח אוֹתוֹ, וְאֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה
 מִזֶּה, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהִתְחַזֵּק יוֹתֵר וַיִּוְתֵר בַּעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת,
 וּתְמַשִּׁיף לְדַבֵּר וּלְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֵן
 בְּאַמוּנַת צַדִּיקִים, כִּי לֹא זֹאת, מֵהַיֵּשׁ לָנוּ בַּחַיִּים, כִּי יָמֵי חַיֵּינוּ
 הַקָּל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן וְעוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִפֶּה, וּמֵהַ נֶשְׁאָר
 מִהָאָדָם? רַק זֶה שֶׁהוּא דִּבֵּר עִם הַזּוֹלָת דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה
 פְּרָטִית, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֻזַּק בָּזֶה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הֵייתִי עַל צִיּוֹן רַבִּנוּ ו"ל, וְהִרְבֵּה בַקְּשָׁתִי בַעֲבוּרְכֶם, יַעֲזֹר
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּפְּלֹת תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וּלְרְצוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן
 כָּל.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כו תתנד.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יְהוָה, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר עֶקֶב, כ"ב מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד, הַצְמֹד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יָאִיר.

זִכְנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבִּנוּ ו"ל, וְהִרְבֵּה
 הַתְּפִלָּתִי בַעֲבוּרְךָ וּבַעֲבוּר כָּל הַמְּשַׁפָּחָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 שֶׁתִּפְּלֹת תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וּלְרְצוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן-כָּל.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּה אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, וְאֵל תִּהְיֶה שְׁכוּר,
 וְאִדְרָבָה, רָאָה לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמֵּחַ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
 כִּי כָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ דְּבוּרִים, וְרַבִּנוּ ו"ל אָמַר פַּעַם לְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ (חֲיִי-מוֹתֵר, סִימָן שח): אִפְלוּ קָרַשׁ קִטָּן וְדַק יָכוֹל לְהַדְלִיק עֵץ
 גְּדוֹל מְאֹד. וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה קִטָּן בְּעֵינֶיךָ, אֲלֵא תִדַּע שֵׁשׁ לָךְ

קסא

בנחל

כו תתנה

אָשֶׁר

דבורים לדבר ולחזק ולעודד ולשמח את כל אחד ואחד, ועל-כן הרגל את עצמך לדבר עם כל אחד דבורים מאמונה והשגחה פרטית בלי שום חכמות, ועל-ידי-זה תצליח דרכך תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

כו תתנה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר עקב, כ"ב מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! יש לי צער גדול מאד, מה שקורה בביתך וכו' עם כל זאת עלי לומר לך, שאין זו תכלית להמשיך את עצמך אל הצער, כי כל הנמשך אחר הצער — הצער נמשך אחריו וכו' וכו' (רש"י מועד קטן כו:), ועל-כן מה יהיה אם בכל פעם תטחני מים וכו', ועוד פעם תספרי מה שקורה בבית וכו', בודאי הפאב והצער מאד מאד גדול, ואין שום ברה אחרת, רק לדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, כי הקדוש-ברוך-הוא ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין, ובתוף כל עלמין, והכל לכל אלקות גמור הוא, ועל-כן עלי ליעץ לך, שתכניסי את עצמך ביותר בעבודה הקדושה הזו, לחזק את כל נשות אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, ולטפסף להן דבורי אמונה, והשגחה פרטית ואמונת חכמים, שכל אחת ואחת מנשות אנשי שלומנו, עובר עליהן משבר אחר, ואשרי האשה שזוכה להתדיר אמונה והתחזקות ברעותה, אשר אצלו יתברך דבר זה מאד חשוב, ותמשיכי בעבודה הקדושה הזו, ואז טוב לך כל הימים. ותהיי חזקה בזה, ובפרט לדבר עם הנשים הצעירות, וכן אלו שנגנסו זה עתה לגור ביבנאל, אשר הן מאד מאד צריכות חזק, ואם הנשים תהיינה חזקות, ממילא גם הגברים יהיו חזקים, ולכן עליך מטלת העבודה הקדושה הזו — לחזק ולאמץ ולעודד את

נשות אנשי שלומנו, ובזה שתחזקי את הזולת, תהיה גם לך התחזקות.

והעקר עליך להשלים עם המציאות, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף הוא ישתנה, כי אני יודע דבר אחד, שבשעה שהוא רואה שאת נותנת תשומת לב לזולת — הוא מתפוצץ וכו', ויכול להיות מאד, שבזה שתמיד תדברי עם נשות אנשי שלומנו דבורי התחזקות, ותמיד תהיי עסוקה עם נשים אחרות, לדבר עמהן, זה יקרב אתכם חזרה וכו' וכו', כי לו מאד מפריע שאת מדברת עם נשים ולא אתו, כך הולך המוח שלו וכו' וכו'. אני מקנה שתוציאי דבר מתוך דבר מתוך מכתבי זה.

המאחל לך שבת שלום...

כו תתנו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר עקב, כ"ב מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... תהיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה, מה שעובר עליכם בענין הבטוח וכו' וכו', אין עצה אחרת רק אמונה ותפלה, ובודאי לא יעזב אתכם הקדוש-ברוך-הוא.

תהלה לאל, בנך ... גרו יאיר, לומד טוב ומתנהג טוב, ויהיה לכם הרבה נחת ממנו, הוא מאד רוצה לנסע לראש השנה, ומסתמא כל הבחורים יסעו על ראש השנה לאומן.

ראי לחזק את כל נשות אנשי שלומנו, ולדבר אתן דבורי אמונה והשגחה פרטית, וכן אמונת חכמים, ועל-ידי-זה תהיה לנו קהלה קדושה, שאין לנו מה להתביש אתה.

קסג

בנחל

כו תתנז

אָשׁר

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שָׁבַת שְׁלוֹם...

כו תתנז.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר עֲקֵב, כ"ב מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ יְרֵדְפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שִׁישׁ לָךְ אֶת כָּחוֹת הַנֶּפֶשׁ לְהַמְשִׁיךְ
בְּנֵהוּל בֵּית-הַסֵּפֶר, רַק הַסֵּמ"ך-מ"ם שׁוֹבֵר אוֹתָךְ, וּמַחְלִישׁ אֶת דַּעְתָּךְ,
כְּדֵי שֶׁתִּגְבִּיחַ יָדַיִם, וְעַל-יַדֵּי-זֶה יִתְפֹּרֵר, חֵס וְשְׁלוֹם, כָּל בֵּית-הַסֵּפֶר,
תִּהְיֶה לָּאֵל, כָּל הַשָּׁנָה הַחֲזוּקָתָא אֶת בֵּית-הַסֵּפֶר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, שְׁאֲסוּר לָךְ לְהִתְפַּעֵל מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם,
כִּי מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצִרְכֵי צָבוּר, הוּא צָרִיךְ הַתְחַזְּקוֹת יוֹצֵאת מִן הַכָּלָל,
וְלֹא לְהִתְפַּלְּל מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אֲדַרְבָּה בְּזֶה שִׁישׁ לָךְ חֲלִישוֹת
הַדַּעַת, וּבְזֶה שְׁנִדְמָה לָךְ שְׁאָבֵד מְנוּס וְתִקְנָה מִמֶּךָ, בְּזֶה בַּעֲצָמוֹ עֲלֶיךָ
לְהִתְחַזֵּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכו' וְכו' וְכו', אֲנִי מִקְנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁבְּאַמַּת תּוֹכְלִי לְהַמְשִׁיךְ בִּיטֵר שְׂאֵת וּבִיטֵר עוֹ, בְּכָחוֹת חֲדָשִׁים,
כִּי כָּל הַמּוֹרוֹת כְּאַחַת כּוֹתֵבוֹת לִי, שֶׁהֵן אוֹהֲבוֹת אוֹתָךְ, וּמֵאֵד נְעִים
וְטוֹב לָהֶן לַעֲבֹד אִתָּךְ יַחַד, לְכֵן אֵל תִּגְבִּיחַ יָדַיִם, וְאֵל תִּבְרָחִי,
אֲדַרְבָּה, עֲלֶיךָ לִזְכֹּר, שֶׁתַּעֲבֹרְנָה הַשָּׁנִים, וְתַחֲתָנִי אֶת הַבָּנִים שְׁלֹךְ,
וְתַהֲיִינָה לָךְ פְּלוֹת וְכו' וְכו', אֲזִי תִבְיִנִי מֶה זֶה נִקְרָא קֶשֶׁה וְכו' וְכו',
הַחַיִּים בְּכָלֵל לֹא קָלִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לַעֲסֵק בַּעֲסֵק קְדוּשׁ וְנוֹרָא
כְּזֶה, לְחַנּוּךְ אֶת בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן רָאִי לְהַמְשִׁיךְ בַּעֲבוּדָה
הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, לְהִיּוֹת מְנַהֵלָת בֵּית-סֵפֶר, וְאֵל תַּעֲזִבִי אוֹתָנוּ, אִם יֵשׁ
אִשָּׁה אַחַת שֶׁמִּגְבִּיחָהּ אֶת הַקּוֹל — מֶה בְּכָךְ?! זֶה חֵלֶק מִהַחַיִּים,

וְזֶה חֵלֶק מַעֲבֹדַת הַצָּבוּר, לִכְן אֵל תַּשְׁכְּרִי מִשּׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָהּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כו תתנח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרֶב-שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר עֶקֶב, כ"ב מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

פֶּה תִקְבֹּל אֶת הַמִּשָּׁף הַסְּלִיחוֹת, וּלְדַעֲתִי בְּזֶה נִגְמַר הַסְּלִיחוֹת,
וְאַתָּה כָּבֹד יָכוֹל לְהַדְפִּיס אֶת זֶה בְּשָׁבוּעַ זֶה, בְּאַפֵּן שִׁיחִיָּה מוֹכֵן
בְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוֹל.

שְׁלַחוּ לָךְ אֶת זֶה גַּם דֶּרֶךְ דָּאָר אֶלְקָטְרוֹנִי, וּכְדֹאִי שֶׁתִּבְדֹּק, וּבְזֶה
אֲנִי חוֹסֵף לָכֶם תַּשְׁעִים וְתַשְׁעָה אַחֲזוֹ מִהַעֲבֹדָה.

רְאֵה לְנֶקֶד אֶת הַקּוֹנְטֵרַסִּים הָאֲחֵרוֹנִים, וְתַעֲשֶׂה רְשִׁימָה אֵילוּ
קוֹנְטֵרַסִּים נִגְמְרוּ עַד הַסּוֹף, וְאֵילוּ קוֹנְטֵרַסִּים זֶה רַק חֲצִי אוֹ רִבְעֵי, כִּי
אִם לֹא תַעֲשֶׂה אֶת הַחֲשָׁבוֹן הַזֶּה נִתְּבַלְבֵּל לְגִמְרִי, וְלֹא גִדַּע אֵיפֹה
אֲנִיחֵנוּ אוֹחֲזִים.

הָעֶקֶר רְאֵה לְחֹזֶק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְשׁוּם
דְּבַר לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָהּ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֶת
הַעֲבֹדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת שְׁאֵתָה עוֹשֶׂה, אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם אֵינוֹ יָכוֹל
לַעֲשׂוֹת, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֵלְקָהּ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע
וְנִתְּבַשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כו תתנט.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר עֶקֶב, כ"ב מְנַחֵם־אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תַּלְמִידֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, הִגִּיעַ, וְהַשְׁתַּלֵּב טוֹב עִם כָּל הַתַּלְמִידִים, וְלִוְמֵד טוֹב, וְלִדְעָתִי יִהְיֶה לָךְ הִרְבֵּה נֶחֱמַת מִמֶּנּוּ, כִּי הוּא לְגַמְרֵי אַחֵר מִהֶאֱחָ הַגְדוֹל שְׁלוֹ, וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שִׁיִּצְלִיחַ מֵאֵד מֵאֵד אֲצִלְנוּ, הַעֲקָר מֵהַ שְׁאֲנֵי צָרִיךְ עֲכָשׁוּ דְחוּף מֵאֵד, שֶׁתִּשְׁלַח עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, סֵט זֶהֱרָ שְׁנִדְפְּסוּ עִם נִקְדוּת, וְזֶה מֵאֵד מֵאֵד מְכַרְח, כִּי כָל תַּלְמִיד וְתַלְמִיד אֲצִלְנוּ יֵשׁ לוֹ סֵט זֶהֱרָ, כִּי תִקְוִי זֶהֱרָ כָּל אֶחָד גּוֹרֵם לַעֲצָמוֹ, וְסֹדֵר בְּזֶהֱרָ אֲנַחְנוּ לִוְמִידִים בְּיַחַד, וְלִכֵּן רָאֵה לְהַשִּׁיג לוֹ כָּבֵד אֶת הַסֵּט זֶהֱרָ, כִּי זֶה מֵאֵד מֵאֵד נִצְרָךְ.

וְכֵן אִם תּוּכַל לְשַׁלַּח עִמּוֹ כֶּסֶף שְׁקִנִּיתִי לוֹ סְפָרִים אֱלוֹ, שְׁאֲנַחְנוּ לִוְמִידִים: תַּנ"ךְ, מִשְׁנֵיאוֹת, רַמְב"ם, מִשְׁנֵה בְּרוּרָה, וּמִנְחַת חֲנוּךְ, אֶת הַסְּכּוּם תִּשְׁלַח עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, הוּא נִמְצָא עֲכָשׁוּ בְּקִרְיַת סֶפֶר אֲצִל חֲמִיו, אֶתָּה יָכוֹל לְהַתְנוּדַע אֲצִל ... אֶת הַמִּסְפָּר טֵלְפֹן.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִם יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲשֶׁר זֶה מִמֶּשׁ הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת לְכָל הַדּוֹר, וּבִדְבָרֵי לֹא בַחֲנֹם עוֹבֵד עָלֵינוּ הַסֵּמ"ךְ־מ"ם כָּל־כֶּף לַעֲשׂוֹת בִּיגִינוּ פְּרוּדִים וּמִחְלֻקוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּמִשְׁלִיךְ אוֹתָנוּ בַּחוּבוֹת וְצָרוֹת, כִּי מֵאֵד מֵאֵד קָשָׁה לוֹ דְּבַר זֶה. וְלִכֵּן רָאֵה לְהַמְשִׁיךְ לַעֲזוֹר לוֹ, וְכֵן תַּעֲזוֹר אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, שִׁיקְחוּ אֶת הַסְּפָרִים לְהַפְצָה, וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְמֵלֶא אֶת כָּל אֲרָצֵנוּ הַקְדוּשָׁה בְּאוֹר רִבְנוּ וְלֵל, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהַבִּיא מִלִּיּוֹן יְהוּדִים מֵאַחֲנֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרָדִים אֶל

ציון רבנו ו"ל על ראש השנה, וכבר כדאי להדפיס בשבוע זה את סדר הסליחות, ולהפיצם בכל שכבות העם.

המאחל לך שבת שלום...

כו תתס.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר עקב, כ"ג מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין הבן של ... גרו יאיר, יש בזה ספור, שאי אפשר להעלותו על הכתב, ובודאי לא עשיתי שום אפליות כמו שאמה חושב, כי באמת קבלתי עלי לא לקחת בחורים עד אחר סכות, וגם אז רק מיבנאל, ופה יש ענין של יוצא מן הכלל, ועל-כן תדון אותי לכף זכות, והקדוש-ברוך-הוא ידון אותך לכף זכות.

פה תקבל את הרשימה של הספרים שכתבת, אם אתה יכול להמציא לי את הספרים האלה מה שיותר מהר — יהיה טוב מאד, ובפרט את כל הסט "פחד יצחק", שהוא ספר קדום, אם אתה יכול להשיג לי את זה עד יום שלישי שנוסע ... גרו יאיר, חזרה, לשלח אתו — מה טוב ומה נעים, וכן יתר הספרים, הוא נמצא בקרית ספר, ואהיה לך אסיר תודה.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי גדול אדונינו ורב להושיע, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך, ותרוה הרבה נחת מילדיך.

נא ונא ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ותראה נסים נגלים שיעשה לך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר רֵאָה, כ"ד מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה יִגִּיעוּ אֵל ... וְ... שְׁיִיחִיו נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמָה מְאֹד נִזְדַּעְזַעְתִּי לִשְׁמַע מֶה שֶׁעוֹבֵר בֵּינֵיכֶם וְכו' וְכו'.

אַתֶּם מְאֹד צְרִיכִים לִשְׁמֹר עַל אִסּוּר נִדָּה, שְׁזֶה חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְזֶה בִּכְרִיתוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וּמִזֶּה סוּבָלִים אַחֲר־כֶּף אֶת הַסֶּבֶל הַגָּדוֹל שֶׁאַתֶּם סוּבָלִים, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לַחֲזוֹר בְּתִשְׁבָּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם תָּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי בְּאַמַּת הַתַּכְלִית בְּזֶה הָעוֹלָם לְגוֹר בִּיחֻד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדָּדִית, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמַר חֲזוּק. לְזֹאת אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבַּעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁפֵּר אֶתְכֶם, רַק תַּחֲיוּ בִּיחֻד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדָּדִית.

... גֵּרוֹ יֵאִיר! רֵאָה לְקַבֵּעַ לַעֲצָמָךְ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּכָל יוֹם, הֵן בְּמִקְרָא, הֵן בְּמִשְׁנָה, הֵן בְּגִמְרָא, הֵן בְּמִדְרָשׁ, וְהֵן בְּשִׁלְחַן עָרוּף, מִכָּל לַמּוֹד וְלַמּוֹד תִּלְמַד אֶפְלוּ קִצָּת קִצָּת, הָעֵקֶר שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עָלֶיךָ יוֹם אֶחָד בְּלִי לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, שֶׁהַתּוֹרָה הִיא הַמְּזוֹן שֶׁל הַנֶּשְׁמָה, וְאַשְׁרֵי הָאִישׁ שֶׁזוֹכֶה לְהִתְחַזֵּק וְלוֹמַד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה, וְהַתּוֹרָה מַעֲשֶׂרֶת אֶת הָאָדָם גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת, וּמִכָּל שָׁכָן בְּרוּחָנִיּוֹת.

נָא וְנָא רֵאָה לְהִתְחַזֵּק מִעַמָּד, וְאִזּוּ תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דִּרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתסב.

בְּעֹרַת הַשֶּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֶר רֵאָה, כ"ד מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנֹכַח קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, שְׂאֵת מִתְחַזְּקָת, וְכֵן אֶת מִתְחַזְּקָת אַחֵרִים.

מָה אֵמַר לָךְ! אֵין דְּבַר יוֹתֵר גָּדוֹל מִלְּדַבֵּר בְּרַבִּים, שְׂבִנָּה אֶת זֹכָה וּמִזְכָּה אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר זְכוּת הַרְבִּים תְּלוּיָה בָּךְ. וְלִכֵּן רָאִי לְהַמְשִׁיךְ לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, דְּבוּרֵי חֲזוֹק כְּפִי שְׂקִיבִלָת אֲצִלְנוּ, וְאֵל תִּפְחָדִי בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן, אֲדַרְבָּה תִּתְחַזְּקִי בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר אִמְץ, וְאֵי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחֹזֶק וּלְעוֹדֵד אֶת שְׂאֵר נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂתַחַזְּקֶנָה אֶת נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂנֵה צוֹ הַשְׁעָה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שׁוֹזָכָה עֲכָשׁוּ לְהִתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָהּ, וּלְעוֹרֵר אֶת אַחֵרוֹת בְּתִשׁוּבָהּ, וְאֵז הַשֶּׁכֶר גָּדוֹל מֵאֵד מֵאֵד.

מֵאֵד רְצִיתִי, שְׂתַחַזְּקִי אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִמִּיד תִּשְׁתַּדְּלִי לְדַבֵּר עִם נָשִׁים אַחֵרוֹת בְּעֵנִין אֱמוּנָה וְאֱמוּנָת חֻכָּמִים, שְׂנֵה מֵאֵד מֵאֵד נִצְרָךְ, כִּי עוֹבֵר עַל אֲנָשִׁים מָה שְׂעוּבֵר — הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וְגָלִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

בְּעֵנִין הַחַיִּים הַפְּרָטִיִּים שְׁלֹךְ, אֶת צְרִיכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וּכְמוֹ שְׂדַבְּרָנוּ אֵין עֲצָה אַחֶרֶת, רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט, וְלִכָּל אֶחָד יֵשׁ אֶת הַמְּזֹל שְׁלוֹ, וְהוּא צְרִיךְ לְהַפִּיךְ אֶת זֶה, כְּמֵאֵמָרָם ו'ל: אֵין מְזֹל לְיִשְׂרָאֵל, וּפְרָשׁוֹ הַצְּדִיקִים: "אֵין" — הֵינוּ אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, הוּא הַמְּזֹל שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְצְרִיכִים לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְהַפֵּף הַמְּזֹל לְטוֹבָה.

מֵאֵד רְצִיתִי שְׂגַבְּרָת ... תַּחֲיָה, תִּמְלֵא מְקוֹמְךָ, בְּעֵת שְׂתַצְאִי לְחַפְשֵׁת לְדָהּ, בְּשְׂעָה טוֹבָה וּמִצְלַחַת.

אֲשֶׁר כּו תתסג — כּו תתסד בְּנַחֵל קסט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחִי בְּרַכָּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְרָה רְאָה, כ"ד אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לִשְׁמַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׁבַעוּלִים, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הֶעָקָר תִּתְחַזְּקִי
מֵאֵד, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָךְ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ,
וְתַעֲזְרִי לָנוּ לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְהָאוֹלָם שְׂמַחוֹת.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ
בּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְרָה רְאָה, כ"ד אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי שְׂתַמְשִׁיכִי לְהִיּוֹת מוֹרָה, וְאֲנִי מְקִינָה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂכַשְׁשׁ ... תַּחֲוִיָּה תִצָּא לְחַפְשֵׁת לְדָה, אֶת תַּקְנֵי אֶת הַכֶּתֶה
הַזֶּה.

הֶעָקָר תִּתְחַזְּקִי מֵאֵד בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי
זֶה הַיְסוֹד, וּבְכָל שְׂתַתְחַזְּקִי בְּאַמוּנָה — כֵּן תַּעֲבִירִי אֶת הַכָּל, כִּי

על-ידי אמונה עוברים על הכל. העקר לא לפחד משום דבר שבעולם, ואז תראי נסים נגלים שיעשה לנו הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי דרכך בחיים.

מאד מאד אבקש אותך, שתגילי את עצמך לדבר עם נשות אנשי שלומנו דבורי אמונה והשגחה פרטית, ואל תפחדי מאף אחד, כי יש הרבה נשים, שהן מלאות ספקות ובלבולים וכו' וכו', והן שבורות וצריכות חזק, ובהן שאת תחזקי את אחרות, גם לך יהיה חזק, ואל יקל דבר זה בעיניך, כי אז תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתסה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ראה, כ"ד אב ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ולא להשבר משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, לשמע אצלך בקרוב מאד בשורות משמחות.

היות שאת הולכת לחנך את בנות אנשי שלומנו, ראי להתחזק ביותר באמונה פשוטה בו יתברך, כי מי שמחנך את בני ובנות ישראל, הוא צריך להיות מאד מאד חזק באמונה פשוטה בו יתברך, ועל-ידי-זה יהיה לו תרוץ על הכל, כי מי שחזק באמונה, יש לו תרוץ על כל הקשיות והספקות שרק שואלים, כי האמונה זו ברכה, כמו שכתוב (משלי כח, כ): "איש אמונות רב ברכות", ועל-כן אשרי מי שמחזק את עצמו באמונה, ובפרט מי שמחזק את נשמות ישראל, הוא צריך להיות מאד מאד חזק באמונה.

נא ונא ראי לחזק את כל נשות אנשי שלומנו, עם מי שאת רק מדברת, תדברי דבורי אמונה והשגחה פרטית, ואני מאד מקוה להקדוש-ברוך-הוא שתצליחי, וזה דבר מאד מאד חיוכי לדבר עם הנשים רק דבורי אמונה ואמונת חכמים, והקדוש-ברוך-הוא יעזור שתצליחי בדרך, ותמיד תבשרי לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתסו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ראה, כ"ד אב ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

מה מאד נכנסה בלבי שמחה, שתמשיכי גם השנה הבאה עלינו לטובה לחנך את בנות אנשי שלומנו, זו אצלי שמחה מאד מאד גדולה, כי, תהלה לאל, הצלחת מאד מאד עם הבנות, ואני מקוה להקדוש-ברוך-הוא, שתמשיכי לחזק ולעודד ולשמח את בנות אנשי שלומנו, ולחנך אותן באמונה פשוטה בו יתברך, כי העקר הוא אמונה, כי כך גלה לנו רבנו ו"ל (שיחות-הר"ן, סימן לג), אשר אצל העולם אמונה הוא דבר קטן, אבל אצלי העקר הוא אמונה, ולכן תתחזקי מאד מאד במדת האמונה, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

נא ונא ראי להתחזק, ולחזק גם את שאר נשות אנשי שלומנו, ולדבר אתן תמיד דבורי אמונה והשגחה פרטית, אשר אין למעלה מזה, כי בזה שתחזקי ותעודדי את שאר הנשים, תהיה לך מצוה גדולה מאד, כי עובר על כל אחד ואחד כל מיני ספקות ובלבולים, וחלישות הדעת, וקטנות וכו' וכו', וכשמחזקים ומעודדים את הזולת באמונה, בזה מצליחים מאד מאד, ולכן תשתדלי מאד מאד להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתסז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ראה, כ"ד אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'קדוש לי מאוד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, כי השמחה היא יסוד ביהדות, כל מי ששמח יותר מצליח יותר, ואתה צריך לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, כי רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן כד): כשאדם עושה מצוה בשמחה, הוא יכול לעלות עם השמחה למעלה מן נפשין רוחין ונשמתין, ולהגיע אל מדרגת מטי ולא מטי, הינו להשיג את השגת האין סוף ברוך הוא מעולם האצילות. ולכן תשתדל להיות בשמחה, ותשמח את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים, כי כל אחד ואחד עוברים עליו צרות ויסורים ומשברים וגלים, ואשרי מי שזוכה להתחזק ולחזק גם אחרים, וכפי שהאדם מחזק את אחרים, כן תהיה לו התחזקות. ועל-כן תעשה כל מיני פעולות שבעולם לחזק את אחרים, וזו המצוה הכי גדולה, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן קו) על הפסוק (תהלים לב, א): "אשרי משכיל אל דל", אשרי האדם שמכניס שכל בידל, כי צריכים לעודד ולשמח את כל אחד ואחד, ולא לשבר אותו.

נא ונא תדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד תציר, איך שכל העולם פלו הוא אין סוף, ואתה נמצא בתוך האור הזה, אשרי מי שזוכה להגיע אל דבקות הבורא יתברך שמו, ואז טוב לו כל הימים.

קעג

בנחל

כו תתסח

אָשר

נא ונא ראה ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, אָשר
כל למוד ולמוד שלומדים מאלו הד' למודים — הוא הצלחה
נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתסח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ראה, כ"ד מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
ממך.

ראי להתחזק מאד להיות בשמחה, כי השמחה היא היסוד
בהרחבת הדעת, ובפרט כשאת הולכת עכשו לחנך את בנות ישראל,
עליך להתחזק במדת השמחה, כי השמחה היא היסוד ביהדות
ובקיום האדם וכו' וכו', והיות שאת נותנת הרצאה ברבים, עליך
מאד להיות שמחה, ולשמח את כל השומעות, ואין עוד מצוה יותר
גדולה מזו, כמו לחזק את נשמות ישראל, כי בעזונותינו הרבים,
עובר על כל אחד ואחד מה שעובר — צרות ויסורים ומכאובים
גדולים, ואשרי מי שזוכה לחזק את שאר נשמות ישראל.

מאד מאד אבקש אותך, אם את יכולה לחזק את נשות אנשי
שלומנו, ועם כל מי שאת יכולה לדבר, תדברי ודברי אמונה
והתחזקות ואמונת חכמים וכו' וכו', כי יש הרבה נשים בין אנשי
שלומנו, שהן נחלשות מרב הצרות והיסורים שעוברים עליהם,
ובפרט הזוגות הצעירים שחזרו בתשובה, ונכנסו לגור בבינאל, טוב
מאד שתקשרי אתם קשר, וזו מצוה גדולה מאד, ואהיה לך אסיר
תודה בעבור זה.

נא ונא תדייקי את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד תצירי

בְּדַעְתָּךְ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִּי פְּרִטִּית, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה, שֶׁתַּחֲדִירִי בְּבָנוֹת אֲמוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחִי כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר רֵאָה, כ"ד מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמַּחְתִּי לְשִׁמְעַע אִיךָ אֶת מִתְחַזְּקָת וּמִתְכַּוְּנָת לְחֹזֶק אֶת בְּנוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ לְשָׁנָה הַבָּאָה, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שִׁיְהִיו לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלָתִי רְגִילִים לְחֹזֶק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמְחָה אֶת הַבְּנוֹת, כִּי בְּאֵמֶת כָּלֵן הֵן יִהְיוּמִים, וְצָרִיכִים לְלַטֵּשׁ אוֹתָן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יַעֲזוֹר, שְׁנוֹכָה לְרֵאוֹת אֲצִלָּן רַק טוֹב.

נָא וְנָא רְאֵי לְדַבֵּר עִם נָשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְתַחֲזָקִי אוֹתָן בְּכָל מִיּוֹנֵי אָפְנִים שֶׁבַעוֹלָם, וְאֵל תְּחִי שְׁבוּרָה בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֶּן, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאִי נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שֶׁהֵבֵן שְׁלֹךְ יִגְדֵּל תִּלְמִיד חֶכֶם גְּדוֹל, רַק לֹא לְדָאָג, וּלְהַשְׁתַּדֵּל לֹא לְדַחֵק אוֹתוֹ, וְלֹא לְהִלְחִיצוֹ אוֹ לְהַפְעִיל עָלָיו לְחֶץ, חֵס וְשְׁלוֹם, רַק בְּסִבְלָנוּת גְּדוּלָּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחִי בְּרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתע.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ראה, כ"ו מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

קדם בענין שהכו את בנג' ... גרו יאיר, מאד מאד אני מצטער על זה, ואני אעמיד את המכה על מקומו, אני כבר הולך לדבר עם ... גרו יאיר, לא יתכן שמלמד או עוזר למלמד יפה את הילדים, אני מאד מאד מקפיד על דבר זה, כי אסור להרביץ בשום פנים ואפן, ומי שמכה אינו מלמד. תגידי לבנג' ... גרו יאיר, שאחר סכות הוא יבוא ללמד אצלי, ושלא תחלש דעתו כלל, כי אצלי יהיה לו רק טוב כמו ל... גרו יאיר.

אודות המעון — תחזיקי את זה חזק, ואל תתפעלי בשום פנים ואפן משום בריה, אי אפשר להחזיק מוסד עם חלישות הדעת וכו' ועם רגישות וכו', צריכים ללכת ביד חזקה במקום שצריכים, ודי לחכימא, והקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכך. בענין מה שקרה עם הבת של ... זה לא בדיוק כמו שכתבת וכו', תמיד צריכים להסתכל בעין טובה, ולדון לכף זכות, ולא מה שרואים בעין מבינים תכף-ומיד.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לך כחות הנפש להתגבר על כל המניעות מבית ומבחוץ, ובזכות זה תזכי לבנים צדיקים יוצאים מן הכלל, רק חזקי ואמצי מאד, ותראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

את זה אני מבקש אותך, שאל תאמיני לאף אחד שמדבר בשמי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתעא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ראה, כ"ו מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

נא למסר את המכתב תכף-ומיד ביד ... תחיה, כי זה מאד נחוץ.

ראה לדונם בשורות טובות הן מעצמך והן מהקהלה.

רק חזק באמונה פשוטה, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואם תהיה חזק באמונה, תראה ברכה במעשה ידיך, כי "איש אמונות רב ברכות" (משלי כח, כ).

המצפה לשמע ממך...

כו תתעב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ראה, כ"ז מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת, כי בלי אמונה החיים אינם שווים כלום, כי העקר הוא האמונה, וצריכים לחפש ולבקש בעצמו איפה אוחזים באמונה, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ה'); ויש בני-אדם שפועלים חלאים רעים וכו', שזו מחלת העצבים, רק על-ידי חסרון אמונה, כי הדמיון זה נגד האמונה, כן בורח ונתגרש מהאדם כל השטיות והדמיונות. ועל-כן אמרו חכמינו הקדושים: "והסיר ממך כל חלי" (דברים ז, טו) — זה הרעיון (ירושלמי שבת עט); כי הדמיונות, זה מה שמכנים את האדם בלחצים, ועל-כן העקר להתחזק באמונה. ומוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כא), שהאמונה

צריכה להתפשט בכל האיברים של אדם, עין שם; וכזה נבין למה כתוב בלשון רבים דיקא (משלי כח, כ): "איש אמונות רב ברכות", כי צריכים אמונה בכל פרט ופרט מהחיים, כואבת לי הרגל מאד, אני צריך לדעת, שזה ממנו יתברך בכונה עליונה, יש לי צער ויסורים מבני אדם — זה ממנו יתברך, הסתפקתי בתלאות ובחובות — זה ממנו יתברך, וזה "איש אמונות" — שצריכים אמונה בכל פרט ופרט מהחיים, ואז על-ידי אמונה, נמשכת ברכה והצלחה בכל מעשי האדם, אשרנו שיש לנו רבי כזה!

הנה פה תקבל מכתב שכתב אחד מאנשי שלומנו, שרוצה לעזור לתת תנופה למוסדות, ולכן תתלה את המכתב בלוח המודעות, אף שרק בהקדוש-ברוך-הוא בטחתי, ואני יודע שכל ישועתי תלויה רק בידי הקדוש-ברוך-הוא, ולא בידי בשר ודם, עם כל זאת כשאדם בא ורוצה לעזור, ומשקיע פמה אלפי דולרים, משלם כרטיס לבני, ומביא צות צלמים לצלם את המוסדות וכו', צריך לעודד אותו. מי יתן, שיהיה שליח טוב, כי הרבה שליחים למקום ברוך הוא, סוס מוכן למלחמה ולה' התשועה (משלי כא, לא), ונראה מה חלומותיו, ואיך אמר התם: "אצל הקדוש-ברוך-הוא הכל יכול להיות".

ראה למסר את מכתב המורות אל ... כי זה מאד נחוץ, וכן את שני המכתבים ל... גרו יאיר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתעג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ראה, כ"ח מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... ו... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי היום את הקונטרסים החדשים, זה ממש פאר, וזה יכבש את העולם, ואני רואה בחוש, כי אם לא היו מלחיצים אותי לדבר ברבים, לא היו יוצאים קונטרסים כאלו, כי כל סבתי

לדבר ברבים, זה רק כדי שיהיו נעשים קונטרסים חדשים, ותהלה לאל, זה יוצא בקצב מהיר מאוד, וצריכים לסדר הכל, כדי שלא נשפח מה כן עשינו ומה לא עשינו...

ראו להתחזק כי גדול אדוננו ורב להושיע, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה על היד, ולי על הרגל וכו'.

נא ונא להתחזק, כי הספרים הקדושים שאתם מוציאים לאור, עושים מהפכה בעולם, כי עובר בעתים הללו מה שעובר, והספרים החדשים מחיים אותם מאוד, ולכן חזקו ואמצו ביתר שאת וביתר עז להדפיס ולהדפיס כל מי חייכם וזה' התשועה.

פה תקבל חזרה את המכתבים שהגתתי, וזה מאוד מאוד יפה, וכן רציתי שתשלחו אלי תכף-ומיד את הקונטרס "ימי אלול", כדי להגיה, ואני כבר אשלח לכם את זה חזרה, באפן שביום ראשון תוכלו להכניס את הסליחות לתוך הדפוס, אקוה שהכל יכנס, ואם לא, נקטין את ה'תקון הכללי', וכן את המכתבים.

וכן את יתר הדבורים שתקתקת מהשעור, אסדר את זה למכתבים, נא לשלח כמו שתקתקת, ואני אסדר את זה בצורת מכתבים, וידפס ב"אשר בנחל".

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

אקוה ששלחתם את המכתב כללי ליבנאל.

כו תתעד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ראה, כ"ח מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

אין מלים בפני להודות לך, על אשר אתה מתאמץ להגיה את הספרים, ומכניס מראי מקומות, כי זה יוצא כל-כף יפה, וספר שיש

בו מראי מקומות, יש בזה חן אחר לגמרי, ועל-פן תמשיך להכניס בכל ספר וקונטרס מראי מקומות, אפלו איזו מימרא או דבור שכתבתי, יש לזה מקור בגמרא ובמדרשים וזהו הקדוש וכתבי האריז"ל והבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע ותלמידיו, ובפרטיות בספרי רבנו ז"ל, ולכן תעשה מה שתעשה, העקר שיהיו הרבה מקומות, וזה חדוש שפחדושים.

הקדוש-ברוך-הוא יברך אותך בפרנסה בנקל, שתוכל לעשות את זה בהרחבת הדעת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתעה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ראח, כ"ט אב ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד, הרב ... גרזי יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי, שאתה כל-כך שבור בעצמך וכו' וכו'. מה אמר לך! אתה צריך לזכור את הפסוק (שמואל-א' טו, יז): "אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה", אל תשבור את עצמך יותר ממה שאתה שבור בעצמך, ראה לשמח מאד מאד על כל מה שפעלת בקהלתנו, ותדע נאמנה, אם לא אתה, מי יודע אם היינו מגיעים למה שהגענו, ולכן תקח את עצמך בידיך, ותתחיל לחזק את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים, ותדבר עמם בהרחבה ובגדלות המחין וכו' וכו', כי כך גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קו): עצה לבוא לגדלות המחין הוא — להשפיל את אחרים, בזה שמחזקים ומעודדים ומשמחים את אחרים, יש לו בעצמו התחזקות, ועל-פן תקח את עצמך בידיך, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך, ותעלה

מַעֲלָה מַעֲלָה. הָעֵקֶר אֵל תִּהְיֶה שָׁבוּר מְשׁוּם דָּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אֵתָה צָרִיף לְזִכֹּר, שְׁנִס בָּא לְאָדָם פִּתְאֹם, וְאֲנִי בְטוּחַ, שְׁיַעֲשֶׂה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמָּךְ נְסִים, שְׁתַּזְכֶּה לְמַכַּר אֶת הַבְּנִין, וְתִקְנֶה דִּירָה סְמוּךְ לְ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ".

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה שָׁבוּר בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֹּן, אֲלֹא תִמָּצָא בְּעֵצְמָךְ תְּמִיד נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּעֲשֶׂה לְעֵצְמָךְ קְבִיעוֹת בְּכָל יוֹם כְּסִדְרָן בְּשׁו"ת "אַשֶׁר בַּנְחֹל", וּמִשָּׁם תִּקְבַּל חַיּוּת, כִּי הֵם תִּמְצִית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרֵנוּ ז"ל, שְׁפִתְבְּתִי בְּמִשְׁפָּךְ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה. וְעֲלֶיךָ לְדַעַת, שֶׁעַל כָּל אֶחָד עוֹבְרִים כָּל מִינֵי מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחְזִיק מִצְעָד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מְשׁוּם דָּבָר, אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, רַק חֲזַק וְאַמֵּץ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֻקְשָׁנוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד, וְזִכּוֹר תִּזְכֹּר מַה שְּׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרֵנוּ, חֶלֶק א', סִימָן ב'): כִּד חֵם גִּבְיָה אֶתְהַפֵּף, כְּשִׁיכְמָרוּ רַחֲמֵי יִתְבָּרַךְ, תִּתְהַפֵּף מִדַּת הַדִּין לְמִדַּת הַרַחֲמִים, וְאֲנִי בְטוּחַ בְּמִלִּין אַחֲוִי, שְׁכֵךְ יִקְרָה אֲצִלְךָ. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲרֵנוּ, חֶלֶק ב', סִימָן מו), אֲשֶׁר יֵשׁ אָדָם שֶׁהוּא כָּל-כָּף סְמוּךְ אֵל הַקְדוּשָׁה, סְמוּךְ אֵל הַדָּלֶת וּלְבִסוּף בּוֹרַח, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַחֲזִיק מִצְעָד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֶּאֱחָל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כו תתעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת רְאֵה, כ"ט מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֲשֶׁר כּו תתעז בַּנַּחַל קפא

לִנְכוֹן קִבְּלֵנוּ אֶת הַתְּרוּמָה הַצְנוּעָה בְּעִבּוּר אוֹלָם הַשְּׁמָחוֹת, יַעֲזֹר
לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזָכוֹת גָּדֹל הַמְצָנָה הַזֶּה, שֶׁתִּמְדִּי יִהְיוּ שְׂמָחוֹת
בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

טוב מאד שֶׁתִּבְדְּקוּ אֶת הַמְּזוּזוֹת, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ
לְכֶם בְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כו תתעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר רֵאָה, כ"ט מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמָחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! עָבַר עָלַי שָׁבוּעַ שֶׁל יְסוּרֵי תַפָּת, אָנִי
מֵאֵד מֵאֵד מְקַנָּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּרְבּוּ יוֹתֵר בְּתַפְלָה, כִּי
הַתַּפְלוֹת שְׁאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִתְפַּלְלִים, וְדַאי עוֹזְרוֹת יוֹתֵר מְרוֹפְאִים,
שֶׁהֵם סֶתֶם רוֹצְחֵי נַפְשׁוֹת, רוֹפְאֵי אֱלִיל וְכו'.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ, עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי
בְּבִנְיַת אוֹלָם הַשְּׂמָחוֹת, וּמֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי לַעֲשׂוֹת אֶת הַהִלּוּלָא שֶׁל
הָאֲמָא, עָלֶיךָ הַשְּׁלוֹם, בַּח' חֲשׁוֹן בְּאוֹלָם הַשְּׂמָחוֹת, שִׁיְהִיָּה לְטוֹשׁ
וְכו', וְצָבַע וְכו', שְׁלַחֲנוֹת וְכִסְאוֹת וְכו', וּמַחֲיצוֹת וְכו', וְאוֹלֵי גַם
מִזְגָּגִים וְכו', אֲצֵל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַכֹּל יָכוֹל לְהִיּוֹת. הֵן אָמַת שִׂישׁ
עוֹד הִרְבֵּה לְשֵׁלֶם, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיתְּרַחֵב לָנוּ בְּרוּחָנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

בְּתַחֲלָה עָלָה לִי בְּמַחְשָׁבָה לְנִסֵּעַ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה דֶּרֶךְ אֲרָצֵנוּ
הַקְדוֹשָׁה, וְלִשְׁבּוֹת עוֹד שַׁבַּת בִּיבְנָאֵל, אֲבָל בְּמַחְשָׁבָה שְׁנִיָּה נִכְנַס לִי,
אִם זֶה לֹא מְלַכְדָּת בְּשִׁבְלִי, שֶׁתִּתְּאֵם הַגּוֹי הַטָּמֵא ... שְׁחִיק טְמִיא,

יכול לעשות לי צו עכוב ברגע האחרון, ואשאר מחוץ, חס ושלום, שלא אהיה בראש השנה באימן, ועל-כן אני דוחה את התכנית, ואני נוסע מפה.

ראה לכתב לי מה התדשות, ואיך התכניות הלאה.

מאד מאד אני שמח בזה שכתבת, שאמה מכניס צמר גפן באזנים, ואינך שומע מה שדוקרים אותך וכו', עליך לזכר, שכל גבאי צדקה עובר את הנסיון הקשה הזה. ועל-כן אל תתבלבל משום בריה שפעולם, והקדוש-ברוך-הוא בודאי יעזור לך, שתעבור על הכל.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לך ולאשתך פחות הנפש, ותזכו להיות שליחים נאמנים, לבנות את אולם השמחות, ואחר-כך נוכל להתמקד על בנן בית-המדרש הגדול.

המאחל לך שבת שלום...

כו תתעח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ראה, כ"ט מנחם-אב ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

מה אמר לך! החנוף אצלנו צריך להיות חזק מאד, וזה תלוי באנשי שלומנו בעצמם, כפי שיצאו לשתף פעולה עם המלמדים ועם המורות וכו' וכו', תראי בעצמך מה שעובר על הבנים שלך, ויש לך טענות ומענות, כמו-כן יש לכל אחד ואחד מההורים טענות על איזה מלמד או על איזו מורה, ואנחנו צריכים לסדר שהכל יהיה על הצד הכי טוב, וזה תלוי כפי ההשקעה שנשקיע, ולכן אני מאד מבקש אותך, תראי להחזיר בבנות יראת שמים, ותחזקי את ... תחיה, ואת ... תחיה, לחזק ולעודד אותן ולדבר על לבן, שלא

אֲשֶׁר כו תתעט בַּנְחֹל קפג

תצאנה, חס ושלום, לתרבות רעה, כי צריכים לשמר על בני הנעורים בעתים הללו מאד מאד, ולא לרחק אותם בשום פנים ואפן.

הגברת ... תחיה מאד נפגעה שאין לה כפה, אני יעצתי, שכשאת יוצאת לחפשת לדה, היא תקח את הכפה, ועל-פן הייתי אומר לך, כדאי לך להשלים אתה, כי עד מתי יהיו, חס ושלום, פרוידים אצלנו, אנחנו צריכים מאד מאד לשמר, שבמחננו יהיה רק שלום ואהבה ואחדות, ובזכות זה תראי נסים נגלים, שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, שתעברי את ההולדה בנקל, כי אינו דומה כשמשלימים לעמת שסוחבים שנאה אחד על השני.

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בחיידך.

אכפל בבקשתי, אם את יכולה להתחיל לדבר עם ... תחיה, כי תהיה לי שמחה גדולה מאד, כי אני לא יכול לסבל מחלקת. ראי לכתב לי.

המאחל לך שבת שלום...

כו תתעט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ראה, א' דראש-חדש אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", די בכל אתר ואתר, הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה ומפל צוקה, מפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! הנה נכנס לנו חדש הרחמים, חדש הסליחות, חדש אלול, שזהו החדש האחרון של כל השנה, ועלינו

להתבונן כיצד עברה כל השנה, אחד-עשר חדשים עברו מאז שזכינו להיות אצל רבנו ו"ל בעיר אומן בראש השנה, האם באחד-עשר חדשים הללו לא החסרנו יום אחד, מבלי להתבודד ולדבר עם הקדוש-ברוך-הוא?! האם כל האחד-עשר חדשים מאז שהיינו אצל רבנו ו"ל, לא החסרנו יום אחד מבלי ללמד שלחן ערוך?! הלא שני יסודות אלו: התבודדות ושלחן ערוך, היו יסודות אצל רבנו ו"ל, שהזהיר מאד את אנשי שלומנו, שילמדו בכל יום שלחן ערוך, ואמר בפרוש (שיחות-הר"ן, סימן כט), שלא יחסר לנו יום אחד מבלי שגלמד שלחן ערוך ופוסקים. כי אצל רבנו ו"ל הייתה ההלכה יסוד גדול מאד. ישגן כל-כך הרבה הלכות חמורות שאדם נכשל בהן, כגון: שבת, כמה שיחזרו על הלכות שבת, אין די בזה, כי בנקל להפשל באסור שבת החמור, שהוא בסקילה. והיו צדיקים שחזרו בכל שבת על כל הלכות שבת, שזה דבר בלתי יאמן כי יספר, בשבת אחת לחזר על כל הלכות שבת, אבל הם נהגו כך; ואם בארזים נפלה שלהבת, מה יאמרו אזובי הקיר?! אם הצדיקים הצרכו לחזר כל שבת הלכות שבת, עד שהיו בקיאים בזה בעל-פה, מה נאמר אנו?! אשר בודאי פחותים כמנו צריכים לשגן את ההלכות, כדי שלא נכשל באסורים חמורים, חס ושלום, והנה בקשי אנו פותחים את השלחן ערוך. כמו-כן לגבי הלכות נדה, שאלו הלכות מאד חמורות, עד שיכולים להפשל בכריתות, רחמנא לצלן. עד שמספרים על הצדיק רבי אורי מסטרעליסק זי"ע, שהיה קדוש וטהור, וחזר אלף פעמים על הלכות נדה, ואם צדיק קדוש כזה חזר פעמים אין מספר על הלכות אלו, מה נאמר אנו?! שבקשי אנו פותחים את הקצור, ונדמה לנו שכבר אנו יודעים את ההלכות, בשעה שאנו עמי-הארצות גדולים. וכן ישגן המון הלכות בעגן פשרות, לידע מה אנו אוכלים, פשרות הבשר, הנדמה לכם שפשוט הדבר?! היום מזריקים זריקות לבהמות ולעופות, ואם הזריקות נכנסות למקומות מסימים, זה מטריף את הבהמה, ואף שיהיה השוחט ירא שמים, הוא צריך להיות בקי בזה, וכן צריך לידע מי המכשיר, וכן בשמחות יש לידע מי המשגיח באולם השמחות, כי בנקל יכולים להפשל באכילת תולעים, שלא בודקים היטב את

הַיְרָקוֹת, הַכְּרוֹב וְהָאֲרֹז וְכו', אֲשֶׁר עוֹבְרִים בָּזֶה עַל הַמֶּשֶׁה לְאוֹיֵן, וְעַל-כֵּן בִּיצֵד אֶפְשָׁר לֶאֱכֹל בְּמָקוֹם שָׂאִין יוֹדְעִים מִי הַמִּשְׁגִּיחַ?! וְכֵן יִשְׁנֶן הַלְכוֹת רַבּוֹת הַנִּצְרָכוֹת לְחַיֵּי הַיּוֹם-יּוֹם.

וְעַל כָּלֵם — חֲשַׁבּוֹן הַנֶּפֶשׁ, עַל הַנִּהְגָּת הַהִתְבּוֹדְדוֹת, לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תִּרְאֶה אֵיךְ אֲנִי מְבַלֶּה יָמִי בַּהֶבֶל וְרִיק, וְאִם הֵייתִי בַּהֶבֶל וְרִיק — חֲצִי צָרָה, אָבֵל, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אֲנִי חוּטֵא, מְדַבֵּר לְשׁוֹן-הָרֶעַ, רַכִּילוֹת וְלִיצְנוּת, אֲנִי מִתְעַרֵּב בַּמַּחֲלָקֶת" וְכו', זִקְנִים טַפְשִׁים מִתְאַסְּפִים וּמְדַבְּרִים עַל זֶה וְעַל זֶה, בִּשְׁעָה שָׂאִינָם יוֹדְעִים, שֶׁעוֹד מַעֲט קֵט יָבוֹא הַמֶּלֶאךָ הַמָּוֶת עִם הַסִּפִּין, וְלֹא יִרְחַם עֲלֵיהֶם.

הִיָּה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אִישׁ צַדִּיק בְּשֵׁם: ר' אַבְרָהָם שְׁטֵרִינְהֶרֶץ ו"ל, שֶׁהִיָּה גִכְד מוֹהֲרָנִי"ת ו"ל וְגִכְד הָרַב מִטְשֶׁהֶרִין ו"ל. וַיָּדַע אֵת ה' לְקוּטֵי-מוֹהֲרָנִין" בְּעַל-פִּה, אֶף-עַל-פִּי כֵן הָיוּ לוֹ שׁוֹנָאִים רַבִּים, וְדַבְּרוּ עֲלָיו כָּל דָּבָר אֲסוּר, אֶף הוּא לֹא הִתְפַּעֵל מִזֶּה, וְכָל יוֹם יוֹם דַּבֵּר מֵרַבּוֹנוֹ ו"ל, וְעַם כָּל מִי שֶׁבָּא לְבֵיתוֹ דַּבֵּר עִמּוֹ מֵרַבּוֹנוֹ ו"ל, וְהָיָה כְּכֹר זֶקֶן בֶּן תִּשְׁעִים וּמַעֲלָה, וְדַבֵּר מֵרַבּוֹנוֹ ו"ל, אֶף שֶׁהִיָּה חֲלוּשׁ כַּח. וּפַעַם שָׁאֲלוּהוּ: ר' אַבְרָהָם, מַדּוּעַ אַתָּם מְכַנְּסִים אֵת כָּל כַּחוּמֵיכֶם לְדַבֵּר מֵרַבּוֹנוֹ ו"ל, הֲלֹא אֲזַל כַּחֲכָם?! וְעָנָה וְאָמַר: אֲדַבֵּר עַד הַרְגֵעַ הָאֲחֵרוֹן מֵרַבּוֹנוֹ ו"ל, וּמָה יִהְיֶה? יָבוֹא הַמֶּלֶאךָ הַמָּוֶת, וּבְאֲמָצַע הַדְּבוּר יִקַּח אוֹתִי, אֲזִי לְכָל הַפְּחוֹת יִקְחֵנִי בְּאֲמָצַע הַדְּבוּר מֵרַבּוֹנוֹ ו"ל... זֶה צַדִּיק וִירָא שָׁמַיִם אֲמַתִּי, וְלֹא כָּפִי שְׂרׁוּאִים הַיּוֹם, שָׁאֲנָשִׁים מְנַסִּים לְרַחֵק אֵת זֶה אוֹ אֵת הַהוּא, וְקוֹרְאִים לַעֲצָמָם חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, וְכֵן מִתְאַסְּפִים אֲנָשִׁים הַקּוֹרְאִים עֲצָמָם יְרָאִי שָׁמַיִם, וְרוֹצִים לְגַרֵּשׁ אֵת פְּלוֹנִי אוֹ אֵת אֶלְמוֹנִי, מַה זֶה צְרִיף לִהְיוֹת?! הָאִינָם רוֹעֲדִים מִיּוֹם הַדִּין הַקָּרִב וּבָא, אֲשֶׁר בְּרַגְעַ יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֵת נַשְׁמָתָם, וּמָה יֹאמְרוּ לְשׁוֹלְחָם דָּבָר?! וְלָכֵן עָתָה מִשְׁקַרֵּב וּבָא חֲדָשׁ אֲלוּל, חֲדָשׁ הַרְחֻמִּים וְהַסְּלִיחוֹת, חֲדָשׁ שֶׁל יֵשׁוּב הַדַּעַת, חֲדָשׁ הַתְּשׁוּבָה, הִבָּה נַחֲזֹר בַּתְּשׁוּבָה עַל פָּגַם אֲמוּנַת חֲכָמִים, עַל שְׁלֹא לְמַדְנוּ בְּכָל יוֹם סִפְרֵי רַבּוֹנוֹ ו"ל, אֲשֶׁר אִם הֵיינוּ לוֹמְדִים סִפְרֵיו ו"ל, כָּל הַהִתְקַרְבוֹת הֵיָּתָה אַחֲרָת לְגַמְרִי, הֵיינוּ מִתְבּוֹדְדִים בְּכָל יוֹם

לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִבְקָשִׁים מִמֶּנּוּ כָּל צָרְכֵינוּ, הֵינּוּ לֹמְדִים בְּכָל יוֹם שֶׁלֹּחַן עֲרוּךְ בְּחִבְרוֹתוֹת — עִם פְּלוֹנֵי הַלְכוֹת שֶׁבֶת, עִם אֱלִמּוֹנֵי הַלְכוֹת נִדָּה, וְשָׁאֵר הַלְכוֹת הַנִּצְרָכוֹת מְאֹד מְאֹד.

וְהִנֵּה חֲדָשׁ אֱלֹוֹל נִכְנָס וְעוֹמֵד בִּפְתָּח; אִמּוֹ שֶׁל ר' אֲבִרָהָם שְׁטְרִינהַרְץ ו"ל, שִׁמְעָה מֵאֲבִיהָ ר' יוֹסֵף יוֹנָה ו"ל, שֶׁהִיָּה בֶן מוֹהֲרֵנ"ף ו"ל, שִׁמְגִיעִים יְמֵי אֱלֹוֹל, אֲזִי בּוֹעֲרִים בּוֹעֲרִים בּוֹעֲרִים, וְאִין עוֹשִׂים כְּלוּם, הֵינּוּ הֵלֵב בּוֹעֵר, אֱלֹוֹל בָּא, אֱלֹוֹל בָּא, צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת וְלַעֲשׂוֹת וְשׁוֹב לַעֲשׂוֹת, וּלְבִסּוֹף אֵין עוֹשִׂים מְאוּמָּה. מֵאִין בָּא דְבַר כְּזֶה, שֶׁנִּכְנָסֶת לְאֶדָם הַתְּלַהּבוֹת לַעֲשׂוֹת וְלַעֲשׂוֹת, וּלְבִסּוֹף אֵינוֹ עוֹשֶׂה כְּלוּם? אֵלֹא יֵשׁ דְּבוּר מִרְבֵּנוּ ו"ל, שֶׁאִמַּר לְמוֹהֲרֵנ"ף ו"ל: "מַעַט גַּם-בֶּן טוֹב". בְּדֶרֶךְ כָּלֵל אָדָם רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת הֶרְבֵּה עֲבוּדוֹת, וְרוֹאֶה שֶׁאֵין בִּיכְלָתוֹ, לְבִסּוֹף אֵינוֹ עוֹשֶׂה כְּלוּם. אָבֵל אִם אָדָם יוֹדֵעַ, שֶׁבִּרְפֶּת-הַמְּזוֹן שֶׁמִּבְרָךְ מֵתוֹךְ הַסְּדוּר מְלֶה בְּמִלָּה בְּכֻנָּה, אֵיזוֹ חֲשִׁיבוֹת יֵשׁ לָזֶה בְּשָׂמִים — הִיָּה נִזְהָר בְּזֶה מְאֹד. אֵף הָאָדָם מוֹלִיז בְּזֶה, וְנִדְמָה לוֹ — מַה שָּׁוֶה כָּבֹד הַבְּרָכָה שְׁלוֹ? אוֹ אִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מַהִּי מַעֲלַת קְרִיאַת שְׁמַע מֵתוֹךְ הַסְּדוּר, וְכֵן הוֹדוּ דְּבָרִים שֶׁמִּתְנַדֶּה, שֶׁהָאֲר"י ו"ל אָמַר, מִי שֶׁקּוֹרֵא סֵדֶר קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁתֵּקֵן עִם הוֹדוּ, אֵינוֹ זֶז מִשָּׁם עַד שֶׁמוֹחֲלִים לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו. וְכֵן מֵבִיא מוֹהֲרֵנ"ף ו"ל (לְקוּטִי-הַלְכוֹת, קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁעַל הַמִּשָּׁה, הַלְכָה ב'), וְזֶה אוֹרֵךְ כְּעֶשֶׂר דְּקוֹת בְּלִבֵּד, וּמוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל הָעֲוֹנוֹת שֶׁעָשָׂה כָּל הַיּוֹם, וְכֵן מַה שֶׁעָשָׂה וְעָבַר כָּל הַחַיִּים. כְּמוֹ-כֵן לִילָף לַמִּקְנָה בְּכָל יוֹם וּלְטַבֵּל, הַבְּטִיחַ מוֹהֲרֵנ"ף ו"ל, שֶׁמִּי שֶׁיִּלָּף בְּכָל יוֹם לְטַבֵּל בַּמִּקְנָה בְּשָׁבִיל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יֵשׁ לוֹ תִּקְנָה לְתֵקֵן כָּל אֲשֶׁר חָטָא. כְּמוֹ-כֵן לִילָף בְּכָל יוֹם לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחִרִית, מְנַחֶה, עֶרְבִית, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בְּשָׂמִים. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו.): כָּל הַקּוֹבֵעַ מְקוֹם לְתַפְלָתוֹ, אֱלֹהֵי אֲבִרָהָם בְּעֶזְרוֹ. אָדָם צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ בֵּית-הַכִּנְסֶת קְבוּעַ, וּמְקוֹם קְבוּעַ שֶׁשָּׁם מִתְפַּלֵּל וְיוֹשֵׁב, וְלֹא יִסְתַּוֵּב בַּעַת הַתְּפִלָּה, וְלֹא יִדְבַר דְּבָרִים בְּטָלִים, אֲשֶׁר זֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד. לָכֵן עָלֵינוּ לְפַשְׁשׁ בְּמַעֲשֵׂינוּ כִּיצַד עָבְרֵנוּ עָלֵינוּ אֶחָד-עֶשֶׂר חֲדָשִׁים, אָבֵל אַל לָנוּ לְהַתִּיאַשׁ, כִּי נִתְנַנּוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲדָשׁ

אחרון, ובו אנו יכולים לתקן את אשר פגמנו, ואם נתקן — יכפר לנו על כל אשר חטאנו באחד-עשר חדשים.

כל אחד מאתנו צריך להתישב היטב בישוב הדעת אמת, איך עברו עליו כל חייו, שנפגם בכל מיני פגמים, רחמנא לישזבן, ואיך יכול לתקנם עתה? יש עצה אחת — ומהי? גלה לנו רבנו ו"ל (חיי-מוהר"ן, סימן תמו): אם אדם זוכה ומקרב יהודים אל הקדוש-ברוך-הוא, הקדוש-ברוך-הוא מוחל לו על כל עוונותיו, ורבנו ו"ל מביא משל לעשיר גדול, שהלך כספים לאלפים ולרבבות בני-אדם, וביניהם היה עני אחד, ועבר זמן, ואף אחד לא בא לשלם לעשיר חובו, בא העני לעשיר, ואמר לו, שרצה להשיב את הסכום הפעוט שלך, אך התנצל שאין בידו, חייך העשיר ואמר: מה שנה הסכום הפעוט שלך, בשעה שהלוייתי מליונים לאלפי ורבבות אנשים, אלא זאת עשה, לך ותגבה חובותי אצל אחרים, ואז אמחל גם את החוב שלך. סים רבנו ו"ל: הקדוש-ברוך-הוא עוזר לכלם, וכלנו בעלי חוב להקדוש-ברוך-הוא, אומר השם יתברך: לך תגבה חובותי אצל אחרים, אזי אמחל גם חובך, בזה שאנו מקרבים יהודים להקדוש-ברוך-הוא, בזה ימחל לנו על כל חטאינו.

ולכן עלינו לעשות כל מיני פעולות שבעולם בחדש האחרון הזה, להפיץ מה שיותר מחזורים, סליחות, קונטרסים: "ימי התשובה", "ימי אלול", "ימי הסליחות", "התקרבות לצדיקים", "חסידות ברסלב", "לקויטי-מוהר"ן", "ספורי-מעשיות", "ספר המדות", שרבנו ו"ל רצה מאד, שיכנס בתוך עם ישראל, וזו הצדקה הגדולה ביותר, שאנו יכולים לעשות בשביל טובת נפשנו, בשביל גלות ולפרסם את דעת רבנו ו"ל, ועם זה נבוא אל רבנו ו"ל לראש השנה בצורה אחרת לגמרי.

ולכן אבקש מאד את כל אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, הבה נקח עצמנו בדינו, באו נתחיל להפיץ החדש האחרון הזה יותר מאשר הפצנו כל השנה, באו נקרב יהודים אל דעת רבנו ו"ל, באו נפיץ להם "אוצר-ראש-השנה", שיזעזעו מה זה ראש השנה,

שִׁיבּוּאוֹ אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, בָּאוּ נִפְיָן קִלְטוֹת הַמִּדְבָּרוֹת מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה, מִמַּעַלְת הָאָדָם שָׁבָא אֶל רַבֵּנוּ ו"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֶן, כִּי הָרִי רַבֵּנוּ ו"ל בִּקְשָׁנוּ מָאד, שֶׁנִּבּוֹא אֵלָיו לְאוֹמֶן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמַר: כָּל מִי שֶׁמֵּאֲמִין בִּי, שִׁיעֲשֶׂה כְּרוֹז, לְבוֹא אֶצְלוֹ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה; לָכֵן מָנַח עֲלֵינוּ בְּעֶצְמָנוּ הַחוּב לְבוֹא אֶל רַבֵּנוּ ו"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָף שֶׁזֶּה בָּא קֶשֶׁה מִצַּד הָאִשָּׁה, מִצַּד הַיְלָדִים וְהַמִּשְׁפָּחָה, וּמִצַּד הַמָּקוֹם שְׁחוּזָרִים חוֹלִים, וְאִין הֵיכָן לֶאֱכֹל וְלִישֹׁן, אֲבָל עֲלֵינוּ לְקַנֵּס בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת, לִהְיוֹת אֶצֶל רַבֵּנוּ ו"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. רַבֵּנוּ ו"ל יָרַד לְמִקְוֹמוֹת הַמִּטְנָפִים שָׁאֵנוּ נִמְצָאִים שָׁם, לִמָּה לֹא נִחְזִיר לְרַבֵּנוּ ו"ל, וְנִבּוֹא אֵלָיו לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהוּא יַעֲשֶׂה אֶת הַתְּקוּן, אֵינָנו יוֹדְעִים כְּלוּם, אָנוּ רַק יוֹדְעִים שֶׁרַבֵּנוּ ו"ל רָצָה שֶׁנִּבּוֹא אֵלָיו בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְתַעֲמוּלָה זֶה עֲלֵינוּ לַעֲשׂוֹת עַל-יְדֵי הַפְּצַת הַקִּלְטוֹת שֶׁל מַעַלְת רֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַל-יְדֵי הַקּוֹנְטְרָסִים הַמִּדְבָּרִים מִמַּעַלְת רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעַל-יְדֵי הַסֵּפֶר "אוֹצֵר רֹאשׁ הַשָּׁנָה", וְזֶה יַעֲשֶׂה אֶת הַפְּעֻלָּה הַנִּצְרָכָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָנוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתֻקָּה, שָׁנָה שְׁנוּזָה לַפֻּעַל אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ, שִׁימְחַל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, שָׁנָה שְׁנוּזָה לְגֵאֻלָּה שְׁלָמָה, וְנוּזָה לְהַפְּכִיר אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי שְׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רָאָה, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הִנֵּה אָנוּ עוֹמְדִים עֲכָשׁוּ בְּתַקּוּפַת חֹדֶשׁ אֱלוּל, חֹדֶשׁ הַתְּשׁוּבָה, וְעֲלֵינוּ לְשַׁמֵּחַ מָאד מָאד שֶׁהִגַּעְנוּ לְחֹדֶשׁ הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת. אֲשֶׁר אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה הִיָּה חֹדֶשׁ

מלא התעוררות. רבנו ו"ל רצה שנוקפה לסיים את כל ספר התנ"ך בימים אלו, מראש חדש אלול עד שמחת תורה, להתחיל מבראשית ולסיים עד מלאכי: תורה, נביאים וכתובים. ורבנו ו"ל אמר על התנ"ך, שהוא הספר מוסר שלו. וכן אמר (שיחות-הר"ן, סימן כזו), שבימי אלול נשארים בבית-הכנסת יותר מאחר, ואומרים הרבה תקוני זהר, ונעשה מזה שעשועים ויחודים גדולים למעלה בשמים.

פי חדש אלול הוא חדש הרחמים והסליחות, שהקדוש-ברוך-הוא מוחל לנו על כל עוונותינו, אם אנו מקבלים על עצמנו לשנות את מעשינו. רבנו ו"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קמא): אלו"ל ראשי תבות: "א"ת ל'בכך ו'את ל'בב ו'רעך", אם אדם פגם בבירת, רחמנא לצלן, הוא גורם שנבכר מכל חטא ועון קלפות ומשחיתים, שהם נוקמים בו, אבל אם אדם חוזר בתשובה אמתית, אזי לא רק את הלב שלו הוא מל, אלא אפלו הלב של ורעו — שהם ילדיו שנולדו לו, גם הם נתעוררים בתשובה, וכן הורע שהוציא לבטלה, רחמנא לצלן, גם שם נעשית התעוררות וחוזרים בתשובה, שזה פרוש הפסוק (דברים ל, ו): "ומל הוי"ה אלקיך את לבבך ואת לבב ורעך לאהבה את הוי"ה אלקיך בכל נפשך".

עלינו לדעת, כי עקר התכלית בזה העולם להגיע לאהבה וליראה, לאהב את הקדוש-ברוך-הוא ולפחד ממנו. ואומר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יז), אשר אי אפשר להגיע לאהבה וליראה, אלא על-ידי התקרבות אל הצדיק; ולכן עלינו לשמח מאד, שזכינו להתקרב לרבנו ו"ל, שהוא הצדיק האמת שבדור הזה, אבל עלינו לבקשו ותברך, שלא נטעה עצמנו, כמובא בדברי (שיחות-הר"ן, סימן נא): את זה תקבלו ממני, שלא נטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד, יכולים להסתובב בדמיונות, ולחשב שמקרב אל הצדיק, ולבסוף בכלל אין לו שיכות אל הצדיק. וכלל זה תקחו בידכם: רבנו ו"ל איננו מצמצם בשום מקום, רבנו ו"ל מתנה לכל עם ישראל! אין יכולים להגדיר את רבנו ו"ל, שנמצא רק במקום פלוני, כי שם הוא בודאי לא נמצא! כי ברגע שעושים מציאות מדבר ריחני, ועושים ממנו גשמי, זו עבודה זרה! אצל אנשי

שְׁלוֹמֵנוּ תָּמִיד הִיָּה הָעֵקֶר הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְזֶה נִמְצָא
 רק בְּסִפְרֵי הַקְדוּשִׁים, וְכִמוֹ שְׁאוּמֵר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב),
 אֲשֶׁר פָּנִיו, שִׁכְלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁלּוֹמֵד
 יוֹתֵר אֶת הַ"לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן", "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", וְ"סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת",
 וּבָקִי בָהֶם בְּעַל-פֶּה מִמֶּשׁ, אֲצִלּוֹ מֵאִיר אֹרֶר רַבֵּנוּ ז"ל, אֲבָל אִם הוּא
 מִסְבִּיר, שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל נִמְצָא בְּמָקוֹם מְסִים דִּיקָא, הוּא בְּעַל דְּמִיּוֹן גָּדוֹל,
 וְרַחֲמָנוּת גָּדוֹלָה עָלָיו. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן
 רנה): כִּשְׁאֲדָם מֵאֲמִין בַּהֲקְדוּשַׁבְּרוּף-הוּא וּבַצְדִּיק, אִזּוּ הוּא אֵף פַּעַם
 לֹא יִפֹּל מֵאֲמוּנָה. בַּצְדִּיק צָרִיכִים לְהֶאֱמִין עִם דַּעַת וְשִׁכָּל, הֵינּוּ עָלֵינוּ
 לַדַּעַת, שֶׁכָּל הָעֲנָן שֶׁל הַצְדִּיק — לְקַרְבָּנוּ אֶל הַקְדוּשַׁבְּרוּף-הוּא.
 לֹא לַעֲשׂוֹת מִהָעֵקֶר טָפֵל וּמִהַטָּפֵל עֵקֶר, כִּי מִזֶּה נֶעֱשֶׂה אַחֲר־כֵּךְ
 אֲמוּנוֹת כּוֹזְבִיּוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן. מֵה מַחְזִיק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כְּבָר
 מֵאֲתִים שָׁנָה? כִּי אֲצִלָּנוּ הָעֵקֶר הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל. שְׁאֲנַחֲנוּ
 מִתְּנֵהֲגִים כְּפִי שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל לְמַדְנוּ בְּסִפְרֵי הַקְדוּשִׁים.

וְלִכֵּן עָתָה אֲנוּ יְכוּלִים לְמוֹל וּלְפָתַח אֶת עֲרֶלְת לְבַבֵּנוּ, וְכֵן אֶת
 עֲרֶלְת לִבֵּב זִרְעֵנוּ. וְאִם נָשׁוּב אֲנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, גַּם יִלְדֵינוּ יִשׁוּבוּ
 בְּתִשׁוּבָה. וְזֶה הַסִּימָן אִם שָׁכֵנוּ בְּתִשׁוּבָה, אִם גַּם יִלְדֵינוּ — נִתְעוֹרֵר
 לְבָבָם לַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. כִּי לֹא יִתְכַּן שְׁאֵבָא גּוֹנֵב וְגוֹזֵל, וְעוֹשֶׂה
 הֶבֶל וְרִיק, וְנוֹטֵל סָמִים, אוֹ סוֹחֵר בְּסָמִים, אוֹ עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי מַעֲשֵׂי
 תוֹעֵבָה, שֶׁבָּנוּ יִהְיֶה מְצֻלָּח, כִּי הֵבֵן הוֹלֵךְ אַחֲרֵי הָאֵבָא. כִּמוֹ שְׁאוּמֵרִים
 חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲרִיּוֹת ב, ט): הָאֵב מְזַכֶּה אֶת בְּנוֹ. בְּנוֹ בְּכַח, בְּעֶשֶׂר,
 בְּכַבּוֹד, בְּחֻמָּה, בְּזֻקָּה, בְּשִׁיבָה; כְּפִי שֶׁהָאָדָם מִתְּנַהֵג — כֵּךְ בְּנוֹ
 יִנְהֵג. אִם הָאֵב אֵינוֹ הוֹלֵךְ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, מֵה הוּא
 רוֹצֶה, שֶׁבָּנוּ כֵּן יֵלֶךְ לְמִנְיָן? אִם הָאֵב אֵף פַּעַם אֵינוֹ פּוֹתֵחַ חֻמֶּשׁ
 לְלֵמֵד, מֵה הוּא רוֹצֶה — שֶׁהֵבֵן כֵּן יִלְמַד חֻמֶּשׁ? אִם הָאֵב אֵף
 פַּעַם אֵינוֹ לּוֹמֵד מִשְׁנִיּוֹת אוֹ גְּמָרָא, מֵה הוּא רוֹצֶה, שֶׁהֵבֵן יַעֲשֶׂה כֵּן? אִם
 הָאֵב אֵף פַּעַם אֵינוֹ לּוֹמֵד שְׁלָחַן עֲרוּף, וְכִי רוֹצֶה שֶׁהֵבֵן יִלְמַד
 שְׁלָחַן עֲרוּף? וְכֵן הִלָּא, הֵבֵן מַחְקָה אֶת אֲבִיו! וְדָבָר זֶה רוֹאִים
 בַּחוּשׁ אֲצִל פְּעוּט. אִם הָאֵב יוֹשֵׁב בַּחֲדָר סְפָרִים, וְלוֹמֵד תָּמִיד, רוֹאִים
 שֶׁהִילֵד מַחְקָה אֲבִיו וּמִשְׁחָק בְּסִפְרִים וּפּוֹתֵחַ וּמִתְנוּעֵעַ. וְאִם הָאֵב

נגר, אזי הילד הקטן מחקהו, ונוטל פטיש ודופק על קרשים וכו'.
כי מה שהאב עושה — בנו מחקה אותו.

ולכן עכשו, שנכנסים ימי אלול, הבה נעשה חשבון הנפש, איך עברה עלינו כל השנה, כמה ימים החסרנו ולא התפללנו במנין, ועתה יש לנו טענות על ילדינו, למה אינם רוצים להכנס לבית הכנסת, הלא האב לא נכנס לבית הכנסת, ולמה הבן יעשה כן?! למה הבן עצבני, ומוציא כעסו על חבריו? כי ראיה בבית שהאב הוציא עצביו על האם. או אל יתפלא אב שמנבל פיו, שאחר-כך בנו מדבר דבורי גבול פה וכו'. ולכן עתה בימי אלול הקדושים צריכים לקים "את לבבך ואת לבב זרעך" — ראשי-תבות אלול, למול את לבבינו ואת לבב זרענו — שיהיה ממילא.

וכן עתה בימי אלול הקדושים, אשרי הזוכה ללמד תקוני זהר, שמוזכר את הנפש, וצריכים עתה להתחיל ולסיים עד שמחת תורה. מוהרנ"ת ז"ל אמר, שגם ללמד ספרי רבנו ז"ל: "לקוטי מוהר"ן", "ספורי מעשיות", "ספר המדות", לסיים בחדש אלול — זה זכוך הנפש, באמירת זהר ותקונים, ולכן אשרי הזוכה מהתחלת חודש אלול עד שמחת תורה לסיים כל ה"לקוטי מוהר"ן", כל ה"ספורי מעשיות" ו"ספר המדות", ואין זה קשה כלל, אם נלמד בכל יום עוד מעט ועוד מעט וכו'. ולכל נטעה עצמנו, כאלו חסידות ברסלב תלויה בדבר אחר, אנו צריכים רק את רבנו ז"ל, ורבנו ז"ל נמצא בכל העולם פלו, כי הוא נשלח לדורותינו אלו — להציל את נשמות ישראל, ולכן אשרי הזוכה להפיץ אור רבנו ז"ל, ואינו מתפעל משום בריה שבעולם. בודאי גם בתוך חדרו של רבנו ז"ל יש ליצנים, בורים ריקים ועמי הארץ, שאף פעם לא פתחו לא חמש, לא משנה, לא גמרא ושלחן ערוך, ולא ספרי רבנו ז"ל, ואינם יודעים בין ימינם לשמאלם, רק מכירים את ר' מיכל, ר' נרח, ר' בעריש, וכו' מחזיקים עצמם לחסידי ברסלב. אוי להם המטעים עצמם, הלא רבנו מעוררנו מהשנה, כמובא בדבריו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ס'), שהצדיק מעורר אותנו מהשנה, וכן אומר, שזה מה שצדק חוני המעגל: מי איבא דניים שבעים שנין?! איך

יכולים לישן שבָּעֵים שָׁנָה; רואים בְּגֵי-אָדָם מְבֵלִים יְמֵיהֶם בְּשִׁטּוֹת, עוֹבְרֵי יוֹם אַחֵר יוֹם, לֹא מִתְפַּלְלִים שְׁחֲרִית, מְנַחֶה וְעֹרְבִית בְּמִנְיָן, אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּרֻכּוֹת ח.): אֵימָתִי יֵת רְצוֹן? בְּשַׁעַה שֶׁהַצְבוּר מִתְפַּלְלִים; וְכֵן אוֹמְרִים: כָּל הַרְגִּיל לְבוֹא לְבֵית-הַכִּנְסָת וְלֹא בָּא, הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ — הֵיכָן הוּא. לְמֵדִים מִכָּאן, אִם אָדָם נִזְקֵק לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בַּצְבוּר, וּבָא לְבֵית-הַכִּנְסָת, אֲזִי יֵשׁ עָלָיו הַשְׁגָּחָה מִיַּחַדָּת מִהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם יוֹם אֶחָד הוּא חֹסֵר, כִּי, חֹס וְשָׁלוֹם, חָלָה אוֹ אֵינוֹ חָשׁ בְּטוֹב, הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּא לְבַקְרוֹ, וְשׂוֹאֵל: מִדּוּעַ לֹא בָּא? וְרוֹאֶה שֶׁאָדָם זֶה מִסְכֵּן חוֹלָה, אֲזִי תִכְףּ-וּמִיד שׁוֹלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה. אוֹ אִם אָדָם מִסְכֵּן, נִפְל בַּפֶּחַשׁ שֶׁל חוֹבוֹת, וְצָרֶיךָ לְרוּץ וּלְהִתְרוֹצֵץ לְשֵׁלֶם חוֹבוֹתָיו, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹאֶה שֶׁבַּעֲבוּר זֶה לֹא בָּא לְבֵית-הַכִּנְסָת, אֲזִי עוֹזְרוֹ תִכְףּ-וּמִיד וְשׁוֹלַח לוֹ שְׁפַע, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל מִנְיָן — יֵשׁ לוֹ דְּבַר שְׁבִמְנִין, וְיֵשׁ שְׁפַע פְּרָנְסָה.

לְזֹאת, אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵיכָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּנִים! לָמָּה דְּבַר רַבֵּנוּ ז"ל נִמְשָׁךְ מֵאֲתִים שָׁנָה, כִּי אֲנוּ חַיִּים עִם רַבֵּנוּ ז"ל, עִם תּוֹרַת רַבֵּנוּ ז"ל, רַבֵּנוּ ז"ל חֵי בִּיגִינוּ, וְאִיךָ? עַל-יְדֵי שֶׁאֲנוּ מְדַבְּרִים מִמֶּנּוּ, מְזַכִּירִים תּוֹרוֹתָיו, חוֹזְרִים עַל דְּבוּרָיו, וְלִכֵּן הֵיכָן נִמְצָא רַבֵּנוּ ז"ל? רַק בְּמָקוֹם שֶׁמְדַבְּרִים מִמֶּנּוּ, אֲבָל הֵיכָן שִׁישׁ לִיצְנוּת — שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל אֵינוֹ נִמְצָא, כִּי רַבֵּנוּ ז"ל נִמְצָא רַק בְּמָקוֹם שִׁישׁ יְהוּדִים תְּמִימִים.

וְלִכֵּן אֲנִי מִכְרַח לומר צַעֲרֵי בְּרַבִּים, דְּבָרוּ שֶׁהִגָּאֵלָה תִּהְיֶה בְּשָׁנָה זוֹ, אֶךְ מִפְּנֵי שֶׁקָּם אֵיזָה רִיק וּפּוֹחֵז, וְהִכְרִיז בְּרַבִּים, שֶׁאֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרְדִּים אֵין לָהֶם שְׂיָכוֹת לְרַבֵּנוּ ז"ל, וְאִסּוּר לָהֶם לְהִכָּנֵס לְבֵית-הַכִּנְסָת, וְהֵדָם שֶׁל הַסְּפָרְדִּים הוּא דָם אַחֵר, וְלָהֶם יֵשׁ גִּיהֶנוֹם — אוֹי לוֹ לְנַפְשׁוֹ הַטְּמֵאָה, תִּפְחַ רּוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, שֶׁגֵּרָם קִטְרוֹג גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְזֶה מָה שֶׁקּוֹרָה לְצַעֲרֵנוּ בֵּין כָּלֵל אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ. אִם אֵין אֲהֶבָה בִּיגִיָּהֶם, מָה רוֹצִים שֶׁתִּהְיֶה אַחֲרֵכָּךְ אַחֲדוּת בֵּין יְהוּדִים הַחֲרָדִים לְדָבַר ה', וְאִם אֵין אַחֲדוּת בֵּין יְהוּדִים הַחֲרָדִים לְדָבַר ה', מָה רוֹצִים שֶׁיְהוּדִים הִרְחוּקִים עֲדִין מִתְתַּוְּרָה וְהַמְצוּת, שֶׁלֹּא יִהְיֶה

ביניהם פרוידים?! ואם יש רחמנא לצלן, פרוידים בין נשמות ישראל, מסלקים את השכינה מן העולם, ומי יודע אם זה לא היה עכוב הגאולה.

וכאן המקום להעיר לאנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", פמה שאני מתייגע ומתחנן ומבקש — תחזיקו עצמכם ביחד, כי כך אמר רבנו ו"ל בפשעה שעוב את עיר ברסלב, ועמד אצל המזונה (חיי-מוהר"ן, סימן קפו): "אם אתם תחזיקו עצמכם ביחד, תוכלו להמשיך אותי חזרה אליכם", ורבנו ו"ל ג'דע שהולך לנסע להסתלק. למדים מכאן — אם אנשי שלומנו יחזיקו עצמם ביחד — נמשיך אלינו את רבנו ו"ל. והנה מה קורה? מדי פעם בפעם קם איזה פוחז, איזה רובל, ומרכל מזה על זה וכו', ולצערי הרב, גם במחננו יש לעתים קוצים ודרדרים, האוהבים ללכת רכיל, כי עוף השמים יוליך את הקול, ואדם צריך להזהר מאד מה שמדבר, כי דבוריו יצאו אחר-כך בחוץ, ויתגלה ויתפרסם מה שעשה.

ולכן אבקש מאד את אנשי שלומנו היקרים! הנה אנו אוהבים עתה בחדש אלול. אלול"ל ראשי תבות (שמות יא, ב): "וישאלו איש לרעהו לישלום", בחדש הזה צריכים לתקן את אשר פגמנו, והדבר הראשון שצריכים לתקן, בעוונותינו הרבים, ולבדק היטב אם לא בישנו את חברינו, אם לא שפכנו דם חברינו, אם לא עשינו עול לחברינו, אם לא גזלנו וגנבנו מחברינו, אין תרוץ שמתר לגנב ולגזל, כי גנב משלם כפלים, ולפעמים ארבע וחמש פעמים, רחמנא לצלן. אומרים חכמינו הקדושים (יומא פה:): עברות שבין אדם לחברו, אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו; ולא יועיל שיתעטפו בלבנים, ויצומו ביום הכפורים, ויכפו בדמעות שליש, וכן יסעו לראש השנה לרבנו ו"ל, אם אדם, רחמנא לצלן, מצער את השני, לא מועילה לו תשובה, עד שהוא ילף ויפייס את חברו. בודאי רבנו ו"ל רצה שנבוא אליו בראש השנה, ואמר, שהוא יכול לתקן את כל החטאים והעוונות, אבל בשלחן ערוך (ארח חיים, סימן תרו), מובאת הלכה מפרשת: עברות שבין אדם לחברו אין יום הכפורים

מכפר, עד שִׁיפִיסֵנוּ, וְאָפְלוּ לֹא הִקְנִיטוּ אֶלָּא בְּדָבָרִים — צָרִיךְ לְפִיסוֹ, וְאִם לֹא יִתְפִּיס פֶּעַם רִאשׁוֹנָה, יִלְךְ שְׁנֵי וּשְׁלִישִׁית, וְיִקַּח עִמּוֹ בְּכָל פֶּעַם עֲשָׂרָה אָנָשִׁים וְכו', וְאִם הוּא רָבוּ, צָרִיךְ לִילֵךְ כַּמָּה פְּעָמִים עַד שִׁתְפִּיס, וְאִם הוֹצִיא עָלָיו שֵׁם רַע — אֵינוֹ צָרִיךְ לְמַחֵל לוֹ. כָּל־כֵּךְ חֲמוּר עֲבֻרוֹת שֶׁבֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ. בּוֹדָאִי כִּשְׁאֲדָם נוֹסֵעַ לְצִיּוֹן רַבּנוּ ז"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, רַבּנוּ ז"ל כָּבֹד מְרַבֵּךְ אֶת לְבוֹ הָאָבֶן, וְשׁוֹבֵר אֶת הָאָבֶן לְרִסְיָסִים, עַד שְׁאֲדָם מִתְחִיל לַהֲתַחַרֵּט, וְעוֹרֵךְ לַעֲצֹמוֹ חֲשׁבוֹן־הַנֶּפֶשׁ — מָה עָשִׂיתִי לַחֲבֵרִי, אֵיזָה עוֹל גְּרַמְתִּי לוֹ, וְאִזּוֹ נִשְׁבֶּרֶת הַגָּאוֹת וְהַגָּאוֹה שְׁלוֹ, וְהוֹלֵךְ לְפִיסוֹ. וְלִכֵּן אִם הִזְהִירֵנוּ רַבּנוּ ז"ל לְבוֹא אֵלָיו בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה — אֵין דָּבָר גָּדוֹל מִזֶּה, כִּי רַבּנוּ ז"ל יִשְׁטֹף וְיַדִּיחַ אוֹתָנוּ הַיָּטִב הַיָּטִב, וְיִשְׁבֹּר אֶת לֵב הָאָבֶן שְׁלֵנוּ, וְנִנְכָּה לְהַגִּיעַ לְלֵב בָּשָׂר, עַד שֶׁבַע־שָׁרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה תִּכְנֹס בְּנוֹ חֲרָטָה גְּדוֹלָה מָה עָשִׂינוּ, וְנִבּוֹא לִפְנֵי יוֹם הַכְּפוּרִים, וְנִבְקֹשׁ סְלִיחָה זֶה מִזֶּה.

וְלִכֵּן בָּאוּ נִקְדִּים עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל, לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה זֶה מִזֶּה, אִם פְּלוֹנִי פָּגַם בְּזוּלָתוֹ, וְאִם גָּנַב מִמֶּנּוּ כֶּסֶף, יִרְאֶה לְשַׁלֵּם אֶת זֹאת תַּכְף־וּמִיד. וְלִכֵּן "וַיִּנְתֵּתִי אֶת לִבִּי לְדָרֶשׁ" — רִאשִׁי תְּבוּת: אֱלוֹל. בַּחֲדָשׁ אֱלוֹל עָלִינוּ לָשִׁים לֵב לְדָרֶשׁ בְּעַצְמָנוּ, אִם גִּזְלָנוּ אֶת מִישָׁהוּ, וְלֹא גִנְבָנוּ מֵאֵף אֶחָד, וּמִכָּל שָׂכָן וְכָל שָׂכָן מִי שֶׁחֵיב חוֹבוֹת, וְנִדְּרִים לְבֵית־הַכִּנְסֹת אוֹ לְשֹׂאֵר דְּבָרִים שֶׁבִּקְדָּשָׁה, שִׁישְׁלָמָם מָה שְׁיוֹתֵר מִהֵר, כִּי עוֹן נִדְּרִים חֲמוּר מְאֹד. וְלִכֵּן נוֹהֲגִים שֶׁבַּחֲדָשׁ אֱלוֹל עוֹשִׂים תְּהִרַת נִדְּרִים, וְיֵשׁ נוֹהֲגִים לַעֲשׂוֹת תְּהִרַת נִדְּרִים בְּעָרֵב רֹאשׁ חֲדָשׁ אֱלוֹל, בְּעָרֵב רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְעָרֵב יוֹם הַכְּפוּרִים, כָּל־כֵּךְ חֲמוּר עוֹן זֶה. אֲסוּר לְגִידֹר סֶתֶם, לְקַנּוֹת עֲלִיּוֹת בְּכֶסֶף מָלָא וְלֹא לְשַׁלְּמָם, זֶה גִּזְלִי — שְׁעוֹבֵר עַל נִדְּרוֹ. וּבְעוֹן נִדְּרִים בָּנִים מִתִּים, רַחֲמָנָא לְצִלָּן. בְּעוֹן נִדְּרִים אֲשָׁמוּ מִתָּה, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן (שְׁבַת לֵב). לִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד לְהִזָּהֵר בְּדָבָרִים כָּאֵלוּ, וְלֹא לְקַחֲתָם בְּנִקָּל.

הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים בַּחֲדָשׁ אֱלוֹל, מִנְּהַג אָנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ, לְהִתְחִיל לוֹמַר בְּעָרֵב רֹאשׁ־חֲדָשׁ יוֹם כְּפוּר קָטָן, מִתְפַּלְּלִים מִנְּהַג, וְאַחֲרֵי־כֵן אוֹמְרִים מִזְמוֹר כ"ו: "לְדוֹד ה' אוֹרִי וְיִשְׁעִי", וְאוֹמְרִים אֶת זֶה בְּשִׁחְרִית אַחֵר שְׁמוֹנֶה־עֶשְׂרֵה, וְאוֹמְרִים קִדִּישׁ יְתוֹם, וְכֵן עוֹשִׂים עַד

אחר שמחת תורה, ובמנחה אומרים תכף-ומיד אחר שמונה-עשרה לפני תחנון ולפני קדיש שלם, זה היה מנהג רבנו ז"ל, וכך נהגו בבית מדרשו. וכן נוהגים לתקע בשופר לפני "עלינו", ותוקעים: תקיעה, שברים, תרועה, תקיעה; תקיעה, שברים, תקיעה, תרועה, תקיעה — בכל יום, וזה לא סתם שתוקעים בשופר, אלא לעוררנו מהשנה, האר"י הקדוש אומר, אשר שופ"ר הוא ראשי תבות: ש'רש פ'ורה ר'אש ו'לענה (דברים כט, יז), אומר רש"י: ש'רש — מגדל עשב מר כגידים שהם מרים, כלומר מפרה ומרבה רשע בקרבכם; טבע של האדם שהוא רשע, רוצה לעשות רשעות לזולת, ולמה? כי יש בו טבע של חיה, כמו שאומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'), שמי שאינו מכיר את הקדוש-ברוך-הוא, הוא חיה בדמות אדם, ואי אפשר לחיות אתו. אומרים חכמינו הקדושים (במות קיב:): אין אדם דר עם נחש בכפיפה אחת. וכן אומרים: לא יגדל אדם כלב רע בתוך ביתו, כי ינשכנו; מפל שכן כשיקח נמר, דב, זאב בבית, לא ישאיר ממנו שריד ופליט, כי הן חיות רעות טורפות. ולכן אדם שאינו מכיר את הקדוש-ברוך-הוא, הוא גם-כן חיה בדמות אדם. טבע של אדם לעשות רשעות, מרבה רשע. ולכן אומר האר"י ז"ל, אשר ש'רש פ'ורה ר'אש ו'לענה — ראשי תבות: שופ"ר, כי השופר צריך לנקות מאתנו את הרשעות שחדרה בלבנו כל השנה. רואים בני אדם צוחקים כשאדם אחר נפל ונכשל, או בני-אדם עושים רשעות לזולת להכשילו, למה צריך לשמח לאיד? ! למה צריך להלבין פני חברו ברבים, אשר אומרים חכמינו (בבא מציעא נח:): כל המלבין פני חברו ברבים — אין לו חלק לעולם הבא; ולכן עכשו בימי אלול, עלינו לתקן את זאת, ולא לפחד משום בריה שבעולם, ולבקש סליחה מחילה וכפרה ממי שחטאנו כלפיו, ואז גם הקדוש-ברוך-הוא ימחל לנו. ואני רגיל לומר תמיד לכל התלמידים: אתם תראו שמצדכם לא תסתכסכו עם אף אחד, מצדכם לא יצא רע לזולת, וממילא לא תצטרכו לבוא בערב יום הכפורים כרוכל: תסלח לי, תמחל לי וכו', אדם צריך לידע, אני לא גזלתי מאף אחד, ולא עשיתי עול לאף אחד, וממילא אני צריך לבקש סליחה. מה יש לי עם אחר? ! אני צריך לראות מה שטוב

לַעֲצָמִי, וְרַבְּנוּ ו'ל פֶּרֶשׁ אֶת הַפֶּסוּק (יִחְזָקָאל כד, לג): "אֶחָד הָיָה
אֲבִרְהָם", אֲבִרְהָם אֲכִינוּ עֲבַד אֶת הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַּחֲנִינָה 'אֶחָד',
שֶׁלֹּא הִסְתַּכֵּל עַל אֵף אֶחָד, וְזוֹ הַצִּלְחַת הָאָדָם שְׁאִינוּ מִתְּפַעֵל מֵאֵף
אֶחָד, וּמִתְּבוֹדָד בְּכָל יוֹם אֶל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁזוֹ הַמִּתְנָה הִכִּי
יָפָה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ו'ל, וְרַק בְּזֶה אָנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ו'ל. כָּל
מִי שֶׁמִּתְּבוֹדָד יוֹתֵר אֶל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא יוֹתֵר מְקַרֵּב אֵלָיו
ו'ל, וּמַדּוּעַ? כִּי רַבְּנוּ ו'ל אוֹמֵר (לְקוּשֵׁי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס') עַל
הַמִּשְׁנָה (תְּרוּמוֹת): סֵתָם חֲרֹשׁ — אִינוּ שׁוֹמְעִים וְאִינוּ מְדַבְּרִים, מִי שְׁאִינוּ
שׁוֹמְעִים אֶת קוֹל הַצַּדִּיק, אֵינָנו מְדַבְּרִים אֶל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא
בַּחֲנִינָה אֵלֵם. נִמְצָא, שֶׁכָּל מִי שֶׁלּוֹמֵד יוֹתֵר סִפְרֵי רַבְּנוּ ו'ל, יֵשׁ לוֹ
הִרְבֵּה יוֹתֵר דְּבוּרִים לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַק בְּזֶה תְּלוּיָהּ
חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, וְזָכְרוּ דְּבַר זֶה הֵיטֵב — לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו'ל,
לֹא נִצְרָךְ שְׂאֵדָם יִכְנַס לְמָקוֹם פְּלוֹנִי, אוֹ יִקָּא לְבֵית-הַכְּנָסֶת אֶלְמוֹנִי,
זֶה סֵתָם דְּמִיּוֹן, אֲנִי אוֹמֵר לָכֵם, שֶׁרַבְּנוּ ו'ל נִמְצָא בְּכָל מָקוֹם בְּעוֹלָם
הֵיכָן שֶׁמְדַבְּרִים מִמֶּנּוּ, וְהֵיכָן שֶׁלֹּא מְדַבְּרִים מִמֶּנּוּ — שֵׁם אִינוּ
נִמְצָא!

לָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! פִּתְחוּ אֶת הָעֵינַיִם וְהִלֵּב,
וְרֹאוּ לָקִים עֲצוֹת רַבְּנוּ ו'ל וּלְצִיּוֹתוֹ, רֹאוּ לְשִׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוּ ו'ל, וְאִזּוֹ
יִכְנַס בָּכֶם אוֹר רַבְּנוּ ו'ל, כַּמּוּבָא (לְקוּשֵׁי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כב): מִי
שֶׁזָּוָכָה לְשִׁמֵּשׁ אֶת הַצַּדִּיק, עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק נִכְנָס בּוֹ; וְאִיךָ מְשַׁמְשִׁים
אֶת הַצַּדִּיק? עַל-יְדֵי הַפָּצִת אוֹר הַצַּדִּיק וּסְפָרֵיו הַקָּדוֹשִׁים, אָנוּ
צָרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל, שֶׁכַּמָּה שִׁיּוֹתֵר הִרְבֵּה אֲנָשִׁים יָבוֹאוּ אֶל רַבְּנוּ ו'ל
לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּמִכָּל הָעֲדוֹת וּמִכָּל הַפְּלָגִים, לֹא מִשְׁנָה מִיָּהוּ וּמִיָּהוּ,
עֲלִינוּ לְהִבִּיא בִּיָּתֵר שְׂאֵת וּבִיָּתֵר עַז מֵה שִׁיּוֹתֵר אֲנָשִׁים וּבִפְרָט מֵעֲדוֹת
הַמִּזְרָח, שֶׁהִקְמִץ הַקָּטָן הַמִּתְנַגֵּדִים יִהְיוּ בְּטָלִים וּמִבְטָלִים לֹא בְּאֵלָף
אֶלָּא בְּמֵאוֹת אֲלָפִים, וְלָכֵן צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַתְּעוּרוֹרוֹת גְּדוּלָּה לְבֹא
אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, וְזֶה חוֹב גְּדוֹל מְנַח עֲלֵינוּ, וְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִרְחֵם עֲלֵינוּ, שֶׁנִּזְכָּה בְּאֵמֶת לַפֶּעַל, שֶׁבִּד' אֲמוּתֵינוּ שֵׁם תְּהִיָּה בְּאֵמֶת
אֲהֲבָה וְאַחֲדוּת, שֶׁלֹּא יָבוֹא בְּכָל פַּעַם אֵיזָה רִיק וּפְחוּז, וְיַעֲשֶׂה בִּינֵינוּ
פְּרוּדִים. אָנוּ סוֹבְלִים מִסְפִּיק מִהֶסֶם"ךְ-מ"ם, שְׁאִינָנו עוֹזֵב אוֹתָנוּ,

ימח שמו וזכרו. מה אנו צריכים עוד, שגם בפנים תהיינה מריבות, איננו מענינים באנשים רוכלים, שוחטים, ששוחטים את הזולת, כי בזה שמדברים על הזולת שוחטים אותו, וזה שמרכלים על בני-אדם — הורגים אותם, האם לא די בסמ"ך-מ"ם הרשע, שהוא 'מוסר', ומוסר על ימין ושמאל, שעליו אנו מתפללים בכל יום: "ולמלשינים אל תהי תקוה", שלא תהיה לו תקוה להזיק לנו. ומה אנו צריכים מבחוץ שיבואו אנשים לפנים, ויהרסו את כל אשר בנינו.

ולכן אני פונה לכל אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, תעשו כל מיני פעולות שבעולם להתאחד יחד, ולהוציא את הרשעות שלנו, אחינו בני ישראל מעדות המזרח מתחילים לומר סליחות בכל יום מחדש אלול, ולכן אבקש לכל אנשי שלומנו, מי שיכול לקום קדם אור היום ולומר אז סליחות, ואחר-כך להתפלל ותיקין, אין דבר גדול יותר מזה, אבל מי שאינו יכול לקום בבקר מאיזו סבה שלא תהיה, על-כל-פנים יאמר סליחות באמצע היום, כל יום ויום מכרחים לומר סליחות, כי רק זה החרב שלנו, כמאמרם ו"ל (מדרש תהלים קמט): פיהם של ישראל — חרבם. שעל ידו אנו כובשים את המלחמה, וכמו שאומר רבנו ו"ל (חלק א', סימן ב'), אשר החרב של משיח תהיה תפלה, משיח צדקנו יכניס את ענין התפלה אצל עם ישראל. ואם אנו רוצים לקרב את הגאולה, עלינו להודיע ולפרסם לכלם את דעת רבנו ו"ל, שהיא תפלה והתבודדות!

רבנו ו"ל מספר לנו (ספורי-מעשיות, מעשה יג, מיום א'), שבא הנשר הגדול ודפק על המגדל וצעק: תפסיקו להיות עניים, תתחילו להשתמש עם האוצרות שלכם. מה הפרוש בזה? יש לנו אוצרות מרבנו ו"ל, אוצרות של יראת שמים, למה לא נתחיל להשתמש עם האוצרות האלו?! באו נתאחד יחד, ונעזר זה לזה, למה לנו להסתפל במקומות אחרים?! כל אחד יכול לילך בדרך שלו, אל הרב שלו, אל הקבוצה שלו, הבחירה חפשית, כל אחד יעשה מה שרוצה, אבל בד' אמות שלנו אינני רוצה שימצא איזה רוכל ומחרחר ריב, אין לו מה לעשות בינינו בשום פנים ואופן, מי שהולך

רְכִיל בַּחוּץ, אֵינֶנִּי צָרִיף אוֹתוֹ, מִי שָׁאִינוּ בָּא לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן, אֵינֶנִּי צָרִיף אוֹתוֹ, מִי שָׁאִינוּ מֵרַחַם עַל עֲצָמוֹ, אֲסוּר לְרַחֵם עָלָיו, כִּי הוּא בְּכָל שׁוּטָה. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹהָרִין צב.): אֲסוּר לְרַחֵם עָלָיו.

לִכֵּן הִבֵּה נִתְחִיל לִפְקֹחַ אֶת הָעֵינַיִם, חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שָׁאִנוּ זֻכִּים לִידַע מֵרַבְּנוּ ו"ל, וּמִפִּיצִים אֹר רַבְּנוּ ו"ל, סוֹפְגִים בְּזִיוֹנוֹת וְעִלְבוֹנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים, וְאֵינֶנּוּ מִתְּפַעְעִלִים מִשׁוּם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, נִטְלָנוּ עַל עֲצָמֵנוּ מְשִׁימָה אַחַת — לְהַפִּיץ אֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וּלְהִבִּיא מַה שְּׂיֹתֵר אֲנָשִׁים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְזוֹ הַמְּשִׁימָה שָׁלָנוּ! וְאַל נָא נִתְּפַעֵל מֵאֶפֶף אֶחָד, אֶל תִּתְּלַהֲבוּ מֵאֶפֶף מִשְׁנָע וּמִטָּרֶף, בְּגִי-אָדָם מְאֹד מִתְּפַעְעִלִים מִדְּבַר קִיצוֹנִי, רוֹאִים אֶחָד צוֹהֵל וְקוֹפֵץ, הַזּוֹרֵק עֲצָמוֹ, חוֹשְׁבִים מִי יוֹדֵעַ מִי הוּא. אָבֵל מִי שְׂזוּכָה לְהִתְבּוֹדְדוֹת, מִחוּ מִתְחִיל לְהִיּוֹת מִיֵּשֶׁב, וּמִתְחִיל לְהִבִּין וּלְהִשְׁפִּיל, אֲשֶׁר הַתְּכָלִית בְּזֶה הָעוֹלָם אֵינָנָה לְהִשְׁתַּגֵּעַ, לֹא לַעֲשׂוֹת תְּנוּעוֹת מְשֻׁנוֹת וְהִנּוּיּוֹת וְכו', וְכו', אֲלֹא לְהַפִּיר אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שָׁמוֹ, לְהִתְבּוֹדֵד אֵלָיו, לְהִיּוֹת עִמּוֹ, שְׂנֵהִיָּה יֵרָאִי שָׁמַיִם, לִפְחוֹד רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתָמִיד לְזַכֵּר שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֹה אִתָּנוּ עִמָּנוּ וְאֶצְלָנוּ, וְהוּא מִסְתַּפֵּל עָלֵינוּ, וְנִלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפֶּן שְׂנוֹזָכָה לְסִים כָּל שָׁבוּעַ פֶּרֶשֶׁת הַשָּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י, שְׂזוֹ סִגְלָה לְאַרְבֵּיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (בְּרֻכּוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרָשִׁיּוֹת עִם הַצָּבוּר, שֶׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרָשִׁיּוֹת עִם הַצָּבוּר מֵאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו.

וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם נִלְמַד פֶּרֶק מִשְׁנֵיּוֹת אוֹ שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה, כִּי מִשְׁנֵי"ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה. וְכַתוּב בְּמִדְרַשׁ תַּלְפִּיּוֹת, שֶׁאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב עוֹמֵד עַל פֶּתַחוֹ שֶׁל גִּיּוֹנוֹם, וּמִי שְׁלוּמֵד מִשְׁנֵיּוֹת, אֶפְלוּ מִלֵּאכֵי חֲבֵלָה תּוֹפְסִים אוֹתוֹ וְרוֹצִים לְהַשְׁלִיכוֹ לָאֵשׁ, אֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב עוֹצֵרָם וְאֵינוּ נּוֹתֵנָם, וּמִצִּיל אֶת הָאָדָם מִן הַגִּיּוֹנוֹם, כִּי מַעֲלַת לְמוּד מִשְׁנֵיּוֹת — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל. אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פֶּרֶק אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה וְכו' מִשְׁנֵיּוֹת, אוֹ כְּמָה שְׂכִיכּוֹל. וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסִיקְטָא רַבְתִּי טז): אֵין הִגְלִיּוֹת מִתְּקַבְּצוֹת

אָלאַ בזכות משניות; אם הִיָּה אָדָם יודֵעַ מַעֲלַת הַמִּשְׁנָה, הִיָּה לוֹמֵד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת. הַיְיָ"ה הַיְעֲלִית מִן שִׁאוֹל נִפְשֵׁי חַיִּיתֵנִי מִיָּרְדֵי בּוֹר" (תהלים ל) — רָאשֵׁי תְבוֹת: מִשְׁנָה, עַל-יָדֵי מִשְׁנָה אָדָם יוֹצֵא מִן הַבּוֹר וְהַשִּׁאוֹל שׁוֹפֵל אֵלָיו.

וְלָכֵן אַל תִּהְיֶה בְּטֻלָּנִים! וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (שיחות-הַר"ן, סימן כג): אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לֶאֱכֹל בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִי מִשְׁנֵיּוֹת, וְשׁוֹתָה תְּהִלִּים, וּמִתְלַבֵּשׁ בְּמַצּוֹת, וְזֶה אֲשֶׁר יִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ, וְזֶה דְבוּר מִרַבֵּנוּ ו"ל, וְאֶצְלָנוּ צָרִיף לִהְיוֹת כָּל דְבוּר שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל מִה שֶׁר' בָּרֵל, וְר' פִּיבֵל, וְר' שְׁמֶרֶל אוֹמְרִים, אֶצְלָנוּ לֹא קוֹבֵעַ שׁוּם דָּבָר, אָלֹא מִה שֶׁרַבֵּנוּ ו"ל אוֹמֵר, וְלָכֵן אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן קכג), שֶׁהַרְחֲמֵנוּת בְּעוֹלָם הַזֶּה מְאֹד גְּדוֹלָה, רוֹאִים אָדָם שְׂאִין לוֹ לֶאֱכֹל — רָצִים לְהִבְיֵא לוֹ אֶכֶל, אֲבָל בְּעוֹלָם הַבָּא יוֹשְׁבוֹת נִשְׁמוֹת רַעֲבוֹת וְצִמְאֻת וְעֲרֻמוֹת, וְצוֹעֲקוֹת: "תָּנוּ לָנוּ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וּבְגָד לְלִבָּשׁ", וְרוֹצִים לִתֵּן לָהֶם, אֲזִי אוֹמְרוֹת: לֹא, אָנוּ צָרִיכוֹת מַצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְעַל-כֵּן, סִיִּם רַבֵּנוּ ו"ל: אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לֶאֱכֹל בְּכָל יוֹם פְּרָקִי מִשְׁנֵיּוֹת, וְלִשְׁתּוֹת תְּהִלִּים, וְלִהְתְּלַבֵּשׁ בְּמַצּוֹת. וְזוֹ דַעַת רַבֵּנוּ ו"ל! מִי שֶׁזֹּכָה לְסִיִּם בְּכָל חֹדֶשׁ שֶׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה — אֲשֶׁרִי לוֹ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקוֹ בָּזָה וּבִבְּא! אִם אָדָם לוֹמֵד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֶר הָרָע. בְּנֵי הַנְּעוּרִים יְכוּלִים לָקִים זֹאת בְּנָקֵל, וְאִם יִהְיֶה חֲזָקִים בָּזָה — יִהְיֶה יֵצֶר הָרָע שֶׁלָּהֶם, וְאִם אָדָם הִתְחַתֵּן, וְצָרִיף לְדַאֵג לְפִרְנֻסָּה, צָרִיף לְהִזְהַר שֶׁלֹּא יַעֲבֹר לוֹ יוֹם אֶחָד בְּלִי לַמּוֹד מִשְׁנֵיּוֹת. וְכֵן לַמּוֹד גִּמְרָא, שֶׁמִּמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ שְׁמִירָה מֵאֲרַבְּעָה מִלְּאָכִים: גִּבְרִיאֵל, מִיִּכָּאֵל, רַ'פָּאֵל, אִוִּירִיאֵל — רָאשֵׁי תְבוֹת גִּמְרָא. וְכֵן אֲשֶׁרִי הַלּוֹמֵד מְדֻרָּשׁ מִפֶּרֶשֶׁת הַשָּׁבוּעַ, שָׁזָה סֵפֶר מוֹסֵר, וְתוֹךְ כַּמָּה שָׁנִים יְכוּלִים לִהְיוֹת בְּקִיאִים בְּכָל הַמְדֻרָּשִׁים, וְאִין זֶה קִשָּׁה כָּל-כָּף, וְעַל כָּלֵם — רָצָה רַבֵּנוּ ו"ל שֶׁנִּלְמַד הִלְכָּה, וְאָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן כט), שֶׁפֶל יְהוּדִי מַחֲיֵב לִלְמַד בְּכָל יוֹם הִלְכָּה, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הָאָדָם הַעוֹשֶׂה לְעֲצָמוֹ שְׁעוֹר בְּהִלְכָּה בְּכָל יוֹם כְּסֻדְרָן, בִּפְעַם הָרִאשׁוֹנָה לִלְמַד מִחֲבֵר רַמ"א, אֲשֶׁר הִבְעֵל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע אָמַר לְתַלְמִידֵיו, שֶׁהִמְחִיב וְהִרַמ"א נִתְחַבְּרוּ בְּרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ, וְלָכֵן אִם

לומדים הרבה מחבר רמ"א ממשיכים על עצמם יראה, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (ספר-המודות, אות פוסק): על-ידי למוד פוסקים, זוכים ליראה, יראת שמים. וכן אומר: למוד הפוסקים מבטל הרהורי עבודה זרה. אשרי האדם המקיים דברי רבנו ז"ל.

העקר, אחי ורעי היקרים! באים עתה ימי אלול, כל אחד מאנשי שלומנו יאמר סליחות בכל יום, מי שיכול לקום קדם אור היום — אשרי לו ואשרי חלקו, ומי שאינו יכול — יאמרם במשך היום, ואל יתחמק מזה. והקדוש-ברוך-הוא יעזרנו, שבזכות אמירת סליחות שנאמר בימי אלול הקדושים האלו, ובזכות תקיעת שופר שנשמע בכל יום, נזכה לחזר בתשובה שלמה להקדוש-ברוך-הוא, ועקר התשובה — שאם יש בידינו כסף גזלה, שלוינו ולא שלמנו, נשלם מה שיותר מהר, ונזכה לשנה טובה ומתקה, ונגיע בשמחה עצומה אל ציון רבנו ז"ל.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שכל אשר דברנו דברים היוצאים מן הלב, יהיו נכנסים אל הלב, כמו שפרש הרבי רבי אלימלך זי"ע, שתכלית הדבור שצריך לצאת מן הלב, וצריך לחזר אל הלב, הינו כל אשר דברתי הוצאתי מלבי, כדי שיכנס חזרה ללבכם, שהדברים היוצאים מן הלב יכנסו ללב, כי אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפד): יש אור ישר ואור חוזר, כשמדברים עם מישהו, אפלו ששהוא לא התעורר, על-כל-פנים זה שדבר יתעורר. הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שאזכה לשוב בתשובה, וימתיק הקדוש-ברוך-הוא ממני כל הדינים ומעל כלל ישראל, וכל אלו שצריכים רפואה שלמה, הקדוש-ברוך-הוא ישלח להם רפואת הנפש והגוף, וכל אלו שצריכים זיווגים, יעזרם הקדוש-ברוך-הוא למצאם, כי עתה הזמן למצא זיווג הגון, כמו שאומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פז): אלו"ל — ראשי תבות: "ואם לא תאבה האשה ללכת אחרך", וכן מי שהתחתן, ואין לו שלום-בית, על-ידי חדש אלול האשה תשלים עמו, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנזכה באמת לקבל את הראש השנה בשמחה עצומה, ונזכה לגאולה האמתית והשלמה, אשר בוא יבוא ולא יאחר, ונזכה שהקדוש-ברוך-הוא בעצמו יבנה

אֲשֶׁר כו תתפא — כו תתפב בַּנְחֵל רָא

לָנוּ אֶת בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, וְנִזְכֶּה לַחֲזוֹת בְּנֶעֱם הַיּוֹיָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ
תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר רְאָה, א' דְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ אֱלֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל תַּלְמִידִי, אֶהוּבִי ... גֵּרֹו יֵאִיר.

מָאד אֶבְקֹשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲזֹר לְבִנִי ... גֵּרֹו יֵאִיר, לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל
הַפֶּעַל שְׁלִיחוֹתוֹ, וְיִצְלִיחַ בְּדַרְכּוֹ הַפְּעָם.

גַּם בְּעֵנִין הַהִפְצָה הַמְרַכְּזָה, צְרִיכִים יַעֲצוּת אִיךָ לְחַדֵּשׁ אֶת הַרְצוֹן
בֵּין אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁיִרְצוּ לַעֲצֹאת בֵּיתֶךָ שְׁאֵת וּבֵיתֶךָ עוֹ, כִּי יֵשׁ עוֹד
הַמּוֹן דְּבָרִים שְׁצְרִיכִים לְגַמֵּר בְּאוֹלָם הַשְּׁמַחוֹת.

חֲזוֹק וְאַמֵּץ לְחֹטֵף בְּכָל יוֹם דְּפִים גְּמָרָא וּפְרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר
רַק זֶה מֵה שֶׁנִּשְׁאַר מֵהָאֶדָם, וְאִף שֶׁזֶה בָּא קָשָׁה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשׁוֹבֵר
אֶת הַשָּׁבַע שְׁלוֹ, וְגוֹרֵם בְּכָל יוֹם כְּמָה דְּפִים גְּמָרָא וְכְמָה פְּרָקִים
מִשְׁנִיּוֹת. וְעַל כָּל־ם — רְאָה לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיֵן דִּיקָא אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת,
וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר רְאָה, א' דְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ אֱלֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי וְתַלְמִידִי ... גֵּרֹו יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָאד מָאד שְׁמַחְתִּי, שְׁלַמְדָּת שְׁבָעִים דְּפִים גְּמָרָא, רְאָה לְהַתְּמִיד

יותר ויותר, עד שתזכה לסים את כל הש"ס, ועלי לומר לך, אשר למוד גמרא מבצר מהאדם את כל הקלפות, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ריד); והתמד מאד בלמוד "לקוטי מוהר"ן", ואז טוב לך כל הימים.

ראה להיות בחור רציני, ואני מבטיח לך, שתתחתן מה שיותר מהר, אני מקנה שבחדש חשון, אתה כבר יכול לקנות בגדים, רק תקים מה שאמרתי לך בענין המשקל וכו'. וחזק ואמץ ביראת שמים תמיד, כי אין לאדם בזה העולם כלום בלעדיו יתברך, ואני מאד מקנה, שתהיה בציון רבנו ז"ל לראש השנה הקדוש והנורא, ושם תעזר לי, ותהיה אדם השלם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתפג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת קדש לסדר ראה, א' דראש-חדש אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

מאד מאד אני מצטער, איך שאתם מתנהגים עם ההורים, זו פשוט בושה וחרפה, שאתם כל-כך שופכים את דמם, אחרי שהם מוסרים את נפשם, פשוטו כמשמעו, לתת לכם דירה וכו', אכל ובגוד וכו', ולבסוף אתם משלמים רעה תחת טובה, ולזאת ראו לשנות את דרככם, כי אין זו דרך להתנהג כך, וזכרו היטב — כפי שמתנהגים אל ההורים, כך מקבלים אחר-כך חזרה. אני מאד מאד מקנה, שתראו לשנות את מעשיכם, ותבקשו סליחה מהאמא, איך אתם שופכים את דמה, ואף שיש לכם טענות ומענות וכו' וכו', אין זה תרוץ לצער את האמא, כי זו עברה גדולה מאד מאד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני

אֲשֶׁר כּו תתפד בַּנְחֵל רג

מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם, שֶׁתִּחַזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ
בִּימֵי אֵלּוּל הַקְדוּשִׁים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִנְיָן לְסֹדֶר רֵאָה, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֵלּוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
נֵרוֹ יֵאִיר.

אֲנִי שֶׁהֵכַל מִסְתַּדֵּר אֶצְלָךְ עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, שֶׁתִּרְאֶה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר מְאֹד מְאֹד אֶת
אִשְׁתְּךָ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִיר אוֹתֵנוּ מְאֹד, לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הָאִשָּׁה,
וּבִפְרָט אֶתָּה, שֶׁעָבְרוּ עָלֶיךָ בַּחַיִּים כָּל-כָּף הַרְבֵּה צְרוּת וְנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים
וּמְרִים עַד מְאֹד, וְעַד שֶׁזָּכִיתִי לִהְיוֹת הַשְּׁלִיחַ הַטּוֹב לְשִׁדּוּךְ לָךְ בַּחוּרָה
טוֹבָה, רֵאָה לֹא לְקַלְקֵל אֶת זֶה עַל-יְדֵי הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה וְהַמְרִיבוֹת,
כִּי חָבַל מְאֹד שֶׁתִּבְרַח לָךְ, כִּי לִבִּי אוֹמֵר לִי, שֶׁיֵּשׁ בִּינִיכֶם אֵילוּ
פְּרוּדִים, לְזֹאת רֵאָה לְתַקֵּן אֶת מַעֲשִׂיךָ, שֶׁלֹּא יִהְיֶה יִגִּיעִי לְרִיךְ.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּתְחִיל לַעֲשׂוֹת לַעֲצֻמָּךְ סֹדֶר בְּלִמּוּד
גִּמְרָא בְּכָל יוֹם, וְתִגְרַס כַּמָּה דְּפִים, וְתִתְחִיל מִהִתְחִלַת בְּרָכוֹת, וְכֵן
תִּסְיִים אֶת כָּל הַמַּסָּכָת, אַחֲרֵי-כֵן תִּתְחִיל מַסָּכַת שִׁבְתָּ, עַד שֶׁתִּזְכֶּה
לְסִיִּים אֶת כָּל הַשָּׁס כָּלוּ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמְרוּ: אִי אֶפְשָׁר לְהַמְשִׁיךְ עַל
עֲצֻמוֹ צֶלֶם אֱלֹקִים, רַק עַל-יְדֵי לִמּוּד גִּמְרָא.

וְעַל כָּלֵם — רֵאָה לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ אֶת הַתְּפִלוֹת
הַקְּבוּעוֹת בְּצִבּוּר, וְכֵן תִּתְבַּדֵּד הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה
לָךְ טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתפה.

בעזרת השם ותברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ראה, א' דראש-חדש אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"בנאל עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את כל אנשי שלומנו, יען שיש אחד שמוכן
להשקיע לפתח את המוסדות שלנו, והוא רוצה לעשות תמונות מכל
המוסדות, ושלח את בני ... גרו יאיר, למען זה לארצנו הקדושה
לכמה ימים, ולכן מאד מאד אבקש את כלל אנשי שלומנו, שישתפו
ביחד פעלה, כי חבל על כל ההוצאות המרבות הכרוכות בזה, שלא
ילך הפל לטמיון, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנוזק לצאת
פעם ולתמיד מהקטנות והמצר וכו' וכו', ואנחנו צריכים לעשות את
שלונו, ויבדאי הקדוש-ברוך-הוא יעשה את שלו שנצלח.

גם רציתי מאד, שהבנות תבאנה ביום שלישי לבית-ספר, וזה
רצוני, כדי שנוכל להשלים את כל המוסדות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתפו.

בעזרת השם ותברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ראה, א' דראש-חדש אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך
הקשה מה שעובר עליכם מהילדים וכו'.

העקר אל תשים לב, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שיצאו, כי

הם לא יבינו, אלא על-ידי שִׁסְבֵּלוֹ וְכוּ', כִּי כָךְ טָבַע שֶׁל יְלָדִים, עַד שֶׁהֵם לֹא סוֹבְלִים, הֵם לֹא מְבִינִים, אִם זֶה חֲפָצִם וּרְצוֹנָם, שִׁיעֲשׂוּ מֶה שִׁירְצוּ.

הַעֲקָר רָאָה לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִשָּׁכַר מִשּׁוּם דְּבָר שֶׁבַעוּלָם, וְאַף שֶׁזֶּה עֲגָמַת נֶפֶשׁ מְאֹד גְּדוּלָּה, עִם כָּל זֹאת הַחַיִּים מְלֵאִים נִסְיוֹנוֹת קִשִּׁים וּמְרִים, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁמִּתְחַזֵּק מֵעַמָּד, וְאִינוֹ נִשְׁכָּר מִשּׁוּם דְּבָר שֶׁבַעוּלָם.

אִם אֶפְשָׁר לְבַקֵּשׁ אֶת ... לְנִקּוּת אֶת הַבֵּית — מֶה טוֹב וּמֶה נָעִים, כִּי בְּנֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר, מִגִּיעַ הַלֵּילָה לְבִקּוּר שֶׁל כַּמָּה יָמִים, כִּי הוּא בָּא בְּשָׁלִיחוֹת לְצִלָּם אֶת כָּל הַמוֹסְדוֹת, וּמִי יִתֵּן, שֶׁנִּזְכֶּה כָּבֹר לְצֵאת מִהַקְטָנוֹת וְהַדְחָקוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שְׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסִדֵּר רָאָה, א' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שֶׁאַתָּה לוֹקַח אֶת הַכֶּתֶה הַגְּדוּלָּה שֶׁהֵם צִרִיכִים לְבוֹא אֵלַי, וְכִפִּי הַנִּרְאָה לִפְנֵי חֲנֻכָּה הֵם לֹא יְבוֹאוּ לְכֹאֵן, וְלִכְּן רָאָה לְהַחֲדִיר בָּהֶם חֹשֶׁק הַתּוֹרָה, וְלִלְמַד אִתָּם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת פֶּרֶשֶׁת הַשָּׁבוּעַ, חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתַּרְגוּם, תִּתֵּן לָהֶם לְהַגִּיד, וְאַחֲרֵי-כֵן תִּסְבִּיר לָהֶם.

תַּעֲמֹד מְאֹד חֲזָק, שֶׁיִּלְמְדוּ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת בַּגִּרְסָא, וְכֵן עֲשִׂימָה וְשִׁמּוּנָה דְּפִים גְּמָרָא בַּגִּרְסָא, וְזֶה יִתְדִיר בָּהֶם יִרְאֵת שָׁמַיִם וְחֹשֶׁק לְלַמֵּד, וּמְאֹד רְצִינִי, שֶׁיִּרְשְׁמוּ בְּכָל יוֹם אִם לְמַדוּ, וְאֲנִי שׂוֹלֵחַ לָךְ פֶּה אֶת הַסִּדֵּר שִׁימְלֵאוּ בְּכָל שָׁבוּעַ, תַּעֲשֶׂה מְזֵה הַעֲתֻקִּים בְּמִשְׁרַד הַתְּלִמּוֹד-תּוֹרָה, וְכֵן יִהְיֶה לָךְ בְּכָל שָׁבוּעַ שִׁימְלֵאוּ אֶת זֶה.

רְצִיתִי שֶׁתִּלְמַד אִתָּם פֶּרֶק אֶחָד בְּעֵינָיו, אִם אֲפֹשֶׁר פֶּרֶק "בְּמָה
מְדַלִּיקִין" — הִיָּה טוֹב מְאֹד, כִּי הָרִי הֵם רְגִילִים לִזְמַר בְּכָל עָרֵב
שָׁבַת אֶת הַפֶּרֶק הַזֶּה, אֲזִי מָה טוֹב וּמָה נָעִים לִלְמַד אֶת פֶּרֶק "בְּמָה
מְדַלִּיקִין" רַש"י תוֹסְפוֹת, כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה לָהֶם הַלֵּכָה בְּרוּרָה.

וְכֵן כְּדָאִי לִלְמַד אִתָּם הִרְבֵּה הַלְכוֹת, וְעַל כָּלֵם — לְהַחֲדִיר בָּהֶם
יִרְאַת שָׁמַיִם.

אִם יִהְיֶה לָךְ סֶפֶק אוֹ סֶפֶק סֶפֶקָא — רְאֵה לְכַתֵּב וּנְדַבֵּר יַחַד.
הַעֲקֹר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְאַל תִּפְחַד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.
הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שְׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר רְאֵה, א' דְּרָאֵשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי וְתַלְמִידִי ... גִּירוֹ יֵאִיר.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהִזְמַן הַחֹדֶשׁ מִתְחִיל בְּשַׁעַה טוֹבָה
וּמִצִּלָּחַת, רְאֵה לְחַזֵּק אֶת ר' ... גִּירוֹ יֵאִיר, שְׁלֵא יִפְחַד, וְאַנִּי מְאֹד
מְקַנֶּה, שִׁיִּצְלִיחַ עִם הַכֶּתֶה, הַעֲקֹר שְׂיִתֵּן לָהֶם גַּם הִרְבֵּה זְמַן לְגִרְסָא,
וְזֶה יוֹעִיל לָהֶם מְאֹד.

וְכֵן אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַטּוֹב
בְּיוֹתֵר.

וְתִרְאֶה לְדוֹנָה אִיךָ הוֹלֵךְ הֵן בַּכֶּתֶה שְׁלֹף, וְכֵן בַּכֶּתֶה שֶׁל ר' ...
גִּירוֹ יֵאִיר, רַק תִּתְחַזֵּק אוֹתוֹ שְׁלֵא יִשָּׁבֵר.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֵדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מִכָּל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּחַת.

זֶה שְׁאֵמֹר לְבֹא בַּיּוֹם שְׁלִישִׁי הוּא רַק צֶלֶם מְקַצְוֵי, שְׁבִנִי ... גֵּרוֹ יְאִיר, בָּא אִתּוֹ, לְפָקֶחַ שֶׁהִכֵּל יִלָּךְ עַל גִּבּוֹן, וּמִהֲתַמּוּנוֹת יַעֲשֹׂה פְּרוֹסֶפֶקְטִים לְכָל הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, שְׁמָאד מָאד גִּחוּץ, וְכָל אֶחָד יִתְרַם לְהִיכֵן שֶׁהוּא רוֹצֶה: אוֹ לְתַלְמוּד-תּוֹרָה, אוֹ לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, אוֹ לְכוֹלֵל, אוֹ לְכָאן.

הֵאֵם אֲנִי צָרִיךְ לְשַׁלַּח קְבָלוֹת לְאֵלֵינוּ אֲנָשִׁים שֶׁשְׁלָחָתָם אֶת מַכְתְּבֵיהֶם?

הַיּוֹם בְּעֶרְבִי בִּשְׁעוֹר הַזִּכְרָתִי הִרְבֵּה אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְאוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת, וְאֲנִי מִקְנֶה שִׁיתְקַשְּׁרוּ אֵלַיךְ.

תֵּאֱמִין לִי, שֶׁהִכֵּל גַּם אֶחָד גָּדוֹל, וּבּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנִי כָּבֵד רֵץ עַל הַמִּפְרָט, כִּי יָכוֹל מָאד לְהִיּוֹת שׁ... יִחְתֵּם עַל זֶה, כִּי הוּא צָרִיךְ אוֹתָנוּ, וְנִרְאֶה מַה יִּהְיֶה רְצוֹן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רַק תִּתְחַזֵּק, וְתִרְאֶה יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת וְנִפְלְאוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֲנִי חוֹלְמִים לֹא חוֹלְמִים.

תִּרְאֶה לְבִנִי ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֶת אוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתצ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שופטים, ב' דראש-חדש אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להחזיק רק בצד אשתך, ואל תתן שישברו לך את הבית, חס ושלום, אני חושב, שאם תלך עמהם הפעם ביד קשה, הם יבינו שהם לא יכולים לקפץ לך על הראש.

בענין אנשי שלומנו היקרים, צריכים רק לחזק אותם באמונת חכמים, שידעו באיזו מסירות נפש אני מכניס עצמי, זה אף אחד אינו יודע, כי הכל הולך תחת הקלעים, ואני פועל הכל מפה דרך הטלפון.

את המכתב של הרב ... תתלה עוד פעם על יד המכתב כללי, כי מאד רציתי שיעליח, וכן תמסר את המכתבים האלו ליעדם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתצא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שופטים, ב' דראש-חדש אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אף שכבר דברתי אתך, ועוררתי אותך אודות ... שיכין את המפרט, ולזרז אותו שיעשה את זה בנריזות, וכן את ... עם כל זאת אמרתי עוד פעם לזרז אותך, ואני מקנה, שהכל יבוא על נכון, כי עליך לדעת, אשר רק הקדוש-ברוך-הוא בעל-הבית, והוא מנהיג את

אֲשֶׁר כּוֹ תַתְצַב — כּוֹ תַתְצַג בְּנַחֵל רַט

עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית, וְאֶצְלוֹ הַכֹּל יָכוֹל לִהְיוֹת, צְרִיכִים רַק לְסַלֵּק
אֶת הַדַּעַת וְהַחֲכָמָה וְהַשִּׁכָּל, וְאֵז מְצָלִיחִים, כְּמוֹ הַתָּם הַקָּדוֹשׁ.

רַק חֹזֵק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תַּנִּיחַ עֲצָמָךְ לַפֶּל, וְאֵז טוֹב לָךְ
כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוֹ תַתְצַב.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוּפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלֹוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל שְׁנֵנֶשֶׁת אֵל ...
תַחֲיָה, כִּי אֲנִי שׁוֹנֵא מַחֲלָקָת, וּבִפְרִטִיּוֹת בְּקַהֲלָתְנוּ, וְתַעֲשֵׂי כָּל מִינִי
מֵאַמְצִים שִׁיְהִיָּה רַק שְׁלוֹם בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, צְרִיכִים לִהְיוֹת
וּתְרֵן בְּחַיִּים, וְרַק כֶּךָ מְצָלִיחִים.

רְצִיתִי מְאֹד, שֶׁתַּעֲשֵׂי הַתְּעוֹרְרוֹת בֵּין הַמּוֹרוֹת וּבֵין הַתְּלַמִּידוֹת,
שֶׁיִּגְיעוּ בְּיוֹם שְׁלִישִׁי לְבֵית-הַסֵּפֶר, אֲשֶׁר בָּא צֶלֶם מְקַצְעִי לְצֶלֶם אֶת
כָּל הַמוֹסְדוֹת, אֲשֶׁר בְּשִׁבְלֵי זֶה נִסַּע בְּנִי ... גֵּרֹו יֵאִיר לְשֵׁם, יַעֲזֹר
הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁיְהִיָּה בְּהַצְלָחָה מְרָבָה עַד מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוֹ תַתְצַג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוּפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלֹוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַחֲיָה.

מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתְּכִינִי אֶת כָּל הַמְּטָפְלוֹת וְאֶת כָּל הַמַּעֲוֹן, כְּדִי
שִׁיּוֹכְלוּ לַעֲשׂוֹת צְלוּמִים וְתַמוּנוֹת מִהַמַּעֲוֹן שְׁלָנוּ, כִּי יֵשׁ אַחֲד

שמשקיע הון תועפות, כדי שתהיה הצלחה, הם צריכים להגיע ביום שלישי.

העקר את תראי להתחזק, והקדוש-ברוך-הוא יוליך אותך על הדרך הנכונה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתצד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שופטים, ב' דראש-חדש אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

עכשו שלחו לך דרך הדאר אלקטרוני קונטרס "כח הבחירה", אני מאד מקנה, שתוכלו להעתיקו משם, כדי שלא תצטרכו לעבד פעמים, נא לכתב האם זה כבר עובר, ואם לא אשתדל לאתר היום את ... שיסדר לך, כי חבל לעבד פעמים.

מה עם הספקמה, ברגע שיגיע אליך שלח את זה אלי לראות.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה, וכמו שאמר רבנו ז"ל: "יש ענין שהכל מתהפך לטובה", אף שלא יודעים ולא רואים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

... גרו יאיר, שלח לי פעם רשימה על שבת, ואני לא מוצא את זה, אולי יש לו העתק.

כּו תתצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוּפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלּוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵל ... וְ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל הַחֶסֶד שֶׁאַתֶּם עוֹשִׂים עִמָּדִי, וּמִנְדָּבִים אֶת הַבָּשָׂר לְשִׁבְתָּ לְבֵיתִי וְלְאוֹרְחִים, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִתְרַחֵב לָכֶם.

הִנֵּה מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְקַפֵּיד, שֶׁלֹּא יִמָּצָא אֶצְלָכֶם אֵיזָה סוּס אוֹ חֲמוֹר אֲפֹלוֹ קִטְנִים, כִּי הַיְלָדִים שֶׁל הַתְּלֻמוּד-תּוֹרָה נִמְשָׁכִים אַחֵר שְׁטִיּוֹת כָּאֵלוֹ, וְזֶה שׁוֹבֵר אֶת כָּל הַמְשָׁמְעַת וְהַסֵּדֶר שֶׁלָּנוּ, וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל זֶה, מִסְפִּיק שֶׁיֵּשׁ לָנוּ עֵסֶק עִם חֲמוּרִים וְסוּסִים הוֹלְכֵי שְׁתֵּי רִגְלִים, שְׁלִיחֵי הַסֵּמ"ך-מ"ם, וּמָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים עוֹד אֶת הַצָּרָה הַזֹּאת? ! וְעַל-כֵּן תִּמְכְּרוּ אוֹתָם, וְתִהְיֶה לָכֶם הַצֵּלָחָה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בִּרְכָּה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוּפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלּוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵל הָאֲבִירָךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אִם אַתָּה יָכוֹל לְהַלּוֹת לִי שְׁלֹשִׁים אֶלֶף ש"ח בְּעֵבוֹר הַתְּלֻמוּד-תּוֹרָה לְמִשְׁךְ שְׁלֹשָׁה תְּשֻׁלוּמִים, הַתְּשֻׁלוּם הָרִאשׁוֹן הוּא מִחֹדֶשׁ הָעֵשִׂירִי לְמִסְפָּרָם, כִּי אֲנַחְנוּ חַיִּבִּים לְמַלְמָדִים וְלַמּוֹרֹת עַל הַקִּיץ, וְהֵם מְסַבִּנִּים עִבְדוֹ קִשָּׁה.

אַתָּה יָכוֹל לְמַסֵּר אֶת הַתְּלֻוָּאָה לְיָדִי וְיָדֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר, מְנַהֵל הַתְּלֻמוּד-תּוֹרָה וְהַבֵּית-סֵפֶר.

רק חֲזַק וְאַמֵץ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלֶחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלּוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֶל הַיָּקָר ... גִּירוּ יֵאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מַצְטָעֵר שֶׁהִכְנִיסוּ אוֹתָךְ בְּבֵית-סֵהֶר, רָאָה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם אֲפִלוּ עַד מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, וְתִקְבֵּל עַל עֲצֻמָּךְ לֹא לְהִתְעַסֵּק עִם שׁוֹם בְּרִיָּה, רַק תּוֹרָה וְתַפְלָה תִּהְיֶה כָּל מְגֻמָּתְךָ, וְתִדְבֹּק עֲצֻמָּךְ רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתְּךָ, וּמֵהַיּוֹם תַּעֲזֹב אֶת קִלְפַּת "כַּחֲזִי וְעֲצֵם יָדִי" (דְּבָרִים ח, יז), אֲשֶׁר זֶה עֲבוּדָה זָרָה גְמוּרָה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, יְהוּדֵי צָרִיד לְמִסֵּר עֲצֻמוֹ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאַסוּר שְׁתַּהֲיֶה לוֹ שׁוֹם שְׂיָכוֹת אֶל עֲבוּדָה זָרָה, עֲדִין אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּגִלוֹת מָרָה וְנִמְקֵהֶרֶת, עַד עַתָּה בֹּא דְבָרֵינוּ יִתְבָּרַךְ, וְיִגְאָלֵנוּ גְאֻלַּת עוֹלָם (עֵין סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת פָּדִיּוֹן שְׁבוּיִים, סִימָן ב'), וְתַעֲמִיק בְּדְבָרִים אֵלֶּה, יְהוּדֵי אֵין לוֹ רַק הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת, עֲלִינוּ לְבִרְחָה רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְלִכֵּן רָאָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתוֹךְ בֵּית-הַסֵּהֶר, וּמִי שֶׁעָנָה לְיוֹסֵף הַצַּדִּיק בְּבֵית הָאֲסוּרִים, הוּא יַעֲנֶה גַם לָךְ, וְיֹצִיא אוֹתָךְ מִהַצָּרָה שָׁבָה נִקְלָעֶתָּ.

רָאָה לְקַבֵּעַ לְעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לִזְמַן בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", בֹּאפֵן שְׁתַּסִּים בְּכָל שְׁבוּעָה אֶת כָּל סִפְרֵי הַתְּהִלִּים, וְתִרְבֶּה בְּכִכְיָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכֶּה לְצֵאת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲצֵל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַכֹּל יָכוֹל לַהֲיוֹת.

מָה אָמַר לָךְ! חֲזַק וְאַמֵץ, וְאַל תִּשָּׁבֵר בְּרוּיָחָךְ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, הַעֲקָר תַּחֲזִיק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדְבֹּר עִם כָּל הָאֲסוּרִים רַק מֵאַמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלֶחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְהִתְמוֹזַק וּלְבָקֵשׁ בְּכָל יוֹם אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי לַעֲתָה עֲתָה בְּמַצָּב שְׁנוּצֵר עִם בְּעֵלְךָ אֵין עֶצָה רַק תַּפְלָה, וְהִיָּה טוֹב אִם תִּבְדְּקוּ אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם, וְאֹנִי תַפְלָה, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה. וּכְבֹר אֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת פְּדִיּוֹן, חֵלֶק ב', סִימָן ו'): לְפַעֲמִים עַל-יְדֵי תַפִּיסָה נִצּוֹל מִכְּלִיּוֹן בָּנִים; וְעַל-כֵּן מָה אַתָּה יְכוּלָה לְדַעַת דְּרָכּוֹ יִתְבָּרַךְ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אֶת בְּעֵלְךָ בְּרִיא וְשָׁלֵם, וְאַתָּה רַק תִּמְשִׁיכִי לְהִתְפַּלֵּל בְּעִבּוּרוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֹנִי מִתַּפְלָל עֲלֵיכֶם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בִּרְכָה וְהַצֵּלָתָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

פֶּה תִקְבְּלִי שְׁלֹשָׁה קוֹנְטֵרָסִים שֶׁהִגָּהֲתִי, וְאֵלוֹ הֵם: "עֲדִין לֹא מֵאַחֵר", "הַצִּדְקָה מִשְׁתַּלֶּמֶת", "בִּרְכַּת הַשְּׂבֵת", וְאַתָּה הַפְּרָאִי מְקוֹמוֹת שְׂיִכְנִים ... גְּרוֹ יֵאִיר, לְדַעַתִּי, כִּדְאִי לְגַמֹּר כָּבֵר עִם הַקוֹנְטֵרָסִים הָאֵלוֹ, שֶׁהֵם גְּמוּרִים, כִּדִּי שְׁלֹא נִתְבַּלְּבַל אַחֲרֶכָּה, אֶת הַקוֹנְטֵרָס "אֵל תִּלְחִיץ אוֹתִי" לֹא רְאִיתִי בְּכֵלֶל, רְאִי לְשַׁלַּח אֵלַי.

ריד אָשֶׁר כּו תתק — כּו תתקא בַּנְחַל

מָה אָמַר לָךְ ! הַקּוֹנְטְרַסִּים הֵם זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, וְהֵם יִכְבְּשׁוּ אֶת כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָת שְׁלֵמָה עַל הָיָד, וְתִזְכֶּי כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְתַקְּתָם וּלְהַדְפִּיס אֶת הָאוֹרוֹת צַחְצְחוֹת, גְּלוּי אֱלֻקּוֹת הַיּוֹצְאִים מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתק.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שׁוּפְטִים, ב' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם ל... וְזוּגְתּוֹ ... שְׂיַחֲיוֹ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת כָּל הַחֲמִשָּׁה קוֹנְטְרַסִּים, וּמִסְתַּמָּא אֲדַבֵּר הַיּוֹם מִכָּל אֵלֵי הַחֲמִשָּׁה נוֹשָׂאִים, וְעַל-כֵּן תִּהְיוּ מוֹכְנִים לַעֲרֹךְ אֶת זֶה.

מָה אָמַר לָכֶם ! זֶה זְכוּת הַרְבִּים נוֹרָאָה מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יוֹצֵא כָּל-כֶּף יָפֵה, מִמָּשׁ לְהַפְלִיא, פְּלִאֵי פְּלֹאוֹת.

קַבְלָתִי אֶת הַהִסְפָּמָה, אֲבָל מָה עִם חֲתִימָה, וְהֵאֵם עוֹד הַסְפָּקָה לְהַכְנִיסוֹ לְדָפוּס, אֲנִי מִקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְקָרֵב מְלִיּוֹן יְהוּדִים מֵאַחֲנֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעֲדוֹת הַמְּזֻרָח אֶל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, זֶה רְצוֹנִי וְחֻשְׁקִי וְכִסּוּפִי.

הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְעַ מִמָּךְ...

כּו תתקא.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוּפְטִים, ג' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְלָתִי.

מָה אָמַר לָךְ! אִם מֵצֵד אֶחָד גָּבְרוּ יְסוּרֵי מָאָד מָאָד, אָף מֵצֵד שְׁנֵי אַתָּה מַחֲיָה אוֹתִי בְּזֶה שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי בְּבִנְיַן הָאוּלָם שְׁמֻחוֹת, וְאֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עִמִּי, וְאֵנִי מִקְנֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁישְׁלֵם לָךְ חֲזָרָה מִשְׁכָּרְךָ שְׁלֵמָה.

מָה אָמַר לָךְ! טוֹב מָאָד עָשִׂיתָ, שְׁפָרַעְתָּ אֶת הַחוּב שֶׁל ... בְּטִשְׁעִים, כֹּךְ לֹא יִהְיֶה עָלֶי עַל וְכו', וּמִי יִתֵּן, שִׁיכָּנֵס שְׁפַע, שְׁנוּכָל לְהַפְטֹר מִכָּל הַחוּבוֹת בְּפַעַם אַחַת.

הָאֵם אֲנָשִׁים מִתְקַשְּׂרִים אֵלֶיךָ?! כִּי בְּכָל שִׁיחָה אֲנִי מְזַכֵּר אֶת מִסְפָּרֵי הַטֵּלְפוֹן שֶׁלָּךְ, וּמַעוֹרֵר אוֹתָם לְגַדֵּב לְבֵית-הַמְדָּרֶשׁ וְאוּלָם-הַשְּׁמֻחוֹת.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ מָה הֵייתִי עוֹשֶׂה בְּלַעֲדֶיךָ כָּלֵל, תִּשְׁוֹאוֹת חֵן לָךְ עַל הַכָּל.

אוֹדוֹת שֶׁשְּׂאֵלְתָּ מִי הַצִּדִּיק הָאֵמֶת, רְאִיתִי בִּסְפָר "בֵּית יַעֲקֹב", וְהוּא מִתְלַמֵּידֵי הַ"חֹת דַּעַת" וְצ"ל, שְׁפָרֵשׁ בְּפֶרֶשׁת הַשְּׁבוּעַ (דְּבָרִים טז, יח): "שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים תִּתֵּן לָךְ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ, אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נוֹתֵן לָךְ", שֶׁשְּׂאֵלוֹ פַּעַם אֶת צִדִּיק אֶחָד, יַעֲזֹר שְׁגָרִים בְּעִיר גְּדוֹלָה, וְרוֹצִים לְמָנוֹת לַעֲצָמָם מִנְהִיג, אֶת מִי יִמְנוּ? עֲנֵה וְאָמַר לָהֶם: "שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים תִּתֵּן לָךְ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ", שֶׁתִּקְחוּ מִנְהִיג כְּזֶה, "אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נוֹתֵן לָךְ", הֵינּוּ שִׂיכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּךָ אֱלָקוֹת, וְזֶה נִקְרָא מִנְהִיג אֵמֶת — מִי שִׂיכּוֹל לְהַאִיר אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתָיו יִתְבָּרַךְ בְּתוֹךְ הָאָדָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי, הַמֵּלֵא תַּאוֹת רַעוֹת וְכו', וְהִבֵּן.

חֶסֶדִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֵינִי מִתְעַרֵּב, וְלֹא אֶמְרֵתִי עַל אָף אֶחָד שְׁבָחִים כְּמוֹ שֶׁפִּתְבַּתָּ, אֲנִי לֹא מַגְבִּיהַ אֶת הָאָדָם ... כְּדִי שְׁלֹא אֶצְטָרֵךְ לְהַשְׁפִּילוֹ יוֹתֵר מֵדַאי ... כְּנֶהוֹג בְּעֵתִים הֵלָלוּ.

פֹּה תִקְבֵּל מִכְתָּב כָּלְלִי הַמַּעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לַצֵּאת לְהַפְצָה, וְתִכְנִיסוּ גַם בְּלוֹחַ מוֹדְעוֹת שֶׁלָּךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוּפָטִים, ג' אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! בְּעֶנְיָן הַזּוּגוֹת הַצְעִירִים, אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין, כִּי מָה דִּהְיָה — הִנֵּה, עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ מְשַׁקִּיעִים הִרְבֵּה יוֹתֵר בְּאִין עֶרֶךְ בְּצַעֲרִים, יוֹתֵר מִמָּה שֶׁעֲשִׂינוּ קֶדֶם, כִּי לֹא תֵאָרְנוּ לַעֲצָמֵנוּ, שֶׁזֶה יֵלֶךְ כָּל־כֶּף מִהֵר, לִי אִישִׁית מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְטַפֵּל בְּתַלְמִידִים, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, שְׁאֵנִי מִתְפַּתֵּל מִיִּסּוּרִים, לֹא עָלִינוּ, עִם כָּל זֹאת הִרְבֵּה יִגִּיעוֹת וְטִרְחוֹת אֲנִי מִתְיַגֵּעַ וְטוֹרֵחַ עִמָּהֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה, שְׁגִם הַגְּבֵרָת ... תַּחֲיָה, תִּשְׁקִיעַ בְּשָׁנָה הַבָּאָה בִּבְנוֹת, וְכֶךְ יָקוּם דּוֹר חֲדָשׁ, שְׂאוּהָבוֹת לְלֵמֵד, וְרוֹצוֹת בְּעַל תַּלְמִיד־חֶכֶם.

הַהֲכָרָח לְדוֹן אֶת הַכָּל לְזִכּוֹת, וּבִפְרָט אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוּפָטִים, ג' אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אִין בְּפִי מַלִּים לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל גָּדֹל הַחֶסֶד שְׂאֵתֶם עוֹשִׂים אִתִּי, שְׂאֵתֶם הוֹלְכִים לְהַפְצִיָּה מְאֻרָּגֶנֶת, וּבִזָּה אֵתֶם עוֹזְרִים לְהַתְקַדֵּם עִם אוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת, וְכֵן לְשֵׁלֶם אֶת הַחוּבוֹת שְׁלִי.

מָה אִמַּר לָכֶם! כְּמַעַט שְׁאִין אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁאֵנִי לֹא

חַיֵּב לוֹ כֶּסֶף, וְאֲנִי מְאֹד מִתְבַּיֵּשׁ, לְזֹאת אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאַחַת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים — הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנָּשִׁים, מִי שֶׁרָק יָכוֹל לָלֶכֶת בְּיוֹם שְׁנֵי וּבְיוֹם חֲמִישִׁי לְהַפְצָה מְאֻרָּגָנָה, תָּבוֹא עָלָיו בְּרָכָה, וְיִתְבָּרֵךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן, וְאַשְׁלֵם לָהֶם חֲזֹרָה חֲטִיבָה מִוֶּל חֲטִיבָה, וּבִדְאִי לֹא אֲשָׂאֵר לָכֶם חַיֵּב אֲפִלּוּ אֲגֹרָה אַחַת.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְבַקֵּשׁ בַּעֲדִי, כִּי יֵשׁ לִי יְסוּרֵי תַפְת, וְאֲנִי מְרָגִישׁ כְּאֲבִים עֲצוּמִים, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂמִתְקֹנוּ מִמֶּנִּי אֶת כָּל הַדִּינִים, וְיִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

וְכֵן אֲנִי רוֹצֶה לְתֵת תּוֹדָה לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁעָזְרוּ לִבְנִי, גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁנוֹכַל לְבַצֵּעַ אֶת הַצְלוּמִים בַּעֲנֵן הַמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹזְכָה לְצֵאת מִן הַקְטָנוֹת וְהַצְמָצוּמִים, וְנִבְּא לְהִרְחֵבָה גְּדוּלָה מְאֹד.

עֲלֵיכֶם לְזָכֹר, שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאַנְחֵנוּ חַיִּים רַק עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה מֵה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ו'ל, כִּי דְבָרִים אַחֲרִים לֹא מַעֲנֵן אוֹתָנוּ, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת, וְתוֹצִיאוּ מִכֶּם אֶת הַקְנָאָה וְהַשְׁנָאָה.

זָכְרוּ הַיֵּטֵב, כִּי עָכָשׁוּ הֵם יָמֵי אֱלוֹל הַקְדוֹשִׁים, יָמֵי תְשׁוּבָה, וְעֲלֵינוּ לְסַלֵּחַ אֶחָד לַשָּׁנָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה שָׁגֵם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְסַלַּח לָנוּ, כִּי בְּדֶרֶךְ שְׂאֵדָם הוֹלֵךְ — בָּה מוֹלִיכִים אוֹתוֹ, כִּי בְּמִדָּה שְׂאֵדָם מוֹדֵד — מוֹדֵדִין עִמּוֹ, וְעַל-כֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְמַחַל אֶחָד לַהֲשָׁנָה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בְּמָקוֹם לְחַפֵּשׁ מוֹמִים אֲצֵל הַזְּנוּגוֹת הַצְעִירִים, רְאוּ לַעֲזֹר לָהֶם בְּמָה שְׂאֵתֶם יְכוּלִים, הֵן בַּעֲבוּדָה וְכו', וְהֵן בְּדַבּוּר טוֹב וְכו', תֹּאמִינוּ לִי, שְׂאֲנִי לֹא מִתְחַרֵּט שְׂחַתְמָתִי אוֹתָם סְמוּךְ לְפָרְקָם, כִּי אִם הֵייתֶם יוֹדְעִים אֵיךְ הַדוֹר פְּרוֹץ בְּשִׁקּוֹץ, תַּעֲוֹב, נְאוּף וְזֵהוּם וְכו', וְכו', הֵייתֶם יוֹדְעִים שְׂאֲנִי צוֹדֵק,

וְעַל-כֵּן מָאֵד מָאֵד אָנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, רְאוּ לַעְזֹר לַזּוּגוֹת הַצְעִירִים,
וְלֹא לַחֲפֵשׂ אֲצִלָּם מוֹמִים וְחִסְרוֹנוֹת וְכו', זְכְרוּ הֵיטֵב אִיךָ אַתֶּם
נִרְאִיתֶם בְּשִׁהִייתֶם בְּגִיל שְׁלֵהֶם, וְדִי לַחֲכִימָא. וְלָכֵן לָמָּה צְרִיכִין
לְהִצִּיק לָהֶם, אֲדַרְבֵּה רְאוּ לַעְזֹר לָהֶם, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂבוּכוֹת זֶה תִּתְּבָרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

נָא וְנָא אָנִי מִבְקֵשׁ מָאֵד מָאֵד אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, מִי
שָׂרָק יְכוֹל לַצָּאת לְהַפְצָה מְאֻרָּגָנָה, שִׁישְׁתַּדֵּל לַצָּאת, וּבָזָה יַעְזֹר לִי
לַצָּאת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֻבוֹת שֶׁבָּהֶם נִקְלַעְתִּי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּדַרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלֶחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג' אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה עֲכָשׁוּ בָּא אֵלַי ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְסֵדֶר לִי נִסְיָעָה בְּיוֹם רְבִיעִי,
חֲסִדִּי ה' יִתְבָּרַךְ, שְׁאִינִי צְרִיךְ לְנִסְעַ עִם חֲבֵרָה גְּרַמְנִית, יִמַּח שְׁמִם,
וּבְחֻזְזָה אָנִי נוֹסֵעַ דֶּרֶךְ שׁוֹיִצְרִיָּה בְּיוֹם רְבִיעִי הַבָּא (אָנִי אֶסְבִּיר לָךְ
יֹתֵר מֵאַחֵר אֶת סֵדֶר הַנִּסְיָעָה).

רְאוּה לְגִבּוֹת מ... אֶת הָאֵלִפִּים דּוֹלָר, וְלִהְבִּיא אֶת זֶה ל... גֵּרוֹ
יְאִיר, כִּי עֲדִיף לִי שֶׁהוּא יִמְסֹר אֶת זֶה ל... גֵּרוֹ יְאִיר, רַק תִּקַּח קִבְלָה
מִמֶּנּוּ, הַעֲקֹר תִּזְרְזֶנִּי, כִּי הַזְמַן קָצֵר, וְאֲנִי תַקְנָה, שְׂיוּכַל לְסֵדֶר אֶת
בֵּית-הַמִּדְרָשׁ שְׁלֵנוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, רַק תִּלְחִיץ אוֹתוֹ.

וְכֵן אִם תּוּכַל לְדַבֵּר עִם ... וְתִהְיֶה חָכָם אִיךָ לְסַבֵּב אוֹתוֹ.

הַמְצַפֶּה לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ...

אֲשֶׁר כּוּ תתקוּה — כּוּ תתקוּ בַּנֶּחֱל רִיט

שְׁמַעְתִּי שֶׁ... רוֹצֶה לְהִתְנַרֵּשׁ מֵאִשְׁתּוֹ, כִּדְאִי לְדַבֵּר אִתּוֹ שְׁלֹא
יַעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה פְזִיזִי כָּזֶה.

כּוּ תתקוּה.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג' אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָה אָמַר לָךְ! אֲנִי מִבִּין אֶת צַעֲרְךָ הַקָּשָׁה וְכו', מִמָּה שֶׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ מִבְּנֶךָ, גֵּרוֹ יֵאִיר, הוּא יֵלֵד בְּכָלֵל לֹא קָל, וְיִדְעָתִי מֵרֹאשׁ מָה
יִהְיֶה בַּסּוֹף, כִּי לִי עָשָׂה פֶה צְרוּת צְרוּרוֹת בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנִים שֶׁהָיָה אֲצִלִּי.

עִם כָּל זֹאת יֵשׁ הִרְבָּה דְּבָרִים, שְׁאַתֶּם שְׂגִיכֶם צְרִיכִים לְהַעֲלִים
עֵין וְכו', וְתַעֲשׂוּ לַעֲצָמְכֶם חֲשָׁבוֹן מִה הֵייתֶם עוֹשִׂים, אִם הָיָה, חֵס
וְשְׁלוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם, פּוֹרֵק עַל וְכו', וּבּוֹרֵחַ עִם חֲבָרִים רָעִים, וְלוֹקֵחַ
סָמִים וְכו', כִּפְּאֶשֶׁר מִצּוֹי בַּעֲתִים הִלְלוּ אֶפְלוּ מִהַבְּתִים הִכִּי טוֹבִים,
וְלִכֵּן רָאוּי לָכֶם לְהִתְנַחֵם, שְׁתַּהֲלֶה לֹאֵל, הִתְחַתֵּן, וְעוֹד מַעֲט יִהְיֶה
אֲבֵא, וְיִהְיֶה עָלָיו עַל הַפְּרִנָּסָה בִּיּוֹתֵר.

נָא וְנָא רָאוּ לְדוֹן אוֹתָם לְכַף זְכוּת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֶּה תִקְבֹּל כְּמָה מִכְתָּבִים מְאֹד דְּחוּפִים לְמִסֵּר תִּכְךָ לַיַּעֲדִם.

כּוּ תתקוּ.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג' אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידִי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

שְׁמַעְתִּי שְׁמוּעָה לֹא טוֹבָה, שֵׁשׁ בְּמַחֲשַׁבְתְּךָ לְהַתְגַּרֵּשׁ מֵאֶשְׁתְּךָ וְכו', וְאִם שְׂאִינִי יוֹדֵעַ אִם זֶה נָכוֹן, אָבֵל אֲמַרְתִּי לְרוֹץ שְׂוֹרֹתִים אֵלּוּ לְפָנֶיךָ, חֵס וְשָׁלוֹם, אֵל תַּעֲשֶׂה צַעַד פְּזִיזִי כְּזֶה, וְאִם שֵׁשׁ לְךָ טַעֲנוֹת וּמַעֲנוֹת עָלֶיךָ, רְאֵה לְדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, כִּי מִה לְךָ לְהַתְגַּרֵּשׁ כְּבָר בַּפֶּעַם הַשְּׁנִיָּה, וּמִי יוֹדֵעַ כַּמָּה תַּצְטָרֵךְ לַחֲפוֹת פֶּלֶג גּוֹף עַד שֶׁתִּמָּצָא בַּת זֹוג אַחֲרָת, וּבֵין כֶּךָ תַּעֲבֹר עָלֶיךָ מְרִירוֹת דְּמָרִירוֹת, פָּגַם הַבְּרִית וְכו' וְכו'.

לָכֵן, לְדַעְתִּי, כִּלְךָ מַצַּעַד פְּזִיזִי כְּזֶה, וּבִוְדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. עָלֶיךָ לְזַכֵּר, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגָלִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂוֹכָה לְהַחֲזִיק מַעֲמָד, וּבְכַפֵּר שֶׁמִּתְפַּךְ אֶת כָּל הִירִידוֹת אֶל עֲלִיּוֹת גְּדוּלוֹת.

אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵל תַּעֲשֶׂה שׁוּם מַעֲשֶׂה פְּזִיזִי, עַד שֶׁתִּדְבֹּר עִמִּי, אוֹ עַל-כָּל-פָּנִים תִּכְתֹּב לִי.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוּפְטִים, ד' אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

לְנָכוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי עֲמוּתָה אַתָּה צוֹדֵק, וְתַעֲשֶׂה כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ וְכו'.

וּבְעֵינַי הֵצִו הוֹצָאָה לַפֶּעַל וְכו', אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מִה ... עוֹשֶׂה, אֲנִי נִכְנָס מִפָּח אֶל פָּח, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אוֹתִי מִהַפָּח הַזֶּה, כִּי פֶה אֲנִיחֶנוּ נִלְחָמִים עַל כָּל שֶׁקֶל, וּפֶה הוֹלֵךְ לְבִזְבוֹז כָּל-כֶּף הַרְבֵּה בְּסֹף מְמוֹן יִשְׂרָאֵל.

מָה אָמַר לְךָ! עוֹד פֶּעַם אֲנִי חוֹזֵר וְאוֹמֵר לְךָ, שְׂאִינִי יוֹדֵעַ מָה

אֲשֶׁר כּוּ תתקח — כּוּ תתקט בְּנַחֵל רכא

הִיִּיתִי עוֹשֶׂה בְּלִעְדִּיךָ, כָּל־כֶּךָ צָר וּמָר לִי מֵה שְׁעוֹבֵר עָלַי בְּעֵינַי
הַבְּנִיָּה, מִמָּשׁ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ וְשִׁפְיכוֹת דָּמִים תִּרְתִּי מִשְׁמַע.

הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֹאמֵר לְצִירוֹתֵי דִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כוּ תתקח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ד' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל הַצִּדְקָה שְׁעָשִׂיתִי, וּכְדָאִית מַצּוֹת הַצִּדְקָה
שֶׁתִּגַּן עָלֶיךָ, וּבִזְכוּתָהּ תִּתְרַפְּאֵי, אָנָּה תִּרְבִּי בַּצִּדְקָה.

עוֹן נָדָה מָאֵד מָאֵד חֲמוּר, וְצָרִיכִים לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל
זֶה, וּכְתִיב (דְּנִיָּאל ד, כד): "וְחִטִּיף בַּצִּדְקָה פָּרַק".

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כוּ תתקט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ד' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי ... גִּרּוֹ יְאִיר.

פֶּה תִּקְבַּל עוֹד קוֹנִטְרַס מְגָה: "אַל תִּלְחִיץ אוֹתִי". מֵה אִמַּר לָךְ!
זֶה יוֹצֵא כָּל־כֶּךָ יָפֶה, וְזוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְדוּרֵי דוּרוֹת, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכּוּ
לִילָדִים מְצַלְחִים בְּתוֹרָה וּיְרֵאת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה.

אוֹדוֹת הַנְּסִיעָה לְאוּמָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, אָנִי
נוֹסֵעַ לְבֵד רַק עִם שְׁנֵי בְּנֵי בְּיוֹם רְבִיעִי דִּרְךָ וַיְנָה, וְהַסְפַּרְתִּי אֶת זֶה
ל... גִּרּוֹ יְאִיר, שְׁיֹאמַר לָךְ.

ובענין ויזה, איני עושה של קבוצה — רק לבד, וזה יוצא
בדיוק כמו בארץ ישראל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

נא לשלח פֿכר אַת המכתב פֿללי לִיבנאל וכו', אחר התקון
והגהה.

כו תתקי.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ד' אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אַל ... ו... גרו יאיר.

אין אַתם יכולים לתאר ולשער אַת גדל הצער והעגמת נפש
שאַתם גורמים לי עם כל התנהגותכם הפראית וכו', אף שפֿתבתם
לי מכתבי הספר וכו', אַבל הפל הכל הכלים, איני מבין האם אינכם
יכולים להתאפק?! שמו שמים, איפה מצות פבוד אב ואם?! מה
קורה אַתכם?! אם אַתם רוצים להחליף דירה, תעשו אַת זה מה
שיותר מהר, אַבל למה לכם להכפיש אַת שם ההורים?! ומי סובל
מכל זה? רק אני, כי כלם טוענים — ראו גדולים שגדלתם, הזאת
נעמי?! בשביל זה הצרכתי לחתן אַתכם, ולמסר אַת נפשי ושמי
בשבילכם?!

אני מאד מבקש אַתכם שתחזרו בתשובה, בפֿרט עכשו פֿחדש
אלול, חדש התשובה, ותבקשו סליחה מההורים, כי זה עון חמור
מאד מאד לצער הורים, ולהשפיל אותם בצורה כזו, אם הייתם
יודעים אַת צערי ועגמת נפשי מכל הספור, לא הייתם מתנהגים
בצורה פראית כמו שאַתם מתנהגים, ממש רשעות לשם רשעות,
רחמנא לצלן.

אגב בני, גרו יאיר, ספר לי, שהוא שוהה עכשו שם, שאַתם
גורמים חלול שם הצדיק בצורה מחפירה מאד בהתנהגותכם, פֿר

אֲשֶׁר כו תתקיא בַּנְחֵל רכג

מִיָּנֹן, וּמֵה גַם שְׁנַעֲשִׁיתֶם כְּכֹר שִׁיחָה בְּפִי כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ, אוֹי לִי
שְׁאַתֶּם מִתְנַהֲגִים כָּךְ.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ, שֶׁתַּחֲזֹרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וּתְבַקְשׁוּ
סְלִיחָה וּמַחִילָה מִהַהוֹרִים, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שִׁימְחִלוּ לָכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְנֹה, שֶׁתּוֹרִידוּ אֶת הָרֹאשׁ וְכו', וְתִשְׁכְּרוּ אֶת
הַגָּאוֹת הַסְרוּחָה, וּתְבַקְשׁוּ סְלִיחָה, וְשָׁב וּרְפָא לָכֶם.

הַמְצַפָּה לִשְׁמַע שְׁקַבְּלֶתֶם אֶת דְּבָרֵי...

כו תתקיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ה' אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, ר' ... גִּרֹּי יְאִיר.

לִנְכוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמַּחֲתִי לִשְׁמַע הַטוֹב
מִמֶּךָ.

חֲסִדִּי ה' יִתְבָּרֵךְ, בְּכָל יוֹם וַיּוֹם אֲנִי מִכְרִיא יוֹתֵר, יַעֲזוֹר
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאֲחֻזֹּר אֶל הַכַּחוֹת, וְאֶהְיֶה בְּרִיא לְגִמְרִי.

נָא וְנָא אֶל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, תֵּאֱמִין לִי, שְׁלִי יֵשׁ צֶעַר גָּדוֹל
מְאֹד, שֶׁזֶּה כַּמָּה שָׁנִים שֶׁהִרְשַׁע מִרְשַׁע הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ,
הוֹרֵס לֶךְ אֶת הַפְּרִנְסָה, אֲבָל תִּדַּע לֶךְ, שֶׁסּוּף כָּל סוּף אַחֵר הֵרַע יְבוֹא
הַטוֹב, וְעוֹד תִּרְאֶה שֶׁפַּע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיד, כִּי פֹה
בִּיבְנָאֵל תִּהְיֶה מִהֶפְכָּה גְדוֹלָה מְאֹד, יִרְאוּ עֵינַיִנוּ וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל
נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי תִכְנֶסְנָה לְגוֹר פֹּה מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וְלֹא
תִּחְסֹר לֶךְ פְּרִנְסָה, וְנוֹכַח לַעֲשׂוֹת רֶשֶׁת שׁוּק בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
צָרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק, כְּשֵׁישׁ לְאָדָם קִטְנֹת — צָרִיד לְהִתְחַזֵּק. וְעַל-כֵּן
אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ, רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְסוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה יִשׁוּעוֹת
גְּדוֹלוֹת, שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עכְשׁוּ בִּימֵי אֱלוֹל הַקְדוּשִׁים, צְרִיכִים לְהַרְבוֹת בַּתְּפִלָּה וּבַקְשָׁה
בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וּצְרִיכִים לִזְכֹּר, שְׂכָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמוֹדְבָרִים עִמּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, הִיא הַצִּלָּחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּזָכָה לְדַבֵּר אֵלָיו בְּכָל יוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ
אֶת דְּרָכֵינוּ תָּמִיד.

מֵאֵד מֵאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּחֲזִיק אֶת הַקְּהֵלָה בַּיָּדִים, שְׁלֹא
יִהְיֶה הַפְּקָרוּת, וְאִדְרָבָה אֲנַחְנוּ נַעֲלָה וְנִצְלִיחַ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקיב.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ה' אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

זֶה כְּמָה שְׁאֲנִי מְחַפֵּשׁ אֶת מִסְפֵּר הַטֵּלְפוֹן שְׁלִי, וְלֹא הַשְׂגָּתִי,
וּמֵאֵד הַצִּטְעָרִתִּי, שְׁבִאֲמִצֵּעַ הַשִּׁיחָה גִּתְקָה הַשִּׁיחָה, כִּי נִכְדִּי, גֵּרוֹ
יֵאִיר, הַפְּרִיד אֶת הַחוּטִים, וְלִקַּח לִי שְׁעוֹת לְתַקֵּן אֶת זֶה, וּכְנִרָאָה
שֶׁהִסֵּמִ "ד"מ"ם מֵאֵד מִפְּחַד שְׁנֵהִיָּה בְּקִשָּׁר.

בַּעֲגִין שְׁדִּבְרָתְךָ וְכו', יֵשׁ לָנוּ מִתְכַּנֵּן יְהוּדִי, שְׂכָבֵר בְּנֵה כְּמָה בְּתִי
כְּנִסְיוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהַכֵּל יִסְדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְלִקְחָתִי אֶת
זֶה בְּחִשְׁבוֹן מָה שְׁאִמְרָתְךָ לִי.

הַעֲקֹר עֲכָשׁוּ אֶת יְמֵי אֱלוֹל הַקְדוּשִׁים צְרִיכִים לְנִצֵּל בְּדְבָרִים
טוֹבִים וְלִלְמַד הַרְבֵּה, וְלִשְׁפֹּף שִׁיחָה וּתְפִלָּה הַרְבֵּה, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה
תִּרָאָה יְשׁוּעָה גְּדוּלָּה.

נָא וְנָא תִקְבַּע עֵתִים לַתּוֹרָה, כִּי מָה יִשְׁאָר מִהָאָדָם? רַק מָה
שְׁנוּזָכָה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם, וְאִשְׁרֵי מִי שְׁנוּזָכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא
בְּכָלִי וְדָף גְּמָרָא יְרוּשְׁלָמִי, וּפְרָק תּוֹסֶפְתָּא, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה הוּא בּוֹנֵה

אֲשֶׁר כּוּ תתקין בַּנַּחַל רַכָּה

לַעֲצֹמוּ בֵּית, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מִבְטָל אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִזּוּ טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקין.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוּפְטִים, ה' אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּלֵי הַצֶּעֶר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׂיִישׁ
לִי מִמֶּה שְׁקוּרָה בֵּינֵיכֶם וּבֵין הַזּוּג הַצֶּעִיר וְכוּ' וְכוּ', לְדַעֲתִי, אַתֶּם
צָרִיכִים לְתַתּ לָהֶם לְרוּץ לְבַד וְכוּ' וְכוּ', אֶל תְּשִׁימוּ לִבְ אֲלֵיהֶם כָּלֵל
וּכְלָל, וְאַתָּה צָרִיךְ לְהִזְהִיר אֶת אִשְׁתְּךָ, שֶׁלֹּא תִקַּח אֶת זֶה לְלֵב, אֲף
שָׁזֶה כּוֹאֵב מָאֵד מָאֵד אֵיךְ שְׂיִלְדִים מִתְחַצְּפִים לְהוֹרִים, אֲף מֶה
לַעֲשׂוֹת? בַּעֲזוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים, כִּף הַדּוֹר, וְאֵנִי חוֹזֵר וּמִדְּגִישׁ, שְׁאַתֶּם
צָרִיכִים לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים שְׂחַתְנָתֶם אוֹתוֹ, כִּי אִם הוּא לֹא הָיָה
מִתְחַתֵּן, הָיָה מִתְדַּרְדֵּר, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְאִזּוּ בְּאַמַּת הָיָה לָכֶם צוּר
וּמָר, וְעַל-כֵּן עֲצַמִּי לְהַעֲלִים עֵין מֵהֶם, וְלֹא כִדָּאִי לְהֵרֵס אֶת הַבְּרִיאוֹת
בְּשִׁבִיל זֶה.

אַקוּנָה שְׁקִבְלָתֶם אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁכָּתַבְתִּי לוֹ בְּאַרְיכוֹת, וּמִסְרָתֶם לוֹ
אֶת זֶה, כִּי אִם לֹא, אֲשַׁלַּח אֶת זֶה דְּרָךְ ... נֵרוֹ יֵאִיר.

הָעוֹלָם הַזֶּה מְלֵא נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמָרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחֲזִיק
מִעֲמֵד, וְלִכְּנֵן אֲנִי מָאֵד מָאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׂתַחֲזִיק מִעֲמֵד, וְאֶל
תִּשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוֹלָם, וְאֲף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂכוֹאֵב לָךְ מָאֵד, כִּי זֶה
כָּאֵב מָאֵד מָאֵד גָּדוֹל, עִם כָּל זֹאת הַכֹּל יַעֲבֹר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקיד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ה' אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אָנָּשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", "תַּלְמִידֵי הַיֵּכָל-הַקֹּדֶשׁ" דִּי בָּכָל
אַתָּר וְאַתָּר, הַיּוֹ"ה יִשְׁרָה עֲלֵיהֶם שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאַתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, שֶׁתִּתְפַּלְלוּ עָלַי,
שְׁאֲזֹכָה לְצֵאת מֵהַפַּח הַזֶּה שֶׁנִּפְלַתִּי אֵלָיו, עוֹד פַּעַם הִגִּיעַ עָלַי צוֹ
הַתְרָאָה מֵהַרְשֵׁעַ אֲרוּר טָמָא, מָה אָמַר! עוֹנוֹתֵי הַטּוֹ אֵלֶּה עָלַי, וְאָנִי
צָרִיד לְרַחֲמִים רַבִּים, שְׁאֲזֹכָה כָּבֹד לְצֵאת מֵהַצָּרָה הַמְרָה הַזֶּה,
שְׁחֻנְקָת אוֹתִי עִם הַטְּשָׁעִקִים שֶׁהוֹצִיא מִמֶּנִּי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ כָּל הַדִּינִים מֵעָלַי וּמַעַל כָּלֵל גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

בְּאַתִּי לְבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת כָּל אָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, מִי שָׂרָק
רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת אִתִּי חֲסֵד חֲנָם, שְׂיִצֵּא לְהַפְצָה מְרֻכָּזָה, בְּאַפֵּן שְׁנוּכָל
לְגַמֵּר כָּבֹד אֶת בִּנְיָן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ מִה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר, וַיְכּוּלִים לַפְעֹל
הַרְבֵּה מְאֹד.

לְזֹאת מִה שֶׁחֲסֵד עֲכָשׁוּ הוּא דְחִיפָה שֶׁל כֶּסֶף, שְׁנוּכָל לְהַמְשִׁיךְ
לְגַמֵּר אֶת אוֹלַם-הַשְּׂמֻחוֹת, וְתַכְף-וּמְדִד אַחֵר זֶה לְהַתְחִיל לְבָנוֹת אֶת
בֵּית-הַמִּדְרָשׁ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַכָּפַל הַדָּבָר, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיִצֵּא בְּכָל שְׁנֵי וַחֲמִישֵׁי לְהַפְצָה מְרֻכָּזָה,
וַיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק בְּבִנְיָן-בֵּית-הַמִּדְרָשׁ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקטו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוּפְטִים, ה' אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמוֹעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ.

מָאֵד מָאֵד אֶבְקֵשׁ אוֹתְךָ, אִם תּוּכְלִי לְחַזֵּק אֶת גְּבִרַת ... תְּחִיָּה, תַּעֲשִׂי חֶסֶד עִמָּהּ, וְכֵן חֶסֶד עִמִּי, כִּי הִיא אִשָּׁה יְקָרָה מָאֵד, וְאַחֵר הַלָּדָה יֵשׁ לָהּ הַמּוֹן חַלִּישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן תֹּאדָרְגִי שְׂנָשִׁים מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ תְּבַאֲנָה לְחַזֵּק אוֹתָהּ, כִּי חָבֵל לֹאֲבֹד מִשְׁפָּחָה יְקָרָה כְּזוֹ, וּבִכְלָל אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַּעֲשִׂי מְבַצֵּעַ בֵּין הַנָּשִׁים, שְׂתַּתְּחִיבֶרְנָה אַחַת לַשְּׁנִיָּה, וְתַלְכְּנָה לְבִקֵּר אַחַת אֶת הַשְּׁנִיָּה וְתַעֲזֹרְנָה זוֹ לְזוֹ, וְהִזְכּוֹת הַזֶּה תִּגַּן עָלֶיךָ, שְׂתוֹלִידִי בְּקִלּוֹת, וְהַכֵּל יַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם.

נָא וְנָא רְאִי לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַמִּיד תַּחֲשָׁבִי מִהֲקִדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן תִּדְבְּרִי תַמִּיד מִהֲקִדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִזְכֶּה וְנִתְבַּשֵּׁר תַמִּיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בִּרְכָּה וְהַצֵּלָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקטו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוּפְטִים, ה' אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמּוֹעַ אִיךָ שֶׁהַפְּעוּטוֹן הִתְחִיל לְהַפְגֹּס לְמַסְלִיל חֲדָשׁ וּלְעִידֵן חֲדָשׁ, עִם כָּל זֹאת רְצִיתִי לְשַׁפֵּר אֶת כָּל הַמַּעֲרֶכֶת שֶׁל הַפְּעוּרוֹת, הֵן בְּפִעּוּטוֹן וְהֵן בְּבֵית-סֵפֶר וְהֵן

בפּלמוד-תּוֹרָה, וְלֹזֶאֶת הֵייתִי מְצִיעַ לְקַחַת בְּתוֹר מְשִׁיחָה, אֶת גְּבֵרֶת ... תַּחֲיָה, שֶׁהִיא עֲבֹדָה בְּזָה כָּבֵד בְּכֶמֶה מְקוֹמוֹת, לְבָדֵק אֶת הָאָרֶז וְאֶת הַקְּטָנִיּוֹת, וְהַחוּמוֹס וְכו' וְכו', שֶׁלֹּא יִהְיוּ בָהֶם תּוֹלְעִים, חֵס וְשָׁלוֹם, וְכֵן בְּעֵנֵן מַעֲשָׂרוֹת וְכו' וְכו', אֲשֶׁר אָנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שֶׁהִילָדִים שֶׁלָּנוּ יִהְיוּ נִזְהָרִים בְּתַכְלִית הַזְהִירוֹת מִמַּאֲכָלוֹת אֲסוּרִים, וְלֹזֶאֶת הֵייתִי מְצִיעַ, אִם אֶפְשֶׁר לְדַבֵּר עִם ר' ... גֵּרֹו יְאִיר, לְקַחַת אוֹתָהּ לְמַפְקַחַת עַל הַפְּשָׁרוֹת.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבַּעוֹלָם, וּבַעוֹד כֶּמֶה חֲדָשִׁים אָנִי כָּבֵד לֹקַח אֶת בְּגָד ... גֵּרֹו יְאִיר, לְלַמֵּד אֶצְלִי, וְיִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מִהִילָדִים שֶׁלָּךְ, לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, שֶׁתִּרְאִי בַּחֲתֻנַּת בְּגָד ... גֵּרֹו יְאִיר.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת זֶה אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֹּר לַעֲבֹר עַל הַכָּל.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקיז.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבָּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר שׁוֹפְטִים, ו' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְּנִיק וְחַפִּים ... גֵּרֹו יְאִיר וְיִזְרַח.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְקַבֵּל אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גֹּדֶל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שֶׁהִתְחַלַּת לַגֵּרִס גִּמְרָא כְּסִדְרָן, אֲשֶׁר זֶה יִפְתַּח לָךְ אֶת הַמַּח, כִּי בְּזֶה שְׁבָחוֹר צָעִיר גִּוֵּרִס הַרְבֵּה גִמְרָא, נִפְתַּח לוֹ הַמַּח, כִּי גִרְסָא בְּגִמְרָא מְזַכֶּכֶת אֶת הַנֶּפֶשׁ, וּבְנִי-אָדָם אֵינָם יוֹדְעִים מִזֶּה, כִּי מְקַבֵּל אֶצְלָה הָעוֹלָם, כִּי רַק גִּרְסָא בִּזְהָר מְזַכֶּכֶת אֶת הַנֶּפֶשׁ, אָבֵל בְּאַמַּת הַגִּרְסָא בְּגִמְרָא מְזַכֶּכֶת מְאֹד מְאֹד אֶת נֶפֶשׁ הָאָדָם, וּבִפְרֵט כְּשֶׁמִּתְחִילִים לַגֵּרִס בְּגִיל צָעִיר, עַל-יְדֵי-זֶה יִקְלַט אֶת הַלְמוּדִים בְּקִלּוֹת, מְלַבֵּד זֹאת כְּדָאִי

לְלַמֵּד שְׁעוֹר עֵיוֹן, וְזֶה יִהְיֶה הַשְּׁעוֹר שֶׁל הַיְשִׁיבָה, וְעַל זֶה תַּחֲזוֹר פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר עִם הַמְּפָרָשִׁים, כָּךְ שֶׁתִּקְלֹט מִסְכָּתָא בְּעֵיוֹן.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמִיחָה שֶׁישׁ לִי, שְׁאֵתָה גּוֹרֵם בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, תִּמְשִׁיךְ בָּזֶה, וְתִרְאֶה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי מְשֻׁנָּה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה.

אוֹדוֹת כְּוִנַּת הַתַּפְּלָה וְכו', תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לַמְּקוֹה חֹק וְלֹא יַעֲבֹר, וְזֶה יִצִּילְךָ מִמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת, וְכֵן תִּתְפַּלֵּל אֶת הַתַּפְּלוֹת הַקְּבוּעוֹת: שְׁחִירִית, מְנַחֶה וּמַעֲרִיב — מִתּוֹךְ סִדּוּר דִּיקָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּכְנֹס בְּךָ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְהַתְפַּלֵּל בְּלִי מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת.

הַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְּלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תַּפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שֶׁתְּצַלִּיחַ, וְתִהְיֶה תַלְמִיד חָכֵם גְּדוֹל וְצַדִּיק נִפְלָא, וְאֶזְכֶּה לִרְאוֹת תַּמִּיד בְּשִׂמְחָתְךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקין.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדּוּר שׁוּפְטִים, ו' אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הֵרֵב ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידִי הַיָּקָר! מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי כָּל הַמַּצָּב מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכו', וְכו', עִם כָּל זֹאת בָּאתִי לְנַחֲמֶךָ. עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם אֵינָם קָלִים, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיווֹת שֶׁלוֹ, וְעַקֵּר גְּבוּרַת בַּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁיִּכּוֹל לְהַחֲזִיק מַעֲמַד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשּׁוֹם דָּבָר, וְאִפְּלוֹ שְׁעָבְרוּ עָלָיו בַּחַיִּים כָּל מִינֵי מַשְׁבָּרִים וְגָלִים, סוּד הַצִּלָּחַת הַחַיִּים הוּא — לְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא יִרְצֶה שׁוֹם רְצוֹן אַחֵר מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר

(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קעז), שַׁעֲקָר שְׁלֵמוֹת עֲלִית הַמַּלְכוּת — להיות בְּטֵל וּמִבְטָל לַגִּבִּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא יִרְצֶה שׁוּם רְצוֹן אַחֵר מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, שָׂאזֹ יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּה, מִתְגַּדֵּל שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה נִקְרָא עֲלִית הַמַּלְכוּת בְּלִשׁוֹן קְבִלָּה, כִּי אָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּטֵל וּמִבְטָל לַגִּבִּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא לַגִּמְרִי, וְאִזּוֹ נִגְאָל מִכָּל צְרוּתוֹ.

לְזֹאת, יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד! רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׁפָעוּלִים, וְתַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לַתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, שְׂזִכִּיתָ לְהַתְחַמֵּן, וְיֵשׁ לָךְ יְלָדִים, וּכְבֹּר זִכִּיתָ לְחַמֵּן בֵּת, וְעוֹד מַעַט הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁשָּׂאֵר הַיְלָדִים יִתְחַמְּנוּ, חֲסִדֵּי ה' יִתְבָּרֵךְ, שֵׁיִשׁ לָךְ בֶּן נִפְלֵא מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׁעוֹשֶׂה חֵיל בַּלְמוּדִים וּבְדֶרֶךְ אֶרֶץ, וְלִזְמַן אֲתָה צָרִיךְ לְהַתְחַזֵּק מְאֹד, וְלֹא לִהְיוֹת שְׂבוּר, וּבִפְרָט בְּעֲצָבוֹת וּבְדַכְאוֹן. וּכְבֹּר אָמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קו): עֲצָה לְבוֹא לַגְּדָלוֹת הוּא לְהַשְׁכִּיל אַחֲרִים, לְהַכְנִיֵס שָׂכָל בְּאַחֲרִים. וְלָכֵן רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאֻמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לַעֲזוֹד אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלִכָּל אֶחָד תִּהְיֶה לָךְ מְלָה טוֹבָה, וּבִזֶּה שִׁתְּחַזֵּק אֶת אַחֲרִים בְּאֻמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּזֶה גַם אֲתָה תִתְחַזֵּק. כִּי זֶה עָקָר הָעֲצָה — לְדַבֵּר עִם אַחֲרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה אוֹר יֵשֶׁר וְאוֹר חוּזֵר, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפד), שֶׁעַל-יְדֵי שְׂמִדְּבָרִים עִם בֶּן אָדָם, נַעֲשֶׂה מְזֶה אוֹר יֵשֶׁר וְאוֹר חוּזֵר, אֲנִי מְעוֹרֵר אוֹתוֹ, וְהוּא מְעוֹרֵר אוֹתִי, שְׂזֶה סוֹד כּוֹנֵן אֱלֹהִל "אֲנִי לְדוּדִי וְדוּדִי לִי".

וּבְשִׁבְלִי זֶה חֲדָשׁ אֱלֹהִל מְאֹד מְסֻגָּל לְשָׁלוֹם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת יח, ט): "וַיִּשְׁאַלּוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם" — רֵאשִׁי תְּבוּת: אֱלֹהִיל, כִּי בְּחֲדָשׁ אֱלֹהִל הוּא הַזְּמַן לְהַשְׁלִים אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, וְאִיךָ מְשִׁלִּימִים בֵּין יְהוּדִי לַשְּׁנִי? עַל-יְדֵי שְׂמִתְחַזְּקִים וּמְעוֹדְדִים וּמְשִׁמְחִים אוֹתוֹ, וּמְדַבְּרִים עִמּוֹ דְּבוּרֵי אֻמוֹנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית. וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! אֵלֹא תִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׁפָעוּלִים, וְאִזּוֹ תִרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָעָקָר תִּתְחַזֵּק מִעַמָּד, וְאִזּוֹ תִרְאֶה נִסִּים וְנִפְלְאוֹת, שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲשֶׁר כּוֹ תַתְקִיט בְּנַחֲל רַלָּא

נָא וְנָא אֵל תִּשְׁכַּר מִשּׁוּם דְּכַר בְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ.

הֵייתִי מִיעֵץ לָךְ, אִם אַתָּה יָכוֹל לְגַשֵּׁת לְרוּפָא, וְהוּא יִתֵּן לָךְ
כְּדוּרֵי הַרְגָּעָה וְכו', אִזְּ הֵייתָ מְרַגֵּשׁ אָדָם אַחֵר לְגַמְרִי, וְזֶה לֹא בְּזִיוֹן,
כִּי הַיּוֹם כְּמַעֲט כָּל אֶחָד לּוֹקַח אֶת זֶה מֵרַב הַמֶּתַח שְׁעוֹכֵר עַל כָּל
אֶחָד בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַקְדוּשׁ-כְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד, וּתְבַשֵּׁר לִי תָמִיד
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוֹ תַתְקִיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ו' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר ... נִרוּ
יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׁמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ.

תִּמְשִׁיךְ לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי כָּךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (שַׁבַּת קֹנֵב): יִנְקוּתָא כָּלִילָא דְּוִרְדָּא, עַקֵּר יִפִּי הַפְּרַח כְּשֶׁהוּא
עֹדִין בַּצְעִירוּתוֹ. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן עג):
הַעֲבוּדָה שֶׁהָאָדָם עוֹבֵד אֶת ה' יִתְבָּרַךְ בְּבַחֲרוּתוֹ, כָּל יוֹם עָרְכּוּ יָקָר
מִשְׁנֵים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לַעֲת זְקָנָתוֹ; לְזֹאת רָאָה עֲכָשׁוּ בִימֵי נַעֲרוּתְךָ
לְהַתְמִיד בִּיּוֹתֵר בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

וְעַל כָּלֵם — רָאָה 'לְגַנֵּב' פֹּה וְשֵׁם חֲמֵשׁ דִּקּוֹת לְדַבֵּר אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, וְתַרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׁאַתָּה צְרִיךְ
בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, אֲלֵא תִקְיָם מָה שְׁכָתוּב בְּפֶרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ (דְּבָרִים
יח, ג): "תָּמִים תִּהְיֶה עִם הָי"ה אֱלֹהֶיךָ", וּפֶרֶשׁ רַש"י: הַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי

בְּתַמִּימוּת, וְלֹא תַחֲקֹר אַחֵר עֲתִידוֹת, וְזֶה הַיְסוֹד אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל —
תַּמִּימוּת, לֹא לֵהִיּוֹת חֶכֶם בְּעֵינָיו, וְכֵךְ יְכוּלִים לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ
יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה.

תַּמְשִׁיךְ לְכַתֵּב לִי, וּמִמָּשׁ תַּחֲנִינִי, וּמִפַּעַם לְפַעַם אֶרְאֶה לְכַתֵּב לְךָ
עוֹד, אֲבָל לָעֵת עֲתֵה רְאֵה לְעֵינַי בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", שֶׁהֵם מִכְתָּבִים
שֶׁכָּתַבְתִּי בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנִים לְבְנֵי הַנְּעוּרִים.

הַמֵּאחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כו תתקכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרֶב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר שׁוּפָטִים, ו' אֱלוֹל
ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מֵאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

זֶה זְמַן רַב, שֶׁלֹּא שָׁמַעְתִּי מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שֶׁבַּעוֹלָם לֵהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה,
וְאֵל תִּגִּיב לְשׁוֹם בֶּן אָדָם שֶׁעוֹשֶׂה עֲלֵיךְ בִּקְרָת וְכו', וְכו', כִּי זֶה כָּלֵל
גָּדוֹל מְאֹד — עַל מִי שֶׁעוֹשִׂים בִּקְרָת, סִימָן שֶׁמִּקְנָאִים בּוֹ וְכו', וְכו',
וְעַל־כֵּן אֲתָה צָרִיךְ לֵהִיּוֹת שִׂמְחָה, שִׁישׁ לְךָ מִשְׁהוֹ שֶׁמִּקְנָאִים בְּךָ וְכו',
כִּי עַל מִי שֶׁאֵין בִּקְרָת — אֵין בּוֹ כָּלוּם, וְעַל־כֵּן אֵין מִקְנָאִים בּוֹ ...
לְזֹאת רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבַּעוֹלָם, וְתִדַּע
לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! שֶׁצָּרִיכִים לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגִמְרֵי לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוא, לִידַע לְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, שֶׁאֵין בִּלְעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל הַכֵּל
אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוא, וְצָרִיכִים רַק לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא, וְזֶה
עֶקֶר הַחַיִּים טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים, שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְזַכּוֹת לָהֶם בְּזֶה
הָעוֹלָם, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, וְאִזּוֹ טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים.

מִי יִתֵּן, שֶׁתִּזְכֶּה לַחֲזֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ

הַתְּמִימִים, שְׁרוּצִים לְשִׁמְעַת אֶת דְּבוּרָךְ, כִּי "זָכָא מֵאן דְּמִלִּיל עַל אוּדְנִיָּה דְשִׁמְעָ" [אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְדַבֵּר עַל אֶזֶן שֶׁשׁוֹמַעַת], וְיֵשׁ בֵּין אֲנִישֵׁי שְׁלֹמֹנוּ תְּמִימִים, שֶׁהֵם מוֹכְנִים לְשִׁמּוֹעַ דְּבָרֵי חֲזוֹק מִמֶּךָ, וְעַל-כֵּן רָאָה לְחֻזַּק אוֹתָם, כִּי עֲלִידָה נִפְלָא הַמְצִיָּה הַזֹּאת, כִּי מִסְכְּנִים, עוֹבֵר עֲלֵיהֶם כָּל-כָּף הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסּוּרִים, וְעַל-כֵּן רָאָה לְחֻזַּק אוֹתָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַצְלִיחַ בָּזֶה, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תַתְקַבֵּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֶׁשִּׁי עָרַב-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר שׁוֹפְטִים, וְיֵאָלֵל ה' תְּשֻׁנָּה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שֶׁמִּחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה — מְלַחֲנָךְ אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְדַבֵּר אִתָּן תְּמִיד רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמִהָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, לְהַחֲדִיר בִּהְיוֹת גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּמִדְּוָנָה עֲלִיוֹנָה מֵאֵד, אִזּוּ כּוֹלֵי הָאֵי וְאוּלֵי יִשְׂאֵר בִּהְיוֹת אִינְיָה קִצָּת אוֹר, וְעַל זֶה צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּתַלְמִידוֹת אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָל אָדָם הוּא כָּלִי לְקַבֵּל בּוֹ הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁזֹּכֶה לְמַלֵּא אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אִם תְּשׁוּקַת זֵיו אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה יִתְעַלֶּה בְּעֲלִיָּה אַחֵר עֲלֵיהָ.

נָא וְנָא אֵל תְּסַתְּכִלֵי עַל שׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, אֲלֵא תַחֲדִירִי בִּהְיוֹת אֲמוּנַת חֲכָמִים, וְתִרְאִי אֵיךְ שֶׁתַּצְלִיחִי הַשָּׁנָה בְּאִפְּן יוֹצֵא מִהַכֵּלֶל, כִּי אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְקוּיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַשָּׁנָה תִּהְיֶה לְנֹי שָׁנָה

בַּנְחַל

כו תתקכב

אֲשֶׁר

רלד

נפלאה מאד מאד, על אף שעדין קצת קשה לנו, אבל אני מקנה
להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה.

העקר להתחזק, והקדוש-ברוך-הוא יחזק אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתקכב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר כי תצא, ח' אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי ר' ... גר
י"איר.

הנה ראש השנה הקדוש והנורא מתקרב וקא, לזאת באתי
לעורר ולחזק אותך, שתעשה כל מיני מאמצים להגיע גם השנה אל
ציון רבנו ו"ל על ראש השנה בעיר אומן, כי אני בטוח בודאי
ובודאי, כל זמן שתהיה בראש השנה אצל רבנו ו"ל, לא יקרה לך
כל השנה כלום, כל משנאיך ומתנגדיך לא יוכלו לך כלל, ויקים
אצלך (ישעיה יד, נז): "כל כלי יוצר עליך לא יצלח", כי תהלה לאל,
רבנו ו"ל הוא עורך-דין הכי גדול, ובפרוש גלה לנו (חיי-מוהר"ן, סימן
תג): מי שזוכה להיות על ראש השנה אצלו, ראוי לו לשמח מאד
מאד, אכלו מעדנים ושתי מתקים, כי חדות הו"ה היא מעדנים
(נחמיה ח, י), וזה נאמר על ראש השנה.

זכור את כל החסדים והרחמים גמורים שעשה עמך הקדוש-
ברוך-הוא עד עכשו, כי היית ואתה עדין בחינת כבשה בין שבעים
זאבים, שרצו ורוצים לטרף אותך, כי מאד מאד מפחדים ממך,
שאתה תעלה מעלה מעלה, וזה ברור, לזאת הם מוכנים אפלו
להכניס לכאן מאות אלפי גוים וגויות וכו' מחבר העמים, וכן אלפי
אלפים עובדים זרים וכו', העקר למעט את הפח של אחינו בני
ישראל מעדות המזרח, שזה רק עולה ועולה, בן ירבו, ואני רואה

אֶת זֶה בַּחוּשׁ בִּיבְנָאֵל, וְלִכְן בָּאתִי לְחַזֵּק אוֹתְךָ, שְׁתַּמְשִׁיךְ בַּפְעֻלָּתְךָ לְמַעַן אֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מַעֲדוֹת הַמִּזְרָח, כִּי זֶה פְּשׁוּט הַצֵּלָת נַפְשׁוֹת, וַיַּעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזָכוֹת זֶה, שְׁתַּעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה, וְעוֹד תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת רַבּוֹת שִׁיעָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, דְּבָרִים נִפְלְאִים אֲשֶׁר אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל.

גַּם אֲבָקֵשׁ אוֹתְךָ מָאֵד, אִם אֶפְשָׁר לְדַבֵּר עִם ... בַּעֲנִין הַמִּפְרָט לְמַעַן הַקָּמַת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה הַמְקוֹמִית כָּבֵר מוֹכֵן לְחַתָּם, שֶׁהוּא מַסְכִּים שִׁיְהִיָּה בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, אֲבָל צָרִיכִין לִזְרוֹז אֶת ... שִׁיעָבִיר אֶת זֶה בּוֹעֵדָה מַחֲזִיזָה, אֲנִי מָאֵד מְקוּהָ, שְׁתּוּכַל לַעֲזֹר לִי בַּעֲנִינִים אֵלֹה, שֶׁבְּסוּפוֹ שֶׁל דְּבָר תִּצָּא מִזֶּה רַק טוֹבָה גַּם לָכֶם.

חָבֵל מָאֵד, שְׁעָנִין הַבְּנִיָּה נַעֲצֹר מִפְּנֵי טַעֲמִים פּוֹלִיטִיִּים שִׁישׁ ל... כִּי אֵין עוֹד מְקוֹם בְּאַרְץ כּוּס, שִׁיְהִיָּה לוֹ כַּח הַמוֹשֵׁף כְּמוֹ יִבְנָאֵל, הַלּוֹאִי שֶׁהָיוּ שָׂרֵי הַמַּמָּשָׁל יוֹדְעִים אֶת זֹאת, כִּי הָרִי הֵם מְזַמֵּן מַעֲנִינִים לִיהַד אֶת הַגָּלִיל, וְעַכְשָׁיו יֵשׁ לָהֶם הַזְדַּמְנוּת פֹּז, כִּי רוֹצִים לְהַכְנִס גְּזֻמָּאוֹת מְשֻׁפְחוֹת לַגּוֹר בִּיבְנָאֵל, שְׁנַעֲשֶׂתָה מִפְּרָסְמַת בְּכָל הָעוֹלָם, כִּי כְּמָה דִּירוֹת שָׂרֵק יֵשׁ בִּיבְנָאֵל, כָּלֵן נִשְׁכָּרוּ עַל-יָדֵי "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", וְכְּמָה דִּירוֹת שָׂרֵק יִבְנוּ, תִּכְף יִהְיוּ עַל זֶה קוֹפְצִים, כִּי רוֹצִים לְהַכְנִס לְפָה מֵאוֹת מְשֻׁפְחוֹת, וְהַמֵּאוֹת יִבְיִאוּ אַחֲרֵי-כֵן לְמַסְפָּר יוֹתֵר גָּדוֹל. כְּשֶׁבָּאנוּ לִיבְנָאֵל הִיָּתָה הַשְׁכִּירוֹת שֶׁל דִּירָה עֲשָׂרִים וַחֲמֵשֶׁה דוֹלָר, וְלִקְנוֹת בֵּית הָיָה בְּסִבִּיבוֹת שְׁלֹשִׁים וַחֲמֵשֶׁה אֶלֶף דוֹלָר, וְהַיּוֹם תּוֹשְׁבֵי הַמְקוֹם מְשֻׁפְרִים דִּירוֹת לְאַרְבַּע-מֵאוֹת וַחֲמֵשִׁים דוֹלָר מְמַצֵּעַ, וּמוֹכְרִים דִּירוֹת שְׁמַגִּיעַ כָּבֵר לְסֻכּוֹם שֶׁל מֵאָה וְשָׁשִׁים אֶלֶף דוֹלָר, וְאַנְשִׁים מְשֻׁלָּמִים, וְאַפְלוּ עִם כֶּסֶף אֵין דִּירוֹת לְהַשִּׁיג, וּלְדַעֲתִי, יִבְנָאֵל יָכוֹלָה לְהִיּוֹת לָכֶם מְבַצֵּר גָּדוֹל בְּגָלִיל, וְלִכְן הִיָּיתִי מָאֵד מַעֲנִין אִם אַתָּה יָכוֹל לַעֲזֹר לִי בְּכָל הַנֶּ"ל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ דִּרְכָּךְ, וּתְבַשֵּׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, אֲקוּהָ לְרֹאוֹתְךָ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצֵּלָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגֵּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲבִקֵּשׁ כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׂבָעוּלָם, שֶׁתִּשְׁרָה בִּינֵינוּ אֲהָבָה וְאַחֲדוּת, כִּי רַק בְּזֶה תְלוּיָהּ כָּל הַצְלָחַת קִהְלָתֵנוּ, כִּי לְהַפְיֹךְ — כָּל הַעֲנָנִים שֶׁל הַסֵּמ"ך-דָּמ"ם הוּא פְּרוּדִים, וְלָכֵן עָלֵינוּ לְחַגֵּר מִתְּנֵנוּ, שֶׁתִּהְיֶה שְׂרוּיָה אֲהָבָה גְּדוּלָּה בִּינֵנוּ, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִקָּים אֲצִלָּנוּ (יִשְׁעִיָּה יד, נו): "כָּל כָּלִי יוֹצֵר עָלֵיךְ לֹא יִצְלַח".

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַעֲזָרָה שְׁאַתֶּם עוֹזְרִים לִי לְהַתְקַדֵּם בְּשָׁלוֹם הַחֹבֹבוֹת הַמְעִיקִים עָלֵי מְאֹד, וְכֵן לְגַמֵּר אֶת אוֹלָם־הַשְּׂמֻחוֹת "אַרְמוֹנוֹת בְּרִסְלָב", עַל־יְדֵי שְׁאַתֶּם יוֹצְאִים בְּיַחַד לְהַפְצָה מְאֻרָּגָּת, אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל הַחֲסֵד חֲנֻם שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים אִתִּי.

אֲנִי מְבַטֵּיחַ לְכָלֶכֶם, שֶׁבְּזָכוֹת זֶה שְׁאַתֶּם עוֹזְרִים לִי לְגַמֵּר אֶת אוֹלָם־הַשְּׂמֻחוֹת, תִּזְכּוּ לְרִאוֹת בְּשֻׂמְחַת יְלָדֵיכֶם, וּלְשֻׂמְחַת בְּשֻׂמְחַתֶּם בְּתוֹךְ הָאוֹלָם הַזֶּה, וּמִי יִתֵּן, שְׁאַזְכֶּה גַם־כֵּן לְהַשְׂתַּמֵּךְ בְּשֻׂמְחַת שְׁלָכֶם, וְזֶה תְלוּיָהּ כְּפִי הַתְּפִלוֹת שְׁלָכֶם, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְרַחֲמִים מְרַבִּים.

הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְכֶם, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ — תִּשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקבד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מַצְטָעֵר, שְׁעוֹד פֶּעַם נִתְּהוּה רִיב בְּבֵית־הַמִּדְרָשׁ
בְּשִׁבִיל הַנְּסִיעוֹת, לְזֹאת תִּרְאֶה לְתוֹלוֹת אֶת הַמִּכְתָּב כָּלְלִי הַזֶּה בְּלוֹת
הַמוֹדְעוֹת, בְּצֵד אֶחָד שֶׁיְהִי תְלוּי שֵׁם עַד רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי אָנִי רוֹאֶה
אִיךָ שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת רַק פְּרוּדִים אֲצִלָּנוּ.

אָנִי מָאד מְקַנֶּה שִׁיסְתֵּדֵר אֲצִלְכֶם בְּעִנֵּין הַיְלָדִים, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ
לְטוֹבָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקבּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלְלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" הַגָּדוֹל בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָמִיד.

אֲחִי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הִנֵּה אֲנִי עוֹמְדִים שְׁבוּעִים וְחֹצֵי לִפְנֵי יוֹם
הַדִּין וְהַנּוֹרָא, שְׁבוּ דְנִין אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַמֵּתִים, וְכֵן כּוֹתְבִים לְאָדָם
אֶת עֲתִידוֹ מִשָּׁךְ כָּל הַשָּׁנָה, וְאֲצֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּכָל הַדּוֹרוֹת
הָיוּ "יְמֵי אֱלוּל" מִשְׁהוּ מִיָּחָד, כִּי כָּל אֶחָד כָּפִי דְמַשְׁעֵר בְּלִבּוֹ מְגִדֶּלֶת
רַבְּנוּ ז"ל, הַבֵּין מִרְחוּק לִפִּי קֶצֶר דַּעְתּוֹ וְשִׁכְלוֹ הַמַּצְמָצֵם, וְהַאֲמִין
בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁגָּלָה לָנוּ מִמַּעַלֶּת הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ, וְלָכֵן מֵרַב
בוֹשָׁה, בְּאֵילּוֹ פָּנִים נְכוּאָ אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה?! הֲאֵם קִיַּמְנוּ
אֶת עֲצוּתוֹ הַקְּדוּשׁוֹת: תְּצוֹת, הַתְּבוּדוֹת, שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן, שְׁלִחָן
עָרוֹף וְכו' וְכו'?! וּבְשִׁבִיל זֶה הַחֹדֶשׁ הָאֲחֵרוֹן חֹדֶשׁ הַתְּשׁוּבָה הִזָּה

אֲצֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ עֲגִינָן אַחֵר לְגַמְרִי, וּמָה עָשָׂה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם? עַד שֶׁלֹּא נִפְתָּחוּ הַגְּבוּלוֹת לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל אֲרַבְעִים שָׁנָה, הִזְיָה כָּל חֹדֶשׁ אֱלּוּל חֹדֶשׁ שֶׁל מְרִיבוֹת — הָאֵם הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא בְּמֵרוֹן? אוֹ הָאֵם הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא בִּירוּשָׁלַיִם? וּבָזֶה בָּלוּ כָּל הַחֹדֶשׁ, וְרָבוּ זֶה עִם זֶה וְכוּ', וְתָלוּ כְּתָבִי פְּלִסְתֵּר זֶה עַל זֶה וְכוּ', הַקְּצוּר שֶׁהִיָּה שְׂמַח כָּל הַחֹדֶשׁ, הַעֲקָר לֹא לַחֲשֹׁב בְּחֻשְׁבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם — אֵיךְ עָבְרָה עֲלֵינוּ כָּל הַשָּׁנָה.

וְהִנֵּה מֵאֹד שֶׁזָּכִינוּ שֶׁנִּפְתָּחוּ הַגְּבוּלוֹת, אֲשֶׁר כָּלָם מוֹדִים, שֶׁעָקַר הַקְּבוּץ הוּא רַק בְּאוֹמֶן וְלֹא בְּמִקּוֹם אַחֵר (מְלֶכֶד בְּאַנְס גְּדוּל, בְּכָל מְקוֹם שֶׁרַק מִתְקַבְּצִים עֲשֶׂרָה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמִתְפַּלְלִים בְּהַתְקַשְׁרוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל, גַּם שֶׁם נִקְרָא קְבוּץ), חֲשַׁבְנוּ שֶׁכָּבֵר לֹא יִהְיֶה יוֹתֵר וְכוּחִים, וְתִהְיֶה אַחֲדוּת גְּדוּלָּה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, מָה עָשָׂה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם? מִצָּא לַעֲצֻמוֹ עֲצָה, הַקִּים שׁוֹעֲלִים קִטְנוֹת מִחֻבְלֵי כְּרָמִים וְכוּ', בְּשֵׁם "וַעֲד", וְרָצוּ לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַצִּיּוֹן כְּאִלוּ זֶה שִׁינָּה לָהֶם פְּרִטִי... וּכְשֶׁרָאָה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם שֶׁלֹּא הוֹלֵךְ לוֹ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, בָּאִים אֵלָיו אֲנָשִׁים מִכָּל קְצוֹי תֵּבֵל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּמִמִּילָא כָּל "הַוַּעֲד" הוּא חוֹכָא וְטוֹלוּלָא, כִּי הֵם לֹא יְכוּלִים לְהַשְׁתַּלֵּט עַל קְהֵל כָּל-כֶּף גְּדוּל, עִם כָּל זֹאת מִצָּא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְקוֹם לְהִתְגַּדֵּר בּוֹ, שֶׁבְּכָל שָׁנָה לִפְנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה מִתְחִילוֹת מְרִיבוֹת, שֶׁכָּל הַדִּיוּט קוֹפֵץ בְּרֹאשׁ, וְרוֹצֶה לְהִיּוֹת סוֹכֵן נְסִיעוֹת, וּבְעֵבֹר בָּצַע כֶּסֶף שֶׁמֶסְנֹר אֶת הָעֵינִים (שֶׁהוּא אֲגַב כֶּסֶף קֶטֶן בְּרוּחַ כְּרִטִּים אוֹ שְׁנֵי כְּרִטִּים בְּחֻנָּם), הוּא יוֹצֵא לָרִיב עִם הַזּוּלָּת, וְכָל אֶחָד צוֹעֵק שֶׁאֲצִלוּ יְכוּלִים לְקַנּוֹת כְּרִטִּים יוֹתֵר זוֹל וּבִתְנָאִים יוֹתֵר נוֹחִים וְכוּ' וְכוּ', וְכָל אֶחָד מִבְּטִיחַ הַבְּטָחוֹת, וּבֵין כֶּף נַעֲשִׂית מְזָה שִׁיחָה בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְיוֹצֵאוֹת מְזָה מְרִיבוֹת קִנְיָה וְשִׁנְיָה עַל כָּל הַשָּׁנָה, מְלֶכֶד שֶׁהַעֲבָר לְמַד אוֹתָנוּ, שֶׁכָּל הָעֲגִינָן תָּלוּי גַּם בַּגְּנֻבָּה וּבַגְּזָלָה, שְׁגוֹנָבִים מִבְּנֵי-אָדָם כֶּסֶפִּים, וְלֹא מִשְׁלָמִים לָהֶם, וּבְכָל מִינֵי תוֹאגוֹת וּטְעָנוֹת, שֶׁזוֹ הִיָּתָה טִיסַת צ'אֲרִיטֵר וְכוּ', וַיַּעַן שֶׁפִּסְפִּסְתָּ אֶת הַמָּטוֹס שֶׁלְךָ, אִתָּה לֹא מִקְּבֵל חֲזָרָה אֶת הַכֶּסֶף... וְכִדּוּמָה כָּל מִינֵי תְּרַגִּילִים מִתְחַכְּמִים עוֹשִׂים עִם בְּנֵי-אָדָם,

הַעֲקָר בַּשְּׁבִיל בְּצַע כֶּסֶף, אֲשֶׁר כָּל הָרוּחַ מִכָּל הַכָּאב רֹאשׁ הוּא מִמֶּשׁ
כָּלוּם, בְּיָדוֹעַ לִיּוֹדָעִים. עִם כָּל זֹאת כִּדְאִי לִסְמ"ך-מ"ם לַעֲשׂוֹת
בְּלִבּוֹל בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, עַד שִׁיבְטֻלוֹ עֲנִית קִרְשָׁה, 'אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיה
רַבָּא' וְכו', וַיִּדְבְּרוּ בְּאִמְצַע הַתַּפְלָה וְכו', עַד שִׁיבְטֻאוֹ לְמַחְלָקַת
וּמְרִיבוֹת בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, אֲשֶׁר חָמַר הָעוֹן — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר
כָּלֵל.

לְזֹאת אָנִי מִכְרִיז וּמוֹדִיעַ לְכָל אָנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ, תִּדְעוּ לָכֵם, שֶׁכָּל
אֱלוֹ הַסְּכֻסִּיכִים וְהַמַּחְלָקַת וְהַמְרִיבוֹת שֶׁל הַסּוּכְנֵי גְסִיעוֹת וְכו', הֵם
שְׁלוּחֵי הַסְּמ"ך-מ"ם, שְׁרוּצָה שְׁנֹשֶׁכַח מִה זֶה חֲדָשׁ אֱלֹל? וּמִה זֶה
רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל? וְאִם כָּבֹר יֵצֵא מִזֶּה מַחְלָקַת בְּרַבִּים, עָלִי
לְהוֹדִיעַ לְכָל אָנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, תַּפְתָּחוּ אֶת הָעֵינַיִם,
וְתִרְאוּ אֶל אֵיזָה פַח יָקוֹשׁ רוּצִים לְזָרֵק אֶתְכֶם, אָנִי אִישִׁית מִמְּלִיץ
לְנִסֵּעַ רַק דֶּרֶךְ גְּסִיעָה סְדִירָה, שֶׁמִּקְבָּלִים כָּבֹר אֶת הַכִּרְטִיס מִהַחֲבָרָה
יִשְׁרִירוֹת, וּמִי שְׂאִי אֶפְשָׁר לוֹ מֵאִילוֹ סְבוֹת וְכו' אוֹ שְׁצָרִיף לְקִנּוֹת
בְּתִשְׁלוּמִין, אָנִי מִמְּלִיץ לְנִסֵּעַ רַק דֶּרֶךְ ... שֶׁהֵם כָּבֹר בְּעֶסֶק הַזֶּה כְּמֵה
שָׁנִים, וְהֵם אָנָשִׁים אֲמִינִים, וְהַכָּל הוֹלֵךְ אֲצֵלֶם מְסַדֵּר בְּיָדוֹעַ לִיּוֹדָעִים.
וְאִף שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלֵל אֵינִי מִתְעַרֵּב אֲצֵל מִי נוֹסָעִים, אֲדַרְבָּה, לְדַעֲתִי
שִׁיתְּרָבוּ סוּכְנֵי הַגְּסִיעוֹת, אֲבָל אִם אָנִי רֹאֶה שֶׁזֶה כָּבֹר חוֹזֵר עַל עֲצָמוֹ
כָּל שָׁנָה, וְנוֹעֲשִׂית מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ בַּשְּׁבִיל זֶה,
וּמִבְטָלִין תַּלְמוּד תּוֹרָה דְּרַבִּים, וְכֵן מִבְטָלִין עֲנִית 'אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיה
רַבָּא', קִרְשָׁה וּבְרַכּוֹ וְכו' וְכו', אֲמַרְתִּי לְפָרְסֶם לָכֵם, שֶׁהַכָּל מַעֲשֵׂה
הַסְּמ"ך-מ"ם, כְּדִי שְׁנֹשֶׁכַח בְּחֲדָשׁ הַרְחֻמִּים וְהַסְּלִיחוֹת, חֲדָשׁ אֱלֹל,
מִה עֲשִׂינוּ כָּל הַשָּׁנָה? וּבְאִילוֹ פָּנִים נְבוֹא אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ
הַשָּׁנָה? !

וְלָכֵן רְאוּ מִה לְפָנֵיכֶם! קִימוּ נָא וְהַתְּעוֹרְרוּ מִשְׁנַתְּכֶם הַעֲמָקָה,
וְאַל תִּתְּנוּ שְׁתַּהֲיִינָה מְרִיבוֹת בֵּין אָנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֹן, כִּי
עָקַר הַצְּלַחַתְנוּ וְהַצְּלַחַת יְלָדֵינוּ הוּא רַק אִם נִחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיָחִיד
בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְנֹאֵהֵב אִישׁ אֶת רַעְהוֹ.

וְאֲמַרְתִּי לְהַעֲתִיק לָכֵם מִסֵּפֶר "נְוֵי הָעֲמוּדִים" עֲמוּד הַעֲבוּדָה,

פרק עשירי. וזו לשונו: שלא לדבר שיחה בטלה בבית-הכנסת, אף שלא בשעת התפלה, קל וחמר בשעת התפלה וקריאת התורה, ונראה שהשיבה בבית-הכנסת למצוה תחשב, והמדבר שיחה בטלה, עברה מכבה מצוה, ומזה ילמד כל איש ואשה שיושבים בבית-הכנסת, אף שלא בשעת התפלה, שאין לדבר שום שיחה בטלה, ומכל שכן בשעת התפלה או קריאת התורה, שלא לדבר דבר של חלין, ובעונותינו הרבים, עד מתי יהיה זה לנו למוקש, שבכל עיר ועיר אין יכולין למחות להעם, ונעשה להם כהתר, בעונותינו הרבים, וי להם, וי לנשמותיהם, ואיך תעלה תפלותיהם למעלה, והיא מלכלכת במיני חטאים, ואין קטגור נעשה סגור, על-כן מן הראוי שכל קהלה וקהלה, מקום אשר דבר המלך מלכו של עולם ודתו מגיע, יעמדו אנשים על זה, אשר ישגיחו באיומים רבים על המדברים, ויבישו אותם ברבים, ובזה נראה כבוד השם בארץ, וכל העם ישמעו וייראו, ולא יזידון עוד, ויתנו במתג ורסן עדים לבלם את פיהם בבית-הכנסת, לדבר דבר של חל ושיחה בטלה.

עוד שם: גם בזה רגיל אני למחות לאותן אנשים המתפללים תחנונות ובקשות, בעת שהשליח צבור חוזר ומתפלל תפלת י"ח, כי בודאי מה שבקשו לא נתן להם, ומה שבגידם נטלה מהם, רצוני לומר, כי המסכם מכל הפוסקים, כששליח צבור חוזר ומתפלל י"ח, יש להקהל לשחק ולענות אמן, ולכונן לברכות שמברך החזן, ומי שאינו נזהר בזה, מה שבגידו נטלה הימנו, ומה שבקש בשאר תחנונות, לא נתן לו, כי בא זה ואבד את זה, עין שם.

ומי שרואה דברים אלו, יראה ופחד יכנסו בו, איך יש זמן בבית-המדרש, שהוא משכן השכינה לדבר דברים בטלים: לשון-הרע ורכילות ומחלוקת, עד שמגביהים ידים, רחמנא לישזבן, ומתחרפין ומבזין אחד את השני, שמו שמים על זאת! ובאלו פנים נבוא בראש השנה לפני כסא הכבוד? הלא המריבות והמחלוקת בבית-המדרש חמורות מאד מאד. ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, ראו לקחת את עצמכם בידיכם, ותתחילו להתבודד בכל יום אליו יתברך, ולדבר עמו יתברך אפלו חמש דקות, אשר

כל דבור דבור שְׁמֵדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — הוא הַצִּלְחָה נִצְחִית, הַצִּלְחָה כּוֹז, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל. וּבִפְרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רִבְנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קיא), שְׂאֵם הָיוּ מְנִיחִין מֵת לְעוֹלָם הָיָה לְהִתְפַּלֵּל, בְּוֹדָאֵי הָיָה מִתְפַּלֵּל יָפָה יָפָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי הוּא כָּבֵד וּנְפֻטָר מִזֶּה הָעוֹלָם הַגָּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי, וְנִתְפָּשֵׁט מְגוּפּוֹ הָעֵב וְהַגָּס, וְהוּא רוֹאֶה מֵה מַעֲלֵת הַתְּפִלָּה בְּשָׁמַיִם, אֲבָל אַחֵר הַמָּוֶת כָּבֵד מֵאַחֵר. וְלִכֵּן רָאוּ לְהֵיוֹת פְּקָחִים, וְתִנְצְלוּ אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁעֲדִין בִּידְכֶם, וְתִדְבְּרוּ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְתִזְכְּרוּ אֶת עֲצֻמְכֶם אֶת מַהֲעָבֵר שְׁלָכֶם מִיּוֹם הָיִיתְכֶם עַל הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּאִפֶּן שֶׁתִּזְכְּרוּ לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

וְכֵן רָאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קִצָּת מִקְרָא, קִצָּת מִשְׁנָה, קִצָּת גְּמָרָא, קִצָּת מִדְּרָשׁ, קִצָּת שְׁלֵחַן עָרוּךְ, קִצָּת זֶהר וְתַקוּנִים וְכוּ' וְכוּ' כְּסֻדְרָן, דִּיקָא, אֲשֶׁר כָּל מֵה שְׁלּוּמָדִים בְּכָל יוֹם — זֶה הַצִּלְחָה נִצְחִית, מִמָּשׁ מוֹצֵא שְׁלָל רַב, אֲשֶׁר לֹא יִכִּילָהוּ הַרְעִיּוֹן, וּכְמוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת, אִם הָאָדָם אֵינוֹ אוֹכֵל יוֹם אֶחָד, בְּיוֹם הַזֶּה גּוּפוֹ נִחְלָשׁ, כְּמוֹ-כֵן וְיוֹתֵר מִכֵּן בְּרוּחָנִיּוֹת, יוֹם אֶחָד שְׂאָדָם אֵינוֹ לוֹמֵד קִצָּת תּוֹרָה, נִשְׁמָתוֹ נִחְלָשׁתָּ מְאֹד. וְלִזְזָת אֵל תִּטְעוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן, כִּי יָבוֹא הַיּוֹם, שֶׁנֶּצֶטְרָךְ לְמוֹת, וְלִצָּאת מִזֶּה הָעוֹלָם בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוּת כָּלָל, וְלֹא יִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ כְּלוּם, רַק אֵלּוּ הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שֶׁזִּכְּנוּ לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם.

וּכְבָּר אָמַר הַתַּנָּא הַקָּדוֹשׁ רַבִּי יוֹסִי בֶּן קִסְמָא (אֲבוֹת ו, ו): 'אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֹא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד'; וְכֵן אָמַר אֵלֵיהֶוּ הַנָּבִיא (תַּנָּא דְּבִי אֵלֵיהֶוּ, פֶּרֶק טו): 'לִפִּי שָׁפַל הַמֶּרְכָּה שִׁיחוֹת וּתְפִלוֹת, הֵם הַמְּלוּיִן אוֹתוֹ עַד שֶׁמִּגִּיעַ אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ; אֲשֶׁרִּי מִי שֶׁשָּׂם דְּבָרִים אֵלּוֹ לְתוֹךְ לְבוֹ, וְאֵינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְלֹא לָרִיב בֵּינֵיכֶם.

עֲלֵיכֶם לְזָכֹר, כִּי הַחַיִּים כָּל־כֶּף קָצָרִים וְכו', וְלִכְּנֹן לָמָּה לָרִיב,
מֵיָנוּ כָּצֵל עוֹבֵר, וְלֹא כְּדָאִי לְבִלּוֹת אֶת הַיָּמִים הַטּוֹבִים שֶׁנִּתְּנָן לָנוּ
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּמִרְיבוֹת וְכו'.

הַבַּעַל מִכְרַח לְלַמֵּד תּוֹרָה, אֲבָל הָאִשָּׁה פְּטוּרָה מִלְּמוּד, וַיֵּשׁ לָהּ
מִצְוֹת אַחֲרוֹת שֶׁתְּלוּיּוֹת בָּהּ, כַּגּוֹן: תְּפִלָּה, צִדְקָה, וְלִכְּנֹן טוֹב מְאֹד
שׁ... תַּחֲוִיָּה תֵצֵא בַּעֲבוּר צִדְקָה לְמַעַן בְּנִין-בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְאוֹלָם-
הַשְּׁמַחוֹת, וְזֶה יוֹעִיל לָהּ לְהַפִּיל, כִּי מִצְוֹת צִדְקָה מְגַנָּה מְאֹד לְצִאת
מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת וְכו'. אֲקַנְהָ שְׁתַּצִּיתוּ, וְאִזּוּ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אֶת גִּדְּלֵי הַעֲגָמַת נִפְשׁ וְהַצָּעֵר שֵׁשׁ לִי, זֶה אֵין
לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, מִרְ לִי מִכָּל הַצְדָּדִים, אֲנִי כָל כֶּף הַרְבֵּה מִתְגַּעֵצ,
שְׁתַּשְׁרָה הָאֲהָבָה וְהָאֲחֻדּוּת בֵּין אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְכָל פַּעַם מִתְעַרֵּב
הַסֵּמ"ך-מ"ם, וְגוֹרֵם מָה שְׁגוֹרֵם וְכו', מִמֶּשׁ דְּמִי גִשְׁפָּף כַּמִּים, וְאֵין

אֲשֶׁר כּוּ תתקבּח — כּוּ תתקבּט בְּנַחַל רמג

לִי עֲצָה רַק לְבָרוּחַ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, נוֹסֵף עַל כָּאֲבֵי הָעֲצוּמִים שֶׁיֵּשׁ לִי בְּרִגְלִי, עוֹד אֲנִי צָרִיף לְשֹׁמֵעַ קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה וְכוּ' בְּמַחְנָה. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁאִמַּר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמַר לְצִרּוֹתַי דֵּי, כִּי בָאוּ מִיָּם עַד נֶפֶשׁ.

הַמְצַפָּה לְדַבֵּר אִתָּךְ יוֹתֵר מֵאַחֵר...

כּוּ תתקבּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשֹׁמֵעַ הַטוֹב מִכֶּם.

נָא וְנָא אֵל תִּרְיֵבוּ בֵּינֵיכֶם, רְאוּ לַחֲיוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה עַד מְאֹד, כִּי אִישׁ וְאִשָּׁה וְכוּ' — שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶם (סוֹטָה יז.), וּבְמִקּוֹם שֶׁיֵּשׁ הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה — שֵׁם כָּל הַבְּרָכוֹת מְצוּיּוֹת; וְלִכְּן בְּזֶה שֶׁתִּכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, תָּבוֹא עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְשִׁפְעַת בְּפִרְנֶסָה. זְכוּרוּ הֵיטֵב אֶת גְּדֻלַּת הַנְּסִים שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבָּאתֶם לְגוֹר כְּאֵן בְּיַבְנָאֵל, וַיֵּשׁ לָכֶם דִּירָה מְסֻדֶּרֶת, חֲסִדֵּי ה' יִתְבָּרֵךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם תָּמִיד, שְׁיִהְיֶה לָכֶם אֵף טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקבּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רמד אָשר כּו תתקל — כּו תתקלא בּנחל

רָאָה לְהִתְחַתֵּן עִם הַבְּחוּרָה לְשֵׁם שָׁמַיִם, וּתְקַבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם עַל
תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְהִבִּיתִי יְצִלִית, בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי הַיָּקָר לִי מֵאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחֲל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

זֶה כַּמָּה שָׁקִבְלָתִי מִכְתָּבֶיךָ, אֲךָ מְרֵב יִסּוּרֵי שְׁעוֹבָרִים עָלַי בְּעֵתִים
הַלָּלוּ, שְׁכּוֹאֲבוֹת לִי רַגְלִי, לֹא עָלֵינוּ, קָשָׁה לִי לְכַתֵּב.

מָה אֵמַר לָךְ! בְּתוֹךְ כָּל הַצְרוֹת צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק וּלְהַחֲזִיק
מֵעַמָּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשּׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, וְזֶה מָה שָׁקִבְלָנוּ מִרְבּוֹנוֹ
ו"ל — לְמַצֵּא הִרְחָבוֹת בְּתוֹךְ הַצְרוֹת (לְקוּטִי-מוֹתֶר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ה),
וּלְמַצֵּא בְּעֵצְמוֹ תְּמִיד נִקְדוֹת טוֹבוֹת.

אֲנִי תְּמִיד מִתְפַּלֵּל עַל כָּל מְשֻׁפָּחֶתְכֶם, שִׁמְתִּיקוּ מִכֶּם כָּל הַדִּינִים,
עַל-יְדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן, וְיִרוּחַ לָכֶם בְּכָל עֲנִינְיֶיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶתְמוּל אֶת הַמְּכַתֵּב שֶׁלָּךְ, וְכֵן שְׁמַעְתִּי מִהַבְּחוּרִים
שִׁחַפְּשֵׁת אוֹתִי, אֲבָל בְּעֵתִים הַלָּלוּ אֲנִי מֵאֹד טְרוּד, וּבִפְרֹט שְׂאֲנִי סוֹבֵל
יִסּוּרִים עַל רַגְלִי, לֹא עָלֵינוּ, יִשְׁלַח לִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רְפוּאָה
שְׁלָמָה.

אֲשֶׁר כּוּ תתקלב — כּוּ תתקלג בּנחל רמה

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, הִיּוֹת שְׁמִתְגּוֹרֵר תַּחַת הַבְּנִין שֶׁלֶךְ בְּחוּר
בְּשֵׁם ... מ... וְאֶתְמוּל הַתְּנַפֵּל עַל ... וְיִרַק לוֹ בְּפָנִים, וְנִבֵּל אֶת פִּי
וְכוּ', בְּחוּר כְּזֶה אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׁיִסְתּוֹכֵב בִּינִינוּ, בְּכָלֵל רָאָה לְהוֹצִיאוֹ,
וּבְפָרֵט שֶׁהִיָּה לָנוּ אִתּוֹ כָּכָר סִפּוּר בְּעֵת שֶׁקָּרָה אֶסּוֹן וְכוּ', שְׁאֵז קִבֵּל
שָׁכָר עֲצָבִים, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, מִי צָרִיךְ בְּחוּר כְּזֶה שְׁיִסְתּוֹכֵב בִּבְיַנִינוּ,
אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ חֵד מְשַׁמְעִית לְסִלְקוֹ תַּכְף-וּמְיָד.

הַמְקוּהָ שְׁתַּצִּית אוֹתִי...

כוּ תתקלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֶנְיֵן הַהִפְצָה, בּוֹדָאִי אֵין דְּבָר גְּדוֹל מְזֶה, אֶךְ אֲשֶׁה צָרִיכָה
לְהַזְהִיר מְאֹד מְאֹד מְאֹד יָחוּד, שֶׁהוּא אֶסּוּר חֲמוּר מְאֹד, וְעַל-כֵּן
אֶסּוּר לְהַכְנִס לְתוֹךְ הַבָּתִּים.

בְּקֶשֶׁר לְהַבִּין שֶׁלֶךְ ... גִּירוֹ יֵאִיר, אֶסּוּר לְדַחֵק עָלָיו, וּכְבָר הַזֶּהֱיָנוּ
רַבְּנוּ ז"ל לֹא לְדַחֵק עַל יְלָדִים, וְרַק כָּכָה הֵם יִצְלִיחוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שֶׁתִּתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כוּ תתקלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... וְ... שְׁיִחְיֶה.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מאד כואב לי לשמע, שאין בפתה של ... בנכם אורה של תורה, כפי מיטב ידיעתי, אתם מתעסקים עם חמור ועם סוסים וכו', וזה גורם שכל הפתה נמשכת אחריהם, עלי לומר לכם חד משמעית, כל עבודתנו היא להתעלות מנפש הבחמית להגיע אל נפש האלקית, ולא להתעסק עם סוסים וחמורים... ולכן אם אתם רוצים שבנכם ימשיך ללמד אצלנו, עליכם כבר להפטר מהחמור והסוסים, אחרת נשלח את בנכם הביתה.

בענין הצלחה בפרנסה, ההכרח לבדק את התפלין, ולדקדק על טהרת המשפחה ושמירת שבת, ואז הכל יבוא על מקומו בשלום. המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתקלד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תצא, י' אלול ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... ו... שיהיו.

לנכון קבלתי את כל המכתבים.

האמת אגיד לכם, שאני צריך לכתב קונטרס "פלה וחמותה", אולי יהיה לכם משג מה זה, ההכרח לומר לכם, שיש לכם גישה לא נכונה, בכלל פלה וחמותה אף פעם לא תשתיינה, כמו שחכמינו הקדושים הגדירו (שבת כו.), ולא יכולים לשנות את הטבע, וזה אצל כל אחד בכה, רק רב בני-אדם מקבלים את זה, שפלה קמה נגד חמותה, ויודעים איך לשחק את המשחק הכאוב הזה, ו... תחיה, אינה יכולה לשחק את המשחק, וזה כבר עובר על כל הגדרים, וגורם צער לשתי המשפחות הנהדרות, הן משפחתכם והן משפחת ... וכלם סובלים רק צער ועגמת נפש ושפיכות דמים מכל הספור, והעולה על הכל — אל מי נכנסים כל החצים? רק בי... כי כל אחד רוצה להראות את צדקתו... בשעה שאני יודע את המציאות,

שֶׁהִצְלַתִי אֶת בְּנֵיכֶם מִלְּצֹאֵת לְתַרְבוּת רָעָה, אֲשֶׁר הִיָּתָה לוֹ נִטְיָה גְדוֹלָה לָזֶה מְאֹד מְאֹד, הוּא הָיָה מְסַתֵּבְךָ עִם כְּסָפִים לְרִכְבוֹת וְכוּ', וְהָיָה נִכְנָס לְמַעְצָר וְכוּ', רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְהֵייתֶם אוֹכְלִים עֲצָמְכֶם, וּמוֹכְרִים כָּל הַבָּא בְּיָדְכֶם, כְּדִי לְהוֹצִיאוֹ פֶּעַם פְּעָמִים, וְכִמְהָ פְּעָמִים יְכוּלִים לְבֻבְזוֹ וְכוּ', וְהָיָה נַעֲשֶׂה עִמּוֹ מַה שְּׁנַעֲשֶׂה עִמּוֹ, וְתִהְיֶה לְאֵל, הֵייתִי שְׁלִיחַ לְהַצִּילוֹ מִכָּל זֶה וּלְחַתֵּנּוּ, וַיֵּשׁ פֶּתָגָם אֶצְלִי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁמְקוּרוֹ עוֹד מִמּוֹהֲרֵנִי ת"ו"ל: "כְּשֶׁאֵין רוֹצִים לְסַבֵּל מֵעַט — סוֹבְלִים הֵרָבָה"; הֵינּוּ כִּי הִתְכַּרְתְּ לְסַבֵּל בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִם אֵין לְאָדָם שְׂכָל, הוּא מְסַתֵּבְךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְסוֹבֵל יוֹתֵר, אֵל תַּחֲשֹׁבוּ כְּרָגַע שְׁאֵנִי מִצְדִּיק אֶת הַיְלָדִים וְכוּ', אֲלֵא הַדֶּרֶךְ שְׁאַתֶּם הוֹלְכִים — אֵין זֶה דֶּרֶךְ, זֶה רַק גּוֹרֵם שְׁנֵאָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה וּבִזְיוֹנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים לְכָל הַמְשַׁפָּחָה, וְדָבָר בְּזֶה יוֹכֵל לְהִבְיֵא גַם לְגִירוּשִׁין, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְתִתְאַרוּ לְעֲצָמְכֶם ... גְּרוּשׁ, וְאֵינוֹ יְכוֹל לְרֹאוֹת אֶת הַבֶּן אוֹ הַבַּת שֶׁלוֹ כְּפִי צוֹ בֵּית־הַמִּשְׁפָּט, מַה תַּעֲשׂוּ אָז? כָּלוּם, וְעוֹד פֶּעַם כָּלוּם! וְעַל־יְדֵי שְׁשׁוֹתָקִים, וְנוֹשְׁכִים אֶת הַשְּׁפָתִים וְלֹא מְדַבְּרִים, יְכוּלִים לְמַנֵּעַ אֶת הַכָּאב וְהַעֲגַמַת נֶפֶשׁ הַזֶּה, רַק אֵין לְאָדָם שְׂכָל, וְרַק רוֹצָה לְנִצָּחַ, וְלָכֵן סוֹבֵל.

עַלִּיכֶם לְהִבִּין, כִּי כָּלָה וַחֲמוּתָהּ לְעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּוְּיָנָה, וּצְרִיכִים לְהִתְנַהֵג עִם חֲכָמָה, וְאֵף שְׁנֵה כּוֹאֵב מְאֹד, מַה לַּעֲשׂוֹת? כָּל הַחַיִּים זֶה כָּאֵב אַחֵד גְּדוֹל, וְהַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֹא נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים עַד מְאֹד, וּצְרִיכִים לְזַכֵּר אֶת הַכֶּלֶל הַזֶּה: "לֹא כָּל מַה שְּׁרוֹצִים מְקַבְּלִים, וְלֹא כָּל מַה שֶׁמְקַבְּלִים רוֹצִים"; וְאִם חוֹזְרִים עַל הַכֶּלֶל הַזֶּה, יְכוּלִים לַעֲבֹר אֶת הַחַיִּים בְּטוֹב וּבְנֻעָמִים.

עוֹד פֶּעַם אֶחָזֵר לָכֶם, אֲנִי מִבִּין אֶת הַכָּאב, הֵן אֵמֶת — זֶה כּוֹאֵב, עוֹשִׂים כָּל־כֶּף בְּשִׁבִּיל הַיְלָדִים, וְהֵם יוֹרְקִים בְּפָנֵי הַהוֹרִים, אֲבָל בּוֹאוּ וְנַעֲשֶׂה חֲשׁוֹבֹן הַנֶּפֶשׁ — הֵאָם אֲנַחְנוּ לֹא עָשִׂינוּ אֶת זֶה לְהוֹרִים, וְהֵם אָכְלוּ אֶת לֶבֶם, וְאֲנַחְנוּ לֹא הִרְגָּשְׁנוּ אֶת כְּאִבָּם, וְעַכְשָׁנוּ אֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים אֶת זֶה חֲזָרָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ לַחֲזוֹר עַכְשָׁיו בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה בִּימֵי
אֵלּוּל הַקְדוּשִׁים, וַיְהִיָּה לָנוּ כָּל זֶה לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקלה.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, יי אֵלּוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גִּרּוֹ יְאִיר.

בַּעֲנִיָּן הַדְּרוֹכֹנִים וְנִסְיַעַת הַבַּחוּרִים, ר' ... גִּרּוֹ יְאִיר מְטַפֵּל בְּזֶה,
וְלִכְּנֹן אִם אֶפְשָׁר לְמַצֵּא דֶרֶךְ אֵיךְ שֶׁהַהוֹרִים יַעֲבִירוּ אֶת הַקֶּסֶף לְכֹאֵן
עַד יוֹם שְׁנֵי הַכִּי מֵאַחֵר.

בַּעֲנִיָּן הַבֵּית וְכו', רַבֵּנוּ ו"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן עז): כָּל
הָעוֹלָם מְלֵא מַחְלֻקוֹת וְכו', וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר, אֲשֶׁרִי מִי
שָׁבוּלָם אֶת פִּיּוֹ בַּעֲת הַמַּחְלָקָת, וְלֹא צָרִיךְ לַעֲנֹת, אֲסוּר לִהְיוֹת צוֹדֵק,
צָרִיכִים לִהְיוֹת פְּקֻחַ.

בַּעֲנִיָּן ... גִּרּוֹ יְאִיר, תֹּאמַר לוֹ שִׁישְׁתָּק, וְלֹא חֹסֵר לַעֲשׂוֹת מַחְלָקָת
בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, כִּי זֶה חֲמוּר מְאֹד.

חֻכְמַת הַחַיִּים הִיא רַק אֵיךְ לְהַחֲזִיק מַעֲמָד, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוּם
דָּבָר, אִף שֶׁמֵּאֹד מֵר מִכָּל הַצְדָּדִים, תִּהְיֶה לְאֵל, אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל
רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלֵא בְּזֶה, אֲשֶׁר אֵין לָנוּ לְהַתְבַּיֵּשׁ כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שִׁזְכָּה
לְשֹׁמֵשׁ אֶת רַבֵּנוּ ו"ל, שָׁאֵז לֹא יִפְסִיד — לֹא בַּעֲוֹלָם הַזֶּה, וּמִכָּל
שָׁכֵן לֹא בַּעֲוֹלָם הַבָּא.

רְאֵה לְהַחֲזִיק מַעֲמָד מִכָּל מֵה שֶׁעָבַר עָלֶיךָ, וּתְקַיֵּם אֶת מֵה
שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל עַל חֹדֶשׁ אֵלּוּל — שֶׁהוּא דֹם, לָדֵם וּלְשִׁתָּק,
שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה מְכַנִּיעִים אֶת הַדָּמִים הַרְעִים, כַּמּוּבָא בַּדְּבָרִיו ו"ל

אֲשֶׁר כו תתקלו — כו תתקלו בַּנַּחַל רמט

(לקויט-מוֹתֶר"ן, חלק א', סימן ו'); אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה, שֶׁהַשָּׁנָה יִהְיֶה
לְנוּ מְקוֹם מְרִיחַ יוֹתֵר אִיפֹה לְהִתְפַּלֵּל.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקלו.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י"א אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת אֶת מִכְתָּבְךָ.

עוֹד אֶתְמוּל שְׁלַחְתִּי פָקֵס לְ... שִׁיּוּצֵיאוּ מִיִּבְנָאֵל, וְאֲנִי מְקַוֶּה
שֶׁנִּתְפַּטֵּר מִמֶּנּוּ.

מָה אִמַּר לָךְ! כָּל הַזְכוּת שֶׁל הַבְּנִיָּה שִׁיכַת אַךְ וְרַק לָךְ, כִּי
בְּלִעְדֶּיךָ לֹא הָיָה ... יְכוּל לְבַצֵּעַ אֶת זֶה, וְאִיךָ הוֹלֵךְ הַפְתָּגָם? מֵאַחֲרֵי
כָּל אִישׁ מַצְלִיחַ — עוֹמֶדֶת אִשָּׁה חֲזָקָה ... יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁתִּרְאוּ תְּמִיד שְׂמֵחוֹת וְהִרְחָבוֹת בְּבֵיתְכֶם.

וּמַחֲמַת רֵב כְּאֲבִי עֲכָשׁוּ אֶקְצֹר.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקלו.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י"א אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל יְדִידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ, שֶׁהַכָּל כָּבֹד הַסֵּתֶדֶר בֵּינֵיכֶם וּבֵין הַזּוּג.
מָה אִמַּר לָכֶם! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים סִבְלָנוֹת כָּל הַחַיִּים,

רנ אֲשֶׁר כּו תתקלח — כּו תתקלט בַּנְּחֹל

ובכִּפְרֻטִּיּוֹת עִם יְלָדִים, וְיֵשׁ דְּבוּר מִהִבְעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זי"ע: אִם הָאָדָם פָּגַם בְּמַחְשַׁבְתּוֹ עַל-יְדֵי הַרְהוּרִים רָעִים — סוֹבֵל מִלְדּוּ, אִם הָאָדָם פָּגַם בְּדַבּוּרוֹ — הוּא סוֹבֵל מֵאֲשֶׁתּוֹ, אִם הָאָדָם פָּגַם בְּמַעֲשָׁיו רָעִים — סוֹבֵל מֵאֲנָשִׁים, וּלְפִי זֶה הָאָדָם יָכוֹל לָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

בַּקִּי חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד, שֶׁשּׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָהּ, הָאָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ יְתִבְרֶנּוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקלח.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יְתִבְרֶנּוּ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֶר כִּי תֵצֵא, י"א אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר.

קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ בְּאַרְיֵכוֹת. תֵּאֱמִין לִי, שֶׁבַעֲתִים הִלְלוּ כָּל דְּבָר קָטָן בָּא לִי בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְלוֹלֵא שֶׁהֵייתִי יוֹדֵעַ שְׂגָבְרַת ... תַּחֲזִיחַ מִתְקַתָּה, וְעוֹשָׂה מִכָּל הַשְּׁעוּרִים קוֹנְטְרָסִים, לֹא הֵייתִי מְדַבֵּר, כִּי אֲנִי נִמְצָא בְּלִחְצִים גְּדוֹלִים מְרִב הַכְּאֲבִים, לֹא עָלִינוּ.

הָאֵם אֲנָשִׁים מִתְקַשְּׁרִים? בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּעֶרֶב הֵם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת עֶרֶב הַתְּרֻמָּה, אֲנִי מִקְנֶה שְׁנוּכָל לְגַיֵּס כַּמָּה אֲנָשִׁים שֶׁיַּעֲזְרוּ לָנוּ.

הַמִּצָּפָה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

כּו תתקלט.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יְתִבְרֶנּוּ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֶר כִּי תֵצֵא, י"א אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי ... גִּירוֹ יְאִיר.

פֹּה תִקְבֹּל רְצוֹף כַּמָּה מִכְתָּבִים לַעֲשׂוֹת הָעֵתָק מִמִּכְתָּב לְנִשּׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִמְסֹר לְכֹלָם, וְאַהֲיָה לָךְ אֲסִיר תוֹדָה, כִּי צָרִיכִים

אֲשֶׁר כו תתקמ בַּנְחֹל רנא

כָּל-כֶּף לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה וְהַאֲחֻדוּת, וְזֶה כָּל-כֶּף נֶחֱוֶץ
בְּקִהְלָתָנוּ לְשֹׁמֵר שְׁלָא יִתְפַּשֵּׁט שׁוֹם אֵשׁ שֶׁל קִנְאָה וְשִׁנְאָה וּמַחְלָקָת,
חֵס וְשְׁלוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הַכָּפַל הַדָּבָר, נָא לְמַסֵּר לְנָשִׁים אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁלָּהֶן.

כו תתקמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י"א אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֶף מְרִב יִסּוּרֵי עַל הַרְגֵּל לֹא יִכְלָתִי
לְהַשִּׁיבְךָ תִּכְף-וּמִיד.

אוֹדוֹת הַכֶּתֶה וְכו'. מָה אִמַּר לְךָ! זֶה בְּכָלֵל לֹא קָל, גַּם אֵלֹ
שְׁלוֹמֵדִים אֲצִלִּי מְאֹד קָשָׁה אֲתָם, וּמִכָּל שֶׁכֵּן אֵלֹ שְׁעֲדִין שָׁם, שְׁמַעְתִּי
שֶׁהֵם פְּרָאִיִּים וְכו', אֲבָל אֲתָה שׁוֹכַח מִי הַהוּרִים שֶׁלָּהֶם וְכו', וּמָה
הֵם רוֹאִים בְּבֵית הַגָּמָא, וְעַל-כֵּן אֵיךְ אֲתָה רוֹצֶה שְׁיִגְדְּלוּ 'לוֹמְדִים'?!
הֲלוֹאִי שִׁיְהִיו אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים, וְיִתְפַּלְלוּ בְּכָל יוֹם בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְאֲנִי
מִקְנָה, שְׁלִבְסוּף יִתְהַפְּכוּ גַם הֵם לְעוֹבְדֵי ה', צְרִיכִים סְבָלָנוּת, וּבְלִי
סְבָלָנוּת אֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוֹם פָּנִים לַהֲיוֹת מְלָמֵד, צְרִיכִים לְהוֹרִיד עֲצָמוֹ
אֲלֵיהֶם, וְאִם לֹא יִכּוּלִים, אֲזִי זֶה בְּאֵמֶת בְּעִיָּה רְצִינִית, כִּי זֶה עֲקָר
הַעֲבוּדָה עִמָּהֶם.

וּמִחֲמַת טְרָדוֹתֵי עֲכָשׁוּ אֶקְצֹר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י"א אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יָאִיר.

רָאָה לְעֵינַי בְּכָל יוֹם כְּסִדְרָן בְּשׁו"ת "אָפּר בּנחל", וְתִהְיֶה לָךְ הַתְחַזְקוֹת עֲצוּמָה, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת, "כִּי שֶׁבַע" יִפְּלֵי צִדִּיק' וְקָם" (מִשְׁלֵי כד, טז), וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן יט) — שֶׁהוּא סוֹפֵי תְבוּת: עֲמַל"ק, הֵינּוּ שֶׁעֲמַלְק מְכַנִּים קָרִירוֹת וּסְפָקוֹת בְּאָדָם: "הַיֵּשׁ הַזֶּה" אִם אֵין" (שְׁמוֹת יז, ז), וְרוֹאִים שֶׁכְּתוּב: "כִּי שֶׁבַע יִפְּלֵי צִדִּיק", הַצִּדִּיק מְפִילִים אוֹתוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים, אֲבָל הַתְחַזְקוֹת בְּכַחֲנִינָת 'וְקָם' — זֶה רַק פֶּעַם אַחַת; וְזֶה עָקָר הַנִּסְיוֹן — שֶׁמִּתְחַזֵּק תָּמִיד בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה — בֵּין בְּעֲלִיָּה וּבֵין בִּירֵדָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַעֲלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י"א אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הַתְּלַמִּידִים הַיָּקָרִים, תְּלַמִּידֵי ר' ... גֵּרוּ יָאִיר.

לִנְכוּן קַבְלָתִי אֶת הַדו"ת, שְׁאַתֶּם זֹכִים לְסִים מְסַכֶּת אַחֵר מְסַכֶּת.

מָה אָמַר לָכֶם! זֶה עָקָר הַנַּחֲתָרוּת שְׁלִי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּקְחוּ עֲצֻמָּתְכֶם בְּיָדֵיכֶם, וְתִתְּמִידוֹ גַּם בְּ"סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן הַיְסוּד שֶׁל הָאָדָם, וּבִמְדָּה שְׁאָדָם מוֹדֵר — בָּהּ מוֹדֵדִין לוֹ, וְעַל-כֵּן הִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל מְאֹד לְהִתְמִיד בְּ"סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", וְזֶה הַיְסוּד אֲצֵל רַבֵּנוּ ז"ל — לְקִנּוֹת לְעֲצֻמוֹ מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְאֲנִי מְאֹד

אֲשֶׁר כו תתקמג בַּנְחֹל רנג

מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּתְּקֵנוּ אֶת הַמִּדּוֹת שְׁלֹכֶם, וְתַצִּיתֵנוּ אֶת הַמַּלְמֵד
שְׁלֹכֶם עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם כִּי הוּא זֶה תַּעֲשׂוּ.

וּמֵאֵד אֲשַׁמַּח אִם אֶקְבֹּל דו"ח מִמְּנֹו, שְׁאַתֶּם בָּאִים לְהִתְפַּלֵּל
בְּעָרֵב וּבִבְקָר בְּבֵית־הַמִּדְרָשׁ וּבִמְגִזֵּן דִּיקָא, וְזֶה יִהְיֶה לִי נַחֲת־רוּחַ
גָּדוֹל מְאֹד.

מִלְכָּד הַשְּׁעוּרִים שְׁאַתֶּם לוֹמְדִים בַּכְּתָה, אָנִי רוֹצֶה שְׁתַּגְרֶסוּ
הַרְבֵּה פָּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם, וְהַרְבֵּה דְּפִים גְּמָרָא, וְעַל־יְדֵי־זֶה
תִּקְּנוּ לַעֲצֻמְכֶם יִרְאֵת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה.

הַקְדוּשׁ־כְּרוּף־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ בַּלְמוּדִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקמג.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תַצֵּא, י"א אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל תַּלְמִידֵי כְּתַת מְתִיבְתָּא, הַלּוֹמְדִים עֲכָשׁוּ אֲצִל
ר' ... גִּירוּ יְאִיר.

מֵאֵד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אִם אַתֶּם רוֹצִים לָבֹא לְלַמֵּד אֲצִלִּי
בְּחוּץ־לְאַרֶץ, וּלְהַצְלִיחַ כְּמוֹ שְׁחַבְרִיכֶם מַצְלִיחִים, אַתֶּם צְרִיכִים
לְשִׁנוֹת אֶת הַמִּדּוֹת שְׁלֹכֶם.

דָּבָר רֵאשׁוֹן, רִצִּיתִי מְאֹד שְׁתַּשְׁקְדוּ ב־"סֵפֶר־הַמִּדּוֹת", אֲשֶׁר רִבְּנוּ
ו"ל הִזְהִירֵנוּ מְאֹד, שְׁנַחֲזִיק אֶת סֵפֶר זֶה, כִּי הַמִּדּוֹת הֵן עֶקֶר הָאָדָם,
וְאֲצִלוּ ו"ל הִיָּה הַיְסוּד — לְקִנּוּת לַעֲצֻמוֹ מִדּוֹת טוֹבוֹת.

דָּבָר שֵׁנִי, אָנִי מְאֹד מִקְפִּיד, שְׁכָל אֱלוֹ שְׁנַעֲשׂוּ ב־רַמְצוֹה וּמִנִּיחִים
תְּפִלִּין, שִׁיְהִיו נִזְהָרִים לָלֶכֶת קֹדֶם לַמְקוֹה, וְזוֹ סִגְלָה לִירְאֵת שְׁמַיִם,
וּלְהִתְפַּלֵּל בְּלִי מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת.

דָּבָר שְׁלִישִׁי, אָנִי רוֹצֶה שֶׁתִּתְפַּלְלוּ בִּבְקָר וּבְעֶרֶב בְּמִנְיַן דִּיקָא
וּבְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְתֵשְׁבוּ בְּלִבְכֶם בְּמָקוֹם אֶחָד.

דָּבָר רְבִיעִי, רָאוּ לְהִתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּגִרְסַת פְּרָקִים מִשְׁנֵי
וּדְפִים גְּמָרָא, אִם אֶפְשָׁר כָּל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵי וְכ"ח דְּפִים
גְּמָרָא בְּגִרְסָא, תִּגְרְמוּ לִי נִחְתָּרוֹת גָּדוֹל מְאֹד, כִּי חֲבָרִיכֶם זֻכְרִים
לְסִים אֶת זֶה בְּכָל יוֹם.

דָּבָר חֲמִישִׁי, אָנִי מְאֹד רוֹצֶה שֶׁתִּקְחוּ עֲצָמְכֶם בְּיָדֵיכֶם, וְתִתְחִילוּ
לְהִיּוֹת בַּחוּרִים רְצִינִים, כִּי בְּרָגַע שְׁאֵדָם נַעֲשֶׂה בֶּרֶם-מְצוּהָ, הוּא כָּבֵד
נִקְרָא גָּדוֹל, וְלָכֵן תִּקְחוּ עֲצָמְכֶם בְּיָדֵיכֶם, וְתִהְיוּ יָרְאֵי הָשֵׁם וְחוֹשְׁבֵי
שְׁמוֹ.

הַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקמד.

בַּעֲזֹרַת הָשֵׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, י"א אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל כָּל הַמּוֹרֹת הַמְּחַנּוּכוֹת בְּבֵית-סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא",
הַיְי"ה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנְנִי מְבַרֵךְ אֶתְכֶן לְקִרְאַת הַשְּׁנָה הַחֲדָשָׁה, שֶׁתַּצְלִיחָה מְאֹד
הַשְּׁנָה עִם הַתְּלִמִּידוֹת הַיְקָרוֹת, לְהַחֲדִיר בָּהֶן יִרְאֵת שְׁמִים שְׁלֵמָה
וְאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְשֶׁאֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם אֶף אֶחָד — רַק
הַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל מֶה שְׁאַנְחֶנוּ צָרִיכִין עֲלֵינוּ לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, וְכֵן לְהַחֲדִיר בָּהֶן אֱמוּנַת חֲכָמִים שְׁלֵמָה וְאַהֲבַת הַתּוֹרָה,
בְּאִפְּן שֶׁתִּרְצִינָה, שֶׁבְּעֲלִיָּהֶן יִלְמְדוּ תּוֹרָה וְיִהְיוּ תְּלִמְיָדֵי חֲכָמִים, וְכֵן
תִּתְחַדְּרָה בָּהֶן מִדּוֹת טוֹבוֹת, אֲשֶׁר הַמִּדּוֹת הֵם הַיְסוּד שֶׁל הָאָדָם, כִּי
כָּלִי מִדּוֹת הָאָדָם הוּא כְּמוֹ חִיָּה טוֹרֶפֶת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן. וְרַבְּנוּ ז"ל
הִזְהִירָנוּ מְאֹד לְלַמֵּד בְּ"סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן עֶקֶר הָאָדָם,

וְלִכְּנֵן הֵייתִי מָאֵד שְׂמַח, אִם תַּעֲשִׂינָה דָּגֵשׁ בְּכָל הַפְּתוּת לְלַמֵּד
 "סִפְר־הַמִּדּוֹת", וְכֵן לְלַמֵּד עִמָּהֶן כָּל הַהֲלָכוֹת הַשִּׁיכוֹת לְבָנוֹת מִדֵּי
 יוֹם בְּיוֹמוֹ, כְּגוֹן: נְטִילַת יָדַיִם שְׁחֵרִית וְכוּ', וּבִרְכוּת הַנְּהַגִּין וְכוּ',
 שִׁבְת וְחֻגִּים וְכוּ', וְצִרְיָכִין לְהִתְחִיל עוֹד מְגִיל קְטָנוֹת, בְּאֶפֶן שִׁיְהִיָּה
 בְּדָמָן מְגִיל צָעִיר.

אֵין מְלִים לְהַסְבִּיר לָכֵן אֶת מַעֲלַת עֲבוּדַתְכֵן עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ —
 חֲנוּךְ בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הִזְכוּת הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַזְכִּיּוֹת, וְאֶצְלוֹ
 יִתְבָּרֵךְ חֲשׁוֹב מָאֵד מָאֵד בְּשָׁמַיִם, כְּשֶׁמְחַנְכִּים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
 בְּאַמוּנָה וּבִקְיוֹם מַצְווֹת מַעֲשִׂיּוֹת, אֲשֶׁרִיכֵן וְאֲשֶׁרִי חֲלָקְכֵן, וְאֲנִי
 מִתְפַּלֵּל בְּעִבּוּר כָּל אַחַת וְאַחַת מִכֵּן, שֶׁתַּצְלִיחֶנָּה בְּמַשְׁמִיתְכֵן הַקְדוּשָׁה,
 וְתַעֲלִינָה מַעֲלָה מַעֲלָה בְּעֲבוּדַתְכֵן עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְיִהְיֶה לָכֵן כַּחוֹת
 הַנֶּפֶשׁ לְהוֹצִיא אֶת שְׁלִיחוֹתְכֵן בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת.

הַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי
 מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְכֵן, שֶׁתַּצְלִיחֶנָּה בְּעֲבוּדַתְכֵן.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵן בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תַּצֵּא, י"א אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדּוּ אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה
 עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאֵד מָאֵד אֲבָקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁמְרוּ עַל הַשְּׁלוֹם וְעַל הָאֲהָבָה
 בֵּינֵיכֶם, כִּי זֶה סוֹד הַצְּלָחָתְנוּ, כִּי קִהְלוֹת רַבּוֹת וּשְׁלָמוֹת נִהְרָסוּ
 בְּשִׁבִּיל מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת וְאִי הַבְּנוֹת וְכוּ' וְכוּ', תַּעֲשׂוּ לַעֲצֻמְכֶם
 חֲשָׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ — בְּשִׁבִּיל מָה יֵצְאֲתֶם פֹּה לְמִדְבָּר שָׁמָּה, אִם לֹא כְּדֵי
 לְשֹׁמֵר אֶת יְלָדֵיכֶם, שְׁלֹא יֵרְאוּ אֶת הַזָּבֵל מִהַעֲרִירוֹת הַגְּדוּלוֹת וְכוּ',
 אֲבָל אוֹי וְאֲבוֹי אִם הַיְלָדִים רוֹאִים אִיךָ שֶׁהָאָבָא מְדַבֵּר בְּאִמְצַע

התפלה, רחמנא לצלן, או שמנבל את פיו, ורב עם זולתו ובפרט בבית-המדרש, רחמנא לישזבן, או שרואה שהאבא גונב וגוזל ועושה עול לזולתו, בר מינן, אזי מה אתם מצפים מן הילדים?! ולכן עקר החנוך מתחיל עם האבא, שישמור מאד על כבוד בית-המדרש, ואף פעם לא ידבר באמצע התפלה, ומכל שכן שלא יריב בבית-המדרש, כי הוא צריך להיות דגמא חיה להילדים שלו, ואז דיקא על-ידי-זה נצליח פה במדבר שמם, אשר בקרוב מאד יהיה נעשה ישוב גדול.

הנה עכשו הביאו חמשת אלפים קלטות נפלאות: "קונטרס ראש השנה", מה טוב ומה נעים, שאנשי שלומנו יפיעו את זה בשבועים אלו, כי זו זכות הרבים גדולה מאד, כי רציתי מה שיותר אנשים שיזכו להגיע השנה אל ציון רבנו ז"ל, כדי שייבנה הבתים לאין ערך ומספר, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן ח'); גם אבקש שתעשו כל מיני מאמצים לצאת להפצה מארגנת בכל יום שני וחמישי, וזה עוזר מאד לבניית האולם-שמחות, ומעל זה בית-המדרש הגדול, ואשרי מי שיכול למכר הגרלות, כי זכות הרבים תלויה בו.

ראו להתחזק עכשו בימי אלול הקדושים ללמד הרבה "ספר-המדות", אשר אצל רבנו ז"ל הנה דבר זה יסוד גדול מאד, ורצה שכל אחד מאנשי שלומנו יהיה בקי בעל-פה ב"ספר-המדות", כי המדות הן יסוד האדם, ובמדה שאדם מודד — בה מודדין לו, וצריכין לשמור מאד לא לנבל את הפה, אשר אמרו חכמינו הקדושים (שבת לג.): כל המנבל פיו, אפלו חותמין עליו גזר דין של שבעים שנה לטובה — הופכין עליו לרעה; וכן אמרו (שם): כל המנבל את פיו, מעמיקין לו גיהנום; וכן אמרו (שם): בעזן נבול פה צרות רבות וגזרות קשות מתחדשות, ובחורי ישראל מתים, יתומים ואלמנות צועקין ואינן נענין; וכן אמרו (ויקרא רבה, פרשה כד, סימן ז'): "והיה מחניף קדוש ולא יראה בך ערות דבר", 'ערות דבור' — זה נבול הפה, כל-כך התמירו חכמינו הקדושים על המנבל פיו, ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות נבול פה, סימן א'): מי שמדבר נבול פה,

אֲשֶׁר כו תתקמו — כו תתקמו בַּנְחָל רנז

בִּידוּעַ שֶׁלְבוּ חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת אָנֹן; וְלִכְן אֲשֶׁרִי מִי שְׁנוֹהֵר עַל דְּבוּר פִּי, וּמִדְּבַר תָּמִיד רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּמַקְדִּים שְׁלוֹם לְכָל אָדָם, וּמַחְזֵק וּמַעֲזִיד וּמְשַׁמֵּחַ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שָׂאֻז יִתְבָּרֵךְ מִפִּי אֶל עֲלִיּוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקמו.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י"א אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל כָּל הַמְּטַפְּלוֹת בְּמַעֲוֹן "בְּרֶפֶת ה'", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֵין אֲתָן יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמָחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שֶׁהִתְחַלַּתִּין אֶת הַשָּׁנָה בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת גְּדוּלָּה, מִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים אֲתָן נּוֹפְחוֹת בִּי, כִּי אֲנִי לֹא יְכוּל לְסַבֵּל מִחֲלָקֶת וּמִרִיבוֹת וְאִי הִבְנוֹת, וַיֵּשׁ דְּבוּר מְמוֹהֲרֵנִי ת"ז ל: "כְּשֶׁשְׁנֵי סִבְלִים רַבִּים בִּיגִיָּהֶם, דּוֹקֵר לִי בְּצַדִּידִים"; כָּל-כֶּף לֹא הָיָה יְכוּל לְסַבֵּל מִחֲלָקֶת, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בֵּין מְטַפְּלוֹת וּמַחְנֻכוֹת, צָרִיכִין לְשַׁמֵּר מְאֹד שְׁלֹא יִהְיוּ אֵילוֹ אֵי הִבְנוֹת אוֹ וּפּוֹחִים, אוֹ לְהַגְבִּיֵּה אֶת הַקּוֹל, חֵס וְשְׁלוֹם.

אֲנִי מְבָרֵךְ אֶת כָּל אַחַת וְאַחַת מִכֶּן, שִׁיתֵּן לָכֶן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כּוֹחוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְתַצְלַחְנָה בְּמַשִּׁימַתְכֶּן הַקְדוּשָׁה, וְיָבוֹא לָכֶן הַכֹּל בְּקִלּוֹת, וְתִתְבָּרַכְנָה מִפִּי אֶל עֲלִיּוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקמו.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י"א אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל כָּל נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנּוּ הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מאד מאד אבקש אתכן, שתחזקנה את עצמכן ביחד, ותשתדלנה להתאסף על-כל-פנים לילה אחד בשבוע פלכן — לעשות ליל שמחה, ותחזקנה ותעודדנה ותשמחנה אחת את השניה, באפן שיהיה ביניכם קרוב לבבות, כי רק בזאת תלויה הגאולה, כידיוע הספור מהאירי"ל, שרצה להביא את הגאולה, ורק על-ידי שהיו מריבות בין נשות תלמידיו, נתבטל כל הענין. ולכן אני מאד מאד מבקש אתכן, תראינה לחזק את כל נשות אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, ויש נשים שקשה להן לבוא וכו', וילשתף פעלה וכו', ראינה להתחבר קבוצות קבוצות, ולעזור להן בכל מה שאתן רק יכולות בדברי חזק ועודד, וזה מאד מאד יקר אצלו יתברך.

גם אבקש מאד, שתתקבצנה בכל יום אצל אחרת מאנשי שלומנו, ולסיים שם ביחד את כל ספר התהלים, אשר דבר מביא ישועות גדולות מאד, כי מעלת אמירת תהלים עולה על הכל, והוא מסגל לתשובה, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן עג), ואשרי האשה שמצטרפת לאמירת תהלים בכל יום.

והעולה על הכל — אני מבקש את כל נשות אנשי שלומנו, שתשתדלנה מאד השנה, שישעו בעליכן אל ציון רבנו ז"ל לראש השנה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לכן, שאתן נשואות לבד עם הילדים, אבל אני מרחק להגיד לכן, שמה שפועלים בראש השנה באומן אצל רבנו ז"ל, זה אין לתאר ואין לשער כלל, ואין מלים להסביר את הדבר, כי עליכן לזכר, שבראש השנה הוא יום הדין, שדנין את האדם ואת אשתו ואת הילדים — מה יקרה עמם כל השנה, וכן פותבים לאדם את התקציב על כל השנה, וחבל לפספס את יום הדין להיות אצל העורף-דין הכי גדול — שהוא רבנו ז"ל. ולכן ראינה לעזור לבעליכן, שיוכלו לנסע לאומן לראש השנה, ובפרט השנה יותר מכל השנים, כי השנה צריכין לפעל בעבור כלל נשמות ישראל משהו מיחד, ואשרי האשה המגרשת את בעלה מן הבית לנסע אל ציון רבנו ז"ל דיקא השנה יותר מכל השנים, ואזי בודאי יהיה לכן חלק בכל התקונים שיהיו נעשים בשנה הבאה עלינו לטובה.

אֲשֶׁר כּוּ תתקמח — כּוּ תתקמט בַּנְחֹל רנט

מָאד מָאד אָשְׁמַח אִם תּוּכְלָנָה לְצַאת עַל-כָּל-פָּנִים פַּעַם אַחַת
בְּשָׁבוּעַ עִם הַהֶפְצָה הַמְּאֻרְגֶּנֶת, וְתִמְכֹּרְנָה הַגְּרָלוֹת לְצִרְף בִּנְיָן אוֹלָם
הַשְּׁמֹחוֹת וּבִנְיָן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וּבִדְאִי יָבִיא לָכֵן דְּבַר זֶה גַּם בְּרָכָה
וְהַצְלָחָה בַּפְּרָגְסָה, כִּי חָצִי אִתָּן יְכוּלוֹת לְקַחַת בַּעֲבוּר פְּרָגְסַת בֵּיתְכֶן,
וְאֵת גְּדֹל הַזְכוּת לְזָכוֹת אֶת הָרַבִּים, שִׁיְהִיָּה לָכֵן חֶלֶק בִּבְנֵי
בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְאוֹלָם הַשְּׁמֹחוֹת — זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

הַכָּפַל הַדְּבַר, מָאד מָאד רָצִיתִי שֶׁתִּקְשְׁרֶנָּה קָשֶׁר עִם כָּל אִשָּׁה
מְנֻשּׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִהְיֶינָה אִתָּן בְּקָשֶׁר חֹזֵק וּבִאֲהָבָה גְּדוֹלָה,
וְאִשָּׁה תַּעֲזֹר לְרַעוּתָהּ, וּשְׂכַרְכֶּן יִכְפַּל מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאחֹל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקמח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, י"ג אֱלוֹל ה'תשנ"ח.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מָאד, אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים הָרַב
... גִּירוֹ יְאִיר וִיזְרַח.

הִנֵּה אַף יֵצֵא הַיּוֹם סֹדֵר סְלִיחוֹת בְּנִסָּח עֲדוֹת הַמְּזֻרָח, וְקִבְלָתִי
הַסְכָּמָה מִמָּרָן ה'... שְׁלִיט"א עַל הַפְּרוּשׁ "עַת רְצוֹן", וְלָכֵן אִמְרָתִי
לְמַסֵּר לָךְ אֶת זֶה בִּימֵי הָרַחֲמִים וְהַסְלִיחוֹת הָאֵלוּ, וְאֲנִי מְקַנָּה
לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּהְיֶה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֶל רַבֵּנוּ ו"ל בְּעִיר אוֹמֵן
יֵצ"ו.

הַמֵּאחֹל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּוּ תתקמט.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, י"ג אֱלוֹל ה'תשנ"ח.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גִּירוֹ יְאִיר.

מֵאֵד רְצִיתִי שֶׁתִּלָּךְ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּעֶרְבֹךָ אֶל ... וְתִהְיֶה שָׁם, וְאִם
אֶפְשָׁר לְקַחַת עוֹד שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — מֵה טוֹב וּמֵה
נָעִים, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נֶצְרָךְ, וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁתִּהְיֶה לָנוּ הַצִּלְחָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

הָעֵקֶר רָאָה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתֹאמִין לִי, שֶׁכָּל מֵה שֶׁיֵּשׁ לָנוּ — זֶה גַם אַחַד
גְּדוֹל, וְאֶנְחֵנוּ שְׂרוּיִים בְּנִסִּים, נְסִי נְסִים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחַל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כו תתקנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֶׁשִּׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר כִּי תֵצֵא, י"ג אֱלוֹל ח'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הָרַב ... בְּרוּ יְאִיר.

לְנֹכַח קִבְּלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְשׁוֹם דָּבָר לֹא
יֻכַּל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי צְרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה בְּכָל
יוֹם וְיוֹם מִמְּחֵדֶשׁ, וְאַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת, שֶׁעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבְרוֹת
אוֹתָן בְּעִיּוֹת — זֶה בָּכָה וְזֶה בָּכָה, הָעֵקֶר אֵיךְ שֶׁמִּתְחַזְּקִים — זֶה
סוֹד הַחַיִּים. וְלָכֵן אֲנִי מִקְנֶה מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁשׁוֹם דָּבָר
לֹא יֻכַּל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְתִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ מְאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם שֶׁלֹּא יִשְׁבְּרוּ אוֹתְךָ, וְזֶה
תְּלוֹי בְּךָ בְּעֲצָמָךְ, וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאִם תִּתְחַזֵּק
מְעַמָּד — תִּצְלִיחַ, בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

רָאָה לְהִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הֵן אָמַת אֵין לָנוּ בְּזֶה
הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֶנְחֵנוּ צְרִיכִים לְחִיּוֹת עִם

אֶשֶׁר כּוּ תתקנא בַּנֶּחֱל רסא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְנֶשֶׁם אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ', וְכוּ', לְרֹאוֹת
אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ', וְכוּ', וְזֶה כָּל חַיִּינוּ.

אֲנִי מִקְנָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁהִכַּל יַעֲבֹר, וְעוֹד תִּהְיֶה רַב בְּקִהְלָתֵנוּ,
וְעוֹד דְּבָרִים גְּדוֹלִים יִתְרַחֲשׁוּ אֲצִלָּנוּ, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׁפָה הוֹלֶכֶת
לִהְיוֹת עֵיר וָאֵם בִּישְׂרָאֵל, אֲףִי שְׂגָה בַּחֲלוּם, תִּאֲמִין לִי שְׂגָה עוֹד
יִתְגַּשֵּׁם.

מַחֲמַת טְרוֹדוֹת הַשָּׁבֶת — הַהֲכָרַח לְקַצֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁבֶת שְׁלוֹם...

כּוּ תתקנא.

בַּעֲזָרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר כִּי תֵצֵא, י"ג אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרֹו יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ
שֶׁהַשְּׁלֵמָה עִמּוֹ, תִּאֲמִין לִי, שֶׁאֲנִי לֹא יָכוֹל לְסַבֵּל מִחֲלָקֶת וּמְרִיבוֹת,
אֲשֶׁר הוֹרְסוֹת לִי לְגַמְרִי אֶת הַבְּרִיאוֹת. וְיֵשׁ דְּבִיור מִמּוֹהֲרֵנִי "וְלֹ
שֶׁאֲמַר: כְּשֶׁרוֹאֶה שְׁנֵי סִבִּלִים, הֵינּוּ אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים שְׂרָכִים, כְּכֹר
דּוֹקֵר לוֹ הַצְדָּדִים; וּמִכָּל שְׂכָן אֲצִלָּנוּ צְרִיכִים מֵאֵד מֵאֵד לְשֹׁמֵר, שֶׁלֹּא
יִהְיוּ מִחֲלוּקוֹת וּמְרִיבוֹת, וְאֲנִי מִקְנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמִּיד
תִּהְיֶה בְּשָׁלוֹם עִם כָּל אֶחָד וָאֶחָד, וְאִזּוֹ תִצְלִיחַ דְּרָכְךָ.

אֲנִיחֵנוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מֵאֵד מֵאֵד עַל הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה בְּקִהְלָתֵנוּ,
כִּי זֶה סוֹד קִיּוּמֵנוּ.

עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל הַקְדוּשִׁים, רְאֵה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
כִּי כָּל דְּבִיור וְדְבִיור שֶׁמִּדְּבָרִים עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצִּלָּחָה
נִצְחִית, הַצִּלָּחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵם הֵיוּ בְּנֵי-אָדָם
יִודְעִים מֶה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵיוּ מְדַבְּרִים כָּל הַיּוֹם,

אף מחמת שאינם יודעים מגדל הענין, בשביל זה הם מדברים שטויות, אשרי מי שזוכה לדבר רק אל הקדוש-ברוך-הוא, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך שבת שלום...

כו תתקנב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פי תצא, י"ג אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

עכשו קבלתי את המחזור והסליחות, ותאמין לי, עוד לא נראה כבשם הזה, ממש להפליא פלאי פלאים, וזה יכבש את כל אחינו בני ישראל מעדות המזרח, וביאם אל ציון רבנו ז"ל, בעזרת השם יתברך. וראוי לך לשמח מאד מאד על נעם חלקך, על אשר בנחל שם גורלך, שזכית להוציא מהפכת אל הפעל דבר קדוש כזה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוזקה להדפיס מליון מחזורים ומליון סליחות, וכבר נכנסה בי תשוקה עצומה לגמר את הסדור, ככה שנדפיס מליון סדורים — הן לאשכנזים והן לספרדים, וזה יהיה דבר נפלא מאד מאד.

תברר לי מה בענין הכסף, ... גרו יאיר, כתב לי רשימה של סך שלשת אלפים דולר, אבל קבלתי מאביך סך שלושת אלפים ושמונה מאות דולר, מה הוא ההפרש.

מחמת טרדות השבת — ההכרח לקצר, ועוד חזון למועד.

המאחל לך שבת שלום...

כו תתקנג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, י"ג אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הַיְגִיךְ וְחַפִּים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שְׁאַתָּה מְצִיֵּית וּמִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

עֲלֶיךָ לְזָכֹר, כִּי עֲכָשׁוּ בֵימֵי הַנְּעוּרִים יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ מֵאֵד מֵאֵד בְּלִמּוּדִים, אִם רַק לִוְקָחִים אֶת עֲצֻמוֹ בִּידֵים, רָאֵה לְנַצֵּל אֶת הַזְמָן שְׁלֶךְ לְלַמֵּד הַרְבֵּה תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה בְּהִתְמַדָּה גְּדוֹלָה וּבִשְׂקִידָה נִפְלְאָה.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — תִּתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה וּמַעֲרִיב — מִתּוֹךְ הַסְדּוּר דִּיקָא, וְהַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ יִרְאַת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְתִהְיֶה אִישׁ כָּשֶׁר כָּל יְמֵי חַיָּיָךְ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כו תתקנד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, י"ג אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַכְּתָבָה בְּעֵנִין יִבְנָאֵל וְכו'. מֶה אֲמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! מִי חַיֵּב בְּזֶה? רַק הָרַב הַמְּקוֹמִי, יִמַּח שְׁמוֹ, כִּי הוּא הָיָה צְרִיף לְהִיּוֹת הָרֵאשׁוֹן לְצֵאת בְּחָרֵב וּבַחֲנִית נֶגֶד רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה, אֲלֹא לֹא בַּחֲנָם הַלֵּךְ הַזְרִזִּיר אֲצֵל הָעוֹרֵב... כִּי הוּא מִינוֹ, כִּי הֵם שְׁנִיָּהֶם טְמֵאִים וּמְטֵמְאִים, כִּי הֵיכָן רָאִינוּ בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שָׂרֵב מְקוֹמִי לֹא יֵצֵא לְהַתְנַגֵּד נֶגֶד אַרְוֶחַ שֶׁל מִסִּיּוֹן?! וְעַל-כֵּן אֲנַחְנוּ

צָרִיכִים הָרַבָּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שְׁנוּכָה כָּבֵד לְהַתְפַּטֵּר מִשְׁתִּי הַטְּמָאוֹת הָאֵלּוּ.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׁבָעוּלָם, וּבִפְרֵט עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלֹוֶל הַקְדוּשִׁים, עֲלִינוּ רַק לְמִשָּׁךְ אֶת עֲצָמֵנוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְדַבֵּר תָּמִיד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מָה שְׁאַנְחֵנוּ צָרִיכִים — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת עֲלִינוּ לְשִׁפְךָ שֵׁיחַ וְתַפְלָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ דְּרָכֵנוּ תָּמִיד.

נָא וְנֵא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּלְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, אִף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ כָּל-כָּף הָרַבָּה צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, עִם כָּל זֹאת תִּדַּע, שְׁצָרִיכִים לְהַסְתַּכֵּל עַל הַצָּד הַטּוֹב וְהָאוֹר שֶׁיֵּשׁ בְּחַיִּים, וְלֹא לְהִמָּשֵׁךְ אֶל צַד הַחֹשֶׁךְ שֶׁיֵּשׁ בְּחַיִּים, כִּי כְּתִיב (בְּרֵאשִׁית א, ה): "וַיְהִי עָרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד", כָּל יוֹם כָּלוּל מִעָרֶב וּמִבֹּקֶר, יוֹם וָלַיְלָה, אוֹר וְחֹשֶׁךְ, וְצָרִיכִים תָּמִיד לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַחֹשֶׁךְ אוֹר, וְזֶה עָקֵר עֲבוֹדַת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִף שְׁזֶה מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת אֲנֻחֵנוּ רוֹאִים, שְׁכִשְׁבֵּנֵי-אָדָם רוֹצִים שְׂיֵאִיר לָהֶם הַלֵּילָה, הֵם מְדַלִּיקִים פָּנִס, וְלִכְן גַּם אָדָם צָרִיךְ לְהַדְלִיק אוֹר בְּתוֹךְ חַיּוֹ, וְהַפָּנִס זֶה הַצַּדִּיק שֶׁהוּא מֵאִיר לְכָל אֲנָשִׁי, אֲשֶׁרִי מִי שְׁנוּכָה לְהִיּוֹת מְקַשֵּׁר אֶל הַצַּדִּיק, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד, וְיִתְבַּשֵּׁר לִי בַּשּׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כו תתקנה.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר כִּי תֵצֵא, י"ג אֱלֹוֶל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵיךָ הַיָּקָר לִי מְאֹד, ר' ... נִרְוֹ יָאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עֲלִידָה לְהַבִּין, שְׁכַל הָעֲנָן שֶׁל הָרָאוֹת, זֶה רַק תַּחְבוּלָה וְכוּ',
צַד זֶה אוֹ צַד זֶה וְכוּ', וּלְעֵת עֲתָה לֹא יְכוּלִים לַחֲתוֹךָ אֶת הַקְּשָׁרִים
וְכוּ', וְכָךְ הוּא חוֹשֵׁב שֶׁאֲנֵחֲנוּ גִלְף אֲתוֹ, אֲזִי אִם הוּא יִהְיֶה פֶקֶח,
וַיִּחַתֵּם בַּעֲבוּר בְּנֵית בֵּית־הַמִּדְרָשׁ תוֹךְ שְׁבוּעָה, יְכוּל לִהְיוֹת שְׁגִלְף אֲתוֹ,
אֲבָל אִם יִהְיֶה טַפֵּשׁ כָּמוֹ עַד עֶכְשָׁיו, לֹא נוֹכַל לִהְיוֹת לְצִדּוֹ, אֲבָל
עַל־כָּל־פָּנִים תִּדַּע לָךְ, שְׁכַל הָעֲנָן שֶׁל הָרָאוֹת, זֶה רַק תַּרְגִּיל
לְטַשְׁטֵשׁ אֶת הַתּוֹשָׁבִים, וּבִדְאִי יִהְיוּ דְּבָרִים גְּדוֹלִים מְאֹד.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הֵיכָר! צְרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַרְבֵּה הַתַּחֲזָקוֹת,
לְהַתְחַזֵּק עַל כָּל שֶׁעַל וּפְסִיעָה, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי הוֹלֵךְ
לְכָל אֶחָד מְאֹד קָשָׁה הַחַיִּים — חוֹבוֹת וְכוּ', מַכְאוּבִים וְכוּ', צְרוֹת
וַיְסוּרִים וְכוּ' וְכוּ', וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂוֹכָה לְהַתְחַזֵּק מִצְמֵד.

הַרְבֵּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִתְלוֹנְנִים בְּעֲנָן הַמְּלִיחָה, שֶׁמִּשְׁפַּחַת ...
שִׁיחִיו, לֹא פוֹתְחִים אֶת הָעוֹף לְגַמְרִי, רַק עוֹשִׂים חוֹר, וְזוֹרְקִים שָׁמָּה
אֶת הַמֶּלֶח, אֲשֶׁר זֶה רַק בְּדִיעֵבֶד שְׁבִדִּיעֵבֶד, וְלִכְן תִּבְרַר אִם זֶה כֶּף,
כִּי כָלָם בָּאִים אֵלַי בְּטַעֲנוֹת, וְתֹאמִין לִי, שְׁעוֹבְרִים עָלַי הַרְבֵּה
מַכְאוּבִים, שְׁאִין לִי פָשׁוּט כַּח לְכָל הַתְלוֹנוֹת, אֲקִוָּה שֶׁתִּבְרַר מִה קוֹרָה
בְּדִיוֹק בְּעֲנָן הַמְּלִיחָה.

הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תָּמִיד, שֶׁתִּזְכֶּה לְרֹאוֹת גִּיחַת מִלְדִּידָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כו תתקנו.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרֶב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדֵּר כִּי תֵצֵא, י"ג אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוֹ יֵאִיר.

פֹּה תִקְבֹּל אֶת הַרְשִׁימָה שְׁרָצִית בְּעֵינֵי הַבֶּנֶק, וְזֶה מִסְפָּר
הַחֲשֻׁבּוֹן, וְהַמִּסְפָּר שֶׁבִקְשָׁתָּ כְּדִי לְשַׁלַּח אֶת הַכֶּסֶף.

שְׁלַחְתָּ לִי רְשִׁימָה מֵהוֹרִים שֶׁשָּׁלְמוּ כֶסֶף, וְזֶה עוֹלָה סֵךְ שְׁלֹשֶׁת
אַלְפִים דוֹלָר, וְלִמְעֻשָׁה קִבְּלָתִי שְׁלֹשֶׁת אַלְפִים וְשִׁמּוֹנֶה-מֵאוֹת דוֹלָר,
מִהוּ הַהֶפְרָשׁ שֶׁל הַשִּׁמּוֹנֶה-מֵאוֹת דוֹלָר, אֲנִי לֹא צָרִיךְ כֶּסֶף שֶׁל
אַחֵרִים לְהַחְזִיק אֲצִלִּי, וְלִכְנֹן תִּכְףּ-וּמִיד תוֹדִיעַ לִי.

וְכֵן תוֹדִיעַ לְכָל הַהוֹרִים, אִם הֵם רוֹצִים שֶׁבְּגִינֵיהֶם יִסְעוּ לְאוֹמֵן
לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁתִּכְףּ-וּמִיד יִזְדָּרְזוּ בְיוֹם רֵאשׁוֹן לְשַׁלַּח אֶת הַכֶּסֶף
בְּרֶכֶךְ, וְתַעֲשֶׂה חֶסֶד, תִּשְׁלַח אֶת זֶה דְּרָךְ יְרוּשָׁלַיִם שֶׁיָּבֹוא לָפֹה.

אִם אֶפְשָׁר גַּם לְשַׁלַּח כְּשִׁלְשֻׁעֵ-שָׁרָה סְלִיחוֹת בְּעֵבֹר הַבַּחֲוֹרִים
פֹּה, יִהְיֶה חֶסֶד גָּדוֹל, כִּי הֵם אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם סְלִיחוֹת, וְזוֹ תִּהְיֶה
לָהֶם מִתְּנָה יְפֹה.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק מֵאֵד מֵאֵד, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים, שִׁיְהִיָּה
שְׁלוֹם בְּבֵיתְךָ, וְלִמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ מִמָּוֶשׁ בְּעֵבֹר זֶה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרֶכֶךְ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁבַת שְׁלוֹם...

כו תתקנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדֵּר כִּי תֵצֵא, י"ג אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תִּחְיֶה.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲךָ מֵרַב טְרִדוּתִי לֹא הָיָה לִי פִנְאִי
לְהַשִּׁיבְךָ.

אוֹדוֹת הַקָּטָע שֶׁל דְּבָרֵי תוֹרָה שֶׁכְּתַבְתָּ, צָרִיכִים רַק לְמַקֵּן קֶצֶת
אֶת הַלְשׁוֹן, וְלֹא לְכַתֵּב פְּעָמִים אֶת שְׁמִי, וְזֶה יֵצֵא דְבָר יְפֹה.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּשְׁמְדִלִי לְדַבֵּר עִם נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנו, לְחֻזֵּק אוֹתָן וּלְעוֹדֵדָן וּלְשִׁמְחָן, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
צָרוֹת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת וּמִכְאוּבִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְחֻזֵּק אֶת
זוּלָתוֹ, שְׁאִין עוֹד מִצְנָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּו, וְזוֹ זְכוּת הַרְבֵּים לְדוּרֵי
דוֹרוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כו תתקנח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִבּוֹא לְאוֹמֵן, ט"ו אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה מֵאֵד גְּדוֹלָה שִׁמְחָתִי, כִּי זֶה כְּמָה לֹא שִׁמְעָתִי מִמֶּךָ, וְלֹא
רָאִיתִי אוֹתָךְ וְכו', וְעַל-כָּל-פָּנִים אֲנִי זוֹכָה לְרִאוֹת אֶת כְּתֹב יָדְךָ,
זֶה הַכְּנִיס בִּי שִׁמְחָה גְּדוֹלָה מֵאֵד.

אוֹדוֹת הַשְּׂדוּךְ וְכו', טוֹב לְבָדֵק הֵיטֵב אֶת מַדּוֹת הַבְּחוּר וְאֶת
מִשְׁפָּחָתוֹ, וְיַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיָּה לְבִתְךָ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה,
אֲבָל רֹאֵה לְחַתֵּן אוֹתָהּ מֵה שְׂיוֹתֵר מֵהָר, כִּי זֶה מִצְנָה גְּדוֹלָה מֵאֵד.

אוֹדוֹת צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, מֵה אִמֵּר לָךְ! רַק תִּפְּלָה וְעוֹד פַּעַם תִּפְּלָה
וְכו' וְכו', כִּי אֵי אִפְשָׁר לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, אֲלֹא עַל-יְדֵי
הַשְׁתַּקְקוֹת וּתְפִלָּה, וּמַעֲלַת הַזִּזְכָּה לְהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

נָא וְנָא רֹאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי
הַתְפִּלָּה שְׁאֵדָם מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עוֹשֶׂה רֶשֶׁם לְמַעֲלָה
בְּשָׁמַיִם, וְאֲשֶׁרֵי אָדָם שֶׁמִּתְחַזֵּק בְּכָל יוֹם, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִבּוֹא לְאוֹמֶן, ט"ו אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ,
יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת.

נָא וְנָא אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, אֲלֵא תִהְיֶה דְּבוּק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ
הוּא, וְתִמְיֵד תִּמְשִׁיף אֶת עֲצֻמָּךְ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִדְּבַר רַק אֶל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאֵמֶת אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק מָה שְׁמִדְּבָרִים
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת הַמִּדְּבָר וּמַשִּׁיחַ אֶת
לִבּוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הָיוּ עוֹסְקִים בְּזֵה תְּמִיד. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן!
אֲלֵא תִדְּבַר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְגָּנִים
שְׁבַעְעוֹלָם, וְכֵן תִּחַזֵּק אֶת יְלָדֶיךָ, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם,
וְכָל שָׂכֵן שְׁלֵא תִצְטָרֵךְ תְּשׁוּמַת לֵב מֵאַף אֶחָד, אֲדַרְבָּה תִתֵּן אֶתָּה
תְּשׁוּמַת-לֵב לְכָל הָעוֹלָם כָּלוֹ, וְזֶה יִגְדִּיל לְךָ דַּעְתְּךָ וּמַחֲךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לִהְיוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵז תִּרְאֶה
נִסִּים וּנְגִלִים, שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל הַקְדוּשִׁים רְאוּי לְךָ לְלַמֵּד הַרְבֵּה תְּקוּנֵי זֶהר,
שׁוּה מִזְכָּר אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְסִים בִּימֵי אֱלוֹל הַקְדוּשִׁים
אֶת כָּל הַתְּקוּנֵי זֶהר, אֲשֶׁר רַק הָאֲמִירָה בְּעֲצֻמָּה מוֹעֲלַת מֵאֵד מֵאֵד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תָבוֹא, ט"ו אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחֹזֶק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנִנּוּ
וְרֵב לְהוֹשִׁיעַ.

הַעֲקָר רַק תִּהְיֶה דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִמִּיד תִּסְתַּכֵּל רַק אֶל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים וּנְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ, וְלֹא
לְהַשְׁכֵּר מִשּׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי יִשׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ בּוֹא תָבוֹא. אֲשֶׁר־
מִי שֶׁמִּחְזִיק מֵעַמָּד, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי, שֶׁתִּכְתֵּב לִי מָה בְּעֵנֶיךָ הַבָּשָׂר וְכו', הֵאֵם זֶה
נִכּוֹן שֶׁהֵם עוֹשִׂים רַק חוֹר, וְכֵן מְכַנִּיסִים אֶת הַמֶּלֶח, כִּי זֶה רַק
בְּדִיעָבָד, לְכַתְּחֹלָה צְרִיכִים לִפְתּוֹחַ אֶת הָעוֹפוֹת וְלִבְדֹּק, וְלִכֵּן הֵייתִי
מֵאֵד מְעֵנִין לְשִׁמְעַם מַה קוֹרֶה, כִּי כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ פוֹתֵב לִי
פִקְסִים וּמַצְלִיל אֵלַי, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכָּל הַתְּהַפֵּף
לְטוֹכָה.

רַק חֹזֶק וְאַמֶּץ, כִּי אֲנִי רוֹאֶה עֲתִיד גָּדוֹל בִּיבְנָאֵל, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שֶׁלָּנוּ, וְיִהְיֶה
לָנוּ אֵף טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֶר כִּי תבוא, ט"ו אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וּמִמָּשׁ אֲנִי מִתְחַזֵּק מִכָּל מִכְתָּב
וּמִכְתָּב שְׂאֵמָה כּוֹתֵב לִי.

הָעֵקֶר רָאָה לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, כִּי בָּזָה הָעוֹלָם צְרִיכִים
לְהִתְחַדֵּשׁ וּלְשַׁכַּח אֶת כָּל הָעֶבֶר שְׁלוֹ, וְזֶה עֵקֶר הַהֲצִלָּה שֶׁל בֵּר
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא שׁוֹכַח אֶת כָּל הָעֶבֶר, וְעַל־יְדֵי־זֶה הוּא מַצְלִיחַ דְּרָכּוֹ,
לְזַאת רָאָה לְשַׁכַּח אֶת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְתִתְחִיל בְּכָל פַּעַם
הַתְחִלָּה חֲדָשָׁה. הָעֵקֶר רָאָה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז
תִּרְאֶה אֶת גְּדֹל הַהֲצִלָּה שֶׁתִּהְיֶה לָּךְ.

נָא וְנָא לֹא לְהַשְׁכֵּר מִשּׁוֹם דְּבָר שְׂבָעוּלָם, וְאִם תִּהְיֶה חֹזֵק בָּזָה,
תִּזְכֶּה לְעֶבֶר עַל הַכָּל.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהֲצִלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֶר כִּי תבוא, ט"ו אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אָנִי מְאֹד מְאֹד מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךְ הַקָּשָׁה מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי אֵת כָּל אֶחָד מִנְּסִים בְּנִסְיוֹנוֹת אַחֲרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמַּחְזִיק מֵעַמָּד בְּנִסְיוֹן הַקָּשָׁה שֶׁמִּנְסִים אוֹתוֹ.

אִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ אֵת מַעֲלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וּבִפְרֹט שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, וְאֵין לוֹ פְּרֻנְסָה, וּמְאֹד מְאֹד קָשָׁה לוֹ, אֲזִי הָיִיתָ מִתְחַזֵּק מְאֹד לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן עָקַר הַעֲצָה — לְבָרַח בֶּקֶל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֲזִי תִרְאֶה נִסִּים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ.

עֲכָשׁוּ בָּאָה שָׁנָה חֲדָשָׁה, וְכוֹתָבִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֵת הַתְּקָצִיב שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, וּבִשְׂבִיל זֶה רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקסג.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִבֵּא, ט"ו אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּעֲבְרִי אֵת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִלְדִּי בִּנְיָן, וְתִבְשְׂרִי לִי תָמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַעֲקָר בַּעַת הַצִּירִים לוֹמַר שְׁמוֹת הַצִּדִּיקִים כָּל מֶה שֶׁאֵת זִכְרָתָהּ בַּעֲלִי-פֶה: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אֱהֲרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד וְשְׁלֹמֹה וְכו', וְזֶה מְאֹד מְסֻגָּל לְהִיּוֹת שְׁמוֹר מִכָּל מִינֵי מַרְעִין בִּישׁוּן, וּבִפְרֹטִיּוֹת אִם מְצִירִין בְּמַחֲשָׁבָה עֲבוֹדָת כָּל צִדִּיק וְצִדִּיק בְּנִפְרָד — מֶה עָשָׂה וּפָעַל בַּעוֹלָם, הַזִּכּוֹת הַזֵּה מְאֹד מְגֻנָּה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּבְּשְׂרוּ לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ לְדָה קְלָה...

כו תתקסד.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תבא, ט"ו אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרֵי יֵאִיר.

הִנֵּה עֲכָשׁוּ שְׁלַחְנוּ לָךְ דִּרְךְ הַדָּאָר אֶלְקֻטְרוֹנִי "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת"
תְּנִכָּה וּפּוּרִים, אֲבָל הַבְּחִנוֹ, שְׁבַחֲלֵק פּוּרִים חֹסֶר הַרְבֵּה כְּמוֹ שְׁאֲצִלָּךְ
חֹסֶר, פְּשׁוּט אָדָם עָשָׂה צְבִיעוֹת וְרַמָּאוֹת.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַתְּחַלֵּתִי עֲכָשׁוּ אֶת הַשְּׂמוּנָה-עֲשָׂרָה מֵהַסֵּדוּר, כִּי
אַחֲרֵי שְׂרֵאִיתִי אֵיךְ יֵצֵא הַמַּחְזוֹר כָּל-כָּךְ יָפֵה, אִמְרָתִי שְׂמִיכָרְחִים
לְגַמֵּר אֶת הַסֵּדוּר (פֶּה תִקְבֵּל דָּף, וּכְדָאִי לְאַגֵּר אֶת זֶה בְּמִקּוֹם נִפְרָד,
וּלְאֵט לְאֵט אֲגַמֵּר אֶת הַכָּל).

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דִּרְכֵּנוּ, וְאֵף שֶׁלֹּא רוֹאִים בְּדִבְרֵי
רַבֵּנוּ ו"ל רַק אֶת הַפְּסִיעָה הָרֵאשׁוֹנָה — כְּמוֹ שְׂאֵמֶר מוֹהֲרֵנִי ו"ל,
עִם כָּל זֹאת נִצְעָד פְּסִיעָה אַחֵר פְּסִיעָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקסה.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תבוא, י"ז אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... וְ... שְׂיִחִיו.

פֶּה תִקְבֵּלוּ עוֹד שְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים, הַמְּשִׁיךְ שֶׁל הַשְּׂמוּנָה-עֲשָׂרָה,
תְּתַקְּתֶּקוּ אֶת זֶה כְּבָר שֶׁלֹּא יֵאָבֵד, חֵס וְשְׁלוֹם, וְכֵן יִהְיֶה מִנַּח בְּמֵאגֵּר,
וּלְאֵט לְאֵט אֲגַמֵּר אֶת כָּל הַסֵּדוּר, שְׂנֵה יִהְיֶה דִבְרֵי חֲדוּשׁ שְׁבַחֲדוּשִׁים.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל כָּל הַדְּבָרִים הַנִּפְלְאִים שְׂאֵתֶם עוֹשִׂים
בְּזִכּוֹת הַרְבִּים, אֲשֶׁר בּוֹדֵאִי הַזְכוֹת הַזֶּה תִּגָּן בַּעֲדֵכֶם תָּמִיד, וְיִהְיֶה לָכֶם
אֵף וְרַק טוֹב בְּהַחַיִּים, וְתִרְוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצֵאֵי תַלְצִיכֶם.

אֲשֶׁר כו תתקסו בַּנְחַל רעג

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם. מָה אָמַר לָכֶם! זְכוּת רַבְּנוּ ז"ל בְּיָדָיו תִּגְן עֲלֵיכֶם
תָּמִיד.

מִי שֶׁרָק רָאָה אֶת הַמַּחְזוֹר, הוּא מִתְפַּעֵל מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקסו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, ח"י אָלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין הַזְמַן בְּיָדִי, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְאַף שְׁאֵנִי מְאֹד
רוֹצֶה לְכַתֵּב, אֲךָ טְרֵדוֹתַי רַבּוּ כְּמוֹ שָׂרְבוּ, וְאַף שְׂרָאוֹי לְכַתֵּב לָךְ בְּכָל
יוֹם כְּפִי הַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאֵת מוֹסְרֶת נֶפֶשְׁךָ בַּעֲבוּרֵי וּבַעֲבוּר
בְּנֵן-בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְאוֹלָם-הַשְּׁמָחוֹת, מִמֶּשׁ אֲנִי מִקְנֵא בָּךְ בְּהַמְצָוָה
הַגְּדוֹלָה שְׁאֵת עוֹשֶׂה — לְהַתְרִים אֲנָשִׁים, אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה יוֹתֵר
גְּדוֹלָה מִזֶּה — לְזִכּוֹת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בַּצְּדָקָה כָּל-כָּף גְּדוֹלָה, עִם
כָּל זֹאת הַזְמַן אֵינְנוּ בְּיָדִי, וְהֵייתִי מֵיַעַץ לָךְ לַעֲיֵן הַרְבֵּה בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר
בַּנְחַל", אֲשֶׁר תִּמְצָאֵי שֵׁם כְּמָה אֶלְפִי מִכְתָּבִים, אֲשֶׁר יִהְיֶה לָךְ חִזּוּק
לְכָל יְמֵי חַיֶּיךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מַעְרִיךְ מָה שְׁאֵת עוֹשֶׂה בַּשְּׁבִילִי, וְאֲנִי מְבָרֵךְ
אוֹתְךָ בְּזִכּוֹת כָּל זֶה, שֶׁיִּהְיֶה לָךְ נַחַת מִהִילָדִים, וְיִגְדְּלוּ צַדִּיקִים
וְצַדִּיקָנוֹת, וְתִרְוּ אֶת וּבַעֲלֶךָ רַב נַחַת דִּקְדָּשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חִלְצִיכֶם,
וְאֶת תַּהֲיֵי בְּרִיאָה. הָעֵקֶר תַּפְסִיקִי לְדָאג, כִּי מָה דַּהּוּהָ הֵנָּה, רַק
תַּחֲשָׁבִי מָה הָלָאָה וְכו', אֲסוּר לְהַסְתַּפֵּל אַחֲרֵינוּת, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה
תִּלְמְדִי לַחֲיוֹת בְּכָל פַּעַם חַיִּים חֲדָשִׁים. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שְׁאֲצִלוּ
הָעֵקֶר לְשִׁכַּח אֶת מָה שֶׁעָבַר, וְזֶה הַמַּעֲלָה הַכִּי גְּדוֹלָה. וְלִכֵּן הַרְגִּילִי

עדר אָשר כו תתקסז — כו תתקסח בַּנְחַל

עצמן לשכח תמיד את העבר, ועל-ידי-זה תוכלי להתקדם בחיים ולהרגיש טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתקסז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תבוא, ח"י אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לעזר הרבה למען בנן אולם-השמחות, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמצאי את בן זוגך, ותתחתני בסימן טוב ובמזל טוב, ואל תפחדי פחדים של הבל, כי הכל יסתדר.

חסדי ה' יתברך, יש הרבה בחורים טובים ומצליחים בארץ ישראל, ואת לא צריכה לחכות לבחור מחוץ לארץ.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתקסח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תבוא, ח"י אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל אהובי, תלמידי היקר לי מאד ... גרו יאיר ויזרח לגנצח.

דברתי עם ר' ... גרו יאיר, והוא מסכים, וכן רוצה שתפגס לדור בדירה שלו, והוא מבקש סך ... דולר לחדש, אני מאד מקווה, שיתרחב לך, ויהיה לך לשלם, ואני מאד ממליץ שתפגס לגור שם, כי יהיה לך טוב בגשמיות וברוחניות.

נא לכבד וליקר את חמיד וחסותך, כי הם אנשים מבוגרים,

וְלָהֶם מָאֵד מָאֵד נֶצְרָךְ תְּשׁוּמַת-לֵב מֵהִילָדִים, וּכְאֻמַּת זֶה מְגִיעַ לָהֶם,
וְלֹא תִפְסִיד בְּעֶבּוֹר זֶה, וְדִי לְחִכְיָמָא.

הַעֲקָר רָאָה לְחֹזֶק עֲצָמָךְ מָאֵד, אָף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה נִמְצָא
עֲכָשׁוּ בְּמִצֵּב קֶשֶׁה מָאֵד בְּפִרְנֶסָה, אֲבָל עוֹד מְעַט תִּרְאָה יִשׁוּעָה
גְּדוּלָּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, רַק חֹזֶק וְאַמֵּץ
מָאֵד, כִּי גְדוּל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, בְּדֶרֶךְ כָּל בִּשְׁנָה רִאשׁוֹנָה עוֹבֵר
עַל אֲבִירָה הַרְבֵּה נִסְיוֹנוֹת, וְיֵשׁ דְּבוּר מִמוֹהֲרֵינָּה ו"ל, שֶׁחִבֵּר אֶת
ה"לְקוּטִי-הַלְכוֹת" שֶׁלוֹ לְאַבְרָה בִּשְׁנָה רִאשׁוֹנָה, וְיֵשׁ אוֹמְרִים בְּשֵׁמוֹ,
שֶׁהַחֲבִטָּא: בְּשִׁבִּיל אֲבִירָה בִּשְׁנָה רִאשׁוֹנָה, הֵייתִי צָרִיךְ לְחִבֵּר עוֹד
ה"לְקוּטִי-הַלְכוֹת" שֶׁלֹּם, רַק בְּעֵנֶן דְּבָרִים הַנוֹגְעִים בִּינָה לְבִינוּ.
עַל-כָּל-פָּנִים, לְדַעֲתִי, כָּבֵד שְׁמַעְתָּ אֶצְלִי הַרְבֵּה, רַק תִּתְּנֶהג כְּפִי
הַהִקְדָּמוֹת שֶׁקִּבַּלְתָּ מִמֶּנִּי וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים. רַק תִּשְׁמֹר שְׁנֵי לֹא
יִתְעַרֵּב לָךְ בְּחַיֵּי נְשׁוּאֵיכֶם, וְדִי לְחִכְיָמָא.

רָאָה 'לְגִנְב' זְמַן לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קֶצֶת חֲמֵשׁ וְתִרְגוּם מִפְרָשַׁת
הַשְּׁבוּעַ, פֶּרֶק מִשְׁנִיּוֹת וְדָף גְּמָרָא לְיוֹם, וְקֶצֶת שְׁלַחַן עָרוּךְ, וְכָל דְּבַר
הַקֶּשֶׁה אֶל תִּתְּבִישׁ לְשָׂאֵל אֶת ... אִם יֵשׁ לָךְ אִיזוֹ שְׂאֵלָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּקַּח אֶת הַדִּירָה, וְיִהְיֶה לָךְ רַק
שְׁמִחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַעֲלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא, ח"י אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי הַיָּקָר לִי מָאֵד, מְאוּר עֵינֵי ... גִּירוֹ זָאִיר
וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שְׁמַעְתִּי שְׂאֵתָה מִתְרִים אֲנָשִׁים בְּשִׁבִּילִי, לְמַעַן שְׂאֲסַע לְאוֹמֵן,

תדל מזה, כי אין זה רצוני ודרךפי, הקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותי, אני כבר מלמד בנסים, ובנדאי גם הפעם יהיו, רק עכשו מנסים אותי בנסיונות קשים — בעניות ובדחקות, ביסורי הגוף והנפש, והכל למען פסרת עוונות.

תאמין לי, שהכל גם וחסד גדול ממנו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

תמסר את מכתבים ליעדם. לדעתי, הבחורה מסכנה, וצריכה רפואה שלמה, ולא שיף לדבר בשדוכין לעת עתה, ודי לחכימא.

כו תתקע.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תבוא, ח"י אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד אני מצטער בצערך הקשה מה שעובר עליך.

כל מה שקורה אתך וכו', בענין התאנות וכו', עליך לבדק את התפלין, כי המניח תפלין — זוכה לחיים, ויכול מאד להיות, שאין לך תפלין כשרות, וכן תשמרו מאד על טהרת המשפחה.

בענין שבת וכו', תעמד על זה במסירות נפש, ובזכות שמירת שבת בשלמות — תזכה לעשירות, וכמאמרם ו"ל (ירושלמי ברכות, פרק ב', הלכה ה'): "ברכת ה' היא תעשיר" — זו ברכת שבת.

בענין יבנאל וכו', עליך לזכר מאמרם ו"ל (ברכות ה.): ארץ ישראל נקנית ביסורים, ולא כל אחד יכול לעבר את הנסיון הקשה הזה, ודי לחכימא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתקעא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תבוא, ח"י אלול ה'תשנ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך, ומאד נגע אל לבבי ספור חידו.

עלי להקדים לך מאמרם ו"ל (יבמות כב.): גר שנתגר פקטן שנולד דמי, ועל-פן עליך לשפח את העבר שלך, ותמיד לציר בדעתך שעכשו נולדת, כי כל הצרות שעוברות על בני-אדם, זה רק מחמת שתמיד חושבים על העבר, וזו אחת מהבעיות הכי עקריות שלך, שאת תמיד חושבת מהעבר וכו', ופן ואולי את לא יוצאת ידי חובתך מספיק וכו', ובאמת זו טעות, כי אצל הקדוש-ברוך-הוא כל נקדה טובה שרק עושים בשבילו, זה מאד מאד חשוב.

אודות הבדיון שהיה לך באיזה בית וכו', אסור לך לשים לב לעקיצות וכו', והשפלות וכו' מבני-אדם, כי לצערנו הרב, לא כל אחד מנמס, ואין לו הרגשה לזולת, ולכן אסור לך להשבר, ומכל שכן שאם יש לך איזה נסיון לא טוב עם בני-אדם, אסור לך לזרק את היהדות וכו', ואת המצוות וכו', כי סוף כל סוף התגירת רק בשביל הקדוש-ברוך-הוא, ולא בשביל בשר ודם, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב גר צדק, ומעלתו גדולה בשמים, כי תכלית הבריאה כדי שנוקה להכיר את אמתת מציאותו יתברך, וככל שאדם יותר רחוק, ומתקרב אליו יתברך יותר, מעלתו וחשיבותו למעלה בכל העולמות.

עקר העצה להנצל מכל מיני דמיונות ופחדים יתרים וכו', הוא רק להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלו, שדבר זה מכניס באדם בטחון עצמי, ועל-ידי-זה תתבטלנה ממנו כל היראות חיצוניות, וכבר לא אכפת לו מה שהזולת יחשב עליו,

בנחל

כו תתקעב

אשר

רעח

או ידבר עליו, כי כבר אין לו שום רצון אל שום בריה, אלא אל הקדוש-ברוך-הוא בעצמו.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתקמי את כל זאת, ותהיה חשובה אצלו כל נקדה ונקדה טובה שתעשי למענו יתברך, ובפרט ללכת בצניעות וכו', ובכסוי ראש וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שיהיה לך רק טוב כל הימים.

תשתדלי מאד, שיהיה ביניכם שלום-בית אמתי ואהבה והבנה הדדית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתקעב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תבוא, ח"י אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל היקר ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד שמחתי לשמע איך אתה מתענין בענין חסידות ברסלב. עליך להתמיד ביותר בספרי רבנו ז"ל, ושם תמצא מרגוע לנפשך, כי פניו, שכלו וחכמתו של רבנו ז"ל נמצאים בתוך ספריו, כמוכא בדבריו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצב); ועל-כן מי שיותר מתמיד ושוקד בדבריו ז"ל, הוא מקבל דעתו בשלמות.

היסוד אצל רבנו ז"ל הוא תפלה והתבודדות, לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלו, ועל-ידי-זה יזכה לצאת מגלותו הפרטית, ויזכה לדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני

אֲשֶׁר כּוּ תתקעג — כּוּ תתקעד בְּנַחַל רעט

מִבְקֵשׁ בַּעֲדָךְ וּבַעֲד אֲשֶׁתְּךָ וּבַעֲד כָּל יְלָדֶיךָ, שֶׁתְּהִיָּה לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה
וּמְתוּקָה, הִרְחֵבָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקעג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תבוא, ח"י אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אוֹדוֹת שְׁאַלְתָּךְ לְדַעֲתִי בַּעֲנֵן פְּרוּשׁ הַסֵּלֶם עַל הַזֶּהָר.

הִנֵּה יְדוּעַ, שֶׁהַמַּחְבֵּר הִיָּה אָדָם גָּדוֹל מְאֹד וּמַעֲמִיק בַּקְּבָלָה, אֶף
אֵת סֵפֶר הַזֶּהָר פָּרַשׁ עִם הַקְדָּמָה אַחַת, וְהוּא טוֹב מְאֹד לַמִּתְחִילִים
לְהַכִּנס בַּחֲקִמָּה זוֹ, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְמִיד בְּסֵפֶר הַזֶּהָר בְּכָל יוֹם,
שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְקָרֵב אֶת גְּאֻלְתָּנוּ. וְיְדוּעַ, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה נִפְלְאוֹת
מִמַּעַלְת לַמּוֹד הַזֶּהָר, וְאִיךָ שָׂרָבִי שֶׁמַּעוֹן בֶּר יוֹחָאִי הַבְּטִיחַ, שֶׁעַל יָדוֹ
לֹא תִשְׁתַּפַּח הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל, כִּי הוּא יִשְׁאִיר לְכָל הָעוֹלָם סִפְרִים
כְּאֵלֶּה עִם גְּלוּיִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים בְּגִלּוּי אֱלֻקוֹת, שֶׁעַל יָדוֹ לֹא תוּכַל
לְהַשְׁתַּפַּח הַתּוֹרָה. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשׁוֹקֵד עַל דִּלְתִּי הַזֶּהָר, וְאִז
יִזְהִיר עַל נִשְׁמָתוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקעד.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תבוא, ח"י אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוּן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ הָאָרֶץ.

עֲלִיךָ לְזִכֹּר, אִם יֵשׁ לָךְ תְּשׁוּקָה כָּל-כּוֹף גְּדוּלָּה לְלַמֵּד חֻכֵּי
הַקְּבָלָה, סִימָן שֵׁשׁ לָךְ נִשְׁמָה גְבוּהָה, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל

(שיחות-ה'ן, סימן מ'), אֲשֶׁר מִי שְׁאִינוּ נִמְשָׁךְ אַחֵר סְפָרִים קְדוּשִׁים וְנוֹרָאִים מְאֹד, כְּגוֹן סְפָרֵי הַזֶּהָר וְסְפָרֵי הָאֲרִיז"ל, הַמְאִירִים עֵינֵינוּ וְהַמְתִּיקִים מִדְּבַשׁ וְכוּ', וְהוּא נִמְשָׁךְ אַחֲרֵי סְפָרֵי חֲקִירוֹת בְּכַפִּירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, זֶה מַחֲמַת מְזוּגָה שֶׁהוּא מְזוּג רַע מִן הַתּוֹלְדָה, שְׁנוּלֵד בְּמְזוּג רַע שְׁאִינוּ יָכוֹל לִסְבֹּל אֶת הַדְּבָר הַקְדוּשׁ. וְעַל-כֵּן יֵצֵן שְׂאֵתָה נִמְשָׁךְ אַחֵר דְּבָרִים רוּחָנִיִּים, סִימָן שֵׁשׁ לָךְ מְזוּג טוֹב וְנִשְׁמָה קְדוּשָׁה, וְעַלֶּיךָ לִשְׁמַח מְאֹד, וְתִמְיֵד תִּמְצָא בְּעֶצְמְךָ אֶת הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ מְאֹד, וְמֵה שֵׁשׁ לָךְ קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת עָלָיו, כִּכָּר מוֹבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן נב), שֶׁהִתְכַּרַח שֶׁהָאָדָם שֶׁהוּא מְצַמֵּץ בְּדַעְתּוֹ, שִׁיעֲלוּ לוֹ קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, אִךְ סֵיִם: אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁאִין לוֹ שׁוּם קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ.

לְדַעְתִּי, מֵה שְׂאֵתָה צְרִיךְ עֲכָשׁוּ לַעֲשׂוֹת הוּא לְהִתְחַתֵּן וּלְבָנוֹת בֵּית, וְתִהְיֶה לְאֵל, לֹא חֶסֶד שְׂדוּכִים, רַק צְרִיכִים לִשְׁבֹּר אֶת הַיִּשּׁוּת וְהַגָּאוּת, וּלְקַיֵּם (יְבָמוֹת סג): נְחוֹת דְּרָגָא וְנָסִיב אֶתְתָּא, וְתַכְף שֶׁתִּתְחַתֵּן תִּהְיֶה אָדָם הַשָּׁלֵם, וְהַפֶּל יִסְתַּדֵּר אֲצִלְךָ.

הַעֲקֹר רָאָה לְהַמְשִׁיךְ לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָכֵל שְׁאָדָם מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ בָּהּ, נִמְשָׁךְ עָלָיו אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדִבְקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֶצְמְךָ בְּיוֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה רְפוּאָה לְכָל, כְּמוֹבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כד), וְכָל מֵה שְׁאָדָם סוֹבֵל זֶה רַק מַחֲמַת חֶסֶד חֶסֶד הַשְׂמִיחָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאִנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תִּמְיֵד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקעה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר פי תבוא, כ' אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לי
מאד, הרב ... גרז יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ועקר ההתחזקות הוא רק על-ידי שמחה, ואף שזה בא לך מאד מאד קשה, עם כל זאת עליך לזכור, שאין אדם בזה העולם, שאין לו איזו דאגה ואיזו מרירות וכו' וכו', אף רב בני-אדם יודעים איך להתגבר על המניעות והמרירות שמתגברת עליהם, ומי שאינו יכול להתחזק מעמד, הוא נכנס בבציות וכו' וכו', ובאמת רבנו ו"ל אמר (לקוטי מוה"ר), חלק א', סימן ריא), שהכל תלוי במחשבה, ובשביל זה נוסעים לצדיק על ראש השנה, כדי להמתיק את הדינים, כי כלא במחשבה אתברירו, הכל תלוי לפי המחשבה, אם אדם רק חושב מהקדוש-ברוך-הוא, וחושב שיהיה רק טוב, אז ממילא יהיה לו טוב, ונעשה לו טוב וכו' וכו', אבל אם אדם תמיד נמשך אחר הצער, ותמיד חושב מהעבר וכו' וכו', אז מרים ורעים לו החיים, והוא סובל סבל גדול וכו'. לדאת ראה לשפח את העבר שלך, ורק תסתכל עם פניך קדימה, ואז לא תצטרך כל-כך לחיות במרירות ובדפאון ולהיות שבור, כי הדאגות הורסות את האדם לגמרי לגמרי, וזו מחלת עצבים, רחמנא לישכון. ועל-פן מה לך לדאג וכו', ואף שאני יודע בדיוק את כל מה שעבר עליך, עם כל זאת אין זו עצה להמשיך עצמו כל-כך לתוך הצרה. ויש מאמר החכם: "אם תפקיד ביד האלקים כל ענייך, תגיע אל נתיב הטובה"; זאת אומרת אדם צריך למסור את כל עניניו בידי הקדוש-ברוך-הוא, לידע שכל מה שעובר עליו דבר גדול ודבר קטן — זה רק בהשגחת המאציל העליון; וכשאדם מכניס בדעתו

ידיעות אלו, אז נצל מכל צרותיו. ולכן ראה למסור את עצמך לגמרי אל הקדוש-ברוך-הוא, ואז תנצל מכל צרותיך ומרירותך, ובפרט אם תדבר תמיד עם אנשי שלומנו היקרים, ותחזק אותם ותעודד אותם ותשמח אותם, תהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרךך תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

כו תתקעו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר כי תבוא ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד ...
נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפי להודות לך על כל מה שאתה עושה לי.

יש מאמר החכם: "הגדול שפיחוסים — השם הטוב", ולכן המשיך לעשות רק דברים טובים, וזה היחוס הכי יפה של האדם, ובודאי בני אדם מקנאים באחד שעושה דברים יפים, ועל-כן תהיה רגיל לזה, ואל תשים לב לכל זה, ואם לא תשים לב, אז תחיה חיים טובים, חיים נעימים, ולא תצטרך להתבלבל מאף אחד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך ובעד אשתך וילדיך, שפלים יהיו בריאים, ובזכות הרבים שאתה עוסק, שיהיו לך בנים תלמידי חכמים, ובזכות צדקניות, ותרוה אתה ואשתך רב נחת מכל ילדיך.

רק חזק ואמץ, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבת שלום...

כּוּ תתקעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשׂוּי לְסֹדֶר כִּי תבוא, כ' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי עֲכָשׁוּ הוֹדְעָה מִהַבְּנוֹן, שֶׁהַעֲבִירוּ אֶת הַחֲמִשָּׁת
אֱלֹפִים דּוֹלָר, תִּכְתֵּב לִי מַה לַעֲשׂוֹת עִם הַפְּסָף הַזֶּה.

מָאָד מָאָד אֲבִקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל מָאָד, שֶׁכָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, יִקַּח קַפְסָה שֶׁל סִפְרִים לְהַפִּיץ בְּאוֹמֵן,
כִּי זֶה מָאָד מָאָד נֶחֱוֶץ לָנוּ.

תִּשְׁתַּדֵּל מָאָד בְּעֶנְיֵן שְׁלוֹם-בֵּית שְׁלֹף וְכו', וְאֵין זֶה תְּרוּץ
לְהַתְחַמֵּק וְכו' וְכו', אֲנִי מִקְנֶה שְׁתִּבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר וְכו' וְכו'.

רְאֵה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲפִלוּ חֲמֵשׁ דְּקוּת, כִּי אֵין עוֹד
דְּבַר יוֹתֵר תָּשׁוּב בְּחַיֵּי הָאָדָם כְּמוֹ הַדְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׁחִזָּק בָּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּ תתקעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשׂוּי לְסֹדֶר כִּי תבוא, כ' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאָד מָאָד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִמֶּךָ.

אֲךָ אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֵא תִתְחַרְטִי, חֵס וְשְׁלוֹם,
וּצְרִיכִים לְחֹשֵׁב פְּעָמִים לִפְנֵי שְׁעוֹשִׁים דְּבַר זֶה שֶׁדְּבַרְנוּ וְכו', יְכוּל

להיות גם תפירה יועיל לך וכו', עם כל זאת תחשבי פַּעַמִּים, כְּדִי
שלא תתחרטי, חס ושלום.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לך כחות הנפש, שתכניסי את עצמך
בעבודת הכלל, ולעזור לנשות אנשי שלומנו, ואז טוב לך כל הימים.

את צריכה להיות חזקה מאד בנפש ורוח, לא להשבר משום
דבר בעולם, כי החיים מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי
שמחזיק מעמד ואינו נשבר, וזה עקר גדלות בר ישראל, שיכול
להחזיק מעמד ולא להשבר משום דבר, ולכן ראי להתחזק, ואז טוב
לך כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שהכל יעבר בקלות, ותבשרי לי בשורות
משמחות.

המאחל לך שבת שלום...

כו תתקעט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פי תבוא, כ' אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידידי הקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
מך, ובפרט שבררת בענין המשפחה — מה טוב ומה נעים,
שתראה אחר בדיקה טובה בענין הבחור וכו', לגמר את השדוך
בסימן טוב ובמזל טוב, כי אין עוד דבר בריא בדור הזה כמו לחתן
את הילדים בגיל צעיר, וכך יהיו שמורים מחטא — הן הבנים והן
הבנות, ואלמלא לא באנו לזה העולם אלא לקבל את הדעת הזו,
כבר היה כדאי כי בעונותינו הרבים, המון אנשים מאבדים את

יִלְדֵיהֶם, עַל-יְדֵי הַטִּפְשׁוֹת שֶׁלָּהֶם, שֶׁהֵם אֵינָם רוֹצִים לַחֲתֹן אֶת יִלְדֵיהֶם בְּגִיל צָעִיר.

נָא וְנֹא רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִהְיֶה דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתָמִיד תִּחְשַׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מַחֲשַׁבְתְּךָ צְרִיכָה לִהְיוֹת רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה עֵקֶר הַצְּלַחַת בֵּר יִשְׂרָאֵל — כְּשֶׁמוֹצִיא מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ כָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל, וְרַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵף שֶׁבַּהֲתַחֲלָה זֶה עֲבוּדָה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, שְׁאֵדָם יִהְיֶה בְּטֹל וּמִבְטָל בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, עִם כָּל זֹאת אֵין עֲצָה אַחֲרֵת לַתֵּת לְבָנֵי אָדָם, רַק עֲצוֹת רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁגָּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹתֵרֵין, חֶלֶק א', סִמָּן כא): כְּדֵי לְזַכּוֹת לְקַדְּשֵׁת וְטִהַרַת הַמַּחֲ- מַחֲשָׁבָה עַד רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ, שִׁיְהִיָּה בְּטֹל וּמִבְטָל לְגַמְרֵי לֹאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, זֶה עַל-יְדֵי קִדְּשֵׁת שְׁבַעַת הַנִּירוֹת, וְכִשְׁאֵדָם זֻכָּה וּמִקְדָּשׁ אֶת שְׁבַעַת הַנִּירוֹת, אֲזִי הַמַּח שָׁלוֹ מֵאִיר בְּצִוְרָה אַחֲרֵת לְגַמְרֵי. וְזֶה מֵה שֶׁכְּתוּב בְּפֶרֶשׁת הַשְּׁבוּעַ (דְּבָרִים כח): "יִתֵּן ה'נִי"ה אֶת אוֹיְבֶיךָ הַקָּמִים עֲלֶיךָ נִגְפִים לְפָנֶיךָ, בְּדֶרֶךְ אֶחָד יֵצְאוּ אֵלֶיךָ, וּבִשְׁבַעַת דְּרָכִים יִנּוּסוּ לְפָנֶיךָ " וְגו', הֵינּוּ הָאוֹיְבִים שֶׁל הָאָדָם הֵם חַטָּאִיו, כִּי עַל-יְדֵי כָּל חַטָּא וְעוֹן שְׁאֵדָם חוּטֵא, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, בּוֹרֵא קְלֹפוֹת וּמַשְׁחִיתִים, וְהֵם רוֹצִים רַק לְהִתְאַחֵז בְּאָדָם, אֲבָל אִם אָדָם זֻכָּה וּמִקְדָּשׁ אֶת הַשְּׁבַעַת גִּירוֹת שָׁלוֹ, אֲזִי נִתְקַיֵּם אֲצָלוֹ: בִּשְׁבַעַת דְּרָכִים יִנּוּסוּ לְפָנֶיךָ, וְלִהְפֹּךְ, חֵס וְשָׁלוֹם, אִם אָדָם אֵינוֹ מְקַדֵּשׁ וּמְטַהֵר אֶת הַשְּׁבַעַת גִּירוֹת שָׁלוֹ, אֲלֵא מְלַכְלֵךְ אֶת הָעֵינִים שָׁלוֹ, וּמַדְבֵּר כָּל דְּבַר רַע, וְהוּא בְּכַעַס, וְאֵין לוֹ אֱמוּנַת חַכְמִים, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה בְּדִיוּק הַהֶפֶךְ, וְנִתְקַיֵּם אֲצָלוֹ (שֵׁם כח): "וּבִשְׁבַעַת דְּרָכִים תִּגְנוֹס לְפָנָיו" וְגו', שֶׁזֶּה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, קָלָלָה מִהַתּוֹרָה, וְרוֹאִים שֶׁבְּנֵי-אָדָם סוֹבְלִים כָּל-כָּף הַרְבֵּה סִבָּל, וְהַפֵּל נִמְשָׁךְ לָהֶם, מִפְּנֵי שְׁאֵינָם מְקַדְּשִׁים וּמְטַהֲרִים אֶת הַשְּׁבַעַת גִּירוֹת, כִּי בְּרָגַע שְׁאֵדָם מְקַדֵּשׁ וּמְטַהֵר אֶת הַשְּׁבַעַת גִּירוֹת, הַמַּח שָׁלוֹ נִקִּי לְגַמְרֵי, וְנַעֲשֶׂה כְּלִי לֹאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרִי הַזֻּכָּה לְצִיַּת אֶת רַבֵּנוּ ז"ל, וְאֲזִי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתּוֹכָה לִהְיוֹת בְּצִוּיִן רַבֵּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל

רפו אָשֶׁר כּוּ תתקפּ — כּוּ תתקפּא בּנחל

מיני אָפנים שְׂפֵעוֹלָם לֹא לְהִשָּׁבֵר בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, כִּי מַעֲלַת בַּר
יִשְׂרָאֵל — שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מַעֲמָד מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כּוּ תתקפּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר כִּי תבוא לאומן, כ' אָלוּל
ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רָאָה לְנִסֵּעַ אֶל צִיּוֹן רַבִּנוּ ו"ל כְּמוֹ שְׂדֵבְרָנוּ וְכו', וְאֵל תִּפְחַד
מִשׁוּם דְּבַר, רַק תִּהְיֶה חֶזֶק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִלָּךְ בְּגֵאוֹן
וּבְקוּמָה זְקוּפָה, וְאַתָּה לֹא צָרִיךְ לִפְחַד מִכָּלּוּם, וְדִי לְחִפְיָמָא.

רָאָה לְדַבֵּר עִם הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמִּדְּבָרִים
עָמוּ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצִּלָּתָה נְצִיחִית, הַצִּלָּתָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין
לְשַׁעַר כָּלֵל, אִם הָאָדָם חֶזֶק בָּזָה, יִרְאֶה נָסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עָמוֹ
הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כּוּ תתקפּא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר כִּי תבוא לאומן, כ' אָלוּל
ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיִחָיו.

בְּאַתִּי לְאַחֵל לָכֶם בִּרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַבֶּרֶ-
מַצֹּה שֶׁל בְּנֵכֶם, גֵּרוֹ יֵאִיר, יְהִי רָצוֹן שְׁתִּירוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקִרְשָׁה,
וְכֵן מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

אֲשֶׁר כו תתקפב — כו תתקפג בַּנְחַל רפז

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְּנִים שְׁבַע עוֹלָם, אֲנִי מְקוּהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁ... גֵּרוֹ יֵאִיר, תִּהְיֶה אֶצְל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל בְּרָאשׁ
הַשָּׁנָה, וְתַפְעֵל שָׁם מָה שְׁאַתָּה צָרִיךְ, כִּי בְּרָאשׁ הַשָּׁנָה נוֹתְנִים מִתְּנוּת,
וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂבָא אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, וּמִקְבֵּל שָׁם מִתְּנָה מִרַבֵּנוּ ו"ל,
שָׁנָה הַמִּתְקַת הַדֵּינִים לְכָל הַשָּׁנָה.

הַמֵּאחַל לָךְ שְׂבַת שְׁלוֹם...

כו תתקפב.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר כִּי תְּבוֹא, כ' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּרְאֶה לְאַרְגֵּן שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד יִקַּח
קַפְסָה סְפָרִים לְאוֹמֵן לְהַפְצָה, וְזֶה הַכְּרָחִי, כִּי עָלִינוּ לְהִבְיֵא שְׁמָה
כְּמָה אֶלְפֵי סְפָרִים, וְלְהַפִּיץ אוֹתָם שָׁם.

אֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכָּל יִסְתַּדֵּר בַּעֲנֵן הַפְּרָטִיסִים,
וּמִכִּרְתָּם אֶת כָּל מְקוֹמוֹת הַיְּשִׁיבָה.

אֲנִי מֵאחַל לָךְ וּלְאֲשֶׁתְּךָ "מֵזֶל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַבֵּר-
מִצְוָה שֶׁל בְּנֵכָם, גֵּרוֹ יֵאִיר, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּרְוּ מִמֶּנּוּ רַב
נַחַת דִּקְדוּשָׁה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת אֶצְלָכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ שְׂבַת שְׁלוֹם...

כו תתקפג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר כִּי תְּבוֹא, כ' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תִּחְיֶה.

לְנִכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ, וּמָאד מָאד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִמֶּךָ.

הָנָה רֹאשׁ הַשָּׁנָה נִכְנָס וּבָהּ, וּבְיֹדָאֵי נִפְעַל אֲצֵל רַבְּנוּ ו'ל מַה
שְּׁצָרִיכִים לִפְעֹל, וְאֲנִי בְּיֹדָאֵי אֲבַקֵּשׁ עֲלֶיךָ, וְהַקְדּוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע
תְּפִלָּתֵנוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצּוֹן, וַיְהִיָּה לָךְ כָּל טוֹב הַשָּׁנָה.

תְּשׁוּאוֹת חֵן עַל הַעֲזֹר שְׁאַתָּ עֲזָרְתָּ לְבָנוֹת אֶת אוֹלָם הַשְּׁמָחוֹת
וְאֶת בֵּית-הַכִּנְסֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתִּי שְׁלוֹם...

כו תתקפד.

בַּעֲזָרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְכֵי-שִׁבְתִּי-קִדְשׁ לְסֹדֶר בִּי תְּבוֹא, כ' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְחֹזֶק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אִפְסָנִים שְׁבַע-עוֹלָם, וְאֵל תִּמְשֹׁךְ
אֶת עֲצָמְךָ אֶל הַצֶּעֶר וְהַעֲגַמַת נֶפֶשׁ, אֲדַרְבָּהּ, רָאָה לְמִצָּא בְּעֲצָמְךָ
נִקְדּוֹת טוֹבוֹת, שְׁאַתָּה גַם-כֵּן חָשׁוּב אֲצִלּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה
תִּתְעַלֶּה בְּעֲלִיָּה אַחֵר עֲלֶיהָ.

נָא וְנָא רָאָה לְהַחֲזִיק מִעֲמִד, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַע-עוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר
אוֹתְךָ.

נָא וְנָא רָאָה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים
אֶל הַקְדּוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצִּלָּחָה גִּצְחִית, הַצִּלָּחָה כְּזוֹ, שְׁאִין
לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּגִי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַעֲלַת הַדְּבוּר אֶל
הַקְדּוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא הָיוּ מְבַלִּים אֶת הַזְּמַן, אֲלֵא תַמִּיד הָיוּ
מְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע-עוֹלָם לְדַבֵּר
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ תַּמִּיד.

הָנָה אֲנִיחֵנוּ נוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל בְּעִיר אוֹמֶן עַל רֹאשׁ

אֲשֶׁר כּוֹתֵקֶפָה — כּוֹתֵקֶפּוּ בִּנְחַל רֶפֶט

הַשָּׁנָה, וְרֹאיוּ לָךְ לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד עַל נֶעֱם חִלָּקְךָ, וּבִדְאֵי תִפְעֵל שֵׁם מֵה שֶׁתִּצְטָרֶךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כּוֹתֵקֶפָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּי תְּבוּא, כ' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁקִּבַּלְתָּ אֶת כָּל הַכֶּסֶף בְּעֶבֶר הַנְּסִיעָה לְאוּמָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאַתָּה צָרִיךְ לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד, שְׁאַתָּה זֹכָה לְהִיּוֹת בְּצִוְתָא חֲדָא עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, וּבִדְאֵי תִהְיֶה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן, וְתִפְעֵל שֵׁם אֲצֵל רַבֵּנוּ ו"ל כָּל מֵה שְׁאַתָּה צָרִיךְ, הָעֶקֶר תִּתְחַזֵּק לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְתִדוֹן אֶת עֲצֻמָּךְ לְכַף זְכוּת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר גָּדוֹל מִזֶּה. וְרַבֵּנוּ ו"ל הַזֵּהִירֵנוּ מְאֹד מְאֹד לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמוּ נִקְדוּת טוֹבוֹת שֵׁשׁ בּוֹ, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵיו ו"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב).

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כּוֹתֵקֶפּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּי תְּבוּא, כ' אֱלוּל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, שְׁאַתָּה תְּבוּא אֵל צִיוֹן רַבֵּנוּ ו"ל בְּדִרְךָ גַּם.

אֶתָּה צָרִיף לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָדִים
שֶׁעָשָׂה אִתָּךְ, אֲנִי מִקְוֶה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר אֲצִל בְּתֶךָ וְאֲצִל
חֲתָנְךָ.

הִנֵּה רֹאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַנִּפְלֵא נִכְנָס וּבָא,
וְעֲלִינוּ לְהַכִּין אֶת עַצְמָנוּ אֶל הַיּוֹם הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה, וְנִזְכֶּה לְקַבֵּל אֶת
הַתְּקוּנִים אֲצִל רַבֵּנוּ ז"ל.

הַעֲקֵר תִּרְאֶה לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שֶׁמִּדְּבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצִּלָּחָה נִצְחִית, הַצִּלָּחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין
לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֻזַּק בָּזֶה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כו תתקפז.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת-קִדְשׁ לְסִדֵּר כִּי תְּבוֹא, כ"א אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הַיְּנִיק וְחַכִּים ... גִּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שֶׁאֶתָּה יָלַד
פֶּקֶחַ, וּמִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה.

עֲלִיךָ לְדַעַת, מֶה שְׁלוֹמִידִים בִּימֵי הַבְּחֵרוֹת — זֶה אֵין לְתֹאֵר
וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, מֶה שְׁזֶה מוֹעִיל עַל כָּל הַחַיִּים, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל
אֲחֵר-כֵּן קָשָׁה מֵאֵד לְצַמֵּצֵם אֶת מַחוֹ וְלִלְמַד, וְאִם מְרַגְּלִים אֶת עַצְמוֹ
כִּשֶׁהוּא עֹדִין בְּגִיל צָעִיר, אִזּוֹ מַצְלִיחִים מֵאֵד בַּחַיִּים.

הַעֲקֵר תִּשְׁמֹר אֶת עַצְמְךָ לֹא לְהִתְחַבֵּר עִם חֲבֵרִים רָעִים, וְכִי
תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים לְשִׁקֵּד עַל דִּלְתוֹת הַתּוֹרָה, וְכֵן תִּתְפַּלֵּל
בְּכּוֹנֶה גְדוֹלָה מֵאֵד, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תְּמִיד.

אֲשֶׁר כו תתקפח — כו תתקפט בְּנַחֵל רצא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שְׁבֹת-קִדְשׁ לְסֹדֶר כִּי תְּבֹא, כ"א אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְקַבֵּל אֶת מִכְתָּבְךָ, וְלִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת אֵיךְ שָׂאתָ מִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, תִּמְשִׁיךְ כָּךְ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תַעֲלֶה בְּמַעֲלוֹת הַתּוֹרָה וְהִירָאָה, וּמָאֵד מָאֵד רְצִיתִי
שֶׁתִּהְיֶה בְּקִי בַש"ס וּבַפּוֹסְקִים, וְאַחֲר־כֵּן תֻּכַּל לְהַכְנִס בִּיתֵר שְׂאֵת
וּבִיתֵר עַז בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָהּ וְכו' וְכו'.

הַעֲקֹר תִּשְׁמֹר אֶת עֲצֻמָּךְ מִמַּחְבְּרִים רָעִים וּבַפֶּרֶט מְלִיצָנִים, שְׁלֹא
יִהְיֶה לְךָ שׁוּם עֶסֶק אִתָּם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

תִּתְפַּלֵּל וְתִתְהַיֶּה בַּחֲזוֹר רְצִינִי וְתִשְׁקַד עַל דְּלִתִּי "סִפְר־הַמִּדּוֹת",
וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּקְנֶנָּה לְעֲצֻמָּךְ מִדּוֹת טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שְׁבֹת-קִדְשׁ לְסֹדֶר כִּי תְּבֹא, כ"א אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלִלוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בִּיבְנָאֵל, "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַזֵּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֵין אִתָּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׁאֵנִי
רוֹאֶה שְׂאִתָּם מִתְחַזְּקִים יַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, אֲשֶׁר זֶה כָּל חֻלְקִי

מִכָּל עֲמָלִי, סוֹף כָּל סוֹף עַד שְׁזָכִינוּ לְהָקִים קְהֵלָה נִפְלְאָה כְּזוֹ מִסְדֶּרֶת וּמִיִּשְׁבֵּת וְכוּ' וְכוּ', עַל אֵף שֶׁהִסְמַ"ךְ-מ"ם הִרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, עֲשֵׂה וְעַדִּין עוֹשֶׂה מַה שְׁעוֹשֶׂה וְכוּ', חוֹתֵר וְאִיף שֶׁהוּא חוֹתֵר וְכוּ' וְכוּ', לְרֹאוֹת בְּכִשְׁלוֹן קְהֵלֲתָנוּ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת לֹא יִצְלִית, זֶה רַק הוֹדוֹת הָאֲחֻדוֹת שֶׁתִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, הִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּמַה יָּמִים לִפְנֵי הַנְּסִיעָה הַקְּדוּשָׁה לְאוּמָן, שֶׁבּוֹדָאֵי נִפְעֵל אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל מַה שֶׁאֲנַחְנוּ צָרִיכִים לִפְעֹל, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, רְאוּ לְהִתְאַחֵד בְּיֵתֵר שְׂאֵת וּבְיֵתֵר עֵז בְּאַחֻדוֹת, וְשִׁכָּל אֶחָד יִקַּח עִמּוֹ חֲבִילָה שֶׁל סִפָּרִים, כְּדֵי שְׁנוּכָל לַעֲסֹק שְׂמָה בַּהֲפָצָה גְּדוּלָה מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מִקְּנִיָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּצְלִית הַשָּׁנָה לִפְעֹל אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל מַה שֶׁאֲנַחְנוּ צָרִיכִים לִפְעֹל.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, אִם נִשְׁאַר מִנֵּין, שִׁיעֲשׂוּ מִנֵּין בִּ"הִיכָל-הַקֹּדֶשׁ" דִּיקָא, לְמַעַן שִׁכָּל הַנָּשִׁים תּוּכְלֶנָּה לְשַׁמֵּעַ תְּקִיעַת שׁוֹפָר, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוּכָה לְהִתְבָּרֵךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן בְּשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא, כ"א אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשּׁוֹם דְּבָר, אֲדוּבָה צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מִעַמֵּד, וְעַל-יְדֵי-זֶה מִצְּלִיחִים בַּחַיִּים מְאֹד.

הַעֲקֹר זֶה הִתְחַזְקוֹת וְהִדְבְּקוֹת בְּחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתָמִיד

אָפֿער כּו תתקצד — כּו תתקצה בּנחל רצה

בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא יַעֲזֹר, שְׁתַּשְׁמַע וְתִתְקַבֵּל תְּפִלָּתְכֶם לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפָּנִים שְׂבַעֲוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאי נִרְאָה עוֹד נִסִּים גְּלוּיִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שְׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תבוא, כ"א אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הִנְנִי נוֹסֵעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וּבּוֹדָאי אֲזַכִּיר אֶתְכֶם לְטוֹבָה, וְכֵן אֶת כָּל הַמְשַׁפָּחָה, וַיַּעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא, שְׁתַּשְׁמַעְנָה תְּפִלּוֹתֵינוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

מְאֹד רָצִיתִי שְׁתַּלְכִּי לְבֵית־הַמִּדְרָשׁ לְשִׁמְעַ קוֹל שׁוֹפֵר, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא יִמְתִּיק מֵאֲתָנוּ אֶת כָּל הַדֵּינִים, וְנִזְכֶּה לְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּו תתקצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שְׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תבוא, כ"א בְּאֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תִּלְמִידֵי "הַיֵּכָל־הַקֹּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַזֵּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי הקררים! חסדי השם יתברך, שאנו זוכים שוב בזה העולם להתקבץ יחד ולדבר מרבנו ו"ל, אף שזה בא כל-כך קשה, ויש מניעות עצומות על כל פרט ופרט השיך לרבנו ו"ל, והסמ"ך-מ"ם עומד לארכו ולרחבו למנע ולעכב.

ידוע, שרבנו ו"ל תמיד קם בחצות, והיה ער עד עלות השחר והתפלל בגן, ונשאר עטוף בטלית עד מאחר אחר התפלה, והלך אחר-כך לישן, וכשקם החל להתבודד להקדוש-ברוך-הוא.

פעם ספר לאנשי שלומנו (חיי-מוהר"ן, סימן כד): אני אחר הגן אכלתי והלכתי לישן, קמתי והתחלתי לבכות הרבה להקדוש-ברוך-הוא, למה כל דבר קטן שאני צריך לעשות, בא לי במסירות נפש הכי גדולה. וזה רואים בחוש, יכול להיות דבר הכי גדול אצל מישהו אחר, ואורך זמן מועט ביותר בלא בעיות, והדבר הכי קטן שרק תלוי ברבנו ו"ל — על זה עומדים מונעים ומעכבים, חומות בצורות, שאי אפשר להסבירם בשום אופן, ודבר זה פלא על גבי פלא.

ובאמת אמר לי פעם הרב החסיד: ר' אליהו חיים רוזין ו"ל, שהיה תלמיד של ר' אברהם בר' נחמן ו"ל, ושמע ממנו שאמר בשם אביו, שאמר בשם מוהרנ"ת ו"ל: מאין יודעים בדבר רבנו ו"ל, אם זה מהקדשה או חס ושלום לאו? כי הרבה פעמים יכולים לחשב, שאני מקרב לרבנו ו"ל, ואני משמש את רבנו ו"ל, ויש לי קשר לרבנו ו"ל, ובאמת הכל דמיון, אין לה שום שיכות ושום קשר לרבנו ו"ל, ומה בכלל אתה נקרא על שם רבנו ו"ל?! אבל אם אנו רואים, שכל דבר קטן שאנו רוצים לעשות בשביל רבנו ו"ל, בא בקשיים גדולים כל-כך, זה הסימן שזהו דבר רבנו ו"ל, אחרת לא היה הולך כל-כך כבד. וזאת רואים גם בתוך ברסלב, ישנם מקומות שהולך אצלם הכל בנקל, כי הסמ"ך-מ"ם אינו מפחד מהם, שיהיה להם עוד מבנה, שיהיו עוד אנשים שיתוספו וכו', אבל במקום שכל פסיעה ופסיעה הולכת שם במסירות נפש הכי גדולה, רואים שזה

למעלה מהשבע, ולא יכולים להבין דבר זה בשום פנים ואפן. אבל כף הולך דבר רבנו ו"ל!

ידוע, שמוה"רנ"ת ו"ל אף פעם לא רצה לשמע חלומות, כשבאו לספר לו חלום אמר: תספר לי יותר טוב מה שקורה עמך בהקיץ ולא בחלום. רק את החלומות של בת רבנו ו"ל — אדל, שמע. פעם באה אליו, והיתה מפחדת ונרגשת מאד, ונכנסה לחדרו של מוה"רנ"ת ו"ל, והבחין תכף-ומיד שמשהו מפריע לה, ולשאלתו מה קרה? ענתה ואמרה: ראיתי בחלום, שכל בית-הכנסת של רבנו ו"ל היה מלא אנשים, וכלם קשרו קשר ואמרו: אנחנו לא נתן לרבנו ו"ל להכנס לבית-הכנסת הזה. והחלו לישר עצמם בשורות, הגבורים עמדו בשורה הראשונה ליד הדלת, לכל הארץ והרחב מקיר לקיר נעמדה שורת אנשים, ידיהם שלוכות זו בתוף זו, והיו חומה בצורה לא להפריד את השלוב ידים, ולא לתן, חס ושלום, לרבנו ו"ל להכנס. ואחריה עמדה עוד שורה, גם-כן מקיר לקיר שלובי יד, ואמרו אם רבנו ו"ל ישבר חומה ראשונה, לא נתן אנחנו להכנס, וכן שורה שלישית ורביעית, ממערב — מהפחת, עד המזרח — מקום רבנו ו"ל, עמדו שורות אנשים שלובי יד מקיר לקיר, וכל שורה אמרה: אם רבנו ו"ל ישבר שורה לפנינו, אנחנו לא נתן לו לעבר וכו' וכו'. ופתאם מבחינים מרחוק שרבנו ו"ל בא, החלה השורה הראשונה לומר זה לזה: נהיה חזקים ונחזיק שלובי יד, לא נתן לרבנו ו"ל להכנס, וכן אמרו שורה שניה ושלישית וכו'. והנה רבנו ו"ל פוסע עוד פסיעה ועוד פסיעה, הגיע לדלת, נשק למזוזה, והשורה הראשונה עזבו ידיהם, וזזו הצידה, רבנו ו"ל הולך עוד פסיעה, והשורה השניה גם-כן פתחה את שרשרת הידים, ועבר בה רבנו ו"ל, וכן היה עם שורה שלישית, רביעית וחמישית וכו', עד שהגיע למזרח, ופתח את הסדור והחל להתפלל. ובת רבנו ו"ל, מרב התרגשות התעוררה, והחלה להתפחד מאד. ומוה"רנ"ת ו"ל שמע את החלום הזה, התלהב ואמר: כן, כן, כף הולך דבר רבנו ו"ל, הפסיעה הראשונה רואים ולא יותר.

הקדוש-ברוך-הוא עזר לי בחסד חנם, שזה לי יותר מארבעים

וארבע שנים, שזכיתי להתודע מרבנו ז"ל. דוד המלך אומר (תהלים צ, י): "ימי שנתינו בהם שבעים שנה". ועל השבעים שנה צריכים רחמים רבים; כי לצערנו הרב, אנו עדים, שבכל יום ויום נפטרים אנשים צעירים, ומה שאני שומע ביום אחד, אדם נורמלי היה יכול מזמן לצאת מדעתו, רחמנא לישזבן, ילדים צעירים נדבקו במחלה הממארת, השם ישמר, בנים, בנות, אברכים צעירים, נשים צעירות, רחמנא לצלן, מה שקורה בזה העולם, ומה שכל יום מצלצלים אלי ומבקשים רחמים רבים להתפלל על שמות אנשים הסובלים מהמחלה הזו, אז להגיע לשבעים שנה — צריכים רחמים רבים, ולבקש הרבה את הקדוש-ברוך-הוא, שכלנו נהיה פריאים משך השבעים שנה. אבל משך השנים האלו שזכיתי להתודע מרבנו ז"ל, ראיתי דברים רבים, ארבעים וארבע שנים זה כמעט שני-שליש מהחיים.

על מוהרנ"ת ז"ל היתה מחלקת גדולה, מאז שהתקרב אל רבנו ז"ל, ועבר סכל נורא ואים בבזיונות גדולים וכו'. ולפני שהתקרב, היו מתפארים עמו ומשתבחים בו מאד, וגומרים עליו את ההלל שהוא כלי יקר, ודברו בשבחיו וכו', כי ידע את כל התוספות בש"ס, זה היה תחביבו — מה התוספות שואל ומה עונה, וכן חזר הלאה והלאה על כל הש"ס, ושמו הלך לפניו. וחמיו היה אדם גדול, שקראוהו: דער גרוייסע ר' דוד צבי — ר' דוד צבי הגדול, לקח אותו לחתן, והעיד על ר' דוד צבי הזה, הרבי ר' ברוך ממעז'בוז זי"ע, דוד רבנו ז"ל, שאת יהודי זה אליהו הנביא מלוה תמיד. וכך התפאר חמיו על חתנו מוהרנ"ת ז"ל: הציעו לבתי הרבה חתנים, אבל לא ראיתי חתן כזה, שיש לו צואר ושכם כזה, והחל ללטף את הצואר והשכם של עצמו, ואמר (בראשית מט, טו): "ויט שכמו לסבל, וירא מנחה פי טוב", שפסוק זה נאמר על חתני ר' נתן. והיה פלא למה אמר עליו פסוק זה? אלא מוהרנ"ת ז"ל מגיל צעיר היה מתמיד עצום. וכידוע בימים ההם התחתנו בגיל שלש-עשרה, ר' נתן נולד בט"ו בשבט תק"מ, והתחתן בשנת תקנ"ג, ובגיל שלש-עשרה אמר עליו חמיו, שהציעו לבתו הרבה חתנים, אבל

החתן הזה, יש לו צואר ושכס ישר. תתארו לעצמכם ילד בגיל שלש-עשרה, לומד כל-כף הרבה תורה, מתמיד, והתחתן ולמד בהתמדה כזו, בלתי נתן לשער, ולא יאמן כי יספר, למד בתשוקה עזה. וכיום ילד בן שלש-עשרה הוא ילד, עדין משתובב ומשחק וכו'. וצריכים זכות שילד המגיע לשלש-עשרה לא יהיה פגום, רחמנא לצלן, וכאן מדבר מילד שלמד הרבה תורה וידע ללמד, ואחר-כך פשהתחתן, התחיל ללמד ביתר שאת, וכמאמרם ו"ל (פסחים קיב.): לומד תורה בטהרה — נושא אשה, ואחר-כך לומד תורה.

וכן המשיך מוהרנ"ת ו"ל עד גיל עשרים ושנים, לא היו לו ילדים, אשתו היתה מפלת, ובגיל עשרים ושנים, כמה ימים לפני ראש השנה, שנת תקס"ב, מוהרנ"ת ו"ל נתודע מרבנו ו"ל, והתקרב אליו, ובא אל רבנו ו"ל בשבוע של הסליחות, וכיון ששמע שכל ענין רבנו ו"ל זה ראש השנה, נספס בדעתו לחזור לביתו ולשוב לראש השנה, על אף כל המניעות שיהיו לו — לא אכפת לו, וכן היה שחזר לראש השנה. תכף בפשנתקרב, אמר רבנו ו"ל אז תורה בלקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ה', ואמר מוהרנ"ת ו"ל, שלא הבין כלום ממה שאמר רבנו ו"ל, אלא דבר אחד: "אזן שמעת תוכחת חיים, בקרב חכמים תלין", פסוק זה שאומרו החכם מכל האדם במשלי (טו, לא); הינו שאם שומעים מחלקת על צדיקים, צריכים לידע, שמשמיעים אותו תוכחה על שפגם וכו'. ואמר מוהרנ"ת ו"ל שהדבור הזה תפסו. אם אזן שומעת מחלקת בקרב חכמים, תדע לך שזה בשבילך, שאתה פגום, ואינך ראוי להיות מקרב לצדיק הזה, לכן אתה שומע לדבר לשון-הרע, רכילות וליצנות עליו, ואז אתה בורח. ואומר מוהרנ"ת ו"ל (לקוטי-הלכות, הלכות תפלין, הלכה ד'), שזה הנסיון הכי קשה, שאדם שובר כבר את כל המניעות, עד שבא אל הצדיק, כי על ההתקרבות לצדיק ישנן, כידוע, מניעות רבות: מניעות המח — האם זה באמת צדיק, האם באמת יעזר לי, האם זה כף או אחרת וכו' וכו'. ויש כל-כף הרבה המדברים רע על הצדיק, אבל אם אדם מרחם על עצמו ויודע: "אני פגמתי כל-כף

הרבה, וְעֲשִׂיתִי כָּל מִינֵי תוֹעֵבוֹת שְׁבָעוּלָם, וְהָיָה בָּא אִישׁ צָדִיק שִׁיכוֹל לְהַחֲיוֹת אוֹתִי, יֵשׁ לוֹ דְּבוּרִים הִיכוּלִים לְהַחֲיוֹת כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ, וּמִתְיָשָׁב בָּזֶה, יֵשׁ לוֹ כָּבֶד הַתְּחִזְקוֹת, וְאֵף אֶחָד אֵינוֹ יָכוֹל לְהַרְחִיקוֹ מִצָּדִיק זֶה.

מוֹהֲרָנ"ת ו"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הָרִאשׁוֹן שֶׁהַתּוֹדָע מְרַבְּנוּ ו"ל בְּשָׁנַת תַּקס"ב, כְּשֶׁהָיָה אֵז בֵּין עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה, נִשְׁאָר אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל. וּבַעֲשֻׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה, רָצָה מָאד מָאד לְהַפְנֵס אֶל רַבְּנוּ ו"ל וּלְדַבֵּר עִמּוֹ. וְרַבְּנוּ ו"ל הָיָה סָגוּר בְּחִדְרוֹ, וְלֹא הָיוּ יְכוּלִים לְדַבֵּר עִמּוֹ רַב הַיּוֹם וְהַלֵּילָה, רַק בְּשַׁחֲרִית, מִנְּחָה, עֶרְבִית נִפְתָּחָה הַדֶּלֶת, וּמִי שֶׁרָצָה נָכֵס, וְהִצְרִיף לְקַצֵּר מָאד, כִּי לְרַבְּנוּ ו"ל לֹא הָיָה זְמַן, וְהָיָה פָּחוֹד גָּדוֹל אֲצֵלוֹ, מִחֲמַת רַב קִדְשָׁתוֹ. אָזִי אַחֲרֵי הַתְּפִלָּה בִּבְקָר, בְּאַחַד מִיְמֵי עֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה, תִּכְף כְּשִׁסִּימוֹ אֶת הַתְּפִלָּה, וּמוֹהֲרָנ"ת ו"ל חָפָה כָּבֶד כַּמָּה יָמִים, מִחֲמַת שֶׁהִשְׁתַּוְּקָה לְדַבֵּר עִם רַבְּנוּ ו"ל, וְלִפְרֹשׁ לְפָנָיו אֶת סִפְקוֹתָיו וּשְׁאֵלוֹתָיו, כִּי עָבְרוּ עָלָיו מִשְׁבָּרִים רַבִּים בַּחַיִּים, אֲשֶׁתּוֹ הִפִּילָה כַּמָּה פְּעָמִים וְכו', וְחָמִיו הָיָה מִתְּנַגֵּד בְּכָלֵל עַל חֲסִידִים.

כִּי קָדָם שֶׁהִתְקָרַב לְרַבְּנוּ ו"ל, הִלֵּךְ אֶל הַצָּדִיק הַקָּדוֹשׁ רַבִּי לִוִּי יִצְחָק מִבְּרִדִּיטְשׁוֹב וְכו', וְחָמִיו אֵף שֶׁהָיָה קָדָשׁ קָדָשִׁים, וְהִלֵּךְ עִם גְּלוּי אֱלִיהֶו, חָלַק עַל תְּלַמִּידֵי הַבַּעַל־שֵׁם וְתַלְמִידֵי הַמַּגִּיד, כִּי קָדָם לָכֵן נִסַּע חָמִיו לְרַבִּי פִּינְחָס מְקוֹרִיץ זי"ע, וּמָאד הִתְפַּעַל מִמֶּנּוּ, כִּי הִקְדִּישָׁה שֶׁהָיְתָה שׁוֹרָה אֲצֵל תְּלַמִּידֵי הַבַּעַל־שֵׁם וְהַמַּגִּיד — אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר, כָּל תְּלַמִּיד הָיָה חֲדוּשׁ נִפְלָא. אֵין לָנוּ שׁוֹם מִשְׁגַּח מֶה זֶה לְהַיּוֹת תְּלַמִּיד מִהַבַּעַל־שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ זי"ע, אוֹ תְּלַמִּיד מִהַמַּגִּיד מִמְּזִרִיטְשׁ זי"ע.

וְעַד כִּדֵּי כֹף שְׁמִסְפָּרִים, שֶׁהִרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיצ'עֵנְסְק זי"ע, פָּעַם בְּלִיל הוֹשַׁעֲנָא רַבָּא, נָכֵס לְבֵית־הַמִּדְרָשׁ שְׁלוֹ, וּמִצָּא אַבְרָהָם קוֹרָא סֵפֶר דְּבָרִים מִשְׁנֵה תוֹרָה בְּנֶהוּג, וְתִכְף כְּשֶׁהִרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ נָכֵס, הָאֲבָרָה הַחֲזִיק בַּפִּסּוּק: "כִּי אִם לִירָאָה אֶת ה' אֱלֹקֶיךָ", אָמַר לוֹ הִרְבֵּי: אַתָּה יוֹדֵעַ מֶה זֶה יִרְאָה?! וְנִתֵּן צִעָקָה. וְהָאֲבָרָה הַזֶּה הִחֵל לִירָא וּלְפָחוֹד כָּל־כֹּף, וּשְׁנֵיו דָּא לָדָא נִקְשָׁן, עַד שֶׁנִּפְּל עַל הָאָרֶץ

מחמת רב פחד. וכן עברו שעות, והבן של הרבי רבי אלימלך ראה, שהאברך רועד וחושש מפחד, כאלו משהו רוצה להרגו, ונכנס לאביו ואמר, שרחמנות על אברך זה. יצא הרבי רבי אלימלך, והכה בו במטפחת על פניו, וחדל לפחד. תתארו לעצמכם מה היו תלמידי המגיד והבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע.

וחמיו הלך בהתחלה אל הצדיק הקדוש רבי פינחס מקוריץ זי"ע, אבל כיון שראה שהחסידים מדברים על רבי מיכל מזלוטשוב זי"ע, אזי התישב — אם כל-כך נראה לי הרב הקדוש רבי פינחס מקוריץ זי"ע, במכרח הוא שהרב הקדוש רבי מיכל מזלוטשוב זי"ע מיחד במינו, ונתישב לנסע גם אליו, ובא אליו, ואצלו היה בטול הבחירה ממש, ומאד התפעל ממנו, רק ששמע, שאנשיו של רבי מיכל מזלוטשוב זי"ע מדברים נגד רבי פינחס מקוריץ זי"ע, תכף ששמע שזה מדבר על זה וזה על זה, אמר, ששניהם אינם אמת, ובכל יום ויום דבר נגד תלמידי הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, ואמר כן ושח את התנגדותו למוהרנ"ת ו"ל. והיה קשה למוהרנ"ת ו"ל, שראה את רבי לוי יצחק מברדיטשוב זי"ע, צדיק הדור, ואת רבי מרדכי מקרעמניץ זי"ע, צדיק הדור, ואת רבי זושא זי"ע, צדיק הדור, וחמיו אומר שלא כדאי להתקרב אליהם, אז היו לו קשיות, כיון שנתקרב לרבנו ו"ל, ושמע את הפסוק הראשון, שאמר רבנו ו"ל: "אין שמעת תוכחת חיים, בקרב חכמים תלין", מי ששומע מחלקת בין צדיקים, ידע שזה בשבילו, שרוצים לרחקו. אזי נתישבה קשיתו של מוהרנ"ת ו"ל, וידע, שזה הנסיון הכי גדול לאדם, הינו שעובר הרבה נסיונות קשים ומרים עד שמתקרב לצדיק, ומרים לו מאד החיים, וכשזוכה להתקרב אל הצדיק, מרגיש טעם אחר בחיים, אבל הנה שומע מחלקת, והמחלקת הורסת את הכל, אזי רצה מאד לדבר עם רבנו ו"ל, וכך עברו כמה ימים בעשרת ימי תשובה. ויום אחד אחר התפלה, תכף פשרבנו ו"ל רצה לצאת מבית-הכנסת, רמו למוהרנ"ת ו"ל לבוא אחריו, ומוהרנ"ת ו"ל רץ תכף-וימדי, ורבנו ו"ל החל לטיל עמו בחוץ, וכך הלכו, ומוהרנ"ת ו"ל החל לבכות לרבנו ו"ל, וספר לו הכל, כל אשר עבר

עָלִיו וְעוֹבֵר עָלָיו, וּמֵה שֶׁחֲמִיו מִתְנַגֵּד עַל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זי"ע וְתַלְמִידָיו, וְהַמְּגִיד מִמְּזִיטָשׁ זי"ע וְתַלְמִידָיו. אֲזִי רַבְּנוּ ז"ל פָּרוּךְ זָרָעוֹ סָבִיב הַכֶּתֶף, וְאָמַר לוֹ בְּאִידִישׁ, וְהַתְּנָגוּם כָּךְ: כִּמָּה טוֹב כְּשֶׁאָדָם זֹכֶה לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאִז שָׁמַע מוֹהֲרַנ"ת ז"ל בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה מַעֲנִין שֶׁל הַתְּבוּדוֹת. אָדָם יָכוֹל לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! הֲיֵה לוֹ פֶּלֶא גָדוֹל. וְגִלָּה לוֹ רַבְּנוּ ז"ל כֹּל הַעֲנִין שֶׁל שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנו, וְנִסְכָּם תַּכְף-וּמִיד אֶצֶל מוֹהֲרַנ"ת ז"ל לִהְיוֹת צָדִיק, וְשׁוּם דָּבָר לֹא יוּכַל לִשְׁכַּר אוֹתוֹ, כֹּל צָרְכָיו יִבְקֹשׁ תַּכְף-וּמִיד מִהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִסְכָּם בְּדַעַתוֹ לִהְשָׁאֵר אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, לֹא צָרִיף אֶשָּׁה, אָבָא וְאִמָּא, אֲנִי לֹא עוֹזֵב אֶת רַבְּנוּ ז"ל. בְּשִׁבְתָּ תְּשׁוּבָה וְשָׂאֵר אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְרַבְּנוּ ז"ל דָּבָר מֵהַתְּוֹרָה בְּלִקְוֹטֵי-מוֹהֲרַנ"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו', שֵׁשׁ מְדָבָר, שֶׁצָּרִיף לִהְיוֹת בְּקִי בְּרִצּוֹא וּבְקִי בְּשׁוּב, הֵגַם שֶׁאָדָם מִתְּלַהֵב לְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָבָל צָרִיף לִידַע אִיךָ לָרֶדֶת, וְאַחֵר הַשִּׁבְתָּ אָמַר לוֹ רַבְּנוּ ז"ל: עַד כֹּה הִיִּיתָ בְּקִי בְּרִצּוֹא, וְעַתָּה אֲנִי מִבְּקֹשׁ אוֹתָךְ לִהְיוֹת בְּקִי בְּשׁוּב.

וְזוֹ הִיִּתָּה הַתְּקַרְבוֹת מוֹהֲרַנ"ת ז"ל. וְזֶה אָנוּ רוֹאִים, לָמָּה הִיָּה מוֹהֲרַנ"ת ז"ל יוֹתֵר מִכָּל הַתַּלְמִידִים? כִּי הִיָּה בְּקִי בְּשׁוּב. כֹּל תִּיּוֹ עָבְרוּ עָלָיו מַחְלָקַת וְיִסּוּרִים עַל לֹא דָבָר, אֶפְלוּ מִתַּלְמִידֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁדָּבְרוּ עָלָיו, אָבָל מוֹהֲרַנ"ת ז"ל הִיָּה בְּקִי בְּשׁוּב, הוֹתִיר לָנוּ סִפְרִים כְּאֵלוֹ, שֶׁמִּחְזָקִים וּמְשַׁמְּחִים וּמְחַיִּים וּמַעֲזוּדִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל עַד כֹּה, אָבָל סָבַל אַרְבָּעִים שָׁנָה מַחְלָקַת עֲצוּמָה — הֵן מִבְּפָנִים וְהֵן מִבְּחוּץ. פֶּעַם הַתְּבַטָּא וְאָמַר: תִּאֲמִינוּ לִי, שֶׁהַמַּחְלָקַת מִבְּפָנִים יוֹתֵר כּוֹאֶבֶת לִי מִהַמַּחְלָקַת שֶׁמִּבְּחוּץ, וְלֹא הִבִּינוּ. וְהִנֵּה עָבְרוּ כִּמְעַט מֵאַתִּים שָׁנָה מֵאֵז הַסְּתַלְקוֹת רַבְּנוּ ז"ל, מֵאֵה שְׁמוֹנִים וְחֲשֵׁעַ שָׁנִים, וְאַנְחֵנוּ רוֹאִים שֶׁדָּבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל הַתְּקִימוּ בְּמֵלֶא מוֹכֵן הַמְּלָה, שֶׁאָמַר, שֶׁאֲנִי רוֹצֶה לִהְשָׁאֵר אִתְּכֶם, וְאֲנִי הוֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ דָּבָר רַבְּנוּ ז"ל מִתְּפָרֶסֶם בַּעוֹלָם.

כְּשֶׁאֲנִי הַתְּקַרְבָּתִי, הִיִּיתִי בֵּין חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה וְחֲצִי שָׁנִים, וְכִיצַד? עַל-יְדֵי סֵפֶר אֶחָד. קָדָם לָכֵן לֹא יָדַעְתִּי שֶׁיֵּשׁ תְּסִידוֹת בְּרִסְלָב, בְּאַרְצוֹת-הַבִּרְיָת לֹא יָדְעוּ כָּלֵל מִתְּסִידוֹת זֶה, וּמִשְׁמָה. לְמַדְתִּי אֶצֶל

ראש ישיבה, שלא ידע אפלו איך לבטא את המלה ברסלב, כל-כף נעלם ונסתר היה רבנו ז"ל. אבל על-ידי ספר אחד של רבנו ז"ל, זכיתי להתהפך, ונכנס לי חשק חזק ללמד תורה ולהשתנות מהקצה אל הקצה, ואז נסכם בדעתי, אם ספר קטן יכול להפך את האדם מההפך אל ההפך, הקדוש-ברוך-הוא יתן לי את החיים ואזכה להתחתן, ואדפיס את כל ספרי רבנו ז"ל, ואמלא את כל העולם עם ספרי רבנו ז"ל, ובקשתי על זה שנים על גבי שנים.

ותכף-ומיד אחר החתונה, לא היה לי אפלו מה לאכל, פשוטו כמשמעו, הינו אפלו חתיכת לחם לא היה כסף לקנות. אבל ברוך השם, היו לי ימי הנעורים מאד יפים, כי בליתי את הזמן עם ספרי רבנו ז"ל, ולא הטעיתי עצמי, כי תכף-ומיד כשנתקרבתי לרבנו ז"ל התלהבתי וחרזתי פעמים אין מספר על "לקוטי-מוהר"ן", "ספורי-מעשיות", "ספר-המדות", "שיחות-הר"ן", ועל כלם — "לקוטי-הלכות", שפמה שאספר לכם לא תאמינו, אבל כלפי שמיא זה גליא, והיתה תקופה של כשנתיים וחצי, שסימתי בכל חדש את כל ה"לקוטי-הלכות", שלשים פעם בבית אחת, ולא נחסר לי חדש אחד. והיתה תקופה ארבה, שסימתי כל שבוע את "שיחות-הר"ן" ו"ת"י-מוהר"ן", היו תקופות שגמרתי את כל ה"לקוטי-מוהר"ן" בכל יום, כל-כף שקדתי על ספרי רבנו ז"ל, וזה מה שנותן את לי הפח על שארבעים וארבע שנה קמו עלי מי שקמו.

ומוהרנ"ת ז"ל פעם בעת המחלקת, עמד כל הלילה אצל ציון רבנו ז"ל, ויצעק (יונה ב, ד): "כל משפריך וגליך עלי עברו", ולא הפסיק, "כל משפריך וגליך עלי עברו", וזה היה בתקף המחלקת עליו, שרדפוהו עד חרמה, ורצו למחקו מהעולם. וכך עבר מוהרנ"ת בחייו, והדפיס ספרי רבנו ז"ל, וכתב דברים חדשים, חדש בדברי רבנו ז"ל כפי הדור, שזה כל ה"לקוטי-הלכות", שארף לו לכתבם ארבעים שנה, והשאיר לנו השארה כזו, שעד היום אנו נהנים מזה. והיה חדוש שבתדושים, ובלעדיו לא היה נשאר כלום מרבנו ז"ל, וכמו שאמר רבנו ז"ל: אם לא מוהרנ"ת ז"ל, לא היה נשאר ממני

עלה אחד. מוהרנ"ת ז"ל הבין יותר מכל התלמידים, שענין רבנו ז"ל אינו רק לדור רבנו ז"ל, אלא עד סוף כל הדורות.

שנת תקעא — ראש השנה האחרון של רבנו ז"ל, והיה חלש מאד, ולא היה יכול לילך על רגליו, וסבל משחפת, אשר בימים דאז היתה זו מחלה חשוכת מרפא, ואז דבר רבנו ז"ל הרבה על ענין ראש השנה, שצריכים לבוא אליו וזה כל ענינו, ואפלו אחר ההסתלקות יבואו לציניו.

והנה אנו עומדים בדיוק שבוע לפני "זכר ברית", תתארו לעצמכם, שבוע הבא בשעה זו, רב רבם של אנשי שלומנו יהיו באומן, ומכינים עצמם לליל ששי ל"זכר ברית", שזה ערב ראש השנה, וצריכים לעשות חשבון הנפש, מה, מי ואיך עברה השנה.

אנשי שלומנו תמיד הביאו 'מתנות' לרבנו ז"ל; הינו זה זכה לסים ש"ס, זה זכה לסים ששה סדרי משנה, זה זכה לסים זהר, זה זכה לסים טור ושלחן ערוך וכו' וכו'. עתה אנו באים לרבנו ז"ל, ועושים חשבון — איזו מתנה נביא לרבנו ז"ל, מה עשינו כל השנה? ! ונכנס קצת פחד, סוף כל סוף תדעו לכם, שראש השנה הוא יום הדין, ודנים את האדם על כל השנה. תתארו לעצמכם כמה אנשים נהרגו השנה, רחמנא לצלן? ! כמה אנשים נשרפו השנה? ! כמה אנשים נחנקו השנה במיתות משנות, בתאנות דרכים, במחלות וחלאים רעים, השם ישמר ויציל, חלי הילדים, רחמנא לצלן, גנבות והפסדים, והכל נכתב בראש השנה. והנה אנו עומדים לפני ראש השנה, שהולכים לדון אותנו על כל השנה, ובפרט בשנה זו, שעומדים להיות דברים נוראים בעולם, לב מי לא יחדר ולא יירא? ! אבל מי שומע אותי עתה? תלמידי "היכל-הקדש".

אני מכרח לומר לכם, אנו סבלנו השנה וכן כל השנים יותר מכל חסידי ברסלב. הבה נעשה חשבון על כל פרט ופרט ונבררו. כל פסיעה ופסיעה שרק רצינו לעשות, עמד הסמ"ך-מ"ם בעצמו, והפריע ומנע בעדינו, הצר כל צעד ושעל שלנו, ואף-על-פי-כן לא התפעלנו, וצעדנו עקב בצד אגדל, ואנו אווזים היכן שאווזים.

מה עשינו השנה? ברוך השם, כל תלמידי "היכל-הקדש" בלי יוצא מן הכלל הפיצו השנה את ספרי רבנו ו"ל, אשר שאר חסידי ברסלב אינם עושים את זאת. ומה זה להפיץ ספרי רבנו ו"ל? שאני רוצה, שעוד יהודי ידע מרבנו ו"ל! ועתה פלא — למה הסמ"ך-מ"ם לוקח עצמו רק על תלמידי "היכל-הקדש", ושונא אותנו?! ולמה כל חסידי ברסלב שונאים אותנו ומדברים עלינו?! ומקנטרים: אתם אינכם חסידי ברסלב, אינכם מקרבים לרבנו ו"ל. יש לאנשי שלומנו חלישות הדעת, מאלו ה'מדברים' למיניהם, כאלו זלמן, זרח, שמרל, ברל, הם פן יודעים מרבנו ו"ל, ותלמידי "היכל-הקדש" אינם מקרבים לרבנו ו"ל. אבל מי שאין לו שכל, והוא מקטני הדעת, אומר: שמעלקא אמר, שמרל דבר, ברל אמר, אזי משהו מכרח להיות כאן, ובזרח. אבל מי שבר דעת הוא, חושב: "מי אתם בכלל?! מה יש לי שיכות אתכם?! מה עשיתם כל השנה בשביל רבנו ו"ל?! מה עשיתם כל השנה, על מנת שרבנו ו"ל יתפרסם בעולם?! איני שם לב אליכם!" ומחזיק עצמו חזק ב"היכל-הקדש".

השנה הדפסנו חמשה מליון קונטרסים, ואין זה ספור בעלמא, אלא מציאות קיימת, ורב רבם של הקונטרסים מופצים, והיכן? בכל חלקי העולם, וזה אשר יביא השנה אלפי אנשים לאומן, אשר אנו מקוים ומצפים שיהיו לכל הפחות עשר אלף איש, ומי יביאם? אלו הקונטרסים והחברות שעושים ליצנות מהם, חס ושלום. אתם יודעים מה זה לבוא לראש השנה לרבנו ו"ל?! רבנו ו"ל יכול לתקן את הכי גרוע!

היום ספר לי יהודי אחד, עד היכן רבנו ו"ל מגיע. הגה בהודו, במזרח הרחוק, יש שם, רחמנא לצלן, עבודה זרה, טמאה נוראה כזו, שכל אלו שגמרו את בחרותם, מסכנים השפילו אותם, בזו אותם, הכו אותם, נענשו בענשים קשים ומרים, בידועין וכלא יודעין, כי ההתעללות בחילים, זה אים ונורא, עד שחילים מתאבדים, כי אינם יכולים לקבל עלבונות כאלו. חיל עבר שלש שנים בגיהנום כזה, ואחר-כך זורק הכל מעליו, ובזרח למזרח

הרחוק, ונכנס שם בעבודה זרה של בודאיוז, רחמנא לצלן, ואין לו מה לאכל, והולך קרוע וכלוי, ומסתבך עם סמים. אמר לי אותו יהודי, שגם שם מגיע רבנו ז"ל, ואיך? על-ידי הקונטרסים האלו, שהחזירו בתשובה מאות ואלפי אנשים, ואף אחד אינו יודע מאין זה בא, אבל זו הזכות שלך, אנשי שלומנו היקרים! תלמידי "היכל-הקדש", ועם זה אתם צריכים לבוא לרבנו ז"ל בשמחה עצומה, עם גאות וגאון, להתגאות, שברוך השם, השנה זכותם לפרסם את אור רבנו ז"ל בעולם, זו צריכה להיות לכם השמחה הכי גדולה, שזכותם לשרת את רבנו ז"ל ולשמשו, איזו זכות זו? ובפרט אלו הגרים ביבנאל, להם יש זכות מיחדת.

ואני אומר עכשו לכל שומעי דברי: אנשי שלומנו בירושלים, בכני-ברק, באשדוד, באשקלון, בראשון לציון, בחולון, בבת-ים, בנתיבות, בבאר שבע, באילת, בצפת, בקרית שמונה, כל השומעים אותי עתה, תדעו לכם! עבודה קדושה שאתם עושים — עליכם לשמח בה, ואף שאתם מקבלים בזיונות ועלבונות, שאומרים שאינכם ברסלב וכו', אל תתפעלו, הבחירה בידיכם — להשאר או לאו! אבל מי שיש לו קצת שכל — ישאר.

כשאני התקרבותי לרבנו ז"ל, הכוני מכות רצח, שאעזוב את רבנו ז"ל, לקחו אותי לצדיקים מפרסמים, עם אלפי חסידים, שאעזוב את רבנו ז"ל, ואמרתי: בשום אופן, והוספתי: "אפלו תביאו מלאכים מן השמים, חתיכות אש, שיציעו שיעזוב את רבנו ז"ל — לא אעזב". ואילו מכות הכוני שאעזוב את רבנו ז"ל, סלקו אותי מהישיבה, אף שהייתי מתמיד גדול, בהתמדה בלתי רגילה הייתי לומד ולומד, ולא פסקתי ללמד, כל היום גרסתי הרבה גמרא וח"י פרקים משניות ועוד למודים, כשבחורים אחרים סתם רכלו ודברו, ופטפטו ופצחו גרעינים, להם לא עשה הראש ישיבה כלום, ולי, מחמת שאני לומד בשיטה אחרת — סלק אותי. עד שעורני הקדוש-ברוך-הוא, והלכתי ללמד אצל הגאון רבי משה פייןשטין זי"ע, ולמדתי אצלו חמש שנים, גאון ליטאי זה, שתורתו אמןותו. וגדלה אהבתו אלי, בראותו אותי מתמיד כה גדול, וקרבני בחבה.

הַלֹּאִי שִׁילְדִיכֶם יָדְעוּ אִיךָ לְבָלוֹת יָמֵי הַנְּעוּרִים שְׁלֵהֶם בְּטוֹב
אֲמַתִּי וְנִצְחִי, אֲבָל יֵשׁ פֶּתָגָם: 'הַתְּפוּחַ אֵינּוּ נוֹפֵל רְחוֹק מִהֶעֶץ', אִם
לֹא תִתְקַנּוּ מִעֲשִׂיכֶם, יִלְדִיכֶם לֹא יִשְׁתַּנּוּ, הַיְלָדִים הֵם בְּדִיוֹק כְּמוֹ
הַהוּרִים. אֲנִי יָכוֹל לוֹמַר עַל כָּל בַּחוּר הַלּוֹמֵד אֶצְלִי אֵת הַהִנְהָגָה שֶׁל
אָבִיו. כִּי נִדְמָה בְּדִיוֹק כְּמוֹ אָבִיו, לְכֵן אוֹמְרֵת הַגִּמְרָא (סֵפֶה נו:): שְׂוִיתָא
דִּינוּקָא בְּשׂוּקָא אוֹ דְּאָבוּה אוֹ דְּאִמִּיה; מַה שֶׁהִתִּינוּק מִדְּבַר, זֶה כְּפִי
הַנְּהָגַת הַהוּרִים. הַגִּיעַ הַזֶּמֶן שֶׁתַּעֲשׂוּ לַעֲצָמְכֶם חֲשָׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ, אִם לֹא
תִשְׁתַּנּוּ, יִלְדִיכֶם לֹא יִשְׁתַּנּוּ, חֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית, לְחַנּוּךְ אֵת עֲצָמוֹ,
וְאַחֲרֵכֶךָ לְחַנּוּךְ אֵת הַיְלָדִים. וְגַם אַחֲרֵכֶךָ צְרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים
שֶׁיִּצְלִיחוּ.

אֲבָל אַתֶּם זְכִיתֶם, שְׂאֵתֶם גָּרִים בִּיבְנָאֵל. וְהִנֵּה הוֹלְכִים לְבָנוֹת
דִּירוֹת פֶּה, וְכָל אֶחָד יָכוֹל לְהִרְשֵׁם לְרִכִּישַׁת דִּירָה, וְזוֹ הַשְׁקָעָה
כְּדֹאִית אֲפֹלוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת, שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם דִּירַת פָּאָר, כְּדֹאִי לְכָל אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַשּׂוֹמְעִים אוֹתִי לְהִרְשֵׁם לְקִנּוֹת דִּירָה לַעֲצָמוֹ אוֹ לִילְדָיו, כִּי
שֵׁם תִּהְיֶה עֵיר גְּדוּלָּה, הַמְדִּינָה תִּכְנֶה כָּאֵן עֵיר גְּדוּלָּה, וְיִשְׁקִיעוּ הוּן
תּוֹעֲפּוֹת לְהַגְדִּילָהּ, אֲבָל אֵינָם יוֹדְעִים שֶׁתִּהְיֶה זוֹ "עֵיר בְּרֶסֶלֶב", וְאַף
שֶׁצּוֹחֲקִים מִזֶּה עַתָּה, אֲבָל יִתְגַּשֵּׁם הַחֲלוּם, וְתִזְכְּחוּ בְּאַמְתּוֹת הַדְּבָרִים
— הַיּוֹם חֲדָשׁ אֱלוֹל תִּשְׁנָ"ח, וְהֵלֵא יִדְפֵּס הַכָּל.

כְּשֶׁהִדְפַּסְתִּי בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה אֵת הַסֵּפֶר "פְּעֻלַּת הַצִּדִּיק", בִּשְׁנַת
תִּשְׁל"ח, הִקְטַע הָאֲחֵרוֹן שֶׁל הַסֵּפֶר מְסַתֵּם בְּמַלִּים: "עוֹד תִּפְתַּח
הַדֶּרֶךְ אֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, וְיִבְאוּ לָשֵׁם אֲלֵפִים וְרִבְבוֹת אֲנָשִׁים". אַתֶּם
יוֹדְעִים אֵיזָה צָחוֹק וְלַעֲגָ עָשׂוּ מִמֶּנִּי? ! וּבִגְלָל דְּבָרִים אֵלּוּ, הִיָּתָה עָלִי
מַחֲלֶקֶת. וְצִעֲקוּ עָלַי: מַה אַתָּה כּוֹתֵב דְּבָרִים אֵלּוּ וְכו'?! וּבְרוּךְ הַשֵּׁם,
אַתֶּם רּוֹאִים, שֶׁנִּתְקַיֵּם כְּפִי שֶׁכְּתַבְתִּי, וְהַיּוֹם פְּתִיחַ הַצִּיּוֹן. הַתְּבוֹנָנוּ
וְתִזְכְּחוּ שֵׁם בַּסֵּפֶר בְּקִטְעַת הָאֲחֵרוֹן, שְׂאֵז הָיָה הַצִּיּוֹן סְגוּר וּמִסְגָּר, וְלֹא
תִּאָּרוּ כָּלֵל שֶׁיִּפְתַּח אֵי פֶּעַם. כְּמוֹ-כֵן אֲנִי אוֹמֵר עַתָּה, פֶּה בִּיבְנָאֵל
תִּהְיֶה "עֵיר בְּרֶסֶלֶב" עַל אִפְסֵם וְחִמְתֶּם שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְכָל גִּנְדָּא
דִּילָהּ, וְלֹא יוֹעִיל שׁוּם דְּבָר! הִנֵּה הַיּוֹם אֲשֶׁרוֹ לָנוּ אֵת הַקּוֹמָה
הַשְּׁלִישִׁית, אַחֵר מִלְחָמָה שֶׁל שְׁנַיִם עַל גְּבֵי שְׁנַיִם, הַיּוֹם חֲדָשׁ אֱלוֹל
— אֲשֶׁרוֹ לָנוּ. וְשֵׁם תִּהְיֶה לָנוּ יִשִּׁיבָה "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר" לְבַחוּרִים.

והבטחתי להם, שמי שיבוא ללמד אצלי — ימצא שדוף, וברוף השם מתגשם, אני בעזרת השם מקנה, שיהיו פה שלש-מאות ארבע-מאות בחורים, ובינתים לומדים שלשים בחורים, ומתוכם חמשה-עשר כבר מצאו שדוף.

והנה הישיבה אצלי בארצות-הברית, איני מספר לכם מה שאני סובל וסובל מהילדים סבל גדול מאד, ולילות איני יכול לישן בגללם, לי יש החשבון שלי — למה אני מחזיק אותם, אני עושה כזה מצוה, אף אין מזה שום רוח בגשמיות, אשר אין לי פרוטה לשלם לצרכי הגשמיים, ומה אמר לכם, ההפסד שיש לי ברוחניות, כי בזמן הזה יכלתי להספיק לחבר ספרים כאלו, שלא שערתם כלל, אשר בכחם להציל את כל הנער לאלפים ורבבות. כי לצערנו הרב, מה שעובר היום על הנער. בא אלי הרב ... ואמר לי: "אתם מכרחים לבוא לארץ, אתם מצילים את הנער! כי מה שקורה היום בירושלים, באשדוד וכו', ובשאר עירות הגדולות, שהנער החרדי נזר וקוראים אותם 'שבבניקים', אזי אתם מכרחים לבוא לארץ, ולהציל את הנער", ולא עזבני הרב הנ"ל שלש שעות...

ברוף השם, הספרים הולכים ממילא בכל העולם. ברוף הוא וברוף שמו, אנו יודעים מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, רבי המחה ומחזק אותנו, על-כן עתה בא ראש השנה, עלינו לדעת עם מה אנו באים לרבנו ז"ל! ברוף השם, זכותם להפיץ אור רבנו ז"ל כל השנה, וזו צריכה להיות השמחה הכי גדולה. כל אלו שעזרו לנו לבנות את היסודות של בית-המדרש והאולם שמחות, אשר על זה עומד להבנות בית-המדרש — זו להם מתנה בעבור רבנו ז"ל. רציתי שכל אנשי שלומנו יחדשו כגשר נעוריהם, וילכו לכל ארפה ורחבה של הארץ בעבור הבית-המדרש, ואת הצדקות למסר לר' ... גרו יאיר, וכן תעשו כל מיני מאמצים בעבור המוסדות שלנו שלא יסגרו: פּעוטון, גנים, תלמוד-תורה, בית-ספר, ישיבה קטנה וגדולה, ומה שאתם אוספים תמסרו לר' ... גרו יאיר.

ואני מאד מבקש את אנשי שלומנו, כמו שעשיתם מסירות נפש

שְׁבוּעַ שְׁעֵבֶר, וְכֵן הַנָּשִׁים בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, שֶׁהָלְכוּ בַּעֲבוּר הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, אָנִי מְאֹד מְאֹד מַעְרִיף אֶת זֹאת, אֵין בִּפְנֵי מַלִּים לְהַסְבִּיר אֶת הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לָכֶם, פָּשוּט הַצִּלָּתָם אֶת מַצַּב הַמוֹסְדוֹת שְׁעָמְדוּ לְקָרֶס, כִּי לֹא הָיוּ לָנוּ מִשְׁכּוֹרוֹת לַתֵּן לְמַלְמָדִים וְלַמּוֹרוֹת. וְמָה אַתֶּם חוֹשְׁבִים, אִיזוֹ מִשְׁכָּרְתָּ הֵם כָּכָר מְקַבְּלִים? בּוֹשָׁה וְחִרְפָּה לְסַפֵּר! אֶלֶף וּמֵאֲתִים שְׁקָל! כְּשֶׁבִמְקוֹמוֹת אַחֲרִים מְקַבְּלִים: אַרְבַּעַת אֲלָפִים וְחֲמִשָּׁת אֲלָפִים שְׁקָל וְכו', וְלָנוּ אֵין לְשֵׁלֶם אֶפְלוֹ אֶלֶף וּמֵאֲתִים שְׁקָל, אִיזוֹ בּוֹשָׁה וְחִרְפָּה! אֲבָל הַצִּלָּתָם אוֹתָנוּ! וְאָנִי מַעְרִיף וּמַעְרִיץ אֶתְכֶם עַל זֶה. וְאַבְקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם, שִׁמְשִׁיכּוּ לְהַתִּיר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בַּעֲבוּר הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, יֵשׁ קִבְלוֹת, וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (כַּכָּא בַּתְרָא ט): גְּדוֹל הַמַּעֲשֶׂה יוֹתֵר מִן הָעוֹשָׁה; הֵינּוּ כְּשֶׁאֲדָם מַתִּיר אֶת אַחֲרִים, זֶה הַרְבֵּה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר הוּא עֲצָמוֹ תוֹרֵם, כִּי סוֹף כָּל סוֹף אָנוּ בָּלָנוּ עֲנִיִּים, אֵין לָנוּ מֵהֵיכָן לְשֵׁלֶם, אֲבָל בְּזֶה שְׁאָנוּ מְזֻכָּרִים אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁתְּהִיָּה לָהֶם זְכוּת לְהַחְזִיק תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְלֹא סֵתָם, אֲלֹא תִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, שִׁיעָמִידוֹ דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אָנִי גֹאֵה עִם הָאֲבָרְכִים שֶׁהַתַּחֲתָנוּ אֶצְלָנוּ, הַקִּימוּ בָתִּים, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, הַהוֹרִים גֹּאִים בָּהֶם. אֲבָל הַהִשְׁקָעָה שֶׁהִשְׁקַעְתִּי אֵף אֶחָד אֵינוּ יוֹדֵעַ, הַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁיֵּשׁ לִי, וּבַפֶּרֶט אֵלוּ הַבַּחוּרִים שֶׁיֵּשׁ לִי עֵתָה, אִיזוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ וְשִׁפְיוֹת דָּמִים יֵשׁ לִי מֵהֶם, רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, וּמִכַּמָּה יֵשׁ לִי צְרוּת צְרוּרוֹת וְכו', אֲבָל אַחֲרֵי-כֵן הַהוֹרִים יֵרְאוּ יִלְדֵיהֶם, וְלֹא יֵאֱמִינוּ אִיזוֹ הִשְׁקָעָה יֵשׁ בָּהֶם! וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לְתַמָּךְ בַּמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, וְלִמְסֹר אֶת הַפֶּסֶף לְר' ... גִּרְוֹ יֵאִיר.

וְכֵן אֲבָקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, מִי שֶׁיִּכּוֹל לְהִבְיֹא חֲבִילָה אַחַת שֶׁל סָפְרִים, כָּל אֶחָד שֶׁנוֹסֵעַ מִ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" לְצִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, יֵשׂא עִמּוֹ חֲבִילַת סָפְרִים, וּבְחֲבִילָה זֹאת יִכּוֹלִים לְהִיּוֹת מֵאָה סְלִיחוֹת, אוֹ חֲמִשִּׁים סְלִיחוֹת, אוֹ מֵאֲתִים קוֹנְטְרָסִים, אוֹ עֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה מַחְזוּרִים וְכו', וְאֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלָקְכֶם! עַל-יְדֵי כַּמָּה קִילוֹ

בְּלִבָּד תִּזְכּוּ לְזִכּוֹת עֲשֵׂת אֲלָפִים אִישׁ שְׂיָבֹאוּ מִכָּל חֲלָקֵי הָעוֹלָם, זֶה יִהְיֶה הַשִּׁיא בְּשָׁנָה זוֹ, שֶׁל אֱלוֹ שְׂיָבֹאוּ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה. לְזֹאת, אֲבָקֵשׁ וְאֶתְחַנֵּן מְאֹד מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִתְחַמֵּק, וְיִקַּח חֲבִילָה, וְיָבִיא אֶת זֹאת לְבֵית-הַפִּנְסָה שֶׁלָּנוּ לְ"הִיכַל-הַקֹּדֶשׁ" בְּאוֹמֶן, וְיִנִּיחָה שָׁם. וְשׁוּב — אֵינֶנִּי מִבְקֵשׁ לְשֹׂאת בְּעִבּוּרֵי מַזְוָדָה כְּבָדָה, אֲלֹא חֲבִילָה קִטְנָה וְכָה מְאֹה קוֹנְטֵרֶסִים, אוֹ עֲשָׂרִים וְחֲמֵשֶׁה מַחְזֹזִים, אוֹ עֲשָׂרִים סְלִיחוֹת וְכו', וְכֵּן שְׂאֵתָם תַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, תִּקְרְבוּ עוֹד מֵאוֹת וְאַלְפֵי אֲנָשִׁים אֶל רַבְּנוּ ז"ל; כִּי הֵתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, זוֹ הֵתְקַרְבוּת אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כִּמוֹ שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סז): כְּשִׁיתְגַּדֵּל שָׁם הַצַּדִּיק בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא הַחֵן וְהַפֶּאֶר וְהִפִּי שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ, אִזְ תִּתְגַּלֶּה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי כָּל עֲנִין רַבְּנוּ ז"ל — רַק לְגַלוֹת אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם.

לְכֵן הַכֹּפֵל הַדָּבָר — אֲבָקֵשׁ אֶת כָּלֶכֶם, תַּעֲשׂוּ עִמָּדִי אֶת הַחֶסֶד הַזֶּה, וְתַעֲשׂוּ לְרַבְּנוּ ז"ל אֶת הַחֶסֶד הַזֶּה, וְתַעֲשׂוּ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחֶסֶד הַזֶּה, וְתָבִיאוּ אֶתְכֶם חֲבִילָה קִטְנָה, וְאֱלוֹ שְׂאוֹרְזִים אֶת הַחֲבִילוֹת, יֶאֱרָזוּ בַּחֲבִילוֹת קִטְנוֹת. וְאַגִּב, מִי שֶׁתִּהְיֶה לוֹ זְכוּת — יִפְּיץ אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵל תִּתְבַּיֵּשׁ מֵאֵף אֶחָד, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, לוֹקָחִים אֶת הַסְּפָרִים בְּכֹבֶד הַכִּי גָדוֹל, וְזֶה הָרַב הַמְכָרִיעַ שֶׁל הָאֲלָפִים הָרַבִּים שֶׁבָּאִים לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאַנִּי אוֹמֵר, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הוּא מִתְּנָה לְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, וְאִין בָּאִים לְשׁוּם מְנִין, לְשׁוּם צָבוֹר, רַק לְרַבְּנוּ ז"ל! וְאֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּנִים! תָּבוֹאוּ רַק לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל. שָׁם תֵּאמְרוּ עֲשֵׂה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים, תִּתְבּוֹדְדוּ, וּמִי שְׂרוּצָה לְהִתְפַּלֵּל שָׁם — אֲשֶׁרִי לוֹ! אֵינֶנִּי מִתְעַרֵּב. כָּל הַרוּצָה לִילֵךְ בְּאִיזָה מְנִין — שִׁילֵךְ, לִי יֵשׁ מְנִין נִפְרָד מִכֻּמָּה טַעֲמִים הַפְּמוּסִים, אֵינִי מִתְעַרֵּב וְאֵינִי רַב עִם אֵף אֶחָד. אֲבָל תִּדְעוּ לָכֶם, הַעֲקֹר לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְהִתְקַוֶּן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל — רַק לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ. וְזֶה לֹא תִּלּוּי לְהִיּוֹת בְּבֵית-הַפִּנְסָה הַגָּדוֹל אוֹ הַקָּטָן אוֹ הַבִּינּוֹנִי, אוֹ בְּבֵית-הַפִּנְסָה הַמְּרֻכָּזִי, אוֹ הָאֲמֻצָּעִי, אוֹ הָאֲחֻרֵּי וְכו', אֵילֹ שְׁמוֹת שְׁקוֹרָאִים אוֹתָם, הַכָּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גָּדוֹל, וְהַכָּל סוֹבֵב עַל קֶטֶב שֶׁל כֶּסֶף וְשׁוּב כֶּסֶף, מְאֹה

דולר פה ושם, הכל רק רוצים כסף, אבל אנחנו נוסעים לראש השנה רק לרבנו ז"ל! ואצל רבנו ז"ל נקבל את התקונים.

ולכן אבקש ואתחנן מכלכם, אל תכנסו בפוליטיקה ווכוחים, אין לנו זמן בעבור שטיות, הנסיעה באה לנו קשה, אין לנו כסף, כל אחד מאתנו לזה כספים להגיע לציון רבנו ז"ל, לא חסרות צרות ויסורים, אף-על-פי-כן אנו באים אל רבנו ז"ל, ורק אליו! ששם הוא התקון שלנו. והוא העורך-דין הכי גדול, כלנו עומדים לפני משפט גדול — מה יהיה אתנו כל השנה. שופטים את כל אחד בפרכי פרכיות — מה יהיה אתו, עם אשתו ועם ילדיו, וצריך עורך-דין גדול מאד. והיכן יש עורך-דין גדול יותר מרבנו ז"ל? צריכים רופא גדול מאד מאד שיורפא אותנו, והיכן יש רופא גדול יותר מרבנו ז"ל? ולכן אל תחיו באשליה, ואל תלכו שולל מה שפלוני אומר או מה שאלמוני כותב, כאלו רק בית-הפנסת זה קיים, ואם לא תתפלל שם או עם צבור זה או אחר — התקונים לא יפעלו עליך. מי אתה שמדבר? אתה בא לומר — היכן רבנו ז"ל ומה רבנו ז"ל?

ידוע, שהרב מטשהרין, היה איש קדוש מאד, בעל מדרגה ובעל השגה, והיה בזמנו איזה יהודי בשם: משה וועלוול, ורננו אחריו, שעובר עברות חמורות, ובא בראש השנה לקבוצ, נגש אליו הרב מטשהרין ואמר לו: משה וועלוול, אתה בזיון לרבנו ז"ל! ויותר לא בא. נגשו אל הרב מטשהרין אנשי שלומנו, ואמרו לו: כבודכם במקומו מנח, אבל אדם זה לא בא אליכם, אלא לרבנו ז"ל! ורבנו ז"ל יכול לתקנו גם-כן [ובאמת שם אחר-כך בתשובה שלמה]. וספר אחד מאנשי שלומנו, שיצא לו פצע להיות בעירה שמשא זאב גר, וראה אותו להתפלל מנחה באמצע השנה, ושפך דמעות פנים באמצע התפלה. בזה רואים את הכח של רבנו ז"ל!

לכן אל תהיו בטלנים! אתם נוסעים לרבנו ז"ל, ולא לשום בריה בעולם, וזה התקון שלנו! ובודאי בנכות רבנו ז"ל נזכה לכתיבה וחתימה טובה, ונמתיק מאתנו את הדינים, נמתיק מהנשים

שיב אֲשֶׁר כו תתקצו — כו תתקצו בַּנֶּחֱל

שָׁלְנוּ אֶת הַדִּינִים, נִמְתִּיק מִהִלָּדִים אֶת הַדִּינִים, וְכֵן נִמְתִּיק מִכָּל הָעוֹלָם כָּלוּ אֶת הַדִּינִים, וּבִפְרֹט מֵעַם יִשְׂרָאֵל. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עָלֵינוּ, וַיַּגְאֵלְנוּ מִכָּל צָרוֹתֵינוּ, וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְנִזְכֶּה לִרְאוֹת בִּישׁוּעָתָן שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל.

אֲנִי חוֹזֵר וּמִבְקֵשׁ מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, וְאֶחָד יֹאמֶר לַחֲבֵרוֹ, שְׂכָל אֶחָד יִקַּח אֹתוֹ חֲבִילָה שֶׁל סָפָרִים, וְתִבְיֵאוּ אֶת זֹאת אֵלַי שֵׁם בְּאוֹמֵן, וְאֲנִי מִבְטִיחַ לָכֶם, שֶׁהַכֹּל יוֹפִיץ, אַתֶּם תִּבְיֵאוּ רַק חֲבִילָה קִטְנָה, כְּמוֹ שֶׁאַתֶּם נוֹשְׂאִים אֶכְל, תִּקְחוּ עוֹד חֲבִילָה קִטְנָה שֶׁל אֶכָּל רוּחָנִי, כְּדֵי לָתֵת לְאֲנָשִׁים שְׂפָאִים מִכָּל חֲלָקֵי הָעוֹלָם, וּבִזְכוּת זֶה תִּחְזְרוּ עִם חֲבִילָה שֶׁל יְשׁוּעוֹת מִרַבָּנוּ ו"ל. הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַעֲלָמָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר נִצְבִּים, כ"ב אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

גֵּא לְמִסֵּר אֶת הַמִּכְתָּבִים הַלָּלוּ לְיַעֲדֵם תַּכְף-וּמִיד, כִּי מְאֹד מְאֹד נִחוּצִים.

וּצְרִיכִים לְטַפֵּס עֲצָה עִם ... וְעִם ... גִּרּוֹ יֵאִיר, בְּדַת מָה לַעֲשׂוֹת, וְאֲנִי מוֹכֵן אֶפְלוֹ לְשֵׁלֶם, כְּדֵי שִׁישְׁמְרוּ עַל הַיָּלָדִים שָׁבוּעַ יָמִים.

עַל-כֵּן-פָּנִים רְאֵה לְמִסֵּר אֶת הַמִּכְתָּבִים, כִּי נִחוּצִים מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַעֲלָמָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כו תתקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר נִצְבִּים, כ"ב אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לְיְדִידִי ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

עדין אני המום מכל השחיתות וכו', ואני לא יכול להבין איך
יתכן דבר כזה וכו', זאת אני אומר לך, אם לא יתקן העול, אאסר
להבא לאנשי שלומנו לנסע בדרך כזו וכו', נא ראה לתקן המעוות.

בענין האוטובוס לא תהיה בעיה, כי אז נוחתים כמה מטוסים,
ונוכל למלא את האוטובוס, אך בשבילי תביא את הערל, כי לי קשה
מאד ללכת עכשו מרב כאב הרגל, ובפרט שהוא נוסע עד ביתו וכו',
ואין זה טרח כל-כך.

אני מאד מקווה, שהוא עובד שמה, ואם תהיה, אזי תזרו אותו
לגמר עד שאני בא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתקצח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נצבים, כ"ב אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

אין מלים לבאר לך את גדל זכותך בזכות הרבים, בזה שאמה
עוזר לי לגלות את אור רבנו ו"ל בעולם, כי סוף כל סוף כמה אנחנו
יכולים להחזיר לרבנו ו"ל את כל הטובות שקבלנו ממנו? הלא אין
שום כסף וזהב שיכולים לשלם בעד זה, אלא כמה שאנחנו נעזר
לגלות את האור הגנוז הזה לכלל נשמות ישראל וכן לכל העולם
כלו, בזה אנחנו מראים הכרת הטוב לרבנו ו"ל.

ועל-כן חילף לאורייתא, ותשמח מאד מאד על גדל הזכות
שנפלה בחלקך, וראה להמשיך בעבודת הקדש, והזכות הזו תגן
בעדך תמיד.

רק חזק ואמץ, והקדוש-ברוך-הוא יזכני להתראות עמך פעם
אחר פעם באומן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כו תתקצט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נצבים, כ"ב אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

הנה איני יודע בדיוק מה קרה, אבל כפי ששמעתי לקחת מ...
גרו יאיר, יותר פסף, ואתה יודע שאני מאד מקפיד על דברים פאלו,
ועל-כן תקיים 'והשיב' וכו'.

אני מאד מתבייש, שגם בין אנשי שלומנו יקרה דבר כזה,
ההכרח יהיה לי לבטל את הנסיעות בין אנשי שלומנו, ואני אודיע
שיסעו רק עם ... אני מאד מבקש אותך שתקיים 'והשיב' וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז אלפים.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נצבים, כ"ב אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי, שתארגן מנגן ב"היכל-הקדש" על ראש
השנה, פשוט כל הנשים צריכות לשמע קול שופר, וכן הילדים,
ועל-כן יהיה לי ולכל נשות אנשי שלומנו טובה גדולה מזה.

אני מקווה שאתה ו... גרו יאיר, יוכלו לארגן מנגן.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש בעדכם, שהכל יעבר בקלות, ותבשרו לי בשורות משמחות
בקרוב מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז א.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נצבים, כ"ב אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ידידי הקר מאד ... גרו יאיר.

שמעתי שהשנה אתה לא נוסע אל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה, לזאת מאד מאד הייתי מבקש אותך, אם אתה יכול לארגן מניין ב"היכל הקדש", וכן לתפוש את הילדים, ונתן להם ממתקים לרב כל מי שייצית, וזו זכות גדולה, זכות הרבים נוראה מאד מאד, ובודאי בזכות זה תהיה לך שנה טובה ומתוקה, ומי יודע אם לא רק בשביל זה הצרכת להשאר.

אני רוצה לדבר אתך לפנות ערב, רק תשלח לי פקס איפה אוכל להשיג אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז ב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים, כ"ג אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לבונכם ... גרו יאיר, שנוסע עם כל החברים לציון רבנו ז"ל, ואני מאד מאד שמח, שסופו של דבר כף נצא, סוף כל סוף הילד מתבגר, הוא ילד פקח, הוא ילד ירא שמים, ותלמיד מצין, ובעל מדות טובות, ומתמיד בתורה, אז מגיעה לו נסיעה כזו.

אף שאני יודע, שזה מאד קשה לכם מבחינה כספית, אבל תאמינו לי, שבחיים צריכים להשקיע בשביל להוציא, ולכן אתם צריכים מאד מאד להודות להקדוש-ברוך-הוא שכן נתגלגל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיה לכם הרבה נחת ממנו ומפל יוצאי חלציקם.

אני מאד מאד מבקש אתכם, תראו להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותמיד תחשבו רק מהקדוש-ברוך-הוא, ואז תראו חיים נעימים, חיים רוחניים, איך שכל העולם מאיר באור שכינת עזו יתברך. כי להפך — כשהאדם שוכח ממנו יתברך, אז מתחיל להכנס בדמיונות, כאלו זה רודף אותו וכו', או זה מדבר נגדו וכו', או זה מציק לו וכו', אף בו ברגע שהאדם מבטל את עצמו לגמרי לאין סוף ברוך הוא, ואינו רוצה שום דבר רק את הקדוש-ברוך-הוא, אז הוא מצליח דרכו.

ולכן שניכם הנכם כחות אדירים לגלות את הבורא יתברך שמו, ראו לנצל את הפחות שלכם, ותשתדלו רק לדבר כל אחד דבורי אמונה והשגחה פרטית והתחזקות, אל תחשבו מהעבר, תשכחו לגמרי ממה שעבר, ועל-ידי-זה תקנו לעצמכם אוהבים בקלות, ואני מדבר את זה מפנימיות לבבי, כי נפשי קשורה בנפשכם זה ימים ושנים — לפני שכל אלו מאנשי שלומנו ביבנאל באו, הקשר שלי אתכם זה כבר קרוב לשמונה-עשרה שנה, ולכן ראו שכל ינתק הקשר בשום פנים ואפן, ועל-ידי-זה נצליח דרכנו תמיד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כז ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר נֶצְבִּים, כ"ג אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחֻזֶּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְגִים שְׁבָעוּלָם, וְאַל תִּשָּׁבֵר
מִשׁוּם דְּבַר, כִּי אֵלֹו הַנְּסִיוונוֹת הֵכִי קָשִׁים לְאָדָם — שְׂיִחְזִיק מֵעֲמֹד
וְלֹא יִשָּׁבֵר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שְׂתַּהֲיָה לְךָ שְׁנָה טוֹבָה וּמִתּוֹקָה, שְׁנָה שְׂיִהְיָה
רַק נִחַת מִהַלְדִּים, וְשִׁפְסְקוּ לְךָ כָּל הַצְרוֹת בְּבֵית.

צְרִיכִים הָרַבָּה סִבְלָנוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִם תִּקְנֶה לְעֲצָמְךָ אֶת מִדַּת
הַסִּבְלָנוֹת, תַּהֲיָה הֵכִי מַצְלַח בְּחַיֶּיךָ.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב מְאֹד דְּחוּף לְמִסֵּר אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר, וּתְבַקְשׁוּ
תַכְף-וּמִיד שְׂיָבוֹא לְקַחַת אֶת זֶה, וְלְמִסֵּר אֶת זֶה לְאַחִיו.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שְׂתַּהֲיָה לְךָ שְׁנָה טוֹבָה וּמִתּוֹקָה, שְׁנָה שְׁל
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, שְׁפַע רוּחֲנִי, שְׁפַע גְּשָׁמִי, וְשִׁהְכֵל יַעֲבֹר אֶצְלִי אֶשְׁתַּד
בְּקָלוֹת, וְתִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר נֶצְבִּים, כ"ג אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל הַיְּגִיק וְחַפִּים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, תשאר ללמד ב... כי אם תתרוצץ משיבה לשיבה, לא יהיה לך כלום, ועל-כן תשאר שם ללמד, ותצליח בלמודים, והעקר תשתדל לא להתקוטט עם אף אחד, ואז תצליח בדרך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז ה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים, כ"ג אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... וזוגתו תחיה.

מאד מאד אני מבקש אתכם, שאל תריבו, רק שיהיה ביניכם שלום ואהבה ואחווה גדולה.

ומאד מאד רציתי, שאתה תסע אצל ציון רבנו ז"ל, ותפעל שנה טובה ומתוקה לכל המשפחה, כי אתם צריכים להמתיק את כל הדינים מעל הפית שלכם, ולזאת לא כדאי לכם לריב בשביל דבר קדוש ועליון כזה — להיות אצל ציון רבנו ז"ל בראש השנה באומן, אשר אין למעלה מזה, ואין שום תחליף בעולם לציון רבנו ז"ל, ולכן כדאי שתסעו ותצליחו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בדרךכם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כז ו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים, כ"ג אלול ה'תשנ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בְּעֵינֵי הַשָּׁמַיִם שֶׁל פְּדִיּוֹן נַפֶּשׁ, תָּבִיא אֶת הַכֹּל בְּשָׁקִית אַחַת,
וְנִזְכָּרִים לְטוֹבָה אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

אוֹדוֹת הַלְוָאָה, הַלְוָאֵי הָיָה לִי מֵהֵיכָן לְלוֹוֹת, אֲנִי נִכְנָס בְּלֶחֶץ
זֶה הַדָּחֶק בְּצוּרָה כְּזוֹ, שֶׁמָּאזְ שֶׁהִתְחַתַּנְתִּי לֹא הָיָה לִי לֶחֶץ וְדָחֶק כְּזֶה,
מִמֶּשׁ כָּאוּ מִיָּם עַד נַפֶּשׁ, וְנוֹסֵף עַל כָּל צָרוֹתִי, טְרָדוֹת הָרַבִּים עָלַי,
וְאִינִי רוֹאֶה שׁוֹם מוֹצֵא וּפְתֹחַ אֵיךְ לְצֵאת מִכָּל זֶה, וְלֵה' הַתְּשׁוּעָה,
כִּי כָּבֹד רָאִיתִי בְּחַיֵּי הָרַבָּה נִסִּים נִגְלִים, כֵּן יִמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת עִמִּי נִסִּים
וְחֻסִּדִּים וְרַחֲמִים מְרַבִּים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּז ז'

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר נִצְבִּים, כ"ג אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

שִׁמְעָתִי שְׁאַתָּה רוֹצֶה לְהַלְוֹת לְבָנִין אוֹלָם הַשְּׁמָחוֹת עֲשֶׂרֶת
אֲלָפִים ש"ח. מָה אִמְרֵךְ! הַזְכּוֹת הַזֹּאת תַּעֲמֹד לָךְ לְקִרְאָת יוֹם הַדִּין
הַגָּדוֹל, אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמַצָּב קָשֶׁה מְאֹד, וְאֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מִזֶּה,
רַק הַגִּבְאֵי צְדָקָה ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְלִכֵּן אֲשַׁרְיֶךְ, וְיַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוא, שֶׁתִּצָּא כָּבֹד מִהַצְרוֹת שְׁלֹךְ, וְתִתְבָּרֵךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּז ח'

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר נִצְבִּים, כ"ג אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

פֶּה תִקְבְּלִי כִּמְהָ מִכְתָּבִים לְמֹסֵר ל'... שִׁימְסֹר אֶת זֶה לְיַעֲדֵם, וְרֹאֵי
לְהִתְקַשֵּׁר אֵלָיו שִׁיבֹא לְקַחַת אֶת זֶה.

וכן אני שולח לך את המכתבים שתקתק וכו', זה יוצא כל-כך יפה, ותכניסי את זה בכרך הבא בפרשיות שלפני ראש השנה, שהכל יהיה בשנת תשל"ז, וכן הוספתי כתב-יד וכו', ואני מקנה, שתוכלי לסדר בין כך עוד כרך.

בעלך ... גרו יאיר, בקש להזכיר לך לשמור על הבריאות, לבשל לכבוד החג ולאכל ולשמוח וכו', ובאמת מי צריך עוד כל-כך לשמוח במוך? ! על גדל הזכות שיש לך, כי הקונטרסים יוצאים כל-כך יפה, ממש להפליא, ולולא שהיית מתקתקת את זה, לא היה נשאר. ועל-כן זה יקר אצלי מאד.

ומחמת שטרדותי רבו כמו שרבו — אקצר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז ט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים, כ"ד אלול ה'תשנ"ח.

שלום אל ידידי הצמוד בפנימיות לבבי ... גרו יאיר.

שמעתי מה קרה אתמול בלילה, שצערנו אותך באוטובוס, איזה מחצף וכו', אני אשתדל שדבר זה לא יקרה עוד, כי לא ימלט שצער פוחז יבזה מבגרים.

מה אמר לך! בנראה שהעגמת נפש הזו היתה עוד נצרכת לך להשלים את הסאה של שנה העוברת, ויקים אצלך: "תכלה שנה וקללותיה ותחול שנה עם ברכותיה".

רק חזק ואמץ מאד, כי גם אני סובל בזיונות ושפיכות דמים, ואני מקבל את זה מאד קשה, אבל אני יודע, שזה תקוני לפני היודע תעלומות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כז י.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר נִצְבִּים, כ"ד אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרֹו יֵאִיר.

הָיִית שְׁאֵתָה נִשְׁאָר הַשָּׁנָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, הֵייתִי מְאֹד רוֹצֶה שֶׁתִּשְׁאָר עִם ... וּתְאַרְגְּנוּ מִנֵּין לְנָשִׁים וְלִילָדִים, וְיַעַן שְׁאֵתָה יָכוֹל לְתַקַּע, תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּעַל תּוֹקַע, וְתוֹצִיא אֶת הָרַבִּים, וְזוֹ זְכוּת גְּדוּלָּה מְאֹד, וְאַהֲיָה לָךְ אֶסִּיר תּוֹדָה בְּעֵבֹר זֶה, וּפְשׁוּט תְּצִיל לָנוּ אֶת הַמָּצָב.

אֲנִי מְאֹד מִקְנָה שֶׁתַּעֲשֶׂה רְצוֹנִי.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז יא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר נִצְבִּים, כ"ד אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֶה מְאֹד שִׂמְחָתִי, שְׁאֵת מִקְבָּלָת עַל עֲצֻמָּךְ לְהִיּוֹת בֵּת יִשְׂרָאֵל צְנוּעָה וְכו', סוּף כָּל סוּף אֶת מִתְבַּגֵּרָת, וְעוֹד מְעַט אֲצַטְרֵךְ לְשִׁדּוּךְ אוֹתָךְ וְכו', וְיֵמָּה טוֹב וְיֵמָּה נָעִים, אִם יִהְיֶה לָךְ שֵׁם טוֹב, וּכְבֹּר אֲמַר הֶחָכֶם מִכָּל הָאָדָם (קִהְלָת ז, א): 'טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב', כִּי הַשֵּׁם הוֹלֵךְ בְּכָל מְקוֹם.

וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּצִּיֵּתִי אֶת הַמּוֹרָה, שֶׁהִיא בְּעֵלֶת יִרְאֵת שָׁמַיִם גְּדוּלָּה, וְהַשְׁלִיכִי מֵעֲצֻמָּךְ אֶת מִדַּת הַזִּלְזוּל וְהַלִּיצָנוּת, וְאֲזַ תַּצְלִיחִי בְּחַיֶּיךָ.

אֲנִי אֶתְפַּלֵּל בְּעִבְרוֹת בְּפִרְטִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה,
שְׁאֻזְכָּה לְשִׁמְעַם מִמֶּךָ בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה...

כז יב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְצִיבִים, כ"ד אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד, הָרֵב ... גֵּרוּ יֵאִיר וְיִזְרַח.

מֵאֵד מֵאֵד הַצִּטְעָרְתִּי לְשִׁמְעַם מַה שְּׁקָרָה בְּבִיתְכֶם, וְהִרְבָּה
הַתְּפִלָּתִי לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת
וּמִשְׁמָחוֹת, וְתִהְיֶה לָּאֵל, אַחִיד ... גֵּרוּ יֵאִיר, בִּשְׁרֵי לִי בְּשׁוּרוֹת
מִשְׁמָחוֹת.

הֵן אֶמֶת אֵינִי יוֹדֵעַ מַה קּוֹרָה וְכו', עִם כָּל זֹאת עֲצַמְתִּי לִילֵךְ עִמּוֹ
רַק בְּדֶרֶךְ יָד רַכָּה, וְלֹא בְּאֵלִימוֹת וְכו', כִּי בְּעֵתִים הַלָּלוּ רַק כָּךְ
צְרִיכִים לָלֶכֶת עִם הַנֶּעֱר, וְאִם הוֹלְכִים אִתָּם בְּיַד תְּקִיפָה — מֵאֲבָדִים
אוֹתָם, וְאֵינִי רוֹאֶה אֲצֵל אַח שְׁלֵךְ, אִם לֹא הֵייתִי תוֹפֵס אֶת בְּנוֹ בְּזִמְנִי,
מִזְמַן הָיָה מֵאֲבָד אוֹתוֹ, וְכֵן תִּהְיֶה לָּאֵל, חֲתַנְתִּי אוֹתוֹ, וְעוֹד מְעַט
יִהְיֶה אֲבָא בְּסִימָן טוֹב וּבִמְזָל טוֹב, וְאִף שְׁאֵז הַתִּנְגְּדוֹ אֵלִי הִרְבָּה
מִהַמְשַׁפָּחָה, וּבְפֶרֶט אִמּוֹ, אֲבָל אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁעֲכָשׁוּ הִיא מוֹדָה לִי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמָחוֹת, וְלֹא תִדַּע יוֹתֵר מִצְרוֹת, אֲדַרְבָּה, שִׁיְהִיָּה לָךְ הִרְבָּה
נַחַת מִלְדִּיד, וְאֵינִי מְבַרֵךְ אוֹתְךָ, שְׂיֵאִיר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כז יג.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר נִצְבִּים, כ"ד אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידִי ... גֵּרֹו יְאִיר.

בָּאתִי לְהַזְכִּירָךְ, שְׁתַּכְנִיס אֶת הַרְשִׁימָה כָּבֵד עֲכָשׁוּ בִּבְקָר כְּפִי שְׁדַּבְּרָנוּ, וְכֵן תִּאֲסֹף אֶת הַיְלָדִים בִּיחָד, וְתֹאמַר לָהֶם שֶׁ ... מִמֶּנָּה בְּשָׁבוֹעַ זֶה, וּמִי שִׁיתְּנֶהָ יָפָה יִקְבֹּל פָּרֶס וְכו', כִּי אֲנִי חֲנוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַיְלָדִים, שֶׁלֹּא יִסְתַּוְּבֻּבּוּ בְּהִפְקָר, חֵס וְשְׁלוֹם, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקָּדוֹשׁ.

מָה לַעֲשׂוֹת? כִּךְ רָצָה רַבֵּנוּ ו"ל, שֶׁנֶּהְיָה אֲצִלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֵין לְהַרְהֵר אַחֵר הַמָּלָךְ, אֲפִלּוּ שֶׁזֶּה בָּא קָשָׁה, עָלֵינוּ לָקִים אֶת רִצּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישִׁיטוֹת גְּמוּרָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ הַצִּלְחָה בְּכֵל עֲנִיָּה...

כז יד.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר נִצְבִּים, כ"ד אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידִי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרֹו יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שֶׁתַּקַּח אֶת עֲנִין הַיְלָדִים בְּיָדֶיךָ, בְּיָדָי כֹּל הַתְּקוּנִים שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל יְבוֹאוּ עָלֶיךָ בְּזָכוֹת זֶה גַּם בִּיבְנָאֵל, וְאִם נִסְתַּבֵּב כִּךְ הַשָּׁנָה, שֶׁאַתָּה לֹא יָכוֹל לְנַסֵּעַ, הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּבְיָדָי זֶה לְטוֹבָה גְּדוֹלָה.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִבְרַךְ אוֹתְךָ וְאֶת אֲשֶׁתְּךָ הַיָּקָרָה בְּשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, וְתִרְוֶוּ רַב נַחַת מִהַיְלָדִים, אִתָּם לֹא יִכּוֹלִים לְתַאֵר אֵיזָה נַחַת

שכד אָשֶׁר כּז טו — כּז טז בַּנַּחַל

מִצֵּפָה לָכֶם, רַק תְּגוּרוּ בַּיַּחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְאִז טוֹב לָכֶם
כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

וּבְיָדָי אֶתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם בְּאוֹמֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

כּז טו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נִצְבִּים, כ"ד אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה גְדוּלָּה שִׁמְחָתִי, שְׂאֵת רוּצָה לִהְיוֹת יְלִדָה רְצִינִית וְכו', זְכָרִי
הֵיטֵב, כִּי אֶת מִתְבַּגֶּרֶת, וְאֶת צְרִיכָה לְקִנּוּת לְעֶצְמָךְ שֵׁם טוֹב.

נָא וְנָא רְאֵי לְצִיַּת אֶת הַמּוֹרָה ... תַּחֲיָה, שֶׁהִיא בַּעֲלַת יְרֵאָת
שָׁמַיִם גְּדוּלָּה, וְכָל מַעֲשֵׂיהָ לְשֵׁם שָׁמַיִם, וּבִזְכוּת כְּבוֹד הוֹרִים וּמוֹרִים,
תִּזְכִּי לְמִצָּא חֵן בְּעֵינֵי אֱלֹקִים וְאַדָּם.

אֲנִי אֶתְפַּלֵּל בְּעִבּוּרְךָ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי
מִתְפַּלֵּל, שֶׁתִּזְכִּי לְהַתְעַלּוֹת בְּמִדּוֹת, יְרֵאָת שָׁמַיִם, וְדֶרֶךְ אֶרֶץ כְּלָפִי
הַהוֹרִים שְׁלֹךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

כּז טז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נִצְבִּים, כ"ד אֱלוֹל ה'תשנ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּרּוּ יֵאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהכל יסתדר, ותקבלו ויזוהו להגיע אל ציון קדש הקדשים בעיר אומן על ראש השנה.

מה אמר לך! אין מלים להודות לך על זה שצלצלת אלי אתמול, ושמעתי את הספור שלך, ספרתי את זה ל... גרו יאיר, ואנחנו המומים, איך בן אדם יכול להיות כפוי טובה.

רק חזק ואמץ מאד, והקדוש-ברוך-הוא יוליך אותך על דרך האמת, ותצליח בדרךך תמיד.

המאחל לך שנה טובה ומתוקה...

כז יז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וילך, שבת טובה, ד' תשרי ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסדי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש" די בכל אתר ואתר, הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה ומפל צוקה, מפל גנע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! חסדי השם יתברך, שזכינו להיות אצל רבנו ו"ל על ראש השנה, וזו צריכה להיות לנו השמחה של כל השנה, כי רבנו ו"ל אמר (ת"י-מוה"ר קכו): מי שזכה להיות אצלי בראש השנה, ראוי לו לשמח כל השנה.

אנשי שלומנו היקרים! עליכם לדעת, שאי אפשר לקבל מרבנו ו"ל בשום פנים ואופן, רק דרך התמימות והפשיטות. כי אם אדם חקמולוג — לא יקבל מרבנו ו"ל כלום. מה נקראת תמימות? שאני יודע שאני יודע. וככל שאני מתקרב יותר אל רבנו ו"ל, על-ידי-זה

שָׁאָנִי לומד ספֿרו "לקוטי-מוֹהַר"ן, וְחוֹזֵר עָלָיו שׁוֹב וְשׁוֹב, וְלוֹמַד
 "ספֿורי-מַעֲשִׂיּוֹת" שׁוֹב וְשׁוֹב, לומד "ספֿר-הַמִּדּוֹת", וְחוֹזֵר עַל זֶה
 שׁוֹב וְשׁוֹב, וְלוֹמַד שִׁיחוֹת רַבֵּנוּ ז"ל בְּ"חֵי-מוֹהַר"ן וּבְ"שִׁיחוֹת-
 הַר"ן" שׁוֹב וְשׁוֹב, כִּי רַק זֶה נִקְרָאת הַתְקַרְבוֹת לְרַבֵּנוּ ז"ל, כַּמּוּבָא
 בְּדַבְּרֵינוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב), שֶׁבְּתוֹךְ תּוֹרַת הַצְּדִיקִים
 — שֶׁם נִמְצָא פָּנָיו, שְׁכָלוֹ, חֲכָמָתוֹ וְנִשְׁמָתוֹ; וְלִכְּנֵן כָּכָל שְׁלוֹמֵדִים
 סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, יוֹתֵר מֵאִיר בּוֹ אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל, כָּכָל שְׁחוֹזְרִים וְחוֹזְרִים
 פְּעָמִים אֵין מִסְפֵּר סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, עַל-יְדֵי-זֶה זּוֹכִים לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
 אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל. עִם כָּל זֹאת עָלֵינוּ לְדַעַת שְׁאֵינָנוּ יוֹדְעִים כְּלוּם, וְאִז
 תָּמִיד נִעְלָה מִעֲלָה מִעֲלָה, וְזֶה נִקְרָאת תְּמִימוּת וּפְשִׁיטוּת: אֲנִי יוֹדֵעַ
 שְׁאֵינִי יוֹדֵעַ, וְאִז מִקְבָּלִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה מִרַבֵּנוּ ז"ל. כְּדִגְמַת כָּלִי מֵלֹא
 בְּנוֹזְלִים, לֹא שִׁיךְ שִׁימְלָאוֹ אוֹתוֹ יוֹתֵר, כִּי הוּא גְדוֹשׁ כָּבֵד, אֲבָל אִם
 הַכָּלִי רִיק, תָּמִיד יְכוּלִים לְמַלְאוֹתוֹ. כַּמּוֹכֵן אִם אָדָם מַחְזִיק שֶׁהוּא
 כָּבֵד יוֹדֵעַ מִשְׁהוּ בְּדַרְכֵי רַבֵּנוּ ז"ל, אֲזִי אֵינָנוּ יוֹדֵעַ כְּלוּם, כִּי אִם
 מַחְזִיק עֲצָמוֹ שֶׁהוּא מֵלֹא, לֹא יִקְבֹּל וְלֹא יִלְמַד עוֹד! וּפֹה מְדַבְּרִים
 מֵאָדָם שֶׁבָּקִי בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ בַּעַל-פֶּה, אֶף-עַל-פִּי-כֵן מַחְזִיק עֲצָמוֹ
 כְּאִינוּ יוֹדֵעַ, וּכְמֵאמָרָם ז"ל (בְּרִכוֹת ד.): לִמַּד לְשׁוֹנֵף לומר אֵינִי יוֹדֵעַ.
 אָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִּיל עֲצָמוֹ שְׁאֵינָנוּ יוֹדֵעַ כְּלוּם! וְלִכְּנֵן הַהִתְקַרְבוֹת שְׁלוֹ
 תְּהִיָּה תָּמִיד בְּהִתְחַדְּשׁוֹת. וְאומר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן
 סב), שֶׁעֵקֶר הַהִתְקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק צְרִיכָה לִהְיוֹת תָּמִיד בְּהִתְחַדְּשׁוֹת
 חֲדָשָׁה, כְּאִלוֹ עֲדִין לֹא הִתְקַרַּב. וּבִאֲמַת כְּפִי גִדְּלָתוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל,
 בִּאֲמַת עֲדִין לֹא הִתְחַלְנוּ לְהִתְקַרַּב, אֲלֹא מֵהִי הַמַּעֲלָה שְׁלָנוּ? שְׁאָנוּ
 יוֹדְעִים שְׁאֵינָנוּ יוֹדְעִים כְּלוּם, וְכֵן אָנוּ מַחְפְּשִׁים וּמַחְפְּשִׁים אַחֵר רַבֵּנוּ
 ז"ל, וּכְפִי שֶׁמַּחְפְּשִׁים וּמַבְקָשִׁים — כֵּן מוֹצְאִים. וְלִכְּנֵן לֹא בִּחְנָם
 שֶׁהִתּוֹרָה הָאֲחֵרוֹנָה שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל בְּשִׁנַּת תַּקְעָא הִיְתָה (לקוטי-
 מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח'), שֶׁשֶּׁם רַבֵּנוּ ז"ל מְדַבֵּר, שְׁצָרִיכִים לַחֲפֹשׁ
 וּלְבַקֵּשׁ אַחֵר הַרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ שֶׁל הַצְּדִיק. וְהָאֲרִיךְ עַל זֶה מוֹהַרנ"ת ז"ל
 (לקוטי-הַלְכוֹת, שְׁלוּחִין, הִלְכָּה ה'), שְׁצָרִיכִים תָּמִיד לַחֲפֹשׁ וּלְבַקֵּשׁ אַחֵר
 רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ שֶׁל הַצְּדִיק, וְלֹא דֵי שְׁלִמְדָתִי פַעַם אַחַת אֶת הַסֵּפֶר, וּמִכָּל
 שָׁכֵן שִׁיְהִיָּה אֶפְשָׁר לומר שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ מֵה שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל רוֹצֶה, שְׁאִז הוּא
 בִּאֲמַת אֵינוּ יוֹדֵעַ כְּלוּם, אֲלֹא תָּמִיד לְלַמֵּד וּלְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ, וְאִז תָּמִיד

נראה דברים יפים, ונתקרב אליו בהתקרבות אמיתית.

ולכן אבקש את אנשי שלומנו, מאחר שזכינו להיות אצל רבנו ו"ל בראש השנה עם התחדשות חדשה, עלינו להתחיל שנה חדשה עם התחדשות חדשה. אנו נמצאים עתה בעשרת ימי תשובה, ועכשו הוא הזמן שיכולים לתקן את הכל. בראש השנה כתבו לאדם את תקציבו כמה יהיה לו לכל השנה, בראש השנה כתבו לו מה יארגע עמו כל השנה — אם יחיה, אם ימות, אם יעני אם יעשיר וכו', כל פרט ופרט נגזר עליו כבר בראש השנה, אבל נתנו לנו שבועה ימים בין ראש השנה ליום הכפורים, לתקן את המעשים, ואם עכשו בימים אלו נחזור בתשובה שלמה, אז אפלו אם, חס ושלום, כתבו עלינו דברים בלתי רצויים, נבטל את כל הגזרות שנגזרו עלינו, חס ושלום. חכמינו הקדושים אומרים (ראש השנה כו:): בראש השנה כמה דכניף אינש דעתיה טפי מעלי, וביום הכפורים כמה דפשיט אינש דעתיה טפי מעלי; הינו בראש השנה כל מה שאדם כופף את עצמו יותר, מעלתו יותר גדולה, אבל ביום הכפורים כל מה שאדם יותר פשוט, זו יותר מעלה. כי בראש השנה אנו צריכים לשבר את לבנו, כי צריכים לפחד, באשר ספרי המיתים וספרי החיים פתוחים, ולא יודעים מה עומדים לגזר עלינו, אזי אדם צריך לכפף ראשו ולהיות בפחד, אבל ביום הכפורים צריכים פשיטות בלי חכמות, עכשו זה אחר גזר-דין, ובמקום שהקדוש-ברוך-הוא יחתם לי על הגזרות רעות, חס ושלום, שיקרע לי כל אשר גזרו עלי בראש השנה, וזה אין יכולים אלא בתמימות ובפשיטות. ואומרים חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה סה): עשו הרשע מתלכלך בעוונות כל השנה ואין לו במה לכפר, אבל יעקב מתלכלך בעוונות, ובא יום הכפורים ויש לו במה לכפר. יום הכפורים מכפר על כל העוונות למי שמאמין בו.

ולכן אנו עכשו צריכים לירא ולפחד מה נגזר עלינו, הלא כתבו לנו את התקציב וכו', ואנו יראים מה כתבו, ואין איש בטוח — לא עם עצמו, לא עם אשתו, לא עם ילדיו, אינו יודע מי ומה ואימת. אבל יש עוד הזדמנות לשוב בתשובה, שהקדוש-ברוך-הוא

יִקְרַע אֶת הַגִּזְר־דִּין, וְלֹא יִחַתֶּם עָלָיו. כִּי עָקַר הַחַתִּימָה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים.

וְהִנֵּה יֵשְׁנוּ דָבָר חָשׁוּב מְאֹד, שְׁצָרִיכִים לְזָכֹר הֵיטֵב מֵאַמְרָם ו"ל (יומא פו:): עֲבֹרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, וְעֲבֹרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עַד שִׁירְצָה אֶת חִבְרוֹ; אִם אָדָם חָטָא כָּל־פִּי הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בַּר מִיָּנֹן, יָכוֹל לַחְזוֹר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אָבֵל אִם חָטָא לִשְׁנֵי, לֹא יִתְכַּפֵּר לוֹ, עַד שִׁיפִּיס אֶת חִבְרוֹ. וְאַף שִׁיבְכָה לִפְנֵי יִתְבַּרֵּךְ, אֵין הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֶה לְשַׁמְעוֹ. כִּי בְזִית אִיזָה אָדָם, אִזְ עַד שֶׁלֹּא תִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה, לֹא יוֹעִיל לָךְ דָּבָר, וְלֹא תוּכַל לְתַקֵּן, עַד שֶׁתִּבְקֶשׁ סְלִיחַת הַחֹבֵר.

וְאַסְפֹּר לָכֶם סִפּוּר מַעֲנִין, אֲשֶׁר בִּלְתִּי נִתֵּן לְהֶאֱמִין, אָבֵל רֵאִיתִיו בְּמוֹ עֵינַי. נִסְעָתִי מִפֶּה לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל בְּיוֹם רַבִּיעִי קָדָם רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְהִנֵּה אָנוּ נוֹסְעִים בְּמִטּוֹס עָמוּס עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִינֵיהֶם הִיָּה זֶוֶג צָעִיר שָׂרָק עֲתָה הִתְחַתְּנוּ, וְנִסְעוּ מֵאַרְצוֹת-הַבְּרִית לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּבִדְעָתָם לְהַחֲלִיף מִטּוֹס בְּאִירוּפָּה וְלִנְסֹעַ מִשָּׁם לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל. לְאַבְרָהָ שֶׁהִתְחַתֵּן הָיָה חֲמֻשָּׁת אֲלָפִים דּוֹלָר בְּכִיסוֹ. לֹא חָלְפוּ דְקוֹת סְפוּרוֹת, וְהִחַל לְצַעֵק בְּבִהְלָה, שֶׁחֲסַר לוֹ הַכֶּסֶף. וּלְצַדוֹ הָאֶחָד יֵשְׁבָה אִשְׁתּוֹ, וּלְצַדוֹ הָאֲחֵר יֵשֵׁב אַבְרָהָ סְפָרְדִּי אֶחָד, וּבּוֹדָאִי שֶׁהַשְּׁלִיף תִּכְף-וּמִידָא אֶת הָאִשְׁמָה עַל הָאַבְרָהָ הַסְפָּרְדִּי הַזֶּה. וְהָאִישׁ שְׁאֲרָגָן אֶת הַטִּיסָה, תִּכְף כְּשִׁשְׁמַע אֶת הַדְּבָר, לָקַח אֶת הָאַבְרָהָ הַסְפָּרְדִּי, וּבִזְהוּ בְּכָל מִיָּנִי בְּזִיוּנוֹת, וְהִבִּיא אֶת הַדִּיל הָרָאשִׁי, וּלְקַחוּהוּ וְאֶת תִּיקוֹ, וְחִפְּשׁוּ בְּבִגְדֵיו וּבְמִכְנָסָיו וְכו', וְכו', מִמֶּשׁ שֶׁפָּכוּ אֶת דָּמּוֹ. וְהוּא בְּאַחַת: לֹא נִטְלִיתִי אֶת הַכֶּסֶף וְכו'. וְהַדִּיל הָרָאשִׁי אָמַר בְּאֵין בְּרִירָה, כְּשֶׁהָאִירוֹן יִנְחַת יִקְחוּהוּ בְּאִזִּיקִים לְבֵית-סֵהֶר עַל שְׁגָנֵב חֲמֻשָּׁת אֲלָפִים דּוֹלָר. וּמֵאַרְגָּן הַטִּיסָה הִיָּה רֹאשׁ הַמַּדְבָּרִים, וְאָמַר: אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהָאַבְרָהָ הַסְפָּרְדִּי הַזֶּה גָּנֵב וְכו'. וְהִנֵּה הָאַבְרָהָ הַחֲשׂוֹד בָּא לִפְנֵי בִּשְׁבָרוֹן לֵב, וְאָמַר: אֵינִי יוֹדֵעַ מַה טָּפְלוּ עָלַי וְלָמָּה חוֹשְׁדִּים בִּי וְכו'. וְאֲנִי מַחְזִיקוֹ וְאֹמֵר לוֹ: אִם אַתָּה אוֹמֵר וְיוֹדֵעַ בְּבִטְחוֹן מְלֵא, שֶׁלֹּא נִטְלָתָ אֶת הַכֶּסֶף, הֲלֹא תִדַּע שֶׁבְּזִיוֹן הוּא חָשׁוּב מְאֹד מְאֹד בְּשָׁמַיִם, וּמִשְׁלָמִים עַל זֶה הוֹן רַב. וְחִזְקָתִי אוֹתוֹ מְאֹד, שְׂאֵם אַתָּה חָף מִפְּשַׁע אֲנִי מְקַנָּא

בִּבְזִיוֹן שֶׁלֶךְ וְכו'. וְלֹא חִלְפָה מִחֲצִית הַשְּׁעָה, וְהָאֲבֵרָה הִזָּה שְׁאָמַר שֶׁגָּבְרוּ לוֹ חֲמָשָׁת אֲלָפִים דּוֹלָר, מֵצֵא אֶת הָאֲרֶנֶק בְּאִיזָה תִּיק מִתִּיקוֹ וְכו', וְהֵלֶךְ לְאֲבֵרָה הַסְּפָרְדִּי וְהַתְּנַצֵּל, וְאָמַר לוֹ: אֲנִי נוֹתֵן לְךָ מֵאֲתִים דּוֹלָר עַל שְׁחָשְׁתִּי בְּךָ בַּחֲנָם וְכו'. וְעָנָה וְאָמַר אוֹתוֹ אֲבֵרָה הַחֲשׂוֹד: אֶת הַבְּזִיוֹן הִזָּה אֵינֶנִּי מוֹכֵר בְּמֵאֲתִים דּוֹלָר, וְאִפִּי לֹא בְּמִלְיוֹן דּוֹלָר וְכו', שָׁהָה יְהִיָּה לִי לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת. וְתָם הַסְּפּוֹר וְנִשְׁלָם.

בִּינְתִים הִגְעֵנוּ לְאִירוּפָּה, וְהָאֲבֵרָה הַנִּלְנָסָה עִם אִשְׁתּוֹ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאָנוּ גַם נִטְלָנוּ מִטּוֹס עַד קִיב, וּמִשָּׁם נִסְעָנוּ בְּאוֹטוֹבּוֹס בְּדֹעַ לְאוּמָן וְכו', וְהֵינּוּ אֶצֶל רִבְנֵנוּ ו'ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִיָּתָה שְׁמִיחָה גְדוֹלָה מְאֹד וְכו', וּבִדְרֹךְ חֲזָרָה, אֲנִי כָּבֵד יוֹשֵׁב בְּמִטּוֹס וּמַעֲיֵן בְּסִפֵּר, וְכָל הַנוֹסְעִים נִכְנָסוּ אֵפֶי הֵם, וְהִנֵּה נִגַּשׁ אֵלַי הָאֲבֵרָה שְׁאֲרָגָן אֶת כָּל הַנִּסְעִיָּה, וּמִסְפֵּר לִי בְּשִׁבְרוֹן לֵב: אֵל תִּשְׁאַלּוּ מֶה הִיָּה לִי עֲתָה בְּקִיב, הִיוּ לִי חֲמָשָׁת אֲלָפִים דּוֹלָר, כֶּסֶף לֹא שְׁלִי, אֲלֹא שֶׁל הַנוֹסְעִים שְׁגִבְתִּי בְּאוּמָן שֶׁהִיוּ חִיבִים לִי, וְהִיָּה עָלַי לְתַתֵּם לְחִבְרָה, בְּאִתִּי לְגִבּוֹל, וּשְׁאֲלוּנִי כַּמָּה כֶּסֶף יֵשׁ לְךָ בְּכִיסִּי? וְאָמַרְתִּי: שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת דּוֹלָר, עָמַד שָׁם שׁוֹטֵר, וְאָמַר: תִּרְאֶה לִי וְכו', וּבִדְק בְּכִיסִּי וּמֵצֵא אֶצְלִי חֲמָשָׁת אֲלָפִים דּוֹלָר, וְהִנֵּה אֶת כָּל הַכֶּסֶף עַל הַשְּׁלָחַן (שֶׁהִיָּה בְּשִׁטְרוֹת קִטְנִים וְכו') וְסִפְרוּ כָּל הַשּׁוֹטְרִים אֶת הַסְּכּוּם, וְעָשׂוּ לוֹ בּוֹשׁוֹת וְחִרְפוֹת וְכו' וְכו' לְעֵינֵי כָּל הַמִּנְהֵל שָׁם, וְהִחְרִימוּ אֶת כָּל כֶּסֶפוֹ. וְהוּא בָּצֵעַר גְּדוֹל מְאֹד. וְחִכְךָ כִּשְׁסָפֵר לִי, עֲלֶה בְּרַעְיוֹנִי — שְׁמוֹ שְׁמִים! כָּל-כֶּף מִהֵר הָאָדָם הִזָּה קִבֵּל אֶת עֲנָשׁוֹ, וּבְדִיּוֹק חֲמָשָׁת אֲלָפִים דּוֹלָר, שְׁחָשַׁד בָּהֶם בְּאֲבֵרָה הַסְּפָרְדִּי הַהוּא, וּבִזְהוּ בְּרַבִּים וְכו', וְשִׁפְף אֶת דָּמוֹ וְכו'. וְהִנֵּה מִדָּה כִּנְגֵד מִדָּה נִטְלוּ מִמֶּנּוּ אֶת הַחֲמָשָׁת אֲלָפִים דּוֹלָר וּבִבְזִיוֹן גְּדוֹל. וְאָמַרְתִּי לוֹ: הֲלֹא כְּתוּב (וַיִּקְרָא א, ב): "אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכָּ"ם קָרְבָּן", מִכָּ"ם רֹאשִׁי תִּבּוֹת: מִדָּה כִּנְגֵד מִדָּה. לְפַעֲמִים אָדָם צָרִיךְ לְשַׁלֵּם קָרְבָּן מִדָּה כִּנְגֵד מִדָּה. לְמַדִּים מִכָּאן מֶה זֶה לְנַגֵּעַ בַּזוּלָת. וְלָכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, שְׁעִבְרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ אֵין יוֹם הַכְּפוּרִים מִכְּפָר, לָכֵן אֲבָקַשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֵל תִּהְיוּ בְּטָלָנִים, תִּבְקָשׁוּ סְלִיחָה זֶה מִזֶּה, וְרַק אֲזִי יִמְחַל לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְעִבְרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם, תִּתְּנוּדוּ

לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא וְתֹאמְרוּ לְפָנָיו מָה עֲשִׂיתֶם, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא יִמְחַל לָכֶם. כְּמֵאמָרָם ו"ל (יִלְקוּט בִּלְק תשעא): מַה הִנָּהר שׁוּטֵף אֶת הַסִּירוֹת, אֵף יוֹם הַכַּפּוּרִים מִכַּפֵּר עֲוֹנוֹתֵיהֶם. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (פָּרָקִי דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר מֵה): רָאָה סַמָּאֵל שְׁלֹא נִמְצָא בָהֶם חֲטָא בְיוֹם הַכַּפּוּרִים, אָמַר לְפָנָיו: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, יֵשׁ לָךְ עִם אֶחָד בְּאַרְצָן כְּמִלְאָכֵי הַשָּׁרֵת, בְּשָׁמַיִם, מֵה מְלָאכֵי הַשָּׁרֵת יַחֲפִי רָגֵל, כִּךְ יִשְׂרָאֵל. בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים עִם יִשְׂרָאֵל עוֹלִים לְמַדְרַגָּה גְבוּהָה כְּמִלְאָכִים, בְּלִי שׁוּם חֲטָא. וְלָכֵן דִּיקָא עֲתָה בַּעֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה עֲלֵינוּ לַחֲזוֹר בַּתְּשׁוּבָה. וְכִמְאֵמָרָם ו"ל (פְּסִיקְתָּא דְרַב כְּהֵנָא בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי): אִם עֲשִׂיתֶם תְּשׁוּבָה בַּעֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה וְאַתֶּם בָּאִים לְפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, אֲפֹלוּ יֵשׁ עֲוֹנוֹת מִן הָאָרֶץ עַד הַשָּׁמַיִם, אֲנִי מְלַכִּינֶם כְּשֶׁלֶּג; כָּל-כִּךְ חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֶׁזֶהוּ יוֹם אֶחָד בַּשָּׁנָה, שְׁבוּ מִכַּפֵּר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא עַל כָּל הָעֲוֹנוֹת.

וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים; וְכֵינוּ לְהִיּוֹת אֲצֵל רַבֵּנוּ ו"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, קִבְּלֵנוּ מִרַבֵּנוּ ו"ל אֶת כָּל הַתְּקוּנִים, אֲבָל בְּכָל זֹאת, מִי יוֹדֵעַ אִם לֹא נִכְנַס בְּנוּ אֵיזָה הִרְהוּר רַע, אֵיזוֹ הַסִּתְּפָלוּת רָעָה, אֵיזָה כְּעַס וּרְצִיחָה, אֵיזָה דְּבוּר רַע, כִּי סוּף כָּל סוּף אָנוּ בְּנֵי-אָדָם בַּעֲלֵי בַחֲרָה. הִיָּה צוּם גְּדֻלָּה, צָמִים, אָדָם נִכְנַס בַּעֲצָבִים, מִתְרַגֵּז וּמִתְכַּעַס עַל זוּלָתוֹ, עַל אֲשֶׁתּוֹ וּלְדָוִיו, אוֹ חֵס וְשָׁלוֹם, קִלְקַל בְּרָאיוֹת אֲסוּרוֹת, לֹא חָסַר פְּרִיצוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזָבֵן, שֶׁהַסִּתְּפָלוּת אַחַת פּוֹגֶמֶת בְּנִשְׁמָה, אוֹ הִרְהוּר הִרְהוּרִים רָעִים, שֶׁכַּחֲנוּ מִהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, בַּר מִיָּנָן. לְזֹאת, עֲתָה הוּא הַזְּמַן לְשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, שִׁיִּמְחַל לָנוּ עַל כָּל אֲשֶׁר עֲשִׂינוּ. וְאִם נָשׁוּב עֲתָה בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא יִסְלַח לָנוּ, כְּמֵאמָרָם ו"ל (שִׁיר הַשִּׁירִים רָבָה, פָּרָשָׁה א'): כִּךְ יִשְׂרָאֵל, אֶף-עַל-פִּי שְׁמַתְלִכְלָכִים בַּעֲוֹנוֹת כָּל יָמוֹת הַשָּׁנָה, יוֹם הַכַּפּוּרִים בָּא וּמִכַּפֵּר עֲלֵיהֶם. יוֹם הַכַּפּוּרִים הוּא יוֹם אֶחָד בַּשָּׁנָה, שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא מוֹחֵל לָעַם יִשְׂרָאֵל. וְכִמְאֵמָרָם ו"ל (וִיקְרָא רָבָה, פָּרָשָׁה כֹא): בְּיָמֹת הַחֲמָה יֵשׁ שֵׁס"ה יוֹם, הַשָּׁטָן גִּימְטְרִיָּה שֵׁס"ד, שֶׁכָּל יָמֹת הַשָּׁנָה הַשָּׁטָן מְקַטְרֵג וּבְיוֹם הַכַּפּוּרִים אֵין לוֹ כֹּחַ לְקַטְרֵג.

ולכן אני מבקש את אנשי שלומנו: אל תהיו בטלנים! תחזרו עכשו בתשובה, ובפרט בשבת זו שנקראת "שבת שובה", כי קוראים את ההפטרה "שובה ישראל עד הוי"ה אלקיך כי כשלת בעוונך" (הושע יד); השבת הזו היא השבת הכי חשובה מכל שבתות השנה ועולה על כל השבתות, כי אפשר בה לתקן הכל. ולכן, אנשי שלומנו היקרים! נותרו לנו עוד כמה ימים, הבה נחזר בתשובה שלמה. ועקר התשובה — אם אדם יודע שלקח כסף מהזולת — ישלם את זאת, אם אדם לקח כסף מרבנו ו"ל, מהדפסה — ישלם על זה, כי אין על כך מחילה, אם חיב אדם איזה גדר — ישלמו. כי על גזל — יום הכפורים איננו מכפר, יום הכפורים מכפר על עוונות שבין אדם למקום, אבל עברות שבין אדם לחברו יום הכפורים איננו מכפר. ולכן אבקשכם מאוד מאוד, אל תהיו בטלנים! הבה נשוב בתשובה שלמה!

ועקר החזרה בתשובה זהו ודוי דברים, להתודות לפניו יתברך, וכל המרבה להתודות, זה מאוד מאוד חשוב בשמים, שכל זה ענין התבודדות, שרבנו ו"ל למדנו שנתבודד להקדוש-ברוך-הוא ונספר לו כל המעיק לנו. וכמאמרם ו"ל (תורת פהגים בחקתי כו): מיד שהם מתודים על עוונותיהם, מיד אני חוזר ומרחם עליהם; וכן אומרים חכמינו הקדושים (שוחר טוב משלי יח): מי גרם לדוד שבא לחיי העולם הבא? פיו שאמר חטאתי; דוד המלך בא לפניו יתברך ואמר: חטאתי. דוד המלך לא התבייש להתודות, ואם דוד המלך אמר כך, על אחת כמה וכמה אנו, פחותי ערך כמנו, איננו צריכים להתבייש ולספר לפניו יתברך כל אשר מעלנו, ובודאי לא לספר את זאת לבני-אדם, אלא להתודות בינו לבין קונו. כמאמרם ו"ל: חשיב עלי מאן דמספר חטאוי, שנאמר (תהלים לב, א): "אשרי נשוי פשע פסוי חטאה"; ולכן לא צריך לספר לאיש מה עשה, כי זה רק בינו לבין הקדוש-ברוך-הוא, אבל חטאים שעבר בין אדם לחברו, אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו.

ולכן באו נקבל על עצמנו לחזר בתשובה שלמה. אני מאוד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שלא נטעה את עצמנו, כי זהו דבור

מִרְבֵּנוּ ו"ל (שיחות-ה"ר, סימן נא): אֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֵא יִטָּעָה
אֲתֶכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה מִטָּעָה מָאד; אָנוּ יְכוּלִים לַחְיוֹת
בְּטָעוֹת גְּדוֹלָה, לַחֲשֹׁב שְׁאָנוּ מְקַרְבִּים לְרֵבֵנוּ ו"ל, וּלְבִסּוֹף רַחֲמָנָא
לְצֻלָּן, אָנוּ גִּנְבִּים, נוֹאֲפִים וְכו'.

זְכֵרוּ הֵיטֵב! בְּ"הִיכַל-הַקֹּדֶשׁ" אָנוּ לוֹמְדִים אֵיךְ לַהְיוֹת מְקַרְבִּים
לְרֵבֵנוּ ו"ל, כָּל הַהִתְקַרְבוֹת שְׁלָנוּ הִיא עִם אֲמֶת. לָמָּה נִסְעָנוּ לְאוֹמֵן?
לְרֵבֵנוּ ו"ל! אֵין לָנוּ שׁוֹם קִשּׁוֹת וּסְפָקוֹת לָמָּה בִּזְבָּזְנוּ כֶּסֶף, וְלֹא
רָאִינוּ אוֹרוֹת וְזִקְוִקִים וְכו', אֲלֵא בָּאֵנוּ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשִּׁיטוֹת לְקַיֵּם
רְצוֹן רֵבֵנוּ ו"ל, וּבְיֹדָאֵי אֱלוֹ שְׁבָאוּ כֶּף — הַרְגִּישׁוּ אוֹרוֹת וְזִקְוִקִים,
וְחֲשׂוּ נֶעֱם וְעִרְבוֹת וְשִׂמְחָה עֲצוּמָה לַהְיוֹת אֶצֶל רֵבֵנוּ ו"ל, מִמֶּשׁ כְּמוֹ
שְׁמִרְגִּישִׁים שְׁנִמְצָאִים בְּעוֹלָם הַבָּא. וְלָכֵן אִם חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
כָּל-כֶּף הַקְפִּידוּ לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה זֶה מִזֶּה, בָּאוּ וְלֹא נִטָּעָה עֲצָמָנוּ. תִּרְאוּ
מֵה קוֹרָה עֲכָשׁוּ בְּאַרְץ, הַטֶּפֶשׁ הַתַּפְּאָר שִׁיעֲשֶׂה מִהֶפְכָּה חִילוּנִית,
שִׁיְהִי גִזְרוֹת שְׁמַד, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, וּמָה עָשָׂה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא?
מִדָּה כִּנְגֵד מִדָּה, עָשָׂה מִהֶפְכָּה עֲרִבִית, שְׁכַלְנוּ שְׂרוּיִים בְּפֶחַד, וְלֹא
יֹדְעִים מֵה מֶחְכָּה וּלְאֵן זֶה יוֹבִיל, אֲשֶׁר זֶה מִשְׁחָק עִם אֵשׁ, וְאֵף אֶחָד
אֵינוּ בְּטוֹחַ מֵה תַּהֲיִינָה הַתּוֹצְאוֹת, וּמִי עָלוּל לַהְיוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן,
הַקֶּרֶבֶן. וְאִם לֹא דִי בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אֲזִי הַתִּפְרָעוּ הָעֲרָבִים גַּם בְּאַרְצוֹת
הַבְּרִית, וְהִרְגוּ יְהוּדֵי אֶחָד וְעוֹד כַּמָּה פְּצוּעִים. וְעֲכָשׁוּ הַתִּעְרָבָה
הַמִּשְׁטָרָה, וּמִי יֹדֵעַ לְאֵן זֶה יוֹבִיל. וּמֵאֲזֻ שְׁחִזְרָתִי מִצִּיּוֹן רֵבֵנוּ ו"ל,
הַטֶּלְפֹן אֵינוּ פּוֹסֵק מִלְּצֻלָּצֵל, אֲסוּנוֹת, תְּאֲנוֹת דְּרָכִים, מַחְלוֹת,
רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְהִנֵּה נִמְצָאִים בִּיגִינוּ אֲנָשִׁים טִפְשִׁים, וּבִמְקוֹם לְבַקֵּשׁ
סְלִיחָה זֶה מִזֶּה, וְלַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה, עוֹד פּוֹנִים עֲרָף, וּמִדְּבָרִים בְּעִזּוֹת
מִצַּח וּבְחִצְפָּה, בְּשָׁעָה שֶׁהַחֶרֶב מִנְּפִנְפֶת עַל כָּלָנוּ, וְאַנְחָנוּ אֵינוּ
חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה. אֵיךְ וְהִכֵּן שְׁכַלְנוּ וְדַעַתְנוּ?!

לָכֵן אֲבַקֵּשׁ מָאד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אֵל תִּהְיֶה בְּטִלְגִּים!
הִבָּה נַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה עַל כָּל אֲשֶׁר עָשִׂינוּ, וּנְבַקֵּשׁ אֶת
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁיְסַלַח לָנוּ, וּנְבַקֵּשׁ סְלִיחָה זֶה מִזֶּה, וְאֵל תִּקְחוּ
אֶת זֹאת בְּנִקְל, כִּי שְׁלָם יִשְׁלַם הַמַּבְעִיר אֶת הַבְּעֵרָה.

וּלְסִיּוּם — אֲבָקֶשׁ מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ; הַכְּפִירוֹת
וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת בּוֹעֲרוֹת עֲכָשׁוּ מְאֹד מְאֹד בְּעוֹלָם, הַכּוֹפְרִים הַשְׁתַּגְּעוּ
לְגַמְרִי, וְתוֹפְסִים אֶת הַנֶּעֱר, וְאֵיךְ? עַל-יְדֵי נֹאֹף, עַד שֶׁהַפְּרִיצוֹת
עוֹשֶׂה פְּרִצוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הַגּוֹיּוֹת מְסֻתּוֹכְבוֹת נוֹרָא וְאִים, וְיָמָה
יַעֲשֶׂה הַבֵּן שְׁלֹא יִחַטָּא?! כָּל הוֹרָה מְכַרְח לְשֹׁמֵר עַל יִלְדָּיו! וְאִם
לֹא — דָּמוֹ בְּרָאשׁוֹ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ! וְאֲשֶׁרִי אָדָם שֵׁשׁ לוֹ שֶׁכֵּל,
וּמִחֲתָן יִלְדָּיו בְּגִיל צָעִיר, וְאִי לְאָדָם שְׁמִזְזִיחַ אֶת יִלְדָּיו! חֲנוּךְ
מִתְחִיל בְּבִית; הַיְלָדִים מְסֻתְּפָלִים עַל הָאָמָא, אִם הָאָמָא הוֹלֶכֶת
בְּכַגְדֵי פְּרִיצוֹת, גַּם הַבַּת תִּלְךְ כָּךְ, וְלֹא יוֹעִיל דְּבָר! אִם הָאָב גּוֹנֵב
וְגוֹזֵל וְעוֹשֶׂה עוֹלוֹת, גַּם הַבֵּן יִנְהַג כָּךְ. הַתְּפוּחַ אֵינוֹ נוֹפֵל רְחוּק
מִהַעֵץ. וְאֵל תִּהְיוּ נְאִיבִיִּים. בּוֹדָאִי אֲנִי עוֹשֶׂה כָּכָל יְכָלְתִּי וְלִמְעָלָה
מִכַּחֲוִיתִי, נִכְנָסְתִּי בְּחוֹבוֹת שֶׁל אֲלָפֵי אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת רְבֻבוֹת דּוֹלָרִים,
אֲנִי מִפִּיץ בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, וּמִגְלָה וּמִפְּרָסֵם אֶת כָּל אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר,
וְשׁוֹמְעִים אוֹתִי בְּרַבִּים, הַשׁוֹמֵעַ — יִשְׁמַע, וְהַחֲדָל — יִחְדָּל, אָבֵל
עַל-כָּל-פָּנִים בְּד' אֲמוֹת שְׁלִי, אֲנִי מַחֲזִיב לְצַעֲקָה וְלִזְעָק: תִּשְׁמְרוּ עַל
הַיְלָדִים שְׁלָכֶם! אֵל תִּתְּנוּ לָהֶם לְנִסֵּעַ לְבַד בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֹּן! כִּי
עַל-יְדֵי-זֶה אַתֶּם שׁוֹרְפִים אוֹתָם, וְאַתֶּם תִּהְיוּ חַיִּבִּים בְּדְבָר! וְלֹא
תוּכְלוּ לְהִתְחַמֵּק מִהַעֲנֵשׁ. וְהַעֲנֵשׁ הַכִּי קָשָׁה — כְּשִׁרְוִאִים שְׁיִלְדִים
יוֹצֵאִים לְתַרְבוֹת רָעָה — הֵן הַבֵּן וְהֵן הַבַּת, רַחֲמָנָא לִישְׁזָבֵן, וְזֶה
הַכָּאֵב הַכִּי גָדוֹל.

לְכֵן אֲבָקֶשׁ מְאֹד אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, כָּל אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר —
תִּשְׁמְעוּ אֶת זֹאת, וְתִחַזְרוּ לְשִׁמְעַת אֶת זֹאת, וְתִקְרְאוּ אֶת זֹאת, וְתִחַזְרוּ
לְקִרְאָה אֶת זֹאת, וְרִצִּיתִי שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, יִהְיֶה לוֹ הָעֵתֶק
מִהַדְּבוּרִים הַלָּלוּ, כִּי זֶה יִהְיֶה נִצְרָךְ לָכֶם עַל כָּל הַשָּׁנָה. וְאִם חֹס
וְשָׁלוֹם, אֶחָד יִפֹּל בְּצָרָה, שְׁלֹא יָבוֹא אַחֲרֶיךָ בְּטַעֲנָה אֵלַי, כִּי הִזְהַרְתִּי
אַתֶּם עֲכָשׁוּ בַּעֲשֻׁרַת יָמֵי תְּשׁוּבָה, שֶׁעֲכָשׁוּ הוּא הַזְמַן לְתַקֵּן הַכָּל,
עֲכָשׁוּ לִפְנֵי שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חוֹתֵם עַל הַפֶּתֶק — יְכוֹלִים לְקַרְעוֹ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַחֲתֵם. כִּי אַחֵר הַחֲתִימָה, שְׁלֹא יִהְיוּ לָכֶם
טַעֲנוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אַתְּכֶם, אֵל תִּהְיוּ בְּטִלְנִים! יֵשׁ עֲכָשׁוּ

עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים, וְלֹא יוֹדְעִים מִי יִהְיֶה הַקֶּרֶן הַבָּא. מְצוּדָה פְּרוּסָה עַל כָּל הַחַיִּים, וְאֵף אֶחָד אֵינּוּ יוֹדֵעַ מִי יִפֹּל בַּמְצוּדָה הַזֶּה, וְלָכֵן בָּאוּ וַנַּחֲזֹר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה. וּמַהִי הַתְּשׁוּבָה? לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהַתְּבוּרָד אֵלָיו, לֹאמֹר לִפְנֵי: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי מִקְבֵּל עַל עֲצָמֵי מֵהַיּוֹם לְחֹזֶר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלֹא אֶעֱשֶׂה יוֹתֵר אֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי, וּמַה? פְּזֹאת וְכֹזֹאת, וַיִּפְרֹשׁ שִׁיחָתוֹ לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דִּיקָא, וַיִּגְלֶה לוֹ מָה עָשָׂה. וְאֵין לָךְ תְּשׁוּבָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה!

אֲנִי מְאֹד מִקְנָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁפִּלְכֶם תִּשְׁמְעוּ אֶל אֲשֶׁר אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם! וְכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הֵיטָב שֶׁתִּכְנַס שַׁבַּת שׁוּבָה, וּבִשְׁבוּעַ הַבָּא זֶהוּ יוֹם הַכַּפּוּרִים, אֲזִי בַּיּוֹם רִאשׁוֹן בְּשַׁעַה שְׁמוֹנָה בְּדִיוֹק, תִּתְאַסְּפֶנָּה כָּל נִשְׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּבֵית-הַכִּנְסָת, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְדַבֵּר אִתָּן דְּבָרִים שְׁנֻצְרָכִים לְדַבֵּר, וְזֶהוּ חֵד פְּעָמִי, כִּי תִחַלֵּף שָׁנָה שְׁלֵמָה, עַד שִׁיְהִיָּה לָנוּ שׁוּב יוֹם הַכַּפּוּרִים. לָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת פִּלְכֶם לְהִיטֵב בְּקֶשֶׁר וּלְבֹא לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְהַגְּבִירִים יַעֲלוּ לְמַעְלָה, וְאִשָּׁה אַחַת לֹא תַעֲדֹר, יֵשׁ לִי מַה לְדַבֵּר לִפְנֵיכֶם, וְזוֹ תִּהְיֶה כְּכֹר הַדִּרְשָׁה שֶׁל שַׁבַּת שׁוּבָה וְשֶׁל "כָּל נִדְרֵי". וְאַל תִּקְחוּ אֶת זֹאת בְּנִקֵּל, כִּי יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁהָאִשָּׁה חִיְבָת, וְהִיא צְרִיכָה לְתַקֵּן. וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל הַנָּשִׁים, שֶׁתַּעֲשִׂינָה כָּל הַמַּאֲמָצִים בְּעוֹלָם לְבֹא, וְלֹא לֹאמֹר: אֲנִי עֲסוּקָה וְכו', אֲלֵא בַּיּוֹם רִאשׁוֹן, אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם, בְּשַׁעַה שְׁמוֹנָה בְּדִיוֹק, יִהְיֶה כָּלם בְּבֵית-הַכִּנְסָת. וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁכָּל הַדְּבוּרִים שֶׁדִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם יִכְנסוּ בְּתוֹךְ לִפְנֵיכֶם, וַנִּזְכֶּה לְחֹזֶר בַּתְּשׁוּבָה וּלְחַתִּימָה טוֹבָה.

הַמֵּאחַל לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמִתְקָה, וַנִּזְכֶּה לְכַשׁוּרוֹת מִשְׁמַחוֹת...

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שֶׁזִּכְנוּ לְסִים אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא כֶּרֶךְ קִי"ד יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כֶּרֶךְ קט"ו לְהַגְדִּיל תוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּה ה' הַצְּלִיחָה נָא.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

חֵלֶק קי"ד

- ג פתח דבר
- ה הקדמה
- יא כו תשלא
מכתב לנשות אנשי שלומנו, בו יבקשן למכר מה שיותר הגרלות, כדי
לזרז את גמר הבניה, ויעודרן לילך בצניעות כראוי לבת ישראל, ולדבר
עם הילדים דבורי אמונה והשגחה פרטית ואמונת חכמים, אשר
על-ידי-זה זוכים לילדים מצלחים.
- יב כו תשלכ
יפרט לנמען החפץ לעזור לבנית אולם השמחות את כל התפתחות
הקהלה ומוסדותיה.
- יג כו תשלג
יזרז את הנמען לשלם את האגרה לבית-משפט, כדי שלא יסתככו יותר.
- יד כו תשלד
יבאר, אשר מי שטרח בעבורו, יזכרנו תמיד, וישיב לו גמולו הטוב בזה
ובבא.
- יז כו תשלה
יבאר, אשר בזה העולם אסור לאבד עשתונות, אלא להתחזק ביתר שאת
ועז, ויעורר ללמד בכל יום קונטרס, ולעין בכמה מכתבים מ"אשר
בנחל", ושם ימצא מרגוע לנפש, וכן לעבד על נקודת השמחה
והתבודדות ולמוד משנה.
- טו כו תשלו
יעורר לשמור על פשרות המאכלים, ובפרט בבשר להקפיד מאד, כי זהו
עון חמור מאד, ומעכיר את הדם ומקלקל את הנפש, ויתן כמה עצות
בחננוך הילדים.
- יז כו תשלז
יעורר את הבעל על התמדה בתורה הקדושה, ואת האשה יחזק

תָּכֵן הַעֲנִינִים

לְהִתְקַבֵּץ יַחַד עִם כָּל נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְלוֹמַר תְּהִלִּים, וּלְבַקֵּשׁ עָלֵינוּ רַחֲמִים.

כו תשלח יח

יִרְחַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִהְיוֹת וּלְשַׁבֵּחַ לִפְנֵינוּ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּהֶם.

כז תשלט יט

יִחְזַק עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל נִקְדַּת הַשִּׁמְחָה, וְלִקְבֹּעַ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְלֵאשׁוֹה יִרְחַק לְהַחֲדִיר בְּתַלְמִידוֹת אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחַת פְּרָטִית, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

כח תשמ כ

יַעֲזֹר עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְכְבוֹד הַדָּדִי, וְלִקְנוֹת אֶת מִדַּת הַסִּבְלָנוּת, אֲשֶׁר הִיא חֲשׂוּבָה מְאֹד, וּבִפְרָט עִם יְלָדִים.

כא תשמא כא

יִרְחַק לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ בְּעִבּוּר נִקְדַּת הַשִּׁמְחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְכֵן לְהִתְחַזֵּק בְּלִמּוּד שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן.

כב תשמב כב

יִרְחַק לְמַדְפִּיסִים עַל עֲזָרָתָם בְּהַדְפַּסַּת הַסְּפָרִים, שֶׁהֵם גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּמִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה מְאֹד, וְזוֹ הַצֵּלָת נַפְשׁוֹת לְדוֹר כָּלוּ.

כג תשמג כג

יִבְקֹשׁ לְשַׁלַּח אֶת הַדָּרָשָׁה מִתְקַתְקַת, שִׁיּוּכְלוּ לְתַלּוֹתָהּ עַל לִוְיַת הַמּוֹדְעוֹת.

כד תשדמ כד

יִרְחַק לְהוֹרִיד מְלִיץ הַמּוֹדְעוֹת אֶת כָּל הַשִּׁיחוֹת הַיְּשָׁנוֹת, וְלְתַלּוֹת אֶת הַדָּרָשָׁה הָאַחֲרוֹנָה שֶׁהִיָּתָה.

כה תשמד כה

יִרְחַק בְּעֵנֶן אֲכִילַת בָּשָׂר — בַּק אִם מִכִּירִים אֶת הַשׁוֹחֵט שֶׁהוּא יָרָא שְׂמִים וְכו', וַיַּעֲזֹר עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְכְבוֹד הַדָּדִי.

כז תשמו כז

יִרְגִּיל עַל לִמּוּד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתַּרְגוּם בְּכָל יוֹם, וְכֵן לִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת בְּגִרְסָה, וְלִשְׁמַח וְלִשְׁמַח אֶת אַחֲרִים, וְתַפְלָה בְּמִנְיָן וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

כו תשמז כו

יִחְזַק עַל תַּפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת וְסִבְלָנוֹת וּבִפְרָט עִם הַתְּלִמִּידִים, כִּי אֲשֶׁרִי
מִי שְׂוֹכָה לִקְרֹב אֶפְלוּ נֶפֶשׁ אַחַת אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, וְלִכְוֹן צָרִיד לִהְיוֹת מֵאַרְיֵה
אֶף כְּלַפִּיָּהֶם, וְלִהְיוֹת שְׂלֵא לַפֶּגֶעַ בָּהֶם.

כו תשמח כז

יִשְׂמַח מְאֹד בַּפְּרִיחַת הַכּוֹלָל וּבִשְׂגֻשׁוֹ, וְיִקְנֶה לְהַתְּפַתְּחוֹתוֹ הַלְּאֵה
וְהַלְּאֵה, כִּי אֵין לְמַעַלָּה מִלְּמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

כו תשמט כח

יַעֲזֹר שְׂלֵא לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבַר, וְעוֹד יִזְכֶּה לְנִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמּוֹ
הַבּוֹרָא יִתְּבַרֵךְ שְׁמוֹ.

כו תשנ כח

יִשְׂבַּח הַנִּמְעָן שְׂוֹכָה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִגְלוֹת לָהֶם
אֲמַתַּת מִצִּיאוֹתוֹ יִתְּבַרֵךְ, וְיִסַּפֵּר אֲדוֹת הַבְּנֵי נַעֲרִים הַלּוֹמְדִים אֶצְלוֹ,
שֶׁהֵם שְׁמוּרִים מִחֲטָא, וְיִעַץ אֲדוֹת בְּשׂוֹת הַבֶּשֶׁר וְכו'.

כו תשנא ל

יִפְלִיג בְּמַעַלַת הַשְּׂמִיחָה וּבִפְרָט בְּשִׁבְתּוֹ, אֲשֶׁר בְּזָכוֹת זֶה זֹכִים לְשַׁפֵּעַ כָּל
יְמוֹת הַשְּׁבוּעָה.

כו תשנב לא

יִפְלִיג בְּמַעַלַת כְּבוֹד אָב וָאֵם, וְלִהְיוֹת בָּהּ מְאֹד, וְלִשְׂמַח אֶת הָאָמָא.

כו תשנג לא

יַעֲזֹר לְהַתְּנַהֵג בְּקִדְשָׁה וּבִצְנִיעוּת, וְלִהְיוֹת סִבְלָן, וְלִהְתְּמִיד בַּתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, וְיֵאחֵז עַל פְּרִי בִטָּן.

כו תשנד לב

יִשְׂמַח לְשִׁמְעַ מִהַמְּכִינִים לְדַפּוּס, שֶׁהֵם מִתְּקַדְמִים בַּהֲדַפְסָה, וְיִחְזַק
וְיֵאמֵץ.

כו תשנה לג

יִבְאֵר תְּכִלִּית הַנִּשְׁמָה שֶׁיִּרְדֶּה לְזֶה הָעוֹלָם, לְתוֹךְ גּוֹף גַּשְׁמִי, כְּדִי שֶׁתִּסְגֹּל
לְעֲצָמָה פֶּה מְצוּת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּדְבָקוֹת
הַבּוֹרָא יִתְּבַרֵךְ שְׁמוֹ, וְאֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לְהַתְּגַבֵּר עַל כָּל הַנִּסְיוֹנוֹת, וְלִמְלֵא
תְּכִלִּיתוֹ הַנִּצְחִית.

- כו תשנו** לה
יִשְׁבַּח הַמְּלִמָּד, שְׁמַעְמִיד תַּלְמִידִים רְאוּיִים עִם תְּשׁוּקָה לְלַמֵּד הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, וְחֹשֶׁק לִסִּים ש"ס וכו', כִּי אֲצִלוּ הֵם מִמְּשִׁיכִים הַלְּאָה לְגִדּוֹל
וּלְפָרֵחַ בַּתּוֹרָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם.
- כו תשנו** לז
יִחְזֹק עַל הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, כִּי "כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֲמוּנָה".
- כו תשנח** לח
יִצְטָעַר עַל שֶׁהִנְמָעַן עֹזב אֶת הַמָּקוֹם, וְיִקְנֶה שְׁפָרְבוֹת הַיָּמִים יָשׁוּב,
כְּשֶׁכָּבֵד יִבְנֹאל תִּהְיֶה עֵיר גְּדוֹלָה.
- כו תשנט** לח
יִיַּעַץ בְּעֵינָיו נְתוּחַ לִבּוֹ, וַיֵּאֱחָל בְּרִיאֻת הַשְּׁלָמָה.
- כו תשס** לט
יִבְאֵר, כִּי הַמִּצְוָה הַכִּי גְדוֹלָה בְּיָמִים אֵלּוּ — לְהַפִּיץ אֶת אֹר הָאֲמוּנָה
בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְיִחְזֹק עַל הַפָּצָה, וְעַל הַתְּמַדָּה בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה וְעַל
תַּפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת.
- כו תשסא** מ
יֵאֱחָל בְּרַפְת "מָזֶל טוֹב" עַל הַכֶּנֶס הַבֵּן בְּעַל מִצְוֹת, וַיִּשְׁבַּח הַתְּקַדְמוֹתוֹ
בְּלִמּוּדִים.
- כו תשסב** מא
יֵאֱחָל בְּרַפְת "מָזֶל טוֹב" לִבְר־מִצְוָה שֶׁל הַבֵּן, וַיִּיַּעַץ שְׂמִיכִיף לְלַמֵּד
בִּיבְנֹאל, עַד שִׁיתְּבַגֵּר.
- כו תשסג** מב
יִזְדֶּה לְנִמְעָן שְׁנִכְנֵס בְּעֵבֵי הַקּוֹרָה לַעֲזֹר בְּכַנְיָן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וַיִּחְזֹק
וַיַּעֲזִדוּ.
- כו תשסד** מג
יִבְאֵר, אֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם, וְלֹא לָשִׁים
לֵב לְכָל הַבְּזִיּוֹנוֹת וְהַעֲלָבוֹנוֹת, אֲלֵא לְבָרֵחַ רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ.
- כו תשסה** מד
יִבְרֹךְ אֶת הַנִּמְעָן בְּזִכּוֹת שְׁעָזָרוֹ, שִׁיזְכֶּה לְקֶשֶׁר אֶת הַנִּשְׁמָה הַרוּחָנִית אֶל
הַגּוּף הַנִּשְׁמִי, וְיֵאִיר בּוֹ אֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

כו תשסו מה

יורה למצא הטוב בתוך הצרה, כדברי רבנו ז"ל על הפסוק: "בצר הרחבת לי".

כו תשסז מו

יבאר, אשר השמחה היא רפואת האדם, כדברי רבנו ז"ל, ולכן צריכים להתאמץ מאד להיות בשמחה, ולדון את עצמו לכף זכות, ולהתחזק באמונה פשוטה בו תברך.

כו תשסח מח

יעזר להתחזק באמונה פשוטה "כי גדול אדוננו ורב להושיע", ועל ידי התחזקות באמונה זוכים לבנים.

כו תשסט מח

יבאר, אשר בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, והעקר באמונה בו תברך, ואת הלמוד הזה להחזיר גם בתלמידיו.

כו תשע מט

ימסר דרישת שלום מהבן שלומד פראוי, ויורה להרבות בדבורי אמונה עם הזולת, וכן עם התלמידות, ולחזקן באמונות חכמים.

כו תשעא נ

יבאר, אשר בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, פי עובר על כל אחד מה שעובר, ובפרט עם התלמידות צריכים סבלנות גדולה, כדי לחזקן לאמונה ולמדות וליראת שמים.

כו תשעב נב

יורה לחזר מאה פעמים ואחת על מסכת ספה, כדי להנצל מתאות נאוף, ולהסתור בצל כנפיו תברך, ויחזק להמשיך להתמיד בתורה הקדושה, ולידע אשר בזה שמתגבר על תאוותיו, גורם נחת רוח לבורא תברך שמו.

כו תשעג נג

יבקש את הנמצא להמשיך להיות גבאי, ולא לחדל מזה, ויחזקו, אשר בזה העולם עובר על כל אחד צרות ויסורים, ואשרי הזוכה להתחזק מעמד.

כו תשעד נה

יחזק זוג צעיר לחיות באהבה גדולה, ויאחל להם פרנסה בשפע, והעקר לדון זה את זה לכף זכות, ושום דבר שלא יוכל לשבר אותם.

כו תשעה נו

יתמה מדוע לא ציתו לו, אף עם כל זאת יקנה להתגבר על הפעיה שנוצרה, ויעורר להתחזק ולהיות דבוק בחי החיים בו יתברך.

כו תשעו נז

יבאר, אשר זה לא פשוט כלל לבנות קהלה קדושה על טהרת הקדש, ולהחזיק את כל הפעיות על ראשו וכו', ובפרט שהסמ"ך-מ"ם לוחם מלחמת חרמה על מנת לבטל את הקדשה, אף ברוך השם, הצלחנו מאוד, וזוכים לפרות נפלאים.

כו תשעז נח

ישלח עוד שתי אותיות לספר "קדשת ישראל", ויקנה לגמרו בקרוב.

כו תשעח נט

יבאר, אשר האולם-שמחות מכרח לעמד כבר בט"ו באב, ולכן יש לזרז את העבודה.

כו תשעט ס

יבאר למדפיס אילו קונטרסים עומד להכין, ויהיה צריך להדפיסם.

כו תשפ ס

יורה לסדר לדפוס כמה קונטרסים שהספיק לדבר מהם, ויבאר, שעקר שמחתו, שדבוריו אינם הולכים לבטלה, אלא נדפסים, וישאר לעולם מטמון ואוצר גדול.

כו תשפא ס

יורה להודיע על אספת חרום לכל אנשי שלומנו, באשר יש לו כמה ענינים נחוצים, ויחזק מאוד.

כו תשפב סא

יחזק ויעודד, כי גדול אדוננו ורב להושיע, והעקר להתחזק באמונה, ולדבר עם זולתו באמונה.

כו תשפג סב

יורה לכבד את חמיו וחמותו, אשר זה היסוד בשלום-בית, ולהתנהג בדרך-ארץ גדול, ולקדש שם שמים ברכים, ושם רבנו ז"ל.

כו תשפד סג

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל, בּוּ יִבְקָשׁם לְהִתְאֲסֹף לְאַסְפֹּת חֲרוּם, כִּי יֵשׁ לוֹ דְּבָרִים נִחוּצִים לְדַבֵּר בְּעֵינֵי עֲתִיד הַקָּהֳלָה.

כו תשפה סג

מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, בּוּ יִבְקָשׁם לְהִיּוֹת בְּאַסְפֹּת חֲרוּם, וְלִשְׁמַע אֶת דְּבָרָיו הַנִּחוּצִים וְהַחֲשׂוּבִים.

כו תשפו סד

יְבָאֵר דְּבָרֵי מוֹהֲרֵי וְ"ל שְׂאֲמֵר בְּלִקּוּטֵי-הַלְכוֹת, פֶּסַח, הַלְכָּה ט', שְׂאֲדָם צָרִיד לְהִתְחַזֵּק לַעֲמֹד בְּנִסְיוֹן שְׁעוֹבֵר עָלָיו וְכוּ', וְקָדָם שְׂוֹדֵכִים לְהַכְנִס אֶל הַקִּדְשָׁה, בְּהַכְרִיחַ שְׁעֵבֵר עַל הָאָדָם, וְהַעֲקָר שְׁלֹא לְהִתְיַאֵשׁ וְלִהְיוֹת מְעֻמָּד.

כו תשפז סה

יִחַזֵּק מְאֹד עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה וְלִכְבֶּדָּהּ כְּרְאוּי, וְלֹא לַעֲצֹרָה, חֵס וְשְׁלוֹם, וְאִזּוּ יִזְכֶּה לְהַצְלָחָה מְרֻבָּה.

כו תשפח סו

יְבָאֵר, אֲשֶׁר הַעֲקָר וְהַיְסוֹד שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בּוּ — לְקַשֵּׁר עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק שְׁבִדוֹר, וְלִקְבֹּל דְּבָרָיו וְכוּ', וְלִסְלַק אֶת שְׁכָלוֹ וְדַעְתּוֹ מִלִּפְנֵי.

כו תשפט סז

יְבָאֵר, אֲשֶׁר כָּל הַחֲסִדוֹת שֵׁשׁ לְאָדָם, הֵם מַחֲמַת חֲסִדוֹן הַבִּשְׁחוֹן, כִּי "בְּרוּךְ הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יִכְטַח בְּהֵשֵׁם", כְּשֶׁאָדָם בּוֹטֵחַ בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, אִזּוּ אֵינוֹ מִפְחָד שׁוֹם פֶּחַד, כִּי "אֲבִטַח וְלֹא אֶפְחָד".

כו תשצ סט

יַעֲזֹר לְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיָדָיו, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא כָּל הַרְצוֹנוֹת שֶׁלוֹ יִהְיוּ רַק לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וְלִזְכוֹת לְהַכְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

כו תשצא ע

יִשְׁתַּתֵּף בְּצַעַר הַנִּמְעָן, וְיִבְאֲרוּ שְׁכָל בְּנֵי הָעוֹלָם מְלֵאִים יִסּוּרִים, וְאֵין גַּם אֶחָד מִכָּל הָעֲשִׁירִים וְהַשָּׂרִים, שֶׁיִּהְיֶה לוֹ הַכֹּל כִּסְדָּר כְּרָצוֹנוֹ וְכוּ', וְהַתְּכַם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ, שֶׁיִּהְיֶה אֶת הָעֵמֶל לְעֵמֶל שֶׁל תוֹרָה, כִּי אִזּוּ נִצַּל מִעֵמֶל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְיִזְכֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא.

כו תשצב עא

יְבָאֵר חֲשִׁיבוֹת הַעֲנִיָּן, שֶׁתִּכְתֹּב-וּמִיד כְּשֵׁישׁ הַצָּעַת שְׂדוּף, וְנִפְגָּשִׁים הַבְּחוּר

וְהַבְּחִירָה, וּמַחְלִיטִים שְׁמֵתָאִימִים זֶה לָזוֹ, שִׁירָאוּ כָּכֵר לִקְבֹּעַ זְמַן לְנִשְׁוֹאִין, וְלֹא יִסְתַּכְּבוּ זְמַן רַב בְּלֹא לְהִקִּים בֵּית, כִּי זֶה מִסְכָּן מָאֹד.

כו תשצג
יַעֲזֹרֶר עַל לְמוֹד זֶהֱר וְתִקְוִנִים, אֲשֶׁר הִלְשׁוֹן שֵׁם מְעוֹרָרֶת לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהָאֵר"י ו"ל גָּמַל תִּקְוִין לְבַעַל תְּשׁוּבָה לֹמֵר בְּכָל יוֹם חֲמִשָּׁה דָּפִים זֶהֱר וְתִקְוִנִים.

כז תשצד
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת טְבִילַת הַמִּקְוָה, אֲשֶׁר הִיא טוֹבָה גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת, מְלַבֵּד אֲשֶׁר בְּרוּחַנִיּוֹת אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל: הַתִּקְוִין הִרְאִשׁוֹן הוּא מִקְוָה.

כח תשצה
יִבְאֵר לְאָדָם, שֶׁפָּאֲשֶׁר מְסַבְּבִים אוֹתוֹ יְסוּרִים וּמְרָה שְׁחוּרָה וְכו', יִדַּע, שֶׁשֵּׁם נִמְצָא הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

כט תשצו
יִזְרֶה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה שְׁמֵרֶחֱבַת אֶת הַדַּעַת מָאֹד, וְלִהְיוֹת מִכֵּל בְּכָל יוֹם בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

עז תשצז
יִבְאֵר, שְׂאִין צְרִיכִים לִפְחוֹד מִקְלָלוֹת, כִּי קָלַלְתָּ תָנֹם לֹא תִבּוֹא.

עח תשצח
יִבְאֵר, אֲשֶׁר בְּהִכָּרַח שְׁתַּהֲיָה מִחֻלְקַת עַל מִי שְׁמַחֲזִיר בְּגִי-אָדָם לְמוֹטֵב וּמַגִּיר גָּרִים, כְּדִי שֶׁלֹּא תַהֲיָה לוֹ שְׁלוֹה, וְאִזּוּ מִי שְׁמַתְקָרֵב אֵלָיו — הוּא בְּאֵמֶת מִתְקָרֵב.

עט תשצט
מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, בּוֹ יִבְאֵר הָעֲנִין, שְׂיִמִּי בֵּין הַמְּצֻרִים מִי"ז בְּתַמּוֹנוֹ עַד תִּשְׁעָה בָּאָב, יִתְהַפְּכוּ לִימֵי שְׁמִיחָה, וְהַמְּחֻלְקַת בְּזֶה מֵה בְּדִיוֹק יִהְיֶה בַּעַת הַגָּאֻלָּה, וְיִבְהִיר שְׁמֵצֵד אֶחָד צְרִיכִים בְּיָמִים אֵלּוּ לְהַתְּאָבֵל וּלְבַקֵּשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרֵךְ רַחֲמִים, שְׂיִצְיָאֲנוּ מִהַגְּלוּת, אֲךָ מִצַּד שֵׁנִי, צְרִיכִים לְשִׁמְחָה וְלִהְיוֹת חֻזֵּק וְלֹא לִפְלֵ בִּיאֻשׁ, כִּי הַשְׁמִיחָה זֶה הַחֻלְק שֶׁל הַגָּאֻלָּה, וְיַעֲזֹרֶר מָאֹד עַל קִימַת חֻצוֹת בְּכָל לַיְלָה, וְעַל לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁעוֹרִים כְּסֻדְרָן, וְלִבְנוֹת בִּי"ת נִצְחִי, וְלִגְלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ו"ל לְכָל הָעוֹלָם כָּלּוּ, וְזֶהוּ תִקְוִין נִצְחִי.

כו תת פה

יבאר, אשר כל הצרות והיסורים הם מחמת העצבות, ולכן צריך למסור הנפש להיות בשמחה, אשר היא אור גדול מאד.

כו תתא פו

יורה לברח מפל מיני לצים, אשר עקרם מחמת גסות הרוח, והליצנות היא תועבה, והיא הכת הגרועה ביותר, שמעלימים את אמתת מציאותו יתברך.

כו תתב פז

יפליג מאד במעלת כבוד אב ואם, אשר היא חמור שבחמורות, ואפלו רבי טרפון, שהיה מניח בפות ידיו תחת פרסות אמו ומביאה למשתה, עדין לא הגיע לחצי כבוד שאמרה התורה.

כו תתג פח

יבהיר, אשר עקר ענין רבנו ו"ל — לפתח את הלב, שירגיש את הזולת, שיהיה כל אחד בסר בחלק חברו, ויבין את השני, וזו תהיה הגאולה, כי עקר הסבל שעם ישראל סובל, זה מפני לב האבן שיש ביניהם עדין.

כו תתד פט

יורה ללמד הרבה משניות, אשר מוצק את הנפש מפל מיני חלדה.

כו תתה צ

יבאר דברי רבנו ו"ל שאמר, שהסמ"ך-מ"ם אורב על בני העוירים לקלקל השלום-בית שלהם, כדי להפילם במצודתו, ויזהיר שלא לילך ליועצי נשואין, שכל מגמתם רק כסף וממון, ואין בכונתם לעזר כלל.

כו תתו צא

יזהיר מאד לאיזה רב הולכים, שלא ירוץ האדם אחר משהו זמן הרבה, ולבסוף יפתח ידו, ויראה שאין בה מאומה, ובטל ימיו בהקל וריק.

כו תתז צג

מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, בו יבארם ממעלת היום הגדול — יום ההולאה של האר"י הקדוש, אשר גלוי המשיח התחיל ממנו, ויפליג במעלתו הגדולה, ויבאר, שרבי שמעון בר יוחאי גלה את הדיה והתקונים, אף כדי להבינם צריכים את הגלויים של האר"י ו"ל, ואחריו עברו על עם ישראל צרות ויסורים, עד שבא הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, שהוא גלה ופרש את כל כתבי האר"י ו"ל ותלמידיו, ואחר-כך שלח לנו השם יתברך את נשמת רבנו ו"ל, שהוא מפרש את

כָּל כְּתָבִי הַבֶּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זי"ע וְהָאָר"י ז"ל וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, עַד שְׁאֲנָשִׁים פְּחוּתִים כְּמוֹנֵנוּ, גַּם-כֵּן נוֹכַל לְהַרְגִּישׁ בְּתַקְףִּי הַצָּרוּת אֶת הַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ, וְלִדְבַר אֱלֹהֵי כְּדִבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְלִכֵּן עָמַד הַסֵּם"ד-מ"ם בְּתַקְףִּי, שֶׁלֹּא תִרְדַּגְשָׁמַת רַבְּנוּ ז"ל לְעוֹלָם, אִךְ לֹא עָלָה בִּידֹו. וּמֵאֵז שְׁאֶחָד רָצָה לְגַלוֹת אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁוֹ, עֹזֵב הַסֵּם"ד-מ"ם אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְלִקַּח עִצְמוֹ עַל הָאֶחָד הַזֶּה, וּמִיָּהוּ? מוֹהֲרֵנִי"ת ז"ל.

כו תתח קט
יְבַהִיר, שְׁקִשָּׁה לוֹ הַכְּתִיבָה מִכְּמָה סְבוּת, וְצָרִיךְ לְדוֹנוֹ לְכַף זְכוּת, וְיִשְׁמַח מֵאֵד עַל הַתְּקַדְמוֹת הַבְּנִיָּה, וְעַל עֲזָרַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בַּעֲבוּר זֶה.

כו תתט קי
יִיַּעֵץ בְּעִנְיַן רְפוּאֵי, וַיֵּאֱחָל רְפוּאָה שְׁלָמָה, וְהַעֲקָר — יָפָה תַּפְּלָה הַחֹזֶלָה עַל עִצְמוֹ.

כו תתי קיא
יִוְרָה לִילֵךְ אֶל רוּפָא מִמָּקָה, וְלִהְתִּיעֵץ עִם הָרַב ... וַיֵּאֱחָל רְפוּאָה שְׁלָמָה.

כו תתיא קיב
יִוְרָה בְּעִנְיַן הַשְּׁלַחֲנוֹת לְאוּלָם, מֵהַ לַעֲשׂוֹת, וַיִּקְנֶה לַעֲשׂוֹת סְעֻדַּת שִׁבְעַ בְּרִכּוֹת בְּאוּלָם.

כו תתיב קיג
יַעֲזֹר עַל קְבִיעַת עֵתִים לַתּוֹרָה וְעַל תַּפְּלָה וְהַתְּבוֹדָדוֹת, כִּי זֶה גִּשְׁאָר לְנִצּוֹחַ.

כו תתיג קיד
יַגְעַר בְּאֵילוֹ נֹתְנֵי תְּקוּנִים שֶׁל הַבָּל, שֶׁיִּחְדְּלוּ מִנּוֹכְלוֹתָם, כִּי אַחֲרַיִת יִפְרָסֵם אֶת הַדְּבָרִים בְּרַבִּים.

כו תתיד קיז
יִבְאָר בְּעִנְיַן אֵילָן הַשְּׁמוֹת, שֶׁכָּל מִי שֶׁתּוֹרֵם, יְכוּל לָשִׁים אֵיזָה שֵׁם שְׂרוּצָה — שֶׁל חַיִּים אוֹ מֵתִים וְכו', וַיִּבְקֹשׁ לְדַעַת חֲדָשׁוֹת מִהֶפְכָּה.

כו תתטו קיח
יִשְׁבַּח אֶת הַמְּכִינִים לְדָפוּס, וַיֵּאֱחָל, שֶׁיִּזְכּוּ תַּמִּיד לְהַדְפִּיס אֶת כָּל סִפְרָיו וְחֲדוּשָׁיו.

כו תתטז קיד
יבאר לנמען, שְׁתַּפֵּן לַתִּנּוּן תַּקְנָה, שְׁמִי שְׁעוֹשֶׂה שְׁמָתָה בְּאוֹלָם, שְׂיִקֵּחַ
אֶת הַבָּשָׂר בַּקֶּשׁ מִשְׁחִיטָתוֹ שֶׁל הַנִּמְעָן, וַיִּבְרָכּוּ בְּשִׁפְעַת בְּפִרְנָסָה.

כו תתיז קטו
יבאר לנמען, אֲשֶׁר כָּל הָאוֹלָם עוֹמֵד עָלָיו, כִּי אֵין הַמַּעֲוָה נִקְרָאת אֶלָּא
עַל שֵׁם גּוֹמְרָה, וּבִכְלָל כָּל דְּבַר הַשִּׁיף ל"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" בָּא בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ
גְּדוּלָּה.

כו תתיח קטו
יִשְׁתַּתֵּף בְּצַעַר הַנִּמְעָן, וַיִּבְאֲרוּ, שְׁכַאֲשֶׁר מִתַּחְתָּנִים, הָעַל גְּדוּלָּה לְהַחֲזִיק
אִשָּׁה וַיְלִידִים, וְהַעֲקָר לְהַחֲזִיק מַעֲמָד, וַיַּעֲזֹר עַל לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
וַתִּפְּלֶה וְהַתְּבוֹדָרוֹת.

כו תתיט קיז
יִשְׁתּוּמֵם עַל בַּעַל מַכְלָת, שְׁבַשְׁבִּיל חוֹב פְּעוּט כָּבֵד רֵץ לְעוֹרֵף-דִּין וְכו',
וַיִּבְקְשׁוּ לַחֲדֹל מִהָאִיוֹמִים הַזֵּלִו.

כו תתכ קיז
יִפְּלִיג בְּמַעֲלַת לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיִּבְפָּרֵט בִּימֵי הַנְּעוּרִים, אֲשֶׁר עָקַר
יָפִי הַפֶּרֶח כִּשְׁהוּא עֲדִין בְּצַעֲרֵירוֹתוֹ.

כו תתכא קיח
יֵאָחַל הַמִּתְקַת הַדִּינִים, בְּזִכּוֹת הַצִּדְקָה לְבִנְיָן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וַיִּשְׁדָּל לְהִיּוֹת
כְּנוּעַ, וְאֵזוּ יִצְלִיחַ בְּשָׁלוֹם-בֵּית.

כו תתכב קיט
יִזְרֶה הַפֶּר אַחֵר חֲצוֹת הַיּוֹם לְתַקְתָּק אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר בְּזִכּוֹתָם
נִזְכָּה לְגֵאֲלָה הַשְּׁלָמָה.

כו תתכג קיט
יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלָמָה לְאַבָּא, וְנִחַת מִכָּל הַיְלָדִים.

כו תתכד קכ
יִזְרֶה לְשֹׁמֵר עַל הַצְּנִיעוּת וְעַל שְׁבָת.

כו תתכה קכ
יבאר, אֲשֶׁר אֵין מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִחֲנוּף יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל לְאַמּוּנָה פְּשׁוּטָה,
וַיִּקְנֶה שְׂיִתְחִילוֹ לְבָנוֹת כָּבֵד אֶת הַמְּבָנִים לְמוֹסְדוֹת הַחֲנוּף, וְהַכֹּל יִשְׁגֹּשֶׁג
וַיִּפְּרַח.

כו תתכו קכא

מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ הִקְרִים, בּוֹ יִבְאָר הַדְּבָר שֶׁל מוֹהֲרֵנֵינוּ ז"ל: מָה שָּׁאֵנוּ מְדַבְּרִים בְּלֵיל רַב־יְעִי אֶחָד, צְדִיקִים בְּגֹן־עֲדָן לֹא יִזְכּוּ, הֵינּוּ כִּי כָּל זְמַן שֶׁאֲדָם חִי, יָכוֹל לְתַקֵּן הַכֹּל, וְאִלּוּ צְדִיק שֶׁעֲזָב אֶת זֶה הָעוֹלָם, כָּבֵר אֵינּוּ יָכוֹל לְתַקֵּן. וַיַּעֲזֹר לְשֹׁמֵחַ עַל נַעֲם חֲלָקָנוּ, שֶׁזָּכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הוּא מַחְדִּיר בָּנוּ תַקְוָה לְחַיּוֹת, וְלַחֲזֹר בְּתִשְׁבָּחָה, וּמִפִּיָּת בָּנוּ רוּחַ חַיִּים, אֲשֶׁרֵינוּ.

כו תתכז קכו

יִחְזַק עַל מַדַּת הַשְׁמַחָה, וְלִמְסֹר הַנֶּפֶשׁ בַּעֲבוּרָהּ, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִזְכּוּ לְכָל הַיְשׁוּעוֹת.

כו תתכח קכז

יַעֲזֹד לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַמַּצְבִּים, וְלֹא לִפְל בְּדַכְאוֹן, וְלִמְצֹא הִרְחָבוֹת שֶׁהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְרַחֵב לוֹ בְּתַקְיָה כָּל הַצֶּעֶר.

כו תתכט קכח

יִיעֵץ לַקְּנוֹת מוֹצְרִים רַק אֶצֶל חֲבֵרָה גְּדוֹלָה וּמִפְרָסְמַת וְכו', וַיַּעֲזֹד, שְׁלֻעָתִים הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא פּוֹרֵעַ בְּמִמּוֹן בְּמִקוֹם לְפָרַע בְּנֶפֶשׁ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לוֹמַר "כַּפֶּרֶת עֲוֹנוֹת" עַל הַפֶּסֶף שֶׁהִלֵּךְ לֹא־בֹדֵד, וְלִהְיוֹת חֲזָק מְאֹד.

כו תתל קכט

יַעֲזֹר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִרְאוֹת אֶת הַטוֹב שֶׁעוֹשֶׂה עִמָּהֶם הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלִהְיוֹדוֹת לִפְנֵי תַמִּיד, וְאֵז זֹכִים וְרוֹאִים נִסִּים חֲדָשִׁים בְּכָל פַּעַם.

כו תתלא קל

יִבְאָר, אֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם צְרִיכִים רַק הִתְחַזְּקוֹת וְשׁוּב הִתְחַזְּקוֹת וְשׁוּב הִתְחַזְּקוֹת, וְרַק כֶּף יְכוּלִים לַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם.

כו תתלב קלא

יַעֲזֹד שְׁסוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבֹא הַטוֹב, וְיִזְכּוּ לִרְאוֹת נִסִּים נִגְלִים מֵאִתּוֹ יְתִבְרֹךְ, הָעֶקֶר לִכְבֹּד אֶת הַהוֹרִים, וְלֹא לְהִתְחַצֵּף אֲלֵיהֶם, חֵס וְשָׁלוֹם, כִּי זֶהוּ עוֹן חֲמוּר.

כו תתלג קלב

יַעֲזֹד הַנִּמְעָן, שִׁימְצֹא לוֹ בְּקִרְוֵב זִוּיג טוֹב, הָעֶקֶר שִׁינְגִּיל עֲצִמּוֹ לִזְמַן בְּכָל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים, וּבְיֹדָאֵי יַעֲשֶׂה עִמּוֹ הַבּוֹרָא יְתִבְרֹךְ נִסִּים נִגְלִים.

כו תתלד קלב

יִשְׁלַח הַסֶּכֶמָה לַסֵּפֶר שֶׁל הַנִּמְצֵן, וַיֹּאחֲלֵ שְׂמִיעֶשֶׁה הַסֵּפֶר פְּעֻלוֹת נִשְׁגָּבוֹת,
וַיַּגִּיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם, וְלִקְבֹּעַ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בַּתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה.

כו תתלה קלג

יֵאמָר לְהַחֲזִיק מַעֲמָד, כִּי אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְהַעֲקָר לְשִׁמְחָה עַל
הַמַּתָּנוּת שֶׁנִּתֵּן הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְנִכּוֹת זֶה יֵרָאוּ יְשׁוּעוֹת.

כו תתלו קלד

יִשְׁבַּח מַחְבֵּר הַסֵּפֶר: "קְרִיאַת לְחַיִּים", הַמְדַּבֵּר מֵאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְדַבּוּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שֶׁנִּקְרָא אֶצֶל רַבֵּנוּ ו'ל: הַתְּבוּדוֹת, שֶׁעַל
יָדָה נִמְשַׁכֶּת עַל הָאָדָם שֶׁמַּחָה אֲמִתִּית וְכו'.

כו תתלוז קלה

יַעֲזוּר עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְהַכְּנָה הַדְּדִית, וְאוֹרֵה שֶׁל שִׁמְחָה שֶׁתִּהְיֶה שְׂרוּיָה
בַּבֵּית, וְאֵז בְּדוּדֵי יִמְלֵא הַשֵּׁם מִשְׁאֲלוֹת לָבֶם לְטוֹבָה.

כו תתלח קלה

יִוְרָה בְּעֲנִין חוֹבוֹת, שֶׁתִּמִּיד לִרְאוֹת לְשֵׁלֶם אֶפְלוֹ מַעַט, וְאֵז מְקַבְּלִים אֶת
אֲמוּנָה בַּעַל הַחֹב, אֲבָל אִם מִנִּיחִים שֶׁהַחֹב יִצְטָבֵר, אֲזִי אֵין רִשְׁעוֹת
גְּדוּלָּה מִזֶּה.

כו תתלט קלו

יַעֲזוּר עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְאֶהְבָּה וְהַכְּנָה הַדְּדִית בִּינִיָּהם, וְרַק עַל-יְדֵי-זֶה
זוֹכִים לְהַחֲזִיק מַעֲמָד בְּכָל הַיְּסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שֶׁעוֹבְרִים בְּזֶה הָעוֹלָם.

כו תתמ קלז

יִוְרָה לְמַסֵּר הַמַּכְתָּבִים לִיַּעֲדָם, וַיִּבְאֵר, שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל זָקִיק לִישׁוּעָה גְּדוּלָּה,
בְּאִשֶּׁר מִבְּחוּץ בּוֹעֶרֶת אֵשׁ הַתְּאוּוֹת, וּמִבְּפָנִים הַמַּחְלֻקוֹת וְהַמְרִיבוֹת,
וּמִשִּׁית צְדָקָנוּ יָבוֹא בְּמַהֲרָה וַיִּגְאָלֵנוּ.

כו תתמא קלח

יִבְקֹשׁ לְדַעַת אֶת תַּאֲרִיךְ הַבֶּר-מִצְוָה, וְכֵן יִוְרָה כַּמָּה פְּרָטִים טְכְנִיִּים.

כו תתמב קלח

יִמְנַע אִשָּׁה מִגְּרוּשִׁין, שֶׁלֹּא תִּהְיֶה אֶת הַבֵּית וְתִהְיֶה שְׁלֹשׁ נִפְשׁוֹת, אֲלֹא
תִּרְאֶה לְהַסְתֵּדֵר כִּיאוֹת וּלְהַשְׁלִים עִם בְּעֻלָּה, וַיִּבְטִיחָהּ, שֶׁלֹּא תִּחְסֹר
מֵאוּמָה.

כו תתמג קלט
 יספר מיסורים שעובר על רגלו, ויודה לנמען על עזרתו.

כו תתמד קלט
 יבקש מזווזות מן הנמען, דיקא מכתב ידו, לשם בפניסה הראשית.

כו תתמה קמ
 מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, בו יפליג במעלת היום ט"ו באב, ומעלת למוד התורה הקדושה, שמי שמסיף ללמד, יוסיפו לו חיים, ולהפך להפך, ויעורר מאד על עשיית טוב אמת ונצחי בכל יום ויום, ולהסתכל רק על היום הזה, "היום אם בקלו תשמעו", ולא לדחות את הטוב מיום ליום, וכדרך הצדיקים, שהיו מסתכלים בכל יום, באלו בזה היום היו הולכים להסתלק, וממילא מלאו אותו בטוב הרבה.

כו תתמו קנד
 יספר בצער, שפית הנמען מתחברת עם חברה לא טובה, ויורה לעמד על המשמר, כי זו סכנה גדולה מאד.

כו תתמז קנה
 יורה שלא לעשות צעד פזיז וכו', אלא לחכות לשנה החדשה, ויבאר, שרק ביבנאל הילדים יכולים לקבל חנוכה טהור כל-כך, ולכן כדאי למען הילדים להקריב הכל.

כו תתמח קנו
 יורה לחזק ולעודד את אנשי שלומנו, ועל-ידינה גם לו יהיה חזק.

כו תתמט קנו
 יאחל המתקת הדינים, העקר להיות חזקים באמונה פשוטה בו יתברך.

כו תתנ קנו
 ימסר דרישת שלום מהבן שלומד אצלו ומצליח מאד, ויאחל רב נחת.

כו תתנא קנח
 יאחל ישועה לנמען, ויבקשו לחזק את הקהלה, כי הסמ"ד-מ"ם אורב מאד להרסה.

כו תתנב קנח
 יספר לנמען שהתפלל בעדו בציון רבנו ו"ל, שיתרחב לו בגשמי וברוחני, וימסר דרישת שלום מהבן, שמצליח אצלו.

כו תתנג קנט

יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן, שְׁמַדְבֵּר כָּל שְׁבוּעַ בְּרָבִים מְדַבְּרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּמְחַזֵּק אֶת
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין מַצּוּה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּו.

כו תתנד קס

יִחַזֵּק לְשִׁמַּח אֶת כָּל אָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּכְדַבְּרֵי רַבְּנוּ ו"ל: אֶפְלוּ קָרַשׁ קָטָן
יָכוֹל לְהַדְלִיק עֵץ גְּדוֹל.

כו תתנה קסא

יִרְחִיק מִן הַצַּעַר, כִּי כָּל הַנִּמְשָׁךְ אַחֵר הַצַּעַר — הַצַּעַר נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו,
וְהַעֲקָר לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּלְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, וּלְטַפֵּטף
לָהֶן דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחַה פְּרָטִית, וְאִזּוּ תִּהְיֶה גַם לָהּ הַתְּחַזְקוֹת.

כו תתנו קסב

יֵאָחַל רַב נַחַת מִהֵבֵן הַלּוֹמֵד אֶצְלוֹ, וְיוֹרֶה לְחַזֵּק אֶת נְשׁוֹת אָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וּלְדַבֵּר עִמָּהֶן דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחַה פְּרָטִית וְכו'.

כו תתנו קסג

יִחַזֵּק שְׁלֵא לְהִתְפַּעֵל מִשּׁוּם בְּרִיָּה, כִּי מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצָרָכֵי צָבוּר, יֵשׁ עָלָיו
בִּקְרָת, אֵף אַל לְשִׁים לֵב לָזֶה, וְהַעֲקָר לְהַמְשִׁיךְ בִּיתֵר שְׂאֵת וְעוֹ, כִּי עֲבוּדַת
הַחֲנוּף — אֵין לְמַעַלָּה הִימָנָה, וּגְדוֹלָה חֲשִׁיבוּתָהּ בְּשָׂמִים.

כו תתנח קסד

יִבְקֹשׁ אֶת הַמְּדַפֵּיס לְהוֹצִיא לְאוֹר אֶת הַסְּלִיחוֹת, וְכֵן לְנֶקֶד פֶּמָּה
קוֹנְטֵרֶסִים, וְיַפְלִיג בְּמַעַלַת עֲבוּדַת הַהִדְקָסָה.

כו תתנט קסה

יִמְסֹר דְּרִישַׁת שְׁלוֹם מִהֵבֵן הַלּוֹמֵד אֶצְלוֹ, וְיִבְקֹשׁ לְשַׁלַּח לוֹ אֶת סִפְרֵי
הַזֶּהר, וְכֵן מַעוֹת בְּעִבּוּר כָּל סִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ שֶׁקָּנָה בְּעִבּוּרוֹ, וְיוֹרֶה לוֹ עַל
עֲזָרָתוֹ לְפָרֶסֶם וּלְגַלוֹת אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל.

כו תתס קסו

יִבְקֹשׁ לְהַמְצִיא לוֹ אֶת רִשְׁיַמַת הַסִּפְרִים שֶׁבִקֵּשׁ, וְיִחַזֵּק מְאֹד, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

כו תתסא קסז

יִזְהִיר מְאֹד עַל אֲסוּר נִדָּה אֲשֶׁר הוּא בְּכָרִיתוֹת, וְיַעֲזֹרֵר עַל לְמוּד שְׁעוּרִים
כְּסִדְרָן בַּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם.

- כו תתסב** קסח
 יַעֲזֹר לְהַמְשִׁיךְ לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְלִזְכוֹת אֶת הַרְבִּים, וְלֹא לְהַתְפַּחַד
 כָּלֵל, כִּי אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה בַּעֲתִים הִלְלוּ לְהַתְעוֹרֵר בַּתְּשׁוּבָה, וְלַעֲזֹר
 אֲחֵרִים בַּתְּשׁוּבָה.
- כו תתסג** קסט
 יַעֲזֹר לְהַתְחַזֵּק בַּהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּשִׂיחָה וְהַתְבּוּדוֹת.
- כו תתסד** קסט
 יִבְקֹשׂ אֶת הַנִּמְעָנֶת לְמַלֵּא מְקוֹם שֶׁל מוֹרָה שְׂיִצְאָתָהּ לְחַפְשֵׁת לְדָה, וְיַעֲזֹר
 לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה, וְאֵז זֻכִּים לְנִסִּים נִגְלִים.
- כו תתסה** קע
 יִחֲזֹק מְחֻנָּכֶת עַל אַמוּנָה פְּשׁוּטָה וְאַמוּנֹת חֲכָמִים, וְלַהֲדִיר זֹאת
 בַּתְּלִמִּידוֹת, כִּי "אִישׁ אַמוּנוֹת רַב בְּרַכּוֹת".
- כו תתסו** קעא
 יִקְוֶה, שֶׁהַנִּמְעָנֶת תִּמְשִׁיךְ בַּעֲבוּדָתָהּ בְּתוֹר מְחֻנָּכֶת בְּשָׁנָה הַבָּאָה, וְיִחֲזָקָה
 וְכֵן יַעֲזֹרָה לְחֲזֹק אֲחֵרִים.
- כו תתסז** קעב
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַשְׁמָחָה אֲשֶׁר הִיא יְסוֹד בִּיְהוּדוּת, וְלְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּאֵין סוֹף
 בְּרוּךְ הוּא, וְלַהֲתַמִּיד בְּכָל יוֹם בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- כו תתסח** קעג
 יַעֲזֹר לְחֲזֹק אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּדִבּוּרֵי אַמוּנָה וְאַמוּנֹת חֲכָמִים,
 וְלַהֲדַבֵּק בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר מְנַהִיג עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִי
 פְּרָטִית.
- כו תתסט** קעד
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָנֶת שֶׁבִּכְנֻתָּהּ לְהַמְשִׁיךְ לְחַנּוּךְ אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הֵן
 יְהֻלּוּמִים וְצָרִיכוֹת לְטוֹשׁ.
- כו תתע** קעה
 יִגְנֶה מְלַמֵּד שֶׁהִכָּה אֵיזָה תְּלִמִּיד, וְיִבְטִיחַ שֶׁלֹּא יִקְרָה כֵּן לְהַבָּא.
- כו תתעא** קעו
 יוֹרָה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּאַמוּנָה, כִּי "אִישׁ אַמוּנוֹת רַב בְּרַכּוֹת".

כו תתעב קעו
יִפְלִיג בַּמַּעֲלֹת הָאֲמוּנָה, וַיֵּשׁ בְּנֵי אָדָם הַסּוֹבְלִים חֲלָאִים רָעִים, רַק עַל־יְדֵי
חֲסִדוֹן אֲמוּנָה.

כו תתעג קעז
יִסְפֹּר, כִּי קָבַל אֶת הַקּוֹנְטֵרֶסִים הַחֲדָשִׁים, וְהֵם מִמֶּשׁ פָּאָר.

כו תתעד קעח
יִשְׁבַּח הַמַּגִּיָּה אֶת הַסְּפָרִים, וּמִכְנִיס מְרָאֵי מְקוֹמוֹת, אֲשֶׁר זֶה מוֹסִיף חֵן
לְסִפְרָה.

כו תתעה קעט
יַעֲזֹר שְׁלֹא לְהַשְׁבֵּר כָּלֵל, אֲלֹא לִזְכֹּר אֶת הַפֶּסוּק: "אִם קָטַן אֶתָּה בְּעֵינֶיךָ
רֹאשׁ שְׁבִטִי יִשְׂרָאֵל אֶתָּה". וְלִדְבַר עִם אֲחֵרִים וּלְחֻזְקָם וּלְאַמְצָם, אֲשֶׁר
בָּזָה יְבוֹא לְגִדְלוֹת הַמַּחֲנִין.

כו תתעו קפ
יֵאָחַל לְנִמְעָנֹת כָּל טוֹב בְּזָכוֹת הַתְּרוּמָה לְאוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת.

כו תתעז קפא
יִתְאַר סִבְלוֹ אֲשֶׁר סוֹבֵל עַל רִגְלוֹ, וַיִּבְקֶשׁ אֶת תְּפִלַּת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו,
וַיּוֹדֶה לְנִמְעָן עַל עֲזָרְתּוֹ בְּבִנְיָה.

כו תתעח קפב
יִבְקֶשׁ לְהַחֲדִיר בְּבִנוֹת יִרְאֵת שָׁמַיִם, וּלְחֻזְקָן וּלְעוֹדֶדֶן וּלְשִׁמְרָן הַיָּטִב, וְלֹא
לְרַחֲקָן, חֵס וְשְׁלוֹם.

כו תתעט קפג
מִכְתָּב כָּלִלִי לְכָלִּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, בּוֹ יַעֲזֹרֵם עַל חֲשׁוֹנוֹ
הַנָּפֶשׁ, לְהַתְּבוֹנוֹן בִּיצִד עֲבָרָה עֲלֵיהֶם כָּל הַשָּׁנָה, הָאֵם לֹא הִתְסִירוּ יוֹם
אֶחָד מִלְּדַבֵּר עִמוֹ יַחְבְּרוֹ, אוֹ מִלְּמַד שְׁלָחַן עֲרוֹף וְכו', אֲשֶׁר הֵם שְׁנֵי
הַיְסוּדוֹת אֲצֵל רַבְּנוֹ ו"ל. וַיַּעֲזֹר מְאֹד עַל לְמוֹד הַלְכוֹת שִׁבְתָּ וְנִדְהָ, אֲשֶׁר
הֵן תְּמוֹרוֹת בְּמָאד מְאֹד, וְכֵן הַקְּפָדָה עַל כְּשִׁירוֹת הַמַּאֲכָלִים, וְהַפְּצַת אוֹר
רַבְּנוֹ ו"ל.

כו תתפ קפח
מִכְתָּב כָּלִלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, בּוֹ יַעֲזֹרֵם מְאֹד בַּחֲדָשׁ הַרְחֻמִּים
וְהַסְּלִיחוֹת, שֶׁהוּא הִיָּה אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲדָשׁ מְלֵא הַתְּעוֹרְרוֹת וְכו',
וַיּוֹרֵם לְשִׁמְחָה שְׂזָכִינוּ לְהַתְּקָרֵב אֶל רַבְּנוֹ ו"ל, שֶׁהוּא הַצַּדִּיק הָאֵמֶת

שְׂבִדּוֹר, וְהַעֲקֹר לְבִקְשׁוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁלֹא נִטְעָה עֲצָמָנוּ, וְלִידַע שְׁפָנִיו, שְׁכָלוּ וְחִכְמָתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק נִמְצָאִים בְּתוֹךְ סִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים, וַיַּעֲזֹר עַל לְמוֹד זֶהָר וְתִקְוָנִים, שְׁמֹזַכְךָ אֵת הַנֶּפֶשׁ, וְעַל לְמוֹד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְתַפְלָה בְּמִנְיָן, וְקִיּוֹם עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, כִּי רַק עַל-יְדֵי שְׁאֲנוּ מְדַבְּרִים מִרַבְּנוּ ז"ל, וּמְזַכִּירִים תּוֹרוֹתָיו, וְחוֹזְרִים עַל דְּבָרָיו, וְלֹמְדִים סִפְרֵיו, כִּךְ הוּא חֵי בִינּוֹ, וְכָל רְצוֹנוֹ הִנֵּה, שְׁנַחֲזִיק עֲצָמָנוּ בִּיחָד, וְכִךְ נוֹכַל לְהַמְשִׁיךְ אוֹתוֹ ז"ל חֲזָרָה אֵלֵינוּ.

כו תתפא רא
יַעֲזֹר עַל הַפְּצָה מְרֻכָּזָה, וְעַל לְמוֹד גְּמָרָא וּמִשְׁנֵיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה נִשְׁאָר מֵהָאֲדָם, וְלִהְתַּפְּלֵל בְּמִנְיָן הַשְּׁלֵשׁ תַּפְּלוֹת.

כו תתפב רא
יִשְׁבַּח בַּחֲזוֹר שְׁלֹמֹד שְׁבָעִים דָּפִים גְּמָרָא, וַיַּעֲזֹרוּ לְזִכּוֹת לְסִיִּם ש"ס, וְלִהְתַּחֲזֹק בִּירְאָת שָׁמַיִם, וְלִהְיוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלַפְעַל שֵׁם לְשִׁדּוּף טוֹב.

כו תתפג רב
יִזְכִּית בְּנֵי זֶוֶג עַל הַתְּנַהֲגוּתָם לְהוֹרִיָּהֶם, בְּאֲשֶׁר מְשַׁלְּמִים לָהֶם רָעָה תַּחַת טוֹבָה, וּבִכְפָּרֵט שְׂכַבּוֹד הוֹרִים חָמוֹר בְּמָאֵד מָאֵד.

כו תתפד רג
יַעֲזֹר עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, וְלִשְׁמֹר מָאֵד עַל שְׁלוֹם בֵּיתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת לַעֲצֻמוֹ סֹדֶר בְּלְמוֹד גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְלִהְתַּפְּלֵל בְּצַבּוֹר הַתַּפְּלוֹת הַקְּבוּעוֹת.

כו תתפה רד
מִכְתָּב כָּלְלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל, בּוֹ יִבְקָשׁם לְשִׁתֵּף פְּעֻלָּה בְּעִנְיַן קְדוּמָה וּפְתוּחַ הַמוֹסְדוֹת.

כו תתפו רד
יִחֲזֹק שְׁלֹא לְהִשָּׁבֵר כָּלֵל, וְאִף שְׁעוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר, אֲשֶׁרִּי מִי שְׁמַחֲזִיק מַעֲמָד.

כו תתפז רה
יִוָּרָה לְהַחֲדִיר בְּתַלְמִידִים חֶשֶׁק הַתּוֹרָה, וְלַעֲמֹד עֲלֵיהֶם שִׁלְמָדוֹ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְכֵן כ"ח דָּפִים גְּמָרָא, אֲשֶׁר מְכַנִּים יְרֵאָת שָׁמַיִם וְחֶשֶׁק לְלִמּוֹד.

כו תתפח **רו**
 יִקְנֶה לְהַצְלִיחַתוֹ שֶׁל מַלְמֵד חֹדֶשׁ, וַיִּבְקֹשׁ דְּוִיחַ מִהֲנַעֲשֶׂה בִּפְתוֹת.

כו תתפט **רז**
 יִמֶן הַבְּחִירָה בִּיד כָּל אֶחָד לְתָרֵם לְאַיִזָּה מוֹסֵד שְׂרָצוֹנוֹ, וַיִּבְאֵר שֶׁהַכֹּל נֶס
 אֶחָד גָּדוֹל, וּבְרֹאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

כו תתצ **רח**
 יוֹרָה לַעֲמֹד לְצַד אִשְׁתּוֹ, וְלֹא לִתֵּן שִׁישְׁבָּרוּ לוֹ אֶת הַבֵּית, וּלְחַזֵּק אֶת אֲנָשִׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ בְּאֻמוֹנַת חֲכָמִים.

כו תתצא **רח**
 יִזְרֹז לְהַכִּין אֶת הַמִּפְרָט, וַיִּקְנֶה שֶׁהַכֹּל יָבוֹא עַל נִכּוֹן, הָעֶקֶר לְסַלֵּק הַדַּעַת
 וְהַחֲכָמָה וְהַשֶּׁקֶל.

כו תתצב **רט**
 יַעֲזֹרֵר לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם וּלְהַתְרַחֵק מִמִּתְלַקֵּת אֲשֶׁר הִיא שְׁנוּאָה מְאֹד,
 עַל-יְדֵי וּתְרִנּוֹת מַצְלִיחִים בַּחַיִּים.

כו תתצג **רט**
 יוֹרָה לְהַכִּין אֶת מַטְפְּלוֹת הַמַּעֲוֵן עַל הַצְלוּמִים וְהַתְמוֹנוֹת שְׂרוּצִים
 לַעֲשׂוֹת, כִּי יֵשׁ אֵיזָה תוֹרֵם שֶׁחֶפֶץ לְהַשְׁקִיעַ, וְצָרִיכִים לְהִרְאוֹתוֹ הַמוֹסְדוֹת
 הַחֲשׂוּבִים.

כו תתצד **רי**
 יוֹרָה לַעֲבֹד עַל הַקּוֹנְטְרָס "כַּחַת הַבְּחִירָה" וּלְסַדְּרוֹ לְדַפּוּס, וַיִּקְנֶה לְפָנָיו
 יְתִבְרֶךְ, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, אֲף שְׁאִין יוֹדְעִים וְאִין רוֹאִים.

כו תתצה **ריא**
 יוֹרָה לְנַמְעֵן שְׁמַנְדָּב הַבֶּשֶׁר לְכַבּוֹד אוֹרְחָיו לְשִׁבְתָּ, וַיִּקְפִּיד מְאֹד שֶׁלֹּא
 יִמָּצֵא אֵיזָה סוּס אוֹ חֲמוֹר בְּקֶרֶב הַיִּלְדִּים, אֲשֶׁר נִמְשָׁכִים אַחֵר שְׁטִיטוֹת,
 וְזֶה הוֹרֵס אֶת הַמִּשְׁמַעַת בַּתְּלִמּוּד-תּוֹרָה.

כו תתצו **ריא**
 יִבְקֹשׁ הַלְוֵאת הַנִּמְעָן, וַיַּחֲזֹק וַיֹּאמֶץ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרֶךְ.

כו תתצז **רבי**
 יַעֲזֹרֵר עַל הַנַּחַת תְּפִלִּין עַד מְסִירוֹת נֶפֶשׁ בְּכָל יוֹם, וּלְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּהֶשֶׁם
 יְתִבְרֶךְ וּבַתּוֹרָה וּתְפִלָּה, וְלַעֲזֹב אֶת קְלַפֹּת "כַּחֲזִי וְעֶצֶם יָדִי", אֲשֶׁר זֶה
 עֲבוּדָה זָרָה גְמוּרָה מִמֶּשׁ.

כו תתצח **ריג**
 יוֹדָה עַל בְּדִיקַת מְזוּזוֹת, וְלִבְקֵשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שִׁיּוּצֵיאוֹ מִתְפִּסָּה,
 כִּי אֵין עֲצָה אַחֲרֵת רַק תִּפְלֶה.

כו תתצט **ריג**
 יִשְׁלַח עוֹד כַּמָּה קוֹנְטֶרַסִים לְמוֹצִיאים לְאוֹר, וּיְבַקֵּשׁ לְסִימָם, וְיַפְלִיג
 בְּמַעֲלָתָם.

כו תתק **ריד**
 יַפְלִיג בְּמַעֲלַת הַקּוֹנְטֶרַסִים, וְיוֹדְעֵי רְצוֹנוֹ וְכִסּוּפוֹ לִקְרֹב מִלִּיּוֹן יְהוּדִים
 מַעֲדוֹת הַמְּזוּזָה אֶל דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל.

כו תתקא **ריד**
 יוֹדָה לְנִמְצֵן עַל עֲזָרְתוֹ בְּכֻנִּית אוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת, וְיִבְאֲרוּ מִי נִקְרָא מִנְהִיג
 אָמֵת — זֶה שֶׁיִּכּוֹל לְהַאֲוִיר אֶת אֲמִתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתוֹךְ הָאֲדָם
 הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי, הַמֵּלֵא תַּאֲוֹת.

כו תתקב **רטו**
 יִסְפֹּר טְרַחַתוֹ הַגְּדוֹלָה עִם הַבְּחוּרִים שְׁלוֹמְדִים אֲצִלוֹ, וְכָל כִּסּוּפוֹ שִׁיְהִי
 תִּלְמִידֵי חֻכָּמִים אֲמִתִּיִּים.

כו תתקג **רטו**
 מִכְתָּב פָּלְלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל, בּוֹ יְבַקֵּשׁם לִילֹךְ לְהַפְצִיָּה
 מֵאַרְגָּנָה, כְּדִי לְהַרְבּוֹת תְּרוּמוֹת לְבִנְיָן בֵּית־הַמִּדְרָשׁ וְאוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת,
 וְיוֹדָה לָהֶם מְאֹד עַל עֲזָרָתָם, וְיַעֲזֹרֵם עַל אֶהְבָּה וְאַחֲדוּת, וְלִכְרַת מִן
 הַקִּנְיָאָה וְהַשְּׂנָאָה, וְלִדְוֹן זֶה אֶת זֶה לַכֶּף זְכוּת, וְלֹא לְמִצָּא מוֹמִים בְּאַחֲרִים

כו תתקד **ריח**
 יִבְאֵר אוֹדוֹת נְסִיעָתוֹ, וְיִבְקֵשׁם לְזַרְזֹת אֶת גְּמִירַת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ בְּאוֹמֶן, וְעוֹד
 כַּמָּה פְּרָטִים טְכָנִיִּים.

כו תתקה **ריט**
 יִנַּחֵם הוֹרִים שְׁבָנָם יְלָד קָשָׁה, וְיַעֲזֹרֵם לְשִׁמּוֹן שְׁלֹכַל הַפְּחוֹת חֲתָנוֹ אוֹתוֹ,
 וְלֹא פָּרַק עַל, חֵס וְשְׁלוֹם.

כו תתקו **ריט**
 יִמְנֹעַ בְּעַל מַלְעֻזָּה אֶת הַבֵּית, וְלֹא לַעֲשׂוֹת צַעַד פְּזִיז כְּזֶה, אֲלֹא לְהִתְגַּבֵּר
 בְּכָל הַכֹּחַ עַל כָּל הַמְּשַׁבְּרִים וְהַגְּלִים, וְהַעֲקֹר לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד.

כו תתקז רכ

יִוְדָה לְנִמְעָן שְׁעוֹזְרוֹ בְּכָל צַעַד וְשַׁעַל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ
דִּי, יוֹמַר לְצִרוֹתָיו דִּי.

כו תתקח רכא

יִוְדָה לְנִמְעָנָה עַל תְּרוּמָתָהּ, וַיֵּאחֶל לָהּ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה בְּזָכוֹת זֶה, וְהַצְדָּקָה
הִיא כִּפְרָה עַל עֲוֹנוֹת.

כו תתקט רכא

יְמִסֵּר לַמַּדְפִּיסִים אֶת הַקּוֹנֵטְרָס: "אֵל תִּלְחִיץ אוֹתִי", וַיִּבְקֹשׁ לְהַכִּינוֹ
לְדַפּוּס, וַיֵּאחֶל בְּזָכוֹת זֶה יְלָדִים מַצְלִיחִים בְּתוֹרָה וַיֵּרָאֵת שְׁמַיִם.

כו תתקי רכב

יִזְכִּיחַ זֹוג שְׁמִתְנַהֵּג בִּפְרָאוֹת, וַיִּזְהִירָם, כִּי גְדוֹל עוֹנָם מִנְּשָׂא, עַל
שְׁמִצְעָרִים אֶת הוֹרִיָּהֶם, וַיִּזְהִיר לְשׁוֹב תִּכְף-וּמִיד בְּתִשְׁבּוּכָה עַל הַתְּנַהֲגוּתָם.

כו תתקיא רכג

יִנַּחֵם הַנִּמְעָן, שְׁסוֹבֵל מִן הַסֵּמ"ך-מ"ם שֶׁהוֹרֵס פְּרֻנְסָתוֹ, אֵךְ סוֹף כָּל סוֹף
אֲחֵר הִרְעָ יָבוֹא הַטּוֹב.

כו תתקיב רכד

יַעֲזֹר עֲמָה בִּימֵי אָלוּל לְשַׁפּוֹף שִׁיחָה וּתְפִלָּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְלִשְׁוֹב
בְּתִשְׁבּוּכָה, וְלִקְבֹּעַ עֲתִים לַתּוֹרָה, אֲשֶׁר בָּזָה בּוֹנִים בֵּית נִצְחִי.

כו תתקיד רכה

יִנַּחֵם הוֹרִים שִׁיִּרְאוּ לְשִׁמְחָה עַל שְׂזָכוֹ לַחֲתָן אֶת יְלָדָם, אֵךְ שִׁישׁ לָהֶם
עֲגָמַת נֶפֶשׁ מִהַתְּנַהֲגוּתוֹ וְכו'.

כו תתקיד רכו

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בּוֹ יִבְקֹשׁם לְהַתְפַּלֵּל עֲלֵיו, שִׁיֵּצֵא
מִהַפֶּח שֶׁהִפִּילוּ הַקְּבָלָן הַעֲרָבִי, וְשִׁילְכוּ לְהַפְצָה מְרֻכָּזָה, כְּדִי לְהַשִּׁיג מִמּוֹן
לְהַמְשִׁךְ הַבְּנִיָּה.

כו תתקטו רכז

יִבְקֹשׁ לְעוֹדֵד אֶת אַחַת הַנָּשִׁים שֶׁנִּמְצְאָה בְּחִלְשָׁה אַחֲרֵי לֵדָה, וְלִילֵךְ
לְבַקְרָהּ וְלִשְׁמָחָהּ, וַיַּעֲזֹר לְהַדְבִּיק בְּבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְלִדְבֹר אֵלָיו בְּכָל
עַתָּה.

כו תתקטז רכז

יִוְדָה לְשַׁפֵּר אֶת מַעֲרַכַת הַכְּשָׁרוֹת בִּפְעוּטוֹן וּבְכֵיט-סִפֵּר, וְלְהַעֲמִיד אִשָּׁה
שֶׁתִּשְׁגִּיחַ עַל בְּרוּר הָאֶרֶץ וְהַחֲמוּס וְתַרְוִמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת וְכו'.

כו תתקיי רכח

יִשְׁבַּח הַנִּמְצֵן, שֶׁהֵחֵל לְלַמֵּד גִּמְרָא כְּסֻדְרָן, וַיִּבְאֲרוּ שְׁעַל-יְדֵי טְבִילַת מִקְוֶה
בְּכָל יוֹם יִנָּצַל מִמַּחֲשָׁבוֹת זָרוֹת, וְכֵן יוֹרֶה לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת
הַקְּבוּעוֹת.

כו תתקיי רכט

יִבְאֵר, אֲשֶׁר חַי הָאָדָם אֵינָם קָלִים כָּלָל, וְעַקֵּר גְּבוּרַת בֵּר יִשְׂרָאֵל —
שֶׁיִּכּוֹל לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר כָּלָל, וַיִּרְגֵּל לִפְנֵי תוֹדָה וְהוֹדָא לְפָנָיו
יִתְבַּרֵּךְ עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַטּוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ.

כו תתקיט רלא

יְעוֹרֵר עַל הַתְמַדָּה בַּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.

כו תתקכ רלב

יְעוֹרֵר עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְלֹא לְהַתְיַחֵס לְמִינֵי בִקְרָת שְׁעוֹשִׁים עָלָיו, אֲשֶׁר
הִיא נֹבַעַת אַף וְרַק מִמִּדַּת הַקִּנְיָאָה. וְהַעֲקֵר — לְבַטֵּל עֲצָמוֹ לְגִמְרֵי אֱלֹו
יִתְבַּרֵּךְ וּלְהַפְלִל בּוֹ.

כו תתקכא רלג

יְפַלֵּג בְּמַעֲלַת חֲנוּךְ בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַמוּנָה וִירְאַת שָׁמַיִם, אֲשֶׁר זֶה חֲשׁוֹב
מְאֹד אֲצִלוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

כו תתקכב רלד

יִשְׁדַּל הַנִּמְצֵן לְהַגִּיעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הוּא
הַעוֹרֵף-דִּין הַכִּי גָדוֹל, וְעַל-כֵּן רָאוּי לְבֹא אֲצִלוֹ לְיוֹם הַדִּין הַקְדוּשׁ
וְהַנּוֹרָא.

כו תתקכג רלו

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל, בּוֹ יְעוֹרְרֵם עַל אֲהֲבָה
וְאַחֲדוּת, וְיוֹדֶה עַל עֲזָרְתָם לוֹ בְּבִנְיַת הָאוֹלָם שְׂמִיחוֹת, וַיְבַטִּיחַ בְּזִכּוֹת זֶה,
שֶׁיִּזְכּוּ לְשִׂמְחַת בְּשִׂמְחַת יְלִדֵיהֶם בְּתוֹךְ הָאוֹלָם הַזֶּה.

כו תתקכד רלז

יוֹרֶה לְתַלּוֹת מִכְתָּב כָּלְלִי בְּלִיחַ הַמוֹדְעוֹת בְּעִנְיַן הַנְּסִיעוֹת לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

כו תתקכה רלז

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל, בּוֹ יְעוֹרְרֵם לְחֲזוֹר בְּחִשּׁוּבָה
וְלַעֲרֹךְ חֲשָׁבוֹן הַנַּפֵּשׁ — הָאֵם קִיַּמְנוּ כָּל הַשָּׁנָה אֶת עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל:
חֲצוֹת, הַתְּבוּדָּה, שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן, שְׁלִחַן עָרוּךְ וְכו'. וְכו'.

- כו תתקכו** **רמב**
 יבאר, אשר חיי האדם קצרים מאד, ולכן למה לריב, הפעל תפקידו
 ללמד תורה, והאשה תתעסק במצוות של תפלה וצדקה וחסד וכו'.
- כו תתקכו** **רמב**
 יבאר רצונו, שתשרה האהבה והאחדות בין אנשי שלומנו, ולהתרחק
 מן הסמ"ך-מ"ם החותר לעשות פרודים ומחלקת.
- כו תתקכח** **רמג**
 יעורר על שלום-בית, אשר בזכות זה באה ברכה ופונסה.
- כו תתקכט** **רמג**
 יורה להנשא לשם שמים, ולקבל על תורה ומצוות, ואז יצליח הבית.
- כו תתקל** **רמד**
 יבאר, אשר בתוך כל הצרות צריכים להתחזק ולהחזיק מעמד, ולמצא
 בקוץ הרחבות.
- כו תתקלא** **רמד**
 יבקש את הנמצא להוציא מן המקום בחור שמתנהג שלא כשורה.
- כו תתקלב** **רמה**
 ייעץ בענין הפצה, וכן בחנוף הילדים.
- כו תתקלג** **רמה**
 יורה לנמצא להשליך את החמור והסוסים, אם בראונו שבנו ימשיך
 ללמד במוסדות הלמוד שלו.
- כו תתקלד** **רמו**
 ייעץ בענין היחסים בין פלה וחמותה, ואיך לתמרן ביניהם, כדי לחיות
 טוב ובשלום.
- כו תתקלה** **רמח**
 יורה בענין נסיעת הבחורים וכו', וכן ייעץ בענין הבית, שהעקר להם
 ולשתק, ולא לעשות מחלקת.
- כו תתקלו** **רמט**
 יורה לנמצא על עזרתה לבניה, ויאחל שמחות והרחבות בביתה.
- כו תתקלז** **רמט**
 יבאר, אשר בזה העולם צריכים סבלנות גדולה, והעקר שלא להשבר
 כלל משום דבר.

- כו תתקלח** רנ
יבאר, שְׁכָל הַשְּׁעוּרִים שְׁמִדְבָּר, בָּא לוֹ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְהַעֲקָר שְׁנִשְׁאָרִים
הַדְּבוּרִים לְדוּרֵי דוּרוֹת, כִּי יוֹצְאִים מִזֶּה סְפָרִים גִּפְלָאִים.
- כו תתקלט** רנ
יבִקֵּשׁ לְמִסֵּר אֶת הַמִּכְתָּב לְנָשִׁים, וְהַעֲקָר לְהַתְרַחֵק מִקְּנָאָה וְשִׁנְאָה.
- כו תתקמ** רנא
יַעֲזוּר בְּעִנְיַן יְלָדֵי הַכֶּתֶה, שְׂאָף שֶׁהֵם פְּרָאִיִּים, צָרִיכִים לְקוּוֹת שְׁיִגְדְּלוּ
אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים, הָעוֹשִׁים מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת.
- כו תתקמא** רנב
יַעֲזוּר לְעִנְיַן בְּכָל יוֹם בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בִּנְחָל", וְעַל־יְדֵי־זֶה זֹכִים
לְהַתְחַזְקוֹת.
- כו תתקמב** רנב
מִכְתָּב אֶל כָּל תַּלְמִידֵי הַחֹדֶר, בּוֹ יִחְזָקֻם לְהַתְמִיד בְּ"סִפְר־הַמִּדּוֹת", אֲשֶׁר
הֵן עֲקָר הָאָדָם, וְכֵן לְגִרְסַ הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת וְדַפֵּי גִמְרָא, וּבְזֶה יִקְנוּ
לְעַצְמָם יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה.
- כו תתקמג** רנג
מִכְתָּב לְתַלְמִידֵי כֶּתֶת מֵתִיבְתָּא, בּוֹ יִבְקֶשׂם לְשַׁקֵּד בְּ"סִפְר־הַמִּדּוֹת",
וְלַהֲזַהֵר לִילָף בְּכָל יוֹם לְמַקְנָה, אֲשֶׁר זֶה סִגְלָה לִירְאֵת שָׁמַיִם, וְכֵן לְהַקְפִּיד
לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן עָרֵב בְּקוֹר וְצִהָרִים, וְלְגִרְסַ פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת וְדַפֵּי גִמְרָא,
אֲשֶׁר יִגְרְמוּ לוֹ בְּזֶה נִחְת־רוּחַ גְּדוּלָּה.
- כו תתקמד** רנד
מִכְתָּב לְמוֹרוֹת בֵּית־סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא", בּוֹ יִבְרָכֵן עַל הַצְלָחָה בַּחֲנוּךְ,
וְלַהֲחִדִּיר בְּתַלְמִידוֹת יִרְאֵת שָׁמַיִם וְאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְאַמוּנַת חֻכָּמִים
וְאַהֲבַת הַתּוֹרָה, וְלִלְמַד עִם הַתַּלְמִידוֹת "סִפְר־הַמִּדּוֹת", אֲשֶׁר הֵן הָעֲקָר
וְיִסוּד הָאָדָם.
- כו תתקמה** רנה
מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל, בּוֹ יִבְקֶשׂם לְשַׁמֵּר עַל
הַשְּׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְלַהֲמַנֵּעַ מִמַּחֲלָקָת, וּבְזֶה מֵהוּיִם דְּגִמָּא אִישִׁית חַיִּיבִית
לְיִלְדִים, שְׁמַחֲקִים אֶת הַהוֹרִים, וַיִּבְקֶשׁ לְהַפִּיץ אֶת הַקְּסֻטוֹת עַל רֹאשׁ
הַשָּׂנָה, וְכֵן לְמַכּוֹר הַגְּרָלוֹת לְהַרְבּוֹת תְּרוּמוֹת לְבִנְיַן "בֵּית־הַמִּדְרָשׁ",
וְלִלְמַד "סִפְר־הַמִּדּוֹת" הַרְבֵּה מְאֹד, וְלִשְׁמֹר עַל הַדְּבוּר.

כו תתקמו רנז

מכתב אל כל המטפלות במעון, בו ישמח על שהתחילו את השנה באחדות גדולה, כי אינו יכול לסבל מחלוקת, ויאחל להן הצלחה במשימתן הקדושה שנטלו על עצמן.

כו תתקמו רנז

מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו הגרות ביבנאל "עיר ברסלב", בו יבקשן להחזיק עצמן ביחד, ולעשות בכל שבוע ליל שמחה ולשמח זו את זו, אשר רק על ידי קרוב הלבבות ואחדות תלויה הגאולה, וכן להשתדל לסיים בכל יום את ספר התהלים כלן יחד, אשר זה מסגל לתשובה.

כו תתקמח רנט

יבשר לנמען שיצא סדר סליחות, ובדעתו לתתו לו, ויקנה לראותו בראש השנה אצל רבנו ז"ל באומן.

כו תתקמט רנט

יחזק מאד, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ובכל יום מתרחשים נסים, נסי נסים, כן יעזר הקדוש ברוך הוא הלאה.

כו תתקנ רס

יורה להתחזק, ושום דבר לא יוכל לשבר אותו, ועל ידי שמחזיקים מעמד זוכים להצלחה. וכן יעזר על תפלה והתבודדות, ולחיות רק עם הקדוש ברוך הוא.

כו תתקנא רסא

יעזר לשמר על אהבה ואחדות בקהלה, ולהתרחק מן המחלוקת אשר היא כאש שורפת, ולדבר בכל עת אליו יתברך, אשר אין למעלה מזה.

כו תתקנב רסב

יפאר הוצאה לאור של המחזור והסליחות, אשר יצא להפליא פלאי פלאים.

כו תתקנג רסג

ישבח הנמען שזוכה להתמיד בתורה הקדושה, ויבארו שדיקא בימי הנעורים זה הזמן ללמד הרבה תורה ולהצליח בלמוד.

כו תתקנד רסג

יתנה צרתו מהסבל שסובלים מה'רע המקומי, ויעזר להתחזק דיקא

עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלֹהֵי הַקְדוּשִׁים, וְלִמְשָׁךְ עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִשְׁפָף לִפְנֵי
יְסִיחוֹת וּתְפִלוֹת, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִצְלִיחַ בְּרָכוֹ.

כו תתקנה רסד
יִבְאֵר דַּעְתּוֹ בְּעִנְיַן הַרְאֻשׁוֹת וְכו', וַיַּעֲזֹר מְאֹד עַל הַכְּשֶׁרֶת הָעוֹפּוֹת,
שֶׁיְהִיָּה כֹדֶת וְכִדִּין.

כו תתקנו רסה
יִזְרֶה לְבָדֵק לְגַבֵּי הַתְּשׁוּלִים שֶׁקָּבַל וְכו', וַיִּבְקֹשׁ לְשַׁלֵּחַ סְלִיחוֹת בְּעֶבֶר
הַבְּחוּרִים, וַיַּעֲזֹר לְהִתְחַזֵּק וּלְהִרְבּוֹת שְׁלוֹם בְּבֵיתוֹ.

כו תתקנז רסו
יִבְקֹשׁ לְחֻזֵּק וּלְעוֹדֵד אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר אֵין מִצּוּה גְּדוּלָּה
מִזֶּה, וְזוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת.

כו תתקנח רסז
יִשְׁמַח עַל הַמִּכְתָּב שֶׁקָּבַל מִן הַנִּמְעָן, וַיַּיַּעַץ אוֹדוֹת הַצָּעֵת שְׂדוּף.

כו תתקנט רסח
יַעֲזֹר לְהַמְשִׁיךְ עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְהַדְבִּיק בּוֹ, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַשִּׁיחָה
בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

כו תתקס רסט
יִזְרֶה עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז יִרְאֶה נְסִים גָּדִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמּוֹ הַבּוֹרָא,
וַיִּבְקֹשׁ לְבָרֵךְ שׁוֹב בְּעִנְיַן הַכְּשֶׁרֶת הַבָּשָׂר.

כו תתקסא ער
יִבְאֵר, אֲשֶׁר הָעֶקֶר בָּזָה הָעוֹלָם לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, וְלִשְׁכַּח אֶת הָעֶבֶר,
וְזוֹ עֶקֶר הַצְּלַחַת בֵּר יִשְׂרָאֵל.

כו תתקסב ער
יִבְהִיר, אֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם מִנְּסִים אֶת כָּל אֶחָד בְּנִסְיוֹנוֹת אַחֵרִים, וְאֲשֶׁר־
הַמַּחְזִיק מִעֲמֵד, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת.

כו תתקסג רעא
יֵאָחַל הַרְיוֹן קָל, וַיַּיַּעַץ לוֹמַר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, אֲשֶׁר זֶה מְסַגֵּל לְשִׁמְרָה
מִכָּל מִינֵי מַרְעִין בִּישׁוּן.

כו תתקסד ערב
יִשְׁלַח לַמַּדְרִישׁ אֶת הַמְּשֹׁךְ "לְקוּטֵי־הַלְכוֹת", וְכֵן אֶת הַפְּרוּשׁ לְהַשְׁמָנָה־

עֲשֶׂה מִהֲסֻדּוֹר, וְכָךְ בְּכָל פֶּעַם יִשְׁלַח עוֹד וְעוֹד מַעֲט מִהַפְּרוֹשׁ "עַתָּה רְצוֹן", עַד שִׁיִּסִּים הַכֹּל.

כו תתקסה **ערב**

יִשְׁלַח לַמִּדְפִּיסִים הַמֶּשֶׁךְ הַפְּרוֹשׁ עַל הַסֻּדּוֹר, וְיַפְלִיג בְּמַעֲלַת הַהִדְפָּסָה, אֲשֶׁר אֵין עֶרֶךְ אֵלֶיהָ.

כו תתקסו **רעג**

יִשְׁבַּח הַנִּמְעָנָה עַל עֲזָרָתָהּ בַּעֲבוּר בְּנֵן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְהָאוֹלָם שְׂמֻחוֹת, וְיִכְרָכָה בְּזָכוֹת זֶה בְּנַחַת הַרְבֵּה.

כו תתקסז **רעד**

יֵאָחַל מְצִיאַת זְוִיג בְּקָרוֹב.

כו תתקסח **רעד**

יִוָּרֶה לְאַבְרָהָם בְּשָׁנָה רִאשׁוֹנָה לְכַבֵּד אֶת חֲמִיו וְחֻמּוֹתָיו, וְיֵאָחַל יְשׁוּעָה בַּפְּנוּסָה, הַעֲקָר רַק לְהַחֲזִיק מַעֲמָד, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

כו תתקסט **ערה**

יִזְכִּיחַ הַנִּמְעָן שִׁיחֲדַל לְהַתְרִים אֲנָשִׁים בַּעֲבוּרוֹ, וְיִקְנֶה, שֶׁכָּשֶׁם שֶׁלֹּא עָזָב הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶף פֶּעַם, בֶּן עֵתָה יַעֲשֶׂה לוֹ נִסִּים.

כו תתקע **רעו**

יִוָּרֶה לְבַדֵּק אֶת הַתַּפְּלִין, וְכֵן לִשְׁמֹר עַל טְהֻרַת הַמִּשְׁפָּחָה וְשִׁמְרִית שִׁבְתָּהּ, אֲשֶׁר בְּזָכוֹתָהּ זֻכִּים לַעֲשִׁירוֹת.

כו תתקעא **רעז**

יִוָּרֶה לִשְׁכַּח אֶת הָעֵבֶר, וּבִפְרָט מִי שֶׁנִּתְגַּזֵּר, עָלָיו לְדַעַת, כִּי כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שְׁעוֹשִׂים בְּשִׁבְלֵי הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה חָשׁוֹב אֲצִלּוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד.

כו תתקעב **רעח**

יִוָּרֶה לְמַתְקָרֵב לְבִרְסָלָב לְלַמֵּד הַרְבֵּה סִפְרֵי רַבָּנוּ ו"ל, וְכָךְ יוֹכֵל לְקַבֵּל דַּעְתּוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְיַעֲזִירוּ לָקִים אֶת עֲצוֹת רַבָּנוּ ו"ל: תַּפְּלָה וְהַתְּבוּדָּהּ.

כו תתקעג **רעט**

יִשְׁבַּח פְּרוֹשׁ הַסֵּלֶם עַל הַזֵּהָר, וְיַעֲזִיר לְהַתְמִיד בַּזֵּהָר בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר בְּזֶה מֵאִיר עַל נִשְׁמָתוֹ אוֹר וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

כו תתקעד **רעט**

יְבָאָר לְנִמְעָן, שֶׁבּוֹדָאֵי יֵשׁ לוֹ נִשְׁמָה גְבוּהָה, וְעָלָיו לִשְׁמַח מְאֹד עִם הַנִּקְדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁנִּתְּן לוֹ הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

כו תתקעה רפא

יִוְרָה לְהַתְחִיזֵק מֵאֵד בְּמִדַּת הַשְּׁמִימָה, אֲשֶׁר עַל יְדֵה מַחְזִיקִים מֵעֵמֶד בְּכָל הַיָּם סוֹעֵר שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהַעֲקֹר לְחֹשֶׁב תָּמִיד טוֹב, אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לוֹ בְּאַמֶּת טוֹב.

כו תתקעו רפב

יְבָאֵר מֵאֵמֶר הַחֶכֶם: הַגְדוֹל שְׂבִיחוֹסִים — הַשֵּׁם הַטוֹב, וַיַּעֲזֹר לְהַמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת רַק דְּבָרִים טוֹבִים, וְלֹא לְהַתִּיחֵס לְכָל אֱלֹו הַמִּקְנָאִים.

כו תתקעז רפג

יְבַקֵּשׁ אֶת הַנִּמְצֵן, שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקַּח קַפְסַת סְפָרִים לְאוֹמֵן, וַיַּחֲזִקוּ לְשֹׁמֵר עַל שְׁלוֹם בֵּיתוֹ, וְלִשְׂיחַ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֵי אֶפְלוֹ חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּכָל יוֹם.

כו תתקעח רפג

יִיעֵץ בְּאִיזָה עֲנִין, וַיַּעֲזֹר לְהַכְנִס בְּעִבּוּדַת הַכָּלָל וְלַעֲזֹר לְכָלֵן.

כו תתקעט רפד

יִיעֵץ בְּעֲנִין שְׂדִיךְ, וַיַּחֲזִק לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מַחֲשַׁבְתּוֹ תִּהְיֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

כו תתקפ רפו

יִוְרָה לְנִסֵּעַ אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, וְלֹא לְהַתְפַּחֵד כָּלָל, וְהַעֲקֹר — לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר הוּא הַצְלָחָה נִצָּחִית.

כו תתקפא רפז

יֵאָחַל בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" לְהַכְנִס הַבֵּן לַעַל מַצּוֹת, וַיִּקְנֶה שֶׁהַנִּמְצֵן יִהְיֶה אֵצֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר מְקַבְּלִים שָׁם מִרַבֵּנוּ ו"ל מִתְּנוּת, שֶׁהֵן — הַמַּתְקַת הַדִּינִים לְכָל הַשָּׁנָה.

כו תתקפב רפז

יְבַקֵּשׁ שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקַּח קַפְסַת סְפָרִים לְאוֹמֵן, וַיֵּאָחַל בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" עַל הַבֵּר־מַצּוֹת.

כו תתקפג רפז

יִוְרָה לְנִמְעָנֶת עַל תְּרוּמָתָה בְּעִבּוּר בְּנֵית בֵּית־הַמִּדְרָשׁ וְהָאוֹלָם שְׂמֻחוֹת, וַיִּבְטִיחָהּ שִׁיתְפַּלֵּל עָלֶיהָ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

כו תתקפד רפח

יִוְרָה לְמַצֵּא בְּעַצְמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְלְהַחֲזִיק מֵעֵמֶד בְּכָל הָעוֹבֵר,

וְלִהְרֹבוֹת בְּדַבּוּר וְשִׁיחָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִבְקָשׁ מִמֶּנּוּ כָּל צְרָכָיו, וְעַל־יָדֶי-
זֶה יִצְלִיחַ דְּרָכּוֹ תָּמִיד.

כּו תתקפה רפט

יִשְׁמַח בְּשִׂמְחַת הַנִּמְצֵן שְׁקָנָה כְּרִטִּים לְאוֹמֵן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְיִקְנֶה שִׁיפְעַל
שָׁם כָּל אֲשֶׁר צָרִיךְ, וְיִחְזְקוּ עַל שְׂמֻחָה, וְלִמְצָא בְּעֶצְמוֹ נִקְדּוֹת טוֹבוֹת.

כּו תתקפו רפט

יִוְרָה לְנִמְצֵן לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ עַל הַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, וְיַעֲזֹר
לְהַתְּכֹנֵן לְקִרְאָת יוֹם הַדִּין הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, וְלִהְרֹבוֹת בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דַּבּוּר וְדַבּוּר הוּא הַצְלָחָה נִצָּחִית, שְׁאִין לְתַאֵר
כָּלֵל.

כּו תתקפו רצ

יְפַלִּיג בְּמַעֲלַת יְמֵי הַבְּחֵרוֹת, אֲשֶׁר אָז יְכוּלִּים לְקַנּוֹת הֶרְבֵּה טוֹב אִמְתִּי
וְנִצָּחִי, וְיִוְרָה לְהַתְּרַחֵק מִחֲבָרִים רָעִים, וְלִשְׁקֹד עַל דְּלֹתוֹת הַתּוֹרָה וְעַל
תְּפִלָּה בְּכוֹנָה.

כּו תתקפה רצא

יִשְׁמַח בְּשִׂמְחַת הַנִּמְצֵן, שְׂוֹזָכָה לְהַתְּמִיד בַּתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה, וְיֵאָחַל הַמָּשׁוּף
עֲלֶיהָ רוּחַנִית פּוֹרֶיָה, וְיִזְהִיר מִחֲבָרִים רָעִים וּבִפְרָט מִלִּיצָנִים, אֲשֶׁר
הַסִּפְּנָה בְּקִרְבָּתָם גְּדוּלָּה לְאִין עֲרֹף.

כּו תתקפט רצא

מִכְתָּב לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל, בּוֹ יִשְׁבָּחֵם עַל הָאֲחֻדוֹת
וְהָאֲהָבָה שֶׁשׁוּרָה בִּינֵיהֶם, עַל אִף שֶׁהִסְמִיךְ־מ"ם עָשָׂה וְעוֹשָׂה וְחוֹתֵר
לְכָלוֹת כָּל חֻלְקָה טוֹבָה, אִף לֹא יִצְלִיחַ, וְיִבְקָשׁ שֶׁכָּל אֶחָד יִקַּח עִמּוֹ
חֲבִילָה סָפְרִים לְאוֹמֵן, וְיִקְנֶה לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסם דַּעַת רַבָּנוּ ז"ל בֵּיתֵר שְׁאֵת,
וְיִוְרָה לְאֵלּוֹ שְׁנוֹתֵרִים בְּאַרְצָא. לְקַיֵּם מִנֵּן בִּ"הִיכַל־הַקֹּדֶשׁ", כְּדֵי שֶׁהַנָּשִׁים
תִּכְבְּלָנָה לְשִׁמְעַת תְּקִיעַת שׁוֹפָר.

כּו תתקצ רצב

יַעֲזֹר לְהַתְּחַזֵּק מְאֹד, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים, וְהַעֲקָר שְׁלֹא
לְהִשָּׁבֵר מִשּׁוֹם דָּבָר, וְלִהְיוֹת דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבִפְרָט נָשִׁים שֵׁישׁ לְהֵן
יֹתֵר לֵב נִשְׁבֵּר, וְהַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא קָרוֹב לְנִשְׁבָּרֵי לֵב.

כּו תתקצא רצג

יִוְרָה לְשִׁמְחָה עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, שְׁאֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אִמְתִּי כִּזֶּה, וְהַעֲקָר
לְהַתְּחַזֵּק וּלְהַחֲזִיק מִעֲמִד.

כו תתקצב רצד

יִזְהִיר לְהֵנִיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין בְּשִׁרְוֹת, וְלִשְׁמֹר שְׁבֶת-קֹדֶשׁ, וּבִזְכוּת שְׁמִירַת שְׁבֶת יִזְכֶּה לְמַצָּא אֶת בֵּית זִיגוֹ.

כו תתקצג רצד

יֵאָחַל בִּזְכוּת שְׁעוֹסָקִים בְּעֶסֶק קָדוֹשׁ — לְבָנוֹת אֵילִם שְׁמֵחוֹת, שֶׁהַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח בְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה לְיַלְדֵיהֶם, וּתְפַלְתֶּם תִּתְקַבֵּל לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

כו תתקצד רצה

יִבְטִיחַ לְנַמְעֲנֵת הַהִזְכִּירָה לְטוֹבָה וְאֵת כָּל מִשְׁפַּחְתָּהּ בְּאִימָן, וּיִקְנֶה לְהַמְתִּיקַת הַדִּינִים וּלְשִׁנָּה טוֹבָה וּמְתוּקָה.

כו תתקצה רצה

מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָל־לִוִּית אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְאָרֵם, אֲשֶׁר כָּל דָּבָר קָטָן שְׂרוּצִים לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלֵי רַבֵּנוּ ו"ל, בָּא בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הָכִי גְדוֹלָה, וְזֶה הַסִּימָן שֶׁזֶּה בְּאֵמַת דְּבַר רַבֵּנוּ ו"ל — כְּשֶׁהוֹלֵךְ מֵאֵד בְּקִשִּׁי, כִּי כְּשִׁישׁ קֹדֶשֶׁה כָּל-כֶּף גְּדוֹלָה, הַסִּמָּן-דְּמ"ם מְנִיחַ עֲצָמוֹ לְאַרְךָ וּלְרַחֵב לַעֲכָב, שְׁלֹא יֵצֵא לַפֶּעַל הַדְּבַר שֶׁבִקְדָּשָׁה. וְיִסְפָּר אֹדוֹת הַחֲלוּם שֶׁחֲלָמָה אֲדָל, בֵּית רַבֵּנוּ ו"ל, וּבִקְאָה לְסַפְּרוֹ לְמוֹהֲרַנ"ת ו"ל, וְהַמְשַׁמְעוֹת שֶׁבִּאֵר מוֹהֲרַנ"ת ו"ל בִּזְהָ — שֶׁדְּבַר רַבֵּנוּ ו"ל הוֹלֵךְ כֶּף, שֶׁרַק אֶת הַפְּסִיעָה הָרִאשׁוֹנָה רוֹאִים, וְלֹא יוֹתֵר. וְיִסְפָּר מִגְדֻלוֹתָיו שֶׁל מוֹהֲרַנ"ת ו"ל וּשְׁלֵבֵי הַתְּקַרְבוּתוֹ לְרַבֵּנוּ ו"ל, וְגִדְלַת הַמְּנִיעוֹת שֶׁהָיוּ מִנֵּת חֲלָקוֹ וְהַסֶּכֶל הַגָּדוֹל שֶׁסִּבֵּל — מִחֲמִי, מֵאֲשֶׁתּוֹ, מִהַסְבִּיכָה וּמִתְלַמִּידֵי רַבֵּנוּ ו"ל בְּעֲצָמָם, אֵךְ הוּא זָכָה יוֹתֵר מִכָּל הַתְּלַמִּידִים, כִּי הִיָּה בָּקִי בְּשׁוֹב, וְהָבִין שֶׁעֲנִין רַבֵּנוּ ו"ל אֵינוֹ רַק לְדוֹרוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, אֲלָא עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, וְהוֹתִיר לָנוּ סִפְרִים כָּאֵלוּ הַמְּחִיִּים וּמְחֻזָּקִים וּמְעוֹדְדִים אֶת כָּלל יִשְׂרָאֵל. וְיַעֲזֹר מֵאֵד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לַעֲשִׂית חֲשׁוֹן הַנֶּפֶשׁ — כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהַ זָכָה בְּשִׁנָּה זוֹ בְּרוּחַנִיּוֹת, וְאֵילּוֹ מִתְּנוֹת הַבִּיא עִמּוֹ לְרַבֵּנוּ ו"ל — אִם זֶה בְּלִמּוּד, בְּסִיּוּם מִסְּכָחוֹת, בְּהַפְצַת אֹרוֹ הַגָּדוֹל, בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדָדוּת, בְּקִיּוּם שְׁאֵר עֲצוּתָיו שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל וְכו', וְכו', אֲשֶׁר בּוֹדָאי רַבֵּנוּ ו"ל יִשְׁלַם לוֹ בְּעֶבֶר זֶה, וְיַפְעֵל בְּשִׁבְלֵיוֹ לְשִׁנָּה טוֹבָה וְלַהֲמַתִּיקַת הַדִּינִים.

כו תתקצו שיב

יִבְקֹשׁ לְמַסֵּר הַמְּכַתְּבִים לְיַעֲדָם, וּלְטַפֵּס עֲצָה מִי יִשְׁמֹר עַל הַיְלָדִים.

כו תתקצז שיג

יִזְרֶה בְּעֲנָן הַאוֹטוֹבוּס שִׁיקָח אֶת הַנוֹסָעִים בְּאִימָן וְכו'.

- כו תתקצח** שיד
יִפְלִיג בְּמַעַלְת זְכוּת הַנִּמְצֵן, שְׁעוֹזֵר לְגִלוֹת אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, וְיִזְרְהוּ
לְשִׁמּוֹחַ עַל הַזְכוּת שֶׁנִּפְלָה בְּחִלְקוֹ, וְלִהְיֵשֶׁיךָ בַּעֲבוּרַת הַקִּדְּשׁ.
- כו תתקצט** שיד
יִזְרְה לְנִמְצֵן לְהַשִּׁיב אֶת הַכֶּסֶף שֶׁנִּטַּל יוֹתֵר מִמָּה שֶׁצִּירִיךָ.
- כז אֲלָפִים** שיד
יִבְקֹשׁ לְאַרְגֵּן מִנֵּן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה בִּ"הִכְל־הַקִּדְּשׁ" בִּיבְנָאֵל, לְכָל הַנָּשִׁים
שֶׁצִּירִיכוֹת לְשִׁמְעַת חֲקִיעֵת שׁוֹפֵר.
- כז א** שטר
יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְצֵן לְדַאֵג לְמִנֵּן בִּיבְנָאֵל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, הֵן לְנָשִׁים וְהֵן
לְיִלְדִים שָׁשֵׁם, וְלִהְיֵכִין מִמִּתְקִים לְכָל הַיִּלְדִּים, שִׁיתְּנֶהֱגוּ בְּרֹאוֹי בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה.
- כז ב** שטר
יִשְׁמַח בְּשִׁמְחַת בֵּן הַנִּמְצֵן, שְׁזוֹכָה לְנִסְעַ לאוּמֵן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְיִבְאֵר שְׁנָה
חֲשׁוֹב מְאֹד, וּבִפְרָט שֶׁהוּא יֵלֵד טוֹב וּמַגִּיעָה לוֹ הַנְּסִיעָה הַזֹּאת.
- כז ג** שטר
יִחְזַק לְהַחֲזִיק מַעֲמָד בְּכָל הַנְּסִיווֹת וְלֹא לְהִשָּׁבֵר.
- כז ד** שיד
יִיעֵץ לְהִשָּׁאֵר לְלִמּוֹד בִּישִׁיבָה, וְלֹא לְעִבֹר מִישִׁיבָה לִישִׁיבָה.
- כז ה** שיד
יִבְאֵר, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם תְּחִלִּיף בְּעוֹלָם לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְאֵין לְמַעַלָּה
מִלְּהִיּוֹת אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמֵן.
- כז ו** שיד
יִבְאֵר גְּדֹל לְחֻצוֹ מִהַחֻבוֹת הַגְּדוֹלִים, וְיִקְנֶה כִּי לְהֵשֵׁם הַחֲשׁוּעָה.
- כז ז** שיט
יִשְׁבַּח הַנִּמְצֵן שֶׁחִפֵּץ לְהִלּוֹת בַּעֲבוּר בְּנֵי הָאוֹלָם שְׁמֻחוֹת, וְיִכְרְכוּ מִפִּי
אֵל עֲלִיוֹן.
- כז ח** שיט
יִזְרְה לְהַכְנִיס הַמִּכְתָּבִים שֶׁשׁוּלַח בְּכֶרֶךְ הַבֵּא שֶׁל "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", וְיִפְלִיג
בְּגִדְל הַמַּעַלָּה הַזֹּאת.

- כז ט שכ**
יבאר לנמצאן, שהבזיונות באים לכפרת עוונות, ויקים אצלו: "תכלה שנה וקללותיה, ותחול שנה וברכותיה".
- כז י שכ**
יבקש לארגן מניין לנשים לראש השנה, שתוכלנה לשמע תקיעת שופר.
- כז יא שכא**
יורה לבת ישראל לשמר על שמה הטוב, ולהיות צנועה וחסודה, שיוכל לשדכה בשדוך טוב.
- כז יב שכב**
יבאר, אשר עם ילדים צריכים ללכת רק ביד רפה, כי להפך — עלולים לאבד אותם.
- כז יג שכג**
ינחה הכיצד לשמר על הילדים במשך הזמן שהאבות ישהו באומן.
- כז יד שכג**
יורה לנמצאן, שנטל על עצמו המשימה להשגיח על הילדים ביבנאל בראש השנה, בזמן בו אבותיהם שוהים באומן בציון רבנו ז"ל.
- כז טו שכד**
יורה לבת ישראל לשמר על שמה הטוב, ולהקפיד על יראת שמים וצניעות.
- כז טז שכד**
יתחק, שיוליכו השם יתברך על דרך האמת.
- כז יז שכה**
מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יבאר, אשר אי אפשר לקבל מרבנו ז"ל בשום פנים ואפן, רק דרך התמימות, וככל שלומדים ספרי רבנו ז"ל, כף מתקרבים אליו יותר, ויותר מאיר בו אור רבנו ז"ל. ויבקש לעשות תשובה על עברות שבין אדם לחברו, ולבקש סליחה זה מזה, ולהתודות לפניו יתברך, כדי לזכות לכפרת היום הקדוש — יום הכפורים.